GÖNÜLDEN ESİNTİLER

BİR HİKÂYE BİR ÇOK YORUM:

(3)

(BAKARA "İNEK" HİKÂYESİ)

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (34)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

BİR HİKÂYE BİR ÇOK YORUM:

(3)

(BAKARA “İNEK” HİKÂYESİ)

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (34)

ÖN SÖZ

(BAKARA "İNEK" HİKÂYESİ)

Esselâmü aleyküm, sevgili dost, kardeş, arkadaş, muhip ve evlâtlarımız. **(Bir hikâye bir çok yorum)** isimli tefekkür geliştirme serimizin, ikincisi olan **(genç ve kıymetli elmas)** dosyası sizlerinde gönderdiğiniz değerli düşünce ve yorumlarınızla daha da zenginleşerek nihayet sona ermiş oldu. İlgilerinizden dolayı teşekkür ederiz. Şimdi üçüncü'süne başlıyoruz.

Üçüncüsü'nün ismi, **(Bakara "inek" hikâyesi)** dir. Genelde bilinen bir hikâye'dir. İçinde bulunduğu Sûre'ye de isim olan **(bakara)** kelimesi, lügatta "sığır cinsi hayvan" lara verilen bir isimdir. Diye geçmekte'dir. Bu hikâye de **"inek"** olarak belirtilmekte'dir.

Bu hâdise bizlere, kelâm-ı İlâh-î de, bir hikâye türüyle Hz. Cebrâîl (a.s.) Ve Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimiz tarafından Kûr'ân-I Kerîm, vasıtasıyla ulaştırılmıştır. (Bakara Sûresi, 67/74) Âyetlerin'de geçmekte'dir. *İçerisinde büyük hikmetler ve hakikatler bulunan bu hikâyeden özet olarak neler anlayabilebilirsek ve hangi mertebelerden bahsediliyor ise onları Âyet sıraları ile veya sadece bir bütün yorum olarak düşüncelerinizi yazıp kurb'an bayramına kadar gönderebilirsiniz,* Gene bunlar da yeni bir dosya da toplanıp kitap haline getirilecektir. İnşeallah. Ve tekrar toplu halde sizlere de gönderilecektir.

Daha evvelce de belirtildiği gibi bu tür çalışmalar, bir imtihan değil sadece tefekkür ve idrak geliştirmemizi sağlamak, hadiselere tek yönden değil bir çok yönden bakılması gerektiğini ve herhangi bir hadise de o hadisenin hakikatini araştırmaya dönük araştırmacılık vasfımızı geliştirmek için yapılan çalışmalardan'dır.

Sizlere küçük bir bayram hediyesi olarak yeni neticelenmiş olan **(Genç ve kıymetli elmas)** dosyasını ve **(Bakara hikâyesi)** nin ilgili Âyetlerini birlikte e-mail adreslerimde ki alfebetik sıraya göre gönderiyorum, Cenâb-I Hakk her birerlerimize gayret, kuvvet, muhabbet, idrak ve gönül genişliği, nasib etsin. Bu vesile ile "Nüket Anne ve Terzi Baba" her kesin mübarek Ramazan bayramlarını da, güzellikler ve ailece huzur içerisinde geçirilmesi temennisiyle, tebrik ederler.

(Bakara hikâyesi) Kelimesini türkçeleştirerek, **(Bak, ara)** şekline dönüştürdüğümüzde **(Bak, ara hikâyesi)** olur ki, bu da bize araştırmacılık yönünden büyük ufuklar açmaktadır.

Mühim not= Yazı gönderecek kardeşlerimden küçük bir ricam olacak. Genelde dosyalar veya zuhurat'lar için yazılıp değişik formatlar da, gönderilen yazıları dosyalarına aktardıktan sona onları düzenlemek için oldukça sıkıntı çekmekteyim ve buda benim çok zamanımı almaktadır, yani her gelen yazının tamamını kontrol edip yeniden düzenlemek zorunda kalmaktayım. Bu sebepten dolayı göndereceğiniz yazılarınızı.

(1) Mümkün olursa, gelecek yazılarda birlikteliği sağlamak için, "Verdana /10" ölçülerinde yazılmasını.

(2) Gene mümkün olursa, Noktalama ve virgüllere dikkat edilmesini. Nokta ve virgüllerden sonra bir tuş aralık bırakılmasını, sayfaları iki tarafa yaslatarak satırların sayfaların iki tarafında da düzgün sıralanmış olmasını, ve eğer varsa diğer hususlara da dikkat edelmesini rica edeceğim. Yapacağınız hizmetler ve göndereceğiniz yazılarınız için şimdiden teşekkür eder başarılar dilerim.

****

BİR HİKÂYE BİR ÇOK YORUM:

(3)

(BAKARA "İNEK" HİKÂYESİ)

Bu ön söz, girişten sonra, şimdi gelelim, içinde hikâyemizin geçtiği Âyet-i Kerîme'lerimize.

Elmalı'lı M. Hamdi Yazır'ın (Hak dîni, Kûr'ân dili) isimli tefsiri kaynak alınarak ve bazı kelimeler sadeleştirilerek aşağıya aktarılmıştır.

Meali Şerifi:

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHÎM:

(2/67) Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti: Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor, ay dediler: Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun? Dedi: öyle cahillerden olmamdan Allaha sığınırım.

(2/68) Dediler; bizim için rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin, dedi: Rabbim şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç, haydi emrolunduğunuz işi yapın.

(2/69) Bizim için dediler: Rabbine dua et, rengi ne imiş bize beyan etsin, Rabbim, dedi, Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki sapsarı, rengi bakanlara sürur verir.

(2/70) Dediler: Bizim için rabbine dua et nedir o bize beyan etsin, çünkü o bakare bize karışık geldi/hangi sığır olduğunu kestiremedik. Bununla birlikte biz-Allah dilerse onu elbette buluruz.

(2/71) Rabbim, dedi: Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma, hiç alacası yok, işte dediler, şimdi hak ile geldin, bunun üzerine o bakareyi boğazladılar, ki az kaldı yapmıyacaklardı.

BAKARE, «bakar» ın müennesi veya müfredidir. «Bakar» mandaya dahi şamil olmak üzere sığır cinsinin ismidir. Binaenaleyh bakare erkek veya dişi sığır, yani bir inek veya bir öküz, bir düve veya bir tosun veya bir manda olabilir, erkeğine bâkır, bakîr, beykur, bâkur dahi denilir, «bakr» yarmak demek olduğundan bu hayvan dahi toprağı sürüp yarmak için kullanılması itibarile bu isim verilmiştir.

Hikâye olunuyor ki salihlerden ihtiyar bir zâtın bu evsafı hâiz bir buzağısı ve bir de çocuğu varmış, ihtiyar bu buzağıyı bir ormana götürmüş ve Allaha emanet ederek bırakmış, «Yarab, bunu çocuğum büyüyünceye kadar sana emanet ediyorum» demiş, sonra ihtiyar vefat etmiş, işte o buzağı da böylece himayei ilâhiyede büyümüş, bu sırada çocuk da yetişmiş ve bu hâdise vakı olmuş idi, araya, araya bunu buldular ve derisi dolu altın ile satın aldılar. Yukarıda'ki beyan üzerine kestiler. Ve halbuki kesmiye yanaşmıyorlardı.

Bu işi gözlerinde o kadar büyütmüşlerdi. Ve bunun için Hazreti Mûsâ'yı mütemadiyen sual ile taciz ediyorlardı, hattâ bazıları bu işi kırk sene sürüklediklerini rivayet etmişlerdir. Nihayet ilâhî zorlama ile emri yerine getirdiler, başlangıcında sıradan bir bakareyi kesip işin içinden çıkabilecek idiler, fakat pek ziyade uzak ve büyük bir iş zan ettiklerinden dolayı bu hadise kendilerine pek pahalıya mal oldu ki etraflıca düşünebilenler için işbu Bakare kıssasının incelikleri ve hassas ifadeleri pek çok ibretlerle dop doludur.

Sh:»385

Bunun için umumi sûrette ıhtar edildikten sonra yine Beni İsrâîl'e hıtaben bu emrin aciz bırakan bir neticesi şu yönüyle zikir buyuruluyor:

Meali Şerifi:

(2/72) Ve o vakit bir kimse katletmiştiniz de hakkında biribirinizle atışmış, üstünüzden atmıştınız, halbuki Allah sakladığınızı çıkaracaktı.

(2/73) Onun için dedik ki o bakaranen bir parçasile o maktule vurun, işte böyle Allah ölüleri diriltir ve size âyetlerini gösterir gerek ki akıllanasınız

(2/74) Sonra bunun arkasından kalbleriniz katılaştı, şimdi onlar taşlar gibi hattâ daha duygusuz, çünkü taşların öylesi var ki içinden nehirler kaynıyor,

Sh:»386

öylesi var ki çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor ve öylesi var ki Allahın haşyetinden yerlerde yuvarlanıyor, sizler ise neler yapıyorsunuz Allah gafil değil.

(2/72) Ve hani siz bir nefis yani bir insan katletmiştiniz ve bundan dolayı aranızda büyük bir fitne çıkmış idi de katl olunan bu nefis hususunda suçu biribirinizin üstüne atarak başınızdan defetmek istiyordunuz. Ve bu suretle kavga ve çekişmeniz çoğalıyordu.

Rivayet olunuyor ki içlerinde ıhtiyar ve gayet zengin bir adam varmış, bunun bir oğlu ve bir çok da yeğenleri, yani biraderzadeleri bulunuyormuş, yeğenleri bu zengin amıcalarının mirasına konmak için onun bir tek oğlunu gizlice öldürmüşler, ondan sonra da cenazesini kapıya koyarak bağırıp çağırmağa ve katilini aramağa, cinayeti şunun bunun üzerine atmağa kalkışmışlar, katilin bulunamaması hasebile netice olarak büyük bir fitne çıkmış idi. İşte ey Beni İsrâîl siz Hazreti Mûsâ gibi bir Peygamberi âlişanın hayatında böyle bir cinayet yapmış, biribirinizle muhasameye kalkışmış idiniz Allah tealâ ise sizin böyle gizleye geldiğiniz cinayetleri meydana çıkaracaktı. bunun için siz muhaseme ederken biz azîmüşşan dedik ki zebh edilmiş olan bakarenin bir parçasile o maktul nefse vurun işte Allah böyle akl-ü hayale gelmez bir sebeple ölüleri diriltir. Bundan anlaşılıyor ki bakarenin bir parçasını maktule vurdukları zaman maktul bir hayat eseri göstererek canileri haber vermiş ve bu suretle o gizli cinayet meydana çıkarak niza ve

Sh:»387

fitne de bastırılmıştır. Demek ki bakare nin kesilmesi emrinin neticesinde ölülerin dirilmesine misâl ve şâhit verecek büyük bir mucize zuhur etmiştir.

Artık ölüler dirilir mi imiş diyerek ba's ba'delmevti "öldükten sonra dirilme" inkâr etmemelidir. Allah tealâ böyle akılların ihata edemiyeceği her hangi bir suretle ölüleri diriltir. ve aklınız kemale ersin, hatırlayasınız ve tedbirli olasınız diye size âyetlerini, delillerini de gösterir. -Siz ölenlerin dirilmesini akla muhalif gibi zannedersiniz, halbuki bu zan, akıldan değil, aklın noksanından gelir. Zira ilk hayatı benzersiz kuran, başlatan İlâh-î kudretin, ikinci hayatı inşa edememesi için hiç bir sebep yoktur. Akıl bunu öncelikle kabul etmek lâzım gelir, akıl, gerçi kıyas için daima bir misal arar, lâkin ilk hayat da misal olmak üzere kâfidir. Maamafih bunu idrak edemiyenler için de Peygamberlere böyle bakare kıssası gibi i'cazkâr misaller gösterilmiştir. Yukarıda "saika-yıldırım" kıssası da diğer bir misal idi ki biri genel'î diğeri ferdîdir. Binaenaleyh bakare kıssasını Beni İsrâîle gösterilen bir ba's ba'delmevt "öldükten sonra dirilme" misali olarak tasavvur etmek lâzımgelir.

****

Yukarı da belirtilen Âyet-i Kerîme'lerin hangi makamları ifade ettiklerini, ve taliplilerine seyr-ü sülûk yolunda neler ifade edebileceklerini, ve nasıl kıyaslar yapılabileceğini, şu an Hakk yolcuları için nasıl anlaşılması ve hayatımızda nasıl tahahakkuk ettirebiliriz, düşünceleri ile, ister Âyet, Âyet ister bir bütün metin halinde düşüncelerinizi yazıp gönderebilirsiniz.

Cenâb-I Hakk, yorumlarınız da ve hayatınızın her safhasında kolaylıklar versin. Herkese selâmlar. Hoşça kalın. Necdet Ardıç, Terzi Baba.

****

(BAKARA "İNEK" HİKÂYESİ) ne gelen bilgi ve yorumları, ayrıca en sonuna da benimde ilâve etmeye çalışacağım özet yorum ile birlikte, sizlere aktarmaya çalışacağım Cenâb-ı Hakk her birerlerimizi bu değişik değerlendirmelerden faydalandırsın İnşeallah. Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tandır. Şimdi internetten gelen yazıları sırası ile aktarmaya çalışalım.

****

Date: Wed, 22 Sep 2010 16:12:00 -0700
From: al…..sa….sa……@yahoo.com
Subject: selamun aleykum aziz efendim,
To: terzibaba13@hotmail.com

Selâmün aleyküm azîz efendim,

Nasılsınız efendim? Aşağıda bazı zuhuratlarımı ve yazdığım yorumu yolluyorum. Gecen hafta Lyon'a gittim selâmlarınızı ilettim. Ellerinizden öpüyorum. Dualarınızı bizden mahrum etmeyin efendim....

19 Agustos: Kuzenim ismi sait, intihar etmis. Başka bir kuzenimde ismi Fatma bu olayı yadırgıyor. Cehenheme gitti diyor. Ben de ona şöyle diyorum: Otuz yaşından once yaptığı ne varsa bilincinde olmadan yapar. Sen de öylesin diyorum. Intihar etse de bilmeden yapmıştır diyorum.

28 Ağustos: Sizi ruyamda vefat-ölmüş olarak görüyorum. Vefat etmişsiniz ve cok kalabalık. Sonra tabutu açıyorum ve baş tarafınızda kirmizi bir nur görüyorum.

29 Agustos: Ruya da abdest alıyorum. Burnumdan pislikeri atıyorum.

7 Eylül. Annem ile ben bir eve gidiyoruz. Bu tarikat evi. Kadınlar ve erkekler ayrı odalarda. Anneme kadınların bulundugu odayi gosteriyorum. Annem ben tarikati biliyorum diyor ve korkuyor. Odaya girmek istiyor. Ben annemi kapida bırakıyorum ve erkeklerin odasına gidiyorum. Masa da dervişler oturmuş. En basta siz oturuyorsunuz. Size kadar geliyorum ve elinizden öpüyorum.

13 Eylül: Bu zuhurat bir ruya'dan değildi. Gece uyurken, birden çok güçlü bir kuvvet butun varlığımı sardi. O kadar güçlüydi ki ona dayanmakta çok zorlanıyordum. Ben elhamdülillâh demek icin dilimi oynatacaktım ki şunu soyledim: *"Hamd âlemlerin rabbi olan bana mahsustur".* Ve aklıma başka bir şey geliyordu ki onu red etti. Bu güç benim varlığımda kendisinden baska hiç bir şeyi kabul etmiyordu.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: al…..sa….sa……@yahoo.com
Subject: RE: selamun aleykum aziz efendim,
Date: Fri, 24 Sep 2010 12:21:31 +0300

Ve aleyküm selâm. Al…… sa…….. oğlum gerçekten cevabî yazın oldukça güzel olmuş ellerine diline gönlüne sağlık. Böyle yazılar gelince bizde emeklerimizin boşa gitmediğini görüp mesrur oluyoruz. Bize böyle evlâtlar verdiği için Rabb'ı mıza şükrediyoruz. Cenâb-ı Hakk zâhir bâtın işlerinde başarılar nasib etsin.

Zuhuratların güzel yolunda bir kısmı günlük yaşantının yansıması bir kısmı mânâya dönük zuhuratlar beni görmen güzel. En son bahsettiğin hâl ise açık olarak görüldüğü gibi iblisin vesvesesi, ve benlik sahiplenmesi bu tür şeyleri veya benzerleri ile karşılaştığın zaman korkma sen bütün varlıkların üzerinde kendi bünyende onlara karşı Hakk'ın halifesisin bu yüzden herşey senin hükmün altında olması lâzımdır. Sen kendi Sûltan gücünü oluşturursan hiç bir varlık senin üzerinde etkili olamaz. Bu tür şeyleri görmen senin tecrübenin artmasına sebeb olduğundan faydalıdır korkma. Ancak bu tür tecellileri gödükten sonra dersini al, sonra unutmaya çalış üzerinde tutma

uzaklaştır. Tekrar başarılar dilerim herkese selâmlar, hoşça kal. Efendi Baban. Elmas dosyasını incelediysen nasıl buldun sana da faydası olur İnşeallah.

Bu oğlumuzun yazısı aşağıda dır.

BİR HİKÂYE BİR ÇOK YORUM:

(3)

(BAKARA HİKÂYESİ)

Euzübillâhimineşşeytanirracîm Bismillâhirrahmânirrahîm

(2/67) Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti: Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor, ay dediler: Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun? Dedi: öyle cahillerden olmamdan Allaha sığınırım.

(2/68) Dediler; bizim için rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin, dedi: Rabbim şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç, haydi emrolunduğunuz işi yapın.

(2/69) Bizim için dediler: Rabbine dua et, rengi ne imiş bize beyan etsin, Rabbim, dedi, Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki sapsarı, rengi bakanlara sürur verir.

(2/70) Dediler: Bizim için rabbine dua et nedir o bize beyan etsin, çünkü o bakare bize karışık geldi, hangi sığır olduğunu kestiremedik. Bununla birlikte biz Allah dilerse onu elbette buluruz.

(2/71) Rabbim, dedi: Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma, hiç alacası yok, işte dediler, şimdi hak ile geldin, bunun üzerine o bakareyı boğazladılar, ki az kaldı yapmıyacaklardı.

Kûr'ân-ı Kerîm de cok sayıda kıssadan hisse olay anlatılır. Bu olaylar belirli tarihlerde vuku bulmuş ve tüm insanlığı ilgilendiren ilahi ilimdeki zuhuratlardır. Her tarihi olay gibi bu olayların da ortaya çıktığı zamanların kendi sosyal ve ilmi düzeyleri değişkenlik göstermektedir. Ve olayların hangi tarihi dönemlerde, hangi şartlar içinde geçtikleri, yani kısaca tarihi gerçeklikleri başta din tarihi olmak üzere diğer dini bilimlerin konusu olabilmektedir. Bu bilimlerin hepsi ortak bir noktada birleşirler. Bu ortak nokta, insan nefsinin yani bilim adamının nefsinin merkezde bulunarak, kendine göre ve kendisi için akli bir sonuca varmasıdır. Bir irfan sahibi için bu

durum akl-ı cüz'ün Akl-ı kül`den gelen sözleri açıklamaya teşebbüs etmesidir ki bize sadece bazı nefsi açıklamalar verebilir. Ama yine de arifi billah aklı cüz'ün yorumunu hakikati sınırlı da olsa görmesinden dolayı hürmet gösterir. Hakk`ın sözleri her mertebe de farklı anlaşılır. Her mertebinin hakikati Hak`tadır. Bir çok mertebe olduğu için Kûr'ân-ı Kerîm her mertebeye göre farklı anlaşılır. Zaten başka türlüsünü düşünmek Hak`kın ilmini sınırlamak olur ki bu hikmet sahipleri için Hak`kı tanımamaktır.

Hikmet sahibi derken ârifi billâhı anlıyoruz. Arifi billâh hakîm isminin tecellisi olduğundan hikmet sahibidir. Zira sahip olmak Veli isminin manâlarından biridir. Ve o da Hakk`in bir başka ismidir. Demek ki hikmet sahibi olan yine Hak`tır. Ancak O, hikmeti istediği kuldan tecelli ettirir. Fakat ârifi billâh sadece bu iki ismin tecellisi değildir. O bütün isimlere cem olmuş ve Hak`ka ayna olmuştur.

Kûr'ân-ı Kerîm-i en iyi anlayan yine ârifi billâhtır. Hak`kın bütün isimleri Kûr'ân-ı Kerîm'de mevcuttur. Ve ârifi billâh Hz.Ali (r.a) efendimizin kendisi için dediği gibi "Enel kûr'ân" olmuştur. Yani Hak`kın bütün isimlerinin kendinde cem etmelerine ve tecelli etmelerine mekân olmuştur. Ayrıca Kûr'ân-ı Kerîm bütün merteblerin manâsına sahiptir. Yani bütün alem Kûr'ân`da mânâ olarak mevcuttur. Genel tasnif dört ana mertebe uzerinde dile getirilmiştir: şeriat, tarikat, hakikat, marifet. Herbiri kendi başına muazzam bir tefekkür alanıdır. Bunun için Kûr'ân-ı Kerîm her zaman kendisi üzerine tefekkür etmemizi talep eder.

Bu genel açıklamalardan sonra yukarıda yazdığımız Bakara sûresinin âyetlerini irfani yönden şeriat ve tarikat mertebelerine göre çok genel olarak tefekkür etmeye çalışacağız. Bu Âyetler Hz. Mûsâ (a.s)' ın kavmine gönderilmiş Âyetlerdir. Yani bir topluluğa hitap etmektedir. Nasıl hitap etmektedir? Hemen cümlenin sonundan anlaşılacağı gibi 'emr' edilmektedir: "Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor." Hz. Mûsâ (a.s) aracılığıyla bir topluluğa emir ile hitap edilmektedir. Emir Allah`ın dışarıdan peygamberi aracılığıyla gönderdiği bir emir olmaktadır. Yani, Hz. Mûsâ`nın ümmeti bir yasa ile karşı karşıya kalmaktadir. Emir hitabı her zaman yasa ile, hukuk ile ilgildir; bu ister ferdi düzeyde, ister sosyal düzeyde olsun. O halde biz bu mertebenin adını koyabiliriz. Yasa ile ilgili olan hitap *seriat mertebesi* ile ilgilidir.

Demek ki, Hz. Mûsâ`nın ümmeti şeriat mertebesinde bulunmaktadir. Ancak şeriat mertebesi sadece emir ile ilgili değildir. Şeriat mertebesinin ikinci bir vasfı ise Hakk ile mahlûk arasında kesin bir ayrılık koymasıdır. Yani Hakk uzaklarda ferdin varlığının dışında tasavvur edilmektedir. Bu Âyet bu mânâsı ile de şeriat mertebesini ilgilendirmektedir. Allah peygamberi aracılığıyla bir ümmete konuşmaktadir. Yani bu topluluk icin muhatab oldukari varlık Hz. Mûsâ`dır; Allah onlar için çok uzaklarda, gaybda kalmaktadır. Dolayisiyla şeriat mertebesinin iki temel karekteri ortaya cıkmıştır: Birincisi, emrin, yasanın yani hukuğun söz konusu olduğu mertebedir; ikincisi, emir verenin varlığı henüz kemaliyle bilinmemekte ve ikilik uzere gaybi bir varlık olarak ele alınmaktadır. Îrfani ilimde bu ikinci noktanın ismine tenzih denilmiştir. Böylece biz, kendilerine gönderilen Âyetin emir vasfı ve Hakk üzerine bilgilerinin tenzih

düzeyinde kalması dolayısıyla Hz. Mûsâ`nın kavminin şeriat mertebesinde bulunduğunu söyleyebiliriz.

Hemen bu emirden sonra gelen sözler de bu ümmetin şeriat mertebesi üzerinde olduğunu tasdik etmektedir. Zira onlar hakikatinde böyle bir emir ile neden muhatap olduklarını anlayamamışlardır. Onlara bu iş gereksiz ve basit bir iş gibi gözükmüştür. Ve Hak`kı uzaklarda tasavvur ettikleri için de boğazlanması istenen hayvanın kendilerine uzak bir hayvan olduklarını düşünmüşler ve Hz. Mûsâ (a.s)`a sorular yöneltmişlerdir. Ve sordukları sorular her seferinde şekli sorular olmuştur: nasıl olduğu, rengi nedir gibi sorular sormuşlardır. Ve sorulara onların mertebelerine uygun olarak şekli cevaplar verilmiştir. Burda şeriat merbesinin başka bir özelliği ile olan şekli özelliği ile karşılaşiyoruz.

Bu özellik diğer iki özellik kadar önemlidir ve şeriat mertebesinin tanımamızı sağlar. ilk sordukları sorudan (nedir o?) son sorularına kadar hep dışarıda aradıkları hayvanın şekli ile ilgilidir. Dikkat edersek sordukları sorular mânâ ile ilgili sorular değildir. Zira şeriat mertebesinde henüz mânâ boyutuna geciş olması mümkün değildir. Mânâ boyutu şeriat mertebesinde değil tarikat ve daha üst mertebelerde ortaya çıkmaya başlar. Hz. Mûsâ`nın ümmeti henüz tarikat mertebesine gelmediği için kendilerine söylenenleri şekli anlamaları kendi mertebelerinin gereğidir. Zaten Hakk adaletli ve merhametli olduğu için onları, anlayamayacakları ve altından kalkamayacakları bir yükle baş başa bırakmamıştır. Hatta Cenâb-ı Hakk, şeriat mertebesinin bile onlara zor geldiğini bize söylemektedir. Hak şöyle demiştir: "ki az kaldı yapmıyacaklardı", yani o kadar şekil de kaldılar ki neredeyse emri yerine getirmeyeceklerdi.

Şeriat mertebesinin tüm özellikleri bu Âyetler'de özet olarak anlatılmıştır. Ayrıca bu Âyetler bize göre, kendi içinde daha üst bir mertebe olan tarikat mertebesine giden yolu da batın-i olarak gösterir. Zira zâhirden bâtına geçiş şeriat mertebesinden tarikat mertebesine geçiş ile aynı anlama gelir. Bu Âyetleri tarikat mertebesi itabiriyle anlamamız için Âyetlerin afaki (dış) anlamlarından enfüsi (iç) anlamlarına doğru ilerlememiz gerekmektedir. Bu da tarikat eğitimi ile kazanılacak olan bir ilim ile mümkün olmaktadır. Tarikat ilmi şekilden mânâya geçiştir ve hakiki ilmin başlangıcıdır

Buraya kadar yazılan yorum, Âyetlerin genelini ilgilendiren boyutudur. Yani şeriat mertebesi ile ilgilidir. Tarikat mertebesi ise genelden daha çok ferdi bir mertebedir. Başka bir ifadeyle hakiki mânâda ferdiyet mertebesine doğru gidişin başlangıcıdır. Demek ki tarikat mertebesi zorunlu olarak geneli ilgilendirmemektedir. Fakat tarikat mertebesi ilk başta gelen şeriat mertebesi olmadan mümkün değildir. Bu meselenin bir çok vechesi vardır; ama biz sadece genel bir tespit yaparak bu meseleyi geçeceğiz. Şu var ki, ferdin olabilmesi için genel gerekmektedir. Ferd, genel ile benzerliği ve farkı olan bir varlıktır. Yani genel ile ferd mefhumlarını birlikte düşünmeliyiz. Yani ferd ile kastettiğimiz varlık zahiri olarak genelin içinde olan bir varlıktır. Bu nedenledir ki, tarikat mertebesi şeriat mertebesinin içindedir.

Tarikat mertebesi ferdi ilgilendirir dedik. Yukarıdaki Âyetler şeriat mertebesinde bulunan Hz. Mûsâ`nın kavmine gönderilmiştir. Her ümmet

genel olduğundan şeriat mertebesi üzerine hareket etmektedir. Peki ferd söz konusu olunca yukarıdaki Âyetler kime gonderilmiştir? Cevap: Bu Âyetler tarikat mertebesinde kim varsa ona gönderilmiştir. Buradaki Âyetler tarikat mertebesinin başlangıcı ile ilgilidir. Tarikat mertebesi ferdiyet üzerinde vuku bulur. Ferdiyet ile kastettiğimiz ise genelden, hakkın özel muhatabı olmaya yükselen kişidir. Bu Âyetlerin muhatabı en başta ferd düzeyinde Hz. Mûsâ (a.s) dır. Ayrıca nerde Hakk`ın genel değil de özel bir hitabı varsa orada tarikat mertebesi var demektir. Ancak tarikat mertebesindeki özel hitap iki varlık arasında gerçekleşir. Yani halâ tenzih mertebisidir: ikilik üzere oluşan bir muhabbettir. Ancak buradaki tenzihin şeriat mertebesindeki tenzihten bir farkı vardır. Tarikat mertebesi hakiki ikiliğin var olduğu mertebe iken şeriat mertebesi henüz hakiki ikiliğin başlamadığı mertebedir. Aslında şeriat mertebesi tenzîh üzere ikiden daha çok varlığın bulunduğu mertebedir.

Şimdi Âyetlerin bâtıni mânâsına bakarsak, tarikat mertebesinin hangi temel uzerinde haraket ettiğini anlayabiliriz. Hemen ilk Âyetin başını tekrar yazalım: (2/67) Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti: Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor… Daha önce yazdığımız gibi tarikat mertebesini, Âyetlerin afaki (dış) anlamlarını enfusü (iç) anlamlarına götürerek anlayabiliriz. Bunun için de, Âyetlerin muhatabı olarak <u>kendimizi</u> ortaya koymalıyız. Bakare adlı hayvan afakta değil de enfuste bakılıp aranınca kastedilenin bizim kendi hayvani varlığımız olduğunu görürüz. Hakk bize hayvani varlığımız olan nefs-i emmâremizi ve nefsi levvâmemizi boğazlamamızı emr etmektedir. Demek ki aranılan hayvan uzakta değil de bizzat bizdeymiş. Fakat Hz. Mûsâ`nın kavmi kendi mertebelerinin gereği bunu anlayamamıştır.

Onlar bu hikmeti anlamadıklarını hemen ilk Âyette Hz. Mûsâ`ya karşı çıkarak göstermişlerdir. Hani Hz. Mûsâ (a.s)'a şöyle demişlerdi: "Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun?" Eğlence yerine konulduklarını düşündüler. Oysa kendilerine emr edilenin kendi hayvanları olan nefislerine boyun eğmeyi terk etmek demek olduğunu anlamış olsalardı Hakk`ın kendilerine ne büyük bir ihsanda bulunduğunu görmüş olacaklardı. Onlar, kendilerini felâha kavuştaracak olan bâtıni mânâyı görememişler ve zâhirde kalmada ayak diretmişlerdir. Sordukları sorular ortada dönen meselenin hangi mesele olduğunu anlayamadıklarının açık kanıtıdır. Belki de anlasalardı bu emri çok ağır bir emir zannedecekler ve korkup Hz. Mûsâ (a.s)`ı bırakıp kaçacaklardı. Allah daha iyisini bilir.

Biz yine tarikat mertebesine geri dönelim. Hakk tarikat mertebesindeki ferde hayvani nefsini boğazla ve yaklaş diye emretmektedir. Ancak burada önemli olan başka bir mesele hayvan olarak bakare örneğinin verilmiş olmasıdır. Cenâb-ı Hakk neden başka bir hayvanı değil de bakare örneğini vermiştir? Bu sorunun tefekküre çok ihtiyacı vardır. Ve sonraki Âyetlere bakılınca anlaşılacağı üzere bu bakare hiç bir işe yaramayan bir hayvandır. "Bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma…" Burada anlatılan nefsi emmare ve levvamede görülen özelliklerdir. Nefsi emmare ya da levvame de bulunan kişi kendi benliğine sıkışıp kaldığından aynen bu bakare gibi ne kendine ne de başkasına fayda sağlar, sadece kendi menfaati zannettiği hevası peşinde koşar. Yani geviş getirir, sonra durur ve tekrar geviş getirir. Bu geviş getirme Hakk`tan uzak kalarak vehmi bir dünyada

olmasından kaynaklanır. Geviş getirme kendi yediği neyse mideye indirdikten sonra yine dışarı çıkartıp ve tekrar mideye indirerek sindirmektir. Bu nefsaniyetin, emmare anlamında olan nefsaniyetin var ettiği vehmi dünya ile olan ilişkisidir. Yani vehmi olarak kendine kurduğu dünyasında geviş getirerek sindirme ile geçen bir hayattır. Hep aynı maddi alışkanlıkların ve hedeflerin olduğu bir hayattır. Ne olursa olsun, karşısında olanı kendi midesine yani kendi dünyasına indirerek ondan menfaat sağlamak ister. Sonra ondan fayda sağlayamayınca onu dışarı atar ve tekrar sindirmeye girişir ta kendisine mal edene kadar.

Demek ki geviş getirme bize vehmin manasını anlatır. Aynen geviş getirme de olduğu gibi bir dairevi hareket söz konusudur. Her zaman başlanan noktaya tekrar geri dönülür. Vehim de bizi saran o hevadan (boş arzu-hayal) yola çıkar ve ona geri döner dururuz. Nefsimizin farkında olmadan var ettiği boş bir hedefe yaklaşmak için elimizden geleni yaparız ama tam yakaladığımızı zanettiğimizde yine elimizden kaçar. Aslında hevamız tarafından yakalanan biziz'dir de, farkına bile varamayız. Yani demek oluyor ki insan farkında olmadan kendi hevasının ürettiği vehmin kölesi olmuştur da farkında bile değildir.

Cenâb-ı Hakk bizden kendi varlığımızda bulunan nefsi emmâre ve levâmme kökenli bakareyi boğazlamamızı istemektedir. Hak'kın bu isteğini gerçekleştirebilirsek, bizi kendi kölesi haline getiren heva ve vehimden kurtularak, hürriyetimize kavuşuruz. Hakiki özgürlük insanın önce kendisini köle eden heva ve vehimden kurtulması ile mümkündür. Bu Âyetlerin batını mânâsı Cenâb-ı Hak'kın insana ne kadar değer verdiğini de göstermektedir. Hakk, insanın kendi hayvani boyutlu nefsinin kölesi olmasına rıza göstermediğinden ona peygamberleri ve peygamberlerin ilmini devam ettiren irfan sahibi Ârifleri göndererek ona hürriyetin anahtarını vermiştir. Ama yine de insan hevasının ve vehminin arkasından boş yere koşmayı özgürlük sanır. Şüphesiz insanların coğu hüsrandadır. Allah doğruyu söyler.

Demek ki nefsi emmâre ve levvâme kökenli vehim ve hevayı Mürşid-i Kâmilin yardımı ve feyzi ile boğazladığımızda tarikat mertebesinin kapısı açılır. Artık kişi genelden ayrılarak ferd düzeyine yükselir ve Hak`ın özel muhabbetine şahit olmaya başlar. Allah herbirimizi davamızda başarılı kılsın. Başarı O'nun yardımı ile mümkündür. Son olarak şunu belirtmelim ki, nefsi emmâre ve levvâmenin etkisinden kurtulmak onu boğazlamak mânâsına gelmektedir. Yoksa bâtıni anlamda boğazlamak demek zâhiri anlamda boğazlamak mânâsına gelmemektedir. Hakk bize kendimize ve başkalarına hakiki mânâ da fayda sağlamayan nefsi emmâre ve levvâmemizin etkisinden kurtulmamayı istemektedir. Eğer kişi bunu sağlarsa, o kendi hiç bir işe yaramaz bakaresini boğazlamış olmaktadır: Yani Âyetin dediği gibi, "bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma'" olan bakerisini boğazlamış olmaktadır. Ancak bu bakare boğazlandığında yani onun etkisinden kurtulunduğunda, aynı bakare hem kendimize hem de başkalarına fayda sağlayabilir. Böylece Hay-van isimli varlığın ne mübarek bir varlık olduğu anlaşılır ki onun faydası saymakla bitmez.

Böylece biz bu Âyetleri, şeriat ve tarikat mertebesi itabiriyle genel olarak görmeye çalıştık. Mürşidimizden gelen feyz ile yazmaya cesaret edebildik. Biz

burada yazdıklarımız üzerinde iddia sahibi değiliz. Hatamız varsa, onu düzeltmek için en elverişli zamanda Cenâb-ı Hak'tan eleştiri ve kınama görmeyi niyaz ederiz. O, eleştirenlerin ve kınayanların en hayırlısıdır. Şüphesiz Cenâb-ı Hak`kın kitabını en iyi resûlü Hz. Muhammed (s.a.v) ve onun yolundan giden irfan sahipleri anlar. Salât ve selâm Peygamber Efendimizin aziz ruhuna ve onun yolunu takip eden onun şerefli dostlarına olsun.

Al...... Sa...... Sa....... Paris. 23.09.2010

Date: Wed, 29 Sep 2010 11:23:00 +0000
From: ir.......ak......@yahoo.com.tr
Subject: Bakara Suresi
To: terzibaba13@hotmail.com

Esselâmün Aleyküm,
Muhterem ve Azîz Sûltanıma aciz takdimimdir.

Her birerlerimizdeki tefekkür ve düşünce âlemlerimizin ufuklarında İlâh-î hakikatlerin doğmasına ve o hakikatlerin içinde seyr edilerek yaşanabilmesine vesile olması maksadıyla bu fakire de gönderme lûtfunda bulunduğunuz, "Bakara Sûresi " 67-74 ncü Âyeti celileler ile ilgili olarak lâyıkı vechile olmayan aciz çalışmayı âtideki ek yazıyla cemil görüşlerinize sunuyorum. Doğru ve isabetli ise Rabbimdendir. Yanlışlık, hata kusur ve noksanlık nefsimdendir. En kalbi muhabbetlerimle mübarek ellerinizden sırran öper, Sûltan annemizle birlikte hürmetlerimi arz ederim.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ir.....ak.....@yahoo.com.tr
Subject: RE: Bakara Suresi
Date: Wed, 29 Sep 2010 23:57:19 +0300

Ve aleyküm selâm İr...... oğlum. Yazın oldukça güzel olmuş sağolasın ellerine diline gönlüne sağlık hemen dosyasına aktaracağım. Çevremizin idrakleri yükseldikçe bizimde sevincimiz, oğraşmalarımızın boşuna gitmediğini anladığımız için artıyor. Cenâb-ı Hakk ufkunu daha çok açsın İnşeallah. Bu veya benzeri bir mevzuu bizim istememiz olmadan kendiliğinden herhangi bir zaman da vaktin olduğunda bir başka mevzuu yazıp gönderebilirsin. Hayırlı akşamlar hoşça kal. Efendi Baban.

EL BAKARA

El Bakara Sûresi; mukatta'a harfleriyle başlayan yazılışa göre 29 Sûrenin birincisidir. Kûr'ân-ı Kerîm'de huruf-u mukatta'a olarak 14 ayrı harf ve 14 ayrı formda zikredilmiştir.

Ayrıca Kûr'ân-ı Kerîm'de 14 adet secde Âyeti mevcuttur. Bilineceği gibi 14, merâtibi Îlâhiyyenin kaynağı olan Hakikatül Hakayık'ı ifade etmektedir.

Kâmil zatlar bu Sûrede ki Elif, Lâm, Mim, mukatta'a harfleri için; Hakikati Muhammediyenin hâdimi ve hâmili, Muhammediyet mertebesindeki İnsân-ı Kâmil'in harfsel rumuzudur demişlerdir. Bu mukatta'a harflerinin sayısal değeri ebced hesabına göre;

Elif: 1 Lam: 30 Mim: 40 olmak üzere toplam 71 dir. Bilindiği gibi 19 sayısıda İnsan-ı Kamil'in sayısal rumuzudur. Her iki değeri topladığımızda 71+19= 90 çıkmaktadır. Mertebeyi Ulûhiyyeti, mertebeyi risâleti ve mertebeyi abdiyeti cem ederek Rasûl ve Allah hubbuyeti kemâlâtının zirve yaşantısı içerisindeki Şehâdet âleminde kul olarak görünen ve "MEN" (O kimse ki) diye işaret edilen kimliğin sayısal değeri ebced hesâbına göre;

Mim: 40 Nun : 50 olmak üzere toplam 90 dır ki, aynı zamanda "Sad" harfinin ebced hesabına göre sayısal değerine denk düşmektedir. Bilindiği gibi "Sad" harfi mukatta'a harfi olarak Muhammediyet mertebesinin harfsel rumuzudur. Bu hususu pak gönüllerinize ve yüksek idraklerinize sunuyorum.
Vücudu Mutlak İnsan'da üç vechiyle zuhurdadır. Ulûhiyyet- Risâlet- Abdiyet.
Kâmil zatlar, Elif harfi için, Hadisi Kudside "Ben gizli bir hazine idim" cümlesindeki gizli hazineyi, mertebeyi uluhiyet/ ilâhiyye; Lâm harfi için, "Bilinmekliğimi sevdim" cümlesindeki hubbuyeti, mertebeyi risâlet/ muhammediyye; Mim harfi için ise "Âlemleri halk ettim" cümlesindeki halk olunan Âdemiyyeti, (Yokluktan varlığa çıkartılan), mertebeyi abdiyyet olduğunu, Hakikatte tek olan vücûd-u mutlakın üç mertebeden "MEN" (O kimse ki) diye işaret edilen kul da zuhura çıktığını beyan etmişlerdir. İnsanlık tarihi ve yaşantısı içersinde ilk sâlik / derviş, Âdem (a.s.) olup, Mürşidi C. Hakk'tır.

Arz edilen girizgâhtan sonra tefekkür etmemiz istenilen 67 - 74 ncü Âyetlerde beyan edilen kişiler/kişilikler ile hadisatı analiz ve sentez yapabilmek için El Bakara Sûresinin başındaki üç huruf-u mukatta'a için yukarıda arz edilen acizane tesbitler ile yola çıkmak istiyorum. Cenâb-ı Hakk yar ve yardımcımız olsun. Gayret bizden, Tevfik Allah (c.c) tan'dır.

ELİF
(Alem şumul / külli olarak âlemlerde yaşanmış örnek oluşumlar)
- Mûsâ A.S/ Museviyet mertebesi.
- Mûsâ A.S'ın kavmi.
- Maktul / El mevta.
- Bakara / Boğazlanan inek.

LÂM
(Devri Âdem'de zuhura çıkan oluşumlar)
- Muhammediyet Mertebesindeki İnsân-Kâmil'in Mûseviyyet mertebesinden zuhurda olan Mürşidi Kâmil'i / Kûr'ân-ı Nâtık.

- Hakk talibi sâlikler/ derviş / Kûr'ân'da yolculuk ehli / gönül evlâtları.

- Kahhar esmâsı ile sıfatı nefsâniyeti ve beşeriyetinden ölmüş / öldürülmüş ve hakkaniyetiyle diri olan "men" (o kimse ki).

- El Bakara , Allah (c.c)' ın İnsân-ı Kâmil'in vasıtasıyla / eliyle açığa çıkardığı "men"
  (o kimse ki)'nin hakikati.

MİM

("MEN" Kişinin kendi varlığında meydana gelen oluşumlar)
- Kûr'ân yolcusunun Mûseviyyet mertebesindeki Aklı- Şerifi.

- Nefs mertebelerinin zuhura çıktığı Et turu seb'a / Sadr / Rabbişrahli sadri.

- Rûh-u Sûltân-i, C.Hakk'ın kulum diye vasfettiği "Ve nefahtü min ruhi" diye beyan buyurduğu kendindeki nefhayı ilâhiyye.

- Şeriat-ı Muhammediyye mertebesindeki "men" (o kimse ki) kişinin birimsel varlığı.

Kısaca her üç mertebeden oluşumları ifade ettikten sonra söz konusu 67 ile 74 ncü ayetlerin her birerlerimiz için geçerli olan ve bu fakirde de şuur ve idrak açılımı ihsan edilerek nasıl bir yaşantı hâli verildiğini Âyetlerin ışığı altında toplu olarak arz etmeye çalışacağım. Bu arada yeri gelmişken ifade etmekte yararlı olacağını düşündüğüm bir hususu da ifade etmek istiyorum. ALLAH (c.c) ismi şerifinin ebced hesabına göre sayısal değeri bilindiği gibi 67' dir. 67 sayısı asal sayılar, yani yalnızca kendisi ve 1 sayısına bölünebilen 1'den büyük pozitif sayılar sıralamasında 19 ncu sıradadır.

Rahmeti ilâh-î olarak tefekkür etmemiz istenilen 67 ile 74 dahil toplam 8 ayettir, "Elif, Lâm, Mim" mukatta'a harflerinin sayısal değeri yukarıda arz edildiği üzere 71 idi, 7+1= 8, dir ki asal sayılar sıralamasında 8 nci sırada ki asal sayıda 19 'dur. 67+19=86 . Bakara Sûresi yazılışa göre 2 nci Sûre'dir ve Medenidir. 86 sayısının başına 2'i ilave ettiğimizde 286 olur ki buda, Bakara Sûresinde ki Âyetlerin toplam sayısını vermektedir. 86 sayısını 2' ye böldüğümüzde oluşan 43 sayısı asal sayılar sıralamasında kaçıncı sıradadır dersiniz? ……İlâh-î nizamın bir takdiri ve Rahmân-î cilvesi olarak 14 ncü sıradadır.

Yani 8 ve 6 'nın toplamı. 8 nci sıradaki asal sayı 19 , 6 ncı sıradaki asal sayı ise 13 'tür. Allahın izniyle biraz daha devam edelim bakalım neler zuhur edecek. 19 ile 13'ü topladığımızda çıkan 32 sayısını ikiye böldüğümüzde 16 sayısı çıkar. Asal sayılar sıralamasında 16 ncı sıradaki asal sayı hangisidir tahmin edebiliyormusunuz?

.....Evet tam isabetle ve tevafuken 53 …. 5+3=8
32 nci sıradaki asal sayı ise 131 'dir. Bize bu sayı SELÂM'ı işaret ediyor.
Sin (60)+Lam(30)+Elif (1)+Mim (40)=131
İnsân-ı Kâmil'in hakikatini anlatmak için denizler mürekkep, ağaçlar kalem olsa yetmez...

BAKARA;

Be (2)+Kaf (100)+Ra (200)=302

İK’RA;

Elif (1)+Kaf (100)+Ra (200)+Elif (1)=302
İk’ra daki birinci elif Ahmediyye’nin elif’i, sondaki elif İnsan (İ.Kâmil)’ın elif’i, bu her iki elif hakikatinin Bakara’daki Be harfinde cem halinde zuhura çıktığının işaretidir.

KAF: Kudret sırrı/ Kudret kaleminin / nurunun yazdığı kişinin batınındaki hakikatler.
RA: Rububiyyet sırrı/ Rabbin rububiyeti ile rahmaniyet kanalından gelen rahmeti ilâhinin
zuhura çıkması.
“İk’ra,”halkeden/ oluşumları batından zahire çıkaran rabbinin ismiyle (Rahmân’ın sendeki Rab/Rububiyyet tecellisiyle) oku” mânâsını bize vermektedir.

302-286=16, ayrıca 286’yı rakamsal olarak açtığımızda 2+8+6=16
Yukarıda ifade edildiği gibi 16 ncı sıradaki asal sayı 53 idi.....
EL Bakara bulunmuştu nihayet , hamdolsun ve şükürler olsun….
Sözün bittiği, halin başladığı yere geldik.
Buncağız fakiri bir avcı Sûltan vurdu dostlar..Şükründen aciz ve biçare kaldı dostlar…

HU………. DOST………………..HU…………. DOST………..HU…….. DOST………………

Ne yaparsınız ki bakara’nın kesilmesi gerekiyor..Bismillahi Allahu Ekber..!
Bakara’yı (3**0**2) ’yi b**0**ğazladığımızda “3” ve “2 “oluşumu gerçekleşir.

Peki nedir bu oluşumların manası, mahiyeti, hikmeti. Doğrusunu Allah ve Rasûlü bilir. Bu fakire hissetirilen “3” ten maksat; “MEN” (o kimse ki) Mertebeyi Ulûhiyyet, Mertebeyi Risâlet ve Mertebeyi Abdiyyetin, cem’i olarak İnsân-ı Kâmil’de C.Hakkın, kul ismi altında zuhurda görünmesi sırrı idrakine ve zevkine erdirilen sâlikler / gönül evlâtları.

“2” den maksat ise; Emri İlâh-î ile boğazlanan ve rûh-i hayvanisi bedenden ayrılmış (nefesini vermiş) ehil bir bakaranın parçasından murat; bir Gönül ehlinin Aklı Şerifi ve Gönül dili ile nefsaniyetinden ve beşeriyetinden öldürülmüş bir ben-i Âdem’e (Sırrı Âdem’ine) dokundurulduğunda, Nefesi Rahmani ile hayatlanarak Alıcı-Verici Nefesle Rububiyyet ve Kudret sırlarının yaşantılarında açığa çıkardığı kendilerindeki meknuz bulunan halifetullah / risâlet sırrı idrakine ve zevkine erdirilen sâlikler / gönül evlâtları.
“Sizdeki halife / halifetullah sırrı içinizdeki Rasûlünüzdür”.(Risâlet’in üçüncü boyutu)

Mûsâ (a.s.)’a verilen 9 levh’den 2 tanesi nûr’dan levh idi, bu iki nûr’dan levhdeki Rububiyyet ve Kudret sırlarına ait hakikatler Mûsâ (a.s.)’ın kavmi mertebe itibariyle (idrak ve şuur yönüyle) hazır olamadıklarından (çünkü o

hakikatler İseviyet mertebesinin idrak ve şuuruna yönelik idi) Mûsâ (a.s.) bu hakikatleri kavmine bildiremedi. Ancak Muhammediyet mertebesi diğer tüm mertebelerin kaynağı ve ekmeli olması hasebiyle, C.Hakk zat mertebesindeki Kûr'ân-ı Kerîm'le Ümmeti Muhammed'e risâletin üç boyutluluğu yönünden kullarına bildirmesi ile bu 2 nûr levh'deki Rububiyyet ve Kudret hakikatleri ilm'el yakiyn, ayn'el yakiyn ve Hakk'al yakiyn olarak yaşama geçirilebildi.,
Lebbeyk Allahümme Lebbeyk.....Elif, Lâm, Mim'in sırrıyla Gönül Tavafı başlamıştır artık...

Kesilen bakara'nın parçası (bu oluşumun belirtildiği 73 ncü Âyet) Gönül ehlinin Aklı Şerifi ve gönül dili ile El mevta'ya dokunulduğunda; daha önce avcı Sûltan tarafından Kahhar esmâsı'nın tecellisi ile (sıfatı nefsâniyyeti ve beşeriyeti öldürülen) sâlik, Hayy esmâsının tecellisini kabul ederek (râdiyeten) Allah (c.c.) tarafından kendisine yeni bir yaşam/ şuurlanma ve idraklenme lütfedilmiş ve kendisindeki bu oluşumun gerçekleşmesine vesile olan/ kudret eli Mürşid-i Kâmil'in nefsâniyyetinden öldürdüğünü bildirdikten sonra da orada hâzirûn / şahid olanlar ondan râzı (mardiyyeten) olmuştur.
Museviyet / Tarikat mertebesinin safiyetine doğru yürür sâlik, 19 ncu Sûre olan Meryem Sûresinde ifâdesini bulan Zekeriyya, Yahya ve Meryem hakikatlerini yaşamak üzere.. Selâm olsun onlara….

Bu sâfiyete henüz daha eremeyenlerde ise Mûsâ (a.s.) a verilen 9 levh'den 7 tanesi mermer olmasından dolayı kalplerini kasvet bağlamıştır. (*Alıntı İ. Kâmil A. Ceyli)

Diğer 2 levh ise nurdan olup, Mûsâ (a.s.)'ın tebliğ edemediği Rubûbiyyet ve Kudret sırlarını ihtiva ettiğinden kayaların içinden fışkıran sular, yarıldığında nehirler gibi akan sular ve haşyetullah dan yuvarlanan kayalar hükmündedir. İstikamet olarak İseviyet mertebesine işaret edilmektedir.

Bakara ile başladığımız bu mânevi yolculuğumuza, yine bakara ile bir fasıla verip nefeslenelim inşaallah. Bakara Sâresi malûm olduğu üzere 286 ayettir. Bu toplam Âyet sayısı bize üç mübârek harfi vermektedir. Ra (200)+Fe (80)+Vav (6)=286. Bu harfler bize Esmâül Hüsnâdan "RAUF" (Çok şefkat ve merhamet gösteren , esirgeyen, ve kolaylık sağlayan) ismi şerifini işaret etmektedir. Bu ismi şerif Bakara Sûresinde 143 ncü Âyet (İnnallahe bin nâsi le raufurrahiym), ve 207nci Âyet (Vallahu raufum bil ibâd) olmak üzere 2 kez yer almaktadır. Sizleri "RAUF" un merhametli kucağına emanet ediyorum.
"Vel hamdu lillahi Rabbil âlemîn.
Tercümân-ı El mevta…….

From: il……..ja……..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Bakara Kıssası'na Dâir
Date: Tue, 5 Oct 2010 15:25:51 +0000

Muhterem Efendim, Bakara kıssasına dair fehm-i acizanemizi ve idrak edebildiklerimizi yazıya geçirmek ancak nasip oldu. Kusurumuzu affediniz, ellerinizden öper hürmet ve muhabbetle selâm ederim.
İl……..

(2/67) Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti: Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor, ay dediler: Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun? Dedi: öyle câhillerden olmamdan Allaha sığınırım.

"Yani Hakk'ın insan denilen âlemdeki emini ve nebisi olan Rûh'ül Emin, Hakk'tan aldığı vahiyle nefs-i emmârenin katlini emreder. Amma nefs-i emmâre, vehim, heva, akl-ı maaş gibi kuvva-i beşeriyye bu emri alaya alırlar. Rûh'ül emin kendisinin câhillerden olmadığını beyan ile asıl onların câhillerden olduklarını ihtar eder. "

(2/68) Dediler; bizim için rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin, dedi: Rabbim şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç, haydi emrolunduğunuz işi yapın.

"Kuvva-i beşeriyye ve bilhassa nefs-i emmâre kendi hakikatini bilmediğini ve kendini tanımadığını ikrar eder. Rûh'ül emin nefs-i emmâreye kadim ile hadis, evvel ile ahir arasındaki izafi varlığını izah eder. Nefse kendisini tanıtmaya başlar"

(2/69) Bizim için dediler: Rabbine dua et, rengi ne imiş bize beyan etsin, Rabbim, dedi, Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki sapsarı, rengi bakanlara sürur verir.

"Nefs kendi makamını sorar, Râh'ül Emin ona emmâre makamında olduğunu izah eder."

(2/70) Dediler: Bizim için rabbine dua et nedir o bize beyan etsin, çünkü o bakare bize karışık geldi/hangi sığır olduğunu kestiremedik. Bununla birlikte biz-Allah dilerse onu elbette buluruz.

"Nefs ve kuvva-i beşeriyye kendi hakikatlerini Allah'ın inayeti ve yardımı olmadan anlayamıyacaklarını itiraf ile Rûh'ül Emin'e ve Rububiyyet makamına iltica ederler. Ulûhiyyet makâmından da feyz-i İlâh-î talep ederler "

(2/71) Rabbim, dedi: Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma, hiç alacası yok, işte dediler, şimdi hak ile geldin, bunun üzerine o bakareyı boğazladılar, ki az kaldı yapmıyacaklardı.

"Rububiyyet makâmı nefs-i emmâre'ye ef'âl ve sıfatın hakiki sahibi değil sadece tecelligahı olduğunu, bir perdeden ibaret olduğunu, kendisinde zuhur eden bütün ef'âl ve sıfatın Hakk'a ait olduğunu izâh eder. Bunun üzerine tevhid-i ef'âl ve tevhid-i sıfat aşikar olur. Nefs-i emmâre kurbanlığa ve kuvva-i beşeriye de nefs-i emmâreyi kurban etmeye razı olur. "

(2/72) Ve o vakit bir kimse katletmiştiniz de hakkında biribirinizle atışmış, üstünüzden atmıştınız, halbuki Allah sakladığınızı çıkaracaktı.

"Nefs-i emmâre, vehim, heva, akl-ı maaş gibi kuvva-i beşeriyye ile birlikte insan âleminde mekin olan istidatı-asliyyeyi beytullah olan Kalb'in kapısında katl etmişler ve bunu saklamışlardı. Halbuki Ulûhiyyet makâm-ı hakikatin zuhurunu irâde etmiştir."

(2/73) Onun için dedik ki o bakaranın bir parçasile o maktule vurun, işte böyle Allah ölüleri diriltir ve size Âyetlerini gösterir gerek ki akıllanasınız.

"Nefs-i emmâre kurban edilince, fenâ makâmından geçip bekâ makâmına ulaşan nefs, nefs-i sâfiye adıyla yeniden doğmuş, her azasından ebedi hayat ve bekâbillah sırrı zuhur etmeye başlamış, Rûh'ül emin'in idaresinde, İseviyet sırrı ile, Nefes-i Kudsi ve Nefes-i Rahmâni'nin tecelligâhı olarak, katledilen istidat-ı asliyyeyi diriltmiştir. Bu Âyetleri müşahede eden Akl-ı maaş da akl-ı mead'a dönüşmüştür."

(2/74) Sonra bunun arkasından kalbleriniz katılaştı, şimdi onlar taşlar gibi hattâ daha duygusuz, çünkü taşların öylesi var ki içinden nehirler kaynıyor, öylesi var ki çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor ve öylesi var ki Allahın haşyetinden yerlerde yuvarlanıyor, sizler ise neler yapıyorsunuz Allah gafil değil.

"Hevâ, vehim ve onlara tabi olan kuvva-i beşeriye ise şahid oldukları bu mucizeye rağmen itaat etmez ve teslim olmazlar. Kâlb makamını ele geçirip katılaştırmak taşlaştırmak isterler. Halbuki kâlb beytullah olduğundan içinde tevhid bahri kaynar ve taşar. Ulûhiyyet makamının tecellisinden pâre pâre olur. Allah, hevâ ve vehim gibi kuvva-i beşeriyenin istidat ve vazifelerinden, insan âleminde çıkardıkları fitne ve fesattan haberdardır."

(BAKARA HİKÂYESİ)

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ca………pa…….@hotmail.com
Subject: RE: Bakara Tefekkürü
Date: Tue, 2 Nov 2010 20:34:44 +0200

Selâmün aleyküm, Mu……..çığım nihayet İzmirden döndük, ancak maillere bakabiliyorum senin mailini de okudum, sağolasın epey yorulmuşsun ama iyi olmuş bende, o evvelce yapılan sohbeti'de buraya nasıl aktarabiliriz diye düşünüyordum, iyi olmuş ellerine sağlık onu da dosya ya ekledim. Hayırlı akşamlar görüşmek üzere. Allah'a emanet olun. Terzi Baban.

From: ca…….pa……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com

Subject: Bakara Tefekkürü
Date: Mon, 25 Oct 2010 01:05:33 +0300

Selâmün aleyküm Terzi Babacığım,

Göndermiş olduğunuz Bakara tefekkürünü acizane sizden yansıyan bilgiler ve bizim eksik ilmimiz ile gönderiyoruz. Hatamız ve kusurumuz var ise Af ola. Terzi baba Kûr'ân da yolculuk Bakara Sûresi'nin ilgili Âyetlerininin yazıya çevrilmiş hali'de dosyanın alt kısmına eklendi. Uygun görürseniz yayınlarsınız. Dosya boyutu büyük olduğu için ekli word belgesi olarak gönderiyoruz.

25-10-2010

(BAKARA HİKÂYESİ)

Aleykümselâm Terzi babacığım,

Niyâzımız odur ki, hizmetinizden ve ilmî mertebenizden cümle dost, kardeş, arkadaş, muhip ve evlâtlarınızın en üst mertebeden istifade etmesidir. Diğerlerini tenzih eder, kendi nefsimizde ataletin ve tembelliğin üstümüzden kalkması için bu gibi çalışmalara bizi teşvik ettiğiniz için size teşekkürü borç bilir. Makâmınızın Âli ve yüce olmasını Cenâb-ı Allah'tan temenni ve niyâz ederiz.

Bakar: İnek, eti yenen hayvanlar cinsi….
Türkçe: İçerisinde ne var, bak ve ara tefekkür edilebilir… Bakara ikinci sure

2: **nefsi levvâme** mertebesi…
Bakara : İnek eti yenen hayvanlar sınıfından olduğu için tasavvufta **nefsi levvâme** mertebesi ile tabir olunur.

Ebced Hesabı; Be: 2 kaf: 100 rı: 200 te: 400
2+100+200+400 = 702 7+2= 9
Bakaranın ebced hesabı 9 bu da Tevhid-i Esma, Mûseviyet Mertebesi ve Rububiyet Mertebesine bağlı olduğunu gösteriyor.

En büyük ebced hesabında 611+47+502+320= 1480 =13
Bakara'daki Mûseviyet mertebesi de Onüçün hakimiyetinde yani Hâkikat'ul Ahâdiyed'ul Ahmediyyeye bağlıdır.
Be: Beşeriyyet **Kaf:** Kûrb'ân, Kûrbiyyet, **Ra:** Rab, Rububiyyet mertebesi.
Beşeriyetin Kûrb'ân edilerek, Rububiyyet (mûseviyyet) mertebesine kûrbiyyet, yakınlık kazanması,

Konunun ilk ayeti (2/67) = **15** , 13+2 = 15 13 Hakikati Ahâdiyyet'ul Ahmediyye ye bağlı 2 = Zâhir, Bâtın

Konunun son ayeti (2/73) = **13** oda Hâkikati Ahâdiyet'ul Ahmediyyeye bağlı (2/67) = **15** , (2/68) = **16** , (2/69) = **17** , (2/70) = **9 ,** (2/71) = **10 ,** (2/72) = **11 ,** (2/73) = **12 ,** (2/73) = **13**
15 + **16** + **17** + **9** **+ 10 + 11 + 12 + 13 = 103** sayısal değeri olmayan 0 çıkarırsan 13 kalıyor. Âyetler bütünlük bakımından da 13 e bağlı olduğu anlaşılıyor.
Âyetlerin tefekkürüne geldiğimizde,

(2/67) Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti: Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor, ay dediler: Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun? Dedi: öyle cahillerden olmamdan Allaha sığınırım.

Konunun ilk Âyeti (2/67) = **15** , 13+2 = 15 13 Hakikati Ahâdiyyet'ul Ahmediyye bağlı 2 Zâhir, Bâtın. Buradan da o gün Beni İsrâîl sahralarında oynanan oyunun, her birerlerimizin batınında oynanacağı anlaşılyor. Âyetin programının Hâkikati Muhammediyye mertebesinden zâhir ve bâtın âlemlerde zuhura gelmek üzere yapıldığı, Âyette geçen Mûsâ (a.s.) ile bağlantısından dolayı da bunun mûseviyyet mertebesinden sahneye konulacağını gösteriyor.

Bilindiği gibi gibi Mûseviyyet mertebesi tenzihi (Cenâb-ı Hâkkı ötelerde arayıp bulmaya çalışma ötelerde zannetmek)dir. Biz de bulunan mûseviyyet mertebesi bir vakit (levvâme mertebesinde) bu oyunu koyarak , bizde bulunan kavmimize, bizde ki güçlere daha önceden nefsi emmâre kesildiğinden ötürü, Allah (c.c.) Size nefsi levvâmenizi kesmenizi emrediyor diyecek. Nefsi mülhimenin hayal ve vehim tarafı da bizle eğleniyor musun? Diye mukabelede bulunucak.

Mûsâ (a.s.) Hâkikat-i ilahiye ilmi tenzih mertebesinden zuhura geldiğinden cahillerden olmaktan Allah'a sığınıyorum diyor. Âyette geçen Allah ise bizde ki Aklı kül olmaktadır. Rububiyyet mertebesinin cahillerden olmaktan Zât mertebesine sığınması vardır.

(2/68) Dediler; bizim için Rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin, dedi: Rabbim şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç, haydi emrolunduğunuz işi yapın.

Âyet'in sayısal değeri (2/68) = **16 =13 +3 3=** ilmel yâkin, âynel yâkin, hâkkel yâkin mertebeleri.. İlmel yâkin, âynel yâkin, hâkkel yâkin mertebelerinden Hâkikati Muhammediyyenin bu Âyette faaliyette olduğunu gösteriyor.
Rububiyyet mertebesinden dua etmesini istiyorlar. Kendisinde bulunan Mûseviyyet mertebesinden beyan edilmesini istiyorlar. Bu ineği keseceğiz ama, hangi şartlarda hangi sistem içinde keseceğiz. Burada bir dervişte bulunması gereken özellikler belirtilmeye başlıyor. İneğin, etinden sütünden, kemiğinden faydalanıp her işimizde koşuyoruz. İnek ise bizden hiçbir karşılık beklemiyor. Bir dervişinde böyle iyi yönde inek ahlâklı olması gerekiyor. Karşılıksız hizmet ehli olacak. Bu ineği kesmez ve kendi haline bırakırsak, kendimizde bulunan ilmi hakikatlere ulaşamayız. Birde ineğin bir özelliği kan ile pislik arasından mai olan sütünü vermesi. Bunu bizlerdeki karşılığı ise süt yerine ilmin zuhura çıkması ve namazlarımızdaki Elhamdü ile mânâ olarak miracını yapmasıdır. Ne yaşlı, ne de çok genç olacak bunun ortası bir yaşta

olması gerekiyor. Çok genç olursa ilmi hakikatleri hazmedemeyebilir. Çok yaşlı olursa hayat çizgisini ve o güne kadar ki getirmiş olduğu bilgileri değiştirmesi zor olur. Tabii bu arada yaşlı görünüp bâtın âlemi genç, genç görünüp kendini ve bâtın âlemini heba edenler bunun dışında tutulması lâzım geliyor. İşte bunun arası kemâl ehli olması gerekiyor. İnek Mûsâ (a.s.) kavminde kutsal sayılıp, bir sürü faydaları olduğu için garipseniyor. Kendi hallerine bırakıldıklarında bu işi yapamayacaklarından… Nefislerinin kendilerine iğvâ vereceği için. Haydi uzatmadan bu işi yapın deniyor..

(2/69) Bizim için dediler: Rabbine dua et, rengi ne imiş bize beyan etsin, Rabbim, dedi, Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki sapsarı, rengi bakanlara sürur verir.

Âyetin sayısal değeri **(2/69)=17=13+4 4 =** Şeriat, Târikat, Hâkikat, Mârifet mertebeleri.. Dört mertebe'den Hakikati Muhammediyyenin faaliyette olduğu… Mülhime nefis ve avanesinin evham tarafı işi uzatıp yokuşa sürmek için renginin beyan edilmesini istiyor. İneğin rengini sarı olması, muhabbet ateşinden dolayı sararmış olması ve yapmış olduğu zikir ve rabıtalardan bir takım mertebeler kaydettiğinden dolayı parlamakta bakanlara bir hoşluk, sürur vermektedir.

Burada ki sarı boya aynı zamanda Sibgâtullah (Allah'ın boyası) dır. Muhabbet ateşiyle yanan sararan sâlik Allah'ın boyasıyla boyanmaya başlamış' tır. İlerleyen zamanlarda bu boya iç âleme aksedip. Bâtın âlemini de boyamaktadır. Tüm âlemini Hâk kaplayacağından, kendi vehmi varlığı ortadan kalkmış olma hali olan Tevhid – Sıfat - Fenâfillâh mertebesinde ki "Küllü nefsin zaikatul mevti". Tüm nefisler ölümü tadacaktır hali tecelli edecektir. Ölmeden daha bu dünyada ölenlerin mertebesine ulaşacaktır. Buradan da Allah'ın boyasıyla her yanımızı boyamadan nefsin ölümü tatmayacağı sonucuna ulaşırız.

(2/70) Dediler: Bizim için rabbine dua et nedir o bize beyan etsin, çünkü o bakare bize karışık geldi/hangi sığır olduğunu kestiremedik. Bununla birlikte biz-Allah dilerse onu elbette buluruz.

Âyetin sayısal değeri (2/70) = 2+7 = **9** Mûseviyyet Mertebesi, Târikat Mertebesi. Burada işi zora sokuyorlar. Nefsi levvvâme hakkında daha fazla bilgi istiyorlar. Aklı küllün bunu dilemesi halinde buluruz. Burada inşâllah diyorlar. Allah'ın dilemesini beyan etmeseler bu işi yapamayacaklardı. Aklı küllün yardımı devreye giriyor.

(2/71) Rabbim, dedi: Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma, hiç alacası yok, işte dediler, şimdi hak ile geldin, bunun üzerine o bakareyı boğazladılar, ki az kaldı yapmıyacaklardı.

Âyetin sayısal değeri (2/71) = 2+7+1 = **10** Tevhid-i Sıfat Mertebesi, Hakikat Mertebesi

Tevhid-i sıfat: İsimlerin ve sıfatların gerçek yüzleri ile gelişinden ibarettir. Bu Rahmaniyyet yönüdür.

Denilebilir ki âyetler Mûseviyyet mertebesinden sahneleniyordu. İseviyyet-Sıfat mertebesinin burayla bağlantısı nedir? Âyette geçen, şimdi Hak ile geldin demeleleri bir anlık kendilerinde bulunan Hakikat-Rahmâniyyet mertebesinin o anlık faaliyete geçmesiyle belirtilen isimlerin hakk olduğunu anlıyorlar.

Dervişliğin çok güzel bir yönünden bahsediyor. Boyunduruğa girmemiştir demek. Şartlanmalar içersine girmemiştir. Yani mutlaka şu böyledir, şöyledir diye değerlendirmede bulunmaz. Bulunmaması lâzım gelir. Boyunduruğa girmek saplantıya girmek demektir. Hürriyeti elinde değildir. Hür düşünemiyor demektir. Ve ark çevirmemiş, ekin sulamamış olacak diyor. İşte bugün dervişliğin genel hâli, genel eğitim (tarikat) okullarında görülen hadise boyunduruğa koşulmak ve ekin sulamak bugün bunlar yapılıyor.

Ekin sürmemiş olacak; Burada yeryüzünü sürmemiş olacak denmesin bir başka özelliği daha var. Kendi beden mülkünü fazla karıştırmamış olacak. Yeryüzü bizim varlığımız. Bizim kendi dünyamız. Fazla karıştırmayıp eşelemeyecek ve sulamamış olacak.

Ekin sulamamış olacak diyor. Bu ne demek? Günde beş bin tane, on bin tane, elli bin, yetmiş, bin yüz bin zikre kadar çıkarıyorlar. İşte bu hep kendi etrafında dolaşmak demektir. Hem o şekliyle şartlanmış oluyor. Hem boyunduruk altına girmekle şartlamış oluyor.

Alacasız olacak; muhabbetinde bir fiske kadar acabalık, şüphecilik, şu bu gibi düşünceler masallar olmayacak.

Bu kadar malûmatı aldıktan sonra ineği bulup boğazlıyorlar. Parası çok geldi, o çok geldi. Bu çok geldi diye az daha yapmıyacaklardı.

(2/72) Ve o vakit bir kimse katletmiştiniz de hakkında biribirinizle atışmış, üstünüzden atmıştınız, halbuki Allah sakladığınızı çıkaracaktı.

Âyetin sayısal değeri (2/72) = 2+7+2 = **11** Tevhid-i Zât Hâzret-i Muhammed Mertebesi..

Burada ki bir nefsi katletmiştiniz den maksat nefsin emmâre levvâme yönü değil insanlık tarafını katlederek hükümsüz hâle getirmiştiniz.Gönlünüze gelen insani hakikatleri kesmişsiniz. Emmâre'nin, levvâme'nin işine gelmediğini açığa çıkarır. Daha yukarıda bahsedilen Mûseviyet-Târikat mertebesinde kişinin halinde bir bozulma olmuş ise bunun ancak Hâzret-i Muhammed(s.a.v.) mertebesi kendisinden zuhura gelen bir marifet şeyhi niye yaptığınızı açığa çıkarabilir. Allah Âyetin sayısal değeri olan 11= Tevhid-i Zât, Hâzret-i Muhammed Mertebesi itibari bunu niye yaptığınızı ortaya çıkarır diyor. Âyetin 13 bağlantılarından ve 11 e bağlı olarak Nokta zuhur olan Hâzret-i Muhammed (s.a.v.) mertebesinden bu olayın gerçeği ve niçin meydana geldiği anlatılıyor. Allah sakladığınızı çıkaracaktı denmesi Âyetin zâti bir Âyet olduğunu gösteriyor.

(2/73) Onun için dedik ki o bakaranen bir parçasile o maktule vurun, işte böyle Allah ölüleri diriltir ve size Âyetlerini gösterir gerek ki akıllanasınız.

Âyetin sayısal değeri (2/73) = **12** İnsan- Kâmil (Kâmil insan) Mertebesi

O bakaranın bir parçası ile vurun, bizdeki ölmüş olan bilgilere dili ile vuruldu. Dil daha mantıklı gözüküyor. Dilden kelâm zuhura gelir. Ölü dirildi ve beni nefsi emmâre veya nefsi levvâme öldürdü dedi. Ve tekrar öldü neden? O bilgi zuhara geldi vazifesini gördü ve işi bitti. Bizde de yeni bilgiler zuhura geldi. Vuracak olan Ve nefahtu min ruhiyi (Ona ruhumuzdan üfledik) üfleyen 12 ye bağlı Kâmil İnsan, sözlü olarak bizde ki ölmüş bilgilere vuracak ve yerine doğru olan bilgiler zuhura gelecektir. Yalnız burada dikkat edilmesi gereken, işte Allah ölüleri diriltir ve devamında size Âyetlerini böylece gösterir diyerek âyetin zâti olduğu ve Kâmil İnsandan Zâti Tecellinin Zuhura geldiği bizatihi bunun onun kendinden değil Allah'ın izniyle olduğu anlatılıyor.

(2/74) Sonra bunun arkasından kalbleriniz katılaştı, şimdi onlar taşlar gibi hattâ daha duygusuz, çünkü taşların öylesi var ki içinden nehirler kaynıyor, öylesi var ki çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor ve öylesi var ki Allahın haşyetinden yerlerde yuvarlanıyor, sizler ise neler yapıyorsunuz Allah gafil değil

Âyetin sayısal değeri (2/73) = **13** Hâkikati Muhammediyyeye bağlı

Bir müddet sonra hakikat yolunda ilerleyen sâlik bir müddet sonra bir takım mertebeleri aştım diye rahatlar. Bu rahatlama sonucunda çalışmalarını askıya alır veya tamamen bırakabilir. Bu şekilde davrananında kalbin taş gibi katılaşması kaçınılamaz. Dervişlik yolunda bulunan mertebe de kalınması ve çalışmanın askıya alınmasından dolayı bir kâlp katılığının meydana geleceği söyleniyor. Bir derviş çalışma ve gayretleriyle daima ileriye gitmeye çalışmalı, eğer bu çalışmalar ve eğitim kendisine zor gelecek ise ta yolun başından bu işe girişmeyip, şeriat mertebesinde kalması kendisi için daha yararlı olur ve zarara uğramamış olur. Ve hale geldi o taşlardan daha katı, hiç olmazsa içinden nehirler ve sular çıkan taşlara veya Allah'ın haşyetinden yuvarlanan taşlara benzemek gerekir diyor. Allah'ın şah damarınızdan daha yakınım dediği gibi burada ne işle meşgulüz ondan gafil değilim diyor.

Burada dört türlü taştan bahsedilmekte biri kötü, üçü de iyi özellikleri olan taşlar. Kötü özellikte olan inkar ehlinin, iyi özelikte olan taşlar ise inanan insanları tasvir ediliyor.

Bakaremizi kurban ederek, hâkikatinin her birerlerimizde zuhura çıkarak Cenâb-ı Allah'a kurbiyyet kazanmamız niyazıyla muhabbetle ellerinizden öperiz...

17 Zilkade 1431
25-10-2010

Bundan sonra ki bölüm Terzi baba Necdet Ardıç Uşşaki'nin Kûr'ân'da Yolculuk - Bakara Sûresinin ilgili Âyetleri yazıya aktarılarak buraya alınmıştır. Terzibaba uygun görürse yayınlanması niyazıyla...

3500 yıl önce yaşanmış bir hikâyenin hakikati bize ne vermektedir bunu anlamamız gerekmektedir….

Bu meselenin hikâyesi; zengin Yahûdilerden birini boğazlayıp iki köyün arasına koymuşlar. Ölüm hadiselerinde ceset hangi köyün içinde bulunursa katilin o köyün içinden olduğuna karar verilirdi. Bu hükmü bilen katil ölüyü iki köyün tam arasına koymuş. Bu yüzden iki köy bir birbiriyle size yakın diye ihtilâfa düşüp kavgalı hale gelmişler.

Bunun üzerine Hz. Mûsâ (a.s.)a geliyorlar. Hz. Mûsâ (a.s.) da Cenâb-ı Hâkk bana bildirdi ki; bir inek kesin ve bir uzvuyla (dili veya kuyruğu) ölüye vurun. O kalkacak ve kendi katilini, kendi söyleyecektir. O zaman hakikat meydana çıkar. O vasıfta belirtilen ineği aramaya başlıyorlar. O vasıfta Beni İsrâîl köyleri arasında bir tek inek buluyorlar. Bu ineğin Beni İsrâîl'den genç bir delikanlının ineği olduğu anlaşılıyor. Meğerse onun babası mü'min bir Yahûdi imiş. Bu mü'min Yahûdi çocuğu 8-10 yaşlarında iken vefat etmiş. Onun da bir buzağı varmış. Halka söyleyip kendi kendine büyümesi için çayıra salıyor. Çevre de bunu bildiği için salma bir inek olarak büyüyor.

Çocuk buluğ çağına erdiği zaman bu ineğin babasından kalma miras olduğunu ondan faydalanmasını söylüyorlar. Beni İsrâîl de bu delikanlıyla ineği almak üzere pazarlığa oturuyorlar. Satar mısın bunu diye sorduklarında, satmam bu ineği babamın hatırası diyor. Kendisini zorluyorlar biraz, satarım ama derisi dolusunca altın isterim diyor. Ayette geçtiği üzere az daha vaz geçeklerdi diyor. İşlerinden bazılarının öncülüğü ile hadi alalım bitsin bu iş diyorlar ve alıp o ineği kesiyorlar. İneğin uzvuyla ölüye vuruyorlar, katilini söyleyip tekrar ölüyor.

Bu şahsın çocukları yokmuş. Kardeşinin çocuğu varmış. Mirasçı olduğu için bir an önce mirasa kavuşmak için amcasını öldürmüş. Daha önceden itiraz etmeselerdi, her hangi bir ineği kesselerdi. Orada ineğin uzvu lâzım olduğu için Cenâb-ı Allah'ın vazetmiş olduğu hüküm yerine gelecekti. Onlar işi atlatırız diye nasıldır, nasıldır diye işi yokuşa sürmeye çalıştılar. Fakat bu onların başına iş açtı… Buradan bizim almamız gereken hisse; birisi bir şey yap dediği zaman onu yapmaya çalışmalı. Üstadı bir dervişe bir şey söylediği zaman yapabildiği kadar onu yapmaya çalışmalı. Neden, niçin, olur mu?, olmaz mı? diye akıl yürütmeden ne isteniyorsa mümkün olduğu şekilde yapmaya bakmalı. Orda kendi beşeri aklından bir şey düşünürse şöyle mi olur, böyle mi olur diye, peki o zaman şunu da yapıver der ve bir yük daha biner sırtına… Küçük iş büyür ve büyük bir iş halini alır. Kendi beşeriyetinden bir şey soktukça iş içinden çıkılmaz bir hal alabilir.

Ey dervişan … Ey Müslümanlar… Ey insanlar… Mûsâ (a.s.) kavmiyle görüştüğü vakti hatırlayın. Burada meseleye mûseviyyet ve tenzih mertebesi itibari ile bakmamız gerekiyor. Yani tenzih mertebesinde yaşayan insanlar… Tenzih; Cenâb-ı Hakkı ötekerde arayıp bulmaya çalışmak ötelerde zannetmek.. Allah size inek kesmenizi emrediyordan kasıt **nefsi levvâmedir..** Emmâreden sonra ki levvâme nefsi kesemezse insan onun üstündeki mertebelere ulaşamaz. Bu âlemde ki basamaklar arası 25 – 30 santim ama mânâ âlemindeki metebelerin arası çok fazla.. Bu mertebeler tahakkuk ve yaşamak ile aşılacak mertebeler.. Allah size bir bakara kesmenizi emrediyor;

yani nefsi Emmârenizden sonra nefsi levvâmenizi kesmenizi emrediyor. Nefsi Levvâmeden önce nefsi emmârenin kesilmiş olması lazım ki, Allah (c.c.) nefsi levvâmenin kesilmesini emrediyor.

Onun üzerine Mûsâ (a.s.) ın kavmi sen bizimle alay mı ediyorsun? Oyun mu oynuyorsun? Kim diyor bunu? Emmâre nefis kesildiği için, Mülhime nefis diyor. Ama Mülhime nefsin ilham tarafı değil evham tarafı bunu söylüyor. Mülhime nefse hem evham geliyor, hem ilham geliyor. İşte evham tarafı kendindeki vehim, evham ortadan kalkmasın diye, dalga mı geçiyorsun, eğleniyor musun? Diyor. Bunun üzerine Mûsâ (a.s.) -Ben böyle bir düşünceden, böyle bir yaşamadan Allah'a sığınıyorum.. Cahillerden olmaktan Allah'a sığınıyorum diyor. Ne kadar güzel bir cevap; bu bende ki ilim Hâkikati İlâh-î ilminden başka bir şey değildir. Eğer size söylediğim bu ilmi yahut bu sözü bana isnat ediyorsanız. Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım. Çünkü size anlatmaya çalıştığım bu ilim İlâh-î ilim, İlâh-î bilgidir.

Tenzih mertebesinden gelen İlâh-î bilimdir. İşte bu ilmin dışına çıkmaktan ve cahil olmaktan Allah'a sığınırım. Tekrar kendimize başka bir yönüyle ele alalım. Bizde ki Aklı Kül bize bu hadiseyi söylüyor. Bizdeki güçlerimizde bizim ümmetimiz, kavmimiz oluyor. Allah esmâsı, Câmi esmâsı, Muhammed esmâsı bizde mertebeyi mûseviyyetten bu sahneyi oluşturuyor. Derviş olarak kendimizde düşündüğümüz zaman. Bize bağlı olan güçlerde bizim kavmimiz oluyor.

Bizdeki bu ineği keseceğiz ama hangi çalışmalarla oluşumlarla, nasıl sistem ile bu ineği keseceğiz bunun eğitimini bize göster diyorlar. Çünkü bu beden mülkünde, beden sahrasında oyun oynanmaya başlıyor. O gün Beni İsrâîl sahralarında oynanıyordu. Şimdi bu oyun kendi beden varlığımızda oynanıyor. Rabbi der ki; Muhakkak ki o bir Bakaradır. Ne yaşlıdır, ne gençtir. Dervişin halini anlatıyor. Bir derviş evvela Bakaralık olması lâzım. Kusura bakmayın hepimiz bu yolun yolcusuyuz. Hepimizde biraz ineklik olması lâzımdır. Amiyane mânâ da ineklik değil, hakiki mânâ da olması lazım. Ne demek hakiki mânâ da ineklik; bir dervişin inek ahlâkında olması gerekiyor. O mübarek hay'van inek bize etini verir, sütünü verir, kemiğini verir, ciğerini verir, her şeyini verir ve biz bunların her yönünden hepsinden faydalanırız. Önüne bir avuç ot, bir avuç kuru saman koyarız. O bu otu alır, samanı alır ve bembeyaz tertemiz, hiçbir insanoğlunun yapamadığı mai olan sütü iade eder.

Sabahtan akşama kadar koşarız. İşte bir bakıma dervişin bu halde hizmet ehli olması gerekiyor. Hiçbir şey beklemeden hep verme, hep verme hep fayda temin etmesi gerekiyor. İşte ineğin vasıflarından bir tanesi budur. Onun için bu ineği göz önüne almış. Mûsâ kavmi mısırdayken Mısırlılar nasıl ineğe tapıyorlardı. İneğe tapmaların sebebi iyi niyete dayanıyordu. Putperestlik hükmü ayrıdır. Neden? Tüm ihtiyaçlarını inekten karşıladıkları için onu ilâh edinmişler, tazim ve hürmet gösteriyorlardı. Tabi bu dışardan bakıldığı zaman, işte onu put ettiler, şunu ettiler bunu ettiler diye basitçe düşünebiliyorlar. Onlarında özlerinde bir iyi niyetin olduğu açıkça gözüküyor. Tabi itikat meselesi başkadır. İşte böyle faydalı bir varlığın kesilmesini emrettiği için acayiplerine gidiyor. Eğer bir başka varlık kes dese, hiç düşünmeden keseceklerdi. Çünkü o ineğin üzerinde bir ilâh oluşumu vardı. Bizde nefsi emmâremiz eğitilmezse bir ilâh hükmündedir. Nefsi heva, bireysel yıldız, beşeriyet yıldızı bizde olduğu sürece başka bir şeye yönelmemiz çok zor, hatta

imkansız olur. Nefis yıldızından aydınlandığımız sürece, bizde de beşeriyet hükmü olduğundan onu kesmemiz biraz zorlaşıyor. Duygularımız, hissiyatlarımız, benliklerimiz, varlıklarımız hep bu inek hükmü altında toplanmış. Eğer o ineği kesmeden orada bırakırsak bizim menzilimiz o kadar, orası kadar olmuş oluyor. O mertebede kalmış oluyoruz. Ve kendi hâkikatlerimizi de idrak edememiş oluruz.

Ne yaşlı olacak, Ne genç olacak. Kişinin tasavvuf hakikatlerini idrak edebilmesi, kendini tanıyabilmesi için 18-20 yaşlarına ulaşmış olması gerekiyor. Çok yaşlı olursa bu işlere geç başlamış olursa onunda belirli bir hayat anlayışı vardır. Onu da bu çizgiden çıkarmak zor olur. Bunun istisnaları her zaman vardır. O ayrıdır. Genel olarak bakılıyor. İstisnalar kaideyi bozmaz. Nice sûrette yaşlı gibi görünen insanlar vardır. Ama içersi çok genç, kafası çok çalışan insanlar var. Fizik olarak yaşlı görülen her yaşlı, yaşlı değildir. Yaş neyle tesbit edilir? Vücutla mı? Akılla mı? Yirmi, Yirmi beş yaşında bir insan vardır. Beyni durmuştur. Beynini işletmez. Sigara, içki içer. O yirmi yaşında yaşlıdan daha yaşlı bir insandır. Yetmiş yaşında insan vardır. Pırıl pırıl zekası vardır. O gençtir. Sûrete takılmayalım.

İşte bu ikisi arası kemâl de olması lazım. O halde fazla sorup soruşturmayın hemen bu işi yapın. Fakat kavim, yani nefsi mülhime ve onun avanesi onun hakkında biraz daha malûmat ver rengi nasıl olacak? Demek ki bir renklenme hadisesi de var. Cevap çok manidardır. O sapsarı renkli bir inektir. Parlak, bakanlar sürur bulurlar, hoşlanırlar. Levvâme nefse gelince kişi, Emmâreye göre biraz güzelleşmiş olur. Emmâre nefiste ben asarım, keserim, atarım, kırarım derken. Burada niye yaptım, keşke yapmasaydım diye üzüntü duyar. Tevazu sahibi olmaya başlar. Ve beyni güzelleşmeye başlar. Kendisinde İlâh-î muhabbet oluşmaya başlar. Ve muhabbetinden rengi sararmaya başlar. Nasıl bir şey kızartılırken, beyazlıklar, yeşillikler kızartılırken sararmaya başlar. Muhabbet onda meydana gelmeye başladığından rengi sararmaya başlar. Onu gören kişi kendisinden emin olur artık. Bakanlar ondan hoşlanır. Bazen öyle birisi gelir yanımıza, bakarsın bundan bana zarar gelmez diye içimizden bir kanaat gelir. Başka birisi gelir. Zarar gelmesin diye yanından uzaklaştırırsın. Zarar geleceği adeta âşikar gibidir. Nefsi emmârenin şiddeti çirkinliği içersinde olduğu için.

Parlama, yapmış olduğu zikirlerden, derslerden bir parlama meydana gelir. Vahdet rengine bürünmüş olacak. İşte daha burada başlıyor. Allah'ın rengine boyanın. Allahın renginden daha güzel bir renk var mıdır? Dediği renk işte bu sarı renktir. Renk yüzeysel bir hadise onu sıyırdığın zaman altından kendi rengi çıkar. Zamanla süngerin suyu emdiği gibi bütün varlığına kişinin varlığına Hâkkın varlığının sirayet etmesi lazım. En derinine kadar kesildiğinde içinden vahdet renginin çıkması lazımdır. Evvela yüzeyi boyanacak ki daha sonra içeri sirayet etsin. Bize bu özelliklerinden biraz daha bahsetsin. İşi zora sokuluyor ama bize de malûmat çıkıyor. Levvâme nefsin özelliklerinden bahsedilmiş oluyor.

İşte böyle bir inek bulalım. Yani senin bize verdiğin misallerle bir inek bulalım. Bu yolda hidayete erelim. Gayret edelimde bu işi başaralım. İnşallah diyorlar. Zaten burada İnşallah demeselerdi o ineği kesecek halleri yoktu. Nefisleri onlara iğvâ edip kesmeyeceklerdi. Ve bu işten vaz geçeceklerdi. Ve bunun neticesinde; başlarına çok büyük kavga ve fitne çıkacaktı. Muhakkak ki

o inek zelil olmamıştır. Boyunduruğa koşulmamıştır. Emir altına girmemiştir. İnekleri çift sürerler, öyle koşulmamıştır. Ekinde sulamamıştır. İşte böyle tertemiz alacasız bir inektir. Bakın şimdi burada dervişliğin çok güzel bir yönünden bahsediyor. Boyunduruğa girmemiştir demek. Şartlanmalar içersine girmemiştir. Yani mutlaka şu böyledir, şöyledir diye değerlendirmede bulunmaz. Bulunmaması lâzım gelir. Boyunduruğa girmek saplantıya girmek demektir. Hürriyeti elinde değildir. Hür düşünemiyor demektir. Ve ark çevirmemiş, ekin sulamamış olacak diyor. İşte bugün dervişliğin genel hâli, genel eğitim (tarikat) okullarında görülen hâdise boyunduruğa koşulmak ve ekin sulamak bugün bunlar yapılıyor. Hakikaten bu uygulamalar maalesef Âyete o kadar ters düşüyor. Hepsine ters düşüyor aslında da burası daha belirgin..

Efendim, şeyh şudur budur. Şey bir tanedir. O ne derse olur. O kadar yükseltiliyor ki, onda kesin bir çizgi ve boyunduruk haline geliyor. Şeyhten kurtulması mümkün olmuyor. Her şeyi onda buluyor. Tabiî ki her sistemin bir eğitim sistemi olacak. Haşa, Hâkkın yerine o kişiler getirilmiş oluyor. Ve bizde putperestlik yok derken o kişinin şahsında putperestliği icat etmiş oluyoruz. Ha, eskiler büst yapmışlar puta tapınmışlar, ha bugünkü şekilde eğitim sistemi ortaya çıkarılmış. Hadi bakalım oradan çıkabilirse çıksın. Rabbini bulabilirse bulsun. Ekin sulamamış olacak diyor. Bu ne demek? Günde beş bin tane, on bin tane, elli bin, yetmiş, bin yüz bin zikre kadar çıkarıyorlar. İşte bu hep kendi etrafında dolaşmak demektir. Dön babam dön! Dön babam dön! Sonra yükü çekecek, dolabı çevirecek takati kalmıyor. Hem o şekliyle şartlanmış oluyor. Hem boyunduruk altına girmekle şartlamış oluyor.

Onun için bakıyorsunuz, herhangi bir grubu yermek değil gerçekleri ortaya çıkarmak. Yirminci Yüzyıl da hâlâ körü körüne bu şeyin üstünde gitmeye gerek var mı? Bundan beş bin sene evvel kurulmuş olan sistemleri kopya etmek, bugünün yaşantısına aktarmak mümkün mü? Eksik tarafımız günün yaşantısını bu fiillere uyduramamaktan kaynaklanıyor. O günkü şablonları bugünün insanına da yapıştırmaya kalkıyoruz, tutmuyor, olmuyor. O hükümler geçmiş artık. O hükümler geçmiş derken, şeriat, tarikat, marifet, hakikat hükmü var. Ama sistemini değiştirerek kullanmak gerekiyor. O sistemlerin hükmü geçmiş. Ama bunu hangi kadroyla ne şekilde kime yaparsınız. O da ayrı..

Bizim davamız o değil zaten. Yeri gelmişken bazı şeyleri tespit etmektir. Biz kendimizi kabirden çıkarmaya çalışıyoruz. Beden kabrinden çıkarmaya çalışıyoruz. İşte efendim her gün yarım saat murakabe-i mevt yapacaksın, kabre gireceksin, sorgu melekleri gelip soru soracaklar. Onu düşün hayalinde düşün. Kardeşim sen zaten beden kabrinin içindesin. Birde oraya sokuyorsun kendini, kendi hayalinle kendi kendini sokuyorsun. Rabbini o toprak içerisinde nerde bulacaksın. Hazreti Resülûllah rabbini toprak içinde bulmadı. Rabbini miraçta buldu. Biz onun ümmetiyiz. Mirac ehliyiz, toprak ehli değiliz. Şeyh dediğin kimse seni toprağın içine sokuyor. Hadi çık bakalım çıkabilirsen. Hürmetin, saygın var. Benim sadık yârim topraktır de, orda ağıtlarını yap dur. Hâlbuki bizim sistemimiz derviş odaklı, kardeşim bu işi sen yapacaksın başka kimse yapmaz. Senin işini sen yapacaksın, başka kim yapacak. Efendim falan kişiye bizim imanınız var. Artık ona iman ettikten sonra, O bizim günahlarımızı hafifletir, O bizim yükümüzü çeker. Oh! Yan gel yat. Ne güzel iş! Bu sefer ne oluyor? Sınırın içine iyice girmiş oluyor.

Ekin sürmemiş olacak; Burada yeryüzünü sürmemiş olacak denmesin bir başka özelliği daha var. Kendi beden mülkünü fazla karıştırmamış olacak. Yeryüzü bizim varlığımız. Bizim kendi dünyamız. Fazla karıştırmayıp eşelemeyecek ve sulamamış olacak. Neden? Nefis toprağını; nefsi emmâre, levvâme, toprağını sularsa ve de karıştırırsa bir başka özellik daha var. Onun da hükmü altına geçer. Sadece o ineği Hakk yolunda kullanacak. Beden yolunda değil, nefis yolunda değil.

Alacasız olacak; muhabbetinde bir fiske kadar acaba, şüphecilik, şu bu gibi düşünceler masallar olmayacak. Sadece bu bilgi muhabbetiyle olacak. Ne dünya menfaati, ne mal, ne mülk, ne ana baba sevgisi, ne çoluk çocuk sevgisi, tabi bunların hepsi olacak ama Allah sevgisinin altına olacak.

Bu kadar izahattan sonra dediler ki; Şu anda Hakk olarak geldin. Yani doğruyu söyledin, en güzelini söyledin. Bu kadar izahat bize yeterli dediler. Onu hemen boğazlayın. Ve ineği buldular boğazladılar. Ama az daha bu işten vazgeçeceklerdi. Neden? Parası çok geldi. Derisi altın dolusu bir ineği kesmek kolay iş mi? Şeklinde diye. Buradan sebebine geliyor. Hani siz bir nefsi katletmiştiniz de bunun hakkında münazaya (çekişmeye) düşmüştünüz. Burada ki nefisten maksat, bir nefsi katletmiştiniz. Burada ki nefis, nefsi emmare, levvame, mülhime değil, insanı kasteden nefs kelimesidir. Yani siz, içinizde mevcut olan insan tarafınızı kesmiştiniz. İnsanlık yönünüzü hükümsüz hale getirmiştiniz. Çoğul, siz yapmıştınız diyor. Herkesin varlığında bu tecelli etmiş gibi çoğul olarak kullanıyor. İçinizden biri diyebilirdi. Demek ki, her birerlerimiz bu hükmün içerisinde oluyor.

Şöyle diyebiliriz. Bizde nefsi levvâme daha hazır iken, nefsi levvâmeyi kesememiş aşamamışken bize evhamda gelir, İlhâm-î yönden düşüncelerde gelir. İnsân-î hakikatler gönlümüze gelir. Ama siz bunları kesmişsiniz. Neden? Nefsi emmârenin, levvâmenin işine gelmediği için bunları kesmiştiniz diyor. Böyle bir zamanınız vardı bunları hatırlayın diyor. Bu hususta da münakaşaya düşmüştünüz. Muhakkak ki Allah sizin gizlediklerinizi ortaya çıkartır. Yani bunu niye yaptınız. Faydası için mi? Zararı için mi? Samimiyetinizin derecesi nedir? Allah bunu bilir ve ortaya çıkartır.

Cenâb-ı Hakk; biz dedik ki diyerek, doğrudan doğruya devreye giriyor. Biraz evvel rabbine sor ya! Mûsâ, o da Rab'den şöyle dedi, böyle dedi şeklinde aktarmayla konuşmalar var. Sonra ne dedi? Allahtan bahsetti. Allah gizlediklerinizi ortaya çıkarır dedi. Allah'ı Rabbi hikâye yollu anlatan bir oluşum var.Ama burada Cenâb-ı Hâkk bizâtihi kendi zâtından, Biz dedik ki; bâzı parçasıyla vur dedik. İzahat değişik ifade de değişik. Biz vur dedik. İşte böylece Allah ölüleri diriltir. Burada başka mertebeden anlatıyor. Ne kadar değişik mertebelerden ifade ediliyor. Aynı hadise kaç mertebeden anlatıyor. Bunu tek düze anlatılarak, bunun içinden çıkılmaz. Onun için çıkılmıyor. Rahman mertebesi, Rububiyyet mertebesi, Ulûhiyyet mertebesi, Ahadiyyet mertebesi var.

Cenâb- Hakk Biz diyor. Sıfat-ı Sûbitiyyesi ile birlikte ifadeleri var. Aynı hikâye içersinden kaç mertebeden menfaat var. İkisi aynı mertebedendir. Allah böylece bizleri yukarı çıkarır. Allah böylece ölüleri diriltir diyor. Bir başka mertebe onu izah ediyor. Ama ortadakinde, Biz diyoruz ki; hiç kimse yok. Ne Cebrâîl, ne Peygamber, ne Rahman, Ne Rahîm, doğrudan doğruya Cenâb-ı

Hâkk biz diyor. Hemen biz dedik ki; bazı parçalarıyla vur dedik. Kim ne demiş? O açık değil. Mûsâ (a.s.) mı vur dedi? Kavminden birisine mi vur dedi? O açık değil. İneği kestiler. Dili veya kuyruğu ile o ölünün üstüne vurdular. Yani bizde ölmüş olan o bilginin üstüne kuyruğu veya diliyle vurdular. O bizde ki bilgi tekrar meydana çıktı, tekrar dirildi. Biz burada diliyle vurduğunu düşünürsek daha doğru yapmış oluruz. Çünkü dil kelâm ifadesi olduğundan, o da ondan aldığı ifade ile konuşmaya başladı. Ölü dirildi: Bizde ki o ölmüş olan bilgi dirildi. Beni nefsi mülhime yahut nefsi levvame, nefsi emare öldürdü diye, haber verdi diyor. Yani kendinde ki ilim, kendini öldürenin baskı altında çıkanın, nefsi emare, nefsi levvame olduğunu bildirdi. Tekrar öldü diyor. Neden tekrar öldü. Çünkü artık o ilim mertebesi işini gördü. Daha yukarıya doğru çıktı. Öldü de bitti, gitti mânâsına değil. Biz dedik ki; bazı parçalarıyla ölüye vur.

Aynı mevzuyu İsâ (a.s.) çamuru aldı, bir kuş sûretinde yaptı. Ona üfledi ve o uçmaya başladı. Cenâb-ı Hak Bi iznihi diyor. Benim iznimle uçmaya başladı diyor. Burada belirtilen aynı ifade, Allah'ın Bi zâtihi izniyle konuşmaya başladı. Aynı şekilde İsâ (a.s.) ölüleri diriltti̇ği zaman, bizim iznimizle yaptı. Kuşları uçurduğu zaman, bizim iznimizle yaptı diyor. Zaman zaman Cenâb-ı Hâkk zâti tecellisini ortaya getiriyor. Zâti tecellisi, Zâti kudreti ortaya geldiğinde de biz zannediyoruz ki o kişi yaptı, hayır Allah'ın orada rolü, o işi oynaması var. "Ve ma rameyte iz rameyte" hadisesi orada meydana geliyor. "Attığın zaman sen atmadın, Allah attı." İsâ (a.s.) ona üflediği zaman kendi üflemedi. Üfleyen Allah'ın kendisiydi. Burada da vuran Allah'ın kendisiydi. Zâti tecellisi, burada falan veya filân kişiden zuhura gelmiş olması hadisesi var.

Niye çamuru her zaman kuş sûretinde yapıp uçuramıyor. Bizim iznimizle olduğu için orada zat tecellisi meydana geldiği zaman ilâh-î kudretle uçabiliyor. Aynı hadisede burada, Biz dedik ona vur diye. Dolayısıyla Allah bir şeye (Kün) Ol dediği zaman, oda hemen oluverir. Allah ölüleri böyle diriltir, diyor. Bir sebep halk eder. Ölüleri diriltir. Bu ne demek? Bizde ölmüş olan insanlık hakikati bir kelâmı İlâhi tarafından, İlâhi bir kelâmcı tarafından oraya vurulduğu zaman. Vurmak demek illâ maddeyi maddeye vurmak değil. Kelâm lisanıyla vurmakta olur. Yani uyandırmak olur. Nefhâi İlâhiyyeyi karşı tarafa gönderdiğin zaman, aynaya vurdu deriz. Üfledim nefesim aynaya vurdu deriz. Ortada bir darp var mı? Ama oraya ulaşması var. Kimde ki Hay Esmâ-i İlâhiyyesinin zuhuru varsa, karşı tarafa O Esmâ-i İlâhiyye ile vurduğu zaman, kelâmıyla vurduğu zaman orda mutlaka yeni bir hayat meydana gelir. Hiç işin şakası yok.

Allah ölüleri diriltir. Yani ne zaman ki Allah'ın Kün emri meydana geliyor. Ol emri ortaya geliyor. Ölü kalpleri ancak bu kelâm diriltir. Başka kelâm diriltmez. Hâkk ile, hak kelâm edilince hakikat dirilir (Sohbeti dinliyen kişi). Dirilir. Daha önce o kişide var olan, çalıştırılmadığı için ölü hükmünde olan veya baygın hükmünde olan, o yeniden hayat bulur. İşte böyle bir Nefhâ-i İlâhiyye ye kişi ulaşamazsa hayatı ebediyyeyi bulması mümkün değil. Kendine ulaşması, yeniden var olması mümkün değil. Ona rûhumdan üfledim hadisesinin bir özelliği de budur.

İşte biz ayetlerimizi böylece irade ederiz. Umulur ki sizler bu hâkikatleri akledersiniz, düşünürsünüz. Siz manasına, umulur ki siz akledersiniz. Mu-

hakkak şöyle edin, böyle edin değil. Düşünerek, çalışarak, araştırarak umulur ki bu hale ulaşırsınız.

Bu hadiseden sonra; yani bu hikâye'de bahsedilen o ineğin uzvuyla vurulup o kişi dirilip, beni yeğenim öldürdü deyip tekrar kendi baki alemine döndükten Beni İsrâîl katilin ortaya çıkmasından sonra aralarında ki kavga sona erip rahatlıyorlar. O zorlanma devri kapanmış oluyor. Muhabbetleri artıyor. Mesele aydınlandığı için rahatlıyorlar.

Fakat bir müddet sonra sizlerin kalpleri katılaştı. Ne demek? Hakk yolunda giden bir kimse belirli bir aşamalara geldikten sonra o mevzu üzerinde rahatlar. Nefsi emmâreyi, nefsi levvâmeyi aştım diye rahatlar. Eğer burada rehavete kapılırsa, çalışmalarını sürdürmezse, daha ileriye gitmek için çalışmalarını sürdürmezse, daha ileriye gitmeye çabalamazsa, işte bu Âyeti kerîme onun üstünde faaliyete geçer. Sonra Beni İsrâîle diye bahsettiği mûseviyyet mertebesine daha gelmeden sizin kalpleriniz katılaştı. Bu hadiseden sonra, onların kalpleri taşlar gibi oldu. Hatta taştan da daha katı oldu. Yani bir kimse belirli bir tarikat ahkamını yaşadıktan sonra kendisine zor geldi. Geriye döndü, yahut orda kaldı. Ve onun kalbi katılaştı. Taşlar gibi oldu. Hatta taştan da daha katı oldu diyor. Allah etmesin!

Hani mâide sofrasında ne diyordu! Kim ki bu sofradan yerde, dönerse âlemlerde ona kimseye etmediğim azabı ederim diyordu. Kişi bu halde olacağına, yani bu halde kalbi bu halde katı olacağına, sadece şeriat ehli olarak kalsın daha iyi. Yani, bu işlerin içersine karışmamış olsun. Gönül âlemine doğru yolculuğa çıkmamış olsun. Çıkarsa da bunu götürmeye gayret etsin. Götüremiyorsa hiç olmazsa bulunduğu yerde ki yumuşaklığını muhafaza etsin. O hali korumaya çalışsın.

Devam ediyor. O taşlar katıdır. Ama o taşlardan neleri vardır. Taşları saymaya başlıyor. O taşların öylesi vardır ki, o taşlardan nehirler çıkar. Kendisi taş olduğu halde kaynaklar çıkar, gözler çıkar diyor. Taştır ama içerisinden su kaynar. Dışardan bakarsın taş gibi görürsün, ama içersinde kaynak vardır. Taşa benzetiyor hatta daha kasvetlidir diyor. Taşa benzetiyor ama bir taraftan da taştan daha kasvetli daha katıdır diyor. Çünkü hiç olmazsa taşların özelikleri vardır. Taştır ama su kaynar içerisinden, su çıkarır diyor. Yine o taşlardan bazıları vardır ki güneşin sıcaklığından çatlar, patlar, yarılır arasından sular akmaya başlar. Taşların arasından kaynaklar çıkar. Bir taşın arasından gözenek olarak çıkar. Böyle fokurdayarak çıkar. Göbek atarak hop hop diye, birde sızıntılar halinde taşın arasından çıkar. Bunlar taştır. Ama o insanların kalbi bundan da katıdır. Çünkü su çıkmaz, içersinden bir şey çıkmaz. Ondan su çıkar.

Yine o taşlar vardır. Allah'ın haşyetinden, o taşlar yerlere yuvarlanırlar. Bir zelzele olur, üzerinden taşlar takur tukur giderler. Heyelan olur o taşlar dökülürler. Güneş vurur kırılırlar, patlarlar bakın o kendiliğinden değil, Allah'ın haşyetinden zuhura geliyor. Allah'ın tabii biçimde onlara olan tecellisidir. Tabiat ismi altında onlara olan tecellisidir. Yağmur yağdı yumuşattı. Güneş vurdu çatlattı, patlattı. Bu tabii iradi tecellidir. Allah'ın tecellisi yağmur vasıtasıyla, güneş vasıtasıyla, rüzgar vasıtasıyladır. Taşlar vardır, Allah'ın haşyetinden yere yuvarlanırlar diyor.

Allah yaptıklarınızdan gafil değildir. Bakın burada dört türlü taştan bahsediliyor. Biri kaskatı olan taş, o inkar ehlinin kalbini o taşlara benzetiyor. Yani hiç verimsiz olan taşlara benzetti. Sonra dedi ki; taşlar vardır ama biri kaskatı taş hiçbir işe yaramayan, aslında o taşta işe yarar. Ev yapılır, bina yapılır, yol yapılır, bir sürü işler yapılır. Bu kalp taştan da katıdır. Taşlar vardır içinden ırmaklar fışkırır, nehirler fışkırır. Taşlar vardır, arasından sular çıkar. Taşlar vardır, Allah'ın haşyetinden yere yuvarlanır. Üç türlü faydalı, bir türlüde katı taştan bahsediyor. İşte bizimde kalplerimiz böyle olmasın inşallah! Taştan katı olmasın! Taş olursa bile içinden Zem Zem ırmağı gibi nehirler kaynasın. Veya o kadar değilse bile Kevser ırmağı taşların aralarından sızsın. Veya kafamızın üstünden, başımızın üstünden, taş gibi dağ gibi olan kafamızın üstünden bazı bilgiler yere yuvarlansın. Yere yuvarlansın derken, tevazu haline dönüşsün. Tepelerden aşağı yuvarlanmak demek; tevazuya dönüşmek demek. Kalplerimiz öyle olsun. İşte Allah sizin yaptıklarınızdan ve hallerinizden gafil değildir.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: en…..ar…….86@hotmail.com
Subject: RE: BAKARA HİKAYESİ VE HİKMETLERİ
Date: Tue, 2 Nov 2010 20:44:59 +0200

Hayırlı akşamlar En…… bey. yazılarınızı okudum hepsi güzel olmuş ellerine diline sağlık, Cenâb-ı Hakk daha nicelerini nasib eder inşeallah. Hoşça kal her kese selâmlar. Terzi Baban.

From: en…….ar…….86@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: BAKARA HİKAYESİ VE HİKMETLERİ
Date: Tue, 2 Nov 2010 13:39:55 +0200

BAKARA KISSASI VE HİKMETLERİ

Bakara suresine de ismi verilmiş olan bakara hikâyesi, Kûr'ân-ı Kerîm'de bizlere ulaştırılan farklı hikâyelerde olduğu gibi pek çok hikmetleri ve hakikatleri içinde bulundurmaktadır. İnşallah bu hikmet ve hakikatlerden ulaşıp fethedebildiklerimizi öncelikle özetlemeye çalışalım. Şurasını da hemen belirtelim ki; bakara hikâyesindeki hikmetler ve hakikatler bu yazılanlarla asla sınırlı değildir. Bunun idrakinde olarak yazılanla fethedebildiklerimizi yazdık.

1- Bu âlemde yaşanılan hadiseler tek yönlü hadiseler değildir. Bu hikâye de olduğu gibi, bir yönü ile kâtil bulunurken, bir yönü ile de aynı hadiselerle sâlih bir kimsenin evlâdına ihsanda bulunulmaktadır.

2- Sâlih kimse emanet edeceği şeyi Allah'a (C:C) emanet eder.

3- Allah c.c sâlih kullarına en güzel ihsanlarını yapar, onların evlâtlarına da ihsanda bulunur.

4- Allah (c.c) ın yapılmasını istediği şeyi, hemen ve gücünün yettiği kadarı ile yapmaya gayret etmelidir. Bahanelerle yada iyi niyetli olmayan

sorularla geçiştirmeye çalışılmamalıdır. Allah'ın istedikleri yanında kendi bildiklerini istediklerini bir yana bırakmalıdır.

5-Mürşide bağlılık ve itaat tam olmalıdır. Mürşidin sâlikten istediği şey mutlaka sâlike fayda sağlayacak Hakk yolunda ilerletecek şeydir. Bundan hiç şüphe etmeden sâlik mürşidinin istediği şey -verdiği dersi- kabiliyeti kadar yerine getirmeye gayret etmelidir.

6- Allah (c.c.) saklanan zulmü, adaletsizliği, fitneyi açığa çıkarır.

7- Allah (c.c) ölüleri diriltir.

8- Allah (c.c) cahillikle ölü hükmünde olan kimseleri ilimle diriltir.

9- Bakaranın kesilip parçalarından biri ile maktule vurulması ve maktulün dirilip kendisini katledeni söylemesi bir mucize olmakla birlikte, belki de günümüzde ve gelecekte pek çok cinayetin çözümünde araştırılıp üzerinde çalışılması gerekli bir husus bizlere işaret edilmektedir.

Bunları belirtikten sonra hikâye yi Âyetlerin kaynak ve geldiği mertebelerine göre sıra ile izah etmeye çalışalım

Âyet-67- Bir vakit Mûsâ (a.s.) kavmine demişti. ... Ahadiyet mertebesinin anlatımı ile risâlet mertebesi, beşeriyet- ef'âl- abdiyet- mertebesine şöyle demişti;

Allah (c.c.) size bir bakara boğazlamanızı emrediyor. ... Ulûhiyyet mertebesi ef'âl-nefisler mertebesinden bir bakara boğazlamasını istiyor.
"Ay dediler; bizi eğlence yerine mi koyuyorsun"? ... beşeriyet-nefis mertebesi, risâlet mertebesine böyle söyler

Risalet mertebesi –Mûsâ (a.s.) - ise onlara- İsrail oğullarına- câhillerden olmamdan Allah'a sığınırım. Dedi.

Âyet-68- ef'âl mertebesi -nefisler- kimlikler mertebesi- risâlet mertebesine- Mûsâ (a.s.) ; bizim için rabbine- Ulûhiyyet mertebesine dua et, bize onun mahiyetini açıklasın.

Mûsâ (a.s.) -risâlet mertebesi- ; Rabbim- Ulûhiyyet mertebesi- şöyle buyuruyor; bir bakara ki, ne yaşlı ne genç ikisi ortası bir dinç. Haydi emrolunduğunuz işi yapın.

Âyet-69- Ef'âl mertebesi; bizim için Rabbine dua et. Rengi ne imiş bize beyan etsin.

Risâlet mertebesi-Mûsâ (a.s.) - Muhakkak ki O –Ulûhiyyet mertebesi- buyuruyor ki, o bakara sapsarı, onun rengi bakanlara sürur verir.

Âyet-70- Ef'âl mertebesi risâlet mertebesine; dediler; bizim için Rabbine dua et, nedir o bize beyan etsin. Çünkü o bakara bize karışık geldi. Hangi bakara olduğunu kestiremedik. Allah (c.c.) dilerse biz onu muhakkak buluruz.

Âyet-71- Risâlet mertebesi abdiyet- nefisler- mertebesine dedi; Rabbim-Ulûhiyyet mertebesi- buyuruyor ki, bir bakara ki ne koşulur arazi sürer, nede ekin sular. Salma, hiç alacası yok.

Nefisler-ef'âl- mertebesi; işte şimdi hak ile geldin dediler.
Ahadiyet mertebesi; bunun üzerine o bakarayı boğazladılar ki, az kaldı yapmayacaklardı.

Âyet-72- Ahadiyyet mertebesi beşeriyet mertebesine- İsrâîl oğullarına ve o vakit bir kimse-nefis- katletmiştiniz de hakkında birbirinizle atışmış üstünüzden atmıştınız. Halbuki Allah (c.c.) sakladığınızı çıkaracaktı.

Âyet-73- Zat mertebesi; biz dedik ki, o bakaranın bir parçası ile ona vurun.

Ahadiyyet mertebesi; işte böyle ALLAH (c.c.) ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir. Umulur ki akıllanasınız.

Âyet-74- Ahadiyyet mertebesi İsrâîl oğullarına-nefisler- ef'âl- mertebesine ; sonra bunun arkasından kalbleriniz katılaştı. Şimdi onlar taşlar gibi, hattâ daha duygusuz. Çünkü taşların öylesi var ki, içinden nehirler akıyor. Öylesi var ki, çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor ve öylesi var ki, Allah' (c.c.) ın haşyetinden yerlerde yuvarlanıyor. Sizler ise neler yapıyorsunuz, Allah (c.c.) gafil değil.

Buraya kadar Âyetleri mertebe özelliklerine göre anlamaya ve izah etmeye çalıştık. Şunu da belirtmeliyiz ki; bu Âyetlerin o vakit muhatab olduğu İsrâîl oğulları muhatap olunan dönemde tenzîh ve esmâ mertebesi yaşantısı üzere idiler.

Bu izahlardan sonra, bakara hikâyesinin enfüsî yönden bize neler anlattığını hikâye de anlatılan mertebeleri ve özelliklerini hayatımızda nasıl tahakkuk ettirebiliriz konusu üzerinde durmaya çalışalım.

Bakara hikâyesinde genel olarak nefis mertebelerinin ilk üçünün-emmâre-lavvâme-mülhime- özellikle de levvâme mertebesi ağrılıklı bir eğitim olmakla birlikte daha ileride ki mertebelerde de sâlike-Hakk yolcusuna- ışık tutmaktadır. Şöyle ki:

Hakk yolcusu - sâlik- kendisine yüklenen emanetin gereğini yapmak, miracını en güzel şekilde yaşamak için öncelikle mutlaka ehil bir mürşide müracaat etmeli, onu buldu mu da ona hemen tabi olmalıdır. Bu şunun için gereklidir ki; sâlik emmâre nefsi ile yola başladığında nefsi ona sürekli oyunlar, tuzaklar hazırlar ve kötülükler emreder. Nefsin bu hallerinden korunmak onun hilelerine düşmemek için onu iyi tanıyan bu yollardan geçmiş bir mürşidin eğitimine- terbiyesine- rehberliğine ihtiyaç vardır. Bu yüzden sâlik bir mürşide tabi olmalıdır. Yoksa yolları şaşırır ve mirac yapayım derken helâke sürüklenebilir.

Levvâme nefse ulaşan sâlik, hataların-pişmanlıkların çok olduğu bir hali yaşar. Duygularında, fikirlerinde, davranışlarında zıtlıklar, gel-gitler görülür. Bu halden kurtulmak ve cahillikle ölü hükmünde olan gönlünün ilimle- İlâh-î bilgilerle dirilmesini, gönlüne ilhamların gelemsini ister.

İşte burada- nefsi levvâme mertebesinde- mürşid sâlike himmet eder ve yolu gösterir. Der ki;

Cahillikle ölü hükmündeki kalbinin – gönlünün - dirilmesi, ilhamların – İlâh-î bilgilerin sana gelmeye başlaması için "YA ALLAH" zikri ile levvâme nefsini kûrb'ân-terbiye- et ve sana verdiğim bu dersle ilgili Âyetleri dilinle kalbine vur. Bu Âyetlerle gönlün faaliyete başlar ve sana bazı bilgiler gelmeye başlar. Buyurur.

Sâlik mürşidinin istediklerine - verdiği programa - ne kadar uyarsa- çalışmalarını ne kadar samimiyetle ve gayretle yaparsa o kadar başarılı olur. Bu konudaki gevşeklikler ise kendisine zorluklar getirir ve sıkıntılarını artırır.

Levvâme nefis; ne yaşlıdır ne gençtir, o orta yaşta ve dinçtir. Alacasız sıkıntıya koşulmamış, serbestçe duygular mer'asında otlamıştır. O yüzden kesilmesi-terbiyesi- de gayret ister.

Sâlik, mürşidinin himmetiyle **levvâme nefsi** keserse-bakara kesilirse- onun yerine kendisinde **mülhime nefis** dirilir. Faaliyete başlar. Sâlikin gayreti ölçüsünde bazı bilgiler de gelmeye başlar. Ancak burası çok dikkat edilmesi gereken bir nefis mertebesidir. Çünkü gelen bilgiler ilerletecek faydalı bilgiler- Rahmân-î ve meleki kanaldan gelen bilgiler olabildiği gibi, onu vehme düşürecek, zararlı bilgiler - şeytâni ve nefsâni bilgiler de olabilir. Rahmân-î ve meleki kanaldan gelen bilgiler sâlike çok yardımcı olurken, nefsâni ve şeytâni bilgiler tam aksi yönde bir oluşuma neden olabilir. Eğer salik nefsâni ve şeytâni bilgileri ayırt edemez ve onlara tâbi olmaya yönelirse bu onu eksi yönde davranışlara ve helâke doğru sürükler. İşte mürşide ne kadar ihtiyaç duyulduğu burada da ortaya çıkar.

Bakara hikâyesinin sonunda -74. Âyeti kerîme de- " sonra bunun arkasından kalbleriniz katılaştı. Şimdi onlar taşlar gibi, hattâ daha da duygusuz buyurulması bu yüzdendir. Onlar- İsrâîl oğulları nefsi mülhimeyi geçememişler, şeytâni ve nefsâni- vehmi- bilgilere göre hareket ettiklerinden ilerleyememişler aksine bataklığa düşmüşlerdir.

Murhterem efendim, sevgili TERZİ BABACIĞIM bu hikâye çalışması ile de inşallah gönüllerimiz genişleyecek, ufuklarımız daha da açılacak, ilimlerimiz artacak ve himmetinizle Hakk yolundaki yolculuğumuz başarılı bir şekilde devam edecektir.
Selam, saygı,sevgi ve hürmetlerimi sunar, ellerinizden öperim. En….. Ar…..

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ze…….ul…..@hotmail.com
Subject: RE: Bakara hikayesi 2
Date: Thu, 4 Nov 2010 22:12:58 +0200

Hayırlı akşamlar Ze…… kızım. Yazın güzel olmuş ellerine diline sağlık, Cenâb-ı Hakk daha nicelerini nasib eder İnşeallah. Geliş sırasına göre dosyasına hemen aktaracağım. Herkese selâmlar. Nüket annenin de selâmları vardır. Hoşça kal. İşlerin kolay gelsin.

From: ze……ul……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Bakara hikayesi 2
Date: Wed, 3 Nov 2010 14:48:31 +0200

Euzübillâhimineşşeytanirracîm Bismillâhirrahmânirrahîm.

Bakara Sûresi (67.74.) Âyetlerinde geçen Bakar denilen hayvana verilen isimden adını almıştır. İnek cinsi hayvana verilen addır. Rububiyyet ve Ulûhiyyet mertebelerinden sesleniş vardır. Rububiyyet tevhidinin mânâsı, ilgili kaynaklardan alınan bilgilere göre,Allahın Rabb ismine nispetten gelmektedir. Allahın herşeyin Rabbi olduğuna ve ondan başkada Rabb olmadığına itaat etmektir. Mahlûkatı yaratan rızık veren tebiye eden gökten yere kadar bütün işleri idare eden varlık olarak bilinmesi demektir. Ulûhiyet tevhidinin mânâsı, Ulûhiyyetin İlâh kelimesinden türemesidir, kendisine itaat edilen Ma'but anlamındadır.

İlâh kavramı ancak gerçek Ma'but olan Allah hakkında kullanılır. Ondan başka İlâh yoktur, O Hayy ve Kayyum olandır. Tüm ibadetleri kullardan herhangi birine değil yalnızca Allah'a ait kılmalı ve hiç bir şeye Allahın hakkı olan bir şeyi ve sıfatlarından olan bir sıfatı tahsis etmemelidir. Mümin ancak Allah'a ibadet eder Allahtan başkası için namaz kılmaz secde etmez, yemin etmez adakta bulunmaz Allahtan başkasınada tevekkül etmez. Tevhid-i Ulûhiyyet'in gerekli kıldığı en önemli şey insanın tam anlamıyla kitap ve sünnete teslim olmasıdır dedikten sonra (67.ve 74.) Âyetlerini anlamaya çalışalım.

Efendi babamın bu mevzu ile ilgili sohbetlerini dinlemiş idim aklımda kalanları yorum halinde hayatımızda nasıl tahakkuk ettirebiliriz düşüncesiyle yazmaya çalışacağım inşaallah.

Ey seyri sülûk yolundaki derviş, Mûseviyyet mertebesi, yani esmâ tarikat mertebesinden sana sesleniyorum, varlığındaki Esmâ-ül Hüsnâ'ların Allahın güzel isimleri olduğunu tenzih mertebesinde, yani ötelerde sandığın Allahını daha iyi tanıman her fiilin Allahın güzel isimlerinden birinin zuhur yeri olduğunu kavraman için, bu mertebeye ulaşabilmen için önce fir'âv'un hükmündeki nefsi emmâreni bir adım daha giderek yapmış olduklarından üzüntü duyarak nefsi levvâmeni boğazlamanı emrediyorum ki nefsi mülhimeye ulaşasın ve nefsi mülhümenin evham tarafını bertaraf edib ilham tarafını harekete geçirip meleki güçlerden faydalanabilesin. Geriye dönmemek için Nâsûh tövbesi ile kendinde irade gücü oluşturursun. Bunlarda senin kuvvetlerin yani kavimlerin olur. İlmi İlâhî'den alınan bu güç ile cehalete dönmezsin.

İçinde bulunan câhil yani evham duygularına söyleki ikram sahibi Allahın Rububiyyetinden şüphe edilemez, insan hiçbir şeyin fiilin kendiliğinden oluşumu vede bir yaratıcı olmadan mahlûkatın varlığı kabul edilemez, sana ulaşan bu ilm ilmi İlâhî'den başka bir şey değildir sen bir derviş olarak inek ahlâkında olmalısın bulunduğun gerçek tarikat cemiyetinin içinde hiç bir şey beklemeden

hizmet etmeli bir derviş olarak şeyhinin emrini sorgulamadan kabul etmelisin. Nasıl inek denilen hayvanın etinden sütünden derisinden yavrusundan istifade ediliyor ise ve bir inek bunu itirazsız kabul ediyor ise bizlerde ilmi İlâhî'den gelen istekleri karşılık beklemeden yapmalıyız ki gerçek hayy' vanlık metrebesine ulaşalım. Buda Hayy esmâsının kendisinde zuhura çıkarmış bir insân-ı kâmil tarafından bizlere hayat vermesi ile oluşur ki, bizlerde dirilişe geçeriz.

İç âlemimizde ki Mülhime nefsin evham tarafı, Rabbine dua et demeye başlar, yani özündeki Rabbaniyyet sıfatlarına yönel demeye başlar bunları anlayabilmen için ne yaşlı ne genç ikisinin ortası dinç olmalısın mademki tarik, tarikat ehlisin, azimli, şuurlu akıllı olmalısın ki sana açılan Âyetlerin hakikatlerini idrak edebilesin. Rengin sararmaya başlar, Allahın rengine boyanmaya başlarsın. Böylece emri İlâhiyye ye uyduğun için farzlarını yerine getirir, zikir ve Kûr'ân-ı Kerîm okuyarak gönül âleminde Allah muhabbeti oluşmaya başlar. Çevrendekiler de senden raharsızlık duymazlar, iyiliklerinden dolayı üzerinde parlaklık meydana gelir ne kadar nurlu denilmeye başlanır. Mürîd olarak boyunduruğa girmemiş olmalı belli şartlanmışlıkların ve alışkanlıkların hükmü altında olmamalı bağlı bulunduğu şeyhini putlaştırmamalıdır.

Emir altına girmemiş olmak hüvviyyetinin elinden alınmamış olması demektir. Bazı tarikat guruplarında aynı çarkın içerisinde dönüp duruluyor yapılan çalışmaların irfaniyetine varılamadan içimizde mevcud olan insanlık tarafımızı ortaya çıkaramadan katletmiş oluyoruz. Şehâdet âleminden âhiret âlemine geçtiğimizde de hangi hayvân-î vasıfla yaşıyor isek o hâle bürünürüz. Çok şükür ki Allah-u teâlâ efendi babamızı bizlere ulaştırdı, ondaki vuruş ile ilmi İlâh-î bilgileri ile ölü hükmünde iken dirilişe geçtik Âyetlerdeki hakikatleri anlamaya başladık işte tam bu hâle gelmiş iken kalplerimiz katılaşır ise Hakk yolunda ilerlerken levvâmeyi aştık diye bir rahatlama olur da ileriye doğru gitmek istemez isek tarikat mertebesinden geri döner kâlpler katılaşır gönüllerimiz taşlaşır hattâ taştan da katı bir hâle gelir gönül kitabımızı okuyamadan bu âlemden gideriz. Mürid, talep edilen olarak çok çabalamalıyız çünkü biz Allah-u teâlâyı istediğimizi sanırken aslında o bizi kendine çekmekte imiş, rehberini göndermiş ölü iken diriltmiş ve tedbirli olmamız için bizlere Âyetlerini açıklamış.
Ze….. Ül…..

From: terzibaba13@hotmail.com
To: zâ…….ak……@hotmail.com
Subject: RE: Bakare hikayesi
Date: Thu, 4 Nov 2010 23:25:56 +0200

Aleyküm selâm Zâ….. kızım. Yazın güzel olmuş ellerine diline sağlık, Bu tür yazılar idraklerimizi arttırmakta ne kadar faydalı oldukları bu çalışmalardan kolayca anlaşılmaktadır. Cenâb-ı Hakk daha necelerini nasib eder İnşeallah. Vu….. beye sana ve herkese ayrı ayrı selâmlar. Nüket annenin de selâmları vardır. Hoşça kal. Terzi Baban.

From: zâ……..dak…….@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Bakare hikayesi
Date: Thu, 4 Nov 2010 15:08:17 +0200

Selâmün Aleyküm Terzi Babacım

Sorularınıza Allah ın izin verdiği ölçüde cevap vermeye çalıştım.

(2/67) Burada ki Mûsâ'dan kasıt bizde ki tenzih mertebesinde olan rasûl. Kavim ise bizde bulunan nefsimize ait güçler, Ulûhiyyetten gelen bu emri alaya aldılar. Çünkü bakare onlar için çok kutsal bir mertebe olan nefsi levvâme mertebesi idi.

Burada ilk üç nefis mertebesinin oyun sahnesini görüyoruz. Mertebe i Mûsâ da nefsî olan bu cahillikten Allah a sığınıyor. Şimdi hayatımızda nasıl kıyaslar yapmalıyız. Mürşidimiz vasıtasıyla akl-ı külden gelen emirleri akl-ı cüz' Ü müzle anlayamayacağımızdan ilk anda neden niçin demeden harfiyyen yerine getirilmeliyiz.. Nedenler niçinler kolayca halledilebilecek olan mevzuları zorlaştırmaktan başka bir işe yaramıyacaktır. Bilmeliyiz ki bu emirler putlaştırdığımız şeylerden kurtarılmak üzere bize verilmiştir. Ancak bizlere bir rahmettir.

(2/68) Burada nefis mertebesinin tenzih mertebesinden yardım istediği anlatılıyor bir başka mertebeden. Bir dervişin nasıl olması gerektiği hakkında bilgi isteniyor.Rabb Rubûbiyyet makamından geliyor cevab: ne çok yaşlı, İlâh-î bilgileri anlayamayacak kadar, ne çok genç. İkisi ortası bir yaşta. İkinci emir, hadi yapın. Eğer ki hemen bu emir yerine getirilseydi biz bu oluşumları anlayamayacaktık.

(2/69) İlerleme var ayrıntılara giriliyor. Renk isteniyor.Rabbinden cevab sarı renk, hemde sapsarı CENÂB-I HAKK'A VE ONUN SEVGİLİLERİNE olan muhabbetinden sapsarı olsun, güneş gibi parlasın yüzü yaptığı zikirlerden, girdiği her yere huzur götürsün. O'na bakan bundan zarar gelmez desin.

(2/70) Evet nefsimiz işi uzatmaya devam ediyor. Ama sonunda ki, teslimiyeti Allah dilerse sözü, Onları o mertebeden kurtarıyor.

(2/71) İşte istenilen dervişin özellikleri;hiçbir saplantısı olmayan,daha önce hiçbir yerden eğitim almamış (tarikat babından) hür iradeli olan, Allah a olan muhabbetinde alacası olmayan. İşte şu an bize inen bu Âyet'te bizden istenilen bu. Evet artık eğitimin sonucu olarak bakare boğazlandı.İşte bu olay bizim dirilmemize vesile olacak.

(2/72) O mertebelerde yaşarken insan yönümüzü katlediyoruz. ve nefsi emmâre, nefsi levvâme, nefsi mülhime birbirlerini suçluyor.Ve Allah; kim işlemişse onu ortaya çıkaracaktır. Buyuruyor. zâhirden baktığımızdada bütün cinâyetlerin kâtilleri bulunuyor.

(2/73) Bakarenin bir parçasıyla diliyle vurun diyor zat makamından .Dilinden kasıt kelam ı ilahi olduğunu söylüyor Terzi Babam .Zat makamından gelen bu emri yapan uluhiyyet makamı bizdeki
ölü olan bilgileri diriltiyor.İnşeAllah.

(2/74) Bu Âyettede (kalpleriniz yine katılaştı) diyor. Biz de bu mertebe de, henüz sâbit olmadığımız için, kaymalar yaşayabileceğimizi anlıyoruz. Ama bizim bu taş gibi olan kalbimizin tekrar (içinden nehirler akan) kâlb olabileceği müjdesi Âyetin devamında geliyor. Âyetin içinde üç mertebeden kâlb anlatılıyor.

1-İçinden nehirler fışkıran.
2-Yarılarak içinden su çıkan.
3-Allah korkusundan yuvarlanan.

Sudan kasıt 'ilim-hayat' olduğuna göre kalbimizi bu hâle ancak tevhid ilmi ve bu ilimleri hayata geçirerek istenilen hâle getirebiliriz. Allah korkusundan yuvarlanan yani ALLAH tan bir an ayrı kalmaktan korkan onun muhabbetinden gâfil olmaktan korkan kalb. Âyete devamla (Allah yaptıklarınızdan gafil değildir) artı veya eksi yönde yaptığınız her şeyden haberdardır ve bunların cezâlarını verecektir. sadekallahülazîm.

Tezibabacığım Nüket anneciğim ellerinizden öperim.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ha……..ne…….@hotmail.com
Subject: RE: bakara hikayesi
Date: Tue, 9 Nov 2010 10:08:09 +0200

Hayırlı günler Ha….. oğlum yazın güzel olmuş ellerine diline sağlık onu da dosya ya hemen aktaracağım. Cenâ-ı Hakk işlerinde ve her türlü hallerinde kolaylıklar versin.

From: ha……..ne…….@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: bakara hikayesi
Date: Sat, 6 Nov 2010 09:31:24 -0400

Efendim

Bakara hikayesi ilgili yazımı tamamladım aşağıdadır. Selâm ve Âfiyet her dâim Sizin ve Nükhet annemin üzerine olsun.

Mûsâ (as)' ın kavmi bakarayı kesme işini dolambaçlı bir yola sokarak hem zahiren hem de bir yönüyle oldukça meşakkatli bir işi tercih etmişlerdir. Ama bu dolambaçlı ve meşakketli yol eğer hayırlı ve bol meyveli olmasa idi Allah (c.c.) hazretleri bu hâdise'yi Kûr'ânı Kerîm'ine konu yapmaz ve Âyetleştirmez

idi. Demek ki hâdisenin tamamına bakılırsa bu tercihin özünde çok güzel yönlere ve hakikatlere haiz olduğu açıktır.

Kesme işinin bu kadar uzaması onların nefslerinden kaynaklanan birtakım kusur ve eksiklerden olmaktadır. Ancak kesmek istedikleri bakara'yı sorular sorarak daha çok tanımlamaya çalışmaları da onların aslında bakara'yı kesmeye bir istek duyduklarının belirtisidir. Bu sorularla tanımlamanın aslı ise "Nefslerini ve Hakk'ı daha çok tanıma" isteğinden gayri bir şey değildir.
Âyetler tek tek irdelendiğinde;

(2/67) Allah (c.c.) Mûsâ (a.s.) aracılığı ile kesmeyi emrettiğinde onların cevabı "bizi eğlence yerinemi koyuyorsun". Bu cevab bir yönüyle emre itaatsizlik demektir. Burada Mûsâ (a.s.) ın bu itaatsizliğe olan cevabı " öyle cahillerden olmaktan Allah' a sığınırım" . Yani bu Âyet Mûsâ (a.s.) ın Zât ilmine sahib olduğunu göstermektedir.

(2/68) de " nedir o ?" diyerek bu sefer yönelen "kavim" olmaktadır. Bu soru onların ilme yönelmelerinin göstergesidir. Cevab ise "Ne yaşlı ne genç ikisi ortası bir dinç" . Bu Âyet'te tasvir edilen özellik bakara'nın bir sıfatıdır. Bu sıfat "yaş" olmaktadır. Yaş bir seçicilik faktörü olarak ele alındığında nitelenmek ve dolayısıyla seçilmek istenen bakara'yı bir miktar daha rahat ve belirgin olarak niteler. Bir bakara'ya bakıldığı zaman, yaşı hakkında fikir sahibi olmak için inekler hakkında o kimsenin ilim sahibi ve ehil olması gerekmektedir. Yani biraz daha açıklamak gerekirse bir çoban ile bir şehirli gelip bir ineğin yaşı hakkında tesbitde bulunmak isterlerse çoban bu hususta başarılı olurken şehirli başarısız kalır. Demek ki bura da ki belirginlik hem nisbîdir hem azdır ve böylece kemâl noktasından uzaktır. Bu işin özü dolayısıyla sıfat ilmine " hakikat mertebesine" karşılık gelmektedir. Sıfata karşılık gelmesi ancak bir çoban tarafından ineğin seçilebilmesinden kaynaklanmaktadır. Çobanlık bir meslek olması sebebiyle erbabiyyet ister. Ancak erbabı bu işi müşahade eder. Özetlemek gerekirse (2/67) de sadece zât ilmine hâiz Mûsâ (a.s.) varken burada (2/68) de müşahade biraz ilerledi sıfat ilmine inzâl etti ancak müşahade hâlâ çok zordur.

(2/69) da ineğin renginden bahsedilmekte " Sapsarı sürûr verir". Bu ilim esmâ ilmine girmektedir. Ayırtedilmesi sıfat ilmine göre çok daha kolaydır. Artık tanımlamak için "çoban " olmağa gerek yok "göz" sahibi olma kâfî'dir. Çünkü dışarıdan bir ineğe bakıldığında sarı ile kahverengi siyah ile beyaz inek arasında ayrışma çok rahat yapılabilir. Sıfat'dan esmâ'ya inzâl tamamlanınca müşâhede sahası oldukça açılmış ve rahatlamış ancak hâlâ kemal zuhur noktası olan "esfel-i safilinden" biraz uzaktır. Burada ki zorluk bu esmâ "yani bu sarı renk inekler" aynı fiilleri yöneten başka esmâ'lar ile ortaklık gösterebilirler. Buradaki karışıklığın çözümlenmesi için "ef'âl âlemine" inzâl etmek oradanda ilimlenmek gerekmektedir.

(2/70) Kullar bu Âyette'de bu karışıklığa binaen bir şey söylemektedir. "Allah dilerse elbette biz onu buluruz". Burada kullarda Allah a karşı bir yakınlık olduğu açıktır. Âyet (2/67) de kullar âsî gelmişti ancak bu kavim belli bir irfaniyet kazandıklarından böyle bir söz sarfederek onların içlerinde olan yakinliği Allah zuhurada çıkarmış oldu.

(2/71) Bu sarı renk ineğin yapmış olduğu fiiller " Ne koşulur ne arazi sürer, ne ekin sular, salma hiç alacası yok" şeklinde tasvir edilerek nefs ve Hakk ilmi detaylandırılmış ve bu inek tüm özellikleri ile muhkem olarak sabitlenmiştir. Ef'âl âlemine ve ilmine ulaşılmış esfel-i sâfilîn tamamlanmıştır.

(2/71) deki diğer bir ince husus da şudur: Kavim şu cümleyi sarf etmektedir " Şimdi Hakk ile geldin". Demek ki bu kavim aslı itibarı ile ilim sahibiydi ve Allah şimdi onlarda bu özelliği ortaya çıkarmaktadır. Nefsleri itibariyle başta biraz dolandılar ancak sonunda "Bakara'yı boğazladılar". Yine bu Âyet'de vuku bulması oldukça hoştur. Çünkü tam olarak esfeli sâfilîn tamam olup kendileri tam ilim sahibi olup en nihayetinde şimdi Hakk ile geldin dedikten sonra kûrb'an hadisesinin olması ve hepsinin bu Âyet'de vuku bulması dikkat çekicidir. "Şimdi Hakk ile geldin" ile "kûrb'ân" hadisesinin aynı anda vâki olması Âyet'de diğer bir yönüyle "enel Hakk " mertebesini işâret etmektedir. Sûre ve ayet no (2/71) dir toplamı 10 etmektedir bu yöndende yine "Fenâ Hâlini" işaret etmektedir.

Âyet (2/72) Allah bir masumun saklandığı yerden (yani öldürülmüş kapatılmış halinden) tekrar ortaya çıkmasını irade etmek ister.

(2/73) te kûrb'ân edilmiş bakara (yani kişinin nefs-i pak yalnız Hakk olan hâli ile) öldürülmüş bir insân'a (yine Âdemliğini unutmuş bir insân'a) ilk ışımasını yapmak için Allah ona vur diyor ve ibret alın akıllanın diyor. Vuran obje nefsi pak yalnız Hakk olan insân- ı Kâmil. Sûre ve Âyet no (2/73) toplamıda (12) etmekte ve insân-ı Kâmil e işaret etmektedir.

(2/74) te içyönü ile düşünüldüğünde "irfâniyet'te kemâlât" makâm-ı olarak düşünebilir. "Sonra bunun arkasından kâlbleriniz katılaştı" ile olgunlaşma işaret edilirken "daha duygusuz" diyerek hissiyatlarından tamamen sıyrılmış, işaret edilmektedir. "Taşların öylesi var ki nehirler kaynıyor içinden sular fışkırıyor bağrından" ve devamı ile bu Âyetin veren, üreten Yalnız Hakk olmuş nefsin sıkıntılarından ârî olmuş dolayısıyla irfaniyyet nazarında bakıldığında tam bir kemâlâtı işaret etmektedir diyebiliriz. Sûre ve Âyet no (2/74) toplamı 13 ederek bu kemâlât noktası mânâ yönü ile Hakikat-ı Muhammeddiyye ye işaret buyurulmaktadır.

Özetlendiğinde başta bir başkaldırı ile başlayan bir hâl daha sonra sürekli ilim taleb eden bir hâle bürünerek devamında tamamen ifnâ olduktan en nihayetinde yaşam-Hakk pınarının oluşması ve kemale ulaşması.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ze…….ul……@hotmail.com
Subject: RE: Bakara suresi
Date: Tue, 9 Nov 2010 10:28:48 +0200

Hayırlı günler Ze…… kızım gönderdiğin yazıyı aldım sağolasın işlerin kolay gelsin Benim sana gönderdiğim bakara yazısını teyzene gönderebildinmi yoksa ben göndereyimmi, daha evvel onun bilgisayarı arızalı idi galiba her halde yapılmış. Gördüğünde bir sorarsın. Kolay gelsin hoşça kal. Hacı Baban.

From: ze……nul……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Bakara suresi
Date: Sun, 7 Nov 2010 10:58:03 +0200

Selâmün aleyküm efendi baba, Allah-u teâlâ bakara boğazlamamızı bu bakaranın ne yaşlı ne genç ikisi arası olmasını istiyor, çünkü gençken câhil olduğumuz için yolumuzu bilmiyoruz ihtiyar olunca gücümüz yetmiyor. Orta yaşa gelince, Rabbimize yönelip ibadet-lerimizi tefekkür ile canı gönülden sıtk ile yapmamız emmâre ve levvâme nefsi boğazla-mamız gerekiyor. Biz annemizden doğarak dünyaya geliyoruz fakat dünya iyilik ve kötülük dolu bir orman. Bu ormandan kurtulmamız için kendimizi Allah-u teâlâya teslim edip nefsî benliğimizi terbiye edip kurb'an eder isek Allaha da lâyık olup çalışıp çabalama ile kulluğu-muzu yapmış oluruz, aksi halde asilerden oluruz. Allah-u teâlâ cümlemizi kaybeden değil kazanan kullarından eylesin. Hakk varlığına ulaşmak, ölü kalplerimizi diriltmek için, Hakk'a yalvarıp çok çalışmamız gerekir. Fa…… Gö…….

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ha…….ay……..@hotmail.com
Subject: RE: bakara suresi
Date: Tue, 9 Nov 2010 10:23:33 +0200

Hayırlı günler Nû……. kızım evvelki düşünce yazılarını ve bu bakara yazınıda aldım okudum hepsi güzel olmuş eline diline sağlık bulunduğun yer itibari ile bu yazdıklarının hepsi oldukça güzel zamanla daha nicelerini de yazarsın İnşeallah. Cenâ-ı Hakk her işinde kolaylıklar ve başarılar nasib etsin. Nüket annenin de selâmları vardır, herkese selâmlar hoşça kal. Efendi Baban.

From: ha………ay……..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: bakara suresi
Date: Sat, 6 Nov 2010 19:12:38 +0200

06.11.2010

DEĞERLİ EFENDİ BABACIĞIM VE ANNECİĞİM İYİ AKŞAMLAR;

BAKARA SÛRESİ:

Mûsâ (a.s.) mertebesini içermektedir. Mûseviyyet mertebesinden bu Âyetler bizlere sunulmuştur. Tenzih mertebesinde ki insanların hallerini anlatıyor. İnekten kasıt nefis mertebelerinin levvâme mertebesinin nefsini kesmesini istemiştir. Bizdeki nefsin oyunları neden, niçin diyerek içimizdeki duygu ve düşünceleri yok etmeyi engeller. Mûsâ (a.s) işin idrakında olduğu için onlara nefislerini kesmeyi öneriyor. Bunun yapılmamasından da Allaha sığınıyor. Bizim kavmimiz esmâ-ül hüsna'lardır.

Bir derviş yaşının tam ortalarında seyrü sülüğa başlaması gerekir. En verimli zamanında en küçük işten en büyük faydayı elde etmesi gerekir. Bizm rabbımız bizi terbiye eden rabbul erbaba götüren batın-î hakikatleri yaşamımıza geçiren, duygu ve düşüncelerimizi düzene koyan yani bizi hakk'a ulaştıran, beşeriyetimizi ve duygularımızı hayal ve vehimlerimizi kesmemizi istiyor.

Bir derviş verilen görevi hemen yerine getirmeli neden niçin diyerek nefsin oyun-larına tuzaklarına düşmemelidir. Râziye mertebesinden gelen emri aynen uygulamalıdır. Tek renk vahtet rengini gösterir. Kendi renginin kayblması İlâh-î renk ile boyanması gerekir. Henüz tarla sulanmamış çift sürmemiş olması demek: şartlanmış düşüncelerin olmaması, işlenebilir halde bulunması gerekir.

Kendi beden mülkünü karıştırmamış, nefsini azdırmamış olması İlâh-î ilimleri alabilmesi için kendini hakkın muhabbetine adamış Allah için olmalıdır.

Bir zamanlar siz bir nefsi katletmiştiniz ve inkâr etmiştiniz kimin öldürdüğünü bul-mak için iki köyün arasına koyarak katilin kim olduğunu bulmaya çalıştınız. Bir uzvunu ölüye vurarak örneğin dilini vurdunuz. Dirilip kim olduğunu söyledi tekrar öldü. İçinizdeki İlâh-î ilhamları kesmişsiniz vehim kanallarını çalıştırmıssınız. Öldürülen nefsin üzerine kelâm sıfatı ile vurulunca öldürülen ilim dirildi.

Zâti tecelli zuhura gelince orada hayat başlar. Bizde ölmüş İlâh-î hakikatleri insân-ı kâmil'den kelâmı İlâh-î vurduğu zaman orada yeni idrak ve hayat oluşur. Herkesin zâtında var olan hakikatler, nefhayı İlâh-î ile dirilir.

Burada belirli biryere geldikten sonra aldığı zikrini terk ederse kalbi katılaşır. Taştan daha katıdır. Taşlar cemadat ruh mertebesini gösterir. Allaha en yakın mertebedir. Fena fillâh mertebesi yaşanmaktadır. Dört mertebeden kalplerin durumunu gösteriyor.

1-İnkâr eden örten taştan daha katı kalplidir.
2-İçinden ilim fışkıran kalpler Allaha en yakın kalplerdir.
3-Allahın korkusudan dağılan param parça olan yuvarlanan kendisinde hiçbir şey kalmayan beşeriyeti darma dağın olmuş kalpler vardır.
4-İçinde Allahtan başka hiçbir muhabbetin oldudığı kalpler vardır.

Nu….. Ay…….

From: terzibaba13@hotmail.com
To: el…..gu…..5527@hotmail.com
Subject: RE: BAKARA KISSASI HAKKINDA ÖDEV
Date: Tue, 9 Nov 2010 10:37:19 +0200

Aleyküm selâm Elif kızım yazın oldukça güzel olmuş ellerine diline sağlık işte bu tür çalışmalar kişilerin batında olan yeteneklerini olabildiği kadar zahire çıkarmaktadır eğer bu tür çalışmalar olmamış olsa idi bâtın âlemi zahire çıkamayıp meçhulde kalmış olacaktı.

Seninde kûrb'ân bayramın kutlu olsun İnşeallah. Terzi Baban.

From: el…..gu……5527@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: BAKARA KISSASI HAKKINDA ÖDEV
Date: Mon, 8 Nov 2010 15:47:36 +0200

SELÂMÜN ALEYKÜM TERZİ BABACIĞIM BAKARA HİKÂYESİ İLE İLGİLİ ÖDEVİ EKTEKİ GİBİ YAPMAYA ÇALIŞTIM İNŞEALLAH. KÛRB'ÂN BAYRAMINIZI KUTLAR, HÜRMETLE ELLERİNİZDEN ÖPERİM. SAYGI VE SELÂMLARIMLA...

BAKARA KISSASI HAKKINDA…

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHÎM:

(2/67) Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti: Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor, ay dediler: Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun? Dedi: öyle cahillerden olmamdan Allah'a sığınırım.

Ulûhiyyet mertebesinden Hz. Mûsâ (a.s.) a yani risâlet mertebesine gelen bilgiyi Hz. Mûsâ bir vakitte tenzih mertebesinden, daha alt mertebelerde olan kavmine bildiriyor. Ancak gerçekleşen bu sahne şimdi ''Bir vakit de Mûsâ kavmine **demişti**.'' diyerek tekrar ahadiyet mertebesinden anlatılıyor."Mûsâ kavmine: Allah bir inek kesmenizi emrediyor, demişti." Buradaki inekten kasıt hayvân-î nefistir. Yani nefsin terbiye edilmesi istenmektedir. Nefsi terbiye etmek; "Allah'ı tanımamızı engelleyen şeylerden kurtulmaya çalışmak''tır. Hevâ ve heves nefsin hayatıdır. Eti yenen bir hayvandan bahsedildiğine göre levvâme nefse sesleniş vardır.

"Sen bizimle alay mı ediyorsun?" dediler. Levvâme nefsin mülhime'ye bakan evham tarafı diyebilir bunu ve yahut emmâre'ye bakan yüzü… Ayrıca burada levvâme nefsin belirgin ahlâk özelliklerinden olan cehâlet, hamlık ve kızgınlık da hissedilmekte…Hakikat-i İlâhiyye' den onlara bir bilgi gelmiştir. Ancak onlar teslimiyet içinde olmadıklarından şüpheci davranıyorlar. Gönül kapılarını açıp bu bilgiyi içeri almaları gerektiğini idrak edemiyorlar. Allah'ın emrini, kendi düşüncelerine ve yeteneklerine göre yorumlamaya çalışıyorlar. Yani bir inek kesme fikri onlara "cüz-i akıllarına göre" iyi bir fikir olarak gelmiyor.Bunun üzerine Mûsâ diyor ki: "Câhillerden olmaktan Allah'a sığınırım." Başkalarını küçümseyip alaya almaktan Allah'a sığınırım. Çünkü size anlatmaya çalıştığım bu ilim İlâh-î bir ilimdir. Bu ilmin dışına çıkarsam câhil olurum ve ben bundan Allah'a sığınırım, diyor. Kendimizde bunu ararsak; bizdeki Allah ve Câmi esmâları, Mûsâ mertebesinden bir bilgiyi getiriyor. Bizim terkibimizde olan diğer esmâlar ise kavmimiz gibi… Kahhar, Mudil gibi esmâlar bu duruma tepki gösteriyor. Halbuki bu esmâların gelen bilgiye karşı değil, nefsi terbiyede kullanılması gerekirdi. Nefsi terbiye etme işi, dervişi zorladığında derviş işi yokuşa sürmeye başlıyor.

(2/68) Dediler; bizim için rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin, dedi: Rabbim şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç, haydi emrolunduğunuz işi yapın.

''Dediler; bizim için Rabb'ine dua et nedir o? Bize beyan etsin,'' Âyet ef'âl mertebesinden Hz. Mûsâ (a.s.)' ın kavminin dilinden söylenmiş.''Rabbim şöyle buyuruyor:" Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç, haydi emrolunduğunuz işi yapın.'' Rububiyyet mertebesinden gelen bilgi Hz. Mûsâ (a.s.) ın dilinden risâlet mertebesinden söylenmiş.''bizim için Rabb'ine dua et.'' Bu cümle de ''Rabbine'' kelimesinin dikkat çekici özelliği olabilir. Sanki kendi Rablerinden değil de başka birinin rabbinden bahsediyor. (Demek oluyor ki mutmainne dersindeki idraki anlatan ;Ya eyyetühennefsülmutmeinnetü irci i ilâ Rabb'i ki... Meâlen: "Ey nefs-i mutmeinneye eren kişi. Rabb'i ne dön." Fecr Sûresi;27-28 ayeti de bu noktaya dikkat çekerek artık Rabbimize dönmemiz gerektiğini ikaz ediyor. Ve yine buradan kavmin kalplerinin mutmain olmadığı tesbitini yapabiliriz.)

''nedir o? Bize beyan etsin'' Bu bir emir cümlesi… Tevazudan uzak bir şekilde, Hakk'a karşı acziyetinin farkında olmadan ve güçlü bir BENlik ile söylenmiş olduğunu görebiliyoruz. ''Rabbim şöyle buyuruyor'' Burada Rububiyyet mertebesinden gelen buyruk, Hz. Mûsâ'nın dilinden ifade ediliyor. ''Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç. ''Sâlik'in durumundan bahsedilmektedir. ''yaşlı değildir'', yani inanış ve alışkanlıkların, şartlanmaların kök saldıkları kadar yaşamamıştır. "Ne de genç'' Kendisinden isteneni yerine getiremeyecek ve riyazete tahammül edemeyecek kadar kabiliyeti yok da değildir. Nefsinin hakikatini idrak edebilecek istidattadır. Dünyanın süsünden yüz çevirebilmek, insanların meyledegeldiği geçici lezzetlerden korunmak, nefsini temizleme çalışmaları yapmak, Cenâb-ı Hakk'ın izniyle dervişe zor gelmez. İneğin nasıl etinden, sütünden, gücünden çokça fayda sağlanıyor ise; derviş de bunun gibi hizmet ehli olmalı, karşılıksız vermelidir. ''Haydi emrolunduğunuz işi yapın.'' denildiği halde bir sonraki Âyette sorularla olayı zorlaştırdıklarını görüyoruz.

(2/69) Bizim için dediler: Rabbine dua et, rengi ne imiş bize beyan etsin, Rabbim, dedi, Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki sapsarı, parlak tüylü rengi bakanlara sürur verir.

''Bizim için dediler: Rabbine dua et, rengi ne imiş bize beyan etsin'' Ayet, Hz. Mûsâ (a.s.)' ın kavminin dilinden, ef'âl mertebesinden söylenmiş. ''Rabbim, dedi, Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki sapsarı, parlak tüylü rengi bakanlara sürûr verir.'' Rububiyyet mertebesinden gelen bilgi Risâlet mertebesinden aktarılıyor. Bu âyetlerde bir olaya kinâye olabilir. Şöyle ki: İsrailoğulları Mısır'da Fir'avn'un zulmünden Allah'ın yardımıyla selâmete çıktıklarında, Allah'a şükredecekleri yerde Hz. Mûsâ'nın vahiy almak için Tûr dağına çıktığı zamanı fırsat bilip, öteden beri düşmanları olan Fir'avn ve Mısır halkının taptığı buzağıya tapmaya başlamışlardı ya; bu buzağıyı Sâmirî altından yapmıştı. Rengi sarıydı. Onların gönlünden bu buzağı sevgisi hiç gitmemişti. Onlar bedenlerini Mısır'dan çıkarak özgürleştirmişlerdi ancak nefisleri henüz hür değildi. Onlara kesmeleri emredilen inek yüreklerinde taht kuran bir inekti. İnek yavrusunun sevgisi onların kalplerine içirilmişti.

Bakara 93: "Ve iz ehaznâ mîsâkaküm ve refa'nâ fevkakumut tûr (tûra), huzû mâ âteynâkum bi kuvvetin vesmeû kâlû semi'nâ ve aseynâ ve uşribû fî kulûbihimül icle bi küfrihim kul bi'se mâ ye'muruküm bihî îmânüküm in küntüm mü'minîn (mü'minîne)."

Meali: "Ve sizden, misâk almış ve Tûr'u üstünüze yükseltmiştik. Size verdiğimiz şeyi (Tevrât'ı) kuvvetle alın ve (emirlerimizi) işitin (demiştik). "İşittik ve isyan ettik." Dediler. Küfürleri sebebiyle buzağı (sevgisi) onların kalplerine içirildi, (yerleştirildi) De ki: "Eğer siz mü'min kimseler iseniz, îmânınızın onunla size emrettiği şey ne kötü.

İşte Allah, onların gönüllerinde taht kuran bu putu kırmalarını istiyordu. Bugün insanın malına, mülküne, çocuğuna, eşine, dünyalıklara düşkünlüğü ve bunlara olan sevgisini gönlünün merkezine koyması, İsrailoğullarının bakaraya içlerinde duydukları sevgi gibidir. Allah'a gösterilecek saygıyı kula göstermek, ya da herhangi bir varlığa, taşa, ineğe, ağaca, soyut ya da somut bir varlığa göstermek ise şirktir.

Levvâme mertebesinde gördüğümüz Yunus (a.s.), bulunduğu kasabayı terk etmesiyle nasıl bireysel aklıyla hareket etmiş ise; burada da Hakk' tan gelen emri yerine getirmeme söz konusu. Ama yine de " biz kesmeyiz " tavrı da yok. (Yani keselim ama nasıl bir yol bulalım da keselim, nasıl bir inek bu ?! ne yapsak da bu nefsin arzu ve isteklerini kessek?! gibi…) Rengi nasıl? diyor. Gelen cevap da; ''sapsarı, bakanlar sürûr bulurlar.'' Yani emmâre'ye göre daha güzel. Yapmış olduğu zikir ve riyazetlerle nefs kontrolleriyle yavaş yavaş oluşan İlâh-î muhabbetle rengi güzelleşmeye başlamış. Tek bir renk, alacası yok, vahdet rengine bürünmeye, sıbgatullah ile boyanmaya, gönlündeki nûr oluşumları, üzerine de yansımaya başlamış. Parlak tüylü; yani söz ve davranışlarıyla görünür hale gelmeye başlamış. Bakanlar huzur bulurlar; kendisini görenler ondan hoşlanır, çünkü ona güvenirler, ondan zarar gelmeyeceğini bilirler.

(2/70) Dediler: Bizim için rabbine dua et nedir o bize beyan etsin, çünkü o bakare bize karışık geldi/hangi sığır olduğunu kestiremedik. Bununla birlikte biz-Allah dilerse onu elbette buluruz.

Bu Âyet Hz. Mûsâ (a.s.) nın kavminin dilinden ef'âl mertebesinden söylenmiş. Onlar ayrıntı istemeye devam ediyorlar. Bu ise işlerini güçleştiriyor, **karışıklık** meydana getiriyor**.** Gereksiz ayrıntılara dalarak hedefi unutuyorlar. Bu hâl günümüzde dinimizde yaşanan zorlaştırmaları da çağrıştırıyor. Peygamber efendimiz (s.a.v.) döneminde yaşanmış bir hâdise de buna benziyor:

Ebû Hüreyre radıyallahu anh şöyle anlatıyor: Resûlullah sallâllahu aleyhi vesellem bize bir gün bir konuşma yaptı ve:

- "Ey müslümanlar! Allah size haccı farz kıldı, haccedin!" buyurdu. Sahâbîlerden biri:

- Her sene mi, ey Allah'ın Resulü? diye sordu.

Hz. Peygamber, adam sorusunu üç defa tekrarlayıncaya kadar cevap vermeyip SustuSonraşöyle buyurdu:

- "Eğer "evet" deseydim, her sene haccetmeniz farz olurdu, siz de onu yerine getiremezdiniz!" Sonra sözlerine devamla:

- "Ben sizi kendi halinize bıraktığım sürece siz de beni kendi halime bırakın. Çünkü sizden öncekiler peygamberlerine çok sual sormaları ve aldıkları cevaplar konusunda ihtilâf etmeleri sebebiyle helâk oldular. Bundan dolayı size, bir şey emrettiğim zaman onu gücünüz yettiğince yerine getirin. Herhangi bir şeyi de yasaklarsam ondan da kesin olarak kaçının!" buyurdu.

Hadis-i şerifte Rasûlüllah (s.a.v.) buyuruyor: ''Yessiru velâ tuassiru beşşiru velâ tüneffiru'' Meali: Kolaylaştırınız, güçleştirmeyiniz, müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz .

Yüce Allah bir Âyette de şöyle buyuruyor: "Açıklanırsa hoşunuza gitmeyecek olan şeyleri sormayın." (Maide, 101)

Bütün bu zorlaştırmaların içinde en güzel olan taraf ''inşallah''Diyebilmeleri. ''Gayret edelim de bu işi başaralım inşeallah!'' diyorlar. Onlar olayların Allah'ın dilemesine bağlı olduğunu, muvaffakiyetin Hakk' tan geldiğini biliyorlar. Bu konuda Peygamber Efendimiz (s.a.v) şöyle buyurmuş: "Eğer (inşallah diyerek) istisna etmeselerdi, emredileni zaman durdukça gerçekleştiremezlerdi." Onların inşallah demeleri hakikati tanıma yolunda istidatlarının olduğunu da bize gösteriyor.

(2/71) Rabbim, dedi: Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma, hiç alacası yok, işte dediler, şimdi hak ile geldin, bunun üzerine o bakareyı boğazladılar ki az kaldı yapmayacaklardı.

''Rabbim dedi'' Hz. Mûsâ Rububiyyet mertebesinden kendisine aktarılanları risâlet mertebesinden dile getiriyor.''işte dediler, şimdi hakk ile geldin''. Ef'âl mertebesi Risâlet mertebesine söylüyor.''bunun üzerine o bakareyı boğazladılar ki az kaldı yapmayacaklardı.''

Ahadiyyet mertebesinden. Bu Âyetlerde de dervişin durumundan bahsedilmektedir. ''arazi sürmemiş, ekin sulamamış'' boyunduruğa, yani şartlanmalar içine girmemiştir. Bakış açısı geniştir. Saplantılar içinde kalarak aklını, gönlünü, idrakini şartlanmış fikirlere esir etmemiş, o an için gelen bilgileri idrak edemese de bir tarafa atmamış, aklı ve gönlünün genişlemesiyle bunları kullanabileceğini bilmiştir. Nefsinin istek ve arzularıyla hareket edip, toprak bedenin nefis arazisini sürüp sulayarak beslememiş, onu azgınlaştırmamıştır.
''hiç alacası yok'' tek renk. Allah(CC)' ın kendine verdiği hidayet ile hakikatini bulabilecek istidata sahip anlamında olabilir. ''işte dediler, şimdi Hakk ile geldin.'' Buraya kadar özellikleri bildirilen inek ile içlerinde saygı duydukları ineğin özelliklerinin benzeşmesinden ötürü ''işte şimdi gerçeği söyledin'' diyorlar. Bunun üzerine gelen emri yapıyor ve bakarayı kesiyorlar.

''az kaldı yapmayacaklardı'' çok soru sormalarından, konunun detayına olabildiğince inmelerinden, verilen emri çok fazla kurcalamalarından, az kalsın kesmeyeceklerdi. Bu tavırları nefsin seri düşünüp hızlı davranma eğiliminde olmadığını bize gösteriyor. Hakk yolcusu, ilerlemek için yapılması gerekenleri aksatırsa işini zorlaştırır ve ilerleme olmaz. Buradan böyle bir ders de çıkarabiliriz.

(2/72) Ve o vakit bir kimse katletmiştiniz de hakkında birbirinizle atışmış, üstünüzden atmıştınız, hal bu ki Allah sakladığınızı çıkaracaktı.

Ahadiyyet mertebesinden verilen Âyet ile, Mûsâ kavminin sakladığı bu işin Ulûhiyyet mertebesinden ortaya çıkarılacağı bildiriliyor.

''bir kimse katletmiştiniz'' Burada eylem çoğul kullanılmış. Yani her birimiz bu fiili kendi bünyemizde yapmışız. Hz. Âdem cennette Allah'a eş koşmaz bir durumdayken, kendine benlik yükleyip nefsine zulm etmiş ve cennetten kovulmuştu ya, işte Âdemiyyet de dünya ya insân-î tarafını katletmiş olarak gelir. Bu noktada şu Âyet aklımıza geliyor. "Sümme radednahu esfele safilîn," (Tîn Sûresi -5. Âyet) Esfeli safilîne reddedilen insan on sekiz bin âlemin boyası ile boyanmış, hakikatinden perdelenmiş, haddi aşan, asi, necis halde dünyaya gözlerini açar. Bu veya şu kişide değil, her birimizde bu fiil yaşanmakta. Şimdi; ''katletmiş olduğumuz'' insani tarafımızı, yani hakikatimizi kazanmak yine bu dünyada gerçekleşmekte. Ancak kişi hakikatinde var olan Rubûbiyyet gücünü vehmi olarak kendine mal ederse, zaman zaman aklı külden gelmekte olan bilgilere gönlünde yer bulamaz, gereği gibi değerlendiremez ve bu bilgileri keser.

''hakkında birbirinizle atışmış, üstünüzden atmıştınız'' Kişi yukarıdaki hâli de üzerine almaz. Çünkü bu iş nefsi emmârenin ve levvâmanin işine gelmez.
''hâl bu ki Allah sakladığınızı çıkaracaktı.'' Allah, saklayarak yok saydığınız HAKikati ortaya çıkaracaktı. (Allah dilerse hakikatimizi ortaya çıkarır.) Neyi, nasıl düşünerek bunu yaptığınızı Allah bilir ve gönlünüzdekileri açığa çıkarır.

(2/73) Onun için dedik ki o bakaranın bir parçası ile o maktule vurun, işte böyle Allah ölüleri diriltir ve size âyetlerini gösterir gerek ki akıllanasınız.

Bakaranın kesilme sebebi de bu ayetle anlaşılmış oluyor. Ölü gönüllerin dirilmesi için bakara ile ifade edilen levvame nefsin kurban edilmesi şart.
''Biz dedik ki'' Zati bir kelam. Zat mertebesinden bildirilen bir bilgi var.
''İşte böyle Allah ölüleri diriltir ve size âyetlerini gösterir gerek ki akıllanasınız''. Ahadiyet mertebesi Ulûhiyyet mertebesini de anlatıyor. Ölülerin dirilmesi Allah'ın izni iledir. Bu Âyet'lerin gösterilme sebebi de insanın akıllanması, yola gelmesi içindir. Bizde ölmüş olan bilginin üstüne vurulmasıyla bilgi tekrar canlanıyor. Akl-ı külden gelen bilgi kendini öldürenlerin adını söylüyor. Bu bilgiyi öldüren; hakikatini henüz idrak edememiş, kendinde açığa çıkan vasıfların sahibi olduğunu zanneden nefsi emmâre, levvâme ya da mülhime olabilir. Burada dirilme olayını gerçekleştiren, maktule vuran değildir. Allah'tır. Ölü, Allah'ın izniyle dirilmiş ve konuşmaya başlamıştır. Dervişlikte de; mürşidindeki zâti tecelli ile edilen

kelâmların mânâsı, rûhu ve nûru ile dervişin ölü hükmündeki gönlünün HAYat bulması, küfür örtülerinin üzerinden bir bir kalkmaya başlaması ile hakikati görmede en büyük perdenin kendi benliği olduğu bilgisinin uyanışı, mânâ olarak dirilmesi anlatılmakta olabilir. Böylece hakikatinin delillerini görmeye başlayan derviş, akıllanmaya, yola gelmeye de başlar.

(2/74) Bunlardan sonra yine kalpleriniz katılaştı. Artık kalpleriniz taş gibi yahut daha da katıdır. Çünkü taşlardan öylesi vardır ki, içinden ırmaklar kaynar. Öylesi de var ki, çatlar da ondan su fışkırır. Taşlardan bir kısmı da Allah korkusuyla yukardan aşağı yuvarlanır. Allah yapmakta olduklarınızdan gafil değildir.

Ahadiyet mertebesinden ef'al mertebesine söylenmiş.

"Bunlardan sonra yine kalpleriniz katılaştı." Bakara'yı kestiniz. Rahatladınız ama bu rehavet hâli sizi bir süre sonra gaflete düşürdü. Kalpleriniz taş gibi hatta taştan daha katı hâle geldi. Burada dervişe bir ikaz var. Seyri sülûk yoluna giren kişi birkaç mertebe ilerledikten sonra ilerlemenin verdiği rahatlıkla çalışmalarını aksatırsa geldiği yere dönmeye başlar. Hattâ daha kötü bir hale gelir. (Allah korusun.)

MAİDE – 115. Âyet: (Kâlellâhu innî munezziluhâ aleykum, fe men yekfur ba'du minkum fe innî uazzibuhu azâben lâ uazzibuhû ehaden minel âlemîn(âlemîne).

Allah (cc.) buyurdu ki; "Muhakkak ki Ben, onu sizin üzerinize indireceğim, fakat ondan sonra sizden kim inkâr ederse, o takdirde Ben mutlaka onu, âlemlerden hiçbirini azaplandırmadığım bir azapla azaplandırırım."

Maide sofrasından tadan, ilmi ledün yani tevhid ilminden kendisine nasip gelenin şükretmesi, bu nasibi en iyi şekilde değerlendirmesi gerekir inşallah. Yüreklerin katılığı insanın kendine, hakikatine, özüne yabancılaşmasıdır. Kim tanımaya başladığı hakikati tekrar perdelerse, en zor zamanlarında kendilerini kurtaran, lütufta bulunan, dost olan Allah'ı unutmaya, yüreğindeki bakara sevgisi tekrar canlanmaya, Firavun ve halkının taptığı bakaraya, deyim yerinde ise dünya putlarına tekrar tapmaya başlar. Bu da ihanettir ve Allah o kişiyi; " etmediğim azabı ona ederim! " diye uyarıyor.

"Artık kalpleriniz taş gibi yahut daha da katıdır." Kalplerin taşa benzetilmesiyle birlikte çeşitli özelliklerde kalplerden bahsediliyor. Bazı kalpler vardır ki, taşla bile kıyaslanamayacak kadar katılaşmıştır. İçinde su, yani hayat barındırmaz. Muhabbetten yoksun, küfür ve şirk perdeleriyle kapanmış, hakikatini örten kalpler…

"taşlardan öylesi vardır ki, içinden ırmaklar kaynar." Su kelimesini ilim ve hayat olarak alırsak, Alim ve Hay esmasının zuhuru ile kalplerinde yüksek ilim ve coşkun bir muhabbetin olduğu, içlerinde kaynayan bu sudan içenlerin ebedi hayatı bulacağı Allah'a en yakın kişilerin kalpleri…

‘‘Öylesi de var ki, çatlar da ondan su fışkırır.’’ Bu sudan doya doya içerek hayat bulmuş, diğer insanların da ilminden faydalandığı kalpler.

‘‘Taşlardan bir kısmı da Allah korkusuyla yukardan aşağı yuvarlanır.’’ Allah korkusuyla ürperen, Allah’ın emrettiğine boyun eğen, tevazu sahibi insanların kalpleri.

‘‘Allah yapmakta olduklarınızdan gafil değildir.’’ Ahadiyet mertebesinden Ulûhiyyet mertebesi anlatılıyor.

Mülk Sûresi 13. ve 14. Âyette belirtildiği gibi;

13. Ve esirrû kavlekum evicherû bih (bihî), innehu alîmun bi zâtis sudûr (sudûri). 14. Elâ ya’lemu men halak (halaka), ve huvel latîful habîr (habîru).
Meali:13. Sözünüzü gizleyin, yahut onu açığa vurun; (fark etmez). Şüphesiz Allah, sinelerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilir. 14.Yaratan bilmez mi? O, en gizli şeyleri bilir, (her şeyden) hakkıyla haberdardır.

Çok kıymetli Terzi Babacığım, vermiş olduğunuz ödevi yukarıdaki gibi tamamlamaya çalıştım. Sevgili babacığım, henüz yanınıza gelip elinizi öpmek nasip olmadı ama yaklaşık 20 aydır devam etmekte olduğum dersler ve dinlediğim sohbetlerinizle sizi hep yanımda ve gönlümde hissediyorum elhamdülillâh. Cenâb-ı Hakk’ın sizin dilinizden ve gönlünüzden bizlere indirdiği Mâide sofrasından ben ve tüm Hakk yolcusu kardeşlerim gereği gibi faydalanabiliriz inşallah. Yüce ALLAH gönlünüzde çağlayan ilim ırmağından bizlere gayretle içmeyi ve kendinden gelecek muvaffakiyeti nasip etsin. Amin…

Sevgili babacığım, her şey için size çook teşekkür ederim. Sizin ve sevgili eşiniz Nükhet annemizin Kûrb’ân Bayramını da en içten dileklerimle kutlar, ellerinizden hürmetle öperim. Saygı ve selâmlarımla…

8 Kasım 2010 Gaziantep’teki kızınız El……. Ha……..

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ce……..ol……@hotmail.com
Subject: RE: (Bakara hikâyesi)
Date: Tue, 9 Nov 2010 10:50:56 +0200

Aleyküm selâm Ce…… bey gönül evlâdımız. Gönderdiğiniz bakara yazısı oldukça güzel olmuş yazılanlar kendi mertebesi itibariyle isabetli olduğundan değiştirilecek bir hususu yoktur, Cenâb-ı Hakk daha nice idrak ve düşüncelere erdirsin İnşeallah. İlgi ile cevaplandığı içinde ayrıca teşekkür ederim. Gelecek Kûrb’ân bayramının eşin ve çocukların ile birlikte saadet ve sıhhatle geçmesini temenni ederim. hoşça kal Efendi Baban.

From: ce…….ol……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: RE: (Bakara hikâyesi)
Date: Mon, 8 Nov 2010 16:10:41 +0200

Selâmün aleyküm Efendi Babam,

Ekteki dosyada Bakara hadisesiyle ilgili aklımıza gelenleri yazdım. Umarım yazının şekli istediğinize uygundur.
En derin selam, hürmet ve muhabbetlerimle ellerinizden öperim

Evlâdınız Ce…….. Öl……

Hayırlı günler Efendi Baba,

Bakara hadisesinin tasavvufi yorumuyla ilgili sorunuzdan sonra, konuyu daha önceleri
açıklamış olduğunuz kasetlerden bir daha dinledim. Hayranlığımı ifade edersem yanlış anlaşılmaz inşallah. Benim bunun üzerine bir açıklama yapmam ancak sizin hoş görü nü ze sığınarak olabilir.

Eğer ki günümüz tarikatları sizin ' Bakara' hakikatinde açıkladığınız gibi işlerini yapmış olsalar tarikat ve tasavvuf ' a karşı muhabbet artışı olabilirdi.

Bakara hadisesi ile ilgili olarak sizden görüp öğrendiğimiz şekil ve anlayışla bir şeyler söyleyecek olursak:

Hz. Mûsâ hem tevhidin tenzih mertebesinden hakikatlerini açıklamış, hem de nefis eğitiminin tarikat mertebesinden yaşantısının eğitimini yaptırmıştır. Bakara hadisesinde tam olarak nefis eğitimi yapılmıştır. Bulundukları mertebe nefsi mülhime olmalıdır. Bunun tarihi dayanağı da daha önceleri geçen olaylardır. Şöyle ki: Bu hâdise köylerde geçtiği için Yahûdi kavminin mûkim döneme geçtiklerini düşünebiliriz. Sahralarda dolaşıp henüz şehir ve köylerde ikâmet etmedikleri dönemde Allah (c.c.) tarafında bıldırcın eti ve kudret helvası ile rızıklandırılmışlardı. Belli bir süre sonra '' biz bu yiyeceklerden bıktık biz de şehirlerde yaşayanlar gibi soğan, sarımsak yemek istiyoruz'' diye başkaldırmışlardı. Sizden öğrendiğimiz şekilde Allah (c.c.) tarafından rızıklandırıldıkları yiyecekler İlâh-î ilhamlardı. Bu ise nefs mertebelerinden nefs-i mülhimenin hâlidir. Ama Hz. Mûsâ' nın kavmi soğan, sarımsak yemek istediklerini söylemekle ilk tabiatlarına, emmâre nefse dönmek istemişlerdir.

Çöllerde dolaştıkları dönemdeki bu bahsettiğim olayda iki hakikat olabilir. Birincisi : nefis eğitiminde mülhime mertebesindedirler. İkincisi de: Nefsi emmare'ye meylederek belki de Bakara hadisesinde bahsedilen '' katledilen nefis'' (72. Âyetteki bahsedilen) den kastedilen budur. Yani, nefs-i mülhime' den nefs-i emmare' ye meyletmeleridir. Çünkü nefs-i mülhime de gelen ilhâmi bilgilerin kıymetlerinin bilinmeden heba edilmeleri ve ilhâmın kesilmesi insanın katledilmesi anlamına geldiğini ifade edebiliriz.

Kesmeleri emredilen sığır nefsi emâre-levvâme dir.

Sığırı almak için verdikleri altınlar masiva' yı sembolize ediyor olabilir. Çünkü insanın en sevdiklerini vererek ancak sığırı almaları bu sevdiklerinden fedakarlık etmeleri, vaz geçmeleri anlamına gelebilir.

Sığırın özelliklerinde sayılan hususlar en önemli konulardır. Tarikatların yapısını ve dervişin bazı hususları anlatılıyor.

Sığırın boyunduruğa vurulmamış olmasını şöyle de anlamak mümkün. Takıntıları, ön yargıları olmamak ve angaryalara koşulmamış olmak anlamına gelebilir. Tarikatlar yasaklanıp dergâhların kapatıldığı dönemde Tahir-ül mevlevi'' esasen tarikatlar bozulmuş, dergâhlar kendini kapatmışlardı'' diye bahsettiği 80 yıl öncesiyle günümüz arasında çok fazla şeyin değişmediğini görmekteyiz. Şeyh'in dervişi angaryaya koşması, parasına tamah etmeler, el etek öptürmeler, ayakkabılarını giydirmeler ve daha ne kadar hoş olmayan şey ler hâlâ olagelmektedir. Burada söylediğim olumsuzlukların tersine, Peygamber Efendimizin sünnetine uygun bir örnek olarak yaşadığım bir olayı anlatarak Terzi Babamın hakkını teslim etme mecburiyetim bulunmaktadır.

Başkaları da öğrensin, Terzi Babamın hayatına not düşülsün için anlatıyorum. Atelyede ziyaret ettiğim bir gün, Terzi Baba bana çay ikram edecekti. Ben, Efendim ben hazırlayayım deyince yaptığı işin kolay ve basit olduğu nu söyleyip Peygamber Efendimizin su dağıttığı bir topluluğa gelip sizin efendiniz kimdir? diye soran bir yabancıya ''bizim efendimiz bize hizmet edendir '' dediğini anlatmıştı. Bir sünneti yaşayarak öğrenmiştim.

Sığırın diğer özelliklerinin yorumunu Terzi Babamın Kûr'ân' da yolculuk serisinden Bakara Sûresi 11-A ve 11-B kasetlerinden aracısız öğrenmek mümkündür. Çünkü orda anlatılanlara ilâve edecek başka bir şeyim yok.

Sığırın diliyle vurulmasıyla ölünün diriltilmesi; kelimeyi tevhid ile ve diğer zikri İlâhi ile kalbe doğru darbederek ölü hükmündeki nefsimiz Allah'ın (c.c.) izniyle dirilmesi anlamına gelebilir.

Kalplerin katılaşması ve taşlar konusu zâhiren jeoloji ve maden bilimlerine büyük ufuklar açabilir diye düşünüyorum. Geçenlerde Türkiye'de kayalarda emilmiş olarak çok büyük petrol rezervi bulunduğu kayaların ısıtılmasıyla açığa çıkacağı haberini okudum.

Ödevlerini yapmayarak zikirlerini bırakmakla kalplerimiz katılaşıp taştan bile katı olabilir. Bu yola girdikten sonra asla rehâvete kapılıp zikirleri bırakmamak lazım.

İsabet kaydetmeyen düşüncelerimizi sizin düzeltici açıklamalarınızdan faydalanarak doğrusuna dönüştürmemizi ümit ediyorum. İsabet kaydeden düşüncelerimiz de sizden öğrendiklerimizdendir. Allah'a (c.c.) hamdederiz sizden faydalanma imkânını bahşettiği için.

En derin hürmet ve muhabbetle sizin ve Nükhet annemizin ellerinden öperim.

Evlâdınız Ce……. Öl……

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ze……ul…..@hotmail.com
Subject: RE: Bakara suresi
Date: Tue, 9 Nov 2010 10:55:55 +0200

Hayırlı günler Ze….. kızım gönderdiğin annenin yazısınıda aldım sağ olasın bunlar sana zahmet oluyor, ancak diğer taraftanda rahmet oluyor onları da okuyup tecrüben ve bilgin daha çok artmış oluyor. İşlerin kolay gelsin hoşça kal Hacı Baban.

From: ze…….ul…..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Bakara Sûresi
Date: Mon, 8 Nov 2010 16:35:46 +0200

Euzübillâhimineşşeytanirracîm, Bismillâhirrahmânirrahîm.

Mûsâ (a.s) kavmi altın ve paraya düşkün yaşıyorlar idi, dünya ya düşkündüler. Allah-u Teâlâ Mûsâ Peygamber vasıtası ile bir inek boğazlamalarını emretti. Yani hayvandanda alt derecelerde yaşıyorlar iken kötü ahlâklarını boğazlamalarını emretti. Allah-u Teâlâ emirlerine uyulmasını kulluğa yakışır bir hayat sürmelerini istedi. Onlar bunu anlayamadılar, ahlâklarının emmâre ve levvâmenin hükmünde olduğunu farketmediler, eğleniyormusun bizle dediler.

Bu emir oysa ilmi İlâhî'den geliyordu. Rubûbiyyet mertebesinden Rabb'ları emrediyodu. Peygamber vasıtası ile bildiriyordu. Emredileni hemen yapmadıkları için bu emir onlara söylenilene göre 40 yıl ve oldukça yüksek bir meblâya mâl oldu. Bizler Kûr'ân-ı Kerîm'de bizlere emredilenlere göre yaşamalı şeriatı hükümlere uymalıyız.Gönül yolunda ilerlemek içinde bir mürşidin himâyesine girmeliyiz. 70. Âyette olduğu gibi dua etmeliyiz. Allah Teâlâ bizleri korur ve rehberini gönderir. Ne yaşlı ne genç ikisi arasında olmak demek, ihtiyatlı akıllı araştırıcı olmak demek sarı renkte olmakta yapılan ibadetlerle nurlanmaya başlamak demek.

Mürid çalışmalarının ona neler kazandıracağını bilmeli ki his duygu ve benliklerinin inek hükmü altında olduğunu inek kesilmezse, devamlı aynı merkezde dönüp dururuz hakikatleri yaşayamamış oluruz. İç ve dış âlemde esmâi ilâhî'yi görememiş kendimizi katletmiş, en büyük kötülüğü yapmış oluruz. Duaların kabulü ile İnsân-ı Kâmil'e ulaştırır, onun dilinden ilmi İlâh-î

bizlere anlatılmaya başlanır. Böylece yol alırız. Eğer yeniden eski halimize geri dönersek kalpler katılaşır hidayet yolunu kaybederiz. Duygulardan arınıp Necdet efendinin ilmi İlâh-î ipine sıkı sıkı sarılıp yorulmamak taşlaşmış kalpleri yararak kevser ırmağını gönülden gönüle akıtmak ancak bu yolla olur. Nüket hanıma sizlere selamlar. E…… Ef……

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ze……ul…..@hotmail.com
Subject: RE: Bakara suresi
Date: Tue, 9 Nov 2010 11:03:30 +0200

Tekrar hayırlı günler Ze…… kı…… teyzeninki de gelmiş daha aşağılarda kaldığı için görememişim. o zaman teyzen bunları almış demektir. İşlerin kolay gelsin hoşça kal bu gün ancak maillere bakmaya vakit bulabildim. Hacı Baban.

From: ze……ul……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Bakara suresi
Date: Thu, 4 Nov 2010 17:11:34 +0200

Bakara Sûresinin 67. ve 74. Âyetleri. Bakara Sûresine ismini veren Âyetlerdir. Mûsâ (a.s.) zamanında geçmektedir. Allah (c.c.) Benî İsrâîl'e inek kesmelerini onun bir parçası ile ölüye vurmalarını emreder. Ölünün dirilip katili haber vereceğini bildiriyor. 67. Âyet'te Mâsâ (a.s.) kavmine Allah size bir bakara kesmenizi emrediyor der. Benî İsrâîl de bizimle alaymı ediyorsun? Dediler. Mûsâ (a.s.) câhillerden olmaktan Allaha sığınırım der. Mûsâ (a.s.) kavmi maddeye tapıyorlardı onları maddeden manaya çekmek için çok mücadele etti. Bir zamanlar bu kavim ineğe tapıyorlardı orada kesilen inek emmâre nefislerini kesip nefsâni duygularını öldürmelerini anlatmaktadır.

Pek çok Peygamberler gelmiş kavimlerininde pek çok yanlışları olmuştur Allah (c.c.) bakara Sûresindeki gibi inanmayanlara misaller ve mucizelerle bunları bildirmiştir. O gün sahralarda olan hâdise bu gün kendimizde oynanıyor. Bizde nefis mertebelerini geçmeli beşeri duygularımızı kesmeli arınıp temizlenmeliyiz. Mûsâ (a.s.) câhillerden olmam demesi, bendeki ilim hakikati İlâhîden başka bir şey değildir demek istiyor. Âlemde mertebeler vardır.

Âdemiyyet mertebesinin dahi şeriat, tarikat, hakikat, marifet mertebeleri vardır. Mûsâ (a.s.) Ulûhiyyet ve Rububiyyet hakikatlerini esmâ mertebesinden kavmine anlatmaya çalışıyor. 68. Âyette. Benî İsrâîl Rabbine dua et bize beyan etsin derler. Rabbim şöyle buyurdu der, bir bakara ki ne yaşlı ne genç ikisi arası dinç olacak haydi emrolunduğunuz işi yapın. Yaşlı olursa gücünü kaybetmiştir idrak edemez zor gelir sıkılır. Genç olursa câhil olur müşahede edemez . Orta yaşlı olması gerekir ki zihni açık ve ihtiyatlıdır. Bazı kişiler yaşca yaşlıdır ama aklı başındadır kendini genç hisseder çalışmalarını başarı ile yerine getirir önemli olan budur. 69. Âyette ineğin sarı olmasından ona bakanların huzur bulmasından bahsediliyor. Kişi mertebelerini geçtikce onda İlâhî muhabbet başlar. Ben yaptım, atarın, keserim, o bana bunu yaptı bende

ona bunu yaptım demekten vazgeçmiştir pişmanlık duymaya başlar böylece güzelleşmeye başlar.

Bakanlara huzur verir. Zikirlerin neticesinde kendimizde değişiklik oluşur, Hakk muhabbeti oluşur karşımızdakiler bizlere karşı yakınlık duyarlar. Allahın lütfudur bazı kişilerden zarar göreceğimizi anlarız oradan uzaklaşırız. Onlar emmâre ve levvâme nefisleriyle yaşamaktadırlar, kendileri için yaşarlar nefisleri firavunlaşmıştır. 70. Âyet'te Allah dilerse buluruz dediler ineği kestiler. Az daha vazgeçeceklerdi. Bu da şu demektir emmâre ve levvâme nefsi keserek mülhüme nefsi evham tarafını keserek ilham tarafına yönelmeliyiz. Bize bir iş yap denildiği zaman yapmalıyız. Çünkü yap emri vardır beşeri aklımızla düşünürsek bu gerçekleşmez. Neden niçin dedikleri için Beni İsrâîl'in başına ne zorluklar geldi onlara çok pahalıya maloldu az daha kesemeyeceklerdi Kuvvetli olursak Allahın güzel esmâları ile daha üst mertebelere geçebiliriz.

71. Âyet dervişin sırtında nefis yükü olmamalı dünya menfeatlerinden arınmış olmalı. Daha çok param olsun oyum olsun şuyum olsun dememeli. Yanlış anlaşılmasın, bunlardan tabii ki istifade edeceğiz çevremiz de, istifade edecek. Hepimizin sırtında dünya yükleri var o bizim görevimiz onları yerine getireçeğiz bu nefsimiz için olmayacak şartlanmalardan çıkmış olacağız, araştırıcı olacağız neredeyim ne haldeyim diye müşahade ehli olacağız bedenimizi Hakk yolunda kullanacağız. Ekin sulamak ise. eskiden suları hayvanlar çeker gözleri bağlanır durdukları yerde dönerlermiş, bir derviş de her gün zikir çeker çalışmaktan yorulur hayrı kalmaz iş te o döndüğü hep aynı yerdir yol alamaz, bunlara dikkat edelim, Hakk'a giden yolda yol alıp almadığımızı anlamalıyız eğer yol alamıyorsan ehlini bulmalısın yoksa beşeriyetinle yaşarsın.

Dünyada yaşadıkları saltanatlı, gösterişli hayat onları kurtarmaz. Her an ilim çalışmalarını ilerletelim dünya ve ahiret hayatımız cennet olsun. Bizim hayatımız sâlih amellerimizdir. Dağda salma büyümek Allahın himayesinde büyümektir. Alacalı olmamak, için de ve dışında hiç lekesi olmayacak, karşısındakine ayna olacak bedenimizi Hakk yolunda kullanacağız doğru dürüst adaletli olacağız haramlardan sakınacağız. Kırk sene sürmesi, Beni İsrâîl Mısırdan çıktıktan sonra 40 sene sahrada yaşıyorlar Allah-u Teâlâ onları yerleşeçekleri yere 40 sene sonra gönderiyor. Mısırdan çıkan put perestlik aşılmış gençler büyümüş temiz nesil mısıra gidecekleri sırada bu hâdise açıklanmış.

72. Âyet Allahın esmâi İlâhileriyle kuvvetlenirsek Allahın gücünü ortaya çıkarıırz. 73. Âyet Burada dedik ki, vurun dedik diyor. Mertebe değişti Ulûhiyyet, Ahadiyyet mertebesi var. Rablık mertebesi terbiye edici bilgilendirme eğitim mertebesidir Nûr'u ilâhî'nin ortaya çıktığı yerdir. Bu mertebe isimlerin çıktığı mertebedir. Dedik ki, biz dedik diyor, Allahın Ulûhiyyet, Ahadiyyet mertebesine gelince, orada ismler sıfatlar vardır. Sıfat ve zat mertebelerini ihtiva ettiğinden isimlerine sıfatlarına verdiği değerden birlikte yaptıkları için biz dedik diyor. Ölünün üzerine vurulması bizde ki ölmüş olan nefsânî duyguların, beşeriyetimizin öldüğünü bildiriyor. Çalışmalarımız neticesinde tekrar dirildik. Bizdeki ölü hükmünde olan İlâh-î ilimleri

uyandırmalı, diriltmeliyiz. Bizde ki Hayy olan esmâların neticesinde tekrar dirildik. Benî İsrâîl'in de ölü dirildikten sonra mutmain oldular. İnançları arttı.

74. Âyette Sonra tekrar Beni İsrâîl'in kâlpleri katılaştığı söyleniyor. Bu noktaya gelen kişi çalışmalarına devam etmezse geriler, inançsız kişilerin kalpleri taşlara benzer, taşlardan da kötüdür. Mûseviyyet mertebesin de olanların zaman zaman tereddütleri vardır, şüpğeleri vardır Allah onları affeder Çölün ortasında Mûsâ (a.s.) susuz kaldıklarında âsâsı ile taşa vurur 12 kaynaktan sular kaynar herkes kendi kaynağından içer. Bizlere de hangi kaynaktan yol açıldı ise o kaynaktan faydalanırız. Allah'ın şiddetinden depremler olur. Mûsâ (a.s.) (c.c.) ye bana kendini göster dedi, Allah sen beni göremessin şu dağa bak dağ yerinde duruyorsa sende beni görürsün dedi. Dağ paramparça oldu bunun üzerine Mûsâ (a.s) düştü bayıldı, ayılınca, ben seni noksan sıfatlardan tenzih ederim dedi. Gü …… Er…….

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ta…..k…..@akren.com
Subject: RE: (Bakara hikâyesi)
Date: Wed, 10 Nov 2010 22:50:44 +0200

Aleyküm selâm tayfun oğlum yaptığın iş güzel olmuş ellerine sağlık, diğerlerini gelince getirirsin hemde eksik olanları bizden tamamlarız, İnşeallah. hayırlı geceler hoşça kal, herkese selâmlar şimdiden bayramın mübarek olsun. Terzi Baban.

From: ta……..k…..@akren.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: RE: (Bakara hikâyesi)
Date: Tue, 9 Nov 2010 11:26:00 +0200

Selâmün Aleyküm ,

Efendim halinizi, hatırınızı sorarak, ellerinizden öpüyorum,

Bakara hikâyesi ile ilgili olarak, Kûr'ân'da Yolculuk Sohbetleri Bakara Sûresini yazılı metne aktardığım için ilgili bölümün metnini size gönderiyorum,

Not: 10-a nolu sohbet bende olmadığı için (internette bulamadım), 54-55-56-57-58 nolu ayetlerin sohbetini aktaramadım, ayrıca 191-192-193-194-195 nolu ayetlerin sohbetide kayıtlarda yok,

bunların dışında (kontrol yapmadan), yazma işlemi bitmek üzere, zannediyorum bayram çıkışı bitecek, bu dosyayı size mail olarak mı göndereyim yoksa geldiğimizdemi takdim edeyim,

Sağlıcakla Kalın , Ta…… Ka….. Çorlu

O zamanlar benî isrâîl arasında şöyle bir hadise olmuş;

Yahudi zenginlerinden birini öldürüp iki köyün arasına koymuşlar, o günlerdeki anlayışa göre de, maktul hangi yerleşim birimine yakınsa katilin o yerleşim biriminden olduğuna karar verilir ve kâtilin kimliği onlardan araştırılırmış. İşte bunu bilen kâtil cesedi tam iki köyün sınırına bırakmış, iki köyde bulunanlarda bize yakın değildir, size yakındır diyerek neredeyse aralarında kavgaya başlayacaklarmış, bunun üzerine sorunu çözmek üzere Mûsâ (a.s)'a geliyorlar.

Mûsâ (a.s)'da onlara "Rabbim bana bir inek(bakara) kesin onun bir uzvuyla (dili veya kuyruğu ile) ölüye vurun o dirilecektir" diye bildirdi diyor, sonra onlar ineği kesip, bir uzvuyla ölüye vuruyorlar ve ölü diriliyor, dirildikten sonra "beni yeğenim öldürdü" diyerek tekrar ölüyor. Öldürülen kişi evli değilmiş ve çocuklarıda yokmuş, kardeşinin bir çocuğu varmış, o da mirasın bir an önce kendisine kalması için amcasının canına kastetmiş.

Şimdi o ineğe gelelim, bütün vasıfları belirtildikten sonra, ineği aramaya başlıyorlar ve beni isrâîl köyleri arasında o vasıfta bir tek inek buluyorlar, bu inek kimindir diye araştırdıkları zaman, ineğin sahibi genç bir delikanlı çıkıyor, meğerse gencin babası genç yaşta vefat eden mü'min bir yahûdî imiş, vefat ettiğinde çocuk küçükmüş, ve sahip olduğu küçük bir buzağısı varmış, komşuları ve yakınları vasıtasıyla, buzağı yavaş yavaş büyümüş, onu çayıra salmışlar, kendi kendine büyüsün diye, çevresindekilerde bunu bildiği için o salma bir inek olarak çayırda büyümüş ve görenlerde ona bir şey yapmamışlar.

Çocuk büyüdüğü zaman "bu sana babandan kalma mirastır, al artık ondan faydalan" diyerek ineği kendisine vermişler. Bu genci bulup ineği bize sat bunu diye teklifte bulunduklarında genç "satmam, o babamın hatırası" demiş, bunun üzerine çok ısrar etmişler ve sonunda genç "satarım ama derisi dolusu altın isterim" diyor, işte ayette "ve ma kâdu yef'alun" az daha vazgeçeceklerdi" dediği yer burası, çünkü bu para çok geliyor gözlerine, fakat neticede içlerinden atak, işbitirici birkaç kişi çıkıyor ve sonunda gencin isteğini kabul edip ineği alıyorlar.

Burada bir başka hikmet var ki o da, Cenâb-ı Hakk mü'min kuluna böyle bir yönden nimetlerde bulunuyor, eğer beni İsrâîl daha baştan yani Cenâb-ı Hakk onlara bir inek kesin dediğinde yani inek hakkında hiçbir özellik mevzuubahis değilken, istenilen sıradan bir inek iken, çünkü orada ineğin kendisi değil uzvu lâzımdı, onlar belki işi atlatırız diye bir sürü soru sordular, fakat bu onların başına iş açtı, peki bu bizim başımıza ne iş açacak şimdi;

Evvela mühim olan şu, bir şey yap dediği zaman onu yapmaya çalışmalı yani şeyhi bir dervişe bir şey söylediği zaman, derviş olabildiğince onu yapmaya çalışmalı fazla teferruatına girmemeli, neden, niçin, olur mu, olmaz mı vb. gibi akıl yürütmeden, ne isteniyorsa mümkün olduğu şekilde yapmaya

bakması lazım, o anda beşeri aklıyla bir şeyler düşünürse, o zaman şunu da yapıver, derler yani daha büyük yükler biner sırtına.

67-) Ve iz kâle mûsâ likavmihi innAllahe ye'muruküm en tezbehu bekareten, kâlû etettehızünâ huzuva* kâle e'ûzü Billâhi en eküne minelcahiliyn;

Mûsâ kavmine: "Muhakkak ki Allah size, bir inek boğazlamanızı emrediyor" demişti.

"Sen bizimle alay mı ediyorsun?" dediler.

Mûsâ: "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım!" dedi.

Bakara Sûresine ismini veren Âyete gelmiş bulunuyoruz, bakar bilindiği gibi inek demek veya eti yenebilen hayvan cinsinden demek.

Bu olay mühim olmalı ki koskoca bir Sûre'ye isim olmuş, Bakara Sûresi Kûr'ân-ı Kerîm'in en uzun Sûresi, okumaya başlayacağımız bu Âyetler bir hadiseyi hikâye ederek bize anlatıyor, bizler bu hikâyenin içerisinden almamız gereken ne özellikler var onları anlamaya çalışalım, yoksa buradaki gaye yaklaşık 3500 sene evvel yaşanmış bir hâdiseyi Kûr'ânı Kerim'de sadece tekrar etmek değil, onu tekrar etmekle birlikte onun hakikati bizlere neler veriyor onu almamız lazım, biz bunları alırsak Kûr'ân-ı Kerîm'den yararlanmış oluruz yoksa okuduklarımızı sadece tarihi bir vesika olarak okumuş oluruz.

"Mûsâ bir zamanlar kavmine şöyle bir söz söyledi, muhakkak ki Allah size bir inek kesmenizi emrediyor, dedi"

Bunun öncesinde benî İsrâîl Mûsâ (a.s.)'a bir olguyla geldi, Mûsâ (a.s.) bunun üzerine onlara bu cevabı verdi, ayetlerin devamında bunu anlayacağız.
Onlarda bunun üzerine "Ey Mûsâ sen bizimle alay mı ediyorsun" diye cevap verdiler, Mûsâ (a.s.)'da "câhillerden olmaktan Allah'a sığınırım"dedi, yani onu câhillikle suçladılar, nasıl bir işle bize geliyorsun gibi. Levvâme mertebesinin hakikatine gelmiş bulunuyoruz.

"Ey dervişler, ey müslümanlar o vakti hatırlayın Mûsâ (a.s.)'ın kavmiyle olan bir konuşması vardı."

Burada Mûseviyyet mertebesi itibariyle meseleye bakmamız gerekiyor, Mûsâ kavmi demek tenzîh mertebesinde yaşayan insanlar ve onun altındakiler demektir, tenzîh ise Cenâb-ı Hakk'ı ötelerde zannedip arayıp bulmaya çalışmaktır.

"Mûsâ (a.s.) kavmine Allah size bir inek kesmenizi emrediyor dedi" ,

Burada kesilmesi istenen inek ile kastedilen nefsi levvâme'dir, bu basamağı atlamadan kişi öteki basamaklara geçemez. Mânâ âlemindeki basamakların arası, bildiğimiz basamakların arası gibi zıplayarak aşılacak gibi değildir, ancak yaşayarak, tahakkukla aşılması gerekir.

Burada ineğin (bakara'nın) yani nefsi levvâmenin kesilmesi emrediliyor, demek ki daha önce nefsi emmâre kesilmiş olması lazım ki, bakara ermediliyor, bunun üzerine kavim yani bizdeki nefsi mülhimenin evham tarafı(ilham tarafı değil), sen bizimle alay mı ediyorsun? diyor, levvâme nefiste evham olduğu için, kendindeki vehmin ortadan kalkmasını istemiyor, bunun üzerine (Mûsâ) (a.s.) çok güzel bir cevapla "cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" bu bendeki ilim, hakikat-i İlâhiyye ilminden başka bir şey değildir eğer bu sözü bana isnad ediyorsanız ben cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım, size anlatmaya çalıştığım ilim tenzih mertebesinden gelen İlâh-î bilgidir, bu ilmin dışına çıkmaktan ve câhil olmaktan Allah'a sığınırım, diyor.

68-) Kalüd'u lenâ Rabbeke yübeyyin lenâ mâ hiye, kâle inneHU yekulü innehâ bekaretün lâ faridun ve lâ bikrün, avanün beyne zalike, fef'alû ma tü'merun;

Dediler: "Bizim için Rabbine dua et, onun nasıl bir şey olduğunu bize açıklasın" Dedi ki"Muhakkak O diyor ki, o ne yaşlı ne de çok genç, ikisi arası bir inektir" Artık emredileni uygulayın.

Mûsâ (a.s.) öyle dedikten sonra, onlar peki o zaman, "bizim için Rabbine dua et, nasıl bir inektir bunun mahiyetini bize beyan etsin" diye karşı teklifte bulundular, yani Mûsâ (a.s.) Ben câhillerden olmaktan Allah'a sığınırım deyince işin ciddiyetini anladılar ve dediler ki, nasıl bir inek ki bunun mâhiyetini bize bir daha anlat, Rabbına o dua ettikten sonra Rabbim der ki dedi, muhakkak ki o inek ne çok gençtir nede çok yaşlıdır, işte böyle bir ikisinin arasıdır, o halde emir olunduğunuz şeyi işleyin dedi onlara (Mûsâ) (a.s.)

Diğer yönüyle bunu kendimize alalım;

Hâdiseyi anlatan bizdeki akl-ı küll, kavimde bizdeki güçlerimiz oluyor. Kendimizi derviş olarak düşündüğümüzde, Allah câmi esmâsı bu sahneyi bizde oluşturuyor ve mertebe-i (Mûsâ) ve bize bağlı güçlerde bizim kavmimiz oluyor, bizdeki güçler o ineği keseceğiz ama hangi çalışmalarla, hangi sistem içinde o ineği keseceğiz bunun yolunu göster diyorlar.

Beden mülkünde, beden sahrasında bu oyun oynanmaya başlıyor artık, o gün benî İsrâîl sahrasında oynanmış, bugün kendi varlığımızda oynanıyor bu oyun. O bir bakara'dır, ne yaşlıdır ne çok gençtir, burada dervişin hâlini anlatıyor, evvelâ bir dervişte bakara'lık olması lâzım yani bir dervişin inek ahlâkında olması gerekir, çünkü o mübarek hayvan (bâzı insanların ona taptığı şekilde değilde, vericiliği şekliyle) bize sütünü verir, etini verir, derisini verir, kemiğini verir yani herşeyini verir ve biz bunların hepsinden faydalanırız ve önüne bir avuç ot, bir avuç saman koyarız o bunu alır bembeyaz tertemiz biz içecek olarak bize iade eder, hiçbir şey beklemeden, sabahtan akşama kadar koşarız, onu kullanırız, bütün zorlu işlerimizi ona yaptırırız, bir dervişin de bu halde olması gerekiyor, hiç bir şey beklemeden hep fayda, hep fayda temin etmesi gerekiyor, işte ineğin vasıflarından biri bu şekilde örneklenmiş.

Ayrıca benî İsrâîl Mısır'dayken Mısır'lılar ineğe tapıyorlardı, putperestlik hükmü ayrı olarak, ineğe tapmalarının sebebi iyi niyete dayanıyor aslında, bütün ihtiyaçlarını inek tarafından giderdiklerinden onu put edinmişler, hürmet babından tazim ediyorlar, işte böyle bir varlığın kesilmesi emredildiği içinde biraz acaiplerine gitti onların, başka bir şey kes denilseydi belki onu hiç düşünmeden keseceklerdi.

Bizde de nefsi emmâremiz terbiye edilmezse bir İlâh hükmündedir, beşeriyet hükmüde bizde olduğundan onu kesmemiz biraz zorlaşıyor, yani duygularımız, hissiyatlarımız, benliklerimiz, varlıklarımız hep bu inek hükmü altında toplanmış ve onun kesilmesi gerektiğide burada açıkca belirtiliyor, eğer o inek kesilmeden orada bırakılırsa, bizim yerimiz orası olur ve o mertebede kalırız ve kendi hakikatlerimizi de idrak edememiş oluruz.

Yol devam edecek, yolcuda ne yaşlı olacak, ne genç olacak, çocuk olursa aklı bu ilmi almaya yetmez, buluğa ermiş olacak kişi en azından tasavvuf hakikatlerini idrak edebilmesi için, kendini tanıyabilmesi için, çok yaşlı olursa, bu işlere çok geç başlamış olursa onunda belirli bir hayat anlayışı vardır ve ondan sıyrılması zor olur ama bunun istisnaları her zaman vardır o ayrı konu, fakat genel olarak bu ikisi arası bir kemalde olması lazım, O halde fazla sorup soruşturmayın hemen bu işi yapın, ineği kesin.

69-) Kalüd'u lenâ Rabbeke yübeyyin lenâ mâ levnüha* kâle inneHU yekulü inneha bekaretün safrau, fakı'un levnüha tesürrünnazıriyn;

Dediler: "Bizim için Rabbine dua et bize ne renk olduğunu bildirsin!" "

Dedi ki "Kesinlikle O diyor ki, o sapsarı parlak renkli bir inektir ki, bakanlara zevk verir."

Benî İsrâîl kavmi tatmin olmadı ve tekrar dediler ki, "Rabbine dua et, bunun rengi nedir bize onu da bildirsin"

Mûsâ (a.s.) dedi ki "Muhakkak ki Rabbim der ki o şöyle bir inektir, sarı bir inektir, rengide parlaktır, ayrıca o ineğe bakanlar sürur bulurlar,hoşlanırlar, üzerinde hiçbir alacası yoktur."

Kavim yani nefsi mülhime ve onun vehim yönü, "onun hakkında bize biraz daha mâlûmât ver, rengi nasıl olacak" diye soruyor, ve işi zora koşmak istiyor, fakat bu seferde, kendine zorluk çıkartıyor. Rengi nasıl olacak, diye sorması, demek ki bir renklenme hadisesi de var orada , levvâme nefse gelince kişi emmâreye göre biraz güzelleşmiş oluyor, emmâre nefiste ben yaparım, ben ederim derken, burada niye yaptım, niye ettim, keşke yapmasaydım diye üzüntü duyar ve tevazu sahibi olmaya başlıyor ve rengi de güzelleşmeye başlıyor, ayrıca kendisinde oluşmaya başlayan ilahi muhabbet ile de rengi sararmaya başlar, ve onu gören kişi kendisinden emin olur artık, bakanlar sürur bulur, hoşlanır ondan. Bazen birisi gelir yanınıza, ona bakarsınız ve bundan bana zarar gelmez diye içinize kanaat gelir, fakat başka birisi gelir, nefsi emmârenin şiddeti içerisinde, çirkinliği içerisinde olduğu için, bu sefer ondan uzaklaşmaya çalışırsınız çünkü zarar geleceği aşikar gibidir adeta.

Renginin parlak olması ise yapmış olduğu zikirlerinden, oraya gelinceye kadar yapmış olduğu iyiliklerden kendisinde bir parlama meydana gelmiştir. Üzerinde hiçbir alacası olmayacak, yani vahdet rengine bürünmüş olacak,

Bakara 2-138 ayet "***SıbğatAllah* ve men ahsenü minAllahi sıbğaten***- *Allah boyası! Allah boyası ile boyanmış olmaktan güzel ne olabilir!*"

işte daha burada başlıyor bu ayet, ve burada sarı renkten bahsediyor, yalnız bu boyama işi yüzeysel bir hadisedir, onu sıyırdığınız zaman altındaki rengi çıkar, süngerin suyu emdiği gibi zamanla kişinin bütün varlığına Hakk'ın varlığının en derinine kadar sirayet etmesi lâzım ki, kesildiğinde de yine vahdet renginin içinden çıkması lâzım ama evvela üstü düz, pürüzsüz renk olacak ki, ardından içerisi düz renk olsun

70-) Kalüd'u lenâ Rabbeke yübeyyin lenâ ma hiye, innelbekara teşabehe aleynâ ve innâ inşaAllahu lemühtedun;

Dediler: "Bizim için Rabbine dua et açıklasın bize nasıl bir inek kesmemizi istiyor; zira bu tarife benzer çok inek var? İnşaallah biz tam istenileni buluruz"

Yine yetinmiyor beni İsrâîl kavmi ve tekrar, "bizim için yine Rabbına dua et onun mâhiyetinden bize biraz daha haber versin, bizde bu özelliklerinden onu bulalım ve muhakkak inşaAllah biz onu bulup doğru yola ulaşırız yani bu mesele hakkında doğru yolu buluruz"

Gerçi onlar zora koşuldukça koşuluyor ama bize de malumat çıkıyor, yani levvâme nefsin özelliklerinden bahsedilmiş oluyor, bakın onlarda **"inşaAllah"** diyorlar eğer buradaki **inşaAllah**'ı demeselerdi zâten o ineği bulupta kesecek halleri yoktu, kesemeyeceklerdi çünkü nefisleri onları hep vazgeçirecekti, onun neticesindede başlarına çok büyük kavgalar gelecekti.

71-) Kâle inneHU yekulü innehâ bekaretün lâ zelulün tüsiyrul'Arda ve la teskıylharse, müsellemetün lâşiyete fiyha* kâlül' ANe ci'te BilHakkı, fezebehuhâ ve ma kâdu yef'alun;

Dedi ki "Muhakkak O diyor ki: o boyunduruğa bağlanmamış, toprak sürmemiş, serbest bırakılmış dolaşan, alacası olmayan bir inektir"

Dediler: "İşte şimdi Hakk olarak ortaya koydun isteneni."

İşte bundan sonra boğazladılar. Neredeyse yapamayacaklardı!

Bunun üzerine Mûsâ (a.s.) tekrar Rabbine danışıyor, "muhakkak ki O der, yani Rabbim der, o öyle bir bakara'dır yeryüzünü sabanla sürmek için boyunduruğa koşulmamıştır ve ekinleride sulamak için dolaba bağlanmamıştır, böylece alacasız bir inektir" bunun üzerine onlar "işte şimdi bize Hakk olarak geldi, yani bu kadar izahat bize yeter" dediler, hemen onu buldular ve kestiler, yalnız az daha bu işi yapmayacaklardı vazgeçeceklerdi, zor bu iş diye ama aralarından birkaçı çıktı, hadi artık uzatmayın bu kadar soru yeter gelin şunu hemen

bulalım, keselim dediler, buldular ve kestiler ama pahası biraz ağır oldu onlara.

Burada dervişliğin çok güzel özelliklerinden bahsediyor, boyunduruğa girmemiştir yani şartlanmalar içerisine girmemiştir, derviş mutlaka bu böyledir, şöyledir diye kesin değerlendirmede bulunmamalıdır, boyunduruğa girmesi hür düşünememesi demektir.

Ark çevirmemiş, ekin sulamamış olacak, bugün dervişliğin genel olarak tarikatlarda görülen hadiseleri bunlar, boyunduruğa koşulmak ve ekin sulamak, şeyhler o kadar yükseltiliyor ki dervişte bu artık kesin bir çizgi haline yani boyunduruk haline geliyor, şeyhten kurtulması mümkün olmuyor herşeyi onda buluyor, tabi ki her yolun bir eğitim sistemi olacak o konu ayrı, fakat Hakk'ın yerine haşa o kişiler getirilmiş oluyor ve bizde putperestlik yok derken o kişinin şahsında putperestliği icad etmiş oluyoruz, örneğin günde binlerle belirtilen çok fazla rakamlara ulaşan zikirler çekiliyor, bunlarda hep kendi yerinde dönüp durmaları sonucunu doğuruyor, o yükü çekecek, o dolabı çevirecek takati kalmıyor, hem o şekilde şartlanmış oluyor bunun yanında boyunduruk altına girerekte şartlanıyor.

En büyük eksiğimiz günün yaşantısına bu fiilleri uyduramamaktan kaynaklanıyor, o günün şartlarını bugünün insanına yapıştırmaya çalışıyoruz fakat olmuyor, bütün o hükümler yani şeriat, tarikat, hakikat, marifet var fakat sistemini değiştirerek kullanmak gerekiyor, çünkü hükümlerin değil, sisteminin hükmü geçmiş, ama bunlar düzgün bir şekilde nasıl yapılır ayrı konu, yeri gelmişken bazı şeyleri tespit için söylüyoruz.

Biz kendimizi kabirden çıkarmaya çalışıyoruz, beden kabrinden çıkarmaya çalışıyoruz, bu işin eğitimi diyerek kendilerini toprak altına ve kabirlere sokanlar var, Hz. Resûllüllah (s.a.v.) toprak altında bulmadı ki Rabbini miraçta buldu, biz onun ümmetiyiz ve mirac ehliyiz toprak ehli değiliz ki biz, bizim sistemimiz derviş odaklıdır yani bu işi sen kendin yapacaksın, kimse yapmaz başka, kendi işini kendin yapacaksın.

Yeryüzünü sürmemiş, demesinin bir başka özelliğide kendi beden mülkünü fazla karıştırmayacak, yeryüzü demek bizim varlığımız bizim kendi dünyamız, sürerek bunu fazla karıştırmayacağız, eşelememiş olacağız, ve sulamamış olacağız, çünkü bu nefsi emmâre, nefsi levvâme toprağını sürüp, karıştırıp sularsak iyice azar, biz onları beden ve nefis yolunda değil Hakk yolunda kullanacağız. Ve alacasız olacak, yani muhabbetinde bir fiske kadar acaba ve şüphecilik gibi şeyler olmayacak, ne mal,mülk, ne ana-baba, ne çoluk-çocuk, bunlar tabi ki olacak ama Allah sevgisinin altında olacak.

72-) Ve iz kateltüm nefsen feddare'tüm fiyha* vAllahu muhricün ma küntüm tektümun;

Hani siz birini öldürmüştünüz de, onun hakkında tartışıp birbirinize düşmüştünüz. Allah sakladığınızı açığa çıkarandır!

Ve devam ediyor bunun sebebini anlatıyor şimdi, hani siz bir nefsi öldürmüştünüz, onun hakkında tereddüte şüpheye düşmüştünüz, Allah muhakkak

ki sizin gizlediklerinizi ortaya çıkarır. Burada katledildiği söylenen nefs, emmâre, levvâme, mülhime vb mânâsına değil ,insân-ı kasteden nefs kelimesi, yani siz içinizde mevcut olan insân tarafınızı kesmiştiniz, yani hükümsüz hâle getirmiştiniz.

Bakın çoğul olarak kullanılıyor, siz yapmıştınız diyor yani herkesin varlığında bu tecelli etmiş gibi, yani herbirerlerimiz bu hükmün içerisinde, şöyle diyelim,biz henüz nefsi levvameyi kesememiş iken, bize evhamda gelir ilhami yoldan düşüncelerde gelir ve insani hakikatler gelir gönlümüze, ama siz bunları kesmişsiniz diyor, nefsi emmarenin, levvamenin işine gelmediği için, böyle bir zamanınız vardı ve bu hususta münakaşaya düşmüştünüz, çelişkiye düşmüştünüz, muhakkak Allah sizin gizlediklerinizi ortaya çıkartır yani bunu niye yaptınız samimiyetiniz derecesi nedir, Allah bunu bilir ve ortaya çıkartır

73-) Fekulnadribuhü Biba'dıha* kezâlike yuhyillahulmevta ve yuriyküm ayatihi le'alleküm ta'kılun;

O zaman "bir parçasıyla ona vurun" dedik. İşte böylece Allah hayat verir ölüye. Size böylece işaretlerini gösterir, umulur ki aklınızı kullanırsınız.

Biz onlara dedik ki, o kesilen bakara'nın bir uzvuyla ölen kişiye vurun, Allah işte böylece ölüleri diriltir, umulurki Allah'ın böylece murat etmiş olduğu ayetlerde akıl edersiniz.

Yani bakın Cenâb-ı Hakk burada doğrudan doğruya devreye giriyor ve "Biz" dedik ki diyor, az evvel Rabbine sor ey Mûsâ diye Rab'tan bir konuşmayla başladı sonra Allah gizlediklerinizi ortaya çıkartır dedi bakın hep Allah'ı ve Rabbi dolaylı konuşmayla anlatan bir oluşum var, burada ise Cenâb-ı Hakk bizzat kendi Zâtından "Biz" dedik ki diyor, "bazı parçasıyla vur" dedik, sonra bakın yine başkası anlatıyor, "işte böylece Allah ölüleri diriltir" diyor, aynı hadise bakın kaç mertebeden anlatıyor, işte tek düze anlatmakla bunun içinden çıkılmaz, onun için çıkılmıyor zâten, bakın kaç mertebe, rubûbiyyet mertebesi var, Ulûhiyyet mertebesi var, ahadiyyet mertebesi var, "Biz" diyor Cenâb-ı Hakk sıfat-ı subûtiyesi ile birlikte ifadeleri var, aynı hikâye içerisinde kaç mertebeden mevzuat var.

"Bazı parçalarıyla vur" dedik, Mûsâ (a.s.)'ma mı? vur demiş, yoksa kavminden birisine mi vur dedi, kime dediği belli değil, sonuçta ineği kestiler dili veya kuyruğu ile o ölünün üstüne vurdular, yani bizde ölmüş olan o bilginin üstüne kuyruğu veya diliyle vurdular o bizdeki bilgi tekrar meydana çıktı, tekrar dirildi, burada diliyle vurulduğunu düşünürsek daha uygun olur çünkü dil kelâm ifadesi olduğundan o da ondan aldığı ilhamla konuşmaya başladı, ve beni nefsi mülhime, nefsi levvâme, nefsi emmâre öldürdü diye haber verdi ve tekrar öldü, çünkü o ilim mertebesini gördü işini gördü.

Aynı şekilde İsâ (a.s.) çamuru aldı eline ve bir kuş sûretinde yaptı, ona üfledikten sonra o uçmaya başladı, burada Cenâb-ı Hakk "biizniHi" yani "Benim iznimle uçmaya başladı" dedi.

Burada da Allah'ın bizâtihi izniyle konuşmaya başladı, demek ki zaman zaman Cenâb-ı Hakk bazı mahallerde Zâti tecellisini ortaya getiriyor ve Zâti tecellisi, Zâti kudreti ortaya geldiğinde de biz zannediyoruz ki o işi oradaki kişi yaptı, hayır, Allah'ın oradaki rolü veya işi oynaması var, **Enfal 8/17" ve mâ rameyte iz rameyte ve lâkinnAllahe rema-attığında sen atmadın, atan Allah'tı"** Âyetinde belirtilen hâdise orada meydana geliyor, İsâ (a.s.)üflediği zaman orada üfleyen Allah'ın kendisiydi, işte burada da vuran Allah'ın kendisiydi, Zâti tecellisinin falan kişiden zuhura gelmiş olmasıdır, niye İsa (a.s.) her zaman kuş sûretinde çamuru yapıpta uçuramıyor "BiizniHi" olduğu için, Zat tecellisi meydana geldiği zaman uçabiliyor, işte aynı hadise buradada var, "Biz dedik ona vur" diye, Allah bir şeye "kün" "ol" dediği zaman o şey hemen olur.
Ve Allah ölüleri böyle diriltir, yani bir sebep hâlkeder ölüleri diriltir, bizde ölmüş olan insanlık hakikati bir kelâm-ı İlâh-î tarafından vurulduğu zaman, vurmak illâ ki bir maddeyi başka bir maddeye vurmak değildir, kelâm lisanı ile de vurmak olur, yani onu uyandırmak olur, nefha-i İlâhiyeyi oraya gönderdiği zaman, bakın üfledim, nefesim aynaya vurdu deriz orada bir darp yok ama oraya ulaşması var, kimde ki Hayy esmâ-i İlâhiyesinin zuhuru varsa karşı tarafa o esmâ-i İlâhiyyeyle vurduğu zaman orada mutlaka yeni bir hayat meydana gelir.

Ne zaman ki bir ağızdan Allah'ın "kün" emri ortaya geliyor işte o ölü kalpleri ancak bu kelâm diriltir, işte böyle bir nefha-i ilâhiyye ye kişi ulaşamazsa onun ebedi hayatı bulması mümkün değil, kendine ulaşması yeniden varolması mümkün değil, **Sad 38/72 "ve nefahtü fiyhi min rûhi"** hadisesinin bir özelliğide budur. Umulur ki siz akledersiniz, yani muhakkak, kesin olarak şöyle yapın, böyle yapın değilde, düşünerek, çalışarak, araştırarak umulur ki bu hâle ulaşırsınız demek istiyor,

74-) Sümme kaset kulubüküm min ba'di zâlike fehiye kelhıcareti ev eşeddü kasveten, ve inne minel hıcareti lema yetefecceru minhül' enhar* ve inne minha lema yeşşakkaku feyahrucü minhülma'* ve inne minha lema yehbitu min haşyetillah* ve mAllahu Biğafilin amma ta'melun;

Bu olayın ardından kalpleriniz yine katılaştı, taş gibi, hatta daha da katı oldu. Oysa bazı taşlar vardır ki, içinden nehirler fışkırır; ve bazıları da vardır ki şak diye yarılır da ondan su çıkar. Öyle taşlar vardır ki, Allah'ın haşyetinden düşüp yuvarlanır Allah yaptığınız şeylerden gafil değildir.

Yukarıdaki hâdise oluştuktan sonra öldürülmüş olan kişi dirildi ve "beni yeğenim öldürdü" dedikten sonra tekrar bâkî âlemine döndü ve kâtilin ortaya çıkmasıyla beni İsrâîl'in arasında o zor devir kapanmış oldu, mesele aydınlandığı için rahatlıyorlar fakat bir müddet sonra; Sizlerin kalpleriniz katılaştı, Hakk yolunda giden bir kimse belirli aşamalara geldikten sonra o mevzular üzerinde rahatlar ve nefsi emmâreyi, nefsi levvâmeyi aştım diyerek rehâvete kapılıp çalışmalarını sürdürmezse, daha ileriye gitme çabalarında bulunmazsa bu Âyet-i Kerîme onun üzerinde faaliyete geçer. Onların kalpleri taşlar gibi oldu, hatta taştan daha katı oldu, Bir kimse belirli bir tarikat ahkâmını yaşadıktan sonra çeşitli sebeplerle orada kaldıysa işte onun kalbi katılaştı ve taşlar gibi oldu, hatta taştanda daha katı oldu.

Maide 5/115 "KalAllahu inniy münezzilüha aleyküm* femen yekfür ba'dü minküm feinniy üazzibühu azaben lâ üazzibühu ehaden minel âlemiyn;

Allah buyurdu ki: "Kesinlikle Ben, onu sizin üzerinize indireceğim, fakat ondan sonra sizden kim inkâr ederse, ona öyle azap edeceğim ki, âlemlerden hiçbirine böyle azap vermedim."

Sûresinde dediği gibi, kişi bu halde olacağına sadece şeriat ehli olarak kalması daha iyidir, bu kişi gönül âlemindeki yolculuğa hiç çıkmasın, yolculuğa çıkarsa da bunu götürmeye gayret etsin, götüremiyorsa hiç olmazsa bulunduğu yerdeki yumuşaklığını muhafaza etsin. O taşlar katıdır ama, onlardan bazısı vardır ki onlardan nehirler çıkar, Kendisi taş olduğu halde içinden kaynaklar çıkar, taştır ama su kaynar içerisinden, dışarıdan bakarsın taş gibi görürsün ama içerisinde kaynak vardır, bir taraftan taşa benzetiyor bir taraftanda taştan daha katıdır, kasvetlidir diyor çünkü taşların hiç olmazsa özellikleri vardır, içerisinden su çıkar.

Yine o taşlardan bazıları vardır ki güneşin sıcaklığından çatlar, yarılır arasından sular akmaya başlar, ama o insanların kalbi bundandan katıdır taştan da katıdır, çünkü su çıkmaz bir şey çıkmaz içerisinden Yine o taşlardan vardır, Allah'ın haşyetinden yere yuvarlanırlar, kendiliğinden değil, çünkü Allah'ın tabii biçimde onlara olan tecellisidir bu, yani tabiat adı altında onlara olan tecellisidir, yağmur yağdı yumuşattı, güneş kuruttu çatlattı, işte tabii irâdi olarak Allah'ın tecellisi bu yağmur, güneş, rüzgar vasıtasıyla oluyor, Allah bu yaptıklarınızdan gafil değildir.

Şimdi burada bakın dört türlü taştan bahsetti; biri kaskatı olan taş, insânın kalbini yani inkâr ehlinin kalbini o taşlara benzetti yani hiç verimsiz olan taşlara benzetti, işte bizim kalplerimizde böyle olmasın, taştan katı olmasın, taş olursa bile içinde zemzem ırmağı gibi nehirler kaynasın veya o kadar değilse bile kevser ırmağı aralarından sızsın veya bizim taş gibi olan başımızın üstünden yere yuvarlansın bazı bilgiler, yani tevazu haline dönüşsün.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: se…..iy…..@hotmail.com
Subject: RE: BAKARA HİKAYESİ
Date: Mon, 15 Nov 2010 09:26:55 +0200

Hayırlı günler Se….. kızım. Gönderdiğin yazını okudum, cevaplamaya ancak vakit bulabildim. Oldukça güzel olmuş eline diline gönlüne sağlık. Cenâb-ı Hakk kendi yolunda tefekkür kabiliyyetini daha da çok arttırsın. Senin yazını da gelen diğer yazılar gibi dosyasına ilâve edeceğim, gelen yazılar bittikten sonra düzenlenmesini de bitirince yazı gönderenleri dosyanın tamamını göndereceğim, böylece herkes birbirinin fikrinden istifade etmiş olacaktır. Bu vesile ile ailen ile birlikte Kûrb'an bayramını tebrik eder sağlık ve sıhhat dilerim. Hoşça kal. Efendi Baban.

From: se……iy…….@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: FW: BAKARA HİKÂYESİ
Date: Fri, 12 Nov 2010 18:08:25 +0200
güz

BAKARA HİKÂYESİ

Duamız, dâimâ Hz. Muhammed (s.a.v) Efendimiz in ahlâkıyla ahlâklanmaktır.

Sahâbî'den biri hayranlıkla sormuş Aişe validemize**.**

"Ey Mü'minlerin annesi! Efendimiz'in ahlâkı nasıldı?"

Aişe validemiz de soruya yine soruyla karşılık vermiş

"Siz hiç Kûr'ân okumuyor musunuz?"

ve sözlerini şöyle bağlamış

"Hulûkuhu Kûr'ân; O'nun ahlâkı Kûr'ân idi "

Peygamberimiz, Âlemlerin Sûltân-ı Efendimiz şöyle buyuruyor bizlere;

"Allah'ın ahlâkı ile ahlâklanınız!..."

Hz. Muhammediin (s.a.v) ahlâkı Kûr'ân ahlâkı idi. Kûr'ân ahlâkı ve Allah ahlâkıyla ahlâklanmak iç içe olan kavramlardır. Kûr'ân ahlâkı ile ahlâklanan kişi ALLAH ın ahlâkıyla da ahlâklanmış olur.

Ne demektir Kûr'ân ahlâkıyla ahlâklanmak ?

"İKRA" OKU. ilk emir.

Ikra'bismi rabbikellezî halâk (halâka). Halk eden Rabbinin adı ile oku. **Alâk 96/1**

Önce Hz. Muhammed (s.a.v) Efendimize ve onun nezdinde ALLAH ı ve ALLAH sistemini tanımak isteyen her mü'mine ulaşan bir emirdir bu.

Kûr'ân-ı Kerîm vahiy yoluyla Resûlüllah'ın Zâtından gönlüne inmiştir.

Vahiy Hakikati Muhammediyye den Aklı Muhammediyyeye inen hakikatlerdir.

Öncelikle bizlere bir yol gösterici olarak ulaşan ve insân'ın ikiz kardeşi olan Kûr'ân-ı Kerîm-i okumak üzerinde duralım.

Kûr'ân-ı okumak ve anlamak için rağbetimiz , gayretimiz, çalışmamız, nasibimiz olmalıdır takdirimizce.

Sevgili Babacığımın, her sohbetin başındaki duası gibi ;

“Rabbiş rahli Sadri ve yessirli emri. Vahlul ukdeten min lisânî. Yefkahû kavlî.” TAHA (25-26-27-28)

Ey rabbim. Göğsümü aç, genişlet. İşimi kolaylaştır Ve dilimden düğümü (peltekliği) çöz Sözlerimi idrak etsinler.

Diyerek başlamalıyız Okumaya. Hem okuyan hem dinleyen olarak bulup kendimizi, okuduğumuz kûr’ân ile bütünleşip birlikte istediğimizi hissetmeliyiz. Ey rabbim, göğsümü aç, genişlet, işimi kolaylaştır derken Kûr’ân da bize katılarak dilimi çöz sözlerimi idrak etsinler demektedir. Duayı edende duyanda hep aynı kaynaktır aslında. Terzi babamın söylediği gibi “Kûr’ân ın bize okutulduğunun” farkında olmalıyız.

Levhi mahfuzun tecellisi olan bu âlem de **“insân küçük bir evren, kâinat büyük bir insândır”** diyen Hz. Alinin sözü her şeyin insân da toplandığını- var olduğunu belirtir. Ve meydana gelen her tecelli ile insân da okutulmaktadır, Kûr’ân.

Bu idrak içerisinde ve Şüphe duymadan vereceğinden emin istemeliyiz yüce Rabbimizden Hz. Ali (r.a) nin duasında söylediği gibi;

“ALLAHım kalbimi nurunla aydınlat, göğsümü genişlet, ilmimi bilgimi sevgimi çok arttır, bakış ve anlayışımı güçlendir, sevdiklerine sevdir “

Kûr’ân-ı Kerîm-i nasıl okuyacağımızı da Kûr’ân’ın kendisi haber verir bizlere.

Müzemmil Sûresi’nde bildirilir Kûr’ân-ı Kerîm-i düşüne, düşüne, tane, tane, okumamız gerektiği ;

“Ey zid aleyhi ve rettilil Kûr’âne tertîlâ (tertilen).” Müzemmil (4)
Veya onu daha arttır. Ve Kûr'ân'ı tane, tane, güzel bir şekilde oku.

“İnne hâzihî tezkirah (tezkiretun), fe men şâettehaze ilâ rabbihî sebîlâ (sebîlen).” Muzemmil (19)
Bu, bir öğüt verici, düşündürücüdür. Dileyen, Rabbine doğru, bir yol edinir.

ve Alâk Sûresinde okumanın şartı belirtilmiştir.

“Ikra’bismi rabbikellezî halâk- Halk eden Rabbinin adıyla oku”

Halk eden Rabbinin adıyla okunması gerekliliği, OKU’manın şartıdır.

Halk eden, her şeyde Hakk olarak bulunup Halk olarak görünenin farkında olarak oku. Zâhirde olandan batınını oku. Sufli olandan ulvi olanı görerek oku, demektedir. Uyanık olarak, farkında olarak okumamız istenmektedir âlemde okunası her şeyi.

Kûr’ân-ı okumak demek sadece elimize alıp satırları okumak değildir. Ve şunun farkında olmalıyız ki, okuduklarımız 1400 sene önce Rasûlüllah’a (s.a.v.) gelen bir kitapta yer alan sadece o dönem insanlarına söylenen sözler değildir. Kûr’ân da geçen yaşanmış olaylar verilen işaretler sadece bir hikâyeden de ibaret değildir. Kûr’ân yaşayan, her an hükmü canlı olan bir kitaptır. Rasûlüllah döneminde de yaşama paralel olarak nazil olmuştur Âyetler. Bugünde insanın ikiz kardeşi olması hükmünce öyledir. Yaşamdan, insân’dan ayrı olarak sadece hikâyesini okuyup geçmek şeklindeki bir bakış açısı bize çok şey kazandırmaz.

Çok kıymetli Babacığımın,

“Kûr’ân kim tarafından okunuyorsa o an ona nazil olmaktadır.”

Sözünün bilinci içinde, Kûr’ân-ı kerîm’in muhatabı olduğumuzun idrâkiyle okumalıyız.

Kûr’ân ahlâkıyla ahlâklanmak, ALLAH ahlâkıyla ahlâklanmak olduğuna göre duamız daima; yüce Rabbimizin, bizlere rehber olarak gösterdiği KÛR’ÂN-ı Kerîm’i, beşeriyetimizin kayıtları içindeki, sınırlı idrâkimizden çıkıp, ALLAH ımızın anlamamızı istediği şekilde idrak genişliğine sahip olarak, her bir Âyet-i, her bir cümleyi, anlamamız istenen her bir mânâyı fark ederek, bizlere işâret edilen, idrak etmemiz istenen mânâları kavrayarak, o mânâları özümüzde bularak ve o Âyetleri yaşayarak okuyabilmemiz gerekir, o Âyetlerde işaret edilen boyutlarda kendimizi bulabilmektir Kûr’ân-ı okumak.

Yüce Rabbimizin ihsân-ı ile kazanabileceğimiz bu idrak’in aslı ilimdir. mânâların ne olduğunu bilme yaşama kendinde hissetme ilmi. Hakikati görme ilimdir idraktir. Yoksa gözle görüyorum dediğimiz şey bir hayalden öte değildir.

Allâhu latîfun bi ibâdihî yerzuku men yeşâu, ve huvel kavîyyul azîz (azîzu).
Allah, kullarına Lâtif'tir (lütufkâr). Dilediği kimseyi rızıklandırır. Ve O, Kaviyy'dir (kuvvetli), Azîz'dir (yüce ve şerefli). Şura 42/19

ALLAH Dilediğine karşılıksız veren sonsuz lütuf ve Kerem sahibidir. Kulluğunu bilen kullarına çok lütüfkardır. onları çeşitli lütuflarla öyle mutlu kılar ki, akıllar onu kavramaktan acizdir.

Hiçbir ilim öğretmensiz öğrenilmez. Her ilmin bir öğretmeni vardır. Bu ilmin öğretmenini bulduğumuz zaman da Kuranın ikiz kardeşi olan insanın ve kainatın nasıl bir kitap olduğunu, nasıl okuyabileceğimizi bize bu öğretmen öğretir. Levhi mahfuzun tecellisi ve bir yansıması olan bu kainatta canlı ve cansız her varlık bir kitaptır. Her varlık kendisinde tecelli eden olayları yazarak kaydetmektedir. İnsân ise hem yazıp hem de okumakla şereflendirilmiştir. OKU emriyle insân’dan müşahede etmesi, değerlendirmesi görmesi ve sezmesi istenmektedir. Demek ki; OKU emri bir bütünleşmenin ve bütünleştirmenin ifadesidir. İlk emir olması da bunun ne kadar önemli olduğunu ortaya koymaktadır.

Sevgili Terzi Babacığım, gönderdiğiniz bakara hikâyesi ile ilgili yapacağımız çalışmanın da idrak genişliğimizi sağlama, okuyabilme kabiliyetimizi artırmaya yönelik bir çalışma olduğu inancıyla, bu çalışmanın içinde yer alarak öğrenciniz olabilmenin , bu eğitimden nasiplenebilmemin sonsuz şükrü içinde, sevgiyle saygıyla özlemle ellerinizden öperim.

İsmini içinde geçen Bakara kesme hikâyesinden alan Bakara Sûresi ile Allahü Teâlânın varlığı, kudreti, büyüklüğünü, peygamberlere itaatin önemini gösteren birçok hakikat bildirilmektedir

Varlığın dili Hakikati Muhammediyye dir. Her varlık Hakikati Muhammediyyenin kendi mertebesinden zuhur mahallidir. Hakikati Muhammediyye, dünyanın şaşırtıcı çeşitliliğiyle tezahür etmesine olanak veren güçtür. Onun rûhâniyyeti varlık âlemindeki zuhûrun yani kâinattaki herşeyin ortaya çıkmasının başlangıcıdır. Rasûlüllah (s.a.v.)

''Ben Allah'ın Nûrundanım Mü'minler de benden''

"Allah evvela benim nûrumu yarattı. Bütün mahlûkatı da benim nûrumdan yarattı"

"sözleriyle ifade eder bunu. Olan her şeydir O. Sadece açığa çıktığı mertebeler farklıdır.

Bu bilgiyle daima bütünü görmeye çalışarak seslenişi mertebeleri itibarıyla dinleyebilelim – okuyabilelim inşeallah.

Mûsâ (a.s.) tarikat mertebesinden konuşarak şeriat mertebesinde olan kavmini bulunduğu mertebeye çekmeye çalışıyor.

Terzi Babamın, "Her Âyet'in ŞERİAT, TARİKAT, HAKİKAT ve MARİFET mertebeleri itibarıyla anlamları olduğu gibi ZÂHİRİ, BâTINI, HADD VE MATLAI " olarak da anlamları vardır sözünü de hatırlayarak

Bakara hikâyesinin geçtiği ilgili Âyetleri, kaynağı ve ulaştığı mertebe açısından incelemeye çalışalım.

67- Mûsâ kavmine: Allah bir sığır kesmenizi emrediyor, demişti de: Bizimle alay mı ediyorsun? demişlerdi. O da: Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım, demişti.

Mûsâ kavmine: Allah bir sığır kesmenizi emrediyor, demişti.

Mûsâ (a.s.) Hakikati Muhammediyye'nin Kelimullah mertebesinden, Esmâ mertebesinden, Tenzih mertebesinden, Rububiyyet mertebesinden zuhur mahallidir. Mûsâ (a.s.) ın kavmi de Hakikati Muhammediyye'nin efâl-nefisler mertebesinden zuhur mahallidir.

Mûsâ (a.s) ın seslenişi Risâlet mertebesinden söylenen sözdür. Risâlet mertebesi Mûsâ (a.s.) Ulûhiyyet (Allah) mertebesinin, Efâl Mûsâ (a.s.) ın kavmi) mertebesinden yapılmasını istediğini (bakara kesilmesi) belirtiyor, ve bu da Ahadiyet mertebesinden (demişti) anlatılıyor.

Bizimle alay mı ediyorsun? demişlerdi.
Efâl mertebesi Mûsâ (a.s.) ın kavmi Risâlet mertebesine Mûsâ (a.s.) söylüyor (bizimle alaymı ediyorsun?) Ve Ahadiyyet mertebesinden anlatılıyor (demişlerdi)

O da: Câhillerden olmaktan Allah'a sığınırım, demişti.
Risâlet mertebesi Mûsâ (a.s) Ef'âl mertebesine Mûsâ (a.s.) ın kavmi söylüyor ve Ahadiyyet mertebesinden anlatılıyor (demişti)

68- Bizim adımıza Rabbine dua et, bize onun ne olduğunu açıklasın, dediler. Musa: Allah diyor ki: O, ne yaşlı ne körpe; ikisi arasında bir inek. Size emredileni hemen yapın dedi.

Bizim adımıza Rabbine dua et, bize onun ne olduğunu açıklasın, dediler.
Ef'âl mertebesi Mûsâ (a.s.) kavmi Risâlet mertebesinden Mûsâ (a.s.) Ulûhiyyet mertebesine yönelerek isteklerini iletmesini istiyorlar, yapması gerekenleri söylüyorlar.

Şeriat mertebesi,
Mûsâ: Allah diyor ki: O, ne yaşlı ne körpe; ikisi arasında bir inek. Size emredileni hemen yapın dedi.

Risâlet mertebesi Mûsâ (a.s.) Ulûhiyyet mertebesinin (Allah) ne söylediğini açıklıyor

69- Bu defa: Bizim için Rabbine dua et, bize onun rengini açıklasın, dediler. "O diyor ki: Sarı renkli, parlak tüylü, bakanların içini açan bir inektir" dedi.

Bu defa: Bizim için Rabbine dua et, bize onun rengini açıklasın, dediler.
Efal mertebesi Mûsâ (a.s.) kavmi Risâlet mertebesinden Musa (a.s.) Ulûhiyyet mertebesine (Rabbine) dua ederek Bakaranın rengini öğrenmelerini istiyorlar. Bu defa ifadesi İle de Ahadiyyet mertebesinden bu hal anlatılıyor.

"O diyor ki: Sarı renkli, parlak tüylü, bakanların içini açan bir inektir" dedi.
Uluhiyet(Allah) mertebesinin , Bakara'nın rengini tarifini Risâlet Musa (a.s.) mertebesinin açıklayışı Ahadiyyet mertebesi tarafından (dedi) anlatılıyor.

70- Ey Mûsâ! Bizim için, Rabbine dua et de onun nasıl bir sığır olduğunu bize açıklasın, nasıl bir inek keseceğimizi anlayamadık. Biz, inşeallah emredileni yapma yolunu buluruz, dediler.

Ey Mûsâ! Bizim için, Rabbine dua et de onun nasıl bir sığır olduğunu bize açıklasın, nasıl bir inek keseceğimizi anlayamadık.
Ef'âl mertebesi Musa (a.s.) kavmi Risâlet mertebesinden Mûsâ (a.s.) Rabbine (Ulûhiyyet mertebesine) dua etmesini isteyerek nasıl bir sığır olduğunu öğrenmesini istiyorlar.

Biz, İnşeallah emredileni yapma yolunu buluruz, dediler.
Ef'âl mertebesinden Mûsâ (a.s.) kavmi Risâlet mertebesine Mûsâ (a.s.) kendileri için söyledikleri dua mahiyetinde temenni. İnşeallah demekle Ulûhiyyet (Allah) mertebesinin izniyle, dileğiyle, oluşturmasıyla emredileni yapma yolunu bulabileceklerini ifade ediyorlar.

71- Mûsâ dedi ki: Allah şöyle buyuruyor: O, henüz boyunduruk altına alınmayan, yer sürmeyen ekin sulamayan, serbest dolaşan, renginde hiç alacası bulunmayan bir inektir. "İşte şimdi gerçeği anlattın" dediler ve bunun üzerine kestiler, ama az kalsın kesmeyeceklerdi.

Mûsâ dedi ki: Allah şöyle buyuruyor: O, henüz boyunduruk altına alınmayan, yer sürmeyen ekin sulamayan, serbest dolaşan, renginde hiç alacası bulunmayan bir inektir.

Risâlet mertebesi Mûsâ (a.s.) Ulûhiyyet mertebesinin (Allah) buyurduğunu (O, henüz boyunduruk altına alınmayan, yer sürmeyen ekin sulamayan, serbest dolaşan, renginde hiç alacası bulunmayan bir inektir) Ef'âl mertebesine Musa (a.s.) kavmine açıklıyor. Ve Ahadiyyet mertebesinden (dedi ki) anlatılıyor.

"İşte şimdi gerçeği anlattın" dediler
Ef'âl Mertebesi Mûsâ (a.s) kavmi Risâlet mertebesine Mûsâ (a.s.) işte şimdi gerçeği anlattın diyor ve(Ahadiyyet mertebesinden (dediler) anlatılıyor

Ve bunun üzerine kestiler, az kalsın kesmeyeceklerdi
Ahadiyyet mertebesinden Ef'âl mertebesinin Mûsâ (a.s.) kavmi hâli anlatılıyor.

72- Hani siz bir adam öldürmüştünüz de onun hakkında birbirinizle atışmıştınız. Halbuki Allah gizlemekte olduğunuzu ortaya çıkaracaktır.

Hani siz bir adam öldürmüştünüz de onun hakkında birbirinizle atışmıştınız.
Ahadiyyet mertebesi Ef'âl mertebesineMusa (a.s.) kavmine söylüyor

Halbuki Allah gizlemekte olduğunuzu ortaya çıkaracaktır.
Ulûhiyyet mertebesi (Allah) gizlemekte olduğunuzu açığa çıkaracaktır. Halbuki - Hâl budur ki, Ulûhiyyet mertebesi her şeyi özünde toplar, her halden haberdardır. Çünkü her halin geliş yeridir. Tecellilerin kaynağıdır.

73- Haydi, şimdi öldürülen adama, kesilen ineğin bir parçasıyla vurun, dedik. Böylece Allah ölüleri diriltir ve düşünesiniz diye size ayetlerini gösterir

Haydi, şimdi öldürülen adama, kesilen ineğin bir parçasıyla vurun, dedik.
Ahadiyyet mertebesi (biz dedik) Ef'âl mertebesine Mûsâ (a.s.) kavmine söylediğini (Şimdi öldürülen adama, kesilen ineğin bir parçası ile vurun)

anlatıyor. Ahadiyet mertebesi kendi mertebesinden Ef'âl mertebesine yapmalarını istediği şeyi söylediğini kendisi (biz dedik) anlatıyor.

Böylece Allah ölüleri diriltir ve düşünesiniz diye size Âyetlerini gösterir Ahadiyyet mertebesi Ulûhiyyet mertebesinin (Allah) gücünü Ef'âl mertebesine Mûsâ (a.s.) kavmine anlatıyor

74- Bunlardan sonra yine kalpleriniz katılaştı. Artık kalpleriniz taş gibi yahut daha da katıdır. Çünkü taşlardan öylesi vardır ki, içinden ırmaklar kaynar. Öylesi de var ki, çatlar da ondan su fışkırır. Taşlardan bir kısmı da Allah korkusuyla yukardan aşağı yuvarlanır. Allah yapmakta olduklarınızdan gafil değildir.

Bunlardan sonra yine kalpleriniz katılaştı. Artık kalpleriniz taş gibi yahut daha da katıdır. Çünkü taşlardan öylesi vardır ki, içinden ırmaklar kaynar. Öylesi de var ki, çatlar da ondan su fışkırır.

Ahadiyyet mertebesi Ef'âl mertebesine Mûsâ (a.s.) kavmine söylüyor. Taşlardan bir kısmı da Allah korkusuyla yukarıdan aşağı yuvarlanır. Allah yapmakta olduklarınızdan gafil değildir.

Ef'âl mertebesine Mûsâ (a.s.) Kavmine Ulûhiyyet mertebesinin (Allah) gücü ve her şeyden haberdar oluşu Ahadiyyet mertebesi tarafından anlatılıyor

Mûsâ (a.s.) tarikat mertebesi yaşantısı içindeydi. Ve şeriat yaşantısı içinde olan kavmini kendi imân seviyesine çekmeye çalışıyordu. Mûsâ (a.s.) ın kavmi emreden nefislerinden emmâre'den çıkmışlardı ama levvâme'nin emmâre'ye bakan kısmının etkisi altındaydılar. Levvâme geçilmesi gereken en önemli duraktı.

Mûsâ (a.s.) ın kavminden istenen bakara kesilmesi hâdise'si zâhiri anlamda bir sığırın kesilmesi idi. İsrail oğullarına kesmeleri emredilen inek, taptıkları ve kendilerinin de gönüllerinde taht kuran ineğin kendisiydi. ALLAH tan başkasına kulluktan kurtulabilmeleri için onu yürekten kazıyıp atmaları gerekiyordu.

İsrâîl oğullarından istenen bakara kesilmesi hâdisesi Bâtın-î anlamda ise gönüllerinde yer eden ilâh hükmündeki benliklerinin, nefsin hevâ ve heveslerinin tamamen sökülüp atılması içindi. Kendilerine irâde tahsis ederek açığa çıkardıkları davranışlarını ortadan kaldırmaları, bu davranışlardan vazgeçmeleri nefsin hakikatini açığa çıkarmaları isteniyordu.

Mûsâ (a.s.) ın kavmi güç ALLAH ındır hüküm ALLAH ındır mülk ALLAH ındır ayetlerini yaşayamadıklarından kendilerine verilen emri benlikleriyle değerlendirdiler ve bu isteğin uygun olmadığını düşünerek söyleneni yapmaktan bahaneler yaratarak, gereksiz sorularla geciktirmeye çalışarak, kaçındılar.

Kendilerinde var ettikleri ilâhları hükmünce güzel ve çirkin doğru ve yanlış tanımlamaları vardı. Kendine benlik vererek ilâhlığını ilan eden mülk güç ve hüküm bende diyerek yaşayanda oluşan bu güzel ve çirkin tanımlamalarına

bağlı olarak açığa çıkan duyguları söz konusuydu. Ve bu duyguların esiri olarak güzel diye tanımladıkları halleri açığa çıkarmak çabası içerisindeydiler. Ve bu tanıma göre de istenilen hoşlarına gitmedi ve cüz-î-beşeri akıllarına yatmadı.

Oysa önemli olan ALLAH indinde güzelin ve çirkinin ne olduğudur.

Allah indinde tek çirkin ise Allaha eş ve ortak koşmak ve bu hale uygun davranışları içeren yaşama biçimidir. Güzel ise, her şeyin hakikatinin HAK olduğunun idraki ve alemde ne varsa Hakkın çeşitli mertebelerden zuhuru olduğuna iman ederek ve bunun gereği davranışları içeren yaşama biçimidir.

Eğer Mûsâ (a.s.) kavmindeki iyi ve kötü, güzel ve çirkin tanımlamaları ALLAH indindeki hale kavuşmuş olsaydı mülk ,güç , hüküm ALLAH ındır imanı içinde olarak, Allah yokmuş gibi davranmanın, Allahın varlığını örtmeye yönelik her türlü halin çirkinliğini idrak ederek çirkini örtüp güzeli açığa çıkarmanın derdine düşerlerdi. Oysa onlar benliklerinin derdine düştüler.

"Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım." Dedi Musa a.s. çünkü O Allah indinde güzelin ne olduğunun farkında idi. İrade beyan etmek, liderlik istemek başkalarını küçümseyip alay etmek ancak idraki yetersiz olanların yapacaklarıydı..

Musa a.s ın kavmine gelen "bakarayı kes" emri risalet mertebesi aracılığıyla uluhiyet mertebesinin emri olarak ulaştı.

Her birerlerimiz içinde bu geçerlidir. Eğer kişi nasibi var da ilim irfan sahibi, ilahi ilmi öğreten, kuran ve sünnete sıkı sıkıya bağlı Hz. Peygamberin izini takip eden O nun yüce ahlakıyla ahlaklanmış, Hakkın nurunun mazharı olan bir Zat, bir Resul tarafından (Risalet mertebesinden) kendisine ulaşan bilgiyle buluşmuş ise, Allahın takdiriyle kavmine (kuvvelerine) söylenen, bakarayı (Hayvani nefsini) kes emrini duyar, kendindeki risalet mertebesi nefis mertebesine bakarayı-nefsini kes der. bilmelidir ki, Uluhiyet mertebesinin (ALLAH ın) isteğidir dile gelen. Ve ALLAH indinde güzelin ne olduğunu yaşayan, müşahede ehli tarafından gerçek güzelliğe çekilmek içindir istenen. Bütün bu mertebeler kişinin zatında özünde mevcuttur. Ve kişi, Muhammed im den Allah ı mın emri bana ulaştı, Muhammedim beni kendine çağırıyor haliyle yaşamalıdır bu emri.

BAKARAYI KES EMRİ ile

Bakarayı keserek ben sandığın, şartlanmalarının esiri olan kayıtlı benliğinin olmadığının farkına var. Nefsinin isteklerinden vazgeç, Allahın emirlerine uy ve razı ol. Ve daima özündekini, hakikatini ara . Bil ki ancak, arayanlar bulurlar. Ancak şunu da bil ki aramakla bulunmaz. Özündeki ni açığa çıkarmak için, ne olduğunu ortaya koyman için önce ne olmadığını bilmen gerekir. Kayıtlanmalarından kurtul, "Ben budur" u terk et. Sadece BEN kalsın. Kûr'ân-ı kerimi ve kendini ve âlemi okuyabilmen için ilâhlığına son ver, imânını ihsâna ve ikâna dönüştür. Mü'min olarak Allahın sekinesine kavuş ve Muhammedi olabilmek için yolunu aç. Denilmektedir. Ve ne büyük bir lütüftur bu emri duyabilmek.

Hayvâni yönümüzü kesip insanlığımızı ortaya çıkarmamız, bu âlemin halk edilmiş en ulvi varlığı olduğumuzu fark etmemiz, insanın sadece ALLAH için olduğu ve âlemlerin de insân için var edildiğini müşahede etmemiz istenmektedir.

Eğer ALLAH ın ihsân-ı ulaşmamışsa, hidâyet takdir edilmemiş ise, benlik dağı gücüyle, nefsinin sesini dinlemekten isteklerini yerini getirmekten rahatsız olmayacaktır kişi, ilâhlığından hoşnut, güc kuvvet hüküm sahibi benim, bunlardan vazgeçemem, irâdemi terk edemem, kimseye de veremem, sahip olduğum her şey benim, ben varım ve gücümle tanrıyım demeyi seveceğinden, tabi ki hoşuna gitmeyecektir bakarayı kes emri. Ve duymamazlıktan gelecektir. öteleyecektir ilâhlığını yok edecek şeyleri. Lâ ilâhe illâ ALLAH deyip talip olamayacaktır aday olamayacaktır. Emmâre yapının özelliğidir bu. Bahaneler sıralayacaktır, sorular soracaktır Mûsâ (a.s.) ın kavmi gibi kesmemek için bakarayı.

Emmâre nefs varlığı ve varlığının sahipliğini, ilâhlığını iddia eder, levvâme nefs ise bu ilâhlığından rahatsız olan kurtulmaya çalışandır. Tanrının tanrılığından rahatsız olduğu haldir. Nefsi emmâre gücünü imkânlarını <u>Muhtariyeti için</u> kullanır. Nefsi levvâme ise bu imkânları muhtâriyyetten <u>kurtulmak için</u> kullanır. Levvâme önemli bir haldir. kişinin yaşadığı sürece, hayatta bulunduğu sürece gireceği bir hâl. Öyle önemli ki ALLAH bu hâle yemin ediyor. Önce kıyamet gününe sonra levvâme nefse yemin ediyor kıyamet Sûresi birinci ve ikinci Âyette.

Lâ uksimu bi yevmil kıyâmeh(kıyâmeti). Ve lâ uksimu bin nefsil levvâmeh (levvâmeti). Kıyâmet Sûresi 75/1-2

Hayır, kıyâmet gününe yemin ederim. Ve hayır, levvâme (kınayan) nefse yemin ederim.

Kıyamet günü imanın temsilidir aslında. Kişi iman ediyorsa, kıyamet gününe inanıyordur ve ona hazırlanıyordur. Kıyamet gününe hazırlanıyordur. Niye? çünkü iman ediyordur. İmanının gereği kıyamet gününe hazırlanıyordur. Burada batını anlamda kıyametten anladığımız kişinin kıyametini koparması, "ölmeden evvel ölmesidir. Yani kişi ölmeden evvel ölmesi gerektiğine iman ediyordur ve buna hazırlanıyordur.

Resûlüllah'ın (s.a.v) **"ölmeden evvel ölünüz"** sözünün imânıyla. "**insânlar uykudadır, ölünce uyanırlar"** sözünün rahatsızlığını duyar ve bu uykudan beşeriyetiyle ölmeden evvel uyanmanın gayreti, hazırlığı içine girer. Nasıl hazırlanıyordur? Aminü ve amilüs salihati. salih amellerle hazırlanıyordur. İşte kıyâmet gününe yemin edilmekle bu imâna ve imânının getirdiği Sâlih amele yemin ediliyor. Senin imân'ın öyle büyük ki, o kadar değerli ki indimizde diyerek edilen bir yemindir kıyâmet gününe edilen yemin. Levvâme nefs, kıyâmet günü için, yani ölmeden evvel ölmek hâli için yapılan hazırlığın geçilmesi gereken ilk adımıdır.

Kişinin içinde bulunduğu iki <u>ana hâl</u> vardır. Ya ilâhlığını iddia eder nefsi emmârededir, ya da bu ilâhlığından rahatsız olup kurtulmaya çalışır nefsi levvâmededir. şirk koşmaktan rahatsız olmaya başladı mı ve bundan

kurtulmak istediği zaman nefsi levvâmeye adım atmıştır. bu ilâhlığından kurtulma rahatsızlığının derecelerini yaşar sonraki hallerinde de. Levvâme'de ilâhlığından rahatsız olur, yani vehmin zûlmetinden rahatsız olur. Var olmaktan kendine varlık vermekten rahatsız olur. Daha sonraki aşamalarında ise var gibi görünen olmaktan rahatsız olur. Vehimden rahatsız olur. Bu kurtulma çalışmaları içinde geçirdiği idrak pozisyonları da nefs mertebeleri olarak ifade edilir. Yani levvâme'den sonraki nefis mertebeleri içinde de levvâme çalışmasını daima yaşar , tabiî ki nefsi levvâmeye göre sonraki mertebelerin çalışmaları daha farklı olacaktır. Öncesinde rahatsızlık duyduğu adı GÜNAH olarak konulmuş olandır. yani VAR GÖRÜNENDEN ve onun fiilerinden rahatsızdır. Tanrının davranışlarından, güç bende demesinden, bunu ilân etmesinden rahatsızdır. Bunların hepsine genel olarak GÜNAH deriz. Daha sonraki hallerinde ise yani nefsi Mutmainne dediğimiz halde ise VAR GÖRÜNEN OLMAKTAN rahatsızdır. günah kalkmıştır ancak HELÂL den bile rahatsızdır.

Bakarayı ilk emirle kesememeleri, Kavmin îlâh-î emri yerine getirmeyip bahaneler yaratıp işi uzatmaları, duyduğu emrin kaynağına tam güvenmediğinin göstergesidir, tam bağlanmadığının, kendini teslim etmediğinin. Oysa gelen îlâh-î emirdir. İlâh-î ilimdir. İlmi getiren Rasûl bilir ve yaşar ki tek gerçektir bu ilim, amaç bilgiyi ulaştırmak ve yaşatmaktır sadece. Varlığın tek sebebidir bu. Bilgiyi yüklenen bilgili olur yaşayan ise bilgedir. Bunun sorumluluğu içindedir sadece, vermektir hep derdine düştüğü, sunmaktır güzellikleri, paylaşmaktır ilmi. Paylaştırırken bütünleştirmektir hedefi. Bunun bilinciyle – yaşantısıyla "Cahillerden olmaktan Allaha sığınırım " der.

"o ne yaşlı ne körpe ikisi arasında bir inek" "sarı renkli parlak tüylüdür bakanların içini açar" "henüz boyunduruk altına alınmamış renginde hiç alacası bulunmayan bir inektir"

Kesilmesi emredilen bakara ne yaşlıdır ne de körpe. Kayıtlanmalarından kurtulamayacak bir yaşantıya sahip değildir. Kendisinden istenecek çalışmaları yerine getiremeyecek kadar da eksik değildir. Kuvvelerine bağlı olmayıp güç yetirecek kapasitededir. Bakaradır . her şeyiyle faydalıdır vericidir. Kendinden önce başkaları için vardır. Hakikat nurunun yansıması vardır üzerinde, çalışmaya kabiliyeti istidadı olduğunu gösterir bu ve bu nurunun parıldayışıyla bakanların içini açar. Bakışı nûrâni olanların, hakikatiyle bakanların ve baktığında hakikat nurunu görenlerin içini açar. Boyunduruk altına alınmamıştır. Kurallar gelenekler âdetler ile idare edilmemektedir. Şeriatin emirlerini yaşarken de körü körüne değil, gönül süzgecinden geçirerek yaşar. Renginde hiç alacası yoktur. Herhangi bir inanç onda kökleşmemiştir. Saplanıp kalmaz tek bir düşünceye, bakış açışı geniştir, bakış açışını kısıtlamaz geniş tutar, idrakinin sadece o andaki idraki olması dolayısıyla yetersizliğinin farkında olarak yeni idraklere açıktır hep. Kısıtlamaz kayıtlamaz kendini hiçbir şeyle. Bütünden bakmaya istekli ve meyillidir. Değerlendirmelerini yaparken sadece zahiri kurallara göre hareket etmek hoşuna gitmez daima gönlüne de bakar.

"Biz inşeallah emredileni yapma yolunu buluruz"

Mûsâ (a.s.) kavmi , inşeallah demeleri ile her şeyin ALLAH ın dilemesine bağlı olduğunu ve O nun dilemesi ile yapılan herşeyin kolaylaştığını ifade etmişlerdir ve bu sözü söylemeleri neticesinde bakarayı kesebilmişlerdir.

Levvâme nefsi yaşayan kişi de insân Sûresi 29. Âyetin gereğini insân Sûresi 30. Âyetin imânıyla yerine getirir.

İnne hâzihî tezkireh (tezkiretun), fe men şâettehaze ilâ rabbihî sebîlâ(sebîlen).insân Sûresi 76/29
Muhakkak ki bu bir öğüttür. Artık kim dilerse Rabbine bir yol ittihaz eder (edinir).

Ve mâ teşâûne illâ en yeşâallâh (yeşâallâhu), innallâhe kâne alîmen hakîmâ(hakîmen). İnsan suresi 76/30
Ve Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Muhakkak ki Allah; Alîm'dir, Hakîm'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

Levvame nefsi yaşayan kişi ilahlığından duyduğu pişmanlıkla Rabbine yönelir, Rabbine bir yol tutar. müzemmil ve müddesir suresindeki ayetlerin hitabını duyarak yönelir Rabbine .

Yâ eyyuhel muzzemmil(muzzemmilu). Muzemmil 73/1
Ey örtünüp gizlenen!

Yâ eyyuhel muddessir(muddessiru). Muddessir 74/1
Ey (esvabına) bürünmüş olan!

Ve hatırlar Tîn Sûresindeki Âyeti;

Lekad halaknel insâne fî ahseni takvîm (takvîmin). TİN 95/4
Andolsun ki Biz, insanı (nefsini), **ahseni takvim** içinde (nefs tezkiyesi ve tasfiyesi yaparak en güzele ulaşabilecek özellikte) yarattık.

Ahseni takvim halini Esfeli safilinin bürünmüşlüğünden temizlemek için rabbine yönelir. Şirk kirini giyinmiş olan nefsini temizlemek için Rabbine yönelir. Elbisesini her türlü şirk kirinden arındırmak için bürünmüş olduğu ile kalkar, temizlenmek için Rabbine yönelir. Rabbinin yüce azametini fark ederek sabreder. Ve bilir ki ALLAH dilemedikce dileyemez. Alim, Hakim, Hüküm ve hikmet sahibi O dur. Ve daha ileri bir idrakte kişi bilir ki, ayrıca bir dileyen yoktur. Dileyen yok sadece ALLAH. Der.

Hani siz bir adam öldürmüştünüz de onun hakkında birbirinizle atışmıştınız. Halbuki Allah gizlemekte olduğunuzu ortaya çıkaracaktır. Haydi, şimdi öldürülen adama, kesilen ineğin bir parçasıyla vurun, dedik. Böylece Allah ölüleri diriltir ve düşünesiniz diye size Âyetlerini gösterir

Bakara kesilmesi emri, İsrâîl oğullarında işlenen bir cinayetin fâilinin açığa çıkarılması için gelmişti zâhiren. Ve ineğin kesilmesindeki amaç onun bir uzvu ile ölen kişiye vurularak dirilmesi içindi. Allah sonsuz güç ve kudret sahibi olarak bu şekilde Âyetlerini gösterir.

Kâinat insanın gözüne hitap eden her yana serpiştirilmiş Allahın sonsuz mucize Âyetleriyle doludur. Allah insâna, düşünsün diye, kâinattaki şaşmaz dengeyi uyumu güzelliği görsün var olanın hakikatinin farkına varabilsin ve kalbi mutmain olsun diye bu Âyetlerini gösterir. Var olan her şey insan içindir ve Var olan her şeyin tek gayesi vardır. hakikatini açığa çıkarmak, insân'a göstermek. Hakkı görebilmemiz için birer vasıtadır birer araçtır bizim için halk edilen. Ve ister suflî ister ulvî olsun âlemde olan şeylerin hepsi hakikatinde ne varsa onu ortaya koyar. ALLAH ın hikmetidir bu. Kâinatta hikmetsiz hiçbir şey yoktur.

"ALLAHIM BANA EŞYANIN HAKİKATİNİ GÖSTER" diyerek her şeyde bu hikmeti görebilmenin duasını yapmıştır peygamberimiz. Ve bizlerde talip olmalıyız bu duaya.

Râsûlüllah'ın" RABBİM BENİM SANA OLAN HAYRETİMİ ARTTIR " halini "ALLAHIM BANA EŞYANIN HAKİKATİNİ GÖSTER" duasının tecellisi sonucu yaşayanlardan olalım inşeallah.

Halbuki Allah gizlemekte olduğunuzu ortaya çıkaracaktır.

Allahtan bir şey gizlemek mümkün mü dür? Her şeyin hakikati olan âlemi varlığı ile dolduran, her zerreyi kuşatan , her halde bulunan dan ne gizlenebilir. Olan her şey Ulûhiyyetinden açığa çıkmaktadır. Olan her şey onun varlığı ile vardır. Onda vardır. Terzi babamın dediği gibi "Biz Allah da yaşıyoruz." Açığa çıkardığımız her şey onun varlığıyladır. Onun isim ve sıfatlarıyla açığa çıkar her şey. O bizimle paylaştığı için açığa çıkar. Hem olan her şeydir hem değildir. Açığa çıkanlar farklı mertebelerden Hakkın zuhurlarıdır. Ne aynıdır diyebiliriz, ne de gayrıdır. O ALLAH tır. Yalnızca olmaktır.

Haydi, şimdi öldürülen adama, kesilen ineğin bir parçasıyla vurun, dedik. Böylece Allah ölüleri diriltir ve düşünesiniz diye size ayetlerini gösterir

Bakaranın kesilmesindeki amaç fâili meçhul cinayetin fâilini dile getirmesi için maktulun yeniden diriltilmesidir. Kesilen bakaranın bir uzvuyla maktule vurularak maktul dirilmekte ve kendisini öldüren kâtili açıklamaktadır.

Bâtın-î olarak bakaranın kesilmesini ve kesilen bakara ile maktûlün dirilmesini şöyle de düşünebiliriz. kişinin nefsinin, vehminden kaynaklanan benliğinin kesilmesidir. Nefsi kül den gelen bilgilerde hayal ve vehim söz konusudur. Bunun kesilmesi öldürülmesi ile nefsâni yönlendirmeler ortadan kalkacak aklı külden gelen vahiy ve sünnete dayalı bilgiler artarak yerini bulacak ve bununla birlikte yeni bir diriliş, hakiki bir hayat oluşumu gerçekleşecektir. Nefsi kül aklı külden gelen bu bilgilerle üretime geçecektir. Ve bu yeni dirilişle kişi artık nefsinden konuşmayacaktır. Çünkü konuşan artık nefsâni benliği değildir. O yüzden de söylenen her şey vahiy ve sünnete dayanan gerçekler olacaktır. öldürülen nefsâni tarafı aklı külden beslenerek yeniden güzellik ve hayat bulacaktır.

İsrâîloğulları inşeallah diyerek bakarayı kesebilmişlerdir ancak nefsi küllerini aklı küllerine bağlayamamışlardır. Nefsi külden gelen vehmi nefsâni şeytâni bilgilere tâbi olduklarından eski hallerine geri dönmüşlerdir ve kalpleri yine kaskatı kesilmiş, taşlaşmıştır.

Bunlardan sonra yine kalpleriniz katılaştı. Artık kalpleriniz taş gibi yahut daha da katıdır. Çünkü taşlardan öylesi vardır ki, içinden ırmaklar kaynar. Öylesi de var ki, çatlar da ondan su fışkırır. Taşlardan bir kısmı da Allah korkusuyla yukardan aşağı yuvarlanır. Allah yapmakta olduklarınızdan gafil değildir.

Burada kâfirin kalbi ile taşların mukayesesi yapılmakta ve kâfirin kâlbinin taşlardan da daha katı olduğunu söylemektedir yüce Rabbimiz.

Öyle taşlar vardır ki Allahın Âyetlerinin etkisiyle içinden ırmaklar kaynar. Bu âlemde görünen oluşan her şey Allahın âyetidir. Açığa çıkmak isteyen suyun etkisiyle taşlar etkilenir ve pınarların ırmakların kaynamasına izin verir, üzerlerinden suyun akıp gitmesi için yumuşarlar. Öylesi de vardır ki havanın güneşin etkisiyle çatlayıp içinden su fışkırır. Bazısı rüzgarın etkisiyle Allah korkusuyla yuvarlanır. Yani kaskatı, sert olan taşlar bile Allahın su, rüzgar güneş hava gibi Âyetlerinden etkilenir yumuşar da kafirler bu taşlardan bile kaskatı kesilmektedirler. Taşın bile kalbine Allahın Âyetleri nüfuz eder, yumuşatır da onları, kâfirlere ne Kûr'ân Âyetleri ne de gözlerine sunulan Âyetler tesir etmez.

Ancak ALLAH kâfirlerin yapmakta olduklarından gâfil değildir. Her şey Allahın kontrolünde Allahın takdiriyle gerçekleşmektedir ve sonunda yine dönüş Ona olacaktır. Ve onun huzuruna gelinecektir. Tüm yaptıklarınız için hesaba çekileceksiniz denilmektedir kâfirlere.

ALLAHım bizleri Rasûlüllah'ın (s.a.v.) "ALLAHIN ahlâkıyla ahlâklanın" sözünü giydirdik lerinden eyle.

Sevgili Terzi Babacığım, sizin ve tüm sevdiklerinizin gelecek Kûrb'ân bayramını kutlar, sevgiyle saygıyla ellerinizden öperim. SE….. İY……. MER…….

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ni…..ma……@hotmail.com
Subject: RE:
Date: Mon, 15 Nov 2010 09:57:40 +0200

Hayırlı günler Nû…. kızım mailini daha evvel gördüm ama vakit bulupta cevaplayamadım cevaplamaya ancak elim değdi, yazın güzel olmuş eline diline gönlüne sağlık, yazılar gelmeye devam ediyor, hepsini dosyasına ilâve ediyorum yazıların gelmesi bitince dosya tamamlanacak bende yeniden düzenledikten sonra yazı yazanlara göndereceğim herkes bir birinin fikirlerinden istifade etmiş olacaklar. Ab……. beye selâmlar ayrıca herkese selâmlar. Nüket annenin de selâmları vardır. Hoşça kal hakikatli kızım. Ayrıca ailece kûrb'an bayramınız mübarek olsun İnşeallah. Hayyat Baban.

Şimdi zuhuratına gelelim. Güzel bir zuhurat olmuş, görüldüğü gibi rezzak isminin tezahürü olmuş her halde siteye yazıp gönderdiğin yazıların mânevi rızka dönüşünün böyle gösterilmesidir diyebiliriz Ab……., bir bakıma eşin olan Ab……. bir bakıma içinde nefsinde olan gerçek Allah'ın kulu olan Abd…… her iki yönüylede güzel sana yardımcı oluyorlar, **"biz hayır dağıtıyoruz, bize de hayır geliyor " (ihsan'ın karşılığ ihsan değilmidir?)** Âyet-i kerîmesinin tezahürüdür diyeiliriz. Cenâb-ı Hakk daha nicelerini ikram eder İnşeallah. Yeni evinize geçinceye kadar bu güzel telâş yorgunluk devam eder, yeni evinize yerleştikten sonra geçer, ancak daha başka işler çıkar hayat böylece devam eder gider yeter ki sağlığın yerinde olsun. Hayırlı günler, ailece hayırlı bayramlarınız olsun Nû….. kızım İnşeallah. Nüket annenin de selâmları vardır. Bizden de herkese selâmlar hoşça kal. Hayyat Baban.

From: ni…..ma……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Fri, 12 Nov 2010 22:11:44 +0000

Hayırlı Cumalar, Terzi babacığım ve anneciğim,

Sizden "atanur" mailini aldığımda, her mertebeden eğitim yaptırdığınızı gördüm. Hiç düşünmediğim bir konudaki yorumunuz benim için çok değerli. Allah razı olsun, öğrendiklerim şu dünyada en fazla sevindiğimdir. Her öğrendiğim, hiç bilmediğimi ortaya koyuyor elhamdülillah. Bakara dosyasını yeni bitirebildim. Gönlüme tam sinmedi. Eksiğiyle, kusuruyla kabul buyurun babacığım.

Bir de babacığım, C.Hakk'a evvelki gün "ey güzel Allahım, rüya görmüyorum. Ne olur ben ne haldeyim bana göster." şeklinde istirham ettim.

Gördüğüm zuhurat şu oldu:

"Bir parkın ortasında kafeterya gibi bir yer var. Pencereleri ve kapı yerleri açıktı. Biz Ab……la gelenlere çay vs. veriyoruz.Ben bir yandan yemek pişiriyo-rum. Bu sırada Ab…….ha "hayır yapalım" diyorum. O da 3 koli ayran ve 3 torba yufka getiriyor. Dağıtmak için kafeteryanın dışına çıkıyor ve açık havada dağıtıyor. Ab……. hayrı dağıtmak için dışarı çıktığında kocaman sini büyüklü-ğünde tabaklar içinde kızarmış börekler ve üstü döner altı pilâv hayırları geldi. Ben "biz hayır dağıtıyoruz, bize de hayır geliyor "dememe kalmadan aynısın-dan yine börekler, pilâvlar geldi. Nereye koyacağımı şaşırdım. Bir yandan Ab……..ha nasıl gidiyor diye bağırdım. O da "yufkaları 1 kiloluk paketler zanne-diyordum. Her paket 2 şer kilolukmuş, ayıracağım" diyor ama paketleri 2 şer kiloluk vermeye devam etti.

Babacığım her gün bir iş yapıyorum evin toplanmasıyla ilgili. Fakat dün gece hiç kıpırdayamadım. İnşallah daha az yapmaya çalışacağım. Allah selâmet verir de ilim yapabilirim. Sâkinliği özlüyorum. Kendime, kitaplarıma vakit

ayıramadım diye de hayıflanıyorum. Anacığım bana iyi bir teselli oluyor. anladım ki dünyada işim biterse olmazmış.

Sizin ve annemin hürmetle ellerinizden öperim. Nû….. kızın.

Meâli Şerifi:

(2/67) Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti: Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor, ay dediler: Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun? Dedi: öyle câhillerden olmamdan Allaha sığınırım.

Âyet: Mûsâ (a.s.) ın ağzından naklediliyor. Bu yüzden ef'âli bir Âyettir. Görünüşte Mûsâ (a.s.) kavmine sesleniyor. Bâtın-î yönden bizdeki Mûsâ (a.s.) mertebesinden, esmâ –tarikat- anlayışında olduğumuz zaman "bir bakara boğazlamamız" gerektiği söylenecektir. "Bakara" nefs-i levvâmeyi temsil eder. 2.derste kesilmesi gerekir.

Kavmi ilk önce itiraz ediyor. Emmâre nefis kesildiğinden levvâme nefis mertebesinden itiraz gelemez. Yaşanan yer ancak bir üst mertebeden daha iyi anlaşılır. Bu yüzden mülhime nefsin "evham" kısmı itiraz ediyor.

Eğer nefsi levvâme hayvanı kesilmezse "ilâh" hükmüne geçer. Mısırda iken tapınılan bir hayvandır. Kavmin şaşırması da biraz bu yöndendir.

Bizlerde de daha önce ilâh hükmünde olan sevgilerin, duyguların, benliğin kesilmesidir.

Batın-î yönü: C.Hakk bizi bizden daha iyi bilir. İmtihanlarımız önem verdiğimiz yerlerden çıkar. Önemli dediğimiz men'iyyet'ten ve şey'iyyet'ten ne varsa dünyaya aittir. Zâhirimiz'de hâl ettiğimiz ehil hayvan, dünyalık yönümüzün inad ettiğimiz kısmıdır.

(2/68) Dediler; bizim için rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin, dedi: Rabbim şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç, haydi emrolunduğunuz işi yapın.

Kavim bakara'yı kesmeye razı oluyor. Bakaranın özelliklerini öğreniyorlar. ef'âli Âyettir.

Bakara, levvâme nefsi taşıyan seyr-i sülûk yolcusudur. Henüz işin başında olan bir sâlik'in ne yaşlı ne de genç olmayıp "dinç" olması gerekir. Yaşlılık irfani bilgileri algılamada sorun çıkarır. Çok genç olmak ise henüz yaşanmayan duyguların önünün kesilmesi demektir. Bu da tıkanıklığa yol açar. Aslında kesilecek olan "biz" dervişlerin nefsâni yönüdür.

(2/69) Bizim için dediler: Rabbine dua et, rengi ne imiş bize beyan etsin, Rabbim, dedi, Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki sapsarı, rengi bakanlara sürur verir.

Sarı renk muhabbeti, solgunluğun içindeki parlaklığı gösterir. Bakanlara o derviş sürûr vermelidir. Aldığımız renk içimize geçmelidir. Kazıyınca çıkan bir renk olmamalıdır. İçe nüfûz etmelidir. İçin aynası yüzdür. Güleryüzlü, samimi olmalıdır.

Dervişin sarı renkli olması, muhabbetli olması kesilmemesi için çâre değildir. Nefs-î muhabbetin, güzelliğin gidip, İlâh-î aşkın yerleşmesi gerekir.

(2/70) Dediler: Bizim için rabbine dua et nedir o bize beyan etsin, çünkü o bakare bize karışık geldi/hangi sığır olduğunu kestiremedik. Bununla birlikte biz-Allah dilerse onu elbette buluruz.

Levvâme nefis pişman olacağını bile bile "itiraz etmiyor" görünümünde itiraz eder. Çünkü geri dönebileceği bir saha bırakmalıdır. İşi yokuşa sürmesi bir yüzünün hâlâ emmareye baktığının göstergesidir.

Burada güzel bir söz İNŞAALLAH geçer. Bu da levvâmenin bir yüzü olan mülhime nefsin İLHAM kısmını kapsar.

Levvâme nefs'in kolay olmasa da yola geldiğinin işaretleridir.

(2/71) Rabbim, dedi: Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma, hiç alacası yok, işte dediler, şimdi hak ile geldin, bunun üzerine o bakareyı boğazladılar, ki az kaldı yapmıyacaklardı.

Dervişin özellikleridir.

Bakaranın koşulmaması: hür olmasıdır.

Arazi sürmemesi:arazi, bedenidir. Bedeninin sürülmesi demek ise tohum atmaya hazırlıktır. Beden mülkümüzün içine İlâhî bilgilerin tohumu atılmalıdır.

Ekin sulamaması:tohumun yeşerip güçlenmesi için suya ihtiyacı vardır. Dervişin hayat suyu zikir ve fikirleridir. Seyr-i sülûk'ta dimağ tertemiz olmalıdır. Ne verilirse ayrık otları sarmaksızın neşvü nema bulmalıdır. Önceden getirdiği alışkanlıkları, zikirleri bırakmalıdır.

Alacasının olmaması: Tereddüde kapılmayacak şekilde mutmainlik olmalıdır. İçinde şüphesi olmamalıdır.

BAKARE, «bakar» ın müennesi veya müfredidir. «Bakar» mandaya dahi şamil olmak üzere sığır cinsinin ismidir. Binaenaleyh bakare erkek veya dişi sığır, yani bir inek veya bir öküz, bir düve veya bir tosun veya bir manda olabilir, erkeğine bâkır, bakîr, beykur, bâkur dahi denilir, «bakr» yarmak demek olduğundan bu hayvan dahi toprağı sürüp yarmak için kullanılması itibarile bu isim verilmiştir.

Hikâye olunuyor ki salihlerden ihtiyar bir zâtın bu evsafı hâiz bir buzağısı ve bir de çocuğu varmış, ihtiyar bu buzağıyı bir ormana götürmüş ve Allaha emânet ederek bırakmış, «Yarab, bunu çocuğum büyüyünceye kadar sana emanet ediyorum» demiş, sonra ihtiyar vefat etmiş, işte o buzağı da böylece himayei ilâhiyede büyümüş, bu sırada çocuk da yetişmiş ve bu hâdise vakı olmuş idi, araya, araya bunu buldular ve derisi dolu altın ile satın aldılar. Yukarıda'ki beyan üzerine kestiler. Ve halbuki kesmiye yanaşmıyorlardı.

Bu işi gözlerinde o kadar büyütmüşlerdi. Ve bunun için Hazreti Mûsâ'yı mütemadiyen sual ile taciz ediyorlardı, hattâ bazıları bu işi kırk sene sürüklediklerini rivayet etmişlerdir. Nihayet ilâhî zorlama ile emri yerine getirdiler, başlangıcında sıradan bir bakareyi kesip işin içinden çıkabilecek idiler, fakat pek ziyade uzak ve büyük bir iş zan ettiklerinden dolayı bu hadise kendilerine pek pahalıya mal oldu ki etraflıca düşünebilenler için işbu Bakare kıssasının incelikleri ve hassas ifadeleri pek çok ibretlerle dop doludur.

Sh:»385

Bunun için umumi sûrette ıhtar edildikten sonra yine Beni İsrâîl'e hıtaben bu emrin aciz bırakan bir neticesi şu yönüyle zikir buyuruluyor:

Meali Şerifi:

(2/72) Ve o vakit bir kimse katletmiştiniz de hakkında biribirinizle atışmış, üstünüzden atmıştınız, halbuki Allah sakladığınızı çıkaracaktı

İnsân-ı nâkıs öldürmek, x. dersin gereğidir. Burada ise emmâre ve levvâme nefsin işine gelmeyen insânın öldürülmesi vardır. Hükümsüz bırakılan nefsin tekrar "hay" nefesini alabilmesi için levvâme'nin kaynağının kesilmesi gerekir.

(2/73) Onun için dedik ki(zât-î Âyettir.) o bakaranın bir parçası ile o maktule vurun, işte böyle Allah ölüleri diriltir ve size Âyetlerini gösterir gerek ki akıllanasınız

Levvâme nefsin beslendiği bakaranın kesilmesi başka bir nefse hayat verir. Nefis mertebelerinde kesme-öldürme ilk 3 mertebededir. Çünkü fiillerimizin kökleri olan duygularımızın dipten kesilmesi gerekir. Bedenin hayat kaynağı kan'dır. Kanın akıtılması o mertebenin bittiğini gösterir.

Eğer C.Hakk kün derse feyekün olur. Ölülerin diriltilmesi kevni anlamda böyle gösterilmiştir. Bâtın-î olarak diriltilmek ise ancak "hay" nefesinin verilmesiyle olur. Bu kevni diriltmeden daha üstündür.

(2/74) Sonra bunun arkasından kalbleriniz katılaştı, şimdi onlar taşlar gibi hattâ daha duygusuz, çünkü taşların öylesi var ki içinden nehirler kaynıyor,

Sh:»386

öylesi var ki çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor ve öylesi var ki Allahın haşyetinden yerlerde yuvarlanıyor, sizler ise neler yapıyorsunuz Allah gafil değil

Seyr-i sülûk da levvâmeyi aşan dervişin kalbinin katılıştığı devrelerinin olabileceğini gösterir. Çünkü "erdim" sanmak kalbi katılaştırır. Bu noktada benzetme yapılan taşa da haksızlık yapılmamalıdır. Taşların içinde nehirler kaynayanı, haşyetinden yuvarlananı vardır. En tehlikelisi ise bu kavmin ve bu kavme benzeyenlerin başına gelenlerdir.

(2/72) Ve hani siz bir nefis yani bir insan katletmiştiniz ve bundan dolayı aranızda büyük bir fitne çıkmış idi de katl olunan bu nefis hususunda suçu biribirinizin üstüne atarak başınızdan defetmek istiyordunuz. Ve bu suretle kavga ve çekişmeniz çoğalıyordu. Rivayet olunuyor ki içlerinde ıhtiyar ve gayet zengin bir adam varmış, bunun bir oğlu ve bir çok da yeğenleri, yani biraderzadeleri bulunuyormuş, yeğenleri bu zengin amıcalarının mirasına konmak için onun bir tek oğlunu gizlice öldürmüşler, ondan sonra da cenazesini kapıya koyarak bağırıp çağırmağa ve katlini aramağa, cinayeti şunun bunun üzerine atmağa kalkışmışlar, katilin bulunamaması hasebile netice olarak büyük bir fitne çıkmış idi. İşte ey Beni İsrâîl siz Hazreti Mûsâ gibi bir Peygamberi âlîşanın hayatında böyle bir cinayet yapmış, biribirinizle muhasameye kalkışmış idiniz Allah tealâ ise sizin böyle gizleye geldiğiniz cinayetleri meydana çıkaracaktı. -bunun için siz muhaseme ederken biz azîmüşşan dedik ki zebh edilmiş olan bakarenin bir parçasile o maktul nefse vurun işte Allah böyle akl-ü hayale gelmez bir sebeple ölüleri diriltir. Bundan anlaşılıyor ki bakarenin bir parçasını maktule vurdukları zaman maktul bir hayat eseri göstererek canileri haber vermiş ve bu sûretle o gizli cinayet meydana çıkarak niza ve

Sh:»387

fitne de bastırılmıştır. Demek ki bakare nin kesilmesi emrinin neticesinde ölülerin dirilmesine misâl ve şâhit verecek büyük bir mucize zuhur etmiştir.

Artık ölüler dirilir mi imiş diyerek ba's ba'delmevti "öldükten sonra dirilme" inkâr etmemelidir. Allah tealâ böyle akılların ihata edemiyeceği her hangi bir suretle ölüleri diriltir. ve aklınız kemale ersin, hatırlayasınız ve tedbirli olasınız diye size âyetlerini, delillerini de gösterir. -Siz ölenlerin dirilmesini akla muhalif gibi zannedersiniz, halbuki bu zan, akıldan değil, aklın noksanından gelir. Zira ilk hayatı benzersiz kuran, başlatan İlâh-î kudretin, ikinci hayatı inşa edememesi için hiç bir sebep yoktur. Akıl bunu öncelikle kabul etmek lâzım gelir, akıl, gerçi kıyas için daima bir misal arar, lâkin ilk hayat da misal olmak üzere kâfidir. Maamafih bunu idrak edemiyenler için de Peygamberlere böyle bakare kıssası gibi i'cazkâr misaller gösterilmiştir. Yukarıda "saika-yıldırım" kıssası da diğer bir misal idi ki biri genel'î diğeri ferdîdir. Binaenaleyh bakare kıssasını Beni İsrâîle gösterilen bir ba's ba'delmevt "öldükten sonra dirilme" misali olarak tasavvur etmek lâzımgelir.

Yukarı da belirtilen Âyet-i Kerîme'lerin hangi makamları ifade ettiklerini, ve taliplilerine seyr-ü sülûk yolunda neler ifade edebileceklerini, ve nasıl kıyaslar yapılabileceğini, şu an Hakk yolcuları için nasıl anlaşılması ve hayatımızda nasıl tahahakkuk ettirebiliriz, düşünceleri ile, ister Âyet, Âyet ister bir bütün metin halinde düşüncelerinizi yazıp gönderebilirsiniz.

Cenâb-I Hakk, yorumlarınız da ve hayatınızın her safhasında kolaylıklar versin. Herkese selâmlar. Hoşça kalın. Necdet Ardıç, Terzi Baba.

ÖZET YORUM:

İnsân muammadır. İçinde dünya ve ahireti saklıdır. Hazinesini açamadan giderse sorumludur. Dünyasında âhireti gizlidir. Kendi dünyamıza, zâhirimize bakarak bâtınımıza gidebiliriz. Zâhirimizi görüyoruz, batınımızın ifadesini zuhuratlarımızda buluyoruz. Hayvanları öldürüp, nakıs insânı hal ediyoruz. Ki kâmil insân'a geçit açılsın.

İçimizdeki oyunların, didişmelerin, itirazların bir göstergesi sunuluyor "bakara" Âyetleriyle.

Başımıza gelecekler "taş" misaliyle kafamıza indiriliveriyor.

Bu âyetler bizlere neler verdi bir bakalım:

-Bize gelen her celâli emir perdelidir. O perdeyi yırtmak demek celâl-i yaşamak ve hikmetini görmek demektir.

-Nefsimiz içimizdeki "cemâl" isimlerinden birini hükümsüz bırakır. Ölen cemâl tarafımızın "natıka" tarafını harekete geçirmek için nefsân-î (celâl-î) yönün kesilmesi gerekir. "El hürrü bil hürri, vel abdü bil abdi…" kısas Âyeti mucibince…

-Bakara'nın özellikleri enfüsi mânâ da bir mürid'de olması gereken şartlardır. Bu şartların oluşması için nefsân-î kullanımları kesmek gerekir.

-Taş misâli ise, bu yoldaki gurur-kibir vs.nin insân-ı "cemad" mertebesinde donduruverdiğini gösterir. Cemad da olsa zuhura gelen herşeyin "hay"ı vardır. Tesbih'i vardır. Tevbe edilirse taş'ın yumuşayacağı gösteriliyor.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ya……..ko……@hotmail.com
Subject: RE: KURBAN BAYRAMIZI TEBRİK EDER TÜM İNSANLIĞIN KURTULUŞUNA VESİLE OLMASINI ALLAHTAN NİYAZ EDERİM
Date: Sun, 14 Nov 2010 23:05:27 +0200

Hayırlı geceler Ya…….. kızım. Senin de Kûrb'an bayramın ailen ile birlikte kutlu olsun. Yazın güzel olmuş, eline diline sağlık. Cenâb-ı Hakk feyzini

arttırsın İnşeallah. Hemen dosyasına ilâve edeceğim. Nüket annenin de selâmları vardır. Hoşça kal, Efendi Baban.

Rahmân ve Rahîm olan Allahın adıyla…

Bakara Sûresi'nin bu Âyetleri Hz. Mûsâ (a.s.) ın döneminde yaşanmış ibretlik bir olayı anlatmaktadır.Kûr'ân-ın Âyetleri her an canlı ve her an bize hitap ettiği için bu Âyetlerde de bize bir çok mesajlar verilmektedir.Biz birey olarak bu Âyetleri kendimize indirildiğini düşünürsek Ulûhiyyet mertebesinden hangi mertebedeysek bize hitap edilerek' Allah ölüleri diriltir ve akıllanmanız için Âyetlerini apaçık örneklerle gösterir. Bu ve bize göre zor olan hiçbir şey Allah için imkânsız ve zor değildir hitabına muhatap olmaktayız.

Aslında ceset olarak diri canlı olsak da içimizdeki İlâh-î Rûh-u diriltmediğimiz sürece ölüler hükmündeyiz.Yine Ali İmrân 26-27 Âyerlerde belirtildiği üzere 'ölüden diriyi,diriden ölüyü çıkaran O dur. Burada bize düşen şeksiz şüphesiz tam tevekkül ile Haktan gelen emirlere itirazsız uymamız gerektiğidir. Bunun içinde nefis mertebelerini geçerek ,Hakla Hak olmamız yolunda ilerlememiz lâzımdır.

Hz. Mûsâ (a.s.) tarikat mertebesini yada diğer değişle esmâ yaşantısını temsil etmektedir.Bu mertebenin yaşantısı bana hep Allahın zıt isimlerinin her an her şekilde ortaya çıkabillir durumda olmasını ifade etmektedir.sıkıntı-neşe, darlık-bolluk-zâhir-bâtın, vb. Yine bana göre esmâ mertebesinin yaşantısının da Allahın isimlerini kontrol altına alıp İlâh-î yönde kullandığımız takdirde yani tevhid ettiğimizde o mertebenin hakkını vermiş oluyoruz. Nitekim Hz. Mûsâ (a.s.) bu yüzden çok zorluk çekmiş kavminin dengesiz tutarsız halleri yüzünden çok sıkıntılarla karşılaşmıştır.

Diğer taraftan bakaranın boğazlanma emri Nefsi Levvâme yaşantısını ifade etmektedir.. Çünkü bakara eti yenen bir hayvandır. Ulûhiyyet metrebesinden bu emri duyduğumuz zaman, emârelik üzerimizde yoğun bir şekil de devam ettiği için İlâh-î emirlere itaat konusunda itiraz, bahaneler ve ertelemeler olmaktadır. Ne zaman ki bu durumdan kurtulduk kâmil insân olmaya, halifeliğe ve Hakka yaklaşmış olacağız.

Bu yaşanmış olayı kendi bünyemde şu şekilde hayal etmekteyim. İçimdeki Mûsâ Ya Allahtan bakaranın öldürülmesi emri gelmiştir.Yani Ulûhiyyet mertebesinden Esmâ mertebesine hitap edilerek levvâme yaşantısından kurtulup bir mertebe yükselmem söylenmiştir. Fakat nefsi emârem bu emre uyma konusunda bahaneler bulmaktadır. Tabiat tarafım ağır basmaktadır. En sonunda levvâme yaşantısından kurtulup mülhime yaşantısını diriltmiş oluyorum. İşte Allah bir mertebeden diğerine geçerken bir yaşantıyı öldürüp diğerini diriltmektedir. Tâ ki Ulûhiyet mertebesine hitabın geldiği mertebeye ulaşana dek.

Aslında bu Âyetleri hadislerle Âyetlerle veya büyüklerin sözleriyle açıklamak örnekler vermek isterdim fakat,gönlüme gelenleri hissettiklerimi aciz kelimelerimle kağıda dökebildim.

Saygı, sevgi ve hürmetlerimle. Tüm gönül dostlarına Hakk dostlarına Allahtan hidâyet, zihin ve gönül genişliği dilerim.

Terzi Babam Allah sizden razı olsun…

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ba….._35_b@hotmail.com
Subject: RE: BAKARA SURESİ
Date: Sun, 14 Nov 2010 23:13:57 +0200

Aleyküm selâm ay….. kızım, yazını aldım elinden geleni yapmışsın güzel olmuş eline diline sağlık. Sana da hayırlı bayramlar, Nüket annenin de selâmları vardır, hayırlı geceler, hoşça kal, Efendi Baban.

From: ba….._3……_b@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: BAKARA SURESİ
Date: Sun, 14 Nov 2010 11:26:55 +0200

Selâmün aleyküm Babacığım,

Cenâb-ı Hakk bizden bir bakara yani inek kesmemizi istiyor. Emir olunduğuınuz şeyi işleyin ineği kesin.. Rengi sarı olsun.. yani bizler dervişler inek oluyoruz, inekten kasıt levvvâme nefis ikinci basamak.. Emmâre'den sonra levvâme yi kesmeyi istiyor.. Ben Allah'a sığınırım câhillikten diyor.. Bendeki ilim hakikati ilimdir İlâh-î ilimdir, bizdeki aklı kül bu hâdiseyi söylüyor.. Allah – Muhammed (s.a.v.) - Câmii Kerîm bizdeki güçler oluyor.. Hakiki mânâ da bir dervişin inek ahlâklı olması gerekiyor.. Vericiliği şekli yönünde ile hizmet ehli olmamız gerek, ineğin vasfı bu.. Bu ineği kesmez bırakır isek, bu mertebe de yani levvâme mertebesinde kalırız..

Bizdeki nefsi emmâre terbiye edilmezse İlâh hükmündedir..Nefis yıldızın dan aydınlandığımız müddetçe kesmemiz zorlaşır. Bu ineğide kesmeden bırakırsak o mertemede kalırız, çocuk olursa bu bilgileri anlayamaz , çok yaşlı olursada zor olur.. İkisi arası kemâlde olmamız lâzım.. Hemen ineği kesin diyor, renklenme var saf sarı inektir rengi parlak bakanlar hoşlanırlar.. yani İlâh-î muhabbet başlar rengi sararır.. Onu gören kişi ondan hoşlanır, parlaktır neden parlak? yaptığı zikirlerden ve sohbetlerden palaklık meydana gelir.. Allahın rengine boyanın dediği bu zamanla hakkın varlığı çıkar, vahdet rengi çıkar...

Biz ineğin bir parçası ile vurun dedik, böylece Allah (c.c.) ölüleri diriltir diyor, mertebeler değişiyor.. Rahmân Rububiyyet, Ulûhiyyet, ehadiyyet mertebelerinde anlatıyor.. ölüleri diriltir diyor.. Biz dediği zât-î Âyetleri oluyor,

ineği kestiler, Allahın izniyle konuşmaya başladı.. Ölüleri ve ölü kalpleri diriltir.. Ölmeden önce ölme burada başlıyor, yani beşeriyyetimizden ölüp hakikati İlâh-î ile dirilmek levvâme mertebesinde ölmeden evvel ölünüz..

Babacığım Kûrb'ân bayramınızı Kutlar, Nüket annemin ve sizin ellerinizden öperim.. Hayırlı BAYRAMLAR..

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ce……._65@hotmail.com
Subject: RE: BAKARA SÜRESİ
Date: Sun, 14 Nov 2010 23:27:48 +0200

Hayırlı akşamlar hatice hanım. Gönderdiğiniz bakara ile ilgili yazınızı aldım. Ellerinize sağlık güzel olmuş o nu da dosya ya ilâve edeceğim inşeallah. Cenâb-ı Hakk daha nicelerini nasib eder inşeallah. Kûrb'ân bayramınız mübarek olsun. Beylere de selâmlar. Küçük hatice ye de selâmlar onun da yazdığı için ellerine sağlık. Nüket hanımında selâmları vardır. Hoşça kalın Terzi Baba.

From: ce……_65@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: BAKARA SÜRESİ
Date: Sun, 14 Nov 2010 21:30:43 +0200

SELÂMÜNALEYKÜM

Terzibaba,ellerinizden öper, saygılar sunarım.Ben yorum olarak yazmayı düşündüm.

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHîM

2/67 Âyet: Mûsâ (a.s.) kavmi müşrik oldukları için nefsi emmâre olarak yaşıyorlardı.Tâ ki Mûsâ (a.s.) inek boğazlamalarını isteyene kadar.Gene de Mûsâ (a.s.) inanmadılar, "Sen bizimle alay mı ediyorsun" dediler.Buradan anlaşılıyorki, nefislerinin en aşağısını yaşıyorlar. Mûsâ (a.s.) onların bu hallerinden, câhillikten Allah'a sığındı.

2/68 Âyet: Burada da yavaş yavaş Mûsâ (a.s.) in söylediklerine inanmaya başlıyorlar ki, Mûsâ (a.s.) a "Rabbine sor" dediler. Mûsâ (a.s.) sorduğunu ve Rabbim "ne genç, ne yaşlı dinç olacak" diye emrediyor dedi. Bunun üzerine müşrikler Mûsâ (a.s.) a inanmaya başlamalarının ilk adımı olarak düşünüyorum. Emmâre'den sıyrılmaya başladıklarını ve Levvâmeye doğru yol açıldığını, hislerinde birşeylerin kıpırdadığını fark etmeye başladılar. Bu kıpırtılar onların sorular sormalarına vesile oldu.

2/69 Âyet: Bu Âyet'te, kavimler kendilerini bulmaya ve fark etmeye başlıyorlar, bu arada Mûsâ (a.s.) a inanmaya başladılar. Mûsâ (a.s.) yaşantısı

ve ahlâk olarak düzgün bildikleri için onun nûrunu görmeye başladılar ve kendilerinde de bazı ufak tefek değişiklşkleri farketmeye başaldılar ve huzur bulduklarını anladılar.

2/70 Âyet: Burada kavimler kendilerinde gel-gitler yani evham ile ilham arasında bocalamaya başladılar. Kendilerinin hangi nefste olduklarını kestiremeyip evham tarafı daha ağır basıyor Evham' dan İlham'a geçtiklerine inandıkları zaman doğruyolu bulacaklarına inanıyorum.

2/71 Âyet: Burada da artık kendilerini tanıma yolunda oldukları için hiç tereddütsüz Mûsâ (a.s.) a inanmaya başladılar. İşte Hakk geldi, Batıl gitti dediler. Ama yine de tam emin değiller. Çünkü dilleri ile söyleyip, kalpleri ile tam mutmain olmadılar.

2/72 Ayet: Mûsâ (a.s.) ın söylediklerinin doğruluğu kalplerine inmeye başladı, zâhir ve bâtın'ın var olduğuna inanmaya başladılar. Hakk'tan gelenin gerçek ve Ondan hiç birşeyin gizli kalmayacağını anladılar.

2/73 Âyet: İneğin nefsleri olduğunu anladılar, dilleri ile kalplerine vurarak tevhide geçtiler. Allah'ın tekliğine inanarak ölü nefslerini diriltmeye başladılar.

2/74 Âyet: Bu mertebeye gelene kadar (şeriat, tarıkat, hakikat, marifet) katı olan kalplerimiz, elini öptüğümüz bir Mürşid-i-Kâmil vesilesi ile duygusuzluktan, benliğimizden, şartlanmışlıktan bizleri çıkarıp, taşlasmış kalplerimizin yumuşamasına,Hakka teslim olarak ilim pınarlarımızın akması,nehir kaynağımızın dolmasına ve bütün fiillerin "LÂ FÂİLE İLLÂLLAH" olduğunun idrakına varırız.

Ba……'dan Büyük Ha…… Ba…… Saygı ile eğiliyor, Hürmetler diliyorum.

NOT: Efendi Babam, Annem nasıl yazdı ise aynen öyle yazdım. Eksik, kusur var ise af ola. Ellerinizin içinden öpüyor, selâmlar sunuyorum. Kü… Ha….K…

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ay….._og…..@hotmail.com
Subject: RE: Bakara Sûresi ve kûrb'ân bayramı tebriği
Date: Sun, 14 Nov 2010 23:48:39 +0200

Hayırlı akşamlar Ay….. kızım Senin de Kûrb'ân bayramın çocuklarınla beraber kutlu olsun. Hayatında başarılar dilerim. Gönderdiğin yazını aldım, Oldukça güzel olmuş eline diline sağlık, sağolasın, daha sonra başka bir zaman yazı yazarsan (verdana) yazı stlinde yaz ve pragrafların arasını bir satır aç daha okunaklı ve anlaşılır olur, bu hâliyle dosya ya aktaracağım daha sonra dosya yı düzenlerken ben yazını da o şekilde düzenlerim İnşeallah. Nüket anneninde selâmları vardır. Hoşça kal, Terzi Baban.

From: ay……_og……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Bakara suresi ve kûrb'ân bayramı tebriği
Date: Sun, 14 Nov 2010 15:55:19 +0200

Değerli Terzi Babacığım ve Nükhet Anneciğim, Bâtını ve zâhiri ailecek Kûrb'ân Bayramınızı kutluyoruz.Sıhhat ve afiyet içinde bayramlar diliyoruz.

Terzi babacığım Bakara Sûresinin 67. Âyeti bu Sûrenin bakara ismini almasına sebep olmuş bu yüzden de çok önemli sır dolu Âyet. Bakara Sûresi ile ilgili Rasûlüllah Efendimizin hadisleri de bu Âyetleri söylüyor gibi geldi. Çünkü Sûre ismini bu Âyetlerden alıyor. Rasûlüllah (s.a.v.) buyurdular ki: "Evlerinizi kabirlere çevirmeyin. İçerisinde Bakara Sûresi okunan evden şeytan kaçar. Ve "Bakara Sûresini okuyun! Zira onu okumak berekettir.Terki ise pişmanlıktır.Onu tahsil etmeye sihirbazlar muktedir olamazlar."Ve bakara Sûresinin Kûr'ân'ın efendisi olduğunu okumuştum.

Demek ki bu Sûre nefsi emmâre ve levvâmeden kurtuluşu sağlıyor. Zâten hayatımızda öncelikle nefsi emmâre ve levvâmeden kurtulmakla bereket başlamış olunuyor. Hanım efendi ve bey efendi olmaya bundan sonra yol açılıyor. Bu ise seyru sülûk ve bir insân-ı kâmil'in elini tutmakla oluyor. Ve her mertebenin emmâre ve levvâmesi kendi bünyesinde bulunuyor. Âyet-el kürsî de bakara Sûresinde.

Bakara Sûresinin 67. Âyeti; 67 zâten Allah isminin ebced hesabını verir. Ulûhiyyet mertebesinden Rububiyyet lisânıyla emir vardır. Ve bütün mertebeler konuşuyor. Adeta hepsi hakkını alıyor. Ulûhiyyet tüm bu varlığı gerçek yüzleriyle kendi mertebelerinde korur. Çünkü Allah emr etti diyor ve Sûre 67 den başlıyor. Kanımca o yüzden hemen kesmiyorlar. Diğer mertebeler ve teferruat çıksın diye. Biz de bu sayede bilgi alıyoruz. Onlar işi yokuşa sürdüklerinden inek hakkında şartlar zorlaştırıldı. Çünkü onların mertebesi o ve Allah ta onları o mertebelerinde korudu. Yoksa bir şey yap dendiği zaman olabildiği kadar onu yapmaya çalışmalıdır. Burada mûseviyet mertebesi itibariyle meseleye bakmamız emr ediliyor.İnekten kasıt levvame mertebesidir.Bunu kesmez isek öbür mertebelere atlayamayız. Mânâ âleminde ki basamakların arası fazla ve tahakkukla aşılacak.

Allah emr ediyor ki bir bakara kesmemizi. Bizdeki nefsi mülhimenin evham tarafı ilham değil, kendinde ki vehim ortadan kalkmasın diye, "dalga mı geçiyorsun?" diyor. Mûsâ (a.s.) "Allaha sığınırım câhillerden olmaktan" diyor. Bu bendeki ilim hakikati İlâh-î ilminden başka değildir. Bize anlatılmak istenen tenzih mertebesinden gelen İlâh-î ilimdir. Bunun dışına çıkmaktan Allaha sığınırım.Aklı kül söylüyor. Bizdeki aklı kül Allah, câmi .Muhammed esmâsı bu sahneyi oluşturuyor. Mertebeyi Mûsâ'ya. Bize ait güçler kavmimiz oluyor. Bu beden mülkünde bu oyun oynanmaya başlıyor. Sonra başlıyor dervişin hali anlatılmaya. Bir derviş evvelâ amiyane mana da değil hakiki mana da bakara ahlakında olması lâzım. O mübarek hayvanın taptığı şekliyle değil vericilik yönünden. İneğin eti. sütü, kemiği, ciğeri, bağırsakları, derisi, yavrusu hepsini verir. Koşturup kullanırız.

Hizmet ehli olmak için hiç bir şey beklemeden hep fayda verir. Önüne kuru ot ve saman koyarız, o bize süt olarak mai olarak geri verir. Yani az bir gıdayla çok iş verir. Herşeyi kullanılır. Bir dervişin hiçbir şey beklemeden her yönüyle çevresine faydalı olması lazım. İneğe bir parça saman veriyorsunuz, süt olarak geri veriyor. Üretici olması lazım. Süt ilimdir. Yediği kuru gıdalardan dahi bilgi oluşturması gerekir. Ücretsiz karşılıksız sunması gerekir. İneğin hakikati, vasfları, özellikleri bu. Mısırlılar ineğe tapıyorlardı. Bütün ihtiyaçlarını onun tarafından karşıladığı için iyi niyetli tâzim yapıyorlardı. Bu iyi niyete dayanıyor hörmet babında, putperestlik gibi değil. Bu kadar faydalı varlığı kesilmesini emr etti diye acaiplerine gidiyor. Belki bir başka varlık kes deseler keseceklerdi. O ineğin üzerinde ilah oluşumu var. Biz de de nefsi emmâre terbiye edilmezse ilâh oluşumundadır. "Vennecmi iza heva" da olduğu gibi. O bireysel beşeri yıldız bizde olduğu sürece başka şeye yönelmemiz imkansız oluyor. O nefis yıldızı ile aydınlandığımız sürece bizde de o beşeriyet hükmü olduğıundan onu kesmemiz zorlaşıyor. Duygularımız, hissiyatımız, benliğimiz, varlığımız hep bu inek etrafında toplanmış. Biz o ineği kesmeden bırakırsak bizim o menzilimiz okadar olur. O mertebede kalmış oluruz. Ve kendi hakikatimizi idrak edemeyiz.

68. Âyette ef'âl mertebesinden mûsâ (a.s.) ma bizim için rabbına dua et diyorlar ve rububiyyet mertebesinden yardımlarını alıyorlar. Tasavvuf hakikatini idrak edebilmek için ne genç ne yaşlı 18-20. yaşlarına ulaşmış olacak. Çok yaşlı olursa kişileri o hayat çizgisinden çıkarmak zordur. Çocuk olursa anlamaz. Çocukluğunu yaşaması lâzım ki eksik gelişimi olmasın. Ayrıca yaş vucutla değil akılla oluşan hadise.İç bünyedeki yaşlanma. Fizik olarak her yaşlı görülen de yaşlı değildir ayrıca. Fakat kavim gene malûmat istiyor.

69. Âyet'te rengini soruyorlar. Zora koşmak istiyor fakat kendine zorluk çıkarıyor. Levvâme nefis emmâreye göre güzelleşmiş oluyor. Kendisinde İlâh-î muhabbet oluşmaya başlıyor. Sarı muhabbetin rengi. Yeşilden sonra olgunluk kemal renk. Muhabbetullah her şeyi kaplayacak. Yüzünün Hakk muhabbetiyle sararması. Onu görenler hoşlanır sürûr bulur, emin görünür. Bundan bana zarar gelmez denilir. Neden parlak? Kendisinde yapmış olduğu iyiliklerden, zikirlerden aydınma meydana geliyor. Burada başlıyor sıbgatullah. Allahın rengine boyanın Allahın renginden daha güzel boya yoktur. Zamanla bütün varlığına hakk'ın varlığının sirayet etmesi lazım.

70. Âyet'te inşeallah diyorlar. Çünkü o ineği kesecek halleri yoktu. Demeselerdi o işten vazgececeklerdi. Sonunda fitne çıkacaktı.

71. ayette o bakaranın özellikleri devam ediyor. Boyunduruğa koşulmamış, emir altına girmemiş, zelil olmamıştır. Şartlanmalar içine girmemiştir. Nefs boyunduruğuna girmemiş olacak. Bu durum rabbini bulmayı zorlaştırır. Dıştaki varlıklar bir yana kendi varlığımızdan çıkacağız. Beden kabrinden çıkacağız. Muhammet (a.s.) Rabbini toprak içinde değil miraçta buldu. Aynı yerde dönmeyeceğiz. Aynı yerde dönmemize şu şekilde izin var. Helezonik olursa İkisi de aynı miktar yol alır ama birisi 10 defa dönerken diğeri yükselmiş olur, miraç bu. Ve bakarayı boğazlıyorlar.

72. Âyet'te hani siz bir nefs katl etmiştiniz. Emmâre ve levvâme degil. Burada

nefisten maksat insanlık tarafı siz yapmıştınız diyor. Nefsi levvâmeyi aşamamış iken bize evhamda ilhamda gelir. İlhâm-î Hakk gelir. Emmâre ve levvâme'nin işine gelmediğinden bunu kesiyor. Bunu niye yaptınız Allah bilir çıkartır diyor. C.Hak doğrudan devreye giriyor. Önceki Âyetler de Rabbına sor diye Rabb'dan aktarmalar var. Burada Allah'tan bahs etti. Ulûhiyyet mertebesinin Rabb lisanıyla açığa çıkması.

73. Âyet'te Fe kûlnâ. Biz diyor ki. Doğrudan C.Hakk. "Edrubuhu", bazı parçaları ile vur dedik. Vurdu. Aynı hâdise birkaç mertebeden anlatılıyor. Rububiyyet, Ulûhiyyet ve Ahadiyyet mertebeleri var. Biz diyor sıfatı subûtiyye ifadeleri var. İneği kestiler ve ölünün üstüne vurdular. Ölmüş olan o bilgi tekrar hay oldu. Beni mülhime veya emmâre nefis öldürdü diye haber verdi. Tekrar ölmesiyle mertebe değiştirdi. Burada İlâh ölüleri diriltir diyor Ahadiyyet mertebesi. Bakaranı bir parçası ile vurun diyor Ulûhiyyet mertebesi. Zaman zaman C.Hakk bazı mahallere zât-î yardımını yaptıyor. İsâ (a.s.) körleri biiznihi Allahın izniyle açtığı ve çamurdan kuş yapması gibi. Zât-î tecelli meydana geldiği zaman uçurabiliyor. Allah kün ol dedi fe yekünü hemen oluverir. Zât-î tecelli meydana geldiği zaman biz zannediyoruz ki o kişi onu yapıyor. Orada Allahın kendisi yapıyor.

74. ayette ise benim anladığım levvameden sonra aşağı düşenler veya yükselenleri de açıklıyor olabilir. Çünkü bunun arkasından diyor. İnek kesilmişti. Taş gibiydiniz ama şimdi hayat sahibisiniz diye de olabilir. Artık hayatınızın (ineğin) hakkın Hay ismine bağlı olduğunu bildiniz. Çünkü taşlar çatlıyor ve içlerinden sular fışkırıyor, diyor. Kişinin kıyameti kopuyor. Sizin taşlarınızda bu beden mülkünde yeni yeni hayatlar oluşuyor. Allahın üzerilerindeki hakimiyetini anlamış haşyetullahı faaliyete geçirdiniz, deniyor olabilir. Ayrıca taşlar secde halinde varlıklardır. Tahkir gibi görülen iltifat Ayeti olabilir. Duygular mertebesinin aşılması gibi de olabilir. Eğer aşılmamışsa da taşlık seviyesine düşüldüğü de olabilir gibi. C.Hakk taş gibi katı kalpli olmaktan bizleri korusun. Amin.

Efendi Babacığım çoğu sizden dinlediklerimi biraz da kendi anladıklarımı yazabildim. Tekrar tekrar teşekkürler ederim, sağ olun. Güzel Anneciğimin ve sizin ellerinizden hörmetle öperim. Saygılarımı sunuyorum.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ha…..do……1959@hotmail.com
Subject: RE: Bakara Kıssası
Date: Mon, 15 Nov 2010 00:08:21 +0200

Hayırlı akşamlar Ha……. Gönderdiğin yazın geldi, eline diline kalemine sağlık oldukça güzel olmuş. bazı kelimelerin gözden geçirilmesi gerekecek böylece dosya ya aktaracacağım bütün yazıları tekrar dan düzenlerken, bunu da düzenlerim. Ayrıca daha sonra yazı göndereceğin zaman daha evvelce bildirdiğim gibi (verdana) yazı programı ile gönderirsen iyi olur çünkü dosya yı düzenlerken bütün gelen yazıları yeni baştan benim düzenlemem gerekiyor bu da çok vaktimi alıyor. Herkese selâmlar hoşça kal, kûrb'an bayramın bütün aile fertlerin ile mübarek olsun. Efendi Baban.

<u>BAKARA KISSASI</u>

2 / 67- Hani bir zamanlar Mûsâ kavmine demişti ki Allah, size bir bakara (sığır) boğazlamanızı emrediyor. Onlar da "ayol sen bizimle eğleniyor, alay mı ediyorsun?" dediler. Mûsâ da: "Böyle câhillerden biri olmaktan Allah'a sığınırım." dedi.

Bu Âyetin Sûre ve Âyet numaralarına baktığımızda; Sûre numarasının iki olması, 'iki birin bir araya gelişi' (içte ve dışta) Kûr'ân'da ve insânda ki, yaşantıyı, yani bizi bize anlatıyor. Âyet numarasına baktığımızda 67 rakamı 6+7=13 Hakikati Muhammedi lisânından ve tarikat mertebesinden bizlere sesleniyor. Seyrü sülûk yaşantısında Zat; Allah (c.c), Mürşit Mûsâ (a.s), Nefis mertebeleri; Kavim, uygulayan veya dinleyen talebe.

Allah Size Bir Bakara Boğazlamanızı Emrediyor.

Esmâ mertebesinden seslenen Hakk**,** halifesi olan peygamber veya mürşidi kâmilin ağzından talebesine, '***Levvâme nefsini kes'*** levvâme sıfatlarından ve kötü alışkanlıklarından kurtulup benim gösterdiğim yolda yürü.

Bizi eğlence Yerinemi Koyuyorsun!

Mürşidi tam anlamıyla bilemeyen talebe de böyle bocalayabilir. Bunlar tarikatın şeriat mertebesinde oldukları için derslerini hayali rüya ile geçebilirler.

Mûsâ (a.s) a tekrar tekrar itiraz etmeleri neticesinde; şeriat, tarikat, hakikat ve marifet mertebelerine seçilecek talebeler bu anlatımlar üzerine seçilmişlerdir.

2 / 68- Onlar, "Bizim için Rabbine dua et, her ne ise onu bize açıklasın." dediler. Mûsâ , "Rabbim buyuruyor ki, o ne pek yaşlı, ne de pek taze, ikisi arası dinç bir sığırdır, haydi emr olunduğunuz işi yapınız." dedi.

Tarikat yoluna 18-19-20 yaşlarında girilmesi akıllı, dinç, itaatkâr ve istidadı olan kişiler buralarda başarı gösterebilirler.

2 / 69- Onlar, "Bizim için Rabbine dua et, rengi ne ise onu bize açıklasın." dediler. Musa, "Rabbim buyuruyor ki, o, bakanlara sürur veren, sapsarı bir sığırdır." dedi.

Hakikat mertebesine seçilen dervişler halka çok sevimli gelirler. Onlarla konuşan kişiler çok rahatlarlar. Onlar ellerinden, dillerinden, bellerinden emin olunan kişilerdir. Hakta fâni olarak kendi hallerinde yaşarlar.

2 / 70- Onlar, "Bizim için Rabbine dua et, o nedir bize iyice açıklasın, çünkü o bize biraz karışık geldi, bununla beraber Allah dilerse onu elbette buluruz." dediler.

Marifetullah mertebesine yetiştirilecek talebeler çok nâdir bulunur. O mertebelere ulaştırabilecek Mürşidi Kâmilde çok zor bulunur. Ancak ikisi de Allahın lütuf ve ihsanı ile buluşurlar.

2 / 71- Mûsâ, "Rabbim buyuruyor ki o, ne çifte koşulup tarla süren, ne de ekin sulayan, ne de salma gezen ve hiç alacası olmayan bir sığırdır". Onlar da: "İşte tam şimdi gerçeği ortaya koydun." dediler. Nihayet onu bulup boğazladılar. Az kaldı yapmayacaklardı.

Ne koşulur arazi sürer: saplantıları, şartlanmaları bulunmayan yersiz alışkanlıklarını terk edebilen her şeye hak nazarından bakıp (nefsine karşı) hakça yaşama savaşı veren bir mürit olması gerekir.

Mürit: halk arasında tabir edildiği gibi iradesi mürşidinin elinde olan değil, kendi elinde olan kişidir.

Nede ekin Sular: Öküz (Bakara) veyahutta at gibi bazı hayvanları su arkından su çektirmek için gözlerini bağlayıp bir ömür boyu boyunduruğa koşup sabit bir yerde devamlı döndürürler. Hayvanın gözleri bağlı olduğu için baya yol gittiğini zanneder. Akşam olup gözleri açılınca sabahki başladığı noktada olduğunu ancak anlar.

Misalde olduğu gibi bazı tarikat yolcuları da körü körüne bazı saplantılara takılmış gittiği yolun nereye gittiğini bilmeyen senelerce gittiğini zanneden talebeler aslında gerçek mürşidi Kâmile ulaşmadıkları için aslında bir arpa boyu bile yol gitmiş değillerdir. Bu tür tasavvuf yolcularının akıbeti ne acıdır. Bir ömür çalışıp didinip kendi mahsûlünü yetiştirmek için su çekmiş (zikir çekmiş) oysaki bu kişinin çekmiş olduğu zikir değil tespihtir. Sohbetleri de İlhâm-î değil; genelde rivâyet menkıbe ve nakillerden ibarettir.

Salma Hiç Alacası Yok: Salma: Marifet ehli hür ve bağımsız kişilerdir. Bunlar her gün yeni bir yerde yeni ilimler peşindedir. (iki günü bir olan ziyandadır) hadisini esas alarak Kûr'ân'da yolculuk yaparlar.

Alacası Yok: Şüpheleri ve korkuları bitmiş, kendini hakka adamış, onun için her yer hakkın bahçesi her yer hakkın Âyetleriyle dolu ve her an Hakkın zuhurlarını müşahede edip Hakk'la Bâk-î olmuşlardır.

Şimdi Hakk İle Geldin: Talebe olacak kişilerde bu özellikler olmalıdır. Talebe teslim olacağı şeyhini çok iyi araştırmalıdır. Körüne körüne teslim olup sonradan pişman olmamalıdır.

'Bakara' manda dâhil sığır cinsinin adıdır. Seyrü sülûk yolu kadın, erkek, evli, bekâr herkese acık bir yoldur. Bu yola dâhil olan mürit, çalışıp yorulacak, efendisinden ve Kûr'ân'dan aldığı ilimleri gönül tarlasına ekip sulayıp geliştirmesi gerekir.
Teşbihte hata olmasın nasıl ki bir bakara; çeşitli otlardan beslenip bunları sahibine süt olarak sunuyorsa bir müritte Kûr'ân'dan ve efendisinden aldığı ilimlerle idrakini ve irfaniyyetini geliştirmesi gerekir.

Sâlih bir ihtiyarın bir oğlu birde ineği var. Bunların vakti gelince bir araya gelip buluşmalarını arzu edip hakka havale etmesi:

Her Sâlih ata evlâdının Kûr'ân da yolculuk yapmasını arzu eder. Başıboş emmârelik halinden kurtulmak isteyen kullar arayış içine girip bir yol gösterici bulmaya çalışırlar. Bulunan mürşidi kâmilde onu yeni bir yolculuğa hazırlar. Emmâre'nin dokuz veyahut ta daha fazla kötü ahlâkından, **levvâme'nin** yedi veya daha fazla kötü ahlâkından, **mülhimenin** de kötü ahlâklarından temizleyip **Mutmainneye** erdirerek seyrine devam ettirirler. Hakk Teâlâ bugünde bizlere 'Bakara' kıssasıyla güzel bir hikâye ile bizlere bu seyri anlatmış oluyor.

Bâzı insânlar bakara kıssasını sadece geçmişte yaşanmış olan bir hâdise deyip geçtiler ve bunun içinde öz olarak verilmek istenen esas amacı kavrayamadılar. Hattâ ve hattâ çoğu dervişlerde bu inceliği pek kavramış değillerdir. Nasıl ki miraçta Mûsâ (a.s.) ile Peygamber efendimiz arsında geçen namazla ilgili konuşmada 50 rekâttan 40 rekâta 40 rekâttan 30 rekâta indirildiği gibi bu bakara kıssasında da Mûsâ (a.s) en az dört defa Hakk Teâlâ'ya bakarayı soruyor. Bu görüşmelerin her birerleri bir mertebe oluşturuyor.

2/ 72 Hani bir zamanlar siz bir adam öldürmüştünüz de onun hakkında birbirinizle atışmış ve onu üstünüzden atmıştınız, hâlbuki Allah, saklamış olduğunuzu açığa çıkaracaktı.

O vakit bir kimse katletmiştiniz: O vakit derken 'an'dan haberi olan Cenâb-ı Hakk her ânımızdan sorumlu olduğumuzu bildirmektedir. Yeni ilimler duyduğumuzda nefsin askerleri bunları unutturmaya çalışıyor. Neticede bu ilimler bizde ölü hükmüne girmiş oluyor. Hâlbuki *'İlim müminin yitik malıdır nerde bulursa alır'* Hadîs-i gereği bu ilimleri alıp yaşantımıza geçirmeliyiz.

Allah sakladığınızı çıkaracaktı. İçimizden dışımızdan geçen kötü düşüncelerden meydana gelen yaşantımızdan mes'ul olduğumuzu bildirmektedir. Yaşarken eksiklerimiz gidermek mümkün ama ahirete bıraktığımız hallerin telâfisi mümkün değil. Akıllı kişi her şeyi ile yüzleşip arınıp her şeyi ile kendini hakka hazırlamalıdır.

2/73 İşte bundan dolayı, o sığırın bir parçası ile o ölüye vurun, dedik. Allah ölüleri işte böyle diriltir ve size âyetlerini gösterir, belki aklınızı başınıza toplarsınız.

Hayvanlık nefsimizden kesilip ***'Hay'*** olan hayat bulmuş yönümüzle mülhime nefsin faaliyete geçmesini sağlamak olacaktır ki içimizde insân olma yönümüz dirilmiş olsun.

'Hem zâhirde hem bâtında Âyetlerimizi göstereceğiz' derken yeni hayatla yeni bakış açıları bize görünsün.
Gerek ki akıllanasınız! İnsâni aklın bu mertebelerde gelmeye başladığını bize haber veriyor.

2/74- Sonra bunun arkasından yine kalpleriniz katılaştı, şimdi de taş gibi, ya da taştan da beter hale geldi. Çünkü taşlardan öylesi var ki; içinden nehirler kaynıyor, yine öylesi var ki, çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor, öylesi de var ki, Allah korkusundan yerlerde yuvarlanıyor… Ve sizin neler yaptığınızdan Allah gafil değildir.

Dirilme hadisesini görenler şaşkınlık geçiriyor ve düşman belli oluyor. O günün şartlarıyla katil öldürülüyor ve seyrü sülük yolunda mütmainne nefse erişiliyor. Daha önceki yaşantılarında kalpleri katılaşmış olan talebeler dört mertebeden kurtulunca o taşlaşmış kalplerden nehirler fışkırıyor. Aktığı ve geçtiği her yere yeni hayatlar veriyor.

Sular fışkırıyor: yani çevresine oda yeni hayatlar veriyor. Öyleleri var ki Allahın haşyetinden yerlerde yuvarlanıyor. Bunlarda âşıklardır.
Bu anlatımda taşlaşmış kalplerden üç mertebe daha oluşuyor.

- -Birinci anlatımda irşadı çok geniş mürşitler oluşuyor.
- -İkinci anlatımda kendi yakın çevresine himmeti ve irşadıyla yeni veliler oluşuyor.
- -Üçüncü anlatımda Allah Âşıkları zuhur ediyor.

Sizler ise neler yapıyorsunuz: herkese farklı farklı bakıyorsunuz oysa ki, Allah dilerse taşlaşmış kalpleri olan kişilerden bile yol gösterici mürşitler hâlk eder. İşte bu mertebede ***'Râziye'*** mertebesini bize haber veriyor.

Seyrü sülûk yolunda her ne kadar tarikat mertebesi diyorsak ta Mûsâ (a.s) mertebesi beş hazret mertebesinden ikinci hazret mertebesidir. Seyrü sülûk yolunda dokuzuncu ders ayrıca esmâ mertebesi o sebeple diğer yönden de esmâların bizlerde dirilmesi, âtıl vaziyette ve ölü hükmünde olan esmâların yukarıda anlattığımız sistemlerle dirilme hadisesini bizlere anlatıyor. Rab mertebesinden Mûsâ (a.s) kavminin hayat hikâyesini Peygamber efendimiz Hz. Muhammet Mustafa (s.a.v.) lisânından Cebrâîl (a.s) elçiliği ile Cenâb-ı Hakk bizlere mertebe mertebe inerek bu gün muhatap olan bizlere anlatıyor. Kısaca bizi bize anlatıyor.

Bu sistemi bize kim öğretiyor, yol gösteriyor, himmet ediyor!

Tabi ki peygamber efendimizin Varisi, Halifesi, İnsân-ı Kâmili ve aynı zamanda Uşşâki yolumuzun Pîri, Sûltan-ı, Mürşidi Kâmili, Arifi Billâh, zamanın Kutbu, zamanın Gavsı ve Mehdimiz yol göstericimiz, Efendimiz gözümün nuru Necdet ARDIÇ Beyefendi (Terzi babamıza) sonsuz teşekkürler. Âline ve ashabına ehlibeytine tabiine tebe-i tabiine ve üstatlarına minnet ve şükranlarımı arz ederim.
Ellerinizden sevgiyle öperim.

Bakiye Hu…. H:Y: D: 14.11.2010

From: terzibaba13@hotmail.com
To: al….do…..43@hotmail.com
Subject: RE:

Date: Mon, 15 Nov 2010 00:24:05 +0200

Hayırlı akşamlar Al…. oğlum, Bu yazı seni epey oğraştırdı ama sonunda parçalı da olsa geldi, gönderdiğin faks yoluyla olanda geldi ancak o nun bana oku-maktan başka faydası olmazdı, çünkü dosyaya aktarmam için yeniden onu benim bilgisayar ortamına yazmam gerekiyordu buna da hiç vaktim yoktu. böyle parçalı da olsa mail yoluyla gelmesi iyi oldu bu sefer ki açıldı okunuyor. Hatta halit ağabeyine yazını tekrar internet yoluyla göndermeni isteyecektim iyi oldu sen gönderdin. Yazın güzel olmuş, eline diline sağlık, Cenâb-ı Hakk işlerinde başarılar nasib etsin. Hayırlı bayramlar hoşça kal. Terzi Baban.

From: al…..do……43@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Sun, 14 Nov 2010 22:27:16 +0200

(2/67) Bir vakitte Mûsâ kavmine demişti: Allah size bir bakare boğazla-manızı emrediyor, ay dediler; Bizi eğlence yerinemi koyuyorsun dedi öyle cahillerden olmamdan Allaha sığınırım.

Bura da bir Derviş ki, nefsi emmâresine geçip levvâme nefsini ve mülhimeye nefsinide keserekten mutmainneye doğru yol alması gerekiyor ki evham tarafını geçip yani kesip İlâh-î ilmi ilme doğru gitmesi yani İlâh-î ilmi şek ve şüphe duymadan mürşidinin anlatmış olduğu görevi eksik ve kusurlu yapıyorda mürşidinin anlattığı ilmi beşeri aklınla kendi kafasından yorumlamaya kaklıyorsa ne o bakareyi boğazlayabilir yani emmâre levvâme mülhime nefislerini boğazlayıp kesmesi mümkün değildir mürşidine teslim olan bir derviş benim şeyhim ne söylüyorsa haktandır deyip aklını ve tefekkür boyutunu yükseltiyorsa en kısa zamanda bu nefis mertebelerini geçerek kendisinin nerelere geldiğini bilir ve kamil insan olma yolunda gayretini artırır câhillerden olmamdan Allah’a sığınırım

(2/68) Dediler bizim için Rabbine dua et nedir o bize beyan etsin dedi Rabbim şöyle buyuruyor bir bakara ki ne yaşlı ne genç ikisi ortası bir dinç haydi emrolunduğunuz işi yapın.

Burada bir insândan bahsetmekte bu insân aklı başında söylenenleri dinleyici en az 18 20 ve 25 yaşlarında olursa akıl boyutunu aşaraktan dervişliği kabul edip bir de kamil insan bulursa seyru sülûk yolunda çabuk ilerler bazı insanlar genç olduğu halde bir arif kişinin sohbetlerini akıl boyutu kısır olduğundan sizin söylediklerinizden bir şey anlamıyorum der ama bazı kişilerin yaşı ilerlemesine rağmen anlatılanların hepsini anlar kabul eder buradaki ne ki söylenenlerin tefekkür ederekten nefsine kabul ettiren bir derviş nefsi emâresinden başlayarak adım adım ilerler ve mürşidinden aldığı ilim ile ve hiç ara vermeden çekmiş olduğu zikirlerle gönül kâ’besi’ne tavaf ederekten sâfiyete gelir ve oradanda İbrahim A.s ayak bastığı yerden devam ederek kâmil insân olma yolunda gayret gösterir.

From: al…..do…..43@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Sun, 14 Nov 2010 22:27:56 +0200

(2/69) Bizim için dediler rabbine dua et rengi ne imiş bize beyan etsin Rabbim dedi şöyle buyuruyor bir bakara ki sapsarı rengi bakanlara susur verir.

Bura da derviş ki bakara kendine bak-ara bakıp aramaya başlayan başlayan bir insan seyrinde ilerlemeye başlayınca sararıp solmaya başlar ki ham meyvanın katılığından yenmeyeceğini bilen kişiler böyle bir insana baktıklarında sürekli o insanın ağzından Hakk kelâmı çıktığını gören kişiler anlarlar ki ondan zarar gelmez ve o kişiler örnek almaya başlayanlar Allah yolundan giden o insanla dost olma yolunda ve o kişinin gittiği yolda diğer insanlarda gitmeye gayret gösterirler ki her zaman söylenen bir söz ki aynaya bakan kendisini görür ve bir zamanlar ki bize ayna olan uşşaki halifesi Hâ….. efendi amca oğlu olan ağabeyime baktığımda kendi hatalarımı gördüm ne yaparsak yapalım bir arpa boyu ilerleyemeyiz güneşin aynaya vurduğunda o ışığı etrafına ve dahada uzağına yansıttığı gibi güzel insanlarla oturup kalktıkça mutlaka bizler de birer ayna olur bakanların bu insanlardan zarar gelmez diyenlere de hakikati görenlerden Hakk'a doğru gitmelerini sağlamamız lâzım gelir ki bulunduğumuz her hangi bir şehirde Medine biz olursak o şehirde medeniyetli insanların çoğalacağını görmek mümkün olur.

(2/70) Dediler bizim içi rabbine dua et nedir o bize beyan etsin çünkü o bakara bize karışık geldi hangi sığır olduğunu kestiremedik onunla birlikte biz Allah dilerse onu elbette buluruz

Bir derviş nefsi emmâresinden başlayarak seyir yapmaya çalışsan kişi kendi başına ne kadar gayret gösterirse göstersin bakarasını burada Mûsâ (a.s.) kabrini bize karışık geldi deyip ondan yardım istemeleri onların bu işin ciddiyetini anlamış olmaları ve o dervişinde şeyhinden yardım dilemedikçe ve kendisinin de daha önce bazı yaşantılarını âdet hükmüne getirip yaşadığı şeyleri terk etmedikçe nefsi mertebelerini geçemez bu işin çok ciddiyetini idrek edip sürekli şeyhinin sohbetlerinde bulunarak şeyhinin de yardımıyla ancak geçebilir ve her şey ancak Allah'ın dilemesiyle olur ve hangi şeyhin nerede olduğunu anlamak için ise gerçek mürşidi kâmili bulup bizimde ilim sahibi olmamız lâzımdır yoksa hayal ile seyreni bitirenlerin yanında bizlerde hayalci oluruz hayalden kurtulup gerçek mürşidimizi bulup onunla seyir yapmalıyız gerçek yolu ve bakarayı ancak onlar gösterir.

From: al…..do……43@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Sun, 14 Nov 2010 22:28:35 +0200

(2/71) Rabbim dedi şöyle buyuruyor bir bakara ki ne koşulur arazi sürer ne de ekin sular salma hiç alacası yok işte dediler şimdi

hak ile geldin onun üzerine o bakarayı boğazladılar ki az kaldı yapamayacaklardı.

Bir yere bağlanmış müride verilen on bin yirmi bin veya elli bin verilen zikir sürekli çekiyor ve olduğu yerde sürekli dönüyor ve bir adım ileriye ilerleyemiyor ve bunun sebebi körü körüne bir yere bağlandığındandır hayalle yaşayıp gerçek yaşantıya geçemediklerinden hayalde sihir yaptıklarından dolayı oldukları yerde bir adım ileriye geçemiyorlar oysa ki eski insanların putperestliğinden bahsederken kendi şartlanmışlıklarımızdan dolayı kendi put perestliğimizi bir kenara bırakıp eskileri bir masal gibi konuşup durmaktansa akıl ve idrak boyutumuzu arttırarak kâmil insân bir mürşide bağlanıp nefsi emâre'den başlayarak levvâme mülhime mertebelerini hızlı bir şekilde geçip sâfiyete doğru ulaşmamız lâzım gelir ki hayvanlıktan kurtulup insân olur ve elimizden tutup kaldıran mürşidi kâmil yönümüzü kâ'be'ye döndük dediğimiz halde bizlerin yönü kudüse dönük ve elimizden tutan mürşidimiz bizlerin yönünü kâ'be'ye çevirerekten hayalimizdeki Rabb'a değil de âlemlerin Rabb'ı olan Allah'a secde etmeye başlarız ve kâmil insân olma yolunda ilerleyerek ömrümüzü heba etmemiş oluruz bizlerde miracımızı yaparaktan cennet ehli değil de Hakk ehli olanlardan oluruz inşallah

(2/72) Ve o vakit bir kimse katletmiştiniz de hakkında birbirinizle atışmış üstünüzden atmıştınız halbuki Allah sakladığınızı çıkaracaktı.

Bir derviş ki emmâre levvâme de ki insânın düşünceleri katleden bir insân kötü düşüncelere sahip olur ve sürekli vesvese üretir kendisi ile her zaman kavga etmeye başlar ve herkesden sakladığı kötü düşüncelerimiz Allah bir gün mutlaka ortaya çıkarır onun için gerçek bir mürşidi kâmil bulup bir an önce kötü düşüncelerimiz kesip kin öfke gurur gösteriş kendini beğenme herkesi küçük görüp kendini daima üstün görme bunlardan sıyrılmadan ilerleyemeyiz ve mutlaka bir sultan güç lazım o gücü bulamazsak oralarda helâk olur gideriz

From: al……do……43@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Sun, 14 Nov 2010 22:29:06 +0200

(2/73) Onun için dedik ki o bakaranın bir parçasıyla o maktule verun işte böyle Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir gerek ki akıllanasınız

Ne zaman ki bir kişi gerçek bir kâmil insân bulup onu kendine mürşit edinirse nefsi emmâresine gelir ve oradan da levvâme mulhmime mutmaine ye doğru yol almaya başladığında öğrendiği ilimlerden dinlemiş olduğu sohbetlerden daha önceleri kendisini hiçbir işe yaramadığını ve bazı yaratıklarla aynı yaşantıyı yaşadığını ve ne zaman ki bir kamil mürşide rastladığında efendisinin ağzından çıkan hakikat ve marifet mertebesinden olan kelâmlarla kendisinin daha önce ölü bir hayatta iken bu kelamlarla efendisinin biz ona ruhumuzdan üfledik venafahtü fihimruhiyi idrak ederekten kendisinin bir hayat bulup yeniden doğduğunu hissederekten hayalci bir akılla değil de gerçek akla

yönelerekten sâfiyet mertebesine geçerekten beş hazret mertebesini de bitirmeye gayret göstererekten inşallah mi'racımızı yapanlardan oluruz.

(2/74) Sonra bunun arkasından kalpleriniz katılaştı şimdi onlar taşlar gibi hatta daha da duygusuz çünkü taşların öylesi var ki içinde nehirler kaynıyor öylesi var ki çatlıyorda bağrından sular fışkırıyor ve öylesi var ki Allah'ın haşiyetinden yerlerde yuvarlanıyor sizler ise neler yapıyorsunuz Allah gafil değil

İnsân-ı kâmil olan zâtın gönlünde kaynayan nehirler yani insân-ı kâmilde oluşan bütün ilim kaynağı ve bağlı olduğu dervişe akıtılınca daha önce taşlaş-mış kalbi yumuşamaya başlıyor ve onun gönlünde de sular fışkırmaya başlıyor ve öylesi de var ki Allah'ın haşyetinde yerlerde yuvarlanıyor insân-ı kâmil-in anlattığı hakikat ve marifet mertebesinde olan ilmi duyan avam takımından olan insanlar ise bu mertebede o sözleri duydukları için korkup kendilerinden geçiyorlar hakikat mertebesinde olan bir mürşidin gönlüne girmemiş bir insân ın kalbi taş gibidir ve ölüden ölüye nakil yapıldığı sürece o taşlaşmış kalplerin ve o gönüllerin içine ilim yerleşmediğinden o ilimin de oradan başka yerlere akması mümkün değildir.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: fu….._al……@hotmail.com
Subject: RE:
Date: Mon, 15 Nov 2010 09:13:25 +0200

Hayırlı günler Hakikatli evlâtlarımız, Müşterek yazınızı aldım, ellerinize dille-rinize sağlık, güzel olmuş diğer yazılarda geliyor sizin yazınızıda dosya ya ilâve ediyorum, bütün yazılar geldikten sonra hepsini birlikte düzenleyip yazı gönderenlere göndereceğim. Bu çalışmalar İnşeallah tefekkür ufuklarımızın açıl-malarında faydalı olurlar. Yı….. beye Mu……, Er…..'a Er…..'a bütün aile fertle-rinin hepsine ayrı ayrı selâmlar. Nüket annenizinde selâmları vardır. Bu vesile ile de hepinizin ailece Kûrb'an bayramınız mübarek olsun. Hoşça kalın. Efendi Babanız.

From: fu……_al……..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Mon, 15 Nov 2010 01:21:37 +0200

Hayırlı akşamlar Efendi babacığım ve anneciğim ellerinizden saygıyla öperiz. Bize vermiş olduğunuz görevi elimizden geldiği kadar yapmaya çalıştık.

Allah (c.c.) bizi uyarmak ve aynı Hatâya düşmemek için Beni İsrâîl'den misâller veriyor. Bu Âyet-i kerîmeler de onların düştükleri hataları gösteriyor. Onlara peygamber olarak gönderilen Mûsâ (a.s.) kendilerine bir bakara kesmelerini Allahın emri olarak bildiriyor. Onların imânları tam yakîn olsaydı Mûsâ (a.s.)' ın Rabbinden getirdiği emir hakkında tereddüt etmezler hemen keserlerdi.

Yaşanmış olan bu hâdise bizler içinde birçok anlamlar taşımaktadır. Zâhirî anlamda bakara etinden, sütünden, gücünden, faydalandığımız inek anlamın da olsa da bâtınen her şeyinden faydalanılabilinen derviş anlamındadır.

Mûsâ (a.s.)' ın kavmine bir bakara boğazlamasını emretmesini beden mülkümüze çevirdiğimizde, Rabbin mülhime mertebesine seslenişidir. Levvâme mertebesinde taşıdığı bütün olumsuz özelliklerinden kurtulup onu kesmesini söylüyor. Ama mülhime mertebesinin evham kısmı itiraz ediyor .

Bizim beden mülkümüzdeki güçlerimiz (kavmimiz) bu bakaranın nasıl kesileceğinin sistemini ve eğitimini Rablerinden istiyorlar.Buna karşılık Rabbimiz de kavmimize bu bakaranın özelliklerini açıklıyor. (ne yaşlı ne genç olması) yaşlı olursa bildiklerini değiştirmesi verilen ilmin idrakine ermesi zor, genç olursa da ilmi alacak kapasite ve olgunlukta olmayacağından buluğ çağına ermiş bir bakara olması isteniyor.

Nefsi mülhime o bakaranın rengini soruyor. Rabbi de ona açıklıyor ki sapsarı olacak sarı renkte rızâlık vardır. Emreden güçlerden kurtulup Rabbine teslim olan nefis râzı olarak boynunu verir. Teslim olan nefis görünürde görenlere güzellik ve eminlik verir.

O bakara ki boyunduruğa ve şartlanmışlıklara girmemiş nefsi emmâre ve levvâmesi fazla azdırılmamış, dünyaya ait hiç sevgi (mal,mülk,evlat…) Allah sevgisi üzerine çıkmamış ve Hakk'a olan muhabbetinde hiçbir karışıklık olmamış olması istenir.

Bu kadar izahattan sonra Musa (a.s.)a dediler ki işte Hakk geldi bu kadar izahat bize yeterli ve onu hemen boğazladılar.

-Hani siz bir nefsi katletmiştiniz de bunun hakkında mülazata düşmüştünüz.

Nefsi emmâre, ilmi ilâhî nin ortaya çıkmasını engelliyor ve onun kâtili oluyor.

O bakaranın vurulan uzvu, kelâm sıfatı ile katledilmiş maktûle, Hay esmâsı ile hayat vererek dile getiriyor. İnsân-ı kâmil den gelen kelâm sıfatı, karşısındaki kişinin üzerini örttüğü hakikat ilmine hayat vererek onu uyandırıyor.

Nefsi emmmâre ve levvâme mertebelerini geçen derviş bu mertebeleri geçmenin rahatlığı ile çalışmalarını bırakırsa nefsi emârede ki, güçleri tekrar o

bedeni ele geçirerek o bedene sâhip çıkar. İşte o bedende ki o kâlp, katılaşır hatta taştan daha katı olur.
Evlâtlarınız Fü……ve Nû…..

From: terzibaba13@hotmail.com
To: gu…..ay……1@hotmail.com
Subject: RE:
Date: Mon, 15 Nov 2010 11:21:39 +0200

Hayırlı günler gü…… kızım yazını aldım güzel olmuş eline diline sağlık, Cenâb-ı Hakk idrak ve irfanını daha çok yüceltsin inşeallah. Bütün aile fertleri ile birlikte hayırlı bayramlar dilerim, Nüket anneninde selâmları vardır. Bizden de herkese selâmlar. hoşça kal Terzi Baban.

From: gu…….ay…….1@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject:
Date: Mon, 15 Nov 2010 10:52:27 +0200

Sevgili terzi babacığım hayırlı günler. Nasılsınız inşeAllah iyisinizdir? Nüket annem de inşallah iyidir?

Terzi babacığım, gönderdiğiniz bakara Sûresi ile ilgili tefekkür yazısını çok geç yazdığım için öncelikle affınıza sığınıyorum.

2/67:bir vakitte Mûsâ kavmine demişti; ALLAH size bir bakara boğaz-lamanızı emrediyor; Ey dediler; bizi eğlence mi yerine koyuyorsun? Dedi; Öyle câhillerden olmamdan ALLAH'a sığınırım.

Mûsâ; ALLAH'ın içinizden bir Rasûl gönderdik dediği, bizlerdeki Mûsâ mertebesi yani tarikat mertebesi. O mertebeden kavmimiz olan her bir nefis mertebemize (emmâre, levvâme, mülhime v.s.) sesleniyor. ALLAH size bakara boğazlamanızı emrediyor. O bulunduğunuz nefis mertebesini boğazlayın. Ama kavmimiz olan nefis mertebelerimiz henüz daha aşağı mertebelerde olduğu için

Emmâre nefsi geçmiş çünkü Rabbine soran, inanan ama henüz vehim-den hayalden kurtulamamış olduğundan bizimle eğleniyor musun? diyor. Mûsâ ise câhillikten, bilgisizlikten ALLAH sığınırım diyor.Emrolunduğu üzere denileni yapsak, söylenene itaat etsek bizim için kolay-lıklar var. Ama bizler ayrıntılar detaylara takılıyoruz. Bakara'nın nasıl olduğunu araştırıyor; rengini soruyor; daha başka nasıl özellikleri olduğunu soruyor her şeyi zora sokuyoruz.

Hazreti Mûsâ'dan gelen cevaplara göre ; O inek ne çok genç ne çok yaşlı olacak rengi alacasız sarı olacak ve ne koşulup arazi sürer ne de sular salma bir inek olacak.

O bakara‘dan kasıt dervişlik hâlidir. Derviş tarikat’e girerken ne verilen ilmi alamayacak kadar genç yine aynı gerekçeyle yaşlı olacak. tabii ki beden yaşı değil akıl yaşı olarak. Alacası olmayacak. Sapsarı bir bakara olacak; Yani gönlünde saplantıları, acabaları olmayacak. Sapsarı olması safiyane bir şekil de Hakk'a yönelmiş, muhabbet duymuş, bakanın gönlünde o kişinin ALLAH’a yakınlığı uyanacak. Dervişte, bakara özelikleri olması şart. Bakara çok az bir yem ve su ile beslenir. Bakaranın her şeyin den faydalanılır. Etinden, sütünden, gücünden, derisinden v.s. Dervişte kimseden hiçbir şey beklemeksizin verici olmalı hizmet ehli olmalı. Bir de bakara’nın bakar fiil den ismini aldığı gibi onun toprağı yardığı gibi dervişinde toprak özelliğindeki beden mülkünü yarıp esas kendi özelliklerini, kendi hakikatlerini ortaya çıkarmalı kendini tanımaya başlamalı.

İneğin boğazlanması ise; dervişin nefsinin terbiye edilmesi, vehim, ves vese kanallarının kesmesinin gerekliliğidir. İneği sâhibi olan yaşlı adam çocuğun babası (aklı kül olabilir diye düşündüm.) çocuğu büyüğünceye kadar zât-ı İlâh-î ye ye bakarayı emânet etti. Tâki çocuk büyüyüp mirasına sahip çıkınca ya kadar.

Dervişin bâtın-î çocuğunun büyümesi mirası alması yani; dünyalık bütün güzelliklerden, zenginliklerden vaz geçmesi güzellikleri, zevkleri, zenginlikleri kavmi bakarayı almaktan az daha vaz geçiriyordu. Az daha ayakları kayacaktı. Dervişlikte alınan yolda nefis terbiyesinde insân’a vehimler hayallerle insân-î yönünü, gelen ilimleri katletmiş olunur. Böyle bir olayı kabul etmeyip üstünden atmaya çalışabilir. O bakaranın bir parçasıyla vurmak ise dervişliği tam anlamıyla yaşamaya başlayan nefis mertebelerini aşıp batıni çocuğuna kavuşup onu büyütüp mirasına kavuşturan dervişin ALLAH ‘tan gelen ilhami, ilimlerle vehimlerle, vesveselerle Katlettiği insân-î yönünü gelen ilimleri diriltir.

Hazreti peygamberimizin hadîs-i şerîfinde de belirttiği gibi; ölmeden önce ölünüz de aynı yere vurgu yapılmaktadır. Öz benliği bulmak için izâfi benliği öldürmemiz gerekiyor. Ancak o zaman hakikat ilimleri, ilhamları dirilir. O zaman ölü olan o maktûle dokunulur, Âyetler açılır.

2/73 Sonra bunun arkasından kâlbleriniz katılaştı. Şimdi onlar taşlar gibi hata daha duygusu, çünkü taşların öylesi var ki içinden nehirler kaynıyor,

O mertebeye ulaşan derviş artık ALLAH’a en yakın olan taşlar gibi duygusuz yani esmâ mertebesini geçmiş içlerinde ilimler kaynıyor.

2/74 öylesi var ki çatlıyor da sular fışkırıyor ve öylesi var ki ALLAH’ın haşyetinden yerlerde yuvarlanıyor, sizler ise neler yapıyorsunuz ALLAH gâfil değil.

Kimi dervişin ilmi artık fışkırıyor. Etrafına ilmini yayıyor. ALLAH’ın haşyetinden de kimileri kendinden geçmiş halde. Bizler derviş olma yolundaysak kendimizin nerelerde olduğumuzun farkına varmalıyız. Gâfil olan bizleriz. ALLAH değil.

Terzi babacığım hata ve kusurlarımdan dolayı affınıza ve derin hoşgörünüze sığınır, hayırlı günler, hayırlı bayramlar diler sizin ve Nüket annemin ellerinizden öperim.

Sevgi ve saygılarımla… Evlâdınız Gü…… Ay……..

From: terzibaba13@hotmail.com
To: al……1….@gmail.com
Subject: RE: Bakara hikayesi
Date: Mon, 15 Nov 2010 22:30:01 +0200

Ve aleyküm selâm Sa…… bey bâtında hakikatli oğlum, zâhirde sevgili kardeşim. Gönderdiğiniz yazınızı aldım teşekkür ederim, güzel olmuş elinize dilinize sağlık gelen cevaplar epey oldu bunu da hemen dosyasına aktarıyorum. Kızımızın nikâhı hayırlı uğurlu olsun. Cenâb-ı Hakk onlara ömür boyu saadetler ihsân eylesin sizlere de, değerli bir kız evlâdı yetiştirmiş olmanın hazzı'nı ve huzurunu versin İnşeallah. Herkese selâmlar nüket annenin de selâmları vardır. Hayırlı bayramlar hoşça kalın Efendi Babanız.

Date: Mon, 15 Nov 2010 13:47:05 +0200
Subject: Bakara hikayesi
From: al…..1…..@gmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com

Selâmün aleyküm,

Babacığım Bakara hikâyesi ile ilgili kaleme dökülen birkaç cümleyi aşağıya yazdım. Bu ara kafa biraz karışık olduğundan pek hoş olmadı. Sizin ve Nüket annemin ellerinizden öpüyorum. Saygılarımla. Al…….

Bakara Sûresine ismini veren bu olayda, Allah (c.c.) Mûsâ kavmini kendi silâhlarıyla vuruyor. O dönemde sığıra kutsallık atfetme cürümünü işleyenler, Allah'ın emriyle o kutsaldan vazgeçerler ise çok merak ettikleri yani Allah'tan öğrenmek istedikleri şeyi öğreneceklerdir. Rabbimiz burada biz kullarına bir edep/terbiye metodu öğretiyor.Kendi nefislerimize, canlarımıza, evlâtlarımıza, talebelerimize karşı davranış şeklimize örnek veriyor. Öyle ya, bir talebi olan, fedakârlık yapabilmelidir. Nasıl alışverişte almak istediğiniz ürün için bir miktar maddi değerden vazgeçmeniz gerekiyor. Mânâda da bu böyledir. "Baba bana şunu al" "Öğretmenim bana şunu ver" denildiğinde fırsat eğitiminin tam vaktidir. Peki alayım, istediğini vereyim amma…. Demek zamanıdır. "Sen de şu yanlışından vazgeç." Yani sen emredileni kûrb'ân et, nefis mücadelesinde gerekeni yap ki, talebin gerçekleşsin. İşte Allah'ın, Rabb sıfatının eşsiz zuhuru. Mûsâ kavminin terbiyesi. Hem de öyle bir terbiye ki. Sorguladıkça işi zorlaşan bir terbiye. Sadece "emredersiniz" demek varken, şu şöyle mi, bu böyle mi? Sorgularının temelinde ise mutmain olmamak vardır. Acaba olacak mı?

Tereddüdü vardır. Rabbine karşı mütereddit olanlar ise er geç pişman olacaklar ancak bu kendilerine pahalıya mal olacaktır. Tıpkı hikayemizde olduğu gibi. Bu hikayede insanı düşündüren bir başka husus da, Allah isteseydi bahse konu bu olay hiç cereyan etmeden maktûlü diriltir ve kâtilin kim olduğunu söyletirdi. (O her şeye kâdirdir)

Halbuki olayların cereyan edişiyle müsebbipler arasında bir ilinti kurulması için insanoğlunun tabiri caizse gözüne sokarcasına, zuhura çıkışlar gerekiyor. Oturduğunuz odaya ummadık bir anda bir kuş girecek olsa bu sizde ilginç bir anı olarak kalır. Oysa oradaki bir zâtın elini şaklatarak "şimdi" demesiyle aynı olay gerçekleşse, o kişiyle olay arasında bir ilinti kurulur. Şaşkınlık doruğa çıkar. İşte Rabbin mucizelerini peygamberleri vasıtasıyla gerçekleştirmesinin hikmeti bu olsa gerek. O kavmin, Allah'ın peygamberi konusundaki itminan derecesinin yükseltilmesidir bu. (Allah her şeyi en iyi bilendir) Bakara hikâyesinde İsrâîloğullarının âhiret inancına bir pekiştireç olduğu da bir hakikat olarak gözüküyor. Bugün ölüyü dirilten C. Hakkın ahiretteki ef'âlini kim sorgulayabilir. Allah idrakimizi artırsın. Rabbimiz ayan beyan her şey ortada iken, kalplerimizi o katılaşan kalplerden eylemesin. Bağrından sular fışkırtan, hakikatı tefekkür ve tasavvur edebilen, kaynağında, özünde zâten var olan ilmini zuhura getirebilen kalplerden eylesin. Âmin.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: al……..13@gmail.com
Subject: RE: bakara
Date: Mon, 15 Nov 2010 22:37:04 +0200

Aleyküm selâm hayırlı akşamlar. Us.. kı da yazısını aldım aynı işlemden geçirip dosyasına aktaracağım. Bu yazıda güzel olmuş elinize dilinize sağlık, Cenab-ı hakk daha nice tefekkürler ve yazılar nasib eder inşeallah. kızımızın nikâh-ı hayırlı olsun Sadettin beye yazdığım temenniler aynen sizin içinde geçerli olur İnşeallah. Hayırlı bayramlar, Nüket annenizinde selâmları vardır. hoşça kalın. Usta Babanız.

Date: Mon, 15 Nov 2010 14:12:42 +0200
Subject: bakara
From: al……1….@gmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com

Babacığım us…… kı…… yazısını da gönderiyoruz. Sizin ve Nüket annemin ellerinizden öpüyoruz.

İsrâîloğullarının bakarayı putlaştırdığı gibi biz de kendi bünyemizdeki esmâlarımızı aynı şekilde ilâhlaştırıyoruz. Bunlar da tesiri altına girdiğimiz durumlarda oluşmaktadır. (Bizi, dünyada kullandığımız her esmâ tesiri altına alır.)

Nefsân-î olarak kullanıp putlaştırdığımız bu esmâları öldürmemiz gerekmektedir. İlâh-î hakikate ancak bu şekilde ulaşılabilir. Daha önce mudil

kaynaklı esmâların hâdi esmâları yok etmesi, üstünü örtmesi olabilmektedir. “İçinizden bir Rasûl geldi” Âyeti gereği

Mûsâ (a.s.) mertebesinden ne yapılması gerektiği bize bildirilir. Mudil yönün ağır basması, emr-i teklifinin uygulanmasına engel olmakta ve nefsin oyunları kişiyi oyalayabilmektedir. Teferruata yönelen sorularla, farkında olmadan uygulama güçleşmektedir. Olayın aydınlanması için bildirilen emr-i teklîfi’de öldürülene denk bir hayatın sona erdirilmesi istenmektedir. Ölçü bellidir. Nefs-i râziye mertebesinde, kemâle ermiş, kendisinden henüz hiç faydalanılmamış. Kısasta hayat vardır. Bu olayda da bize gösterilen bu. İnsanda, cemâdât, bitki ve hayvan mertebeleri bulunmaktadır.

Her mertebenin gereği yerine getirilmediği takdirde adâlet ilkesine uyulmamış olunur. Bunun sonunda da gaflete düşüp ayak kayar. Âyet-i kerîme’de kalbin katılığı taşa benzetilmektedir. Bu benzetme sertlik açısındandır. Yoksa onun içinde bile hayat olduğu bildirilmiştir. Yaratılan her varlık canlıdır ve zikir halindedir. Canlı olan da başka hayatlar üretir. Seyr-i sülûk yolunda esmâların üzeri örtülüp nefsin oyunlarına yenik düşülürse hayat değil “hayal” üretilir. Bu da nefse zûlüm olur.

Us….. kı…..

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ce….._6…..@hotmail.com
Subject: RE: BAKARA SÛRESİ
Date: Mon, 15 Nov 2010 22:43:33 +0200

Aleyküm selâm Em….. kızım, gönderdiğin yazını aldım okudum güzel olmuş eline diline sağlık hemen dosyasına aktaracağim böylece gelen cevaplar epey toplanmış oldu gelen cevaplar bittikten sonra yeniden düzenleyip yazı gönderenlere tamamını göndereceğim İnşeallah. Böylece her kes birbirinin fikrinden istifade etmiş olacaktır. Nüket anneninde selâmları vardır. Hoşça kal Hayırlı bayramlar. Hatice kızımıza da selâmlar. İşleriniz kolay gelsin. Efendi Babanız.

From: ce……_6…..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: BAKARA SURESİ
Date: Mon, 15 Nov 2010 20:13:45 +0200

SELÂMÜN ALEYKÜM,

BAKARA SÛRESİ’ NİN YORUMU:

BİSMİLLÂHİRRAHMâNİRRAHîM

(1) Hz. Mûsâ'nın Kavmi Tenzih makamındaydılar, yani Allah'ı ötelerde arayan kavimdi. Maddeye, eğlenceye düşkün olduklarından Hz. Mûsâ'nın

maneviyatını anlamadılar. Bakara **'kes'** emrini bir eğlence gibi algıladılar. Mûsâ ''ben câhillerden olmaktan Allah'a sığınırım. Yani bu bendeki ilim hakiki İlâh-î ilimdir'' demiştir. Burada anlatılan bir mürşit yoluyla Allah'a ulaşmak çoklukla oyalanmadan sendeki levvâme nefsini kesmek ve mülhimeye geçmektir. Mülhimenin iki yüzü vardır. Evhama değil ilhama geçmek. İnsân kendi beşeri varlığınla Allah'a ulaşamaz.Herkes Allah'ı bilir ama Allah'ı bilmek başka Allah'ı dilemek ve Allah'ın ahlakınla ahlaklanmak bambaşkadır. Onun içinki Bakara yani 'bak da ara' Sûresi bizleri başka bir gerçeklede karşı karşıya getiren bir Sûre'dir ve herbirimizi ikaz etmektedir. Kûr'ân-ı Kerîm başından sonuna kadar bakıp aramamızı ve Kûr'ân ahlâkıyla ahlâklanmamızı istemektedir...

(2) Bakara ne yaşlı nede genç ikisinin ortası. Haydi emir olunduğunuz işi yapın...

Burada mürşidin özelliklerini anlatıyor. İlim verecek kadar olgun, hiçbir şey beklemeden, hizmet ehli, insân-ı kâmil bir mürşit "halka hizmet hakka hizmet" demiş. Çalışmalarıyla müritlerinin nefis benliğinden, beşeriyetlerinden kurtarmaktır,Hakk'la kâim olmasını sağlamaktır. ''Emrolduğunuz işi yapın. Allah'ın davetçilerine,elçilerine tabi olunuz.En büyük mürşit olan Allah'a ulaşınız. Allah'a ve resulune tabi olunuz... Peygamber efendimiz buyuruyor ki ''bizde bir et parçası var ki o iyi olursa bizde iyi, o kötü olursa bizde kötü oluruz.'' Onun için kalplerimizi arındırmalı. İşte bu vasıfla olanlar rablerinden gelen hidayet üzerindedirler...

(3) Bakara ki sapsarı bakanlara sürur verir...

Levâmme nefsi emmâreye göre biraz güzelleşmiştir, pişmanlıklar başlamıştır. Tövbe ve istiğfarlarla zikirler, sohbetler ve yapmış olduğu hizmetlerle kalbi arınmaya başlar.Nurlanır.Hakka doğru yolculuğa başlamıştır. Çalışmalara devam etmek lazım. Levvâme'nin bir yüzü mulhime'ye, bir yüzü de emâre ye baktğından, müridin mürşidine tam teslimiyetle olması lâzım gelir ki bu ilâh-î yolculuğun devamı içindir. Hiç şüphe yokki gerçek imân edenler Allah'a ve âhiret gününe inananların. Onlar için korku yoktur ve mahsunda olmayacaklardır. Onlar sapsarı olgun ekin başakları gibi bakanlara huzur verir...

(4) Bakara bize biraz karışık geldi. Biz Allah dilerse onu elbette buluruz.

Bu beden mülkünü fazla karıştırmadan hak yoluna devam etmeli tevazu sahibi olmalıdır. Kibirli ve kimseyi hakir görmemek, kalbini masivalarla değilde, Allah'tan gelen ilhamlarla nurlarla doldurmaktır. Balığın karnında karanlıklar içinde kalan Yunus (a.s.) gibi niyazla zikirlerin Nûruyla beden mülkünden çıkmak. Bu Allah'ın dilemesidir. Elbette bir davetçi bulup takva sahibi olmalıdır. Ancak onlar otururken, yatarken ve ayakta Allah'ı zikir ederler. Mürşidinin hizmetlerini farzlardan başka herşeyden üstün tutmalıdır...

(5) Bir Bakara ki ne koşulur arazi sürer nede ekin sular hiç alacası yok. Boyunduruk altına girmemiş olması hür olmasıdır.

Bir şartlanma olmadan, kendi beden ilmini Hakk yolunda ilerletmek, kalbine masivâlar sokmadan ve çoklukta oyalanmadan tekliğe yönelmektir...

(6) Siz birini katletmiştiniz, suçu birbirinize atmıştınız. Allah sakladığınızı çıkaracaktır.

Siz içinizdeki insân tarafını kesmiştiniz. İman edenlere rastladıklarında 'bizde inandık iman ettik' derler. Birbirleriyle başbaşa kaldıklarında "Rabbimizi aleyhinize delil olarak kullansınlar diyemi tutup Allah'ın size açıkladığı hakikati onlara söylüyorsunuz. Aklınız yokmu?" derler. Tevratla ve Kûr'ân-ı Kerîm de ki bazı hükümlerini gizlerler. Onların gözleri vardır görmezler, kulakları vardır Allah'ın kelâmını duymazlar. Dilleri vardır hakikati konuşmazlar. Peki bilmezlermi ki onlar neyi sır olarak saklarlar, neyi de açıkça ilân ederlese Allah hepsini bilir…

(7) O Bakara'nın bir parçası ile o maktule vurun..! Allah ölüleri diriltir ve size Âyetlerini gösterir ki akıllanasınız...

Bizde ki insân bilgileri tekrar zuhura geldi; beni öldüren "levvame nefsi öldürdü" dedi ve tekrar öldü. Allah'ın zât-î tecellisiyle meydana geldi. Zât-î tecellisiyle bir şeye "ol" dedimi oluverir. İnsânların kendi beşerî varlıklarınla, kendi kendilerini uyanması mümkün değildir. Allah'ın veli mürşitleri insânları hidayete davetçidirler, ölü olan nefsimizi Allah'ın izniyle tekrar diriltirler. Sohbetlerle, zikirlerle, hizmetlerle sıratı müstakime ulaştırırlar. Bu Allah'ın gerçek vaadidir. Allah dan daha doğru kim olabilir ki. Allah'ın Kelâm esmâsıyla dirildi. Hakk ile kelâm eden, hakikat ile dirilir...

(8) Sonra bunun arkasından kalpleriniz katılaştı. Şimdi onlar taşlar gibi hatta duygusuz. Çünki taşların öylesi var ki; içinden nehirler kaynıyor.

Mûseviyyet mertebesine gelmeden, sizin kalbleriniz o taşlar gibiydi. Çünki nefsinin hükmü altında olduklarından, nefsimize hizmet eden arzuların hevasına uymuştu. Bütün çabamız nefislerimizi razı etmek, onu duyurmak. Dünyanın nimetlerini ve evlatlarını herşeyden üstün tutmaktı. Dünyaya niçin geldiğimizi unutup,Allah'a kul olmayı değil,nefsini ilah gibi görmekti. İnsanların içinde öyleleride var ki, onları ne malları, ne de evlatları Allah'ın zikirden alıkoyamaz...

ELLERİNİZDEN ÖPER SAYGILARIMI SUNARIM.

BA……. DA… EM……

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ne….._ko…..@hotmail.com
Subject: RE: BAKARA SÛRESİ
Date: Mon, 15 Nov 2010 23:12:03 +0200

Hayırlı akşamlar ne…… kızım. Gönderdiğin yazını aldım, ellerine diline sağlık olabildiği kadar yazmışsın sağolasın cenâb-ı Hakk daha nice idrakler nasib etsin İnşeallah. Bayramın mübarek olsun ev halkıyla birlikte daha nice

bayramlara erişirsiniz İnşeallah. Nüket annenin de selâmları vardır, Bizden de herkese selâmlar. Hoşça kalın, Efendi Baban.

From: ne……_ko…..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: BAKARA SÛRESİ
Date: Mon, 15 Nov 2010 21:54:46 +0200

ÇOK KIYMETLİ EFENDİ BABACIĞIM;

SOHBETİNİZDEN DİNLEDİĞİM VE ALGILADIĞIM KADARIYLA BİRŞEYLER YAZMAYA ÇALIŞACAĞIM. EVVELA SİZİN VE NÜKHET ANNEMİN ELLERİNDEN ÖPER,SEVGİ VE SAYGILARIMI SUNARIM...

BİSMİLLÂHİRRAHMâNİRRAHîM

(2/67) Hz. Mûsâ kavmi tenzih mertebesinde yaşayanlardır. Bizde ki güçler bizim kavmimiz oluyor. Burada anlatılmak istenen bizim nefis mertebelerimizi bilmemiz...Bakara kes emri; Zât-ı Ulûhiyyetinden rubûbiyyet mertebesine gelen emirdir. Hangi nefis mertebesindeysen onu kes. Kendindeki ilim alttaki nefsi öldürür.

İnekten kasıt levvâme nefsidir. Bir dervіştede ineklik olması lazımdır. Hiçbirşey beklemeden hizmet verir. Nefsi levvâme mertebesine gelen kişi için tehlike vardır. Bir yüzden içeriye, nefsi mülhime mertebesine bakıyor ise debir yüzdende eski mertebesi olan dışa nefsi emmareye bakar. İşte Mûsâ'nın kavmi emmâre'lik tarafına yönelince "sen bizimle alay mı ediyorsun" dediler. Hz. Mûsâ'yı câhillikle suçladılar. Hz. Mûsû da "bendeki İlâh-î ilim olduğu için böyle câhillerden Allah'a sığınırım" dedi. Hz. Mûsâ böyle deyince hemen toparlandılar. Yani nefislerini kınadılar, pişmanlık duydular. Hatalarının farkına vardılar. Levvâme nefislerini kesmek için milhime mertebesine döndüler... Nefsi mülhimenin iki yüzü vardır; Biri, levvâme ye diğri i se mutmainne ye bakar. İlham ve evham mertebesidir. Burada Cenâb-ı Hakkın istediği evham tarafını yani evham kavmini boğazla, şeytani düşünceleri kes..!

(2/68) Dediler ki ; Rabbine dua et bize beyan etsin; Nasıl bir Bakara? Ne yaşlı nede genç, ikisini ortası...

Burada da nefislerinin olgunlaşmaya başlamasıdır. Ne genç nede yaşlı oluşu bu yüzdendir. Ulûhiyyetinden gelen emirdir.

(2/69) Levvâme mertebesine gelince insân biraz güzelleşmiş oluyor, İlâh-î muhabbet oluşmaya rengi sararmaya başlıyor ve zikirlerle nefsini arındırmış oluyor. Bu vesileyle ona bakarlar ve hoşlanırlar. Allah'ın rengi olan Vahdet rengi, sarı renge boyanır.

(2/70) Dediler; Hangi sığır? Allah dilerse elbette buluruz.

Levvâmede oldukları için kesmeye karar verdiler, inşeallah dediler. İnşeallah demeseydiler 40 yıl gaflete kapılacaklardı...

(2/71) Ne koşulur ne arazi sürer vs. Boyunduruğa girmemiş saplantısız yani hür. Emmare ve levvame toprağını sulamamak lekesiz, tertemiz, sapsarı ve parlak olmalıdır.

Putlaştırdıklarının yerine sadece Hakk ın olması anlamındadır...

(2/72) O vakit birini katletmiştiniz.

İçinizdeki insân tarafınızı kesmiştiniz. Oysa nefislerimizi kesmemiz lâzım. Yani nefsimizi katletmemiz lazım...

(2/73) Dedi ki; Bakara nın bir parçasıyla maktule vur..!

Bizlerde ölmüş olan insanlık, hakiklati İlâh-î kelamcı tarafından vurulunca dirilir. Ölü kalpleri Allah diriltir. İlâh-î kelamcı dan kasıt, İnsân-ı kâmildir, mürşitlerimizdir.

Biz dedik ki; Allah'ın Zât-î sıfât-î Sûbûtiyeleri'dir. Allah'ın izniyle ölü konuşmaya başladı. Zât-î tecellisidir, vuran Allah'ın kendisidir. Allah'ın kelâm sıfatıyla hayat bulur. Âyet-i Kerîme'de "yaşayan ölüleri biz diriltiriz." Diriltme ve öldürme Allah'a aittir ve allah'ın sıfatı Sûbûtiyeleri'dir. Kim ki bir kimseyi mânen diriltmiştir, o Ulûhiyyet'in hay sıfatının zuhur mahalli olmuşur...

(2/74) Sonra kalpleriniz katılaştı;

Hakk yolunda giden insân levvâme'ye ulaştıktan sonra rahatlar, boşverir ve rehavete düşmemelidir. İşte onlar için söylenen söz;"Kalpleriniz taşlaştı." Bildiğinizle amel etmeyince zındık vasfına bürünülür. Taşlar Allah'ın haşyetinden çatlar yerlere yuvarlanır. Tepelerden aşağıya yuvarlanmak, ilimden tevazuya bürünmedir.Taşların arasından zemzem veya kevser ırmağı akar ve ölü kalpler yeşerir. Kevser ırmağının getirdiği özellikler ile kendi beşeri varlıklarından yıkanıp temizlenilir...

ELLERİNİZDEN ÖPERİM EN DERİN HÜRMETLERİMLE:

NE….. KO……

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ku…..po…….@gmail.com
Subject: RE: Bir hikâye bir çok yorum (3)
Date: Wed, 17 Nov 2010 14:39:09 +0200

İyi günler Al…. Em…… oğlum, Gönderdiğin yazını aldım, güzel olmuş eline diline sağlık, hemen dosyasına ilâve ediyorum. Cenâb-ı Hakk daha nice idrakler nasib etsin İnşeallah. Bayramın mübarek olsun, Annene, babana, ablana ayrı ayrı selâmlar. Hoşça kal Efendi baban.

From: ku…..po…..@gmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Bir hikaye bir çok yorum (3)
Date: Tue, 16 Nov 2010 00:05:28 +0200

İyi akşamlar Efendi Baba,

Daha evvel göndermiş olduğunuz açıklamalar çok yardımcı oldu. Allah sizden razı olsun. Ekte verdana 10 çift tarafa yapışık şekilde bakara suresiyle ilgili olan sorularınızın cevabını gönderiyorum.
Hayırlı geceler, Al….. Em…. Ku…..

BİR HİKAYE BİR ÇOK YORUM
3
BAKARA HİKAYESİ

Bu konuyu ele alırken ana bölümleri parçalara ayırmanın daha doğru olacağını düşünüyorum. Cevaplanması gereken 5 soru mevcut. Bu soruların özelliklerine bakıldığı zaman iç içe geçmiş oldukları görüldüğü için ayrı ayrı cevaplamanın mümkün olamayacağını dolayısıyla Sûrenin bende olan açılmasını naklettikçe soruların da cevaplarını bulabileceğini düşünüyorum. O halde açıklamaya gayret edeyim:

Bakara Sûresinde Allah düzenini esasında çok açık bir şekilde gösteriyor. Düzeni önce fiil ile başlıyor. Bir katledilme hadisesi mevcut. Bunun üzerine çözümün aranacağı yer olarak Allah'ın Rasûlü'ne başvurulma hadisesi var. Yapanlar belki bu maksatla yapmıyor olabilirler. Ancak Allah kendi düzenini bu düzeni idrak etmeyenlerin fiilleriyle gösteriyor. O halde fiilin fâili Allah ise elbette ki fiil işlendikten sonra fâilden haber getiren Rûsûl'e gitmek gerekir.
Burada dikkat edilmesi gereken diğer bir husus ise Rasûl önce tek bir söz söylüyor "Bir bakare boğazlayın". Ancak bu anlaşılmıyor. Onun üzerine açmaya başlıyor. Bakarı 3 ayrı seferde 3 ayrı özelliğini tanımlıyor.

- Ne genç ne yaşlı, ikisi ortası dinç
- Bir bakare ki sapsarı
- Bir bakare ki ne koşulur ne arazi sürer, ne de ekin sular, salma, hiç alacası yok

Yani bir yönüyle Allah bilinmekliğini arzu ettiği için teklikten kesrete geçiş mevcut. İlk söylenen söz diğer 3 tanımlama için söylenen sözlerin içinde mevcut. Dolayısıyla 3+1=4 ile de şeriat-tarikat-hakikat-marifet ve fiil-esmâ-sıfat-zat makamlarının işleyişi ortaya çıkmış oluyor.
Bu bakarın boğazlanmasının amacının ölüyü diriltmek olduğu çıkıyor sonunda ortaya. O zaman ölüyü diriltmenin ne demek olduğunu ve bunun için ne gerektiğini bilmemiz gerekiyor.

Bunun için yapılacak hakikatte tek iş var. Bakare boğazlamak - Allah'ın arzu ettiğini şüphe etmeden yerine getirmek - Allah'a kurbiyyet sağlamak üzere kûrb'ân etmek Hüküm indiği anda akılda soru olmaması lazım. Eğer soru varsa bu yanında şüpheyi de getirir. Şüphe varsa kişi emin değildir. Emin değilse imân eksikliği mevcuttur. İmânda zayıflık varken ne ikân ne de ihsân'dan bahsedilebilinir. Yani esasında yapılması gereken iş, en aptal kişinin bile yapabileceği, yapılabilecek en kolay iş olduğu halde biz hep zora sokuyoruz. Aklı esas sahibi olan Allah'a teslim etmek yerine bir anlamda günlük yaptığımız işlerde Allah'ı sorgulamakta kullanıyoruz. Ama buna da üzülmemek gerekir; çünkü Allah bilinmekliğini zevk ettiği anda içimizdeki şüphe, sorular, sorgulama ihtiyacı da kendi düzeninin birer parçası olarak ortaya çıkıyor. Yani cevabı baştan veriyor olsa da o cevabı tatbik edecek idraka gelebilmek için bu merhalelerden geçmek gerekiyor. İşte bunun içindir ki diğer 3 tanımlama geliyor arkasından.

Ne gençliğin verdiği zihinsel eksiklik (tecrübesizlik, toyluk, ne yaşılığını getirdiği fiziksel eksiklik olmalı. Optimum noktada bulunmalı. Renginin sarı olması ile radiye mertebesine işaret etmekte. Allah'a teslimiyetin ortaya çıkmasını dolayısıyla aynı kökten gelen İslâm'ı remzetmektedir. Ne koşulur ne arazi sürer diyerekten de hür olma işaret edilmekte. Yani hür iradesiyle teslimiyette olmak gerekiyor. Buradan da "lâ ikrâh fid'dîn" (dinde zorlama yoktur) Âyetinin tasdikinin yapılmakta olduğu görülebilir. Zâhirde katlin fâilinin yani hakikatin zuhura gelmesi için bu 3 özelliği taşıyan bakarın kûrb'ân edilmesinin mânâsında Hakk'ı bulabilmek için bu 3 özellikle kendimizi kûrb'ân etmemizi anlatmaktadır.

Ölünün dirilmesi ise, diri kabul ettiğimiz bu halimizin esasında ölü hükmünde olduğu, o bakarın hususiyyetleri kendimizde mevcut olmadığı müddet zarfında dirilemeyeceğimizi ifade etmektedir.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ce…….uz……@hotmail.com
Subject: RE: Bakara Hikayesi
Date: Wed, 17 Nov 2010 14:18:26 +0200

Hayırlı günler Ce….. kızım. Yazılarını aldım sağolasın oldukça güzel olmuş epey oğraşmışsın, eline diline gönlüne sağlık. Cenâb-ı Hakk idrak ve anlayışlarını yavaş yavaş arttırsın. Hem dünya hem ahiret işlerinin hepsine aynı değeri vererek çalışırsan her ikisinde de daha muvaffakiyyetler elde etmiş olursun. Çünkü her ikisi de aynı derece de lüzumludur. bayramın mübarek olsun, Nüket annenin de selâmları vardır, bizden de herkese selâmlar. Hoşça kal Efendi Baban.

From: ce…….uz…..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Bakara Hikâyesi
Date: Tue, 16 Nov 2010 05:44:06 +0000

Efendi babacığım gününüz mübarek olsun, nasılsınız?

Sizin sohbetiniz ile ve bazı makalelerden alıntılarla tamamladığım Bakara Sûre'si yazısını gönderiyorum. Umarım yazdıklarımla haddimi çok aşmamışımdır.

Sizin, çok sevgili Nüket Annemin ve tüm ailenizin bayramlarının mübarek olmasını diler, ellerinizden saygı ve muhabbetle öperim.

Ce….. kızınız

"Bakara kelimesi Kûr'ân-ı Kerîm'de 4 yerde (2/Bakara, 67, 68, 69, 71); bunun çoğulu olan bakarât 2 yerde (12/ Yûsuf, 43, 46); bakar kelimesi de 3 yerde geçer (2/Bakara, 70; 6/En'âm, 144, 146). Sığır anlamına gelen bu kelimeler, Kûr'ân-ı Kerîm'de toplam 9 yerde geçer."

(http://www.ihya.org/kavram/kavramlar-ansiklopedisi/dt-617.html)

"9" ise Hakikat-i Mûseviyyet'tir. Seyr-i sülûk yolunda 9.mertebe Mertebe-i Mûseviyyet'tir.

(2/67) Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti: Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor, ay dediler: Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun? Dedi: öyle cahillerden olmamdan Allah'a sığınırım.

Mûsâ (a.s.) ın kavmi, bir inek kesmenin, durumlarıyla alâkasını anlayamadılar, kişisel bir fikir olarak düşündüler. Beşeri değerlendirmeleri ile İlâh-î kelâma karşı akıl yürüttüler, emr-i İlâh-îye ye tepkilendiler çünkü vehmin gölgesindelerdi. Bu durumda olan kişi, akl-ı cüz'ünü bırakıp akl-ı külle itaat etmekle emri şüphesizce yerine getirmelidir.

"Bakara; yarmak, ayırmak, izah etmek ve araştırmak anlamında Arapça bir fiildir. Tasavvuf ilminde Bakara, çile çekme kabiliyeti kazanan ve süfli arzulardan kurtulmaya elverişli hale gelen nefis anlamındadır. Çile çekme kabiliyeti kazanan nefisini Allah yolunda kûrb'ân, nefesini Hakk yolda tüketmedikçe kendisine daha çok tapınacak musallat olacaktır." (A. Hamid Özyayla)

Bir öküz boğazladım, kakıldım sere kodum / Öküz ıssı geldi, eydür, boğazladın kazımı

(Bir öküzü boğazladım, bastırdım, yere seriverdim / Öküz sâhibi biri gelip bana dedi ki: Benim kazımı niye boğazladın?) Yûnus Emre

Buradaki öküz, İsmâil Hakkı Bursevî'ye (ö.1137/1725) göre; yeme, içme, uyku ve cimâ gibi her türlü hayvânî ve nefsânî sıfatları simgelemektedir. Çünkü öküz, bu tür isteklere pek düşkündür. Beytin ilk mısraında geçen öküzü boğazlamak, bastırıp yere sermek deyimleri, tasavvuf terbiyesiyle nefsi yenmek, onun her türlü kötü vasıflarından kurtulup arınmak mânâsına gelmektedir. İkinci mısradaki öküz sâhibi tamlaması da nefs-i emmâresini yenememiş kişileri ifâde etmektedir. Beytin sonundaki kaz kelimesi ise, yine

insan nefsinde bulunan ve fakat temiz şeylere hırs gösterme sıfatını temsîl etmektedir.

Mesnevî"de öküz, insân'ın mânevî yükselişine engel olan, onu yoldan alıkoyan, saptıran, hakîkati perdeleyen nefsânî ve bedensel duyguları ifâde etmek için kullanılmıştır. Nefsinin esîri olmuş kişiler ise, doymak bilmez bir açgözlü ve bu açgözlülüğü yüzünden de içine düştüğü nefsânî ve dünyevî kaygılar sebebiyle telef olup giden birer öküz olarak tasvir edilmiştir.

Büyük bir adada, obur bir öküz yaşarmış. Yüce Allah, o adayı otlarla, çayır çimenle doldurur; öküz, akşama kadar hepsini otlar, bir dağ parçası gibi şişer, semirir; gece olunca da "bütün ovayı otladım, hepsini bitirdim; yarın ne yiyeceğim?" korkusuyla derde kapılır; bir türlü uyuyamaz; bu dertle zayıflayıp âdetâ kuru bir çöpe dönermiş. Sabahleyin kalkınca, yine bütün ovayı, önceki günkünden daha yeşil, daha bol çayır çimenle dolu bulur; yine yer, içer, semirir; geceleyin yine aynı derde düşermiş. Yıllardır bunu görür; fakat bir gün bile Allah"a yine güvenmezmiş. V. Cilt 2862 (V/234). "İşte nefs, o öküzdür, ova da dünyâ. Nefs, ekmek korkusu ile dâimâ zayıflar durur. / "Gelecek zamanlarda ne yiyeceğim? Yarının rızkını nasıl ve nerede elde edeceğim?" derdine düşer. / Yıllardır yedin; yiyeceğin eksilmedi. Artık biraz da gelecek düşüncesini bırak da geçmişe bak! / Yediğin rızıkları hatırına getir; geleceğe bakma da az sızlan!" V. Cilt 2864 (V/235).

Hikâyedeki obur öküz gibi, sürekli dünyânın nefse hoş gelen bedensel lezzetlerinin kaygısıyla boğuşup onun sıkıntısını çekip duracağına; bunları bırak da rûhunu doyuracak mânevî gıdâlara ve hazlara yönel! Seni asıl kurtaracak olan, o mânevî değerlerdir.

"Öküz, Bağdat"a geliverir… Bir ucundan öbür ucuna kadar şehri dolaşır… / Bütün o yaşayıştan, o güzelliklerden, o lezzetlerden, ancak ve ancak sokaklardaki karpuz kabuğunu görür! / Öküzün yâhut eşeğin seyrine lâyık olan şey, sokaklara atılan samanlarla yollarda biten otlardır!"(IV/192).
(Doç.Dr. Ahmet Ögke "Mevlânâ'nın Mesnevî'sinde 'Öküz' Metaforu" makâlesinden alıntı)

Necdet Ardıç / Bakara Sûresi Sohbeti; "O vakti hatırla ki Mûsâ as. ın kavmiyle (mûseviyyet yani tenzih mertebesiyle yaşayan insanlar ve onun altındakilerle) görüşmesi vardı. Allah size bir bakara kesmenizi emrediyor (nefsi emmârenizden sonra bunu emrediyor) İnek; nefsi levvâmedir. Levvâme nefsi kesemezse insan; üstteki basamaklara geçemez. "Sen bizimle alay mı ediyorsun" diyen mülhime nefsin evham tarafıdır. "Bu sözü bana isnad ediyorsanız, câhillerden olmaktan Allah'a sığınırım, bu bendeki ilim, hakikati ilâhiyyeden başka bir ilim değildir, tenzih mertebesinden gelen İlâh-î bir ilimdir."

Bizdeki akl-ı kül bu hadiseyi söylüyor, bizdeki güçlerimiz de bizim ümmetimiz (kavmimiz) oluyor. Allah esmâsı- Câmi esmâsı- Muhammed esmâsı bizde bu sahneyi oluşturuyor, mertebe-i Mûsâ ve bize bağlı güçler de bizim kavmimiz oluyor, kendimizi derviş olarak düşündüğümüzde."

(2/68) Dediler; bizim için rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin, dedi: Rabbim şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç, haydi emrolunduğunuz işi yapın.

Haydi emrolunduğunuz işi yapın demek teslim olun demek, ama onlar akıllarıyla ölçüp, şüphe duyup, zaman kaybettiler ve devamında sordukları sorular ile gittikçe daha ağır bir bedel ödemek zorunda kaldılar. O inek tamamdır, kesin diyor ama Mûsâ (a.s.) kavmi mutmain olmuyor ve emirde eksiklik varmış gibi soru soruyorlar, halbuki noksanlık kendi anlayışlarında. Bir inek kesiniz denince, onlar sorularla yaş- renk- yaşayış v.s. ile kayıtladılar bir ineği. Aynı mantıkla onların, sadece bireysel- vehmi tenzihlerine uyan neyse onları kabullenen bir topluluk olduklarını düşünebiliriz. Bir inek kesin denince "nasıl bir inek" sorusu; keseceğin ineği diğerlerinden tenzih etme düşüncesi içinde olduklarını anlatıyor. Sora sora, ayrıntıya gire gire, sürekli "fark" yaratma, tevhid / birlikten uzaklaşma, ötelere yönelme, şekilciliğe gidiş vardır. İneğin özelliklerine takılmaktansa, sınav; tereddütsüz teslimiyet ile emri olduğu gibi yerine getirmekti.

(2/69) Bizim için dediler: Rabbine dua et, rengi ne imiş bize beyan etsin, Rabbim, dedi, Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki sapsarı, rengi bakanlara sürur verir.

Mısırlı göz uzmanı Dr. Mustafa Ahmet Azb bir araştırmasında; insân gözünün kırmızı rengi görebilmesi için 50 diametrelik, mavi rengi görebilmesi için 150 diametrelik bir enerji harcarken; sarı rengi görebilmesi için enerji sarfetmediğini ortaya çıkardı.

"Sarı inek gibi olma derler. Sarı inek müsaade eder sütünü sağdırır, kova dolana kadar bekler, tam kova dolduğunda bir tekmeyle hepsini döker. Emek de böylece boşa gider. Kişi cihadla, mücahedeyle nefs mertebelerini aşar ama bir yanlışla düşer Allah korusun." (Gavs S. Abdulhakim-ks sohbet 17

http://menziledogruu.blogcu.com/SOHBETLER)

(2/70) Dediler: Bizim için rabbine dua et nedir o bize beyan etsin, çünkü o bakare bize karışık geldi/hangi sığır olduğunu kestiremedik. Bununla birlikte biz- Allah dilerse onu elbette buluruz.

"İnşallah deyip muvaffakiyeti Cenâb-ı Haktan bilenlerin işlerinde muvaffak olacaklarına dâir bir işaret taşımaktadır." (Ömer Nasuhi Bilmen / Bakara Sûresi Tefsiri)

O ineği bulamadık diyorlar, oysa durumun ineğin kabiliyeti ile bir ilgisi yoktur, ölüyü diriltmeye o muktedir değildir. Emre uyup rastgele bir sığır kesiverselerdi, emir yerine gelmiş ve maksat hasıl olmuş olacaktı. Fakat onlar işi büyüttüler, çok özel bir inek olacağını zannettiler.

"Hakk Teâlâ, onlara dünyadaki ineklerden herhangi birini kesmelerini emretmişti. Bu insanın muhayyer bırakıldığı bir vâcibdir. Mükellefiyet, eğer tutsalardı kifayet edecekti ve ineğin cinsi hususundaki seçme serbestlikleri, o durumda onlar için bir iyilik (maslahat) idi. Onlar karşı çıkıp, emri tutmayınca

ve isteklerini sürdürünce, menfaatlerine olan hususun değişmesi imkânsız olmaz.” (Fahruddin Er-Râzi, Tefsir-i Kebir Mefâtihul-Gayb, Akçağ Yayınları: 3/75-78)

(2/71) Rabbim, dedi: Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma, hiç alacası yok, işte dediler, şimdi hak ile geldin, bunun üzerine o bakareyı boğazladılar, ki az kaldı yapmıyacaklardı.

“Bakara kesmek, hayvanî nefsi kesmeğe işarettir. Zira onun kesilmesinde ruhanî kalbin hayatı vardır. Cihadı Ekber budur. “Bakaratün safra” riyazet erbabının yüzlerinin sarılığına işarettir. (Fakıun levnüha) nurlu sarılıktır, donuk değil. Salihler siması öyle olur. “Lâ zelulün tüsirul-ardâ” tama’ zilletine katlanmaz, dünyanın süsü, müştehiyatı peşinde koşarak hırs âletiyle yeri sürüp eşmez, “Ve lâ teskıl-hars” dünya toprağını halk yanında yüzünün suyu ile sulamaz, dünya için halka yüz suyu dökmez. Hâlik nezdinde olan mevkiinin suyunu boş yere tüketmez.” (Nisaburi “En tezbehu bakareten” tefsirinden)

“Şimdi (günümüzde), gizli şeyler, alacalı öküze benzer. Söz iği, âlem içinde yüzlerce renkte bir iplik gibi görünür. / Şimdi, yüzlerce renge boyanma (çok yüzlülük), yüzlerce gönül sâhibi olma (münâfıklık) devri. Tek renkli (dosdoğru) olma âlemi, nereden tecellî edecek? / Şimdi zencilik zamanı. Rum diyârına mensup olanlar (Anadolu insanı), yâni beyaz güzeller gizli. Şimdi gece; güneş gizli. / Kurdun devri, Yûsuf kuyunun dibinde. Kıptîlerin nöbeti; Firavun, pâdişah şimdi. / Bu sûretle de kimseden esirgenmeyen rızıktan, herkese lüzumlu–lüzumsuz sırıtıp duran şu köpekler de birkaç gün rızıklansınlar, hisselerini alsınlar bakalım. / “Gelin!” buyruğu verilinceye kadar aslanlar, orman içinde beklemedeler. / Bu emir geldi mi, o aslanlar, yayıldıkları yerden çıkarlar. Allah, onlara, perdesiz olarak yayılacakları, geçinecekleri yeri gösterir. / İnsanın mâhiyeti olan insanlık, karayı da kaplar, denizi de. Alacalı öküzler, o kurban gününde kesilirler. / O kurban günü, korkunç bir kıyâmettir. Mü”minlere bayramdır; öküzlere ise helâk olma günü.” (VI/149-150).

Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî, yaptığı işlerde ve davranışlarında ilkeli ve tutarlı olmayan, bir öyle bir böyle davranan, esen rüzgâra göre renk ve şekil değiştiren, inandığı gibi yaşamayan, iki yüzlü / münâfık kişileri; yarısı siyah, yarısı beyaz, alacalı öküze benzetir: “Görüyorsun ya; bu bir kişide iki iş de var; gâh balık oluyor, gâh olta! / Yarısı mü”min, yarısı kâfir! Yarısı hırs, yarısı sabır! / Allah: “İçimizde mü”min de var, kâfir ve eski putperest de” dedi. / Öküz gibi… Yarısı kara, yarısı ay gibi bembeyaz! / Bu yarısını gören onu almaz; öbür tarafını gören ise almak ister, üstüne düşer.” (II/46-47). II. Cilt 610
Tıpkı alacalı öküzün beyaz tarafını görenin onu almak istemesi, siyah kısmını görenin ise vazgeçmesi gibi; ikiyüzlü / münâfık kişinin de iyi, güzel ve dürüst yönlerini gören, onunla dost olmak ister; ama çirkin yüzünü, kötülüklerini, kabalıklarını ve ihânetlerini gören de ondan kaçar. (Doç.Dr.Ahmet Ögke “Mevlânâ’nın Mesnevî’sinde ‘Öküz’ Metaforu” makalesi)

"Bu inek, hayvanlık yönü kendisini kaplamış olan benliktir ki, bunun kesilmiş olması, ef'âl (işler) özelliklerine engel olma ve keskin bir perhiz (sevgilerden el çekme) bıçağı ile onu hayatı olan arzulardan kesmiş olmaktır.
Yüce Allah: O inek (benlik) görenek ile alışmış, inancı ve anlayışı kök tutmuş, kabiliyeti yok olmuş bir inek değildir, diyor. Böylece gençlikte doğal olan kuvvetlerinin galip gelmesiyle perhizi, el çekmeyi yüklenmiş olması güç ve kabiliyeti az olan, çok genç bir inek de değildir. O inek (benlik) doğru işlerle ve ibadetle kabiliyet toprağını kazıyarak çift sürmüş, şeriat emirlerine karşı kendini aşağıda tutmuş ve boyun eğmiş bir inek olmadığı gibi, elde edilmiş ilimler suyunu çekerek kendisinde açığa çıkmamış marifetler ve hikmetler ekinini sulayan bir inek de değildir. Hiçbir şeriat terbiyesi verilmemiş ve adetler ile alıştırılmamış, sahibi tarafından doğaya otlaması için salınmış, hiçbir anlayış ve görüş kendisinde kökleşmemiş bir inektir."

(http://www.hakikatbilgisi.com/his/tevilat/bakara.html)

Zelûl; alıştırılmış, boyun eğen, kolaylıkla çekilip götürülebilecek olana denir (yumuşaklık, uysallık). "lâ zelûlun" ; arzuları dizginlenmemiş bir nefs olabilir.
Nisa 4/92'de musellemetun; teslim edilmiş olan, teslim edilen anlamında kullanılmıştır. Bakara 2/71'de salma bir inek şeklinde çevirilmiş. Bunlar, ineğin İlâh-î korumaya bırakılmış olduğunu belirtir.

"Arazinin sürülmesi", hareket ettirilip karıştırılması demektir. Şu hadis-i şerifte de bu kelime kullanılmıştır: "Kûr'ân-ı Kerim'i iyice araştırınız (karıştırınız). Çünkü o öncekilerin de sonrakilerin de ilmidir." [İbnu'1-Esîr, en-Nihâye, I, 229] Bir diğer rivayette ise : "İlim isteyen bir kimse Kûr'ân-ı Kerîm'i iyice araştırsın." [el-Heysemî, Mecmau'z-Zevâid, VII, 165] diye buyurulmaktadır. (Bakara Suresi, Kurtubi Tefsiri)

Hindistan'da inekler kutsaldır, sokaklarda diledikleri gibi dolaşır, kaldırımlarda güneşlenir, tapınaklara girer, pazar yerlerine pislerler, kimse onlara ilişmez hatta saygıyla selâmlarlar. Benliğini İlâh edinen insân'ın da manevi hayatının kalitesi buna benzer. Nefsinin hevasına uymuş ve bireysel nefis yıldızına kutsallık ve dokunulmazlık veren kimsenin hali böyledir.

Az kaldı yapamayacaklardı; Kolaylığı, açık ve net olanı bırakıp, zorluk, giriftlik ve belirsizlik içinde bocalayan insanlar, şekile takılıp, içsel mânâlara kendilerini kapatmış olurlar. İkinci derecede ve tali işler üzerinde durmak, emek ve zaman kaybına yol açar, uygulamayı ve yerine getirmeyi de engeller. İşi sıkı tutmak istediler, Allah da onların işlerini zorlaştırdı. (Dinde ayrıntıya dalmak işi zorlaştırır) Ayrıca bedel ödemek ağır gelirse, sonra daha ağır bedeller ödenir.

"Yahûdîlerin dini kitapları olan Talmud'da, ibadetler veya günlük yaşam hakkında en akla gelmeyecek detaylar yer alır. Yahudilikte bir insanın dindarlığının ölçüsü de bu detayları ne kadar uyguladığına göre değişir. Buna karşın dindarlığın temeli olan Allah'a ve ahirete imân konusu tamamen unutulmuştur. Yahûdî dini, uyulması gereken bir kurallar bütünü haline gelmiş, Allah korkusu, Allah rızası, Allah sevgisi gibi imân esasları kaybolmuştur." (Peygamberler Tarihi, Abdulvahid Metin)

Müslim, Ebû Hureyre'den Hz. Peygamberin şöyle dediğini belirtir: "Rasûlüllah (s.a.v.) bize konuşma yaparak şöyle dedi: Ey insânlar! Allah size haccı farz kıldı, hac yapınız. Bir adam : Her sene mi ey Allah'ın Rasûlü? dedi. Rasûlüllah birşey söylemedi. Adam üç defa sordu. Bunun üzerine Rasûlüllah şöyle dedi: Evet, deseydim, farz olurdu ve siz ona güç yetiremezdiniz. Ben sizi bıraktığım (bir şey söylemediğim) sürece siz de beni bırakınız (sormayınız). Sizden öncekiler çok sordukları ve peygamberlerine çok itiraz ettikleri için mahvoldular. Size bir şey emrettiğim zaman onu gücünüz yettiği kadar yapınız. Bir şey yasakladığım zaman da terkediniz" (Müslim, Hac, 412)

<u>Necdet Ardıç / Bakara Sûresi Sohbeti; Bakara 2/68-69-70-71</u> O ineği hangi oluşumlarla- çalışmalarla keseceğiz bize bildir, diyorlar. Çünkü o gün Benî isrâîl sahalarında oynanmış bu oyun, şimdi kendi varlığımızda oynanıyor. Derviş evvelâ bakaralık olmalı ahlâken (o verici hayvan sütünü verir, derisini, etini, yavrusunu, her şeyini bağırsağını, çocuğunu verir, biz sadece kuru ot verimembers ona ve herşeyinden faydalanırız. Bembeyaz, -insanoğlunun yapamadığı- sütünü verir karşılıksız, bütün zorlu işlerimizi ona yaptırırız, sabahtan aksama koşturturuz onu.) Yani dervişin hizmet ehli olması gerekir, hep fayda hep fayda, hiçbirşey beklemeden. Hem bu yüzden inek alınmış hem de Mısır'da ineğe tapmaları (inekten herseylerini temin ettikleri icin hörmet babında onu İlâh edinmişler) inek acayiplerine gitti çünkü ineğin üzerinde bir İlâh oluşumu vardı. Bizde de; Nefs-i Emmâremiz eğer terbiye edilmezse bir İlâh hükmündedir. "Vennecmi iza heva" da olduğu gibi o bireysel yıldız-beşeriyet yıldızı bizde olduğu sürece başka bir şeye yönelmemiz çok zor adeta imkansız olur. O nefis yıldızından aydınlandığımız sürece bizde de bu beşeriyyet hükmü olduğundan onu kesmemiz biraz zorlaşıyor.

Duygularımız, hissiyatlarımız, benliklerimiz, varlıklarımız hep o inek hükmü altında toplanmış ve onun kesilmesi gerektiğini belirtiyor. Eğer o ineği kesmeden orda bırakırsak bizim menzilimiz o kadar olmus olur, orası olmuş olur ve o mertebede kalmış oluruz. Kendi hakikatlerimizi de idrak edememiş oluruz. 18-20 yaslarına ulaşmış olacak kişi, çocuk aklı bu ilmi almaya yetmez, buluğa ermiş olacak, çok yaşlı olursa da onu kendi çizgisinden çıkarmak da zor olur. Kavm yani nefs-i mülhime ve onun avalisi rengi nasıl olacak diyor (zora koşmak istiyor ama kendine zorluk çıkarıyor) Sapsarı rengi, parlak, bakanlar hoşlanırlar; kişi levvâmeye gelince, emmâreye göre biraz güzelleşmiş oluyor, emâre de asarım keserim derken, levvâme de üzüntü duyar, tevazu sahibi olmaya baslar, kendisinde de İlâh-î muhabbet oluşmaya baslar ve rengi sararmaya başlar, onu gören kişi kendisinden emin olur artık (ondan zarar gelmeyeceğinden), sürûr bulur, hoşlanmaya başlar, ve parlak (yaptığı zikirlerden, iyiliklerden) dümdüz sarı renkli olacak - üzerinde hiç bir ayrı tüy olmayacak, vahdet rengine bürünmüş olacak.

Sıbgatullah burada başlıyor –"Allah'ın rengine boyanın, Allah'ın renginden daha güzel bir renk var mıdır" dediği burada sarı renkten bahsediyor. Renk yüzeyseldir, onu sıyırınca altından yine kendi rengi çıkar. Zamanla süngerin suyu emdiği gibi kişinin bütün varlığına Hakkın varlığının sirayet etmesi lazım, en derinine kadar kesildiğinde de yine içinden vahdet rengi çıkması lazım. Ama evvelâ üstü düz renk olucak ki sonra da içerisi düz renk olsun. Böylece bize de Levvâme nefsin özelliklerinden bahsedilmiş oluyor.

Böyle bir inek bulalım, gayret edelim de bu işi başaralım diyorlar, inşallah demeselerdi nefisleri onlara iğva verecekti ve vazgeçeceklerdi, kesemeyeceklerdi, onun neticesinde de kavga- fitne çıkacaktı.

Zelil olmamıştır – emir altına alınmamıştır boyunduruğa koşulmamıştır (şartlanmalar içerisine girmemiştir "mutlaka bu böyledir şu şöyledir diye kesin değerlendirmede bulunmamak" bu, saplantısı yok demektir, hürriyeti elinde değil hür düşünemiyor demek olur yoksa). Ekin sulamamış – dolaba bağlanmamıştır (bugün tarikatlerde boyunduruğa koşuluyor dervişler ekin suluyorlar –şeyh o kadar yükseltiliyor ki onda artık kesin bir çizgi haline geliyor, boyunduruk haline geliyor, şeyhten kurtulması mümkün olmuyor, herşeyi onda buluyor, Hakkın yerine haşa o kişiler getiriliyorlar ve puta tapmış oluyorlar, eskileri put yapıp tapmışlar yenileri de o kişinin şahsında yani şeyhe putperestlik oluyor, kişiye varlık getirerek boyunduruk altına girmiş oluyor, ordan cıkıp Rabbini bulabiliyorsa bulsun artık. Ekin sulamamış olcak diyor, günde 100.000 zikre kadar çıkarıyorlar, bu hep kendi etrafında dolaşmak demektir. Kendi etrafında dön babam dön, şartlanmış oluyor. Sonra onun da o dolabı çekecek çevirecek takati kalmıyor. Hem o şekliyle şartlanmış hem boyunduruk altında girmek şekliyle sartlanmıs oluyor. Yeryüzünü sürmemiş olmasının diğer bir anlamı da beden mülkünü fazla karıştırmamış olacak. Yeryüzü bizim varlığımız, kendi dünyamız, onu eşelemeyecek. Ve sulamamış (nefsi emmare - levvame toprağını fazla karıştırırsan ve sularsan azar) O ineği sadece Hak yolunda kullanacak, beden nefs yolunda değil. Ve alacasız olacak (yani muhabbetinde bir fiske kadar acabalık, şüphecilik gibi düşünceler tasarılar olmayacak. Ne dünya ne mal ne mülk sevgisi, ana – baba - çocuk vs. Allah sevgisinin altında olacak, yani o derinin altında olacak. Hak olarak geldin (doğruyu söyledin, yeterli) dediler boğazladılar.

(2/72) Ve o vakit birini öldürmüştünüz de, katili hakkında birbirinizle atışmış, üstünüzden atmıştınız. Halbuki Allah gizlemiş olduğunuzu açığa çıkaracaktı.

İnsân-i bir özelliği öldürüp sonra onu gizleme, suçu başkasının boynuna atmaya çalışma ve haklı çıkma durumu, nefsini temize çıkarmaya çalışma, suçunun (gerçeğin) açığa çıkmaması için emirleri savsaklama, nefs-i emmârenin özellikleridir. Örneğin kişi hilm özelliğini kaybedip birine celâllenmesini, o andaki şartlara veya karşısındaki kişiye bağlayıp nefsini temize çıkarmak ister. Oysa gizlenen bilgi, kişinin gaflet ile mütekebbir esmâsını esmâ-i nefsiyye olarak açığa çıkartması veya başka bir esmâyı yine nefsâni yönüyle kullanması olabilir. Sonraki safhalarında Allah bu bilgiyi açığa çıkaracaktır.

<u>Necdet Ardıç / Bakara Sâresi Sohbeti;</u> Siz bir nefsi katletmiştiniz (insânlık yönünüzü katletmistiniz) "Siz" diye çoğul kullanıyor, herkesin varlığında tecelli etmiş gibi kullanıyor yani her birerlerimiz bu hükmün içerisinde (içinizden birisi kesmişti değil siz kesmiştiniz; Siz insanlık yönünüzü hükümsüz hale getirmiştiniz diyor) Nefsi levvâmeyi kesememiş aşamamışken bize ilham- bazı hakikatler de gelir insân-i yönden gönlümüze ama siz nefsi emmârenin, levvâmenin işine gelmediği için bunları kesmiştiniz bunları hatırlayın, bu hususta da münakaşaya düşmüştünüz, bunu niye yaptınız, samimiyetinizin derecesi nedir Allah bunu bilir ve ortaya çıkartır.

(2/73) Onun için dedik ki o bakaranen bir parçasile o maktule vurun, işte böyle Allah ölüleri diriltir ve size âyetlerini gösterir gerek ki akıllanasınız.

Öldürülen birinin otopsisi ihtiyaç halini alırsa, yapılabileceğiyle ilgili bir yorum çıkarabiliriz. Bakareyi boğazlayan (Nefse ağır gelen bir takım çalışmalarla nefsini emri altına alan) kişi, yüzünü mülhimeye çevirir ve nefsi levvâmesinin kıyameti böylece kopmuş olur. Büyük kıyamet gelmeden bireysel kıyametiyle hesabını görmüş olur. Allah, kişinin nefsi emmâresi levvâmesiyle gizlediklerini yine onun dilinden açığa çıkarabilir. Bakaranın bir parçasını öldürülenin diline vurmuş olabilir kavmi, yani dilinden gerçekler "Rahmân-i bilgi" açığa çıkmıştır "biz kendi nefislerimize zulmettik" şeklinde Allah ölüyü diriltip Âyetlerini göstermiş olur böylece. Diline zikir ile vurdukça da Allah ölmüş olan kalbini diriltir.

"Mevlânâ şöyle der: "Mâden (içinde rûhî / mânevî cevherler olan kimse) de der ki: "Yiğit! Beni bağla! Öküz kuyruğundan yapılma kamçı ile başıma, sırtıma vur! Fakat deşeleme! / Kamçı yarasından hayat bulayım. Mûsâ"nın öküzü yüzünden dirilen maktûl gibi dirileyim. / Öküz kuyruğundan yapılma kamçının açtığı yaradan iyileşeyim. Mûsâ"nın mûcizesiyle dirilen o öldürülmüş adam gibi canlanayım. / O öldürülmüş adam, öküz kuyruğu kamçısının açtığı yaradan dirildi. Bakır gibi, kimyâ yüzünden altın oldu. / Sıçrayıp kalktı, sırları söyledi, kanını dökenleri gösterdi. / "Beni bunlar öldürdü, bu fitnenin tohumunu bunlar ekti" diye açıkça söyledi. (Bk. Bakara, 2/67-73) / Bu ağır beden de öldürüldü mü, sırları bilen ruh varlığı dirilir. / O adamın canı, cenneti de görür, cehennemi de.. Bütün sırları da tanır, bilir. / Kanlı şeytanları, hîle ve hud"a tuzağını ve şeytanlıkları gösterir. / Kuyruğunun açacağı yara yüzünden can kurtulsun diye öküz kesmek, yol şartlarındandır. / Sen de tez öküz nefsi tepele de gizli ruh dirilsin, akıllansın." (11/110)

Buradaki öküz kesmek deyimi: Nefsi eğitmek, yenmek, alt etmek demektir. "Öküz kesmek, yol şartlarındandır" derken Hz. Mevlânâ, nefs terbiyesi yoluyla onun her türlü kötülük, kabalık ve çirkinliklerinin giderilmesinin, temizlenip arındırılmasının, tasavvufun temel esasları arasında yer aldığını metaforik bir dille belirtmektedir. Öyleyse, Rûh, bedenin her türlü nefsânî ve hayvânî istek ve dürtülerinden kurtulsun diye, Mûsâ"nın öküzünün kuyruğuyla nefse vurmak; yâni mürşid-i kâmilin nefse ağır gelen birtakım riyâzet ve mücâhede yöntemlerini nefse yüklemek gerekmektedir.

"Nefsini öldür de âlemi dirilt! Nefs, efendisini öldürmüştür; sen, onu kendine kul, köle yap! / Kendine gel, öküzü dâvâ eden, senin nefsindir; kendisini efendi yerine koymuştur; ululuk taslamaktadır. / Öküzü öldüren de aklındır. Hadi, artık ten öküzünü öldüreni inkâr etme! / Akıl bir esirdir; dâimâ Hak"tan zahmetsizce bir rızık, tabak tabak nîmetler ister. / Onun zahmetsizce rızıklanması neye bağlıdır? Kötülüğün aslı olan öküzün öldürülmesine. / Nefs, "Benim öküzümü nasıl olur da öldürürsün?" der. Çünkü nefs; öküz, ten sûretidir. / Velînimet-zâde olan akıl, ihtiyaçlar içinde kalmış, kanlı kâtil nefs, efendi olmuş, öne geçmiş! / Zahmetsiz rızık nedir, bilir misin? Ruhların gıdâsı, peygamberlerin rızıkları. / Fakat bunu elde etmek, öküzü öldürmeye bağlıdır. Hazîne, öküzün içindedir; ey hazîne arayan, yerleri kazıp duran!" (III/203-204).

(Âşık dedi ki: Ben) Hîleye saptım: O (mâşuk / Cenâb-ı Hakk), bana kızmıştı; yapmak istediği şeye engel oldum, hışmından kaçtım, diye pişmânım. / Söyleyin; kızgınlıkla bana ne yapmak istiyorsa yapsın. Bu (bana) kûrb'ân bayramıdır, âşık da kûrb'ân'lık! / Öküz, uyur, istirahat eder, bir şey yerse; kûrb'ân bayramı için besleniyor demektir. / Beni, Mûsâ"nın kûrb'ân edilerek ölüyü dirilten öküzü bil! Parçalarımdan bir parça bile, hür kişinin tutuklanmasına sebeptir. / Mûsâ"nın öküzü de kûrb'ân olmuştu. En küçük bir parçası bile, bir öldürülmüşe hayat verdi. / "Öküzün bâzı yerleriyle (kuyruğuyla) ölüye vurun!" (Bakara, 2/73) hitâbı geldi; vurdular. O öldürülmüş adam, dirildi, fırlayıp kalktı." (III/318-319).

Buradaki kûrb'ân'lık öküz, Hakk"a âşık olan kimseyi; kûrb'ân bayramı da Allah yolunda kendini kûrb'ân eden âşıkın mâşûkuna kavuşmasını ifâde etmektedir. Tıpkı Hz. Mûsâ"nın kûrb'ân edilerek ölüyü dirilten ve anlattıklarıyla hakîkatin ortaya çıkmasına vesîle olan öküzü gibi, o âşıkın en küçük bir zerresi bile ölü gönüllere hayat verir; kâlpleri ölmüş nice insân, onun mesajlarıyla dirilir, hayat bulur.

Hz. Mevlânâ'nın Mesnevî'sinde öküz metaforuna yüklediği anlamlar, ana hatlarıyla şöyledir:

1. Her türlü hayvânî ve süflî dürtü ve ihtiyaçları yüzünden olmadık sıkıntılar çeken, doymak bilmez /açgözlü nefs,

2. Sınırlı / çok kısa bir süre için işe yarayan geçimlik dünyâ malı,

3. Hayvânî hislerinin tutsağı olup nefsine tapan kişi,

4. İş, tutum ve davranışlarında ilkeli ve tutarlı olmayan, bir öyle bir böyle davranan, esen rüzgâra göre renk ve şekil değiştiren, inandığı gibi yaşamayan, ikiyüzlü /münâfık kişi,

5. Gerçekte şeyhlik kâbiliyet ve yetkisine sâhip olmadığı halde şeyhlik iddiâ-sında bulunan sahte şeyh,

6. Mânevî/ tasavvufî hikmet ve hakîkatlerden habersiz, bunların kıymetini bilmekten âciz kişi,

7. Öküzlük sıfatlarından kurtulamaması sebebiyle peygamberler ve evliyânın öğüt/ dâvetine kulak vermeyen kişi,

8.Hz. Mûsâ"nın kûrb'ân'lık öküzü gibi, Hakk yolunda kendini kûrb'ân eden Hakk âşığı.

(Doç.Dr.Ahmet Ögke "<u>Mevlânâ'nın Mesnevî'sinde 'Öküz' Metaforu</u>" makâlesi)

<u>Necdet Ardıç / Bakara Suresi Sohbeti;</u> Biz dedik ki (Cenab-ı Hak burada devreye giriyor, biraz önce "Ya Musa, Rabbına sor" deniyor, O da "şöyle dedi, böyle dedi" diyordu. Rab'dan aktarma ile konuşmalar var, sonra Allah gizlediklerinizi ortaya çıkarır dedi; Allah'ı Rabbı dolaylı anlatan bir oluşum var

ama burada Cenab-ı Hak bizatihi/ kendi zatından "biz vur dedik bazı parçasıyla" burada ifade de değişik , işte böylece Allah ölüleri diriltir- bunu da başkası anlatıyor (yani bir başka mertebe izah ediyor) Aynı hadise kaç mertebeden anlatılıyor. Rububiyet mertebesi- Ulûhiyyet mertebesi- ahadiyyet mertebesi var. Biz diyor Cenâb-ı Hakk; sıfat-ı subutiyesiyle birlikte ifadeleri var aynı hikâye içerisinde kaç mertebeden mevzuat var. "Allah böylece gizlediklerinizi çıkarır" ve "Allah böylece ölüleri diriltir" aynı mertebe. "Biz diyoruz ki" dediği yerde ne Cebrâîl ne Azrâîl ne Peygamber ne Rahmân ne Rahîm, doğrudan doğruya Cenâb-ı Hakk "biz" diyor. Kime vur dedi o açık değil, yani Mûsâ (a.s.) a mı vur dedi, kavminden birine mi vur dedi, orası açık değil. İneği kestiler, dili veya kuyruğu ile o ölünün üstüne vurdular, yani bizde ölmüş olan o bilginin üstüne kuyruğu veya diliyle vurdular, o bizdeki bilgi tekrar meydana çıktı, tekrar dirildi (Hayy oldu). Dil kelam ifadesi olduğundan onun diliyle vurduğunu düşünürsek daha uygun birşey yapmış oluruz çünkü dilden aldığı ilhamla konuşmaya başladı. Bizdeki ölmüş olan bilgi dirildi, beni nefsi emmâre veya levvâme öldürdü diye bildirdi ve tekrar öldü. Neden tekrar öldü, çünkü artık o ilim mertebesi işini gördü ve daha yukarılara çıktı, öldü de bitti gitti mânâsında değil.

Burada Allah'ın bizâtihi izniyle konuşmaya başladı o parça ölüye vurulduğu zaman. Aynı mevzuu İsâ (a.s.) hani çamuru aldı, bir kuş sûretinde yaptı ve ona üfledi ve o uçmaya başladı, "biiznihi" diyor Cenâb-ı Hakk "benim iznimle uçmaya başladı" diyor. Aynı şekilde İsâ (a.s.) körleri dirilttiği zaman biiznihi diyor. Demek ki zaman zaman Cenâb-ı Hakk bazı mahallerde zâti tecellisini ortaya getiriyor ve zâti tecellisi zâti kudreti ortaya geldiğinde de biz zannediyoruz ki o kişi onu yaptı, hayır, Allah'ın ordaki rolü veya işi oynaması var. "Vemâ rameyte iz rameyte" (Attığın zaman sen atmadın, Allah attı) hadisesi orada meydana geliyor. İsâ (a.s.) ona üflediği zaman üfleyen Allah'ın kendisiydi. Vurduğunda da vuran Mûsâ (a.s.) değildi. Zâti tecellisinin falan veya filân kişiden zuhura gelmiş olması sözkonusu burada. Neden her zaman İsâ (a.s.) onu kuş sûretinde yapıp üfleyip uçuramıyor? "Bizim iznimizle" olduğu için. Orada işte Zât tecellisi zuhura geldiği zaman uçabiliyor, uçuyor, İlâh-î kudret meydana cıkartıyor. Biz dedik ona vur diye; dolayısıyla Allah bir şeye kün- ol dediği zaman hemen oluyor.

"Allah ölüleri böyle diriltir" bir sebep halkeder ölüleri böyle diriltir [bizde ölmüş olan insanlık hakikati, bir kelâm-ı İlâh-î 'İlâh-î bir kelamcı' tarafından vurulduğu zaman oraya *vurmak ille de maddeye vurmak değil, kelâm lisanıyla da vurmak olur yani onu uyandırmak olur nefha-i İlâhiyyi oraya gönderdiğin zaman (üfledim nefesim aynaya vurdu deriz, orda bir darp yok ama oraya ulaşması var) kimde Hayy esmâ-i İlâhiyyesi'nin zuhuru varsa, karşı tarafa o esmâ-i İlâhiyye kelâmıyla vurduğu zaman, orada mutlaka yeni bir hayat meydana gelir, hiç işin şakası yoktur, yuhyil mevta Allah ölüleri diriltir, yani ne zaman ki bir ağızdan Allah'ın kün- ol emri ortaya geliyor, işte o ölü kalpleri ancak bu kelâm diriltir, başka kelâm diriltemez. Yani o kişide zâten var ama çalıştırılmadığı için ölü- baygın hükmünde olan o yeniden hayat bulur. İşte böyle bir nefha-i İlâhiyye'ye kişi eğer ulaşamazsa bunun hayat-ı ebediyi bulması, kendine ulaşması, yeniden varolması mümkün değil. "Ve nefahtü fi min rûhi" hadisesinin bir özelliği de budur (Ona ruhumdan üfledim) İşte biz Âyetlerimizi böylece irade ederiz, umulur ki (lealleküm) sizler bu hakikatleri

akledersiniz, düşünürsünüz. Düşünerek, araştırarak, çalışarak umulur ki bu hale ulaşırsınız demek istiyor, muhakkak şöyle edin değil.

(2/74) Sonra onu müteakip kalpleriniz katılaştı. O kalpler taşlar gibidir. Veya katılıkça daha şiddetlidir. Ve şüphesiz taşlardan öylesi vardır ki ondan ırmaklar kaynar. Ve yine şüphe yok taşlardan öylesi vardır ki yarılır, kendisinden su çıkar. Ve yine şüphe yok, taşlardan öylesi vardır ki Allah korkusundan aşağıya düşüverir. Allah Teâlâ ise sizin yaptıklarınızdan asla gâfil değildir.

Avfî tefsirinde, İbn Abbâs'tan naklen der ki: Kesilen hayvanın bir parçası ile vurulunca ölü dirilip oturdu ve kendisine, "Seni kim öldürdü?" denildiğinde, "Kardeşimin oğulları öldürdüler" dedi ve rûhu tekrar kabzolundu. Adamın öldüğünü görünce kardeşlerinin oğulları Allah'a ant içerek, "Onu biz öldürmedik" dediler ve böylece gördükten sonra hakkı yalanladılar. İşte bunun için Allah Teâlâ, *"Sonra bunun ardından kalpleriniz yine katılaştı"* buyurmaktadır. Bununla, yaşlı ölünün yeğenleri kasdedilmektedir. *Şimdi onlar taş gibidir yahut daha da katı.* İsrâîloğulları'nın kalpleri, gördükleri Âyetlere ve mucizelere rağmen uzun süre geçmesi nedeniyle öğüt dinlemekten uzaklaştı. Onların kalpleri öylesine katılaşmıştı ki, yumuşama imkânı olmayan taşlar gibiydi, hattâ taşlardan da katıydı. Çünkü kimi taşlardan ırmaklar akıtan gözeler kaynar, kimisinden sular fışkırır, kimisi de Allah'ın haşyetinden dağlardan aşağı yuvarlanır. Hepsi kendi hesabına göre bir idrâk içerisindedir. [İbn Kesir]

"Ebû Hüreyre (r.a) demiştir ki: Peygamber (s.a.v) ile berâberdik. Birdenbire Peygamber (s.a.v) bir büyük şeyin düştüğünü işitti ve ; "Bunun ne olduğunu biliyor musunuz?" diye sordu. "Allah ve Rasûlü en iyi bilir" dedik. Rasûlüllah (s.a.v); "Bu 70 yıldan beri cehenneme atılmış bir taştır. Bu kadar zamandan beri oraya düşmektedir, nihâyet dibine ulaştı." buyurdu. Bu esnâda sahâbeden bir tanesi Resûlullah (s.a.v)'e gelerek, 70 yaşındaki filân müşriğin öldüğü haberini getirdi.

Bu olayda görülmektedir ki; Resûlullah (s.a.v) Efendimiz, o müşriği "taş"a teşbîh etmiştir.

Taşlar, fizikî yapıları bakımından son derece sert oldukları için kâfirlere benzetilmişlerdir. (kalplerinin katılığı) Yoksa taşlar, itaat yönünden Cenâb-ı Hakk'a tam mânâsiyle mutîdirler ve bu bakımdan da kâfirlerden üstündürler. Taşlar, Cenâb-ı Hakk'a muti olmaları hasebiyle de bâtinî yönden pamuk ve elyaf gibi yumuşaktırlar. Onlara bu özelliği kazandıran ise Allah (c.c) itaatkâr olmalarındandır. Taşlar, mertebe bakımından mahlûkâtın en alt derecelisidir. Bu sebeple, Allah Teâlâ, "Hayvanlardan da daha aşağı" olarak nitelediği kâfirleri, derece bakımından hayvânâtın altında bulunan cemâdâta, husûsiyle taşa benzetmektedir. Bu benzerlik ise sadece taşların fizikî yapılarındandır." [Abdullah Faruki el-Müceddidi (r.a)]

Kehf Sûresi 77. Âyetinde "yıkılmak isteyen (yıkılmayı murad eden) bir duvar" ifadesi geçer. Taş kimseye bir kötülüğü murad etmez ama insan taşı kullanarak bir kötülük yapabilir, bu açıdan taştan da katıdır diyebiliriz. Âyette "taştan da kasvetli" (kasveten) sıkıntılı ifadesi var. Kişinin gaflet, isyan,

günahlar, nefsinin çıkarına olmayanları inkar ve firavunluk ile bozulan kalbi, merhamet özelliğini yitirerek kaskatı olur. Taşlardan su çıkar, ama kalbi kasvetlenen kimselerin gözünden bir damla yaş akmaz. 'Ondan ırmaklar kaynar' ve 'yarılır, kendisinden su çıkar' dediği taşlarda rahmet tecellisini anlayabiliriz. Allah korkusundan aşağıya düşüverir dediği taş ise: ibadet ehli olup, korkusundan dolayı teslim olan ve boyun eğen kalp için bir benzetmedir. Ayrıca; yemeği, uykuyu ve rahat olmayı sevmenin (Hadis-i şerif), lüzumsuz çok konuşmanın (Hadis-i şerif / Tirmizî), harama bakmanın (Bişr-i Hafi), ve tokluğun (Hz. Ali k.v.) kalbe kasvet verdiği belirtilmiştir. Bir kaynakta "tasavvuf terimi olarak kasvet, kulun işlediği amel ve ibadetleri kendinden bilmesi anlamına gelir" yazmaktadır.

Necdet Ardıç / Bakara Suresi Sohbeti; Kâtilin ortaya çıkmasıyla Benî İsrâîl'in arasında kavga ve zorlanma devri kapanmış oluyor, mesele aydınlandığı için rahatlıyorlar fakat bir süre sonra "kalpleriniz katılaştı". Bu demektir ki ; Hakk yolunda giden kimse belirli aşamalara geldikten sonra, nefs-i emmâreyi levvâmeyi aştım diye o mevzuu üzerinde rahatlar, eğer burada rehavete kapılırsa, çalışmalarını daha ileriye gitme çabalarını sürdürmezse, bu Âyet-i kerîme onun üzerinde faaliyete geçer. (Sonra sizin kalpleriniz katılaştı yani Benî İsrâîl diye bahsettiği Mûseviyyet mertebesine gelmeden daha sizin kalpleriniz katılaştı) Onların kalpleri taşlar gibi oldu hatta taştan da daha katı oldu.

Bir kimse belirli bir tarikat ahkâmını yaşadıktan sonra kendisine zor geldi de geri döndü yahut orada kaldı, işte onun kalbi katılaştı, taşlar gibi oldu hatta taştan da daha katı. (Allah etmesin, Mâide Sûresinde dediği gibi; Kim ki bu sofradan yer de dönerse âlemlerde etmediğim azâbı ona ederim) Kişi, gönül âlemine doğru yolculuğa çıkarsa bunu götürmeye gayret etsin. Götüremiyorsa hiç olmazsa bulunduğu yerdeki yumuşaklığını muhafaza etsin, o hali korumaya çalışsın.

Burada 4 türlü taştan bahsetti. Biri kaskatı olan taş, inkar ehlinin kalbini o kaskatı olan taşlara benzetti. Kafamızın üstünden (taş gibi olan dağımızın üstünden) yere yuvarlansın bazı bilgiler, yani tevazu haline dönüşsün (tepelerden aşağılara yuvarlanmak; tevazuya dönüşmek demek, kalplerimiz öyle olsun demek) Yine o taşlardan azıları vardır, Allah'ın haşyetinden yerlere yuvarlanırlar. Kendiliğinden değil, Allah'ın haşyetinden diyor çünkü bu, Allah'ın tabiat ismi altında onlara olan tecellisidir. Yağmur yağdı, yumuşattı biraz diyelim, güneş kuruttu, çatlattı. Allah'ın güneş, yağmur, rüzgar vasıtası ile tabii iradi tecellisidir bu.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ay……ya……@hotmail.com
Subject: RE: Bakara hikâyesi ve Bayram tebrigi
Date: Wed, 17 Nov 2010 15:22:49 +0200

Ve aleyküm selâm Ay….. kızım. Yazını aldım okudum güzel olmuş, hemen dosyasına aktarıyorum, eline diline sağlık. Cenâb-ı Hakk daha nice idraklere ulaştırsın İnşeallah. Sana da ailen ile birlikte hayırlı bayramlar olsun,

Nüket annenin de selâmları vardır, bizden de herkese selâmlar. Hoşça kal Efendi Baban.

From: ay……ya…….@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: Bakara hikâyesi ve Bayram tebrigi
Date: Tue, 16 Nov 2010 09:23:09 +0100

Selâmün Aleyküm Efendi Babacığım ve Nükhet Anneciğim, mübarek Kurban Bayramınızı kutlarım. Ailece huzur ve mutluluk içinde geçirmenizi diler ve hasretle ellerinizden öperim. Allah sizlere iyilik, sıhhat ve kuvvet versin, sayenizde çok şey öğreniyorum, inşeallah idrak eder ve Allah'ın izniyle yaşama geçirebilirim.

Efendi babacığım sizden öğrendiklerimle Âyet ve Hikâyeden birşeyler çıkarmaya çalıştım, yanılmışta olabilirim, siz daha doğrusunu bilirsiniz. Sohbet ve dualarınızla anlıyacağım inşallah.
Sevgilerimle Kızınız Ay……

Bakara Hikâyesi

Meali Şerifi:

(2/67) Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti: Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor, ay dediler: Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun? Dedi: öyle câhillerden olmamdan Allaha sığınırım.

(2/68) Dediler; bizim için rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin, dedi: Rabbim şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç, haydi emrolunduğunuz işi yapın.

(2/69) Bizim için dediler: Rabbine dua et, rengi ne imiş bize beyan etsin, Rabbim, dedi, Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki sapsarı, rengi bakanlara sürur verir.

(2/70) Dediler: Bizim için rabbine dua et nedir o bize beyan etsin, çünkü o bakare bize karışık geldi/hangi sığır olduğunu kestiremedik. Bununla birlikte biz-Allah dilerse onu elbette buluruz.

(2/71) Rabbim, dedi: Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma, hiç alacası yok, işte dediler, şimdi hak ile geldin, bunun üzerine o bakareyı boğazladılar, ki az kaldı yapmıyacaklardı.

(2/72) Ve o vakit bir kimse katletmiştiniz de hakkında biribirinizle atışmış, üstünüzden atmıştınız, halbuki Allah sakladığınızı çıkaracaktı

(2/73) Onun için dedik ki o bakaranen bir parçasile o maktule vurun, işte böyle Allah ölüleri diriltir ve size âyetlerini gösterir gerek ki akıllanasınız

(2/74) Sonra bunun arkasından kalbleriniz katılaştı, şimdi onlar taşlar gibi hattâ daha duygusuz, çünkü taşların öylesi var ki içinden nehirler kaynıyor,
Sh:»386
öylesi var ki çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor ve öylesi var ki Allahın haşyetinden yerlerde yuvarlanıyor, sizler ise neler yapıyorsunuz Allah gafil değil.

Efendi babamın sorusu,

Soru : Yukarı da belirtilen Âyet-i Kerîme'lerin hangi makamları ifade ettiklerini, ve taliplilerine seyr-ü sülûk yolunda neler ifade edebileceklerini. Nasıl kıyaslar yapılabileceğini, şu an Hakk yolcuları için nasıl anlaşılması ve hayatımızda nasıl tahahakkuk ettirebiliriz.

Bakara (2/ 67-71) Âyetleri Mûseviyyet (Tenzih) makamından olup Nefsi Emmâre, Levvâme ve Mülhime mertebelerini, ayrıca bu Âyetler ve 1'inci hikâye Sâlik'in öncesinde ve Mertebelerde nasıl vasıflar taşıması gerektiğini de beyan ediyor. Sâlik'in yani bakaranın orta olgunluk yaşlarında olması ve gayretli olması en önemli vasıflar, nefsi terbiye için. Nefsi Emmâre de dinç olup gayretli olmasına, Levvâme derisi biraz incelip sarı rengine ve Mülhime deki vehim ile bilgi karışıklıkları olan özellikle ayrı ayrı değinerek bu 3 mertebeyi açmakta ve yol göstermekte. 3 Mertebede sâlik'in gayreti ve Mürşidin yani Mûsâ (a.s.) duası ve himmeti şarttır.

Kavmi Mûsâ (a.s.) ile Ulûhiyyetten haber alıyor ve Rabbine dua etmesini istiyor. Her haberde gerçeğe biraz daha yaklaşıp idrakleri açılıyor. Burada Mûseviyyet'te Allahı Tenzih ederek soyutlayan bir bakışta olan Kavmin yavaş yavaş gerçek bilgiler alarak kendi nefislerine dönmeleri sağlanıyor.

Bakara (2/72,73)' de öldükten sonra dirilme olayına mucizevi bir şekilde kıyamet'e misal getiriliyor. Bu bizim için biri (afaki) genel kıyamet diğeri (enfüsi) ferdi kıyamet olmak üzere iki kıyameti ifade ediyor.

Genel kıyamet için bilimsel DNA çalışmalarıyla, öldükten sonra bile kemik içinde canlı kalmış bir hücreden dahi kişinin kimlik bilgileri, tüm DNA kodları çözülebilmekte. Âyette (Allah sakladığınızı çıkaracak) demeside zâhirde buna işaret.

Ferdi kıyâmette ise ölünün dirilme hikâyesi; Allah (Ulûhiyyet)ten gelen ilimle, Hz. Mûsâ (Efendi Babamın) duaları ve himmetiyle katledilen Nefsi Emmârenin. Hz. Mûsû aracılığıyla yani Efendi babamızın bize verdiği Rahmân-i Bilgi ve Nefesi ile dirilmesi sonrada dile gelip katili haber vermesi, böylece bu mertebeden sonrası için yanlış olan, vehmî ve hayâlî olan bilgilerin kaldırılmasıdır.Kişinin ferdi kıyâmeti birçok kez kopmakta. Her mertebe yükseldiğinde bakış açısı değişir, bir alt mertebedeki bilgilerin kıyâmeti kopar ve artık geçersiz olur.

Bakara (2/72) ve hikâye de birde (Tenzîh-i Esmâ) Mûseviyyet mertebesindeki gerçek tenzihi ifade eden kısımlar var. Yani Kendi nefsine dönerek çalışan Sâlik, artık varlıkta herşeyin Allahın Esmâlarından mevcut olduğunu anlar ve kendini tenzih ederek kendine ait bir varlığı olmadığını anlar. Varlığını Allaha teslim ederek ne kadar değerli olduğunu anlar.

(Hikâye olunuyor ki sâlihlerden ihtiyar bir zâtın bu evsafı hâiz bir buzağısı ve bir de çocuğu varmış, ihtiyar bu buzağıyı bir ormana götürmüş ve Allaha emanet ederek bırakmış, «Yarab, bunu çocuğum büyüyünceye kadar sana emânet ediyorum» demiş, sonra ihtiyar vefat etmiş, işte o buzağı da böylece himayei ilâhiyede büyümüş, bu sırada çocuk da yetişmiş ve bu hâdise vaki olmuş idi, araya, araya bunu buldular ve derisi dolu altın ile satın aldılar. Yukarıda'ki beyan üzerine kestiler. Ve halbuki kesmiye yanaşmıyorlardı.)

Dini vecibelerini yerine getimek hususunda olgun yani ihtiyar olan zat, akranlarına göre üstün vasıflara sahib olan buzağısını yani nefsini, Allaha emânet ederek bir Mürşide teslim eder. "Yarab bunu çocuğum büyüyünceye kadar sana emânet ediyorum" diyerek ölmesi ise Aklı maaşının hükmünün kalkması. Akıl olarak çocuk hükmünde olduğu için onu da Allahın ilmini öğrenmeye teslim ederek, Mürşidin himayesi altına girmiştir. Bakara (2/67-70) Âyetlerinde kendini tanıma çalışmaları başlar, Mürşidin duası ve sohbeti ile ilmi İlâh-î öğrenmeye başlar.

Bakara (2/71-73) de bir bakaranın kesilmesi ve amca oğulları tarafından çocuğun (nefsin) katledilmesi, sonrada içi dolu altın ile alınan bakaranın bir parçasıyla ölünün dirilip kâtili haber vermesi; Kendi nefsini tanıma çalışmalarıyla artık nefsinin hakikatini bilir. Bunu amca oğullarının yapması, Esmâlarını tanımaya başlar ve herşeyin Allah ismi câmi-i altında olduğunu kendine ait birşeyi olmadığını idrak eder ve Genç olan Aklının da kıyameti kopar. Nefsini Allaha teslim etmiş, içi dolu altın değerinde olan Mürşidinin dili ile ölü dirilir. Aklı yeni bir İdrakle dirilir ve varlığa esmâ-i İlâhiyye yönüyle bakmaya başlar.

Bakara (2/74) de ise bu mertebeleri geçen, yani bakarayı boğazlayan sâlik'in çalışmasına göre, başına gelebilecek kalbin katılaşması gibi Gönül hallerinin tehlikelerini açıklamakta.
Âyet 3 çeşit daha taş olduğunu anlatıyor ibret için;
1. İçinden nehirler kaynayan; Gönlü ilim ve hikmetle dolan.
2. Yarılıp bağrından sular fışkıran; Gönlündeki ilimle başkalarına faydalandıran.
3. Allah haşyetinden yerde yuvarlananlar; Hata yapıp bu ilim ve hikmeti kaybetmekten korkan, Allah aşkı ile dolu.

Allah her yaptığımızdan haberdar ve bizi yöneten olduğunu Âyet bildiriyor. Allah hakkımızda en hayırlısını nasip eder inşaallah. Efendi babam daha iyi bilir.
Sevgi ve Saygılarımla.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: gu…….ag……@hotmail.com
Subject: RE: bakara
Date: Wed, 17 Nov 2010 17:10:45 +0200

İyi akşamlar Gü….. ha….. kı…... Sizlerin de bayramınız mübarek olsun, İnşeallah annenizin de rahatsızlığı geçmiş olsun. Yazınızı okudum güzel olmuş elinize dilinize sağlık, yoğun günlerinizde bu zamanı ayırmanız bir fedakârlık olmuş. Cenâb-ı Hakk mükâfatını versin İnşeallah. Nüket annenizin de selâmları vardır bizdende herkese selâmlar. Hoşça kalın hayırlı geceler.

From: gu…...ag……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: bakara
Date: Tue, 16 Nov 2010 23:05:20 +0200

Babacığım iyi akşamlar. Bayramınız mübarek olsun . Babacığım annemin rahatsızlığı dolayısıyla çok fazla hazırlanamadım. Ancak bu kadar olabildi. Kusura bakmayın . İnşeallah bir dahaki sefere daha iyi hazırlanabilirim.

Nüket annemin ve sizin hürmetle ellerinizden öpüyoruz.Hoşçakalın
Gürsel kızınız .

Cenâb-ı Hakk Mûsâ'nın kavminden bir inek kesmelerini istiyor. Ancak buna gönülsüz olan kavim ineği kesmemek için sürekli sorular soruyorlar. Belki bu işi atlatırız diye işi yokuşa sürüyorlar . Şöyle mi olsun böyle mi olsun diye sorudukça Cenâb-ı Allah onlara her seferinde farklı birşey söylüyor. Oysa ki onlar daha baştan Cenâb-ı Hakk kendilerine bir inek kesin dediğinde yaşlı, genç, körpe, rengi nasıl diye sormadan bir inek kesselerdi sıkıntı olmazdı.Bu sorular onların başına iş açmazdı . Çünkü Cenâb-ı Hakk onlardan sadece bir inek kesmelerini istedi inek olsun hatta isterse ölmek üzere olan bir inek olsun. Çünkü orada ineğin kendisi değil , yerde yatan ölüye vurulması için uzvu lâzımdı.

Buradan şunu çıkarabiliriz. Bir insân'ın hocası , şeyhi ne derse onu olabildiğince teferuatına girmeden yapmalı aksi takdirde üzerine daha fazla yük biner.

Âyet'te bahsedilen inekden kasıt Nefs-i Levvâmedir. Levvâme nefistir. Emmâre'den sonra Levvâmeyi kesemeyen insân onun üzerindeki mertebelere ulaşamaz.

Mûsâ kavmine anlattığı ilmin İlâh-î ilim, İlâh-î bilgi olduğunu, tenzih mertebesinden gelen İlâh-î ilim olduğunu söylüyor ve o ilmin dışına çıkmaktan câhil olmaktan Allah'a sığınırım diyor .

Bunu kendimize alacak olursak bizdeki aklı kül bu hadiseyi söylüyor. Bizim güçlerimiz de kavmimiz oluyor. Beşeriyyet yönümüz oldukça çok olduğundan onu kesmemiz oldukça zorlaşıyor. Yani duygularımız, hissiyat-

larımız, benliklerimiz, varlıklarımız hep bu inek hükmü altında toplanmış ve onun kesilmesi gerekiyor. Onu orada kesmeden bırakırsak bizim menzilimiz o kadar olur. O mertebede kalmış oluruz.

Bir derviş öncelikle hakiki mânâda bakaralık olmalıdır. İneğin vasıflarını taşımalıdır. Çünkü inek vericiliği şekliyle mübarek bir hayvandır. Etini, sütünü, derisini, kemiğini hatta yavrusunu verir. Bütün zorlu işleri yapar. İşte bu bir bakıma dervişin olması gereken halleridir. Hizmet ehli olup karşılık beklemeden hep faydalı işler yapmalıdır bir derviş. Onun için ineğin vasıflarından dolayı Cenâb-ı Hakk ineği örnek vermiştir.

Derviş ne yaşlı ne genç olmalıdır. Tasavvuf hakikatini idrak edip kendini tanıyabilmesi için buluğa ermiş olmalıdır. Çok da yaşlı olursa hayat anlayışını değiştirmek zor olur .

Rengin sarı olmasına gelince levvâmeye gelen nefis daha bir güzelleşir, tevazu sahibi olmaya başlar. Yaptıklarından üzüntü ve pişmanlık duymaya başlar. Ve rengi de sararmaya parlak ve temiz olmaya başlar. Vahdet rengine bürünür.

Dervişin başka çok güzel özellikleri vardır . (Boyunduruğa vurulmamış, toprağı sürmemiş ve ekini sulamamış). Boyunduruğa girmemiş demek şartlandırmalara girmemiş, saplantılı olmayan, hür düşüncedeki insân demektir. Ekini sulamamış olsun demek, onbinlerce zikir çekip kendi etrafında dolaşmamak kısılıp kalmamak demektir.

Maalesef bugün 20. asırda yaşarken dahi gerek tarikatlarda gerek toplumumuzun başka kesimlerinde boyunduruğa vurulmuş suskun kişiler isteniyor. Hakk yerine kişiler putlaştırılıyor. Belki bin sene önce kurulan sistemler aynen olduğu gibi alınıp bugünün yaşantısına uydurulmak isteniyor. Oysa ki o günün yaşantısı geçmiş, geçmişte kalmıştır. Kendimizi beden kabrimizden dışarı çıkarıp günümüzün şartlarına uygun olarak seyrü sülûk yolunda ilmi çalışmalar yapmalı, bu öğrendiklerimizi hâl hâline getirebilmeli ve Mirac ehli olabilmeliyiz. Hâl hâline getiremediğimiz ilmi çalışmanın kanaatimce çok fazla bir önemi yoktur.

İneğin alacası olmaması , muhabbetinde şüphecilik olmayacak ,Allah sevgisi bütün sevgilerin üzerinde olacak demektir.

72. Âyette "ve o vakit bir kimse katletmiştiniz" derken burada emâre, levvâme, mülhime nefis değil doğrudan insan kastediliyor. Cenab-ı Hakk geçmişte bir zamanlar onların içindeki insân-i taraflarını, kestiklerini anlatıyor, hatırlatıyor. Bunu yaparken neden yaptığınızı Allah ortaya çıkartır diyor.Allah'a hiçbir şeyin gizli kalmayacağını belirtiyor.

73. Âyet'te Cenâb-ı Hakk açıkça biz diyor ne Cebrâîl, ne Azrâîl, ne Peygamber, ne Rahmân, ne Rahîm, direk biz diyor. Burada aynı zamanda Rububiyet, Ulûhiyyet, Ahadiyyet mertebeleri var.

Burada dirilen ölü, bizdeki ölmüş olan bilginin dirilmesidir, hay olmasıdır.

Cenâb-ı Hakkın insân'ın içine üflediği nefahtü ile kişinin uyanıp bilinçlenip hay olmasını da anlayabiliriz.

74. Âyet. Kâlpleriniz katılaştı sözü şöyle de açıklanabilir; Hakk yolunda giden kişi belirli bir aşamaya geldikten sonra rahatlar, rehavete kapılırsa çalışmalarını bırakırsa onun kâlbi katılaşır. Bulunduğu yerden geriye gider. Taşlardan daha katı olur. Dileğimiz bizim kalplerimiz böyle olmasın.Hep tevazu halinde olsun İnşeallah.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ce……_65@hotmail.com
Subject: RE: BAKARA SÜRESİ
Date: Fri, 19 Nov 2010 20:57:50 +0200

Hayırlı geceler, Ha……… kızım yazını aldım güzel olmuş, ellerine diline sağlık, o nu da dosyasına aktaracağım Cenâb-ı Hakk zâtının yolunda olanlara kolaylıklar nasib etsin İnşeallah. Bayramın kutlu olsun, işlerinde başarılar dilerim hoşça kal, Efendi Baban.

From: ce……_65@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: BAKARA SURESİ
Date: Wed, 17 Nov 2010 00:54:36 +0200

Çok değerli Efendibabam, bu Hikâye'yi kendime bir ödev olarak adettim.Okuduğum Kitaplarınızdan ve dinlediğim Sohbetlerinizden yola çıkarak yazmaya başladım. Allah kolaylık versin cümlemize, idrakımızı ve aklımızı güçlendirsin. Himmetinizi diliyor, ellerinizden öpüyorum. Nüket anneme de sonsuz sevgiler sunuyorum.

BAKARA HİKÂYE'sinde BEN KİMDİM? NASIL'DIM? NERDEYİM?

(2/67) Allah,Bakara boğazlamanızı emrediyor.Bizimle eğleniyormusun dediler? Câhillerden Allah'a sığınırım.

CEVEP:Tevhidi-Esmâ makamı olup,TENZÎH Mertebesinden gelen kelâmı İlâhî'yi, kavmine sesleniyor. Buradan başlıyor

Hikâyem. Bende bir zamanlar böyle kavimlerden oldum, onlar gibi Emmâreden de aşağı olan bir hayatım vardı. Sonra bir gün bana; bir yol varmış insanları hakikat yoluna götüren ve o yolu gösteren bir mürşid gelmiş, sende gel dinle, dediler. Bende boş durmuyordum kitaplar okuyordum, bir şeyler araştırıyordum o dönemler. O gece sabah olmak bilmedi. Gideyim dinleyeyim, göreyim dedim. Bir yerde okumuştum:- Bir Hakikate vasıl olmak istiyorsan, öncelikle dinlemesini bileceksin. Dinlemek öğrenmenin birinci en önemli yöntemdir, diye. Simdi ise Efendi babamın bir Kitabında okumuştum aynısını. Dinledim gelen Mürşidi beni alıp ötelere götürdü, ben kayboldum

yani. Ama hâlâ eşkisi gibiyim. Mürşidin sohbetleri aslında (şimdiki düşüncem) Tenzih mertebesinden kelâm-ı İlâh-î idi. Bana hitap ederek "Nefsini kesde, sende bulunan ineğinden (BAĞIŞLAYIN) kurtul" Yani, emmâre'mizi kesmemizi söylüyordu. Ben o zaman ilgili olmadığıma ne demek istediğini anlamadım ve güldüm ve dalga geçer gibi oldum. Benim güldüğümü gören Mürşid "Allah'ım cahillikten sana sığınırım" dediğini duydum. Meğer ben kendime gülmüş ve alay etmişim.

Burada bize anlatılmak istenen, bizim kendi mertebemizi bilmemiz. (Bağışlayın) İnek=Bakara= boğazlayın emri: ZÂT-I ULûHİYYET'İN den RUBUBİYYET mertebesine gelen emirdir. MÛSEVİYET"ten geldi Tenzihi anlatıyor. (Bize gelen Mürşid) Burada mutlaka Emmâreden, yani hayvâni sıfatımızı kesmemizi, paraya ve madde düşkünlüğümüzden çıkmamızı söylüyor. Mürşidin kastı bizi ilimle bilgilendirmek olup ileriye bakmamızı, gitmemizi sağlamak.Buradan Levvâme nefsimizi terbiye etmemizi, benliğimizi, hislerimizi, şartlanmışlıklarımızı boğazlamamızı söylüyordu Burada epey bocaladım, çünkü hem tehlike var, hem önümdeki mülhimeye bakıyorum, ama bir taraftan da arkamdaki emmâreye bakıyorum. Tabii, birşey anlamadığım için emmâre ağır basıyordu. Ama herneyse, O mürşidin İlâh-î kelâmları da içimi eritiyordu. Mürşidin yardımı ile yavaş, yavaş kendimin farkına varmaya ve mülhime mertebesine dönmeye başladım. Kendimi tartmaya, ölçmeye ve kalbime ilham ile feyzin akmaya başladığını gördüm. Ama yine de ara ara iç âlemimin günaha ve Hakk'tan ayrılmaya meyl veriyordu. Hem hayra hem şerre, evham-ilhama bakıyordum. Benim için en önemli mesele geri dönmemek ve Mürşidime sımsıkı tutunmak ve onu dinlemekti. Mürşidimi dinledikçe şeytâniler bertaraf olmaya başladı. İşte burada Cenâb-ı Hakkın isteğini yapma ve yerine getirme yeriydi.

(2/68) "Rabbine dua et bize beyan etsin nedir o? Bir Bakara ki ne yaşlı,ne genç, ikisinin ortası......

Ben kendimi bulmaya başlayınca esmâ fiilleri zuhura çıktı. Yine de ben gençliğime güvenerek, artık nasıl yaptıysam mürşidime büyüklerime aldırış etmemeye, meğer sayılarca zikir çekip kendi etrafında dönenler gibi bende dönüyormuşum. Yaşlılarımızın, bu yolda olanların benden daha akıllı, bilinçleri açık şuurlu olduklarını gördüm. Gecelerimi düşünceye vermeye başladım onların dosdoğru yolda olduklarına kanaat getirdim. Mânen (Bağışlayın) inek olmam, onu kesmem lazım olduğunu, kestikten sonra iyilik yapan, hep verici olan hizmet ehli olmam gerektiğini düşündüm. Nasıl (Bağışlayın) inekten faydalanılıyorsa, hizmet ehli isem benden de faydalanılmasını ve ciddiyetimi de ortaya koymam gerektiğini düşündüm. Yani olgunlaşma yoluna girdim, önümdeki mülhimeye yol alıyordum. ULÛHİYYET'TEN gelen İlâh-î emri duymaya başladım.

(2/69) "Rabbine dua et bize rengi ne imiş? Bir Bakara ki sapsarı sürur verir........

Mülhime'ye yol alırken, Levvâme'ye dönmemek için de büyük mücadele veriyorum. Levvâme'nin verdiği az biraz güzellikle, gönlüm muhabbet dolmaya başlıyor. Zikirlerimle, esmâ'nın özellikleriyle benlikten çıkarak o haz

ve feyz ile sararmaya başladım. Daha düzgün düşünmeye başladım. Bana sen neden sararıyorsun, çok ta kilo vermişin diyorlardı.

Bana bakan bende ki değişikliği fark eden özeniyordu. En önemlisi ahlak olarak güzelleştiğimi söylüyorlardı. Ben burada kendi berzah âlemimi yaşıyor, Rûhumun istediğini vermeye gayret gösteriyordum. Allah'ın rengi sarıya boyanıp teveccüh'te yavaş yavaş rabıta'ya dalıyordum. VAHDET'e yürüyordum galiba.

(2/70) "Rabbine dua et, bize karışık geldi? Allah dilerse elbette buluruz........

Bu güzel haller oluşmasına rağmen, yinede aklım karışmıyor değildi? Mürşidimi dört gözle beklerdim.Elbette mürşidimi dinler, tefekkür ederdim. Nefsim Levvâmeyi ve evhâm-ı kesmeye tam kesin karar verdim. Hep dualarımda Rabbim İnşeallah , ben de beni de ...... derdim. İnşeallah demeseydim belki kurtulamayacaktım. Mürşidimin himmetini de alıyordum. Kurtulamasaydım belki 40-50 yıl, belkide son nefesime kadar böyle kala-caktım. Bir Âyet var, beni anlatıyor:

(İnni veccehtü vechiye lillezi fatırıssemâvâti vel arda hanifen ve mâ ene minel müşrikin.) (En'âm Süresi;6/79)

Mealen: "Ben, varlığımı semavat ve arzı var edene döndürdüm, ben müşriklerden değilim." dedim hep.

(2/71) Rabbim buyuruyor ki; ne arazi sürer ne ekin eker, hiç alacası yok........

Aklım gitti gidiyor, yorgun düşüyordum. Hep dualarla, inşallah diyerek teveccüh etmeye çalıştım. Mürşidimden gayrı kimsenin boğunduruğu altına girmedim. Geçtiğim yolları sulamadım, kuruttum. İlâh-î ilim ile hürlüğümü buldum. Lekesiz temiz, pasparlak sarıya iyice bürünmeye başladım. İçimdeki putları tek, tek kâ'be'de ki putların yıkılışı gibi bende yıkmaya başladım. Kalbime Hakk'ın Nûr'u akmaya başladı. Bu mertebeye kadar nefsime bilmediklerim hariç, bilerek zûlm ettim. Çünkü gerçek mânâ da tanıyıp ona göre muamele edemedim.

(İnneküm zalemtüm enfüseküm) "Muhakkak sizler nefislerinize zulmettiniz.) Bunu yaşadım.

(2/72) O, vakit bir kimse katletmiştiniz, halbuki Allah sakladığınızı çıkarır.......

Mürşidimin, Kâmil-İnsân oluşu ona olan bağlılığımdan her sözünün Kâmil-akıl ve Hakk'ın sözü olduğunu bildiğimden dolayı artık nefsâni duygularımın, hislerimin geriye dönük olmaması için katletmem gerekiyordu. Üstümden öylesine atamazdım riyakarlığa giriyordu. Zâten Allah'u Teâlâ beni benden daha iyi biliyor, saklayamazdım.

(2/73) Bakaranın bir parçası ile maktule vurun......

Ben, kendim o kadar şeylerle mücadele ettikten sonra, Mürşidime yani İnsân-ı Kâmile teslim ettim. O bana diliyle vurdukça ben kendimi bilmeye, İlâh-î ilim dili ile vurdukça ölmüş olan kalbim insanlığım dirilmeye başladı. İnsân-ı Kâmil, Allah'ın Zât-ı, sıfatı subûtiyye'lerini aynen taşıdığı için ölmüş olan beni Allah'ın Hay sıfatıyla diriltip konuşturuyor. Allah bizzat zâtından ve rububiyyet mertebesinden sıfatının zuhur hâlini haber veriyor. Ulûhiyyetinden Hay esmâsı tecelli ediyor.

(2/74) Kalbleriniz katılaştı, taşlar gibi duygusuz……..

Sonra bir ara birşeyler oldu, sahte seyhler, büyüklerimizin elimizden tutmaması, yanlışlar, hatalar hataları doğurdu ve ben yoldan çıktım öyle taş oldum ki duygusuz, ne kalbim ne ruhum kaldı taş gibi sert oldum merhametsiz oldum. inanarak Onlara o zaman gaflete, rehavete düştüm.

(Ellezine iza esabethüm musibetin kalû innâ lillâhi ve inna ileyhi raciûn) (Bakara Sûresi:2/156)

Meal: "O kimseler ki; kendilerine bir musibet isabet ettiği zaman biz ALLAH'ınız O na döndürüleceğiz"

hitabını okudum. Bir İnsân-ı Kâmilin o mübarek dilinden süzülen sözleri benim tekrar toparlanmamı ve onun

CANANIMDAN CAN İSTEDİM, LÜTFEDİLDİ BİZE CAN.
BÜTÜN ÂLEM OLDU CAN, CANLA KALDIK CANLA CAN.
EĞER, HER KİM İSTER İSE, HEMEN GELSİN BİZDE CAN.
EVVEL DUYDUM, SONRA UYDUM CÜMLE OLDUM CANLA CAN.

"inşeallah"

Bu sözleri beni Hakiki yola yani Hakikati Muhammediye yoluna ve ona kalben biat etmeme sebep oldu.Taşlasmış kalbim yavaş yavaş ama yine de bazen ürkek ve temkinli olarak yeşermeye başladı. Yeşeren kalbimden dağlardan, tepelerden olduğu gibi aşağıya doğru pınarlar akmaya başladı. Allahın hasyetinden o taşlasmış kalbim çatlamaya yere yuvarlanmaya başladı. Ve ben takvanın ucundan, tevazunun da bir ucundan tutmaya meyle başladım. Bendeki akan nehirlerden kevser suyu sızmaya başlayınca, zemzem ile de yıkana yıkana temizlenmeye çalıştım. Beşeriyetimden çamurları atarak arınmaya başladım. Mertebe-i Mûseviyyet'in neticesinde "İzafi Kimliğimden" düşerek Allahın güzel isimleri Esmâ'ul Hüsnâ'ya, oradan da "Fenâ-i Esmâ" yani izâfi isimlerin fenâ (son) bulmasına doğru yola girdim. Allah Bilgisi, yolunda epey zahmetlerle menzile varmaya gayret ediyorum.

ALLAH HERKESİN GÖNLÜNE GÖRE MENZİLİNİ VERSİN.

İşte BEN BUYDUM ; simdi buradayım.

kurban bayramınızın tüm güzelliklere vesile olması dileği ile muhabbetiniz bol, gönlünüz hoş olsun. ellerinizin içinden saygıyla öpüyorum. Hürmetler değerli Efendi Babam. Ba…..'dan H…

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ry…..ka…..@hotmail.com
Subject: RE: bakara Sûresi...
Date: Mon, 22 Nov 2010 21:34:03 +0200

Ve aleyküm selâm Rü….. hanım kızım, yazın güzel olmuş, eline diline sağlık. daha henüz geç kalınmış değildir, hemen dosyasına aktaracağım, epey yazı geldi onları düzenlemeye başladım o da epey bir müddet alır. Bütün yazıları yeniden düzenledikten sonra dosya tamamlanmış olacaktır, yazı gönderenlere tamamlanmış dosyayı göndereceğim İnşeallah böylece herkes bir birinin fikrini görmüş istifade edilmiş olacaktır.

Diğer mailde gönderdiğiniz zuhuratlar da güzel yolunda, Cenâb-ı Hakk daha nicelerini gösterir İnşeallah. Hayırlı akşamlar Nüket annenin de selâmları vardır, benden de Ali beye evlâtlara, herkese selâmlar, hoşça kalın. Terzi Babanız.

From: ry…..ka……@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: bakara Sûresi...
Date: Mon, 22 Nov 2010 00:54:01 +0200

Esselâmü aleyküm Terzi Baba cığım, Bakara Sûresi ile ilgili cevabımı biraz gecikmeli olarak gönderiyorum..Bu gecikme için özür dilerim.....

Âyet 67 : Hz. Mûsâ zamanında işlenen bir cinâyetin aydınlatılması için Allah -u Teâlâ bir inek kesilmesini emreder. Fakat yahudîler kendileriyle alay edildiğini söylerler.

Buna karşılık Hz. Mûsâ alay'ın sözkonusu olmadığını bildiği için ben câhillerden değilim der. İşin ciddiyetinin farkında değiller veya Allah'la alay etmektedirler.

Ayet 68 : Yahûdî'ler emrin ciddiyetini anlamadıkları veya anlamak istemedikleri için işi yokuşa sürerler. Halbuki bir yüce makamdan bir işin yapılması isteniyorsa bu düşünülmeden anında yerine getirilmelidir ama bu yahudilerin işine gelmiyor kesilecek ineğin mahiyetini öğrenmesi için Hz Musa'dan dua etmesini istiyorlar. İneğin ne genç ne de yaşlı, ikisinin ortası olduğu açıklanıyor yani inek tam olgunluk çağında. Belki de en verimli çağında. Böyle olgunluk çağında olan bir inek, kesildiği anda kendinden isteneni en güzel şekliyle yerine getirir.

Kendimizle kıyasladığımızda, el tuttuğumuzda, yani bir yola girmişsek Allah'ın izniyle ilerleme de kaydedildiyse belli basamaklardan sonra olgunluk çağına gelmişizdir. Yani mânevi olarak artık ne yaşlıyızdır ne de genç, ikisinin ortası. İnek de mazlum bir hayvandır hiçbir zaman kesilmeyeceğim veya bugün süt vermeyeceğim demez. Daima itaat eder. İnsan da nefsini böyle itaatkar eylerse, kendi de mutlu, dünya dertlerinden azâde olmuş hisseder.

Âyet 69 : Yahûdîler tam anlamamış numarası yaparak, ineğin dış görünüşü için yine bir açıklama isterler. Allah da onun parlak sarı renkte, bakanlara sürur veren bir inek olduğunu açıklar. Ekinlerin sararması, güneşin sarı olması gibi olaylar da insanlara mutluluk verir veya insanın içini ısıtır. Böyle bir ineği gözümüzde canlandırdığımızda hakikaten bizim de içimizin aydınlanması mümkündür.

Nefs-i emmâre'den levvâme'ye geçen Hakk yolcusu da bir miktar rahatlamış demektir. Kendini tanıma yolunda bir miktar yol aldığını düşünerek sevinir ve yolu tamamlamaya gayret eder. Artık bunun gibi yahûdîlerin de gözünde bir inek silueti canlanmış, onu bulup kesmeye meyilleri artmıştır.

Âyet 70: Yahûdî'ler ineği kesmeyi kabul etmekle birlikte hâlâ içlerinde bir ümit vardır-Allah belki ineği kestirmekten vazgeçer diye- bununla beraber Hz. Mûsâ'ya Allah'a tekrar dua etmesini bütün ineklerin birbirine çok benzediğini kesilecek ineğin ayırt edici özelliklerini belirtmesini isterler. Bu isteklerini de İnşeallah kelâmıyla sonlandırırlar.

Âyet 71 : İneğin ekin sulamamış, yeri süpürmemiş, zelil olmamış, alacasız ve kusursuz olduğunun belirtilmesi ile Yahûdîler ineği aramaya koyuldular. Sonunda buldular aslında hep böyle bir ineği bulacaklarını veya bulabileceklerini biliyorlardı. Allah da bunu bildiği için az kalsın yapmayacaklardı diyor. Yapmasalardı belki de helâklarına sebep olacaktı.

Ama Yahûdîler işi yokuşa sürdükçe Allah Teâlâ onları tek bir hedefe kilitledi. İşin başında emri kabul etselerdi , herhangi bir ineği kesip kurtulacaklardı.

İnsân kendine emredileni sorgulamadan anında yerine getirmiş olsa, ayrıntılara takılmasa hem yaptığı işten verim alacak hem de aklı –kafası dingin olacak. Emri yerine getirdiğinde aldığı mükâfat ile de mutlu olacaktır da. Fakat verilen emri sorguladıkça kendi kayıtlanmışlıklarında kurtulamazsa o iş ona külfet olur ve altında mânen ezilir…en güzeli amennâ deyip emri yerine getirmektir….

Âyet 72: Bir nefsi öldürmüştünüz. Burada 1 insân kastedilmektedir. Hem zâhiren hem bâtınen. Zâhirde bir kişi öldürülmüştü. Bâtında ise Nefislerimizden bahsediliyor. Fakat batındaki bu ölüm gerçekleşmemiş veya Allah'ın istediği şekilde yani ; nefsin tamamen ölümü olmamış ki , Allah bu gizlediğimizi ortaya çıkarıyor. Yani nefis tam fâni olmamış, ölmemiş. Henüz nefsi levvâmede olan nefis tam ölmemiş…

Âyet 73 : Biz dedik ona bir parçasıyla vurun böylece Allah ölüleri diriltir umulur ki, siz aklınızı kullanırsınız diye Allah size Âyetlerini gösterir.

Rivâyete göre kesilen ineğin diliyle veya başka bir uzvuyla ölüye vurulur, ölü dirilerek kendisini kimin öldürdüğünü söyler ve tekrar ölür. Bu dirilme işlemi ineğin marifeti değil Allah'ın bir şeye ol demesi ile o işin oluvermesi mûcizenin gerçekleşmesidir. Her şey Allah'ın dilemesi ve yaratmasıyla olmuştur.

Bizde bulunan nefs bir mürşidi kâmile rastlayıncaya kadar ölü taklidi yapıyor. Biz onu, onun isteklerini hep doğru, hep akıllıca, hep mantıklı buluyoruz. Ne zaman ki, İlâh-î bir nefesle nefsimize vuruluyor; onun gerçek yüzünü görüyoruz…Emmâre'liğini, levvâme'liğini, mülhime'liğini…..yavaş yavaş keşfediyoruz. O da bize itiraflarda bulunuyor….Allah Teâlâ aklımızı kullanalım diye bize bu Âyetlerini gösteriyor görebilelim İnşeallah. Nefsimizi peygamberimizin ahlâkıyla ahlâklandırıp öldürmek, ardı sıra tekrar diriltebilmek asıl gaye bu olsa gerek…

Âyet 74 : C. Hakk kalplerin katılaşmasını taşlara benzetiyor. Hakikaten bazı kalpler vardır ki, bütün ibâdetlerini tam yapsa bile merhamet, incelik gibi duyguları pek gelişmemiştir. acıma duyguları yok gibidir….Nefslerinde levvâmeyi veya diğer mertebeleri aşamamışlar bulundukları mevkiden memnudurlar…İşte Cenâb-ı Hakk bazı taşların bunları geçtiğini içlerinden kaynakların fışkırdığını görünüşte sert olsalar da hayat kaynağı olabildiklerini söylüyor….İnsân gayret etmeli Allah korkusundan yerlere yuvarlanan taşlar misali mütevâzî olmalıdır. Ama ölçülü bir şekilde…..İçinden ırmaklar çıkan kendine ve başkalarına hayat kaynağı olabilen kullardan olmak dileğiyle… İnşeAllah….Hayırlı günler Terzi Babacığım….kızınız Rü…. Nüket annemin ve sizin ellerinizden öpüyorum...

From: terzibaba13@hotmail.com
To: av……al…er….@mynet.com
Subject: RE: Ynt: (Bakara hikâyesi)
Date: Thu, 2 Dec 2010 09:35:11 +0200

Hayırlı günler Aliciğim, yazını aldım sağolasın eline sağlık, Cenâb-ı Hakk feyzini arttırsın inşeallah. hayırlı günler hoşçakal.

Date: Wed, 1 Dec 2010 11:18:44 +0200
Subject: Ynt: (Bakara hikâyesi)
From: av……al…er…..@mynet.com
To: terzibaba13@hotmail.com

Bismillâhirrahmânirrahîm;

Mûsâ (a.s.)'ı mertebe olarak Şeriat Mertebesi olarak idrak ediyoruz, Bu mertebenin teklif ve yaşantısı üzerinde iken nefsimizin türlü türlü mâzeret ve bahaneleri ile karşı karşıya kalmaktayız.

Buna rağmen zorda olsa teklifleri edâ edip neticesinde Mûsâ (a.s.) ın mûcizesine şâhit olduktan sonra yani nefsimizin yeni idrak ve açılımlar ile fitne olan meselelere bakması ile bu meselelerin halli ikrâm-ı İlâh-î'dir. Neticesinde ise bu müşâhade'ye rağmen inkâr durumunda müeyyideleri de çok ağırdır. Seyri Sülûk hususiyetinde ise Mürşîd ve mürîd arasında kurulan özel münasebetlere göre yeni bir idrak ve anlayış hasıl olmaktadır. İdrak ve

anlayışımızın değişmesinden sonra eski hâlimize göre yaşamaya çalışır isek hâlimizin inkârı olur ki bu durumun da müeyyidesi büyüktür. Allah-u Teâlâ aklımızı fazlı tevfikinden ayırmasın nefsimize düşürmesin inş. Sadekallahül azîm. Amin.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ke…..ep….@hotmail.com
Subject: RE: BAKARA
Date: Sun, 5 Dec 2010 23:54:43 +0200

Hayırlı geceler Ke….. kı…., nihâyet İstanbuldan döndük, hemen bilgisayar başına geçip gelen zuhurat ve mailleri cevaplamaya çalışıyorum. Şimde senin gönderdiğine sıra geldi epey oğraşmışsın Cenâb-ı Hakk kabul eylesin, bu şekilde cevaplayanların sen üçüncüsü oldun hayırlısı olsun onlarıda dosya ya aktardım şimdi seninkini de aktaracağım İnşeallah. Hü…..e çocuklara herkese selâmlar Nüket annenin de selâmları vardır hoşça kal kızım. Terzi Baban.

From: ke…ep…..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: BAKARA
Date: Fri, 3 Dec 2010 00:28:21 +0000

Hayırlı geceler canım babacığım, verdiğiniz Bakara ödevini çok şükür tamamlayabildim. Ancak çok fazla araştırmama rağmen, internette bâtın yönüyle anlatan bir başka yer bulamadım. Bu nedenle ödevimi sizin sohbetlerinizden aldım. Biraz da uzun oldu, ancak sizin sohbetlerinizi dinleyip de bundan daha kısa yazmak mümkün olamadı. İnşeallah ifadeleri de doğru aktarmışımdır. Ayrıca hayırlı cumalar dilerim, anneme de çok selâm ederim. İyi geceler. Kı…. Ke……

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ke…..ep…..@hotmail.com
Subject: RE: BAKARA (YENİ DÜZENLENMİŞ HALİ)
Date: Mon, 6 Dec 2010 00:18:26 +0200

Hayırlı akşamlar Ke…. kı…. Bu mail-i nin içi boş çıktı içinde yeni dosya yok daha sonra tekrar göndermeyi denersin son gönderğin bu mail-i görmemiştim o yüzden ilk gönderğini kopyalamıştım ama yenisi gelince diğerini dosyadan çıkartırım. Yazıları iki tarafa yaslayarak düzenlediğin iyi olmuş ancak (verdana 10) büyüklüğünde olacaktı onu da unutmuşusun her halde olsun zararı yok zaten yazılım hususlarıyla ilgilenen pek olmamış hepsini yaniden satır satır hattâ kelime kelime gözden geçirip sayfa düzenlemelerini yapıyorum ancak ondan sonra okunmaya hazır hale gelebilecek. Aksi halde

düzensiz bir yazı okuyanın canını sıkabilir, öyle olunca da fayda sağlanmamış olur. Tekrar hayırlı akşamlar herkese selâmlar hoşça kal kızım Nüket annenin de her zaman olduğu gibi selâmları vardır. Terzi Baban.

From: ke…..ep…..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: BAKARA (YENİ DÜZENLENMİŞ HALİ)
Date: Sun, 5 Dec 2010 19:45:43 +0000

Canım babacığım hayırlı akşamlar, sizinle konuştuktan sonra BAKARA 'nın içinde biraz değişiklikler yaptım. Ayrıca başına da bir giriş bölümü ilâve ettim. Birde iki yana yaslamamış olduğumu farkettim, onu da yapabildim çok şükür. Şimdi biraz daha uzamış haliyle, 9 sayfa olarak gönderiyorum İnşeallah. Anneme de çok selâm eder, ellerinizden öperim. Yarın görüşürüz İnşeallah. Sizi çok seven kızınız Ke…...

From: ke……ep…..@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: BAKARA (YENİ)
Date: Sun, 5 Dec 2010 22:34:36 +0000

Hayırlı geceler babacığım, hoşgeldiniz. Maillerinizi aldım, ikinci dosyayı tekrar gönderiyorum. Herhalde dalgınla dosyayı ilâve etmeden göndermişim. Yazıları " verdane 10 " ile yazmıştım, sizde farklı mı görünüyor acaba bilmiyorum. Şimdi göndereceğim de bir sorun olursa yine gönderirim. Anneme de çok selâm ederim. Kı…… Ke…..

BAKARA SÛRESİ

Bu sûre Peygamberimiz (S.A.V.) efendimiz' in Medine' ye hicret etmelerinden sonra inen ilk sûredir. Bununla beraber bütün Kûr' ân-ı Kerîm' in en son inen **" Allah' a döneceğiniz günden korkun. Sonra herkese, kazandığı tamamen ödenecektir. Ve onlar zulme uğramayacaklardır." (Bakara,2/281)** âyeti de bundadır. Vedâ Haccı sırasında, Mina' da inmiştir. Demek ki Medine' de ilk inmeye başlayan ve en sonra tamam olan yüce bir sûredir. Resmi sıralama da **2** nci, iniş sırasına göre **92** nci sûredir. 286 âyeti olan bu sûre, Kur' ân' ı Kerîm'in en uzun sûresidir.

Sûre ismini, içinde geçen bir hikâyeden almıştır. Hikâye, sûrenin 67-74 ncü Âyetlerinde geçmekte ve hikâyede yahûdilere boğazlamaları emredilen bir bakaradan söz edilmektedir. Bakara, sığır demektir. Bir kâtil olayı ve bu olay üzerine vukû bulan bir mucize zikredilmektedir. Müfessirlerin, İbn Abbâs' a ve başka sahâbilere atfen anlattıkları olayın özeti şudur:

İsrâîl oğullarından bir adam vardı, çocuğu yoktu. Kardeşinin oğlu, kendisinin tek vârisiydi. Yeğeni, amcasının malına vâris olmak için onu öldürdü, geceleyin sırtına alıp gizlice başka bir adamın kapısının önüne koydu.

Sabahleyin de amcasının, o kimse tarafından öldürüldüğünü iddia etti. Böylece hem amcasından miras, hem de üzerine iftira ettiği kimseden diyet almak istedi. Öteki adam ve tarafları bu suçu kabul etmediler. İki taraf silâha sarıldılar. Tam birbirine girecekleri sırada akıllı kişilerin düşüncesine uyarak Hz. Mûsâ (a.s.)' a başvurdular. Hz. Mûsâ (a.s.) da vahye dayanarak onlara, bir inek kesmelerini ve ineğin bir parçasıyla maktûle vurmalarını emretti. Onun târif ettiği özellikte bir inek bulup kestiler, maktûle vurdular. Maktûl dirildi ve kendisini, kardeşinin oğlunun öldürdüğünü haber verdi.

Bu kısa bilgilerden sonra, şimdi Allah'ın izniyle Âyetleri tek tek ele alıp, Terzibaba'mın sohbetleriyle bâtın yönlerine bakmaya çalışalım İnşeallah.

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHÎM

2/67. Bir vakitte Mûsâ (as) kavmine dedi ki: Allah Teâlâ bir sığır boğazlamanızı size muhakkak emrediyor. Dediler ki: Sen bizimle alay mı ediyorsun? -Mûsâ (a.s.) da dedi ki: Ben câhillerden olmaktan Allah Teâlâ'ya sığınırım.

Mûsâ (a.s.) kavmine, Allah (c.c) bir bakara kesmenizi emrediyor dediği zaman, kavmi için inekler kutsal sayıldığından Mûsâ (a.s.)' a inanamadılar ve " bizimle dalga mı geçiyorsun?" dediler. Dönelim bu Âyetleri kendimizde arayalım. Aslında Âyetin başında belirtilen "bir bakara kesin " emrine uyulsa idi, nasıl bir bakara olursa olsun kesilmesi yetecek idi. Oysa beşer akıllarıyla o da olsun, bu da olsun dedikçe ineğin özellikleri arttı ve bulunması zorlaştı. Bunu kendimize döndürürsek bir dervişte de bakaralık olması gerekli, yani hakiki mânâda inek ahlâklı olması gerekli. İlâhlığı yönünde değil de vericiliği yönünde. Bir inek bize etini, sütünü, derisini, kemiğini, ciğerini veriyor, hemde hiç karşılık beklemeden. Biz ise karşılığında ona bir avuç kuru ot veriyoruz ve o, otu bile yine bize süt olarak iade ediyor. Bütün gün en zorlu işlerimizi ona yaptırırız hiç sesi çıkmadan. İşte size bir dervişin olması gereken hal !!! Hizmet ehli olması gerekli, hem de hiçbir şey beklemeden ve çevresine hep fayda yönünde. Bir de bizden bir şey istendiğinde neden, niçin diye sorgulamadan ve o da olsun, bu da olsun demeden yapmamız gereklidir. Şeyhimizden geleni hemen kabullenip, teferruatlara girmeden emre uymamız gerekir.

Burada Mûsa (a.s.) ın kavmiyle olan konuşmasını mûseviyyet mertebesi îtibâriyle bakmamız gerekiyor. Yani Mûsâ kavmi o ve onun altındakiler, tenzih mertebesinde yaşayan insanlar. Tenzih neydi? Cenâb-ı Hakk'ı ötelerde arayıp bulmaya çalışma, ötelerde zan etmek. Mûsa (a.s.) " Allah (c.c) size bir inek kesmenizi emrediyor" dediği zaman, burada inekten kasıt " Nefsi Levvâme" dir. Emmâreden sonra, bu levvâme nefsi kesemezse insan, onun üstündeki mertebelere zaten ulaşamaz. Bu da seyr-ü sülûkta ikinci basamaktır. Bu basamağa basmadan kişi, 3. ve 4. basamaklara çıkamaz. Mânâ âlemindeki basamakların arası çok geniştir, buradaki gibi merdivenle çıkılmaz. Ancak yaşamla, tahakkukla açılacak menzillerdir. İnnallâhe derken Allah (c.c), peygamberi bile vâsıta etmeden doğrudan doğruya " Bir bakara kesmenizi Allah size emrediyor." Yani nefs-i emmârenizden sonra ki nefs-i levvâme kesilmiş olması lâzım orda, bu emrediliyor, bakara emrediliyor size. Bunun

üzerine " Sen bizimle alay mı ediyorsun?" diyor. Kim diyor bunu? Bizdeki nefs-i emmâre diyelim.

Gerçi nefs-i emmârenin başta kesilmiş olması lâzım, o zaman levvâme kesilmesi hakkında mülhime nefis diyor. Bu derste ineğin kesilmesi emri, ancak bir üstten yani mülhimeden verilir. Mülhimenin, evham tarafından verilir. Orada iki hâdise var. Mülhime hem ilham geliyor, hem evham geliyor. İşte evham tarafı, kendindeki vehim ortadan kalkmasın diye, çünkü levvâme nefisde de evham var. Bunun üzerine Mûsa (a.s.) " eûzu billâhi" " ben Allah (c.c)'a sığınırım" der. " Bendeki ilim Hakîkat-i İlâhiyye ilminden başka bir şey değildir. Alay etme sözünü bana isnad ediyorsanız, ben de câhillerden olmaktan Allah'a sığınırım. Size anlatmaya çalıştığım bu ilim, ilâhi ilim, ilâhi bilgidir diyor. Bu bilgiler tenzih mertebesinden gelen ilâhi ilimdir, bu ilmin dışına çıkmaktan ve câhil olmaktan Allah(c.c)'a sığınırım. "

Yine kendimize dönerek bu emrin Akl-ı Kül' den geldiğini düşünürsek bizim güçlerimiz kavmimiz oluyor. Derviş olarak düşündüğümüz zaman kendimizi, güçlerimiz " Kâlû" diyor. Hadi bakalım şimdi o ineği nasıl keseceğiz? Hangi çalışmalar, hangi oluşumlarla ve nasıl bir sistem içersinde keseceğiz? Bunun eğitimini, yolunu bize göster diyorlar. Bizdeki Nefs-i Emmâre de ilâh hükmünde olduğu için eğer terbiye edilmezse onu kesmemiz biraz zorlaşır. Yani duygularımız, hislerimiz, benliklerimiz ve varlığımız hep bu inek hükmü altında toplanmıştır yani nefsimiz öküze benzer diyebiliriz. İnsanın kalbi de ölmüş insana benzer. O halde mesnevi şerifte belirtildiği üzere " kalbini diriltmek isteyen kimse, mücadele kılıcı ile nefsinin öküzünü öldürsün" demek olur. Onun kesilmesi gerektiği de burada açıkça belirtilmiştir. Eğer ineği kesmeden bırakırsak bizim de yolumuz o kadar olur, biz de o mertebede kalmış oluruz ve kendi hakîkatlerimizi de idrak edememiş oluruz.

2/68. Dediler ki: Bizim için rabbine dua et, o sığırın ne olduğunu bize bildirsin. Dedi ki: Cenâb'ı Hak buyuruyor. O bir sığırdır ki, ne pek yaşlıdır ne de pek gençtir, iki ortası dinç bir sığırdır. Artık emrolunduğunuz işi yapınız.

Beşeriyetleriyle işi zora koşanlar, Cenâb-ı Hakk'a sorduğu sorusuna " ne genç olacak, ne de yaşlı" cevabını alırlar. Bunu da yine kendimize döndürelim. Seyr-ü sülûğa girmek isteyen kimse, bulûğa ermemiş ise çocuktur ve çocuğun aklı bu ilmi almaya yetmez. Bu yüzdendir ki yol ehli olacak kimsenin, tasavvuf hakîkatlerini idrak edebilmesi ve kendini tanıyabilmesi için 18-20 yaşlarında olması gerekmektedir. Çok yaşlı olursa yani bu işlere çok geç başlamış olursa, onunda belirli bir hayat anlayışı vardır. Onu bu çizgisinden çıkarmak zordur. Tabii ki bazı istisnalar olabilir ancak istisnalar kaideyi bozmaz.

Nice yaşlı gibi görünen ama içi çok dinç ve çok genç, kafası çok çalışan insanlar vardır. Her yaşlı görünen yaşlı değildir. Yaş ne ile tespit ediliyor, vücutla mı, akılla mı? Bir insan vardır ki sigaradan, içkiden, şundan, bundan beyni durmuştur. İşte o yüz yaşında ve yaşlıdan daha yaşlıdır. Ama 70 yaşında da bir insan vardır, pırıl pırıl zekâsı vardır, o gençtir. Yani sûrete bakarak bu Âyete takılmayalım. İşte böyle ikisi arası bir şey olması gerekir, kemâlde olması gerekir. O halde fazla sorup soruşturmayın, bakarayı hemen kesin" diyor Cenâb-ı Hakk.

2/69. Dediler ki: Bizim için Rabbine dua et onun rengi nedir. Bize açıklasın. Dedi ki: Muhakkak o buyuruyor ki: O sarı renkte bir sığırdır. Onun rengi tam sarıdır. Kendisine bakanları sevindirir.

Bir önceki Âyetde Cenâb-ı Hakk " bakarayı hemen kesin" emrini veriyor. Fakat kavim yani nefs-i mülhime ve onun âvânesi " onun hakkında bize biraz daha bilgi ver, rengi nasıl olacak? " diyor. Demek ki zora koşmak istiyor ama bu sefer de kendini zora koşuyor. Rengi nasıl olacak derken, demek ki bir renklenme hâdisesi var ortada. Verdiği cevapla " o sapsarı bir inektir, rengi parlaktır ve bakanlar sürûr bulurlar, hoşlanırlar." İşte kişi levvâme nefse gelince, emmâreye göre biraz güzelleşmiş oluyor. Emmâre nefisde " ben asarım, ben keserim " derken burada " neden yaptım, keşke yapmasaydım" diye üzüntü duyar. Tevâzû sahibi olmaya başlar ve rengi güzelleşmeye başlar. Kendisinde oluşmaya başlayan İlâh-î muhabbetten rengi sararmaya başlar. Artık onu gören kişi kendisinden emin olur ve bakanlar sürûr bulur, hoşlanır ondan. Oraya kadar gelmiş olan kişinin yapmış olduğu iyiliklerden ve zikirlerden kendisinde bir parlama meydana gelmiştir. İkinci özelliği de olmuş oldu.

1.ncisi genç ve yaşlı olacaktı,

2.ncisi parlak sarı renkli olacak ve üzerinde hiç başka bir tüy, benek olmayacak. Vahdet rengine bürünmüş olacak, vahdet rengi dediği ise burada sarı renk. " Allah'ın (c.c.) rengine bürünün, ondan daha güzel bir renk var mıdır? " dediği buradaki sarı renkten bahsediyor. Tabii ki renk yüzeysel bir hâdisedir, sıyırdığımız zaman yine altından kendi rengi çıkar. Hakk'ın varlığının, kişinin varlığının en derinliğine kadar sirayet etmesi lâzımdır. Kesildiğinde yine vahdet rengi çıkması lâzımdır. Ama evvelâ üstü düz renk olacak ki sonrada içerisi düz renk olsun. Kavmin, bakaranın özeliklerinden biraz daha istemesiyle zora koşuldukça koşuluyor ama bize de mâlûmat çıkmış oluyor. Yani levvâme nefsin özelliklerinden bahsedilmiş oluyor.

70. Dediler ki: Rabbine dua et bize açıkça bildirsin. Şüphe yok ki o sığır bize karışık geldi. Ve şüphesiz ki Allah Teâlâ dilerse biz elbette hidâyete ermişler oluruz.

Senin bize verdiğin misallerle böyle bir bakara bulalım ve inşeallah bu yolda hidâyete erelim. Yâni gayret edelim de bu işi başaralım. Bakın onlar da İnşeallah diyorlar. Eğer burada inşeallah demeselerdi bu ineği kesecek halleri yoktu, kesemeyeceklerdi. Çünkü nefisleri onlara fısıldayacaktı. O işten de ölüden de vazgeçeceklerdi. Onun neticesinde kavimler arasında çok büyük fesat ve kavgalar çıkacaktı. Yani sâlik levvâmede ineği kesmezse kendisinde ölmüş olan ilâhi hakîkatleri diriltemeyecektir ve yolu burada kalmış olacaktır.

Nefs-i levvâmede olan bir sâlik " itiraz etmiyorum" diye diye itiraz eder. Çünkü bir yüzü hâla emmâreye bakıyor, " İnşeallah" demeleri ise mülhimeye dönük ilhâmi yönünü gösteriyor.

2/71. Dedi ki; O buyuruyor ki: O muhakkak bir sığırdır ki zillete uğramamıştır. Ne tarla sürmeğe, ne de ekin sulamada alıştırılma-

mıştır. Bütün kusurlardan uzaktır. Onda renk karışıklığı yoktur, tam sarıdır. Dediler ki: İşte şimdi hakîkatı getirdin. Hemen onu -o sığırı bulup- boğazladılar. Halbuki bunu yapmağa asla yaklaşmıyorlardı.

Muhakkak ki o bakara zelîl olmamıştır yani boyunduruğa koşulmamış, emir altına girmemiştir. İşte böyle tertemiz, alacasız bir inektir. Bakın şimdi burada dervişliğin çok güzel özelliklerinden bahsedilir. Biz yine kendimize dönerek devam edelim. Boyunduruğa girmemiş demek, şartlanmalar içerisine girmemiştir yani " mutlaka bu şöyledir, böyledir diye kesin değerlendirmede bulunmaz, bulunmaması lâzımdır " diyor. Boyunduruğa girmek, tek yönde gitmek, saplantıya girmek demektir. Hürriyeti elinde değil, hür düşünemiyor demektir.

Ve " ark çevirmemiş, ekin sulamamış olacak" diyor. İşte, bugün dervişliğin genel tarikatlerde görülen yani genel eğitim okullarında görülen hâdise bu. Boyunduruğa koşulmuş olmak ve ekin sulamak, mâlesef bugün bunlar yapılıyor. Bakın uygulamalar, buradaki âyete ne kadar ters düşüyor. İşte şeyhim şöyle, şeyhim böyle derken o kadar çok yükseltiliyor ki, bu boyunduruk haline geliyor ve ondan kurtulması mümkün olmuyor. Bizde putperestlik yok derken, o kişinin şahsında putperestliği îcad etmiş oluyoruz. Dıştaki varlıklar bir tarafa kendi varlığımızdan, kendi benliğimizden sıyrılmamız gerekiyorken, biz varlık getirerek daha çok boyunduruk altına girmiş oluyoruz. Hadi bakalım çıkabilirse çıksın oradan, bulabilirse rabbini bulsun.

Ekin sulamamış olacak, diyor bu ne demek? Günde 5 bin, 10 bin hatta 50 bin zikre kadar çıkabiliyorlar. İşte bu hep kendi etrafında dolaşmak demektir. Bir müddet sonra bakıyorsunuz takâti kalmıyor çekecek. Hem o şekliyle şartlanmış oluyor, hem de boyunduruk altına girmekle şartlanmış oluyor. Bundan bin sene önce olan sistemi bugünün yaşantısına aktarmak mümkün mü? İşte en eksik tarafımız, bu fiilleri günün yaşantısına uyduramamaktan kaynaklanıyor. Şeriat, tarikat, hakîkat, mârifet bütün hükümler var ama sistemi değiştirerek kullanmak gerekiyor. O sistemlerin hükmü geçmiş, hükümler değil de sistemin hükmü geçmiş. Burada yeryüzünü sürmemiş olacak demesinin, bir başka özelliği de var. Yani kendi beden mülkünü fazla karıştırmamış olacak. Sürmemiş demek; yeryüzü bizim kendi varlığımız, bizde kendi dünyamızı sürerek fazla karıştırmayacağız.

Ve sulamamış olacak, neden? Çünkü bu yeryüzünü, bu nefis toprağını yani nefs-i emmâre, levvâme toprağını sularsa ve de karıştırırsa azar. O ineği nefsi yolda değil, sadece Hakk yolunda kullanacağız. Ve alacasız olacak. Yani muhabbetinde bir fiske kadar şüphecilik, acabalık gibi düşünceler olmayacak, bu duygu muhabbetinden olacak sadece. Ne dünya, ne mal-mülk, ne çoluk-çocuk, ne ana-baba sevgisi olmayacak. Tabii bunların hepsi olacak ama Allah (c.c.) sevgisinin altında olacak. Bu kadar izahattan sonra Mûsâ (a.s.) a dediler ki " Şu anda Hakk olarak geldin, doğruyu söyledin. Bu kadar izahat bize yeterli" dediler. Onu hemen boğazladılar ama az daha vazgeçeceklerdi, diyor. Dervişe göre öküzün kesilmesi ile de bütün İlâh-î sırların hakîkatine vakıf olan ruh dirilecektir ve nefsin hükümlerinden kendini kurtaracaktır.

72. Ve yine hatırlayınız ki: Siz bir şahsı öldürmüştünüz, sonra bunda çekişmeye kalkıştınız. Allah Teâlâ ise sizin gizlediğiniz şeyi -meydana- çıkarıcıdır.

Hani siz bir nefsi katletmiştiniz de bunun hakkında çelişkiye düşmüştünüz, işte onun için bu ineği kes dediler. " Bir nefsi katletmiştiniz" derken buradaki nefs, emmâre, levvâme, mülhime mânâsına değil, insanı kasteden nefs mânâsına geliyor. Yani siz içinizde mevcud olan insan tarafınızı kesmiştiniz, yani hükümsüz hâle getirmiştiniz. Siz yapmıştınız derken çoğul olarak kullanıyor. Yani herkesin varlığında, bir tecelli etmiş gibi çoğul olarak kullanıyor. İçinizden bir kişi nefsi öldürmüştü diyebilir, siz birini kesmiştiniz diyor. Demek ki her birerlerimiz bu hükmün içersinde. Yani şöyle düşünebiliriz, bizde nefs-i levvâme daha hazır iken, daha nefs-i levvâmeyi kesememiş iken evham da gelir, ilhâmi yönden bazı düşünceler de gelir. Yani insâni hakîkatler gelir gönlümüze. Ama siz bunları kesmişsiniz diyor. Neden? Nefs-i emmârenin, levvâmenin işine gelmediği için " bunları kesmiştiniz" diyor. Bu hususta da münakaşaya düşmüştünüz, çelişkiye düşmüştünüz.

Muhakkak ki Allah (c.c.) sizin gizlediklerinizi ortaya çıkartır. Yani bunu niçin yaptınız? Fayda için mi, zarar için mi, samimiyetinizin derecesi nedir? Allah (c.c,) bunu bilir ve ortaya çıkartır. İşte cemâat burada doğrudan doğruya devreye giriyor. Biz dedik ki rabbına sor, "sordum, o da şöyle dedi, böyle dedi" diye, Rabb'dan aktarmayla, konuşmalarla bahsetti. Sonra yukarıda da Allah (c.c.) 'dan bahsetti. " Vallahi Allah (c.c.) gizlediklerinizi ortaya çıkarır " dedi.

2/73. İmdi dedik ki: Onun -Boğazlayacağınız sığırın- bazı parçasını o öldürülen kişiye vurunuz. İşte Allah Teâlâ ölüleri böyle diriltir ve sizlere Âyetlerini gösterir. Gerektir ki akıllıca düşünesiniz.

Cenâb-ı Hakk bizâtihi kendi ağzından " biz bazı parçasıyla vur dedik " diyor, izahat ve ifâde değişik. Ve devam ediyor " Böylece Allah (c.c.) ölüleri diriltir " diye, yine bakıyorsunuz bir başkası anlatıyor. Aynı hâdise içersinde kaç mertebeden mevzûat var. Rahmân-Rubûbiyyet mertebesi var, ulûhiyyet mertebesi var, Ahadiyyet mertebesi var, "biz" diyor Cenâb-ı Hakk sıfat-ı subûtiyesi ile ifâdeleri var. Aynı hikâye içersinde kaç mertebeden mevzûat var. Muhakkak ki Allah (c.c.) bak ikisi aynı mertebeden " Allah (c.c.) böylece gizleri çıkartır." " Allah(c.c.) böylece ölüleri diriltir." Bak bir başka mertebe'den onu izâh ediyor. Ama ortadakinde " biz diyoruz ki" diyor. Biz derken Cenâb-ı Hakk, bakın hiç kimse yok. Ne Cebrâil, ne Azrâil, ne peygamber, ne Rahmân, ne Rahîm… Doğrudan doğruya Cenâb-ı Hakk "biz" diyor. "biz dedik ki bazı parçalarıyla vurun" Kim ne demiş, o açık değil. Mûsâ (a.s.) a mı vur dedi, kavminden birisine mi vur dedi? İneği kestiler, dili veya kuyruğu ile o ölünün üstüne vurdular.

Dönelim yine kendimize, bizde ölmüş olan o bilginin üstüne kuyruğuyla veya diliyle vurdular. O bizdeki bilgi tekrar meydana çıktı, tekrar dirildi. Biz burada diliyle vurduğunu düşünsek daha uygun bir şey yapmış oluruz. Çünkü dil kelâm ifadesi olduğundan, diliyle vurunca o da ondan aldığı ilhamla konuşmaya başladı. Ölü dirildi yani bizdeki ölmüş olan bilgi dirildi ve beni, nefs-i mülhime yahut nefs-i levvâme, nefs-i emmâre öldürdü diye haber verdi

diyor. Yani o kendindeki ilim, kendini öldüreni yani baskı altında tutanı, nefs-i emmâre yahut nefs-i levvâme olduğunu bildirdi ve tekrar öldü diyor. Neden tekrar öldü? Çünkü artık o ilim mertebesini gördü, işini gördü, daha yukarılara doğru çıktı, öldü de bitti, gitti mânâsına değil. Aynı hâdiseyi Îsâ (as)'ın çamurdan bir kuş yapması ve ona üfleyip uçtuğu hâdisede de görürüz. "bi iznihi" diyor Cenâb-ı Hakk " benim iznimle uçmaya başladı, diyor. Burada da vurulduğu zaman "bi zâtihi" izniyle konuşmaya başladı, diyor. Îsâ (a.s.) ın ölüleri dirilttiği zaman "biiznihi " diyor Cenâb-ı Hakk. Demek ki zaman zaman Cenâb-ı Hakk, bazı mahallerde zâti tecellisini ortaya getiriyor ve zâti tecellisi, zâti kudreti ortaya geldiğinde de biz zannediyoruz ki o kişi yaptı. Hayır! Allah'ın (c.c.) oradaki rolü veya işi oynaması var. " Ve mâ rameyte iz rameyte" hâdisesi orada meydana geliyor. Yani attığın zaman sen atmadın Allah (c.c.) attı. Orada üfleyen Allah (c.c.) burada vuran Allah (c.c.) idi. Zâti tecellisinin falan kişiden zuhura gelmesiyle orada İlâh-î kudreti çıkartılıyor.

Burada da "biz dedik ona vur" diye. Dolayısıyla Allah (c.c.) bir şeye "KÜN" ol dediği zaman o da hemen oluyor. "FEYEKÜN" hemen oluverir hâdisesi böylece. Allah (c.c.) böyle diriltir ölüleri diyor, yani bir sebeb halkeder ölüleri diriltir. Bu ne demek? İşte kimde Hayy esmâ-i İlâhiyyesi'nin zuhuru varsa, karşı tarafa o esmâ-i İlâhiyye ile vurduğu zaman orada mutlaka yeni bir hayat meydana gelir. Allah (c.c.) ölüleri diriltir, yani ne zaman ki bir ağızdan Allah'ın (c.c.) "KÜN" emri ortaya geliyor, işte o ölü kalpleri ancak bu kelâm diriltir, başka kelâm diriltmez. Yani Hakk ile konuşulduğunda, Hakk ile kelâm edildiğinde hakîkat dirilir. O kişide zaten daha evvel vardır ama çalıştırılmadığı için ölü hükmünde olan veya baygın hükmünde olan, o yeniden hayat bulur. Eğer kişi, böyle bir nefha-i ilâhiyye ye ulaşamazsa hayat-ı ebediyyeyi bulması mümkün değildir. Kendine ulaşması, yeniden var olması mümkün değil. "Ve nefahtü fi min Rûh-î" hadisesinin işte bir özelliği de budur. "O' na Rûhumdan üfledim" diyor. İşte biz âyetlerimizi böylece irâde ederiz. Umulur ki sizler bu hakîkatleri akledersiniz, düşünürsünüz. Bakın ne kadar güzel diyor Cenab-ı Hakk "umulur ki siz akledersiniz" Muhakkak ki şöyle edin, böyle edin değil de düşünerek, araştırarak, çalışarak umulur ki bu hâle ulaşırsınız demek istiyor.

74. Sonra onun ardından kalpleriniz katılaştı. O kalpler taşlar gibidir. Veya katılıkça daha şiddetlidir. Ve şüphesiz taşlardan öylesi vardır ki ondan ırmaklar kaynar. Ve yine şüphe yok taşlardan öylesi vardır ki yarılır, kendisinden su çıkar. Ve yine şüphe yok taşlardan öylesi vardır ki, Allah korkusundan aşağıya düşüverir. Allah Teâlâ ise sizin yaptıklarınızdan asla gâfil değildir.

Bu hâdiseden sonra yani bu hikâye de bahsedilen hâdise oluştuktan sonra, o kişi ineğin bir uzvuyla vurulup dirildikten sonra, beni yeğenim öldürdü deyip tekrar kendi bâki âlemine döndü. Sonra kâtilin ortaya çıkmasıyla yani meselenin aydınlanmasıyla, ben-î İsrâîl'in kavga ve o zorlanma devri kapanmış oluyor, muhabbetleri artıyor, rahatlıyorlar. Fakat bir müddet sonra bunların kalpleri katılaştı. Bu ne demek? Tabii ki bunu yine kendimizde düşüneceğiz. Hakk yolunda giden bir kimse belirli bir aşamalara geldikten sonra rahatlar. Meselâ nefs-i emmâreyi, levvâmeyi aştım diye rahatlar. Eğer burada rehâvete kapılırsa, çalışmalarını sürdürmezse yani daha ileriye gitme çabalarında bulunmazsa, bu hâdisedeki bu Âyet onun üstünde faaliyete geçer.

Yani ben-î İsrail diye bahsettiği mûseviyyet mertebesine gelmeden daha, sizin kalpleriniz katılaştı.

İşte bu hâdiseden sonra onların kâlpleri taşlar gibi oldu hatta taştan da katı oldu. Yani bir kimse belirli bir tarikata girdikten sonra, diyelim ki zor geldi ve geriye döndü. İşte onun kalbi taşlar gibi katılaştı hatta taştan da katı oldu diyor. Hani mâide sofrasında ne diyordu? Kim ki bu sofradan yer de dönerse, âlemlerde etmediğim azâbı, ona ederim diyor. Kişi bu halde olacağına yani kalbi bu kadar katı olacağına sadece şeriat ehli olarak kalsın daha iyidir. Yani kişi ya hiç gönül âlemi yolculuğuna çıkmamış olsun, çıkarsa da bunu götürmeye gayret etsin. Götüremiyorsa hiç olmazsa bulunduğu yerdeki yumuşaklığını muhafaza etsin, korumaya çalışsın. Şimdi devam ediyor.

O taşlar katıdır ama o taşlardan öylesi de vardır ki, o taşlardan nehirler çıkar, kaynaklar, gözler çıkar diyor. Hani taştır ama içerisinden su kaynar, güneşin sıcaklığından çatlar, yarılır arasından sular akar. Ha taşa benzetiyor ama bir taraftan da taştan daha kasvetli, daha katıdır diyor. Çünkü taşların özellikleri vardır hiç olmazsa. Taştır ama su kaynar içersinden, su çıkarır diyor. Yine taşlardan bazıları vardır ki çatlar, patlar. Yani güneşin sıcaklığından çatlar, yarılır arasından sular akmaya başlar. Bir de sızıntılar halinde çıkar taşın arasından, çatlayan yerden. Hani bunlar taştır ama o insanların kalbi bu taştan da katıdır. Çünkü su çıkmaz, bir şey çıkmaz içersinden. Allah (c.c.) ın haşyetinden o taşlar yerlere yuvarlanırlar. Bir zelzele olur yuvarlanırlar, bir heyelân olur dökülürler, güneş vurur patlar kırılırlar, Allah (c.c.) ın haşyetinden olur diyor, kendiliğinden değil. Tabii irâdi tecelli bu, Allah (c.c.) ın tecellisi. Güneş, yağmur, rüzgâr vasıtasıyla taşlar Allah'ın haşyetinden yere yuvarlanırlar diyor.

Allah (c.c.) yaptıklarımızdan gâfil değildir. Şimdi bakın burada 4 türlü taştan bahsetti. Birisi kaskatı olan taş, insanın kalbini, o inkâr ehlinin kalbini o taşlara benzetti. Yani hiç yorumsuz olan taşlara benzetti. Sonra dedi ki taşlar vardır ama yani biri kaskatı taş, hiçbir işe yaramayan diyelim. Aslında o taş da işe yarar, ev yapar, bina yapar, yol yapar, bir sürü işler yapar, taştan da katı kâlp. Taşlar vardır içinden ırmaklar fışkırır, nehirler fışkırır, taşlar vardır arasından sular çıkar. Allah'ın (c.c) haşyetinden taşlar vardır yere yuvarlanır diyor. 3 türlü faydalı, bir türlü de katı taştan bahsediyor. Bizim kalplerimizde de böyle olmasın İnşeallah. Taştan katı olmasın, taş olursa bile, içinden zemzem ırmağı gibi nehirler kaynasın veya o kadar değilse bile Kevser ırmağı aralarından sızsın. Kafamızın, taş gibi olan başımızın üstünde yere yuvarlansın bazı bilgiler. Yere yuvarlansın derken, tevâzu haline dönüşsün. Allah yaptıklarımızdan ve hallerinizden gâfil değildir.

SADAKALLAHÜLAZÎM

TE..... KI....

NOT: Bu yazılanlar Terzi Baba' mın Bakara isimli sohbetlerinden derlenerek yazılmıştır. **Yazının başındaki açıklama bölümü de** Elmalılı Hamdi Yazır ve Süleyman Ateş tefsirlerinden yazılmıştır.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: sa…….ak……@gmail.com
Subject: RE: İnternet hakkında
Date: Thu, 9 Dec 2010 11:55:26 +0200

Hayırlı günler Şa…..ciğim adresini kaydettim hayırlısı olsun. Diğer gönderdiğin dosyaları da aldım eline sağlık herkese selâmlar hoşça kal. Bu mail ile birlikte sana bir de dosya göndereyim vakit bulunca indirir okursun. İnşeallah

---

Date: Thu, 9 Dec 2010 00:27:00 +0200
Subject: İnternet hakkında
From: sa……ak…….@gmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Terzi Baba,

MAKALE: İNSAN (7.12.2010)

Dünya yaşamının en üst düzeyinde yaşamını sürdüren "İnsan" isimlendirilmesi ile tanınan şuurlu bir varlık doğar dünyaya. Bir yaşam beklemektedir kendini. Çocukluk, gençlik derken, yaşamı birlikte paylaşacağı birisiyle yuva kurar, paylaşır hayatı. Böylece sürer gider yaşam. Kapılırsın, kaptırılırsın, dünya gibi döner durursun. Geçinmek, geçimini sağlamak için nice uğraşlar verirsin. Çocukları büyütmek, iş, güç devam eder.

Ancak, bir gerçek yaşam vardır ki, bunu zâten idrak ediyoruz, bu yaşadığımız zaman sürecinin devamı olacak olan boyut.

İşte bu boyutla haberleşen, kısmeti olan kişi kendini bambaşka bir yolda, bir idrak düzeyinde bulur. Bu değerleri, yeni anlayışı benimserse, daha önce o yaşamı yaşayarak tecrübe kazanmış, tecrübe ehliyle tanışır. Artık bu yoldadır. Tabi ki yolda düşer, sendeler, kalkar bazen koşar, bazen emekler.

Efendim bendeniz de, Cenâb-ı Hakk'ın dilemesiyle, acizane bizim de tercihimizi bu yönde kullananlardan birisiyim. Yaşamımın uzunca bir zamanı bu yolda geçti. Halen de yoldayız.

Tabi ki, bu sonsuzluk anlayışında bir emek, bir gayret göstermek zorundasınız. Kendinizi vermeniz gerekli.

Acılar, ayrılık deneyimleri olgunlaştırıyor, kapılar açıyor insanın şuurunda. Mevlâna, Şems-i Tebriz'i hayatından çıkınca, "Hamdım, piştim, yandım" dedi.

Bendeniz'de bu farkındalık bilinci eğitimimi elbette, bir üstaddan görerek nasiplendim. Bu zat pek muhterem Necdet ARDIÇ beyefendidir. İnternette sitesi vardır. Zaten, bu internet çağında artık herşeye ulaşılabiliyor. Kendilerine en derin kalbi şükranlarımı sunarım. Cenâb-ı Mevlâ'mıza (C.C.) da şükründen acizim derim.

Cenâb-ı Hakk (C.C.) nasip ederse, internet aracılığıyla, bu birikimimi ve birikimi olan sevgili insanlarla paylaşmak istiyorum. Bir site oluşturarak bu amacı gerçekleştiririz inşeallah. Cenâb-ı Allah (C.C.) yardımcımız olsun, idraklerimizi artırsın, farkındalığımızı artırsın.

Görüşmek üzere,

Me….. Şa….. AK…….

Bakara Sûresi: (67-74) Âyetlerinden idrakime doğanlar:

<u>67. Âyet:</u> Mûseviyyet düzeyine ulaşmış beşeri akıl, nefsine şöyle der: Artık eski şartlanmalarını ve anlayışını bırakman gerektiğinin zamanı gelmiştir. Şu andaki durum bunu gerektiriyor. Ancak, cüzi idarakteki nefs ise bu anlayışı kavramadığından, bunu saçma buluyor. Mûseviyyet şuuru ise bunun bir bilgisizlik olmadığını, gerçek hakikat olduğunu söylüyor nefsine.

<u>68. Âyet:</u> Cüzi nefs, bunun tekrar bir açıklamasını istiyor. Aldığı cevap ise körpe yani, henüz şartlanmamış, yaşlı ise terk edilmiş şartlanmalardır. Kendini ayrı varlık zanneden nefsdir.

<u>69. Âyet:</u> Yine, rengi nasıldır, görüntüsü nasıl olmalıdır. Verilen cevap; sarı renkli, göz kamaştırıcıdır. Yani, kendini ayrı varlık zanneden nefs, kendi varlığındaki değerlerin etkisiyle çok cazibeli değerli bir varlık olduğunu zan ediyor. İşte bunun öldürülmesi, terk edilmesi gerektiği söyleniyor.

<u>70. Âyet:</u> Yine nefs, kendi varlığını, Allah (C.C.) ayrı gören, şartlanmış nefs, cevap istiyor. Kendi varlığındaki şartlanmaların, bilincin terk edilmesi gerektiğinden şüphe ediyor. Allah (C.C.) neyi diliyorsa yapacağız diyor.

<u>71. Âyet:</u> Cevap olarak, boyunduruk yememiş, yani hiçbir disipline girmemiş, tamamiyle dünyevi ayrı varlık bilincinde olan, toprağı sürmez, kendi varlığını işlemez, çalışma yapmaz, ekini sulamaz, eğer bir değer üretirse bunu geliştirmez. Salma hayvandır, tamamiyle kendi cüzi aklıyla hareket eder. Böylece bu cevabı alınca, cüzi nefs, eski şartlanmalarını bırakır. Az kalsın bunu gerçekleştirmeyecekti.

<u>72. Âyet:</u> Siz adam öldürmüştünüz, yani eski şartlanmalar ve bilinçten kurtulmuş nefs. "Ölmeden önce ölünüz" ilahi mesajın oluşumun gerçekleştiği kişi. Böylece cüzi akıldaki saklı gerçek külli akıl bilinci, Allah (C.C.) bilinci ortaya çıkar.

<u>73. Âyet:</u> Yeni bilincin, yeni şuurlu bir varlığın ortaya nasıl çıkacağı endişesi karşısında, külli aklın cevabı, ölmüş olan, terk edilmiş olan, eski varlığın da bu yeni anlayışlı bir varlığının ortaya çıkacağı anlatılır.

<u>74. Âyet:</u> Bazı idrakler taş gibi bu gerçekler karşısında hiçbir değişim göstermezler. Bazı idraklerin bu gerçek karşısında ise, bunu kabul etmeleri zor gibi gözükse de taş gibi olan idrakleri değişir, açılır. Bu gerçekleri kabul eder, yeni anlayış çıkmaya başlar.

From: terzibaba13@hotmail.com
To: os…..ma…….@gmail.com
Subject: RE: (Bakara hikâyesi)
Date: Mon, 13 Dec 2010 22:19:47 +0200

Aleyküm selâm. Os….. Yazın güzel olmuş ellerine sağlık, o nu da dosya ya ilâve edeceğim. Herkese selâmlar hoşça kal. hayırlı akşamlar. Cenâb-ı Hakk başarılarını arttırsın İnşeallah.

Date: Fri, 10 Dec 2010 20:30:06 +0200
Subject: Re: FW: (Bakara hikâyesi)
From: os…..ma…….@gmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com

Date: Fri, 17 Dec 2010 14:24:09 +0200
Subject: görülen mânâ hakkında
From: os…..ma……@gmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com

Hacı Babacığım Bakara Sûresinin açıklamasına bir türlü başlayamamıştım dua ettim Yarabbbi bana yardım et dedim çünki gönlüme ilk baştan birşeyler geldi ama bir türlü yazamadım. Sonra dua ederken gönlüme siz geldiniz, Hacı babacığım yardım et dedim gönülden gönüle yol var diyerek sizden de yardım istedim, Dua ederken gözlerimden yaşlar döküldü sonra yatağıma yattım, Mânâ da beyaz bir sayfa açıldı çok beyaz berrak bir sayfa bakara hikâyesine başladım, Sizin benimle beraber olduğunuzu gördüm hemen sevinerek Hacı Babacığım bizlerden cevaplamamızı isteğiniz bakara hikâyesine başladım dedim sevinerek beyaz sayfanın başına geçtik, Sizinle beraber yazmış olduğum ilk satırı okuduk güzel olmuş devam et dediniz, O beyaz sayfadaki satır netleşerek koyulaşarak beyaz sayfada bir tertip bir düzene girdi, Siz görmeden önce soluk fazla belirgin değildi, bu mânâyı gördükten sonra cesarete gelerek içimden geldiği gibi yazmaya başladım,

Cesaretlendim çünki mânâ da gördüğüm güzel olmuş devam et diyerek bana cesaret veren sizdiniz, Sizinle herşey güzel sizinle herşey olumlu sizinle olmak çok güzel olduğuna inanarak güvenerek acizane o satırları içimden geçenleri satırlara dönüştürerek size gönderdim,

Ellerinizden saygı ile hürmetle öperim canım Hacı Babacığım,

Os…… ma……..

Bismillahirrahmanirrahim

Selâmünaleyküm Hacı Babacığım

Hamd âlemleri yerleri gökleri var eden varlığından bizleri haberdar eden istediğini istediğine veren istediğini de istediğinden alma gücüne kuvvetine kudretine sâhip olan Allah c.c. hazretlerine salâtü selâm iki cihan serveri hazreti fahri âlem Ahmeti, Mahmut Muhammed Mustafa sallâllahü aleyhi vesellem efendimizin ehlibeyt hazaratının âli ve ashabının üzerine olsun:

Hacı Babacığım tevdi ettiğiniz bakara Sûresinin 2/67 ve 2/74 arası Âyetlerin seyrü sülûk yolunda olan bizlerin nazarında hangi makamları ifade ettikleri neler ifade edebileceklerini ve nasıl kıyaslar yapabileceklerini yaşantımızda nasıl tahakkuk ettirebiliriz. Düşünceleri ile bizlerden cevaplamamızı beklemekte olduğunuzu İnşeallahü Teâlâ size Allah'ın bize lütfedeceği imkân ve tecelliler zuhuratlar sayesinde cevaplamaya acizhane çalışacağız. Hacı babacım

Her ihvânınızın tevekkül sahnesinde neler oluştuğunu inancın ötesinde gönül âleminde neler yaşandığını bilmeniz verdiğiniz emeklerin harcadığınız çabaların karşılığını görmeniz doğal hakkınız olduğunu tasdikleyerek acizane cevaplandırmak cüreti ile harfleri kelimelere kelimeleri hecelere heceleri cümlelere cümleleri de satırlara dönüştürerek bir şeyler ifade etmeye çalışacağız. Allahın yardımı ile şu âlem denilen kâinatta her bir varlığın Allahın kelimeleri olduğunu harflerinde kelimeleri meydana getirdiğini her harfinde elifin şeklenmiş hâli olduğunu biliyoruz. Harflerin sesli harfler ve sessiz harfler diye ikiye ayrıldığı sesli ve sessiz harflerin bir araya gelerek mânâları oluşturduğunu ve ifade ettiğini bu âlemi kesrette harflerin çokluğu bir araya gelerek bir i anlatmaya çalışmaktadırlar.

Var olan bir olan Vâhîd ve kahhar olan Allahı celle celâlûhu yu sessiz harflerin önüne veya sonuna gelerek mânâ kazandıran sesli harfler gibi Allahın veli kulları da bu âlemi kesrette vahtetdeki zevki ve lezzeti tattırarak vahttetde kesreti kesrette de vahdeti yaşatarak gönül âlemimizdeki İlâh-î hakikatleri yaşamamıza zuhur ve tecellileri bir olan Allahın zâtından sıfatlarına sıfatlarından esmâlarına esmâlarından fillerine yani bu âleme Hazreti Şehadete yani yaşadığımız bu âlemde sûreler ve Âyetler olarak Hz Kûr'ân-ın Âlemlerdeki yaygınlaşmış yaşayan Kûr'ân olduğunu bizlere İlâh-î bir zevk ile yaşayan ve yaşatanlardır. Allah onlardan razı olsun. Hz Allah bilhassa ve bilhassa sizden razı olsun. Hacı Babacığım burada bizlere gönderdiğiniz Bakara süresi'nin esmâ mertebesi kaynaklı Âyetler olduğunu bu mertebede Allah göklerde ötelerde anlayışı Mûsâ aleyhisselâmın kavminde mevcuttur. Onun için Allah tan bahsedildiği zaman Hz Mûsâ nın Rabbi diye bahsedilmektedir. Buradaki anlayış tenzihi bir anlayış olduğundan Mûsâ a.s. nın kavmi Allah Celle Celâlûhu'nun kendi varlığında bütün mertebeleri ile bulamadığı için tenzihdedir.

Mûsâ Alehisselâm Allah size bir bakara boğazlamanızı emrediyor dediğinde bizi eğlence yerine mi koyuyorsun gibi Mûsâ Aleyhisselâmı ilk etapta temkinli ve hoş olmayan cevaplarda bulunmuşlardır. Buradaki akıl kemali ve irfani bir akıl olmadığından gelen emri İlâhiyi kabullenmemiş tepkide bulunmuşlardır. Zira Mâsâ Aleyhisselam karşısında Mûsâ Aleyhisselama karşı firavun gibi dünyaya gelmeden bütün oğlan çocuklarını katlettiren bir güç vardı. Oda ülkenin padişahı idi.

Mûsâ Aleyhisselâm öyle câhillerden olmaktan Allaha sığınırım dedi. Şimdi biz bunu nefsimizde yaşamaya çalışalım. Şeriatta an zaman biriminin en küçük parçasıdır. Hakikatte bütün zaman birimleri anın içinde yok olur. Erir gider. Biz mûsâ Aleyhisselama ve onun yaşadığı döneme gidemeyiz ama Mûseviyyeti kendi varlığımızda anı yaşayarak buluruz. Ne varsa âlemde mevcut idi Adem de demişler işte biz bunları nefsimizde yaşarsak bizlerde Mûsâlıkta var, Firavun'lukta var. Mûsâ Aleyhisselâm'ın kavminde de var. Beden iklimimizde bütün bu hakikatler var. İşte nefsimizde yaşamaya kalkarsak, aklı kül-e ulaşmamış aklı cüz'ümüzle kıyaslama yapan Mûsâlık yönümüze bizinle alay mı ediyorsun diyen kavmimizde var. Yine nefsimizde firavunda var. Ne zaman ki biz anı yaşarsak bulunduğumuz hakikatler üzere güzellikleri de yaşamak ve yaşatmakta var. Ne zaman ki Allah sizden Bakara boğazlamanızı emrediyor diyen Mâsâlık yönümüze boyun eğen Bakarayı boğazlayacak yönümüzde var.

Mâsâ Aleyhisselâm'a Rabb'ine dua et. O bize beyan etsin dediler. Birde Mûsâ Aleyhisselâm'a inanıp Bakarayı boğazlamadılar. Akıl kıyas ister ispat ister Mûsâ Aleyhisselâ'm ne yaşlı ne genç ikisinin ortası bir dinç. Haydi emir olunduğunuz işi yapın . Tekrar bizim için dua et rengini beyan etsin dediler. Mûsâ Aleyhisselâ'm sapsarırengi bakanlara sürur verir dedi. Tekrar Rabb'ine dua et, bu bize karışık geldi dediler. hangı sığır olduğunu kestiremedik bununla birlikte Allah dilerse buluruz aklı cüz yönüyle birden tepki yapan kavim tekrar tekrar rabbına dua et rengini bildirsin sorular sorarak Mûsâ a.s. başlangıçta bizimle alay mı ediyorsun diyen kavim Mûsâ a.s. Rabbından kendileri bilgilendirildikçe yaklaşımları da değişerek bununla birlikte biz onu Allah dilerse buluruz dediler, Mûsâ a.s. onlara daha etraflı açıklamalarda bulundu. Bir bakaraki ne koşulur arazi sürer ne ekin sular salma hiç alacası yok, İşte dediler şimdi Hakk ile geldin bunun üzerine o bakarayı boğazladılar, Ki az kalsın yapmayacaklardı,

Seyü sülûk yolunda bir ihvan bu İlâh-î hakikatleri kendi beden ikliminde yaşamaya başlayınca aklı cüz ile kıyaslama yaparak birden İlâh-î hakikatleri kabul edemez, Kıyas ister ispat ister, Ama bu yolun yolcuları aklı kül-e yönünü döndürüp nefsini temizleye temizleye ısrarla yoluna devam eder her geçtiği mertebeden bir haslet alarak her geçtiği mertebeden İlâh-î hakikatlere doğru güzellikleri seyrederek korkmadan yılmadan güzellikleri seyrederek bu yola devam eder. Efendisi seyrü sülûk yolunda ihvanına İlâh-î hakikatleri üfleye üfleye öğretir yaşar ve yaşatır, Mûsâ a.s. kavmi de, birden boğazlamadığı bakarayı yavaş yavaş ikna edilerek Mûsâ a.s. ın onlara izahları ve yaklaşımları neticesi şimdi Hakk'la geldin derler, kişi seyrü sülûk yoluna başladığı efendisine intisab ettiği zaman yönünü aklı cüz'ün den aklı kül-e döndürmüş fakat İlâh-î hakikatleri anlamak hazmetmek kolay olmamakla beraber seyrü sülûk yolcusu yılmadan usanmadan bu yola ihlâsla ve samimiyyetle devam etmekle İlâh-î hakikatlerin yavaş yavaş açılarak anlayışları duyguları değişerek idrakî açılımlar başlar.

başlangıçta zor gibi olan şeylerin kolaylaşmaya başladığını kendi kimliğinde hisseder. O zaman aklı külden üflenen İlâh-î hakikatlerle olgunlaşmaya başlar, irfaniyeti artar. Aklı selimleşir. Kıyaslamalardan nisbetlerden alınır. Madde anlayışından mânâya İlâh-î zevklerle müşerref olur. Bütün âlemi kendi varlığında hisseder, vahdet zevki ile zevkiyab olur Kesret âleminin vahdetin

açılımı olduğunu Hakk'ın ve halkın İlâh-î kuvvetin kudretin var olan bir olan Allahın varlığı olduğunu ilminde zevk ederek Hakk'ani varlığı ile yaşamaya başlar. "Mûtî kable ente mute" sırrını ölmeden ölme zevkini tadar, nefsini bilir Rabb'ini bilir. Varlığında esmâül hüsnâ'dan başka bir varlık olmadığını alemlerde de esmâül hüsnâ'dan başka bir varlık olmadığını anlar. Allahın hay ismi ile diri bâkî olarak irfaniyet ve kemaliyetiyle Hakk'ın varlığını ispatlamaya çalışır. İlâh-î hakikatlere câmi olan kişi varlığını ve biriliğini Cenâb-ı Hakk'ın bütün mertebelerini varlığında bulur. Âdemiyyet'le başlayan r.a. efendimizle kemâle, irfaniyete, vuslatın doruğuna ulaşan bütün İlâh-î hakikatlere Allah ismine câmi olan efendimizin on sekiz bin âlemin Sûltan'ının varlığı ile bu âlemlerin var olduğunu habibi kibriyanın iki cihan serveri olduğunu bütün bu hakikatlerin ve efendimizin hakikati hakikat-i Muhammed-î ile ortaya çıktığını efendimizin âlemlere rahmet olduğunu, efendimizin canından bir can olduğunu canı canana bu âlemde verip canla can olduğunu anlayan kişi hz. Muhammede ümmet olmuş ne Osmanlık ne Hasanlık ne Hüseyinlik kalmamış sadece ümmet-i Muhammed olmuştur. ümmet-i Muhammed olan kişide hz Muhammed'e varis olmuştur. Hz Muhammed'e ümmet olan kişi bütün İlâh-î hakikatlere câmi olup âdemiyyeti Nûhuyyet-i İbrâhîm'iyet-i Mâseviyyet-i İseviyyet-i ve Muhammediyyet-i varlığının hakikatleri olduğunu Kûr'ân'a Ve Furkan'a câmi olduğunu idrak ederek tevhid edilen Bakara Sûresi'nin de hakikatleri ile kendi kimliğinde buluşmuş bu Sûre'i şerifin kendi âleminde hakikatini yaşamakta ve yaşatmaktadır. Hatalarım kusurlarım var ise ki, vardır. Affınıza sığınırım.

Elerinizden saygı ile hürmet ile öperim. Canım Hacı Babacığım.

OS….. MA…….

From: terzibaba13@hotmail.com
To: yo…..1953@windowslive.com
Subject: RE: Bakara Sûresi ile ilgili
Date: Tue, 14 Dec 2010 00:42:19 +0200

Selâmün aleyküm Ai… kızım gönderdiğiniz "bakara" ile ilgili yazınıza ancak bakabildim, şehir dışında idik yeni geldik, toplanan mailleri şimdi cevaplamaya çalışıyorum. Elinize dilinize gönlünüze sağlık yazınız güzel olmuş Cenâb-ı Hakk daha nice güzellikler ve güzel idrakler nasib etsin İnşeallah. Hemen o nu da dosyasına kopyalayacağım, ve bütün yazıların dosya düzen-lenmesi olunca herkese göndereceğim İnşeallah. Allah'ın kelâmının ne kadar derin ve geniş mânâlar ifade ettiği bu küçük çalışmalarla ortaya çıkmaktadır. Eğer daha çok kişilere gönderilmiş olsa idi daha da çok sonu gelmez mânâların olduğunu görecektik ancak bir misal olması bakımından bu kadarla yetinelim istedim. Hayırlı akşamlar Nüket annenizinde selâmları vardır, bütün aile fertlerine selâmlar, herkese selâmlar. sağlık sıhhat ve afiyet diliyorum. Cenâb-ı Hakk emeklerinizi boşa çıkarmasın. hoşça kalın, Efendi Babanız.

Bismillâhirrahmanirrahîm

Rahmân ve Rahîm olan Allah ile birlikte. İkilik, fark âlemine gönderilen insân, Zât olan Allah'tan sıfattan, esmâdan ikiliğe, fiiller âlemine nüzül

ettirilmiştir. İnsan mânâsına büründürülen ise fark âleminden esmâya, sıfata Zât'a yürütülmüştür. Besmele bu anlamda, insanın Hak'tan gelip Allah'a yolculuğunun, seyr-i sülûkunun ifadesidir, hikâyesidir.

Hikâye; baştan geçen bir tek olayın yer ve zaman belirtilerek kişilerle zamana bağlı olarak anlatılmasıdır. Olayın gerçek ya da gerçeğe yakın olması gerekir. Besmele de insanın hikâyesidir. Allah'ın istediği belirlediği doğru yoldan, Allah'a dönüş yolculuğu.

Bakara Sûresi tertip ediliş sırasına göre ikinci Sûredir. Elif, Lâm, Mim ile başlayan ilk Sûredir. Kitabın hidayet oluşu, insân'ın ve âlemlerin halk edilişi, tevbe, ölüm, tekrar dirilme, peygamber kıssaları, dinin şeriatla ilgili kısımları, namaz, oruç, zekât, hac, tarikat ile ilgili zikir, uzlet, hikmet kavramları, kıblenin yönünün değişmesi, tenzihteki Allah'ın c.c. her yönde görülüş sırrı, tevhid sırları, kavimden ümmete geçiş kuralları bu Sûre'de öğretilir.

Hadîs "Kûr'ân'ın zirvesi Bakara Sûresi'dir " (Tirmizi- sevabul Kûr'ân)
Elif – Zât Lâm – Sıfat Mîm – Esmâ bu harflerde besmley-i şerif tastik edilmiş gibidir.

Bu harflerden pek çok kelime türetilebilir. (Arap harfleriyle yazıldığında ayn ile yazılırlar ancak; Türkçe' de bu harfin karşılığı olmadığından a-e-i harflerini yerine koyabiliriz.) Ya Alîm - Ya Âlim – ilim – muallim – âlem – elem

Âlemlerde, âlimler, ilim talim ederek gerçek muallim olan Allah'a yürürler. Bu ilmin kuralları, yolu yordamı Bakara Sûresi'nde anlatılır. İçinde yaşadığımız dünya tarlasına, ahiret için neler ekeceğiz, bunları nasıl bakıp büyüteceğiz, mahsulü neler olacak. Çiftçiliğin sırları verilir.

" Sûrelerin en faziletlisi Bakara, Âyetlerin en faziletlisi Âyet-el Kürsi'dir" Bu Âyette Hu sırlarının sahibi Allah'ımızın vasıfları mertebelere göre insân mânâlarına öğretilir. Sûrenin son üç Âyetinde, hidâyete eren alimin tasviri yapılır, yolculuğu anlatılır. Elif Lâm Mîm zâhiri ve bâtınıyla okunmuştur. Kavimden ümmet olma şerefine geçiş reçeteleri sunulmuştuır. Bakıp arayarak kendimizde, kendimizi, kendini bulduran makamdır Bakara Sûresi.

Elif - 1 Zat
Lam - 30 Sıfat
Mim – 40 Esma
1-3-4
13- Hakikat-i Muhammedi (Peygamberimizin SAV) şifresi
4 Melik (Her şeyin Maliki olan Allah'tır.) 4- (şeriat tarikat hakikat marifet)
4 (hava su ateş toprak)
1+30+40=71 =8 (4+4)

13'ün hakikatinin âlimler tarafından zâhiri ve bâtını olarak yaşanılması. Âlimler; Âriflerin, şehitlerin, sadıkların bir mertebesidir.
8- sayıısı Efendi Baba'mın da şifresi
53 =8 Necm Sûresi'nin şifresi

8 sayısı 8 cenneti, Allah'ın Müheymin adını da işaret eder. " Ey kullarını devamlı koruyan, gözeten ve himayesinde tutan "

53 sayısını kendinden başka bir sayıya bölemeyiz. 53/53=1
Âlim olan insân mânâsı âlemlerdeki Allah ilmini esmâ mertebesi itibariyle zâhiri yönden bilir. Efendimizin sünnetini de. Bâtıni sünnetini yani miracının bilinmesi ileride olacaktır. Tıpkı Mûsâ a.s. ın Allah'ı görmek istemesi ve görememesi, " ileride göreceksin. " müjdesinin verilmesi gibi. Muhammed ümmetine verilen in'am ile Mûsâ kavmine verilen nimet farklıdır.

Fâtiha Sûresinde hidayete erdirilenlerin sırat-ı mustakıymde olduğu anlatılırken Bakara Sûresinde de peygamber kıssalarıyla hidayet ve gazap ehlinin vasıfları anlatılır. Âlimlikle başlayan Bak-ara emirleri mertebe mertebe gönülde idrak olunmaya, veli olmaya yönlendirir insanı. Veli olan, Fâtiha'nın baş, Bakara'nın gövde, diğer Sûrelerin organlar olduğunu yaşar. Baş ve gövde olmadan olmaz. Âmir, memura emredecek ki memur uysun. Bir dinin yaşam tarzının, hayatın kuralları olmazsa, pergelin tek ayakla âlemleri gezmesi mümkün değildir.

Aşağıdaki Âyetlerde Âlimlik, Pirlik yolculuğunun seyrini bakıp aramaya çalışalım.

67- Bir vakid de Mûsâ kavmine demişti " Allah sizin bir inek kesmenizi emrediyor." "Onlar da bizimle alay mı ediyorsun ?" dediler. O da " Ben câhillerden olmaktan Allah'a sığınırım " dedi.
68- "Bizim için Rabbîne dua et, onun ne olduğunu bize açıklasın. Dedi ki "Rabb'im şöyle buyuruyor. Ne çok kart ne de çok körpe. İkisi ortası bir sığır." Haydi emrolunanı yapın. "
69-
67- Allah esmâsının sayı değeri 1+30+30(1)+5=67 6+7=13 (El Bari'u)

Sûredeki bu Âyetin sayısıyla Allah (C.C) harf değeri aynı ve bu Âyette Allah adı geçmekte.

67. Esmâ Ya Macid (Şan ve şerefi akılların alamayacağı kadar muhteşem olan)
6+7=13 (Ya Bari'u) "eşyayı örneksiz halk eden bütün varlıkların halk ediliş noktası "
6+8=14 (Ya Musavvir) "Ey her şeye keyfiyetine göre şekil veren "

Bu Âyetin sayısı da içinde anlatılan mânâ ile örtüşüyor, tasvir başlıyor. Bakara ismini açmaya çalışalım. Terzi Babamın " Bak-ara" aramaya hevesli, kabiliyetli insanlar âlemde ne varsa bakmaya, görmeye, idrak etmeye çalışırlar. İradeyle bakmak, görmeye götürür. Kendi kendimizi de bu emirle görmeye çalışmalıyız.

Bakara : inek, sığır gibi hayvanlardır. Aynı zamanda en'amdırlar. Yumuşaklık manasına gelen nu'umet kelimesinden alınmıştır. En-am olan hayvanların eti helal kılınmıştır. Bu hayvanların etinden sütünden, derisinden , tırnağından , boynuzundan hatta pisliğinden bile yararlanılır. Yararlanılmayan hiç bir şeyleri yoktur. Zelûl diye nitelendirilir. Zıll mastarından boyun eğmek

anlamındadır. Uysal (insânların da zelûl olanı vardır ve bu bir haslettir.) "Biz en'amı kendilerinin hizmetine verdik. Bir kısmı binekleri bir kısmı yiyecekleridir." Yasin 72

- Kaynak Elmalılı Hamdi Yazır- 7. cilt Mülk Sûresinden alıntı

Bakaratün 2+100+200+400=702 = 9 Mûseviyyet mertebesi Azîz esmâsı

Bakara 2+100+200=302=5 Hazerat-ı hamse 2+1+2=212 makamların dürülü olduğunu mânâ

212 sayısı Terzi Baba'mın gönülden esintiler kitabında geçmektedir sayfa 148

Pîr Pe=Be =2
Ye =10
Ra=200
Pîr =212

Babamın şifre sayısı 53 212/53=4 53/53=1

Şeriat, tarikat, hakikat, marifet mertebelerinde var olan Pîr, veli, 8 cennetin ehli.

Bakara

Ba : değeri 2 1 -1 aynalık makamı (Hz. Ali makamı) Hz. Mevlânâ, Hz. Ali için " Adem de O'dur, Mûsâ da O'dur, İsa da" der. "Ben Ba'nın altındaki noktayım." Hz. Ali.

Ba, vücuttur. (Bismillâhirrahmanirrahîm) Ba vücûdu giymiş, Allah'ın isim ve sıfatlarıyla hallenmiş, Allah esmâları. Nefsin istekleri yok edilirse, vücût yok edilir, nokta kalır. Bu noktadan "Kün" emriyle isim ve sıfatların gerçek yönü tecelli eder. "Ben ilmin şehriyim, Ali kapısıdır." Terbiye, edep erkan kapısından gönül evine bu harfin batınî manasıyla girilir.

Kaf: değeri 100 -1 Allah, Ahad, Aziz, Alim.

Kâmil insân makamıdır. Kaf dağıdır adeta. Zatını göremeyiz ama varolduğuna gönülden inanırız. Zümrüd-ü Ankanın yaşadığı tecelli yeri. Allah'ı A'ma aleminde bilemeyiz. Ahad alemine tenezzül ettiğinde anlamaya çalışırız. Vahid tecellileriyle idrak edebiliriz. (Ahmed'in, Muhammed olarak görülmesi vücutlanması) Sevgili peygamberimiz yüzlerce yıl önce zahiri olarak Hakk'a yürüdü. Koca âlem Rasûlsüz, Habibsiz kalır mı? O olmasa her şey biter. Allah'ın velileri kubbeler altında sonsuza kadar Hızırlık yapacaklar inşeallah. Her mertebeden Pîr'lerimiz Kaf dağımızdır.

Ra: değeri 200

Be sırlarına erenler bedenden 'Kün" emriyle kurtulup, kef sırrına ulaşır. (20) velâyet sırlarıyla vavla, Allah Ra'ya terfi ettirir seçilmişleri. Hakikat güneşinin ışıklarına aklını bağlayan, rüşte eren insân mânâları Ra'dır.

B – K-R kökünden Türkçe okunuşlarına bağlı olarak, Arapça yazılışlara dayandırılarak farklı kelimeler türetilebilir.

Bâkir, bakîr, bekr, bükre, bakır.

Bükre – sabah zamanı İlâh-î güneşten alınan ışınlarla insân mânâsının sabahının oluşu

Bekr bakr – saf temiz

Bâkir- el değmemiş, saf

Bugün dilimizde kullanılan bakır sözcüğünü de anlamlandırabiliriz. İçinde çok az altın bulunan çeşitli araçlar yapmaya yarayan, elektriği çok iyi ileten, çabuk şekil alabilen bir maden. Tasavvufta salik olarak alınabilir. Yürüdüğü yolda talim ettirilen terbiyeyle içindeki altın zuhura çıkarılan mana.

Bakara kelimesini tersten okursak ra-kaf-ba

Râkip mânâsını görünür aynada. Murakabe yapan "bütün kullarını tek tek gözeten, bütün varlıklar üzerinde gözcü olan. Kontrol etmek, inceleyip vaziyeti anlamak." Kulun bütün hallerinde Allahu Teâlâ'nın kendini gördüğünü bilmesi, kalbinin uyanık bulunması. "murakabenin başlangıcı Allah'ın, insanlara olan yakınlığının kâlp tarafından bilinmesidir." Muhasibi "murakabeyi ancak Allah'tan alacağı hazzın kaybolmasından korkanlar sağlayabilir." Cüneyd-i Bağdadi

Nefsi kontrol etmek, ondan gafil olmamak, murakabenin esası olup, her yaptığımızın Allah tarafından bilinmesidir. " Allah sinelerin özünü bilir." İnsanlar dışı görür, Allah hem içimizi hem dışımızı görür. Bunu bilen kimsenin işleri ve düşünceleri edepli olur. (İmam Gazali) dini terimler sözlüğü cilt 2

(Murakabe kelimesini çok değerli Terzi Babam, akıl danışırken söyledi.)

Kavm -100+6+40=146 =11 =2 ikilikte olan insanlar, kendileri ve onlardan uzakta olan Rabb anlayışı içindeler. Birlik yok.

Rabb - her şeyin sahibi, mâliki, hâkimi, koruyucusu, yardımcısı, terbiye edeni, yetiştireni, nimet ve rızık vereni Allah. Günlük hayatta zâhiren evi yönetenler, iş yerindeki âmirler, öğretmenler, çocuk eğiticileri de bu adla anılır.

"Allah bütün göklerin, yerin, arasındaki Rabbidir." Meryem S. 65

Bakaratün adı aynı zamanda 9 sayısını Allah'ın Azîz esmâsını işaret eder. Bu adın Hakk tarafını çıkaramayan kişiler, kendilerini her şeyin üstünde gördükleri için firavunlaşırlar. Allah'ın Azîzliğini kabul edenler ise ahirette "bugün mülk kimin? Tek ve Kahhar olan Allah'ın" hitabını dünyada duyanlardır.

Âyete göre Mûsâ a.s. kavmine, Allah'ın emri gereği bir bakara kesmelerini söylüyor. Kavmi derhal itiraz ediyor. Çünkü bakara mısır kavminde kutsaldı. Halk onları tanrı kabul ediyordu. (apsis) onlara zarar vermek, kesmek yasaktı. Şuanda bu hâl Hindu dininde de görülür.

Mûsâ a.s. kavmi sığırın boğazlanması emrine hemen uyamadı. Çünkü hala firavun zamanındaki alışkanlıkları, duyguları devam ediyordu. Mûsâ a.s. câhillerden olmaktan Allah'a sığınıyor. Zâhiri anlamda câhil; bilgisiz olandır. Bâtın-î anlamda ise nefsine bilgisiz olup Allah'ı tanıyandır. " ilmi olmayan Allah'ı bilemez."

Kavim, bizdeki Allah esmâları da olabilir. Herkesin Allah esmâlarının terkibi olduğunu düşünürsek her bir esmâ-yı İlâh-î ayrı bir âlemdir. Bu esmâlar tanınarak Allah'ın izni, sâlikin gayretiyle uzun bir yolculuktan sonra tevhide gelinebilir. Allah esmâsında tevhid etmek her baba yiğidin harcı değildir. Er makamına gelenlere mahsustur.

Mûsâ a.s. mertebesinde esmâlar tevhid makamında değil. İkilik halinde. Nefsinin kûrb'ân edilmesine benliğe ait olan duyguların ve düşüncelerin gitmesini istemiyor nefis. Hemen râzı olma boyun eğme yok. Sorgulama ön plânda. "ilmel yakın ehli."

Allah (C.c) esmasının kubbesi altında olmalarına rağmen 67 Allah 13 Barı'u 4 melik

Meliklik özellikleri baskın. Kendimizi en bilgili, her şeyin yöneticisi sahibi sandığımız.

68. Âyette Mûsâ a.s. dan Rabb'inden bu bakaranın özelliklerini öğrenmek istiyor kavmi ancak çok özel bir ifade var burada" bizim için Rabb'ine dua et ."

Rabb ile konuşma, sorma ve cevap alma fiilleri. Rabbimiz demiyorlar." Rabbine " ifadesi geçiyor. Herkesin Rabb'i, ayrı gibi. Âlemlerin Rabb'i Allah anlayışı idraki henüz yok. Dua ettikten sonra cevap fiili var bu Âyette. Sorularımız duadan sonra cevaplanacak müjdesi alınıyor adeta. Duanın anlamlarına bakarsak; dua davet, Allah'ı yardımımıza çağırmak, acizliğimizi bildirerek müracaat etmektir. Allah'ın varlığına, kudretine her şeyden fazla saygı duyarak yapılan dua makbuldur. En faziletli dua "elhamdulillah"tır.

De ki " sizin duanız olmasa, Rabbim size değer verir miydi?" Furkan77. "ya da sıkıntılı ve ihtiyaç içinde olana, kendisine dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yer yüzünün halifeleri kılan mı " Neml 62 "bana dua edin, size icabet edeyim." Mü'min 60 "kullarım beni sana soracak olurlarsa" Bakara 186 cevaben "Ben onlara pek yakınım."

Kişi kendini Allah'a tam teslim ettiğinde davetine icabet edilir. Karşılıklı sohbet başlar. Hub olmaktır dua. Kelâmlı kelâmsız gönül konuşmalarıdır. Sâfi edeptir. Şifâdır. İnancı olan insânlar maddi mânevi tedaviye şifâya açıktır ve yalnızca dua ile iyileştirilirler. "tıp duanın aracıdır." Hipokrat.

Mûsâ a.s. kavmi de davete icabet olunacağını biliyor. Allah'tan cevap geliyor. Bakara'nın yaşı orta ne çok genç ne çok yaşlı üstelik dinç. " Ya Musavvir" esmâsı tecellide. Allah'ı arayan insân mânâlarının seyr-i sülûğa orta yaşlarda başlayabildiklerini düşünebiliriz. Gençlikte duygular vehimler nedeniyle firavuna yakın durulur. Benlik en üst seviyelerdedir. Gözümüz, gönlümüz dünya sevgisi ve işleriyle dopdoludur. Ergenlikten, erginliğe doğru yaş aldıkça ; ölümler, hastalıklar, acılar bizleri Allah'ı , yaratıcımızı aramaya yönlendirir. Bakıp aramaya başlarız. Hayat ne çabuk geçiyor. Ölüm de var. Öbür alemde bizi neler bekliyor. Allah bizi affeder mi? Sahibim benden ne istiyor? Ne sorular biter ne cevaplar. Her şeyin bizde başlayıp, bizde bittiğini anlatır Rabbimiz. Kötü huylarımızı bir bir kesip atmayı yerine güzellikleri kazanmayı isteriz bunun için yanımızda Mûsâmızın olması gerekir. Danışacağımız aracımız. Bu mertebede henüz aracısızlık yok. İkilik âlemi. Sorgulama devam ediyor. Kabulleniş hâlâ yok.

69-Dediler ki " Rabb'ine dua et, rengi neymiş bize bildirsin."
O da "Rabb'im şöyle buyuruyor : rengi bakanlara sevinç veren sapsarı bir sığır" demişti.

69- Ya Samed “bütün varlıkların her türlü ihtiyacı için başvurduğu, kendisinin ise ihtiyacı ve talebi olmayan.”

69- 15 Ya Gaffar “bağışlaması, mağfireti bol olan.”

15- 6 Ya Seâm “ selâmete çıkaran”
Özellikle Ya Samed esmâsı Âyetteki dua ile bağlantılı. (Dua ile Rabb ile konuşularak bakaranın renginin sorgulanması ve cevap gelmesi.)
Bu Âyetler Rabbimiz ile bilmediğimiz şeylerin öğrenebileceğimizin işaretleridir. Rabb öğretiyor, kul öğreniyor. Eğitim, öğretim sisteminde en yararlı metotlardan biri soru-cevap yöntemidir. İyi açık bir soru cevabın yarısıdır.
Bakaranın rengi insanı mutlu eden sarı renktir.(safra'u) 90+80+200+1+1=372 - 12

Daha önce Mâsâ a.s. kavmi kendi elleriyle yaptıkları bir inek heykeline tapmışlardır. Bu da sarıydı. Firavundan aldıkları altın ve mücevherlerle yapılmıştı. Bir vakit Mâsâ kavmine dedi ki “Ey kavmim cidden siz o danaya tutulmanızla kendinize zulmettiniz. Gelin Bari'unuza dönün. Tevbe edin de nefislerinizi öldürün. Böyle yapmanız Barı'unuz yanında sizin için hayırlıdır.” Böylece O, tövbenizi kabul etti. Şüphesiz O, tövbeleri kabul edendir. Bakara 54.

Mâsâ kavmi bu Âyette eski alışkanlıklarını devam ettiriyor. Danayı İlâh görüyor. Yani kendi nefislerini, hayvani taraflarını öne çıkarıyorlar. Ancak çölde uzun zaman dolanıp, bir sürü belâlarla denendikten sonra Rabb'e boyun eğiyorlar.

Esmâ mertebesine eriştirilen insan mânâlarında belli bir çalışmadan sonra mutmain olma gerçekleşiyor. Dünyaya bağlı nefsâni istekler terbiye oluyor. Terbiye olanlar Allah'ın izniyle sararıyorlar.

Sarı; kimilerine göre hastalık, kimilerine göre ölüm, kimilerine göre Rûh'un rengidir. Âyette bakanlara sevinç verdiğine göre mutluluk rengi. Ekinin, altının, güneşin rengi. Gök ekinin sararması olgunluğunun işaretidir. Un olmaya hazırdır. Fayda rengidir.

Sarı, altının rengidir. Kızıl olan bakırdan sarraflar içinde bulunan bir miktar altını ayırırlar. Esmâ mertebesinde de özümüzdeki Hakk mürşitlerimizin ellerinde kuyumcu titizliğiyle batından zâhire çıkarılır. Hakk yolcuları özlerini idrak etmeye çalışırlar. Simyacıları, yolcularının bakırını altın ederler. Bu mânâların sabah zamanıdır. İlâh-î güneşten Nûr alırlar. Kızıllık biter, sarılık başlar. Bükre zamanı her şey saftır.

Safra, vücûdumuzdaki dört sıvıdan biridir. Korku, heyecan, telaş, üzüntü duyguları bize hâkim olduğunda çokça salgılanır. Sarı- yeşil renklidir. İçimizdeki safrayı dışımıza dökmeden rahatlamayız. Safrayı atan insanlar rahata kavuşur. Bizdeki kötü huylar da safralarımızdır. Aklımızla doğruyu, Hakk'ı bulduğumuzda kötü huylar atılır. Bedene Rûh'a şifa gelir. Bunların gitmesiyle bakanlara sevinç veren sarı renge kavuşulur. Ölüp dirilenlerin rengi.

70-" Bizim için Rabb'ine dua et. Onun ne olduğunu bize açıklasın. Çünkü o sığır, bize birbirinin benzeri olan bir sığır gibi geldi. Bununla birlikte Allah dilerse elbette doğruyu buluruz." Dediler.

70- Ya Berr " Ey kullarına karşı iyiliği ve keremi bol olan"
7- Ya Mu'min "kullarına emniyyet veren"
7- Nefis mertebeleri.

Allah kerem sahibi olduğu için ısrarcı, hâlâ tam teslim olmayan bu kavme karşı Sabır esmâsıyla cömertliğini gösteriyor. Dayanılan, güvenilen olduğunu zuhura çıkarıyor. Bütün bakaralar birbirine benzer, bu özellikler bize yetmedi, diyorlar adeta. Dahasını istiyorlar. " Allah'ın dilemesiyle doğruyu bulacaklarını" söylüyorlar. Külli irâdeye teslim olmaya hazırlar.

71- Mâsâ dedi ki " Rabb'im şöyle buyuruyor " ne boyunduruğa alınarak koşulup arazi süren, ne de ekin sulayan, salma, hiç alacası olmayan bir sığırdır." O zaman dediler ki " şimdi Hakk'ı gerçeği getirdin." Bunun üzerine o sığırı boğazladılar. Ama az kalsın bunu yapmayacaklardı.

71 Ya Darr " Ey zarara uğratan elem, keder verecek şeyleri yaratan."
7+1=8 Ya Müheymin " kullarını devamlı gözeten"

Darr esmâsı nefislerimizin zulmâni tarafını kederlendiren bir esmâdır. Nefisler imtihandan hoşlanmazlar. İmtihanlar fitnelerle belâlarla olur. Bu, nefislere zor gelir. İnsân nefsinin boyunduruk altına alınması gerekir önce, rüştünü ispat ettikten sonra ancak özgür kalabilirler.

Bakara, burada ekin sulamamış, toprağı sürmemiş, alacasız, salma. Salma hayvanlar ya çok vahşi ya da çok yaşlıdır.

Bir mürşidin eline, yoluna gelmiş mürid önceleri vahşi ve zâlimdir. Esmâlarının gereğini, Hakk'a yönelik tarafını zuhura çıkaramadığı için. Bu Allah'ın yaratışına aykırıdır. Hepimiz doğduğumuzda Müslüman'ız. Allah'a tam teslimiz yaşantımızdaki değişikler işleyiş bizi zulüm ehli yapıyor. Varlıkların yaradılışlarına uygun davranmak adalettir. Davranmamak zulümdür. Zâlimlikten ve câhillikten kurtulmanın yolu zelûl olmaktır. Boyun eğen, yumuşak huylu insânların iyi bir ziraatçının küffarın elinde batılları örtülür. Hakk zuhura çıkartılır.

Arzımız, beden toprağımız mürşidimizin kudret elinde, kudret çapasıyla çapalandıkça içimiz dışımıza çıkar. Ayrığı taşı ayıklanır. Kötü huylarımızdan arındırılırız. Alacalarımız gider. Bakir, temiz hale getiriliriz. Bizden sadır olan yeni hayat suyumuzla, içimize atılan tohumları yeşertiriz. Ekinimiz, harsımız, ahlâkımız zuhura çıkar.

Hakk; değişmeyen öz, gerçek.
8+100+100=208 10 kamil sayı 1 Allah
28 peygambere işaret
Hak 8+100=108 18 bin alem Hak zuhurda 8+1=9 Ya Aziz
(Mûseviyyet mertebesi – Hakk mertebesi – Rabb mertebesi)

72- Ve o vakit bir kimseyi öldürmüştünüz de bunun kâtili hakkında birbirinle atışmış ve üstünüzden atmıştınız. Halbuki Allah sizin saklayıp gizlediğiniz şeyi açığa çıkaracaktır.

"Zengin bir adamın tek oğlunun miras nedeniyle, yeğenleri tarafından öldürülmesi, ancak öldürenin bulunmamasının üzerine "bakaranın" bir parçasıyla ölüye vurulması ve dirilmenin gerçekleşeceği, kendisini kimin öldürdüğünü söyleyeceği mucizesine işaret ediyor bu Âyet."

Allah evveli ve âhiri bilen Zât olduğu için bakaranın kûrb'ân edilmesini emrediyor. İmânı tam olmayan insanlar öldükten sonra dirilme olayına hep şüpheyle yaklaşmışlardır. " kemikleri çürüyüp dağılmışken onları kim diriltir?" dedi. Yâsin 78. "Dedi onları ilk defa yaratan diriltir." Yâsin 79. "insân aslâ kemiklerinin toplanmayacağını mı sanıyor" Kıyâme 3. " Böylece Allah ölüleri diriltir." Bakara 73.

72- Ya Tevvâb " Ey kullarının günahlarını bağışlayan ve tevbelerini kabul eden" Kulların, hata işledikten sonra bir daha hataya düşmemek için karar vermeleri, azimli olmaları, bu yolda çalışmaları tevbedir. Dil ile. Kalp ile Beden ile tevbe edilir. " Ey imân edenler, günahlarınızdan Allahu Teâlâ'ya tevbe-i Nâsûh ile tevbe ediniz." Tahrim Sûresi 8

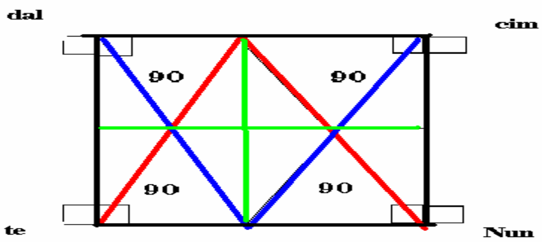
Allah'ın Âyetlerini inkâr edenler ya da sorgulayanların şüphelerinden dolayı tevbe etmeleri gerekir ki Tevvâb olan Allah bağışlasın. Bu Âyette gizli yapılan şeylerin Allah'tan da gizli olduğu sanılıyor. İnsânların bu duyguları her devirde var. Mûsâ a.s. kavminde de mevcut. Oysa "Allah sinelerin özünü bilir." O'nun şah damarımızdan yakın olduğunu ve yapılan her şeyden haberdar olduğunu unutmamalıyız.
72 =9 Ya Azîz

73- O'nun için dedik ki " O sığırın bir parçasıyla o ölü cesede vurun. İşte böylece Allah ölüleri diriltir ve size Âyetlerini gösterir. Umulur ki akıllanırsınız."

73 =10 Ya Cabbar " Ey hükmünü ve dilediğini hakkı ile yerine getiren, eksikleri tamamlayan"

73 Ya Kâdir " Ey Kâdir-i Mutlak olan, hiçbir mahlûkatın yapma, güç ve kudreti gösteremeyeceği şeyleri ve imkânları var edip yerine getiren."
Kadir 100+1+4+200=305 35 (53 tersi) 8 =4+4 Zâhiri ve Bâtınıyla müheymin olan. Şeriat, tarikat, hakikat, marifet ehli 8 cennetin ehli

53 x 4=212 pir kelimesinin sayı değeri
53 Terzi Babamın şifresi (4 mertebenin sahibi) Necat 50+3+40

4x90=360 tam bir dairenin açıları toplamı. (nokta) (kün emri) 9
90x2=180 derece 18 bin alem 9
360x4=1440 şuanda 1432 senesindeyiz
1440-1432=8 Babamın şifre sayısı (5+3)
1440=144-9

Bu Âyetlerde 9 sayısı hakim 9 felek 5+4 5(hazerat-i hamse) 4 (mertebeler) (anasır-ı erba)

Necat 50+3+400 =453 Zat olan Allah 1+ 1453 İstanbul'un fethi (Rum aleminin fethi (Ademiyet , ibrahimiyet, museviyet, iseviyetin Muhammediyelik tarafından fethi)
Bakaranın bir parçasıyla ölü olana vurulduğunda ölünün dirileceği söyleniyor. Allah hayatında ölümünde sahibidir. O'nun kudreti her şeyi yapmaya kadirdir. Yoktan var eden Allah c.c. ölüleri de diriltir. Ol dedi oluverdi hükmünün sahibi Zat'tır.

"Öldürülmüş adama kesilmiş öküzün kuyruğuyla vur da hemen dirilsin, kefeniyle kalksın. Kesilmiş boğazı, yerinden davransın, kanını dökenlerden, kanını istesin, denir. Bunlar ve bunlara benzer daha nice şeyler var. Kur'an baştan sona kadar, sebepleri, illetleri nefyeder vesselam. Fakat bunları anlatmak işi uzatıp duran aklın harcı değildir. Kulluk et de bunlar sana keşfolsun.

Felsefeye sarılan kişinin aklı, akılla anlaşılabilen şeylere bağlanmış kalmıştır. Fakat temiz ve pak kişi aklın aklının (akl-ı kül) tek binicisi oldu.(Rakib)

Aklının aklı içtir, senin aklınsa kabuk. Hayvan midesi daima kabuk arar.
İç arayan, kabuğu sevmez, ondan usanır, bıkar. İç temiz kişilere helâldir, temiz kişilere.

Kabuktan ibaret olan akıl, bir işi yüzlerce delille anlayabilir. Fakat aklı kül doğru olduğunu bilmediği yola adımını atar mı hiç? Can ışıksız diri olsaydı hiç kâfirlere ölü denir miydi? (Mesnevi 3. Cilt Sayfa 205-206)

Maden de der ki yiğit beni bağla. Öküz kuyruğundan yapılma kamçı ile başıma sırtıma vur. Fakat deşeleme
Kamçı yarasından hayat bulayım. Musa'nın öküzü yüzünden dirilen maktul gibi olayım. Öküz kuyruğundan yapılma kamçının açtığı yaradan iyileşeyim. Musa'nın mucizesiyle dirilen o öldürülmüş adam gibi canlanayım. O öldürülmüş adam öküz kuyruğundan kamçının açtığı yaradan dirildi. Bakır gibi kimya yüzünden altın oldu.

Sıçrayıp kalktı, sırları söyledi, kanını dökenleri gösterdi. Beni bunlar öldürdü, bu fitnenin tohumunu bunlar ekti diye açıkça söz söyledi. Bu ağır beden de öldürüldü mü, sırları bilen Rûh varlığı dirilir. O adamın canı cenneti de görür cehennemi de. Bütün sırları da tanır bilir. Kanlı şeytanlıkları, hile ve tuzağı şeytanlıkları gösterir. Kuyruğunun açacağı yara yüzünden can kurtulsun diye öküz kesmek yol şartlarındandır. Sen de tez öküz nefsi tepele de gizli Rûh dirilsin akıllansın. (mesnevi 2. Cilt Sayfa 209-210)

Mevlânâ Hazretlerinden aldığım bu beyitlerde bakaranın kuyruğuyla ölüye vurularak dirilttiği anlatmış. Kuyruk, hayvanı dıştan gelen ve ona arız olan sinek, kurt, çeşitli asalakları kovma aracı gibidir. Bazı hayvanlarda denge organıdır. Canını yakan, kanını emen bu asalakları kuyruğuyla vurarak kovar ya da öldürür.

İnsan manalarındaki kötü huylar da yine kendi aklımızla, çalışmalarımızla, yol gösterenimizle bizden tek tek kovulur, terbiye edilirler. Evhamlarımızın yerini ilhamların alması, esmâlarımızdaki halk tarafının Hakk tarafına tebdil edilmesi Allah'ımızın bize verdiği güç ve kuvvetle olur. Canımız yansa bile bizim faydamız içindir. İçimizdeki ölü hükmündeki esmaların diriltilmesi için kuyruk darbeleri şarttır. Sâlikteki kötü huylar düşünceler darbedilir, uzaklaştırılır, terbiye edilir. Beden arzımızın altında kalan esmâlar can bulur, vücûtlanır. Ölü diri hûle getirilir, uyandırılır.

Bazı yerlerde dirilme eyleminin bakaranın diliyle yapıldığı söylenir. Dil aynı zamanda gönüldür. Gönle gelen güzel duygular ve ilhamlar insân-ı halden hâle geçirir. El tutan mürid mürşidinin sohbetinde dirilir. Cennet taamları yedirilir. Bir simyacı olan mürşidimiz bakırdan altın elde eder ilmi ve aşkı ile. Diriyi ölüden, ölüyü diriden çıkarırız, işte Allah budur, nasıl yüz çevirirsiniz?

B-K-R bakırdaki elektriği iletme özelliğini insanlara atfedersek; esmâlar arasındaki ilişkiyi en iyi şekilde Kûr'ân iletisini doğru yolda yapan mânâlar, bakaranın bakanlara sevinç veren altın rengine boyanırlar, vehimlerinden fakirleşirler. Pîrlerimiz, mürşidlerimiz yol yordam tahsil ettirerek yaparlar bunu. Bir bilenin elini tutarak kendimizi ve kâinat kitabını okumaya çalışırız. Hedef ilerisidir

" Muhammed ümmetinin Âlimleri, İsrâîl Oğullarının peygamberleri gibidir." Öğrendiğimiz bilgiler yük değil hâl hâline gelmelidir. "Âlime saygı gösteren, Rabb'ine saygı göstermiş olur." Hadîs.

74- Sonra bunun arkasından kalpleriniz katılaştı. Şimdi onlar taşlar gibi hatta daha duygusuz. Çünki taşların öyleleri var ki içinden nehirler kaynıyor. Öylesi var ki çatlıyor ve bağrından sular fışkırıyor. Ve öylesi var ki Allah'ın korkusundan yerlerde yuvarlanıyor. Allah ise yaptıklarınızdan habersiz değildir.

74- 11 Ya Mütekebbir " Mahluk sıfatlarından uzak vehim ve aklın anlamasından yüksek, Azamet ve Kibriya sıfatıyla her şeyden arınmış, ayrılmış olup her şeyden yüce ve yüksek olan Allah.

74- Ya Muktedir "İktidar sâhibi olan her istediğini yapan, kuvvet ve kudret sahibi"

Bu Âyetin mânâsını zâhiri ve bâtını olarak inceleyebiliriz.
Manevi bir yolculuktan sonra bile insanlar sapabilirler. Tekrar eski nefis hallerine düşebilirler. Bunlar kalp katılığı olanlardır. Bu katılık yüzünden taşlara benzerler. Kendilerinden başka her şeye duyarsız oldukları için. Taş kime atılırsa can yakar, eşyaya zarar verir. Böyle insanlar da diğer esmâ mahallerinin canlarını yakmaktan çekinmezler.

Başka bir bakış açısıyla taşlar bile böyle insanlardan üstündür. Çünkü onların içinden sular fışkıranları, nehirler kaynatanları, bitki bitirenleri, yuvarlanıp insanlara yollara açanları vardır. Biz taş kadar bile olamıyoruz.

Kalbin taş gibi olması mecaz olarak taşın en güzel halidir. Her şey birlenmiştir, tevhid halidir. İkilikte kalmak esmâ mertebesi itibariyle alimleri rahatsız etmez. Ama ariflerin, pirlerin, velilerin hali değildir. Eşya, hakkın zuhur mahalli görüldüğünde taş, yüksek mertebesini korur. Yalnızca Allah'ın emriyle hareket eden, uruç kavsinde yürütülen aziz insân mânâsı olur. Allah'tan gayrısına kul değildir. Halka kölelik yapmaz. Hükümlerden kurtulmuştur, özgürdür.

Âyette taşı anlatıyor gibi görünen bölümler Pîrlerimizi sınıflıyor. Kimilerinden nehirler kaynıyor, kimilerinin bağrından sular fışkırıyor. Kimileri de haşyetinden yerlerde yuvarlanıyor.

Bâzı Ârifler ilim kaynağı gibidir. Nehirlerin suyu nasıl ölçüye gelmezse, onlarda da öyle. Allah ilmi tecellididedir. Zem zem kuyusu, Kevser Irmağı, cennetin su, süt, şarap ve bal ırmakları akar her birinden. Yeni hayata erdiriliş ilimi aşk ve tevhid sırları hep bu ırmaklarla sunulur. Nehirler gibi nerelerden geçerlerse, geçtikleri toprak bedenlere hayat kazandırırlar, bereket verirler. İlim denizine, deryasına dökülen zerrenin, külle karıştığı mânâlardır.

Zem zem suyu olurlar, toprağın bağrından fışkırırlar. Toprak, taş cemadtır. Cem + ad bütün esmâların cem olduğu makam. Bağır, insanın solunum yaptığı ciğer, kâlp bölgesidir. Kâlp olmazsa hayat olmaz. Kâlb durduğunda Hayy nefesi çekiliverir. Toprak da Hayy'dır. Her canlının hayat kaynağıdır. Çünki içinde ateş, su, hava kendiliğinden vardır. Zem zem, Hacer Valide'mizin yedi say'inden sonra, İsmâîl a.s. ın ayağının altından fışkıran sudur. Nefis terbiyesini yapıp Hacer'e ulaştırılan, hiç itirazsız boynunu

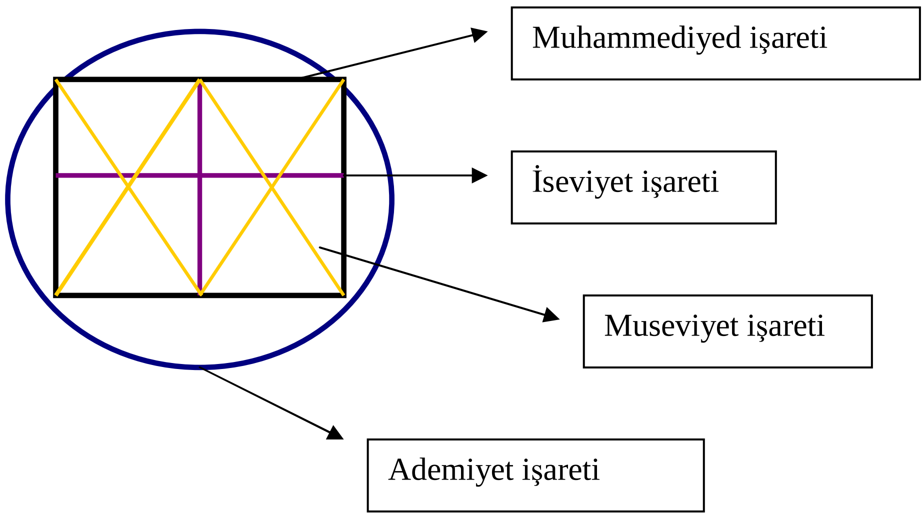
babasına uzatan Hz. İsmail'in makamıdır. İlim fışkırtan, yeni hayata başlatan, öldürüp dirilten insan manaları.

Dünyanın bütün suları yeraltından zemzem kuyularına doğru akarmış. Suların merkez noktası. Aslında her şeyin merkezi. Doğudan batıdan, kuzeyden güneyden sular yollarını bulup oraya akıyor. Bize hayret edilecek bir örnek daha. Muktedir olan Allah'a kolay gelen tecelli.

Gönlü koruyan bağır, Mekke'nin Kabe'yi koruması gibidir. Menat putunu devirmiş, yok etmiş Hz. Ali makamı. Hem de Efendimizin omuzlarında. Kabe'yi gerçek sahibine kavuşturmak için. Bu makamdaki pirlerimiz ilmiyle Allah'ı bulmuşlar, iradesiyle, idrakı ve teslimiyetiyle gönlünden pınarlar fışkırtmışlardır.

Allah yolunda taş kesilmişlerin bir grubu da var ki, haşyetlerinden yuvarlanıp duruyorlar. Bu büyüklerimiz Hakk görünen eşyayı incitmekten korkanlardır. Edep hulleri içinde, göğsünde Habib Gülleri, kokusunu her dem duyan babalarımız, analarımız, pirlerimiz, alimlerimiz Turabi olmuşlardır. Yuvarlanan taş kesilmişlerdir.

Yuvarlak köşeli olmamaktır. Yuvarlağın, noktanın içine matematiksel bütün şekiller girer. Tek başına köşelilik can yakar. Dönen varlıklar köşelerini yitirir. Allah'ın nazar kıldığı bu sevgili müşridlerimiz, biz evlatlarını bilir. Çünki Allah habirdir, alimdir. Onlara tas tas Allah'tan, Efendimizden, ehlibeytten Kevser içirirler. Ölümsüzlüğe kavuştururlar. Haşyet, hayrete inkılap eder. İlim, aşk, hayret tekmillenir. Ayak, yürümeyi bu Pîrlerin ; el tutmayı onların aklından öğrenir.

Haceratün 8+3+1+200+400=612 = 9 rakamlar dizisinde en büyük rakam (0-1-2-3-4-5-6-7-8-9)

Hacer 8+3+1+200=212 pir kelimesinin sayısal değeri bakaranın değeri
Bakara = Hacer = Pir
(Hacer-hücre-hicr)

Allah'ın ilmiden bu âleme gönderilen varlıklar taştan, topraktan halk edilmiştir. bu mertebe en aşağı olarak görülür. Cemad, Nebat, hayvan insan, kâmil insân. Kendimizi tanıyıp nefis olan menat putunu kırıp, kabuktan öze kavuşturulduğumuzda en yüksek mertebe olan Hacerliğe eriştiriliriz, cemad oluruz. Nüzül ve urûc hakkani anlamda gerçekleştirilir. Kab-ı kavseyn-i ev edna noktasına ulaştırılır. Hacer Âlemi fenâ mertebesi itibarıyla Allah'a en yakın âlemdir. Allah'ın dilemesiyle hareket ederler. Sâfi özdürler. Sâliklere bahşederler. Necm yıldızının şir'a yıldızına inkılabının yolculuğudur.

Menat; taştan yapılan put, mânâ'da insânın kabuğu, nefsi, mülk âlemine olan tutkularımız. Âlimin perdesidir denilen mertebe. Bakara Sûresinin bu Âyetlerinden bir kişinin nefsini Kûrb'ân edişi, yakın ehli olup, pirliğe terfisi, ölü canları diriltişi anlatılmaktadır. (doğrusunu Allah bilir.)

Zemzemin nedir? Dediler. Batını pınarımdır,dedim.
Hacerül Esvet nedir? Dediler. Zâtımdan ef'âl alemine bakan gözümdür dedim.
Hicr'in nedir? Dediler. Zatımın açık yanıdır, dedim.
Boyun niye 12 metre? Dediler. Zatıma gelen mertebelerimdir dedim.
Yüksekliğin niye 13 metre? Dediler. Resûlümun şifresidir. Dedim.
Çocuk sesleri niye? Dediler. İsmail'in o günden yankısıdır. Dedim.
Dokuz minaren nedir? Dediler. Şeriat, tarikat, hakikat, marifet dördü. Beşi haserat-i hamse dedim.
Say'ın nedir? Dediler. Zatıma gelen yoldur, zaman tünelidir, dostu aramaktır dedim.
Safan nedir? Dediler. Aklı küllün zuhurudur dedim.
Merven nedir? Dediler. Nefsi küllün zuhurudur, dedim.
(Necdet Baba'mın Doğuşu Gönülden Esintiler)

Candan Aziz Babacığım ve Anneciğim
hayırlı akşamlar, inşallah sağlınız iyidir.
Bakara Sûresiyle ilgili bu çalışmayı geciktirdiğim için öncelikle bağışlanmayı rica ediyorum. Eksikleriyle, kusurlarıyla kabul edersiniz müteşekkir olurum.

Saygılarımı ve selâmlarımı sunarak ellerinizden saygıyla ve hürmetle öperim.
Kı….. Ai…..

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ya……..73-@hotmail.com
Subject: RE: bakara suresindeki ayetler

Date: Tue, 28 Dec 2010 20:56:35 +0200

Hayırlı akşamlar Ya…….. kızım. Bakara yazını aldım, ellerine gönlüne sağlık güzel olmuş dosyasına hemen aktaracağım. Cenâb-ı Hakk her şeyini gönlüne göre versin. Hayırlı akşamlar herkese selâmlar. Nüket annenin de selâmları vardır. Hoşça kal Efendi Baban.

From: ya…….73-@hotmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
Subject: bakara suresindeki ayetler
Date: Tue, 28 Dec 2010 16:45:33 +0000

İKİLİKTEN KURTULMAK

Efendi Babamın ve Nüket annemin hürmetle ellerinden öperim.Bu fırsatı bizlere verdiğiniz için Allahıma ne kadar şükretsek az. Bizleri ayete yönelttiniz. Karşımıza bir ayet çıktığında ne kadarını uygulamışız veya eksiğimiz ne siz değerli büyüklerimizden öğreniyoruz. Kendimce açıklamada bulunacağım. Eğer bir hatam varsa da, beni affedin.

2/67 Bir vakitte Mûsû kavmine demişti: Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor, ay dediler: bizi eğlence yerine mi koyuyorsun? Dedi: öyle câhillerden olmamdan Allaha sığınırım. Âyeti okuduğumda beni biraz geriye götürdü. Rüyamda bir danayı evimin balkonunda gördüm. O danadan çok huylandım, feryat figân ediyorum bunu kesin dedim ve kestiler. C. Allah bizden istediği hayvâni nefsimizi kûrb'ân etmemiz. Ama nefis bu, birini öldürüyorsun öbürü baş gösteriyor. Asıl mücadelenin insanın nefsini terbiye etmesini bu yolda öğrendim.

2/68 Dediler; bizim için rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin, dedi; Rabbim şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç, haydi emrolunduğunuz işi yapınız. İnsanın hayatında 3 evre var. İlki çocukluk, 2. si gençlik ve 3. süde yaşlılık ve yaşlılık. Çocukların yaptığı hata sayılmaz, çocukluğuna verilir affedilir. Yaşlıların yaptıklarına da saygı duyulur yaşlılığına verilir. Yine affedilir. Yanlış anlaşılmasın affetmek Allaha mahsus bize susmak düşer. Hükmü yürüten Cenâb-ı Hakk. Âyettki ne yaşlı ne genç ikisi ortası bir dinç. Burada Cenâb-ı Hakk'ın kuldan istediği nefsin doruğa çıktığı an, kişide bulunan delikanlılık halini Rahmân'a yöneltmesi.

2/69 Bizim için dediler: Rabbine dua et rengi ne imiş bize beyan etsin, Rabbim, dedi, şöyle buyuruyor: Bir bakara ki sapsarı, rengi bakanlara sürur verir. Kişideki Celâl isminin Cemâl'e tecelli etmesi. Kişinin sararması Hakk'a teslim olması. Sarı Allahın rengidir, güneş de sarıdır insana sürur verir. İnsanı hem ısıtır hem aydınlatır. Mürşidin müridi aydınlatması gibi.

2/70 Dediler bizim için rabbine dua et nedir o bize beyan etsin, çünkü o bakare bize karışık geldi/hangi sığır olduğnu kestiremedik. Bununla birlikte biz Allah dilerse onu elbette buluruz. C. Hakk faydasız hiç bir varlık ve mahlûkat yaratmamıştır. Ne var âlemde o var Âdemde. Kişinin tefekkürü geliştikçe

faaliyyet sahasını genişletir. Kendindeki hay esmâsını faaliyete geçirir. Şekilcilikten kurtulur mânâ alemine geçer.

2/71 Rabbim, dedi; şöyle buyuruyor. Bir bakaraki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular. Salma, hiç alacası yok, işte dediler, şimdi hak ile geldin, bunun üzerine o bakareyi,ki az kaldı yapmıcaklardı.,Kişinin kendi özüne dönebilmesi için sonradan arız olunan hayvani özelliklerinden kurtulması. Kişi nefsi emmâre hükmü altındayken ziyandadır, hayalcidir. dünyaya meyili fazladır insanda toprak çamur hükmündedir. Çıkmak istedikçe batar. Bu Âyeti okuduğumda yolumuzun güzelliğini özelliğini bir kere daha özümsüyor rabbime şükrediyorum.

2/72 Ve o vakit bir kimse katletmiştiniz de hakkında birbirinizle atışmış, üstünüzden atmıştınız, halbuki Allah sakladığınızı çıkaracaktı. Burada katledilen duygular düşünceler veya yapmak istediklerimize hay elbisesi giydirerek faaliyete geçirmemiz. İnsanın haktan ayrı gördükleri gayrıdır ikiliktir. İnsan nefsinin katili olmalı, nefsi nefîs yapmalı.

2/73 Onun için dedik ki o bakarenin bir parçası ile o maktüle vurun, işte böyle Allah ölüleri diriltir ve size Âyetlerini gösterir.Gerek ki akıllansınız.

Yolumuzun gereği insanın bulunduğu mertebe ve çektiği ders kişi de az da olsa uyanıklılığa sebebiyet veriyor. Günlük yaşantımızda karşılaştığımız her aloyda Hakk'ı aradan çıkarırsak o olay bize ters tepki veriyor. Eğer esmânın hükmü altına girdiysek daha hafif atlatılıyor. Cenâb-ı Hakk'a şükrediyoruz. Yaşadığımız her olay bir Âyetin açılımıdır.

2/74 Sonra bunun arkasından kâlpleriniz katılaştı şimdi onlar gibi hatta daha duygusuz, çünkü taşların öylesi varki içinden nehirler kaynıyor.

Bu Âyet-i okuduğumda içimden hep dua etmek geliyor. Allahım katı kalplilikten sana sığınırız. Kişi öğrendiği ilmiyle amel etmedikçe taştan farksızdır. Buradaki taş kişideki katılıktır.

Âyetteki bakr yarmak, toprağı sürmek.

Her birimizde bulunan bakr kelâmını sözde değil öze geçirmek kendi beden toprağımızı yarmak ilmi alıp tefekkür edip C. Hakk'ın istediği şekilde çıkarmak karşıdakine ışık tutmak.

Tekrar hürmetle ellerinizden öperim

İz…… Ya….. At….

From: terzibaba13@hotmail.com
To: ek……1054@gmail.com
Subject: RE: Bakara 67 -74
Date: Thu, 2 Dec 2010 09:45:33 +0200

Sağolasınız Ek…… be… kardeşim, yazılarınızı aldım, herkesin ellerine sağlık zahmetler oldu, İnşeallah bu ve benzeri çalışmalar faydalı oluyordur. Cenâb-ı Hakk'tan herkez için düşünce de, tefekkür de, muhabbet de, feyiz ve bereketler niyaz ederiz. Bu vesile ile evvelâ size, ev halkına ve bütün can dostlarımıza selâm ve muhabbetlerimizi sunarız. Pazar günü görüşmek üzere İnşeallah, hayırlı günler, hoşça kalın. Efendi Babanız.

From: ek….1054@gmail.com
To: terzibaba13@hotmail.com
CC: terzibaba13@gmail.com
Subject: Bakara 67 -74
Date: Wed, 1 Dec 2010 11:03:06 +0200

Selamun Aleyküm

Sultanım
Lutfettiğiniz üzere gerekli çalışmayı yaparak
Bakara Suresi 67 – 74 Âyetlerinin üzerindeki çalışmanın
- Gerek Benimkini
- Gerekse Kardeşlerinkini
son hali ile gönderiyorum.
İnşaallah kabul görür. Amin.

Bu vesile ile
Nüket Annemizin ve Sizin sıhhat ve afiyette olmanızı
Candan dileriz.

Saygılarımla.

Ek... Ku...

BİR HİKAYE BİR ÇOK YORUM

(3)
(BAKARA HİKAYESİ)

Efendi Babamızın (Terzi Babamızın) gönül yakınlığı kurduğu kardeşlere tefekkür etmesine vesile olarak lutfettiği bu **(3)** üncü konuyu işlemek için

önce **Adem** vucudiyeti hakkında bir hatırlama yapmanın faydalı olacağını düşünmekteyiz.

Efendi Babamız Pazar **29.08.2010 21:57** tarihli e-mail ile bizlere bunu iletmiş ve bizden Kurb'an bayramına kadar kendisine ulaştırmamızı beklemektedir.

Kurb'an yani (kurbiyeti/mukarrebunluğu an/zikret)
(**an;** en kısa zaman, lahza, dem anlamlarına geldiği gibi
işareten bu, şu, o manalarına da gelir, **Allah'ı** anlatır)
Makam-ı Kurbiyeti, Mukarrebunluğu zikir irfaniyetine işarettir.

Kurb'an Bayramı **16 – 19 Kasım 2010** tarihlerini kapsamaktadır.
Ramazan Bayramı da **9 -11 Eylül 2010** tarihlerini kapsamaktaydı.

Yani Ramazan Bayramını da içine alacak şekilde
Kurb'an Bayramına kadar **78** gün içinde [(8+7 = **15** (**1** ve **5**)]
Bayram sonu olarak da **82** gün içinde [(8+2 = **10** (**1** ve **0**)]
gönderilmesi gerekmektedir……

Buradaki rakamların remzen ne mana ifade ettiği Efendi Baba'mız tarafından bizlere daha önce açıklanmıştı.
Bunları tekrarlamak yerine zevk etmeyi tercih etmekteyiz.
Bu tanımlara göre Terzi Baba'ya gönül yakınlığı olan biz kardeşler için Efendi Baba'nın lutfuna ancak huşu ve haşyette olunur.
Elhamdülillahi rahmetelli'l Alemiyn.

***

Hz. Allah Bakara Suresi 67 ve 74. ayetlerle neyi anlattı?...
Önce genel olarak gözden geçirmekle başlayalım….

"Musa kavmine Allah bekar/sığırı zeheb/boğazlamanızı size emrediyor diyor"
BAKARA (2)/67
ve iz kale musa likavmihi
innallahe yemürüküm entezbehu bekarat
*Bir vakitte **Musa** kavm/kavmine kale/dedi ki:*
*bir **bekara/**sığır zeheb/boğazlamanızı Allah kesin size emrediyor*

Dikkat edilirse burada emr-i ilahi var.
Ve emrini, kulu ve Rasulu olan Musa'sı vesilesi ile tatbikata koyuyor.

Bunu takibeden ayetlerde kavmi Musa'ya,
- Bakara/sığırın yaşı *(Bakara 2/68)*
- Bakara/sığırın rengi *(Bakara 2/69)*
- bize teşbihli/şüpheli karışık geldi (yani kafamız karıştı),
İnşallah/allah dilerse mühted/hidayete ereriz *(Bakara 2/70)*

- Bakara/sığırın hususiyetleri *(Bakara 2/71)* hakkında bir takım sorular soruyor, Böylece kavmi ağzından sorulan sorularla makamın sistemi tarif kazanıyor.

***

Bunun ne olduğunu anlamak için önce bazı şeyleri hatılayalım,
ŞERİAT-I MUHAMMEDİ,

Ademiyette	ŞERİATINI,
Museviyette	TARİKATINI,
İseviyette	HAKİKATINI,
Muhammediyette	MARİFETİNİ teşkil etmektedir

ADEMİYETTE,
1. Hitap itibariyle
ve iz kale rabbüke li'l melaiketi
*ve vakta ki, **Rabbin** melaike/meleklere kale/demişti ki (Bakara 2/30)* şeklindedir.

MUSEVİYETTE hitap
ve iz kale musa likavmihi
*ve vakta ki, **Musa** kavm/kavmine kale/dedi ki (Bakara 2/67)* şeklindedir.

Musa'da, (Musa) vesilesi ile kendi kavmine
minküm/içinizden biri beyanı ilahisi aynen tatbikattadır

Adem'de ise **Rabbüke/**senin rabbin ifadesiyle,
Adem'in Rabbı (Musa'da olduğu gibi) (Adem) vesilesi ile kavmine değil de (**Meleklere ve İblise**) emir etmektedir.

2. Halkıyetin hususiyetini Meleklere,
(**TURAB-TIYN**'den) halkedilen
halekake min türabin sümme min nutfetin
Seni turab/topraktan, sonra bir nutfeden haleka/halkeden (Kehf 18/37)

ve bedee halka'l insani min tıynin
ve halka'l insan/insanın yaradılışına tıyn/çamurdan bedey/başladı. (Secde 32/7)

inniy haliku beşeren min tıynin
kesin ben ki, tıyn/çamurdan bir beşer/insan halik/yaratacağım. (Sad 38/71)

ve halaktehü min tıynin
(İblis) ve O'nu tıyn/çamurdan halak/halkettin (Sad 38/76)

(**Halifeyi hakk** sırrı üzre **HALİFE**) **ca'l/**kılacağını
ve iz kale rabbüke li'l melaiketi inniy ca'ılün fiy'l ardı haliyfe

Hatırla o zamanı ki. Rabbin melaike/meleklere kale/demişti ki,
"Ben ardı/yer yüzünde muhakkak bir halife ca'l/kılacağım" (Bakara 2/30)

Adem için secde edilme buyruğu
sümme kulna li'l melaiketiscudu liademe
Sonra da melaike/meleklere Adem için secde ediniz diye kul/buyurduk (Araf 7/11)

Bu hitab **Melaike/**melekler noktasında zuhur ederken,
İblis de buna muhatab oluyor.
Halkıyetleri farklı da olsa 2 si de mülk aleminde görünmektedirler.

Bu hitab halinde **Adem** görünmüyor, **Adem** konuşmuyor,
sanki **Adem** bu konuşmalardan haberdar değilmiş gibi görünüyor….!
Adeta (**Ademiyet**) in teşekkülatı inşa ediliyor.

Nitekim daha sonra
ve 'alleme ademe'l esmae külleha sümme 'aredahüm 'ale'l melaiketi
*Ve (Allah) bütun esma/isimleri **Adem'e** allem/bildirdi.*
sonra onları melaike/meleklere arz etti, sundu (Bakara 2/31)

Adem'e
"la takreba hazihi'ş şecerete"
hazihi'ş şecer/şu şecer/ağaca akreb/kurbiyet sağlamayınız. (Bakara 2/35)
hitabı ile emrediyor. **Adem** hala konuşmuyor.

Adem
fetalakka ademü min rabbihi kelimatin fetabe 'aleyhi
***Adem** kendi Rabbinden bir kısım kelima/kelimeler telakka/aldı.*
Onun üzerine tövbe eyledi.(ona yöneldi, tevbe kabul gördü) (Bakara 2/37)
Böylece artık **Adem'in** sahneye çıkmasına işaret olmaktadır.

Burada **Adem,** (**hazihi'ş şecerete**) ile işareten ikaz edilene,
nefsinin irfaniyetinin mevcut hali gereği
Heva yönü itibariyle hevesi **Havva** ismi ile tatbikata geçiyor.
Böylece zevcesi **Havva'**nın manası irfaniyet görünürlük kazanıyor.

***

3. Görünmenin (**ESMA**) ve (**KELİMELER**) olarak tespiti….
Adem'e **allem/**talim edilen **ESMA**
ve 'alleme ademe'l esmae külleha
*Ve (Allah) bütun esma/isimleri **Adem'e** allem/bildirdi. (Bakara 2/31)*

Adem'in kendi rabbından **talakka/**mülaki olduğu **KELİMELER**

fetalakka ademü min rabbihi kelimatin
Adem kendi Rabbinden bir kısım kelima/kelimeler telakka/aldı.

Böylece **Rabb** kendini **KELİMELER** tanımı içinde gizli kılmıştır.
Bu makamda O'nu gözle görmek mümkün değildir.

***

4. Halkıyet sırasın itibariyle,
Arzdakileri halkıyet ve yedi Semavat **sevva**/düzenlenmesi
hüvelleziy halaka leküm ma fiy'l ardı cemiy'an
sümmesteva ile's semai fesevvahünne seb'a semavatin
hüve/O o zat ki, sizin için halak/yarattı ard/yeryüzünde ma/ne varsa
sonra semai/göğe esteva/yöneldi
onları seb'a semavat/7 gök olarak sevvae/düzenledi (Bakara 2/29)

ve hüve bikülli şeyin 'aliymün
ve hüve/O külli şeyin/her şey ile alim/bilendir (Bakara 2/29)

Adem'in rabbının Melaike için Arzda Halife **ca'l**/kılmasını buyurması
ve iz kale rabbüke li'l melaiketi inniy ca'ılün fiy'l ardı haliyfe
Hatırla o zamanı ki. Rabbin melaike/meleklere kale/demişti ki,
"Ben ardı/yer yüzünde muhakkak bir halife ca'l/kılacağım" (Bakara 2/30)

Konuşma (**rabbüke**/rabbın) ifadesiyle
mülk aleminde **Melaike**/meleklere ve **İblise** hitaben olmaktadır.
Melaike/meleklere mülk aleminin hususiyeti olarak, kuvvetlerdir.

Kuvvet, kudretin tasdiken görünme yeri olan **Adem**'e tabidir.
Nizamı ilahi gereği, irfan olunma muhabbetinin arzu ve rızalığı üzre
Rahmani nefs tenezzülatı ile isimlerin fiilen amel halinde tarif kazanması,
ve böylece arif olanın müşahadesini mümkün kılacak Rabbi tatbikat
Adem'deki irade lutfu ile harekete geçer.

Ademiyet esasına göre Adem'in melekleri olduğu gibi,
her makamın kendi makamsal mazhariyetine uygun melekleri bulunmaktadır.
Bunlar Ademiyet sisteminde görüldüğü gibi
o makamın isimsel görünmesi (ki İbrahim, Musa vs.) Ademiyete muzaf
kendi makamlarının takatı ve takvasıdır.
Bu vesile ile, Muhammediyete ait, Ademi Muhammedin,
Uluhiyete Allah'ın da melekleri vardır.
Nitekim.
Hz. Kur'anı Kerim'de
innallahe ve melaiketehü yusallune 'ale'n nebiyyi
kesin ki, Allah ve kendi melaike/melekleri
nebiy/Peygamber üzerine sallu/selatta bulunurlar (Ahzab 33/56)

Allah’ın (Hakikati Muhammed) melekleri **aliyn** meleklerdir.
Bu melekler Adem’e secde etmeyip, Allah’ın kendi melekleridir.
Yani o makamın kemalatının melekleridir.
(**rabbüke/**rabbın) ifadesiyle
mülk aleminde **Melaike/**meleklere ve **İblise** hitab ile onlar ile sohbet ettiğinden,
mülk alemi mertebesi olarak onların sohbet sahibi olduğunu düşünülebilinir.
Ancak **Halife-i Hak** sahibi olan **Adem**, kudret ve sohbet sahibidir.
Buna dikkat edilmez ise o zaman **Melaike/**meleklere ve **İblise** varlık verilmiş olur.

Meleklerin ve İblis’in sohbeti kendi varlıkları sebebiyle değil,
onlardan, o mertebe üzre
Vacibu’l Vücud hazretlerinin rabbani tenezzül etmesidir, diyebiliriz.

***

Neticede (**Ademiyet**) sahnesinin karakterleri
(Melaike – İblis – Adem – Havva) belirleniyor.

Bu noktada hitab **Adem**’in **Rabbinden** geliyor.
Ancak **Rabb** kendini tanımlamıyor. Sadece karakterlerden konuşucu oluyor.

***

Vacibü’l Vücud Hazretleri, irfan olunma muhabbetinin şehadeti için
arzu edip razı olduğunu irade ederek
“Yeryüzünde Halife ca’l edeceğim” beyanı ilahisi ile
Halifeyi Hak olan Adem halkıyetini
Ademiyet üzere (**Vucudiyet**) Şeriat/şartlarını apaçık beyan ile tanzime başlamıştır.
Hz. Kur’anı Kerim’de
ADEM’in RABBI

ve iz kale rabbüke li’l melaiketi inniy ca’ılün fiy’l ardı haliyfe

ve vakta ki, Rabbin melaike/meleklere kale/demişti ki,
"Ben ardı/yer yüzünde kesin bir halife ca'l/kılacağım" (Bakara 2/30) buyurdu.

Önceden esas olan Adem vucudu üzre halkedilmiş olan alemler,
nihayet asıl ismi, cem makamı olarak görünme vakti geldiğinde,
mülk aleminde beyan buluyor.

Burada dikkat edilecek önemli husus,
Rabbı **kale/**konuşmayı doğrudan **Mülk Alemine**, **Melekler** ve **İblis’e** yapmaktadır.
Musa’daki tatbikatta ise,

Musa’ya hitaben Musanın kavmine bildirme ile tatbik etmektedir.
Bu da her iki makamın kendi hususiyeti hakkında düşünenlere fikir vermektedir.
El hamdülillah.

MELAİKE/Melekler

ve hüve bikülli şeyin ‘aliymün

ve hüve/O külli şeyin/her şey ile alim/bilendir (Bakara 2/29)
beyanına dikkat etmeyerek,

kalu etec’alü fiyha men yüfsidü fiyha ve yesfikü’d dima’e

kalu/dediler ki, Orada fesad/bozgunculuk yapacak dimae/dem (kan) dökecek birisini mi ca’l/kılacaksın (Bakara 2/30)
soru ifadesi ile (**FESAD**) ve (**DEM**) hususları meydana çıkmıştır.

Alemler, Biiznillah (**KEVNİYET**) ve (**FESAD**) üzere seyretmektedir.

KEVN : Varlık, var olmak. Vücud, âlem, kâinat. Mevcudiyet. Hudus.
FESAD : Bozuk ve fenalık. Karışıklık. Haddi tecavüz edip zulmetmek. (Zıddı: **Salâh**'tır.)

1. (**FESAD**) Alemlerin mülk üzre (fesad ve kevniyet) halinde oluşması:
Fesad’lık hususiyeti ortaya çıkabilmesi için, **kevniyet** içinde olmak gerekir.
Böylece Alemlerdeki (fesad ve kevniyet) ile daim bir devran hususiyeti beyan edilmiş olmaktadır.

Bir yönü ile **(men yüfsidü fiyha)** (**FESAD**)
Bir yönü ile **(yesfikü’d dima’e)** (Beniy Adem/Adem oğulları_Zürriyet) (**KEVNİYET**) anlatır.
Beniy Adem Keremdir (keramet sahibidir, mükerremdir)
İnsan da alemlere efdal, fazl sahibidir

2. (**DEM**) olma hususiyeti ادم

Adem : أَدَم (Adam, kişi, insan, esmer, vucud) أَدَم

A’dem : عَدَم (Yokluk, mahrum, olmama, hiçlik, vucudun zıddı)

Elif : Ehadiyet (Ademiyet)
Dal : Delil olma, delalet etme
Mim : Muhammediyet

DELALET : Delil olmak. Yol göstermek. Kılavuzluk.
Doğru yolu bulmakta insanlara yardım etmek. * İşaret.

DELİL : Beyyine. Bürhan. * Kılavuz. Doğru yolu gösteren.

Meçhûlü keşfetmekte ve malumun sıhhatını isbat etmekte
vasıta ve âlet ittihaz olunan husus. *

Denebilir ki,
- **Muhammediyet,** (Ehadiyet) delili, delaletidir.
- **Ehadiyet**, delildir, delalettir (alemlere rahmet Muhammed) e

İnsanın Namaz (Kıyam – Ruku – Secde) halini
ve (Beşeriyet – Hayvanat – Nebatat – Cemadat) halini remzeder.
DEM : * arb. (eski türkçe); kan
f. Nefes. Soluk. * Körük * An, zaman, vakit, saat. * Zaman, çağ.
* Koku. * Nazar. * Âli, yüksek. * Ağız. * Kibir, gurur.
* çayda dem (renk ve koku bakımından istenilen), askerde kıdem
* Pişirilen yemeklerin yenecek kıvama gelmesi

DEM' : (Demea) Göz yaşı. Sürurdan veya keder sebebi ağlama neticesi gelen göz yaşı.

DEM : (Deme) Merhem, vücuda sürülen yağ. Boya, boya maddesi. Pigment.

Kan, (kırmızı) renktedir.

Hakimiyet kuran, Hakikatleri görme rengi, Tanrısallık,
Her şeyi fark edebilme, irfanilik ve geriye dönememe,
Nefse muhalefet ile kırmızı ölüm

Selahaddin-i Uşşakî'ye göre
"**Cemâl** ve **celâl** sıfatlarının yaydığı ışıklar rengarenk olup
Cemâl den **yeşil ve sarı**,
Celâl den ise **kızıl ve al** renkleri parıldar

Güç, heyecan, canlılık, çekicilik, iştah açıcı
Sıcak, ateş, kan, Şehvet, aşk, samimiyet,
ve **agresiflik** gibi kavramlari simgeler.
İnsanlarin zamanı unutmasına yol açar.

Şeriat itibariyle, dökülen kan, kurbiyete vesiledir.
Tarikat itibariyle Nefsi levvame'nin rengidir
Ledüniyeti itibariyle, Velayet'e remizdir.

***

Devam ile de
ve nahnü nüsebbihu bihamdike ve nükaddisü leke
ve bizler ise sana, hamd ile sebbih/tesbih eder, seni kaddis/takdis eyleriz (Bakara 2/30)

Böylece **Melaike/**meleklerin (**SUBBUH**) ve (**KUDDÜS**) isimlerinin tatbikatında olup,

bu isimler ile şartlanmış oldukları beyan oldu.

ADEM'in RABBI

Yukarıda işaret edildiği üzere Meleklerin dikkat etmediği

ve hüve bikülli şeyin 'aliymün

ve hüve/O külli şeyin/her şey ile alim/bilendir (Bakara 2/29)

beyanını, daha da açarak,

kale inniy a'lemü ma la ta'lemune

kale/dedi ki

"kesin sizin a'lem/bilemiyeceğiniz şeyleri ben a'lem/bilirim." (Bakara 2/30)

buyruyor.

Böylece ilim yönünden bilinemiyecek olan şeylerin alimi olduğunu
tasdik ve beyan ediyor.

kale inniy a'lemü ma la ta'lemune

kale/dedi ki, "kesin sizin a'lem/bilemiyeceğiniz şeyi/şeyleri ben a'lem/bilirim."

Nitekim **MELAİKE/Melekler** de

kalu sübhaneke la 'ılme lena illa ma 'allemtena

kalu/Dediler ki; Seni sübhan/tesbih ederiz,

senin bize 'allem/bildirdiklerinden başka bizim ilm/bilgimiz yoktur

(ilmimiz ancak senin bize talim ettirdiklerindir) (Bakara 2/32)

(Sübhaneke) ikrarı ile, bu hakikatı açıkça tasdik ediyorlar.

Böylece önemli bir nokta kesinlik kazanıyor, ki bu da
Meleklerde görünen sohbet onlara has olmadığıdır.
Çünkü onlar ancak Musa'nın rabbı'nın onlara **allem**/talim ettiğini,
ilimlenebililrler.
O talimin **rabbi**/terbiyesindedirler.

Yine Allah'a ilim ile gitmenin mümkün olamıyacağını,
O'na rucuda ilim sahibi olmanın gerekli olmadığı beyan edilmektedir.
Kendisinin her bilenin üstünde bilici olduğunu ifade ediyor.
O, zaten ilimden görünen, ilmin kendi ve ilimlenendir.

Nitekim *Hz. Kur'anı Kerim'de*

ve ma halakne'l cinne ve'l inse illa liya'büduni

Ve cinleri ve insanları halak/halketmedik

ancak bana abüd/kulluk_ibadet etmeleri diyedir

Ve cinleri ve insanları ancak bana abüd/kulluk_ibadet etmeleri için
halak/halkettik. (Zariyet 51/56)

Abd/kulluk için teslim yerini de *Hz. Kur'anı Kerim'de*

innallahe ve melaiketehü yusallune 'ale'n nebiyyi
ya eyyühelleziyne amenu sallu 'aleyhi ve sellimu tesliymen

kesin ki, Allah ve kendi melaike/melekleri
nebiy/Peygamber üzerine sallu/selatta bulunurlar (ısıtır/ateşler, destek verirler).
Ey iman etmiş kimseler!. Onun/kendi üzerine sallu (selat/salavatta) bulunun
ve sellimu tesliym/teslimiyet olarak selam verin, selamet bulun (Ahzab 33/56)
Nübüvetin bulunduğu yer olarak açıkça beyan etmiştir.

Allah zatına kulluk edilmek için
kendisinin risaletini, nübüvvetini, velayetini taşıyan olarak irsal ettiğine
Allah rızası için teslim olmayı ve O'na kesin, tam tabi olup, takat getirilmesini
istiyor, ki böylece Allah'ın iman nuru teslim olanda zuhura çıksın.

Yine Hz. Kur'anı Kerim'de
feimma yetiyenneküm minniy hüden
femenittebe'a hüdaye fela yedıllü ve la yeşka
ne vakit size minniy/benden bir hüda/hidayet eta/gelir de
men/kim ki, hüda/hidayete tâbi olursa
artık dalalet/sapıklığa düşmez ve şaki/bedbahtlığa uğramaz (Ta-Ha 20/123)
minniy/zatımdan **hüda/**hidayete tabiyet olarak da açıkça beyan etmiştir.

Yine **MELAİKE/Melekler**
Önceden dikkat etmedikleri
ve hüve biKülli şeyin 'aliymün
ve hüve/O külli şeyin/her şey ile alim/bilendir (Bakara 2/29) beyanı
ve yine daha da açılmış olan,
kale inniy a'lemü ma la ta'lemune
kale/dedi ki
"kesin sizin a'lem/bilemiyeceğiniz şeyleri ben a'lem/bilirim." (Bakara 2/30)

Bütun **esma/**isimleri **Adem'e allem/**talim etti ve onları meleklere arz etti.
Hz. Kur'anı Kerim'de
BAKARA (2)/31
ve 'alleme ademe'l esmae külleha
sümme 'aredahüm 'ale'l melaiketi
*Ve (Allah) bütun esma/isimleri **Adem'e** allem/bildirdi.*
sonra onları melaike/meleklere arz etti, sundu (Bakara 2/31)
Böylece melekler, beyanı, ikraren
kalu sübhaneke inneke ente'l 'aliymü'l hakiymü
(Melekler) kale/dediler ki; Seni sübhan/tesbih ederiz,
kesin sen, ente/sensin 'aliymü'l hakim/alim, hakim olan (Bakara 2/32)
gerekli esma-i ilahi ile aynen tasdik etmişlerdir

Yani Melekler ağzından (sübhaniyet)i ikraren,
mülk alemi ancak Allah'ın talim ettiği ve haliyle o talimi kaldıracak
takat nispetinde ilimden hissementtir.

Neticede ilim yönünden bilinemiyecek olan şeylerin alimi olduğunu
tasdik ve beyan ediliyor

Hissement olunanın ziyadesi için (**el hamd lillahi**) ikrarı yapılır
Yani mülk edinmek değil, aksine ait olduğu yere teslim etmek gerekir.
Böylece "şükür edin ki ziyadeleşsin" buyruyor.
Hz. Kur'anı Kerim'de

ve iz teezzene rabbüküm lein şekertüm leeziydenneküm

Ve hatırlayınız ki, Rab'biniz size teezzene (izin etmiş, bildirmişti) ki,
Eğer şeker/şükredersen iz elbette size eziyde/arttırırım, (İbrahim 14/7)

***

Ademe **allem/**talim etttiği **esma/**isimler ile **nebe/**haber vermesini buyurması.
Hz. Kur'anı Kerim'de

kale ya ademü enbihüm biesmaihim
felemma enbeehüm biesmaihim
kale elem ekul leküm inniy a'lemü gaybe's semavati ve'l ardı
ve a'lemü ma tübdune ve ma küntüm tektümune

*kale/Buyurdu ki: Ey **Adem!** O şeyleri esma/adları ile (bu meleklere) nebe/haber ver.*
(Adem de) bunlara onların esma/ismini nebe/haber verince
kale/dedi ki, "Ben size kul/dememiş miydim?
şüphesiz ben semavati ve'l ardı/göklerin ve yerin gaybl erini a'lem/bilirim,
Ve sizlerin ibda/açıkça yaptığınız
ve ketm/gizlediğiniz şeyleri de a'lem/bilirim. (Bakara 2/33)
Böylece nübüvvetten hissement kılınmış olduğu beyan etmiştir.

***

İBLİS'in secde etmemesinde,

ve lekad halaknaküm sümme savvernaküm

ve andolsun ki, sizi halak/halkettik sonra size savver/şekil verdik (Araf 7/11)

sümme kulna li'l melaiketiscudu liademe fesecedu

Sonra da Adem'e secde ediniz diye melaike/meleklere kul/buyurduk
bu halde secde ettiler. (Araf 7/11)

illa ibliyse lem yekun mine's sacidiyne

Ancak iblis, o sacid/secde edenlerden kun/olmadı (Araf 7/11)

kale ya ibliysü ma mene'ake en tescüde lima halaktü biyedeyye

*kale/buyurdu ki, Ey **İblis!. İki yed/**elimle halak/halkettiğime*
secde etmekten seni menea (men eden, alıkoyan) şey ne? (Sad 38/75)
buyruyor.

İBLİS eba/dayatıyor, diretiyor.

ve iz kulna li’l melaiketiscüdu li ademe fesecedu
ve vakta ki biz melaike/meleklere kul/demiştik ki
Adem'e secde ediniz. Onlar da hemen secde edivermişlerdi (Bakara 2/34)
illa ibliyse eba vestekbere ve kane mine’l kafiriyne
illa/ancak **ibliys/**iblis
1. eba *(dayattı/yanaşmadı, küçümsedi/reddetti)*
2. *ve* **estekber/***kibirlendi*
3. *ve* **kafiriyn/***kafirlerden* **kane** *(idi/oldu) (Bakara 2/34)*

Eba. Sabır yerine inatı tercih ediyor.
Demek ki bir kimse Allah yolunda ise, yaptığı gayrette sabır
ama kendine bir şey çıkarmaya çalışıyorsa yaptığı çalışmada inat var,
İnat Allah’ın makbulü değil.

Eba, direnen, kendine varlık izafe edip üstün gören,
kebir kelimesini **kibir** haline dönüştüren,
bu yüzden de **kafir** olan bir İblis. Bunların ikisi hitap.

Birisi kabule dönüyor öbürü kabul etmeyip, kendi inadında Adem’le
ve la tecidü ekserehüm şakiriyne
ve onların ekserisini şakir/şükür ediciler ecid/bulmayacaksın (Sad 38/75)
savaşına girip onun yerine
Ben yaptığım bu savaşta bak ne çalışmalar yapacağım, karşılığında
kale enzırniy ila yevmi yüb’asune
kale/dedi ki: yevmi yüb’asun/tekrar dirilecekleri güne değin
Bana enzır/mühlet ver (Araf 7/14)

Böylece kendisini halkediliş bakımından daha hayırlı görüp
halifelik üzerinde hakk iddia etmeye çalışır.

Halbuki Allah yapılan şeylerin çokluğundan ziyade,
kelimeyi tevhid ve kelimeyi risalet üzere teslim olarak,
iman tenezzül neticesinde irfan olunma zevkini ortaya çıkarır.
İkramı rahmet üzeredir.

“Sabahtan akşama kadar ibadet ettim, tesbihat ve zikirlerde bulundum” diyerek
istenilen şeylere karşılığı cennet adı altında **vaadullah** üzre şüphesiz ki bulunur.
Ama muradolan **hüve/**kendisidir. Radiyeten ve mardiyeten yol almadır.

****

Heran kaybolma halinin apaçık olan vehmi benliğin,
varlığını ispat etmek mümkün değildir.
İspat (**illa Allah**) tır. “**la ilah illa Allah**” kelimeyi tevhid’de
(**la ilah**) nehy etmeye karşı (**illa Allah**) sözü ispattır..

Birşeyi yok kılmak ile ispat edilen (görünürlük) kazanır, ki o zat **Allah**'tır.
"Allah yok ben varım" diyerek, Allah'a izafeten kendi benliğine vucüd vermek,
Ancak hakikatı örtmek, yani kafir olmaktır.

***

İBLİS Allah'ı kabul ediyor. Ondan izin alıyor.

kale ena hayrün minhü halakteniy min narin
ve halaktehü min tıynin

*kale/Dedi ki: **ena**/Ben minhü/ondan hayırlıyım,*
beni nar/ateşten halak/halkettin, onu ise tıyn/çamurdan halak/halkettin (Araf 7/12)
diyerek onun tarafından **mahluk** olduğunu ikrar ediyor.
Yani **Mahluk** olarak Allahı (**hallak**) halkeden olarak kabul ediyor,
Ancak halkedilişine bakarak "*Ademden hayırlıyım*" diyor
Çünkü

halakteniy min narin ve halaktehü min tıynin

"*beni nar/ateşten halak/halkettin*
onu ise tıyn/çamurdan halak/halkettin" *(Araf 7/12)* diyor.
Böylece hüküm noktasında kendisni Allah gibi
Ehil, yeterli ve selahiyetli görme gayretinde bulunarak
Ve bunda da inat ederek, şirke düşüyor. "Allah var ben de varım" diyor.

***

Buraya kadar geçeni özetleyecek olursak,
ŞERİAT-I MUHAMMEDİ'nin Şeriatının teşkil edildiği (**ADEMİYET**) te
1. **Rabbüke/**senin rabbin ifadesiyle (**MELEKLER – İBLİS**'e) olan konuşma…
Bu konuşmada **Adem** konuşmuyor.

2. **Turab/tıyn** (**Anasır-ı Erbaa**) (toprak – su – ateş –hava) hususiyetince
halkedilende (**Halifeyi hakk** sırrı üzre) Arzda **HALİFE** Adem **ca'l/**kılınması
- Beniy Adem Keremdir (keramet sahibidir, mükerremdir)
- İnsan da alemlere efdal, fazl sahibidir.

3. Görünmenin (**ESMA**) ve (**KELİMELER**) olarak tespiti….

4. Meleklerin ağzından (**FESAD**) ve (**DEM**) hususları meydana çıkmıştır.

5. Meleklerde (**SUBBUH**) ve (**KUDDÜS**) isimlerinin tatbikatında olduğu,

6. Meleklerin ağzından

la 'ılme lena illa ma 'allemtena

senin bize 'allem/bildirdiklerinden başka bizim ilm/bilgimiz yoktur
(ilmimiz ancak senin bize talim ettirdiklerindir) (Bakara 2/32)

7. **İBLİS**'in secde etmemesi,

illa ibliyse lem yekun mine's sacidiyne

Ancak iblis, o sacid/secde edenlerden kun/olmadı (Araf 7/11)

8. **İki yed/**el ile halkettiği
lima halaktü biyedeyye
İki yed/*elimle halak/halkettiğime (Sad 38/75)*

9. **İBLİS**'in secde etmemede
illa ibliyse eba vestekbere ve kane mine'l kafiriyne
illa/ancak **ibliys/**iblis
1. eba *(dayattı/yanaşmadı, küçümsedi/reddetti)*
2. *ve* **estekber/***kibirlendi*
3. *ve* **kafiriyn/***kafirlerden* **kane** *(idi/oldu) (Bakara 2/34)*

Tespit edilenlerdan görülüyor ki, Makamın Şeriatı inşa ediliyor.
Bu arada Meleklerin ve İblis'in ağızlarından da
Mülk Alemi itibariyle kendi yerleri belirleniyor.

***

Adem'e hitab ise,
Hz. Kur'anı Kerim'de beyan edildiği üzere
ya ademüskün ente ve zevcüke'l cennete
ve küla minha regaden haysü şitüma
Ve biz kul/demiştik ki ey ***Adem!*** *ente/Sen ve zevc/eşin*
şu cennette üskün (iskan/oturun/yerleşin)
ve biz dedik ki, **ya ademüskün** (adem sukun/sakin ol, yerleş) ki,
ente/sen ve **zevcüke**/zevcen el **cennettir**
minha/ondan regaden/bol bol şae/dilediğiniz yer itibariyle ekl/yiyin (Bakara 2/35)

ve la takreba hazihi'ş şecerete fetekuna mine'z zalimiyne
Ancak hazihi'ş şecer/şu şecer/ağaca akreb/kurbiyet sağlamayınız
sonra ikiniz de zalimlerden kun/olursunuz. (Bakara 2/35)

ente ve zevcüke (sen ve senin zevcen) doğrudan O'na hitab ile buyruyor.
Bu buyruğun mutlak yerine gelmesi gerekir.
Ancak o zaman teslimiyetten hissement ve iman zevkinden nasibdar olunur.

Hz. Kur'anı Kerim'de beyan edildiği üzere
Hz. Allah, halketmeyi (**Nefsin Vahide**) olarak lutfetmiş
Ve **anha/**kendisinden de **zevceha/**kendi zevcini halkettiğini beyan etmiştir.

halekaküm min nefsin vahıdetin ve haleka minha zevceha
nefsin vahıd/tek bir nefisden sizi halek/halketmiştir
ve ondan/kendinden de kendi zevc/eşini halek/halketmiştir. (Nisa 4/1)

***

Adem rabbınla doğrudan hiç konuşmamış,

sadece “**la takreba hazihi’ş şecerete**” buyurması ile karşılaştığında
Şeytan onları ordan **zelle/**kaydırdı
Hz. Kur’anı Kerim’de beyan edildiği üzere

feezellehüme’ş şeytanü ‘anha
feahrecehüma mimma kana fiyhi

*Derken **şeytan** onları anha/ordan zelle/kaydırdı.*
fiyhi/İçinde bulunduklarından ahrec/çıkardı (Bakara 2/36)
Şeytana uymakla zevci olarak isimlendirilen
Adem’in hevası (Havva) nın rolü görünür hale geldi.
Böylece Celali olarak ikaz ve tedip ediliyor, haddi, hududu ve yeri belirleniyor.

Hz. Kur’anı Kerim’de beyan edildiği üzere
Adem rabbından Kelimelere mülaki oluyor ve (**tevbe**)de bulunuyor.

fetalakka ademü min rabbihi kelimatin
fetabe ‘aleyhi innehü hüve’t tevvabü’r rahıymü

*Bu halde **Adem** kendi Rabbi’nden kelima/kelimeler telakka (mülaki/kabul etti, aldı)*
Bu halde tabe/tövbe eyledi.(ona yöneldi, tevbe kabul gördü) (Bakara 2/37)
o tevvabü’r rahıym/Tövbeleri ziyadesiyle kabul edendir,
Böylece (**TEVVAB**) (**RAHİM**) isimleri tatbikat olarak görünüyor.

Neticede Adem – Havva, Adem’e secde emrine karşı gelen İBLİS ve melekler
cemiy’an (cem’an/topluca, tümünüz, cem olarak) esvele tard edildiler.
Tard edilmek tekrar ait olduğu yerine dönmeyi ifade eder.

Hz. Kur’anı Kerim’de

lekad halakne’l insane fiy ahseni takviymin

Muhakkak, Biz insanı ahseni takviym/ahsen kıvamında halak/yarattık (Tin 95/4)

sümme redednahü esfele safiliyne

Sonra da onu esfele safiliyn/aşağıların en aşağısına
reded (döndürdük/yuvarladık) (yakınlaştırılmak üzre) uzaklaştırdık) (Tin 95/5)

Tekrar ait olduğu yerine dönmede
Hz. Kur’anı Kerim’de beyan edildiği üzere

kulnehbitu minha cemiy’an

kul/Dedik ki: cemiy’an *(cem’an/topluca, tümünüz, cem olarak)*
minha/oradan ehbit/aşağıya ininiz. (Bakara 2/38)

kalehbita minha cemiy’an ba’duküm liba’dın ‘adüvvün

kale/Buyurdu ki: Bâzınız bâzınıza
‘adüvv/düşman olarak hepiniz oradan ehbit/ininiz **.** *(Ta-Ha 20/123)*
Yukarıda ifade edildiği gibi
Celali olarak ikaz ve tedip ediliyor, haddi, hududu ve yeri belirleniyor

feimma yetiyenneküm minniy hüden femenittebi’a hüdaye

Eğer minniy/benim tarafımdan size bir hüda/hidayet eta/gelir de

her kim hüda/hidayetime tabi olursa (Bakara 2/38) (Ta-Ha 20/123)

fe la havfün aleyhim ve la hüm yahzenune
artık onlar için bir havf/korku yoktur. Ve onlar mahzun da olmayacaktır (Bakara 2/38)
fela yedıllü ve la yeşka
artık dalalet/sapıklığa düşmez ve şaki/bedbahtlığa uğramaz. (Ta-Ha 20/123)

Böylece (**SAİD**) liğin doğum sırasında önceden belirlenmediğini
ancak nizam-ı ilahi gereği, beyan edilene uymak ile tatbikata gireceği
burada açıkça ifade edilmiş olduğu görülmektedir.

***

Yukarıda **cemiy'an** (cem'an/topluca, tümünüz, cem olarak) beyan edilen
(**Ademiyet**) te (Adem – Havva – Melekler –İblis_Şeyatıyn)
aslında Adem'in **Cem makamı** olarak vucudiyetidir.

Şeriatın gereği, Adem sistemindeki bu **dört** karaktere
"**Ecmain/**topluca ihrac olun, (**anha ehbıt**) o'ndan inin" dendi

Burada Rab nerde bilmiyoruz.
Melekler konuştu, İblis konuştu, Adem konuşmuyor.
Adem (**ente ve zevceke**) beyanı ile buyrulanı İblis'e uyarak yerine getirmediği için
cemiy'an/hepsi birden, topluca esfele tard edildiler.

Tard yani **AŞK**, kemal-i aşka inkılab edince ait olduğu yere rucu etmek üzere
Hz. Şehadete, şehadet hakikatını zevk etmeye ihrac oldular.

Demek ki, şeriat gereği,
ef'al-i, esma-i, sıfat-i ve zat-i zevkten hissement olunması muradedildi.

İhrac, (**ecmain/**topluca) oldu.
Ancak bu görünende "Cem Makamı" gizlenmişti.

***

Bu makamda Rabbi görünme ancak onlardan, kendi mazhariyet itibariyle
kendinden kendine yaptığı sohbet olarak beyan edilmektedir.
Bilinmeyen, tanınmayan böylece bilinmeye ve tanınmaya ihtiyac olan Rabb…….

***

Bu (**ADEMİYET**) İN **şeriatıdır.**
Ademiyet Şeriat-ı Muhammediyenin şeriat teşkilatını tanımlıyor.

Adem sisteminde
1. - Halifeyi hak – Nefahtü min ruhiy olan **Adem**
2. - Hevesi_**Havva**
3. - Subbuh _Kuddüs isminin tatbikatının göründüğü yer Melekut Alemindeki **Melaike**
4. - Eba/direten – Kibir/Tekebbür – Cebbar (eşkiyalık) – İzzet (biiznillah) tatbikatında
Yine Melekut Alemindeki **İblis** (Yeryüzünde_Şeyyiet alemindeki **Şeytan**
ki Adem cennetin İblis tek iken burada çokluk halinde görünmekte….

****

Kurb'an (Kurbiyeti zikret).
vescüd vakterib
escüd vakterib/SECDE ET ve YAKLAŞ.. (Alak 96/19)
Yaklaş ki kurbiyet ortaya çıksın.

Mertebelerde gayb, şehadete – mana, maddeye hakimdir.
Madde'den mana'ya hicret etmek ile (**öz**) e, (**asl**) a kalb olunur.
Geçmiş içinde (**an**) vardır (ki o da, o'ndan zuhurdadır),
(**an**) içinde de gelecek vardır.
Aslında hepsi de kendi mertebelerinin (**an**) ı dır.
Onlar da (**an**) içindedirler.

****

Ademiyet şeriatında, Rabbı görmek mümkün değil;
Orada daha kelime halinde bir uçuşma var. Kelimeler yerlerine oturmamış.
Kelime çıkmış ama daha kelime olduklarını bilmiyorlar.

Adem, Ademliğini bilmediği için
- **Kelime'nin** ne olduğunu da, (Ademiyette)
- **Kelime** ile imtihan olmayı da, (İbrahimiyette)
- **Kelimeyi** tekliymen kellem (doğrudan, söyleterek) kelime) etmeyi de (Museviyeyette)
- **Kelime** olmayı da, (İseviyette)
- **Kelimeyi** (Kul_Kelam) etmeyi de (Muhammediyyette) bilmiyor.

****

Bu makamda, Adem, Rabbından **KELİMELERİ** alır.
Bu alış - veriş, iki kişi arasında,
"bana kelimeler verir misin?" diye oluşması mümkün görünmemekytedir. .
Çünkü Adem daha kendisini tanımamaktadır.
Kelime nedir bilmemektedir.
Zaten **kelime**'nin idrak ve irfaniyetinde olmadığı için,

böyle bir istekte dahi bulunması mümkün değildir.

Çocuk yaptığı bir hata için annenin azarlamasında,
esas dikkat ettiği, hatası olmayıp,
annenin sevgisinden uzak kalma telaşı ve hüznüdür.
Bunun için annenin eteklerine sarılarak, o sevgiyi tekrar görmek ister.
Adem de, Rabbının Celali görünmesinden,
onun selamından uzak kalmasından öyle mahzun oldu ki,
içinde öyle bir yanma başladı ki,
bu yanmanın uygun bir anında gönlünden Rabbının (**kelime**) tatbikatı
Hz. Kuran-ı Kerimde buyrulduğu üzre,

kale rabbena zalemna enfüsena
ve in lem tagfirlena ve terhamna
lenekünenne mine'l hasiriyne

kale/dediler ki: Rabbimiz!. bizimi enfüs/nefislerimize biz zalem/zulmettik,
ve eğer sen bizi istiğfar/bağışlamaz ve erham/merhamet buyurmaz isen
elbette biz hasir/zarara uğramışlardan kün/oluruz (Araf 7/23)
başladı
Rabbından aldığı bu **kelimeleri** rububiyet üzere daha kullanamaktadır.

Böylece Adem Rabbından kelimeleri aldı ve (**kelime**) hayatiyete çıktı.
Kelimelerden görünenin kim olduğunu bilmiyor.
Kesrette (çoklukta), ikilik halinde

Bu Adem'in şeriatı; Rabbından kelimeler alma şeriatı
çünkü kendisinin sohbet sahibi olduğunun irfaniyetinde değil

Sohbet sahibi haline gelmesi gerekir.
Ademin rabbının İblis ve melekler yaptığı sohbet,
onlardan kendi mertebelerinin hususiyetlerini belirleyici sohbet olup,
bu kanalla Vucud-u Adem'de olan kendine, kendinde kendi olarak sohbeti idi.

***

Musa'da iş değişiyor. Dikkat edilirse, Musa'da hitap

ve iz kale musa likavmihi

*ve vakta ki, **Musa** kavm/kavmine kale/dedi ki (Bakara 2/67)* şeklindedir.

Adem'de ise hitap,

ve iz kale rabbüke li'l melaiketi

*ve vakta ki, **Rabbin** melaike/meleklere kale/demişti ki (Bakara 2/30)* şeklindedir.
Yani Adem'de Musa'da olduğu gibi
Adem'de, Adem vesilesi ile (Meleklere ve İblise) emir yoktur.

Kelime burda kellem/**kellim** haline geliyor.

Musa'yla tekliymen (doğrudan, onun lisanından, söyleterek)
Kellem (kelime etme, konuşma) haline geliyor.
Adem'de böyle bir konuşma yok.

***

Şeriat noktasında kelimeler Adem'e verilir.
Adem sohbet halinde değildir ama Allah'ta sohbet olduğundan haberdardır.
Çünkü Melekler ve İblis'le yapılan sohbete şahittir.
Daha kelime nedir bilmediği için haliyle kelimeleri kullanma halinde de değildir.
Biz de zahir halimizin idrakında bu halimizi bilmeyiz çünkü orası daha Hayvan-ı Natıktır.

Tarikate gelindiğinde, mürşid bunu **biiznillah** açmaya başlayınca
Kişi "Ben İnsan ismi ile daha hayvan mertebesi zevkindeymişim" idrakına girer.
Mürşidi Kamil vesilesi ile salavatın tatbikatı dahilinde
Rabbından kelimeleri alır, gösterildiği üzere tatbikata geçer.
Böylece havada uçuşmalar yerlerinin bulur.

Adem'de havada olan bu kelimeleri, tarikate gelindiği zaman
Ademiyet'in, "Adem Rabbından kelimeleri aldı" noktasındadır.

***

O kelimelerde (**Risalet**) ve (**Nübüvvet**) gizlidir. Yani bu iki müessese Ademde gizlidir.
Kelimeleri alıp tatbikat başlayıp, Musa'da (**tekliymen kelleme**) başlayınca
Musa, **Rasulullah** olarak beyan edilir.
Musa,
Rabbından kelime alma yönü ile **Adem,**
(**tekliymen kelleme**) etme yönü ile **Musa**'dır.

Museviyet mertebesinde, Rabbı Meleklerle ve İblis'le konuşmuyor.
Burada Musa Rabbıyla (**tekliymen kelleme**) açıkça, doğrudan konuşuyor.
Rabbı, Risaleti taşıyan **Resul** ile (**tekliymen kelleme**) konuşuyor.

Demek ki risaletten, nübüvetten hissement olanda sohbet-i hakk açılıyor.
Çünkü bir şeyin oluşması için, o şeyin aslının, mayasının onda olması gerekir.
- Nebatı/bitkiyi nebatat yönümüz olduğu için,
- hayvanı da hayvanat yönümüzle severiz
- Cemadatı da öyle….

Bizde olmayan birşeyi sevebilir miyiz? ….
Allah'ı niye severiz? Allah'danız da ondan.

Karşımızdaki cinsi niye severiz? Aynı şey (testesteron, progesteron) bizde var da ondan.
Bir şeyi seviyorsan o şey bizde de olması gerekir.

***

Ünsiyet kurabilmemiz **İNSAN** olduğumuzdan geliyor.
Demek ki Hz. Allah (**abdiy/**kulum) dediği noktayla
Abd/kul muradından dolayı yakınlık kurabiliyor.
Böylece sohbet mümkün oluyor.

Risalet ve nübüvetten hissementliği görünmeyen ancak
Reisü'l mürşid nazarından alarak ve seyrullah tatbikatında bulunarak,
Ademiyet mumu yanıp, hem aydınlanıyor, hem de inşaallah aydınlatıyor.

Bu oluşum içim Adem'e secde etmek gerekir.
Bunun tatbikat yeri de Museviyet teşkilatında, Musa şeriatı olup,
Bu tarik/yol üzre, tarikat teşkilatında nefsin heva mertebelerinde yol alarak,
hakikatında irfan sahibi olunur.

Başka da yolu yoktur. Hz. Kur'an nizamullah açıkça beyan etmiştir.
Adem secdesi ile Rabbından kelimeler alınır
ve böylece Musa tarikatında Rabbın doğrudan zata konuşucu olur.
Burda da Rabbın kendini açıkça göstermez, gösteremez
ancak tecellilerinden haberdar eder. Kesrette (çoklukta), ikilik halen mevcuttur.

Fakat seçilmeler başlamıştır.
Şeriatın yüzeyselliği yerine duygusallık,
haliyle kesafet yavaş yavaş yerinin letafet bırakmaya başlamıştır

***

BAKARA (2)/67

ve iz kale musa likavmihi
innallahe yemürüküm entezbehu bekarat

*Bir vakitte **Musa** kavm/kavmine kale/dedi ki:*
*bir **bekara/**sığır zeheb/boğazlamanızı Allah kesin size emrediyor*

Bu emr-i ilahi ile bunu takibeden ayetlerde
bakara/ineğin kurban edilmesinde **3 şart** çıktı
- Bakara/sığırın yaşı *(Bakara 2/68)*
- Bakara/sığırın rengi *(Bakara 2/69)*
- Bakara/sığırın hususiyetleri *(Bakara 2/71)*

***

Burada bir saplama yaparak yolumuza devam edelim.
Yukarıda da başka bir neden ile temas ettiğimiz gibi
Hz. Kur'anı Kerim'de beyan edildiği üzere
Hz. Allah, halketmeyi (**Nefsin Vahide**) olarak lutfetmiş
Ve **anha/**kendisinden de **zevceha**/kendi zevcini halkettiğini beyan etmiştir.

halekaküm min nefsin vahıdetin ve haleka minha zevceha
nefsin vahıd/tek bir nefisden sizi halek/halketmiştir
ve ondan/kendinden de kendi zevc/eşini halek/halketmiştir. (Nisa 4/1)

Yine *Hz. Kur'anı Kerim'de* beyan edildiği üzere
elleziy haleka seb'a semavatın tıbakan
ma tera fiy halkı'r rahmani min tefavütin
ferci'ı'l basare hel tera min füturin
O zat ki: seb'a/Yedi semavat/göğü tıbaka/tabaka tabaka olarak haleka/halketti,
*o **rahmanın** halkı/halketmesinde hiç bir tefavüt/uygunsuzluk era/göremezsin,*
imdi basar/gözü erci'ı/çevir (bak), hiçbir fütu/çatlak era/görebilir misin?. (Mülk 67/3)

Böylece "**seb'a semavatın tıbaka**" (Yedi Semavat tabaka tabaka) halkediliş,
İnsanda nefis mertebesine tekabül etmektedir.

Nitekim bunu ifade bakımından
Yine *Hz. Kur'anı Kerim'de* beyan edildiği üzere
ve lekad halakna fevkaküm seb'a taraika
vema künna 'ani'l halkı gafiliyne
Ve andolsun ki, sizin fevka/üzerinizde seb'a taraik/yedi yol halak/halkettik
ve biz halkı/halktan gafiliyne/gafiller kün/olmadık. (Müminun 23/17)

Üzerinizde "**seb'a taraika**" (Yedi Tarik/yol) halkettik diye açıkça ifade edilmiştir.
Bunlar arasında da uygunsuzluk olmayıp, tam bir ahehk içinde olduğu beyan edilmiştir.

***

Üç şart ile yolumuza devam edersek,
Bunlar bu **yedi mertebenin** ilk üçünün görünme teşkilatlanmasıdır, diyebiliriz.
Bu üç mertebe var. (**Nefsi Emmare - Nefsi Levvame - Nefsi Mülhime**)
Bunlar Tarikatın nizamı olarak görünmektedirler.

Baştan söyleneni yapmada tereddüt gösterip, hemen tatbik etmemeleri,
aynen Ademiyette meleklerin yaptığı gibi kendi ağızlarından
Ademiyetin şeriatını tespit bakımından çok önemlidir.
Nitekim irfaniyetlerindeki terakki bakımından buna delil olarak
- bize teşbihli/şüpheli karışık geldi (yani kafamız karıştı),

İnşallah/allah dilerse **mühted/**hidayete ereriz *(Bakara 2/70)*
ayetini gösterebiliriz.
Kavmin sorduğu sorularla **MUSEVİYET** (Tarikat) in şeriatı tarif kazanmıştır.

***

- Bakara/sığırın yaşı *(Bakara 2/68)*
Birinci olarak **yaşını** sordu. Yaşla neyi anlatıyor?
Mahluk olan insan "**mecz**" bir varlıktır.
Bir tarafımızda (toprak, su, ateş, hava) bizim beşeriyetimiz,
bir tarafımızla "**Nefahtü min ruhiy**" Allah'ın nurundan nefesiz.
Bu ikisi karışmış bir varlıkız biz.
Bu ikisinin karışmış olduğunun takati ve bilinci içinde olmalıyız.
Fiziksel olarak, adeli kuvvet yanında duygu, his, düşünce, irade, dua
ve manevi takat olarak bu ikisinin olgunluk yaşı olmalı bizde.

Bu kıvamdaki yaş ne ise…. 20 de 30 da 40 da vs.. olabilir.
Netice bu olgunluk ve bu istek ve onu tatbikata kayacak takat içindeki olan orta yaş.

***

- Bakara/sığırın rengi *(Bakara 2/69)*
İkinci olarak **Rengi** Sarı dediğimiz "**subhaneke_**sensin" deme ve kabul rızası hali…
Kelimeyi Tevhid zikri yapma ile nefiy ve ispat yaşamak ve
(**la ilahe illa ente subhaneke**) idrakı ile "**Allah**" zikri tatbikatı içinde

Önce kendi benliğin haricinde Allahı tevhid edip,
sonra (benlik – senlik) ikiliğinde (**la ilahe illa ente**) (senden başka ilah) yok deyip, hayali olan Allah anlayışından yeryüzüne (**minküm_**sizden biri) hitabına uygun
yiyen, içen, zürriyeti olanı, kendindeki (**ente_**seni) ispat edip,
arkadan "**Sübhaneke_**subhansın" zevki açılır.

Bu iki ifadede iman bakımından yakıynliğe geçiş için iki makam zevk edililr
Böylece levmiyetin rızasında olup İlham üzere sohbet belirmeye başlar.

***

- Bakara/sığırın hususiyetleri *(Bakara 2/71)* Üçüncü olarak, **Hususiyetleri;**
Adem'de esfele (kesrete) indirildi.
Musa'da rasul olarak kavmine hitap edildi.
Kavmi orda ya sözü dinleyecek ya da dinlemeyecektir.
Artık İblis ve meleklik noktası apaçık görünür hale gelecek.
Kavimden bazılarında İblis'lik; bazılarında meleklik ön plana geçecek.

Kavim olarak açıkça şuhud edilecek.

Burada emir Musa ağzından kavmine Rabbının arzusu olarak açıkca beyan edilecek
Böylece Musa'daki Ademiyet harekete geçmiştir.
Ademiyet Adem'de kavim olarak harekete geçemediğinden
Adem'in Rabbı melklere ve İblis'de konuştu.

***

O noktada hususiyetlerini söylüyor.
- *zelul/zillete uğramamıştır.*
- *Ne tüsiyrü'l ard/tarla sürmeğe,*
- *ne de teskıy'l hars/ekin sulamada alıştırılmamıştır.*
- *Bütün müsellem/kusurlardan uzaktır.*
- *Onda şiyet/renk karışıklığı (alacası) yoktur, (tam sarıdır)*

Böyle bir inek bulmak mümkün değildir.
Verilmiş hayatta zahiren ve kesret üzere ve her yönden muhtaç halinde yaşarken tanımlanan bu mükemmellikte olmak veya onu bulmak mümkün değildir.

O zaman bu ayeti nasıl anlamamız gerekir. Kısaca değinirsek
Bir önceki *(Bakara 2/70)* ayette

kalud'u lena rabbeke yübeyyin lena ma hiye
inne'l bekare teşabehe 'aleyna

kalu/Dediler ki: Bizim için ***rabbine*** *ud'u/dua et*
onun ne olduğunu bize açıkça beyyin/bildirsin
Şüphe yok ki o ***bekare/****sığır bize teşabeh/karışık geldi. (Bakara 2/70)*
(hangi sığır olduğunu kestiremedik).

ve inna inşaallahü lemuhtedune *(Bakara 2/70)*

Ve şüphesiz ki şaallahü/Allah dilerse
biz elbette mühtedun/hidayete ermişler oluruz.

"**inşaallah**" Allahın **şae/**dilemesi ile ancak **muhtedin** (hidaye olan) olunur.

Bu da Tarikat ile Hakikata varmada
Allahın selam indirdiği, nübüvvet ve risalet hissenmendi olan,
onun işaret ettiği (Vesile) kapısından izni ile girmek gerekir.
Onun Allah'tan lutfettiği ile tabiyet ve takat üzere yürümek gerekir.

***

Yukarıdaki hususiyetler,
Dünya halini yaşarken onun eğitiminde yapılırsa bu oluşur.

Çünkü İlahi arzu, irfan olunma muhabbeti olarak,
arzda halife olarak Ademiyeti zevk etmektir.

Bu durumda bütün fiilleri ifa edilmesinde
(**lehü'l mülkü lehü'l hamdü hüve âlâ külli şey'in kadiyr**) zikri içinde
Yani Mülk ve Hamd Allah içindir, ki **hüve**/o herşeye kadir olandır teslimiyeti üzre,
Emaneti ehline tahsis ile halkıyette hakkı, kesrette vahdeti müşahadedir.
Yoksa kendine veya kendin mahluk olana vucud verip, onu rab edinmekle
bu mümkün olmaz.

****

(**Nefsi Emmare - Nefsi Levvame - Nefsi Mülhime**) nin kemalatı
Tebşir/müjde, Hak mertebesi, Fenafillah denen **İseviyet** mertebesine götürecek.

İşte bu 67 den 74 e kadarki ayetlerde olan tarikat seviyesinde
Mürşid-i Kamil (**Vesile**) sırrı tatbikata geçiyor.

Musa, Museviyet mertebesindeki Risalet makamı.
O'nun dediğini dinlemek (**emr-i ilahi**) dir. Onu Kabul Musa'nın Rabbını kabuldur.

ve iz kale musa likavmihi
*Bir vakitte **Musa** kavm/kavmine kale/dedi ki: (Bakara 2/68)*
Kavmine demesi, kendi başına bir hareket değildir.
Çünkü (**kelime**) nin **kale**/kul tatbikatı yapılmaktadır.
Musa'nın ağzından işi gören Musa'nın rabbı olan Allah'tır.

Nitekim devamında,
innallahe yemürüküm entezbehu bekarat
*bir **bekara**/sığır zeheb/boğazlamanızı Allah kesin size emrediyor (Bakara 2/68)*
Burada açıkça görülüyor ki, "**innallahe yemürüküm**" (kesin Allah size emrediyor)
Bu ancak Muhammediyet irfaniyeti ile anlaşılabilinecek bir şeydir.
Çünkü Musaniyet Makamında Rabb ismini söylememiş,
kendini ancak tecelli olarak göstermiştir. Çünkü o makamın takatı ve takvası budur.

Bu emir ile Tarikatın şeriatı başlıyor.
Bakara/İneğin kurban edilmesi gerekiyor.

Bundan sonraki kısımlarını inşaallah yazının ileriki açılmalarında
daha geniş bir şekilde temas edebiliriz.

***

İBRAHİMİYETTE

Hz. Kur'anı Kerim'de beyan edildiği üzere

BAKARA (2)/124

ve izibtela ibrahiyme rabbühü bikelimatin
feetemmehünne
kale inniy ca'ılüke li'n nasi imamen
kale ve min zürriyyetiy
kale la yenalü 'ahdiy'z zalimiyne

*ve vaktaki **İbrahim'i** rabbü/Rabbisi bir takım kelimeler ile bela/imtihan etmişti.*
O da bunları tamamen temme/yerine getirmiştir.
(Cenab-ı Hak) kale/dedi ki: Ben seni nas/insanlara İmam ca'l/kılacağım.
O da kale/dedi ki: Zürriyetimden de
(Cenab-ı Hak da) kale/buyurdu ki benim ahdime zalimler nail olamaz

***

MUSEVİYETTE

(**Kelimeler**) **kellem** haline inkilap edip,
kellem tatbikatı da irsaliyet gereksinmesini ortaya koymuştur.

Yani Resullullah
Museviyette risaleti taşıyan, sohbet-i hak olan hususiyetini açığa çıkarmıştır.

Böylece Musa vasıtası ile Musanın kavmine hitabı vardır.
Bu da halife-i hakkın kemal bulması safhalarındandır.
Musayı hakikati ile kabul Rabb-i kabuldür.

Hz. Kur'anı Kerim'de beyan edildiği üzere

NİSA (4)/164

ve rüsülen kad kasasnahüm 'aleyke min kablü
ve rüsülen lem naksüshüm 'aleyke
ve kellemallahü musa tekliymen

Ve kabl/evvelce kasas/kıssalarını sana bildirdiğimiz rüsül/Peygamberleri
ve kasas/kıssalarını sana bildirmediğimiz (Peygamberleri gönderdik)
*Ve **Musa** ile tekliymen (hitaben, gerçekte, doğrudan, konuşmayla)*
kellemallahü/Allah konuşmuştur.

ADEMİYETTE : **BAKARA (2)/37**

fetalakka ademü min rabbihi kelimatin

*Bu halde **Adem** kendi Rabbi'nden kelima/kelimeler telakka (mülaki/kabul etti, aldı)*

İBRAHİMİYETTE : BAKARA (2)/124

ve izibtela ibrahiyme rabbühü bikelimatin

*ve vaktaki **İbrahim'i** rabbü/Rabbisi bir takım kelimeler ile bela/imtihan etmişti*

MUSEVİYETTE : NİSA (4)/164

ve kellemallahü musa tekliymen

*Ve **Musa** ile tekliymen (hitaben, gerçekte, doğrudan, konuşmayla) kellemallahü/Allah konuşmuştur.*

Adem, kelimelere mülaki oluyor
İbrahim, kelimeler ile bela (mübtela/ibtila) imtihan oluyor
Musa, teklimen kellem/kelime ediyor.

Adem'deki risalet, **Musa**'da resulullah olarak ortaya çıkıyor.

****

Özetle,
ADEMİYET makamında, Adem, kendi vücudundaki mülk alemine kavmi olarak doğrudan hitab etmemiştir.
Ademin Rabbı olarak görünmüş, Adem açıkça ortada görünmemiştir.

ADEMİYET makamında, (Adem) – (Havva) – (Melekler) - (İblis) ayrı birer vücut olarak 4 teşkilat gibi görünmüşlerdir.

MUSEVİYET makamında ise,
(Adem) – (Havva) – (Melekler) - (İblis/Şeytan)
tek bir vücutta, **Cem Makamı** olarak görünüp
kavmi olarak farka, kesrete dönüşmüştür.
Böylece hakikate giden Tarik (Tarikat) olarak teşkilatlanmaya başlamıştır.

****

ADEMİYETTE :

ve la takreba hazihi'ş şecerete

ve hazihi'ş şecer/şu ağaca akreb/kurbiyet sağlamayınız (Bakara 2/35)

MUSEVİYETTE :

ve iz kale musa likavmihi innallahe yemürüküm entezbehu bekarat

*Bir vakitte **Musa** kavm/kavmine kale/dedi ki:*
*Allah bir **bekara**/sığır zeheb/boğazlamanızı size muhakkak emrediyor (Bakara 2/67)*

Bu ikisi de kendi makamlarının şeriatlarıdır.
Uyulması kaçınılmazdır. Ancak öylece irfan olunmada yol alınabilinir.
Adem'de, "**şecer/**ağaca kurbiyet sağlama"
Musa'da, "bakara kurban et"
Emr-i İlahinin vucudiyet şeriatı itibariyle aynı olup,
makamsal mazhariyetler yönünden farklıdır

***

Bulunduğu makamın şeriatı gereği
ve bu makamda nefsin hevasını ortaya koyarak,
mazhariyeti itibarıyla
önce **YAŞ**, sonra **RENK** ve sonra **HUSUSİYETLERİN** belirtilmesinde
ve ilaveten
inne'l bekare teşabehe 'aleyna
*Şüphe yok ki o **bekare/**sığır bize teşabeh/karışık geldi. (Bakara 2/70)*

kafalarının karışmasında ancak hidayetlenmeyi mümkün kılar.
ve inna inşaallahü lemuhtedune
Ve kesin şaallahü/Allah dilerse biz elbette mühtedun/hidayete ermişleriz (Bakara 2/70)
Bu hidayetlenme de Allah **şae/**dilerse ile mümkündür.
Yani kişinin kendi başına yapabileceği bir şey olmadığı
Musa'nın soruşturan, şüphede görünen kavmi ağzından beyan edilmiştir.

***

MUSEVİYET makamında **TARİKAT** şartlarından görünüyor
Burada heva benliği üzere nefis mertebeleri (**Emmare, Levvame, Mülhime**)
içiçe irfan olunma zevkindedirler.

Nefsin Vahide'nin mertebeler olarak içiçe görünmesinde
Nefsin Emmare (abartılmış emir) yönü taklidi olarak, Kelimeyi tevhidi zikrederken, hakikatinin irfaniyetinde tam kemalde olmadığından, ne kadar gayret edilse,
vehmi olarak beşeri vucuda varlık atfedildiğinden,
beşeri hali ile İlahi vucudu idrakı mümkün değildir.

Mürşidinin kontrolunda ve izninde
haiz olduğu maddi anlayış halinden hicret etmek üzere **Kurb'an** tatbike konulur.
Böylece **Kurb'an;** (kurbiyeti/mukarrebunluğu an/zikret)
Makam-ı Kurbiyete, İlahi muradolan Mukarrebunluk zikir irfaniyetine inkılabeder.

***

- **YAŞ** tanımı ile, beşer (4 anasır üzere),
nefahtü min ruhiy tatbikatı ile (ki **Nefahtü** Muhammediyete müjdedir)

mecz edilmiş İNSAN (ADEM) bu tatbikata müsaittir.

- **RENK** tanımı ile, razılık (HAYY) zevk olunur

- HUSUSİYETLERİN belirtilmesi ile,
Maddiyatı aslının mana olduğu hakikatine teslimat ile yaşamak,
Zuhur eden hertürlü fiilin Allahtan olup,
iradenin mahluktan görünmesi bakımından "nefsindendir" hakikati üzere yürümek,
Kesretin alayişine kapılmadan, kesrette vahdeti, halkıyette hakkı,
(**El hamdu lillahi**) (hamd Allah içindir, Allaha mahsustur) zevk olunur.

***

Ancak hatırlamalıyız ki,
her nefsi mertebe kendi içinde yedi nefis mertebesinin terakkisinden hissementtir.

***

Böylece
ENBİYA (21)/87

> **fenada fiy'z zulümati en la ilahe illa ente sübhaneke**
> **inniy küntü mine'z zalimiyne**

Bu halde zulumat/karanlıklar içinde
*1. **la ilahe illa ente** (ilâh yoktur **illa ENTE**/Sen)*
*2. **sübhaneke** (sübhansın)*
*3. **inniy**/kesin ben ki, ben **zaliminiyn**/zalimlerden **kün**/oldum.*
diye nida/seslendi (niyazda bulundu, yalvardı)

Kelimey-i Tevhid (Allah'tan başka ilah yok) ile zulumat içinde olduğu idrak edildi.
Böylece İlahiliğinden beşeriyetine tenezzülen
la ilahe illa ente (Sen'den başka ilah yok) irfaniyet talimine (**Allah**) zikir ile başlanır.
Ancak burada da vehmi olarak nefsi vucuda (heva benliğe) varlık atfedilmektedir.

Arkasından **sübhaneke** (SÜBHANSIN) beyanı ile
yiyen, içen ve zürriyet halinde olan, gözle görünen, elle tutulan, hissedilen,
halifeyi Hakk sırrının karargahı olarak, hakiki benlik üzre
irfan olunma muhabbeti açılmaya başlar.
sübhaneke (SÜBHANSIN) idrakı (ben yokum Allah var veya sen varsın) demekten
çok daha ileri mertebedir. Burada rızalık (Sarı) barizdir
Nefsin levvame (kınayan) mertebesi böylece zevk edilir.
Böylece beşeri benlik ve nefsi benlik irfaniyeti ile (yani arzunun, rızalığın razılığı)

***

Nefsin mülhime (ilham alan) mertebesi yani letafetten hissement olunur.
Buranın kemalatı ile de hakikata müjde (tebşir) işaretidir.

***

Hz. Kur'anı Kerimde, Vacibü'l Vücud Hazretlerinin,
irfan olunma muhabbetinin şehadeti için **Halifeyi Hak olan Adem'de Ademiyet** üzere (**Vucudiyet**) Şeriat/şartlarını tanzimi
Bu şekilde beyan edilmekte ve devam etmektedir.
Fikir edinme bakımından bu kadarlık bilgi ile yetinelim.

ADEMİYETTE olan bu teşkilat,
Fiil-i olarak İBRAHİMİYET te (Tevhid-i Ef'al)
Esma-i olarak MUSEVİYET te (Tevhid-i Esma)
Sıfat-i olarak İSEVİYET te (Tevhid-i Sıfat)
Zat-i olarak MUHAMEDİYET te (Tevhid-i Zat)
(Şeriat – Tarikat – Hakikat – Marifet) üzere etap etap biiznillah zuhura gelmiştir.

ADEMİYETTE
sahne, kişiler, isimler, sıfatlar, fiiler çokluğu içindedirler.
Şeriat-ı Muhammedin **ŞERİAT** müessesesi inşa edilmiştir.

İBRAHİMİYETTE
şeriatın tatbikat ile hakikatine varmasında (Tevhid-i Ef'al) vasıl olur.

MUSEVİYETTE
şeriatın tatbikat ile çokluk, bilinmeyen, görünmeyen, ismini vermeyen
rabbi ile münasebette olup, ancak O'nun emri ile ve işaret ettiğine, ettiği üzre tabi olup,
tatbikat ile (Tevhid-i Esma) vasıl olur.

İsimlerin fiilen tatbikat görüp, amellerin iktisab edinilmesi ile rüşde ermek,
ancak Mürşid-i Kamil vesilesi ile olur.
Bu tatbikat ile de Şeriat-ı Muhammedin **TARİKAT** müessesesi inşa edilmiştir.

İşte Bakara 67 – 74 ayetler bu tatbikatı, Museviyet (Tenzih) mertebesi itibariyle
Şeriatı, tarikat üzerinden olup, tarikatın şeriatını ve hakikatını remz etmektedir.

***

Ademin nübüveti, "Ademe secde et" tatbikatını ortaya koymuştur.
Musa'nın nübüveti, ineğin boğazlanması, kurb'an edilmesi emri ile
nefis mertebelerinin irfaniyetini devreye sokmuştur.

***

Yolumuza devam edelim.

BAKARA (2)/67

ve iz kale musa likavmihi
innallahe yemürüküm entezbehu bekarat
kalu e-tettehızüna hüzüven
kale e'uzü billahi en ekune mine'l cahiliyne

*ve vakta ki **Musa** kavmine demişti ki*
*Kesin Allah, size **bekara/**sığır zeheb/boğazlamanızı emr ediyor.*
Onlar da "sen bizimle hüzüv (eğleniyor/alay) mı ittihaz/ediniyorsun?" dediler.
(Musa) da: "Böyle cahillerden biri olmaktan Allah'a e'uzü/sığınırım." dedi.

Bakare, "**bakar**" ın müennesi (dişi) veya müfredi (erkeği) dir.
"**Bakar**" manda cinsine de şamil olmak üzere sığır cinsinin genel ismidir.

Buna göre, "**bakare**" erkek veya dişi sığır,
yani bir inek veya bir öküz, bir düve veya bir tosun veya bir manda olabilir,
erkeğine **bâkır, bakîr, beykur, bâkur** dahi denilir,

"**bakr**" yarmak demek olduğundan
bu hayvan dahi toprağı sürüp yarmak için kullanıldığından bu bu isim verilmiştir.

***

innallahe yemürüküm entezbehu bekarat
*Kesin Allah, size **bekara/**sığır zeheb/boğazlamanızı emr ediyor. (Bakara 2/67)*

Behimi (**Behime**) (Dört ayaklı hayvan) nefsin sığırını kesmenizi emrediyor.
Nefsin tesiratı kesildikçe, ruhani kalb hayat bulur.
En büyük cihad budur.
Efendimiz (s.a.s), "küçük cihad'dan, büyük cihad'a rucu ettik" buyurmuşptur.
Mücahid, nefsiyle cihad/mücahade edendir.
"**Mutu kable ente mutu**" (Ölmeden önce nefs hevasını öldürün)

***

kalu e-tettehızüna hüzüven
Onlar da "sen bizimle
hüzüv (eğleniyor/alay) mı ittihaz/ediniyorsun?" dediler. (Bakara 2/67)

Allah son derece ciddidir. Dünya hayatının
- le'ıb (oyun, alay, dolap çevirme) ve
- lehv (oyalanma, eğlence/vakit geçirme) olduğunu beyan ederken,

“dininizi hüzüv (istihza/eğlence) ve le’ıb (oyun, alay, dolap çevirme) ittihaz/edinmeyin” buyurur.

Nitekim *Hz. Kur’anı Kerim’de*

inneme’l hayatü’d dünya le’ıbün ve lehvün

hayatü’d dünya/dünya hayatı, ancak le’ıb (oyun, alay, dolap çevirme)
ve lehv (oyalanma, eğlence/vakit geçirme) dir (Muhammed 47/36)

elleziynettehazü diynehüm lehven ve le’ıben

o zatlar ki dinlerini le’ıb (oyun, alay, dolap çevirme)
ve lehv (oyalanma, eğlence/vakit geçirme) ittihaz/edindiler (Araf 7/51)

ya eyyühelleziyne amenu
la tettehızülleziynettehazu diyneküm hüzüven ve le’ıben
minelleziyne utu’l kitabe min kabliküm ve’l küfffare evliyae

Ey imân etmiş olanlar!.
sizden kabl/önce kendilerine utü’l kitab/kitap verilmiş olanlardan
dininizi hüzüv (istihza/eğlence) ve le’ıb (oyun, alay, dolap çevirme) ittihaz/edinenleri
küfffar/kafirleri veli/dostlar ittihaz/edinmeyiniz (Maide 5/57)

ve ma halakne’s semae ve’l arda ve ma beynehüma la’ıbiyne

Ve semae ve’l ard/göğü ve yeri ve beynehüma/onların aralarındaki şeyleri,
la’ıbiyn (dolap çeviren, oyuncular, alay edenler) halak/halketmedik
(Enbiya 21/16 – Duhan 44/38)

MÜMİNUN (23)/115

efehasibtüm ennema haleknaküm ‘abesen
ve enneküm ileyna la türce’une

Ya siz hasib (hesab/sandınız, zannetiniz mi ki,
biz sizi ancak ***abes/****boşuna (abes yere) halak/halkettik*
ve kesin siz bize değin ürce’/döndürülmeyeceksiniz !?....
(Biz sizi abes yere halketmedik ve bize rucu ettirileceksiniz) (Müminun 23/115)

Alay yüksek himmet sahibi insanların gayesi değildir.

İstihza ve alay:

Dinde alay etme ve dalga geçmek makbul değildir.
Kendisine saygı gösterilecek olanla da istihza etmemek gerekir.
Mizah istihza’dan gelir. İkisi başka şeylerdir.

Hz. Ali,

“İnsanı asık suratlı olmaktan çıkaran şaka ve latife’de beis yoktur” der
Yani şaka ile alay ve istihzayı birbirinden ayırmak gerekir.

***

kale e’uzü billahi en ekune mine’l cahiliyne

(Musa) da: "Böyle cahillerden biri olmaktan Allah'a e'uzü/sığınırım." dedi. (Bakara 2/67)

Nefs hevasının cıhadını kolay bir iş olduğunu sananlardan
- Heva ve heveslerine tabi olan her kişinin ona hazır olduğunu,
- Yine dünya abidlerinin (dünyaya tapanların) ona hazır olduğunu
sanan cahillerden olmaktan Allaha istiaze ederim.

Buradaki Allahın emri, aynen **Ademiyette** Adem'e secde emri gibi
bu mertebe mazhariyetinin gereği Sırrı Adem tatbikatı ve şeriatıdır.

***

1. (BAKARE)'a Kutsallık atfedilmesi

Acaba neden "sen bizimle alay mı ediyorsun?" demişlerdi?
Allah'ın "**bakare**" kesmeyi emretmesini akılları almadı.
Buna bir sebep bulamadılar, bir ilişki kuramadılar, bunu acayip buldular

Musa kavmi, o zamana kadar "**bakare**" yı
mukaddes bir hayvan görüyor ve öyle kabul ediyorlardı.
Bundan dolayı bakaranın kurb'an edilmesini, edilebilmesini tasavvur bile edemiyorlar, bunu akılları almıyordu.

Böyle olması ise bu emrin onlara henüz **Mısır'da** iken
ve Hz. Musa'nın peygamberliğinin ilk zamanlarında verilmiş olmasına işaret eder.

O tarihte Firavun kavmi putperest Mısırlılar **Apis** öküzüne taparlar
ve **boğa** onların en yüksek mabudlarını temsil ederdi.
İsrailoğulları da bu inancın tesiratı altında olduklarından
"**bakare**" sığırı kurb'an etmek,
Firavun kavminin taptığı tanrıları boğazlamak demek olacağı için,
İsrailoğulları açısından Mısır'da iken, bir ihtilal anlamı taşıyan böyle müthiş bir emir,
elbette kolayca yerine getirilebilecek bir emir ve tasavvuru mümkün bir iş değildi.
Mısır'dan çıktıktan sonra bile yine bu **buzağı** meselesinin
dinden sapma ve dalalete alet edilmesinden anlaşılıyor ki,
Musa kavmi henüz sığır kesilmesini içine sindiremeyecek
bundan memnun olmayacak, bunun Allah tarafından bir hayır vesilesi olduğunu kolaylıkla anlayamayacak bir durumda bulunuyordu.

Şu halde bu zihniyeti ıslah etmeye yönelik
ve netice itibariyle **ölünün yeniden dirilmesine** bir misal vererek
fitneyi def edecek olan bu sığır kurb'an edilmesi emrini duydukları zaman

Hz. Musa'ya karşı, "Böyle şey mi olur, sen bizimle eğleniyor musun?" diye durumu tuhaf karşıladılar, ona inanamadılar.
Hz. Musa da bunlara
"Ben, böyle insanlarla alay eden cahillerden biri olmaktan Allah'a sığınırım."
dedi. Kendisinin yalnızca ilahî emirleri tebliğ ettiğini
ve bu tebliğin cahilane bir tebliğ olmadığını anlatmak istedi

İNEK HAKKINDA

birkaç şey söylersek;

Hz. Kur'anda beyan edilen,
A'RAF (7)/31
ve külu veşrebu ve la tüsrifu innehü la yühıbbü'l müsrifiyne
ve ekl/yiyiniz ve eşreb/içiniz ve üsrif/israf da etmeyiniz.
Kesin o, müsrif/israf edenleri hubb/sevmez ayeti üzre

İnek, kendisinde sanai edilen (**SÜT**) ü İlahi Arzu olarak,
halkıyet mazhariyeti gereği (**behimi/**hayvani) mesabesinden alemlere ikram eder.

Hernekadar duruşu itibariyle
sanki daim **tefekkür** içindeymiş bir görünüş olsa da,
yine hayvanlığı itibariyle ikram yönünden,
verme idrak ve irfaniyetinde olmayıp sadece bencilce aldığı halde,
Nizam-ı İlahi gereği hiçbir tefekkür ve sual etmeksizin daima verir.

Kendisinde sanai edilen sütün meydana gelmesi,
Allah'ın merasında,
onun izni ile lutfedilen (**OT**) u yiyip, (**SU**) yu içmesiyle oluşur.
Eğer bunlara müdahale edilmez ise,
oluşan (**SÜT**) ekmel mükemmel olup, hem lezizdir, hem şifadır.
Ondan (**SÜT**) ü içenlere ve (**ET**) olarak yiyenlere zevk, lezzet ve sıhhat verir.

***

İNEK kesilmez halinde iken temin edilen (**SÜT**) tür.
(**SÜT**) ilmin remzidir.

Ehil kimse elinde kesilmesi ile (**ET**) ve (**KIYMA**) haline dönüşür.
Artık ona (**HAYVAN**) denmez.

Bunlar da yine ehil kimseler elinde (**TA'AM/YEMEK**) haline dönüşür.
Artık ona (**ET**) ve (**KIYMA**) denmez

Bilahare (**SULTAN**) (kadın veya erkek olsun **rical**/erlik) masasında yenir.

***

Böylece önce Hz. Allah'ın tahsis ettiği ve lutfettiği (**OT**) ve (**SU**) ile beslenen,

beslenirken sadece (**SÜT**) ünden istifade edilen (**HAYVAN**) (**BEKARE/İNEK**),

ve sonra kesilip de (**ET**) ve (**KIYMA**) adına inkılab eder,

ve sonra ehil kimseler elinde (**TA'AM/YEMEK**) haline dönüşür,

Bilahare (**SULTAN**) masasında yerini alıp, yenerek,
(**HAY**) hayvanlıktan, (**HAY**) İnsanlığa (**U'RUC/Mİ'RAC**) eder

***

İneğin bedeni (zahiri, cismi) **Şeriat** hakimiyetidir.
Sadece (**SÜT**) olarak istifade edilmesidir, ki **İlmel Yakiynlik** tir diyebiliriz.

Onu keserek (**ET**) ve (**KIYMA**) olma haline gelindiğinde,
Sadece (**SÜT**) olarak istifade edilmesinden çıkılmıştır.
Batınından hissement olunmak üzere (**YEMEK**) olarak
nice isim tatbikatları oluşmaktadır, ki **Aynel yakiynlik** tir diyebiliriz.

O etlerin ehil kimseler elinde nice isimler ile yemek haline gelmesi, ki yenmesi ile de
(**HAY**) hayvanlık halinde, (**HAY**) İnsanlık kemalatına vesile olmasıdır.

Böylece önce (Zahir) den, (Batın) a
ve bilahare (**AHFA**) (gizlinin en gizlisinin)
zuhura gelmesine sebep olur ki, **Hakkel yakiynlik** tir diyebiliriz

Böylece
- Zahirinde (**SÜT**)'ü (remzen ilm-i ilahisi) ile **İlmel Yakiynlik**,
- Kesilip (**ET**) ve (**KIYMA**) oluşmasıyla **Aynel yakiynlik**,
- (**YEMEK**) çeşitleri olarak yenmesiyle de **Hakkel yakiynlik** zevk olunur diyebiliriz.

***

Talib olan Derviş, kendisindeki Kabul ile ineğin otladığı yer misali (**Dergah**) ta yani İlahi Nübüvvet'e havi, selam inen Gönlün (Mürşid-i Kamil'in, Arif-i Billah'ın)
Sohbeti ile (**OT**) lar, (ilahi feyzi ilim olarak alır.)
Yine O'nun gönlünden zuhur eden
Muhammedi Muhabbet Nazarını (**ŞURUB**) eder (içer).
Böylece nizama uygun olarak
ekl/yeme ve **şurb**/içmesiyle kendisinde ikram edilecek **ilim** zuhura gelir.
Neticede israf olmaz.

Kur'anı Kerimin aynı ayetine istinaden,
A'RAF (7)/31

ya beniy ademe huzu ziyneteküm 'ınde külli mescidin
ve külu veşrebu ve la tüsrifu innehü la yühıbbü'l müsrifiyne
Ey beniy adem/âdem oğulları!
külli mescid/Her secde ınde/yerinde ziynet/süsünüzü huzu/alıveriniz
ve ekl/yiyiniz ve eşreb/içiniz ve üsrif/israf da etmeyiniz.
Kesin o, müsrif/israf edenleri hubb/sevmez

Talib olan Derviş,
her mertebenin ziynetlerini ahz eder, ittihaz edinir (alır, tutar, kabul eder)
ve o mertebelerin, makam kemalatına gelmesi yönünden
kendisine izin verilmiş yol üzere seyri sulukunu
Şeyhinin ilahi nazarı üzre, O'nun gönlünde yapar.

Böylece,
Hayvan-ı Natıklıktan, önce murad olan **İnsan-ı Natıklığa** (Natık-ı İnsan)
ve sonra hatmül kemal olan **Kur'an-ı Natıklığına** (Natık-ı Kur'ana) inkılabeder.

Yani
İlmel Yakiynlik - Aynel yakiynlik - Hakkel yakiynlik seyri üzere **u'ruc** eder

***

2. Bir Nefsin Katledillmesi

"**Bakare**" (İneğin/Sığırın) kurb'an edilmesi emri, sadece emir yönünden
(**semina –atana**) (duyduk – itaat ettik)
(**amenna –saddakna**) (iman ettik, tasdik ettik, sadıkız) hakikati üzerine
derhal tatbikata konması gerekir.

Diğer taraftan,
Bu emrin nizam üzere bir manası daha sonraki 72. ayette açıklığa kavuşuyor.
Bu ayet vesilesi ile, onların bir **nefsi** (kişiyi, şahsı) katlettikleri
ve katilin kim olduğunun bulunması bakımından
kurb'an edilecek ineğin cesedinin bir yerinden alınıp,
onunla maktule (katledilmiş) olana vurulması ile
maktul Allah'ın izni ile canlanıp,
kendini katledeni bildirmesi hadisesinden haberdar etmektedir.

Nitekim,
BAKARA (2)/72
ve iz kateltüm nefsen feddaretüm fiyha
vallahü muhricün ma küntüm tektümune
Ve yine hatırlayınız ki: Siz bir nefs/şahsı katel/katletmiş, öldürmüştünüz,
sonra bunda aranızda biribirinizle eddare/çekişmeye, atışmaya kalkıştınız
(suçu biribirinizin üstüne atarak başınızdan defetmek istiyordunuz.)

Allah ise sizin ektüm/gizlediğiniz şeyi muhric/meydana çıkarıcıdır

Rivayet olunuyor ki,
İsrailoğulları içinde ihtiyar ve gayet zengin bir adam varmış,
bunun bir oğlu ve yeğenleri (kardeş çocukları) bulunuyormuş,
yeğenleri (kardeş çocukları) bu zengin amcalarının mirasına konmak için
onun **TEK OĞLUNU** gizlice öldürmüşler, ve çocuğun cenazesini
geceleyin yine içlerinden bir başkasının kapısının önüne koyarak,
bağırıp çağırmağa ve güya katlini aramağa,
cinayeti şunun bunun üzerine atmağa kalkışmışlar.

Diğer bir anlatımda ; katledilen kişi (**Maktul**) zengin Adamın kendisi idi. Ve cesedin bırakıldığı yer Şehrin kapısı önü - Kasabanın sınırı – Başka bir kasaba – Başkasının evinin önü deniyor.

Katil iddiası ile büyük bir **fitne** çıkmış.
Neticede her iki taraf da silahlanıp birbirlerine girmişler.

İçlerinden akıllı ve ileri görüşlü birisi:
"Aramızda Allah'ın Rasulu varken niye birbirimizi öldürüyoruz?" demiş.
Bunun üzerine kavgayı bırakarak, Musa (a.s.)'ya gelip meseleyi arzettiler.
Musa (a.s.) onlara:
"Allah size bir sığır kesmenizi emrediyor" dedi.
Yani Allah bu hadise üzerine
Kulu ve Peygamberi Musa'ya bu emri ilahisini beyan etti.

3. Böyle bir fitnede hak/hakikat nasıl tahakkuk edecekti ?...

Nitekim bir rivayete göre,
Salihlerden ihtiyar bir zâtın bu evsafı hâiz bir **buzağısı** ve bir de **çocuğu** varmış,
ihtiyar bu buzağıyı bir ormana götürmüş ve Allaha emanet ederek bırakmış,
"Yarab, bunu çocuğum büyüyünceye kadar sana emanet ediyorum" demiş,

Yani kendisindeki buzağıyı
kendisine ait olan çocuğunun ileride hizmetinde olabilmesi için
emaneti yerine vermek üzere (ki en uygun yere) "**Allah**"a emanet etmiş.
Sonra **Salihlerden** olan bu ihtiyar vefat etmiş.
İşte o **buzağı** yalnız Allah'ın verdiği (**OT**) ve Allah'ın verdiği (**SU**) ile
yani **himaye-i ilâhiyede** büyümüştür. Ayni zamanda bu inek sürülmemiştir.
Bu sırada çocuk da yetişmiş (akıl baliğ bulmuş) ve bu hâdise vakı olmuş idi,
İşte bu **BAKARA**, diğer bir rivayetteki
Yeğenleri tarafından, zengin adamın mirasına konmak üzere
yani dünyevi miras için maktul kılınan gencin

cesedini başka bir yere götürüp,
suçu oradakiler üzerine atarak, kendilerini suçsuz kılmayı hedefleyen
FİTNE nin selamet bulmasında kullanılacaktır.

İblis de Allah katında makbul yer tutabilmek için
Halife-i Hak olan insanı yoldan çıkarmaya Allah'ın izni ve **İZZETİ** ile kendini adamıştır.
Böylece günü geldiğinde, Allah'a karşı
"bak ben başardım, ben halifeyi hakk'a layığım," demeyi hedeflemektedir.
Yani bu olay **İblis siyrettir**, denebilir.

4. Bakar_Kurb'an edilip Katili bildirmesi

İşte boğazlanması istenen inek, bu türlü bir inek olması gerekir.
Yani
1. - Allah'ın **himaye-i ilahisinde** büyümüş, (Allah'ın rahimliğinde rahmetlenmiş,)

2. - ve *(Bakara 2/71)* belirtildiği gibi
la zelulün tüsiyrü'l arda ve la teskıy'l harse
1. **zelul** (ezgin, gamlı değildir, zillet uğramamış)
2. **tüsiyrü'l arda** (arzı/yeri seyr etmeyen, sürmeyen)
3. ve (ne) **teskıy'l harse** (hars/ekin sakiy/sulamaya alıştırılmamış)

*Musa, "Rabbim buyuruyor ki o, Bir **bakare** ki*
- ne çifte koşulup tarla/arazi süren, - ne de ekin sulayan, - ne de salma gezen

3. - ve ne şekilde kullanabileceği karar verecek bir çağa gelmiş,
yani gencin aklı baliğ olmuş, rüşde ermiş, olgunlaşmış halinde ki,
bu kıymeti pazarlıkta fevkalade uygun bir teklifle ortaya koymuştur.

Kavim araya araya o **bakareyi** bulmuşlar
Yani onu, ondan başka sığırı olmayan o büyüyen çocuğun yanında buldular.
Sığırın sahibi (büyüyen çocuk),
"Vallahi, derisinin dolusu altın vermedikçe onu size vermem" dedi.
Böylece hayvanı, **derisinin dolusu ALTIN karşılığında satın** aldılar.

Altın hem zahiren (maddi), hem manen (manevi) olarak çok değerlidir.
Manen risalete remiz olarak kabul edilmiştir.

Hayvanı kurb'an edip ondan bir parça ile öldürülen/katledilen adama (maktule) vurdular
Kurb'an edilen ineğin **dili** veya **kuyruk sokumu** gibi bir parçası…
DİLİ (dilllenmesi itibariyle konuşmasına işaret),
Kuyuk Sokumundan (hayatın ilk başlangıç yerine işareti itibariyle)

Adam dirilince, "seni kim öldürdü?" diye sordular.

Yeğenlerini göstererek: "Katilim budur" diye cevap verdi. Sonra tekrar öldü..
Bunun üzerine, mirasdan pay alamadılar
Diğer bir rivayatte de, "katili yakalayıp öldürdüler" denilmektedir.

***

Böylece ancak **himaye-i ilahide** büyüyen bir inek boğazlanması,
Ve ondan alınan (**dili**) veya (**kuyruk sokumu**) gibi bir parça ile
(maktule) darp edilmesi suretinde, hakikat ortaya çıkar

Diğer bir ifade ile, Allah'ın **salli** ettiği
(Nebiler, Sıddıklar, Şehıtler, Salihler) *(Nisa 4/69)* tatbikatında
Fitne selamet bulur, hakikat ortaya çıkar, Hak yerini bulup, kemale erer.

Nitekim
Kur'anı Kerimde
ve kul cae'l hakku ve zeheka'l batılü (*İsra 17/81*)
Ve kul/de ki: Hak cae/geldi ve batıl zehek/yıkılıp gitti, hükmü yok oldu.

***

Bu durumda katledilen
yani Allah'ın izni olmaksızın, Allah'ın verdiği hayatı yok eden
veya nuraniyet için irfan olunma üzere meydana getiren hayatı,
zulümde bırakan maktulün katilinin kim olduğunu ifade edecek,
ki bu nefsin heva ve hevesidir.
Ancak o heva ve heves kesilirse ruhani hayat, irfan-ı bekasına kavuşur.

***

Allah'ın lutfu ile yolumuz devam edelim.
<u>BAKARA (2)/68</u>
kalud'u lena rabbeke yübeyyin lena ma hiye
kale innehü yekulü inneha bekaretün
la faridun ve la bikrün 'avanün beyne zalike
fef'alu ma tumerune
*kalu/Dediler ki: Bizim için **rabbine** ud'u/dua et,*
onun ne olduğunu bize beyyin/açıklasın (açıkça bildirsin)
kale/Dedi ki: innehü/Cenab'ı Hak kul/buyuruyor.
*O bir **bekare**/sığırdır ki,*
ne pek farid/yaşlıdır ne de pek bikr/gençtir, iki ortası avan/dinç (bir sığırdır)
Artık emr olunduğunuz işi ef'al/yapınız.

Sıdk kılıcı ile hangi nefs sığırı kesmeye müsaittir.
Onun bizzat aynısını bize açıklasın

- Yaş belirtilmesi, manevi eğitim için yaş olgunluğunun, akıl kullanma halinin, Rüşdiyet kapasitesinin, akıl baliğ, aklı selim olmanın, namzet fetanın önemine işarettir.
Bir misalle anlatırsak, evlenme çağına gelmek, evlenmek için kafi değildir.
O kimsenin evlenmeyi istemesi ve o mesuliyeti kaldırabilecek aşkı ve gayreti, sabrı, sebatı, ısrarı olması ve yetişecek gönül sahibinin mutlaka rızası olması gerekir.
Ancak o zaman mülakilik ile gelişim olabililr.
Yaşlılık senelerine kavuşmamış. Aklı da kolu da kuvvetli olması….
Gençliğinden dolayı, seyri suluktan aciz olan ve nefsani kuvvetleri karışan
İkisi arası dinç bir sığır. Yani aklın kemal bulduğu bir dönemde olması….

Böylece derviş yani kapının (**Ulu'l Elbab**) kulu olunur.
Tarikat hizmetinden hissemend olnur ki himmet görünsün

Kur'anı Kerim'de

hatta iza belega eşüddehü ve belega erba'ıyne seneten

ta ki kendinin eşüdde (şiddet/sağlamlığı) (kemaline, rüşde hazır zamana)
belega/erip erba'ıyne/kırk ***(40)*** *seneye bâliğ olunca (Ahkaf 46/15)*

Nihayet kemaline erdiğinde ve 40 yaşına girdiğinde
(Olgunluğun 40 sene olarak işaret edilmesi)

la ikrahe fiy'd diyni kad tebeyyene'r rüşdü mine'l gayyi

Dinde ***ikrah*** *(kerih/tiksinme, kendini zorlama) yoktur.*
rüşd (olgunluk/doğruluk) ***gayyi/****sapıklıktan*
tebeyyün/açığa çıkmış, iyice ayrılmıştır. (Bakara 2/256)

iz eve'l fityetü ile'l kehfi
fekalu rabbena atina min ledünke rahmeten
ve heyyi' lena min emrina reşeden

vakta ki O fityet (feta, yiğit gençler) kehf/mağaraya evey (barınmış/sığınmışlardı)
bu halde kale/demişlerdi ki, Rabbimiz! ledün/tarafından rahmet bize ate/ver
ve bize, bizim emir/işimizden
reşed (rüşdü/olgunluğu, aklı selim olmayı) heyy/hazırla (Kehf 18/10)

ve kul 'asa en yehdiyeni rabbiy liakrebe min haza reşeden

"asa/ola ki, Rabbim beni bundan akreb/daha yakın
reşed (rüşd/olgun, başarıya, dosdoğru bir bilgiye ehdi/ulaştırır" (Kehf 18/24)

kale lehü musa hel ettebi'uke
'ala en tü'allimeni mimma 'ullimte rüşden

Musa ona kale/dedi ki, sana ullim/öğretilenden
rüşde (rüşdü, aklı selim davranmayı, olgunluğu, doğruyu bulmayı)
bana allim/öğretmen için sana ittiba/tabi olabilir miyim?" (Kehf 18/66)

***

fef'alu ma tumerune

Artık emr olunduğunuz işi ef'al/yapınız (Bakara 2/68)

Eğer siz Alah'ın emrettiğini fiil ederseniz, Allah size vaadettikleri ile yaklaşır.

Nitekim *Kur'anı Kerim'de*

innallahe la yüdıy'u ecre'l muhsiniyne

Kesin Allah muhsinlerin ecrini zayi eymez. (Tevbe 9/120) Buyruluyor.

***

BAKARA (2)/69

kalud'u lena rabbeke yübeyyin lena ma levnüha
kale innehü yekulü inneha bekaretün
safraü fakı'un levnuha tesürrü'n nazırıyne

*kalu/Dediler ki: Bizim için **rabbine** ud'u/dua et*
onun levn/rengi nedir, bize beyyin/açıklasın (açıkça bildirsin)
kale/Dedi ki: innehü/Cenab'ı Hak kul/buyuruyor.
*Onun levn/rengi **safraü fakı'un**/parlak tam sarı bir **bekare**/inektir,*
nazır/seyredenlere (Kendisine bakanları) sürur/sevindirir (mutluluk verir)
Bu riyazat ehlinin yüzündeki sarılığa
ve mücahade ashabının müşahadeleri isteyen (rabıta ve zikir ehlinin) yüzündeki
nur ve simalarına işarettir.

Yani kendisine süs veren estetik bir sarılığı vardır.
Sarılığı ona nefret uyandıran nahoş bir sarılık değildir.
Salihlerin siması böyledir. Bakanlara surur verir.
Onların alınlarına bakan kişi orada ilahi nuru müşahade eder.
O taat elbisesi giymiştir.
Taatın mütalaa (tetkikat, okuma ile meşguliyet) edilmesiyle
şehvetin içinde sönmesi ile, gaybleri müşahade etme eserlerine yüzde nur belirir.
Hatta rububiyetin eserlerini bulmakla beşeri hallerden bile emin olunur
Kur'anı Kerim'de

simahüm fiy vücuhihim min eseri's sucudi

Onların vech/yüzlerindeki kendi sima (ismi/nişanları) secde eserindendir (Fetih 48/29)
(secde izi ile tanınırlar) Simaları, secde eserinden yüzlerindedir.

Hz. Ali; "Sarı nalın giyenin üzüntü ve düşüncesi azalır."
Siyah nalın giyme, üzüntü verir, insanın içini karartır.
Zikrolundu ki,
Kırmızı, Firavun mesti; Beyaz, Haman'ın mesti; **Siyah,** Alimlerin Mestidir.

Rivayeten, Hz. Peygamberimizin mesti **Siyah** mış

- **Renk** sorulması,
Nefsin heva (Emmare – Levvame – Mülhime) mertebelerindeki
Muhammedi görünmelerdir.
Şeyhin nezaretin, onun gönül etmesi ile lutfedilen hizmet tatbikatında derviş riyazat ve gayret ile bulunduğu mertebelerin herbirinde kemalate ererek, diğer mertebelerin irfaniyetinden hissement olur.

Nefis Mertebelerinin her biri kendi mertebesinde yine 7 nefis mertebe üzere kemalatta yürümektedir.

***

BAKARA (2)/70

kalud'u lena rabbeke yübeyyin lena ma hiye
inne'l bekare teşabehe 'aleyna

*kalu/Dediler ki: Bizim için **rabbine** ud'u/dua et*
onun ne olduğunu bize beyyin/açıklasın (açıkça bildirsin)
*Şüphe yok ki o **bekare**/sığır bize teşabeh/karışık geldi.*
(hangi sığır olduğunu kestiremedik).

Onlardan sadık olanlara yol buluruz. Onlarla hidayet buluruz.
Bütün bunlar Allahın dilemesi ve hidayetleme delaletine taalluk eder.
Musa dahi allah'ın dilemesi ile O'nun ledününden kişi (Hızır a.s.) ile buluştu.

- **Kafaların karışması** ifadesinde,
hadisenin yüzeysel görünümünün ardında
ancak İslami_Muhammedi hakikat ile anlamanın mümkünatına işarettir.

ve inna inşaallahü lemuhtedune

Ve şüphesiz ki şaallahü/Allah dilerse
biz elbette mühtedun/hidayete erenler oluruz. (Bakara 2/70)

Nitekim "**ve inna inşaallahü lemuhtedune**" *(Bakara 2/70)* beyanı ile
Allah'ın dilemesinin hidayetine ermiş olanlardan tasdik etmiştir.

Boğazlanması istenen inek,
köle olarak bulundukları **firavunun vucudiyetinin** putudur.
Yani cahiliyet döneminin zulmetine işarettir.

İnsanın kendi eliyle var ettiğine kendini mahkum etmesidir.
Allah'tan gelen emanetini Allah'a ait olduğunu tasdik etmeyip
kendine vücut ve mülk ifade etmesidir.
Allah ise (Nebiler, Sıddıklar, Şehıtler, Salihler) üzerine *(Nisa 4/69)* salli eder.

***

- Kurb’an edilecek (**BAKARA**) İneğin hususiyetlerini, halini sorma

BAKARA (2)/71

kale innehü yekulü inneha bekaretün

*kale/Dedi ki; kesin O kul/buyuruyor ki: O muhakkak bir **bekare/**sığırdır ki*

la zelulün

- zelul/zillete uğramamıştır. (ezgin, gamlı değildir) (Bakara 2/71)

Bu sadık olan talib’in nefsine işarettir.
O hırs aletiyle dünyanın süslerini elde etmek için
yeryüzünün üstünü sürme zilletini tahammül etmez
Yoksa nefsinin heva ve şehvetlerine tabi olur.
Efendimiz (s.a.s.);
“Kanaat eden aziz oldu. Tamah eden ise zelil oldu.” Buyurmuştur
Mümine nefsini zelil kılması yoktur

Farkta kalmayıp, tevhid zevki üzre, yani kesret vahdeti görerek yürümek halinde olma.

***

tüsiyrü’l arda ve la teskıy’l harse müsellemetün

- Ne tüsiyrü’l ard/tarla sürmeğe, (arzı/yeri seyr etmeyen, sürmeyen)
- ne de teskıy’l hars/ekin sulamada alıştırılmamıştır.
- Bütün müsellem/kusurlardan uzak
(salıverilmiş, ayıptan beri, hür olup teslim olmuş). (Bakara 2/71)

- ne çifte koşulup tarla/arazi süren - ne de ekin sulayan, - ne de salma gezen
Yüzü suyu ile dünyanın maddi menfaat tarlasını sulamaz.
Yüzünü hakka döndürüyor. Dünya ekininden yüz çeviriyor.

Kur’anı Kerim’de

ŞURA (42)/20

men kane yüriydü harse’l ahıreti nezid lehü fiy harsihi
ve men kane yüriydü harse’d dünya nu’tihi minha
ve ma lehü fiy’l ahıreti min nasıybin

Her kim ahiret hars/kazancını üriyd/dilerse
onun için hars/kazancında ezid/artış meydana getiririz
ve her kim dünya hars/kazancını üriyd/dilerse ona da ondan u’ti/veririz.
O'nun ahirette bir nasibi yoktur

Zürriyet ve mülk edinme üzre yürümemek.
Sadece Allaha kul olmak (**Subhaneke**) "subhansın" sırrı.
Burada (**ente subhan**) ile (**Subhaneke**) arasında önemli mertebe farkı vardır

***

la şiyete fiyha

- Onda şiyet/renk karışıklığı (alacası, lekesi) yoktur, (tam sarıdır) (Bakara 2/71)
- ve hiç alacası olmayan bir sığırdır.

Yani Afat (afetler) sıfatlarından selim olmuş nefis.
Rabbının ahkamına teslim olmuştur.
Allah'tan başka istek ve arzusu olmaz. Allah'tan başka maksadı yoktur.

Allah onları şöyle vasfetmiştir.
Kur'anı Kerim'de
BAKARA (2)/273

li'l fükarailleziyne uhsıru fiy sebiylillahi
la yestetıy'une darben fiy'l ardı
yahsebühümü'l cahilü agniya'e minette'affüfi
ta'rifühüm bisiymahüm la yeselune'n nase ilhafen
ve ma tünfiku min hayrin feinnallahe bihi 'aliymün

O fükarai/fakirlere ki. sebiylillahi/Allah yolunda uhsır/kapanmış kalmışlardı.
ardı/Yer yüzünde darb/dolaşmaya estetıy'un/takat getiremezler
Onları cahilü/bilmeyen, ette'affüfi/istemekten çekindikleri için
onları agniya'e/zengin kimseler ahsebü/sanarlar.
Sen onları siyma/*yüzlerinden a'rifü/tanırsın.*
Onlar nase/insanlardan ilhaf/ısrarla bir şey eselun/istemezler
ve siz hayırdan/her ne infak ederseniz, şüphe yok ki Allah onu tamamen 'aliym/bilir.

***

kalu'l ane ci'te bi'l hakkı
fezebehuha ve ma kadu yef'alune

kale/Dediler ki: İşte şimdi hakk/hakikatı cae/getirdin (ortaya koydun)
Hemen onu (o sığırı bulup) zebeh/boğazladılar.
Halbuki (bunu) kadu/nerede ise ef'al/yapmağa yaklaşmıyorlardı
(Az kaldı yapmayacaklardı) (Bakara 2/71)

Nefsin kesilmesinin, insani tabiatlardan kesilmek olmadığına işarettir.
Sadıklardanm **sıdk** kılıcıyla nefsin heva ve heveslerini kesen kişi
Allah tarafından bir fazlu kerem'e nail olmuştur. Onun başarısı güzeldir.

Tabiatlarından dolayı az daha bunu yapmayacaklardı.
Bu işi gözlerinde o kadar büyütmüşlerdi.
Ve bunun için Hz. Musa'yı, durmadan sordukları sorularla rahatsız ediyorlardı.
Hatta bazıları, onların bu işi **40 sene** sürüklediklerini rivayet etmişlerdir.
Nihayet ilâhî vahyin zoru ile emri yerine getirdiler.

Râvî diyor ki:
İsrailoğulları herhangi bir sığır kesmeye razı olup itiraz etmeselerdi,
basit bir sığır onlar için kâfi gelecekti.
Fakat onlar işi zora sokunca, Allah da onlara karşı işi güçleştirdi.
Nihayet işi, kesmekle emrolundukları sığıra kadar götürdüler.
Diğer taraftan da bu tatbikat, makamın hususiyetlerinin tarifidir, diyebiliriz.

***

BAKARA (2)/72

ve iz kateltüm nefsen feddaretüm fiyha
vallahü muhricün ma küntüm tektümune

Ve yine hatırlayınız ki: Siz bir nefs/şahsı katel/katletmiş, öldürmüştünüz,
sonra bunda aranızda biribirinizle eddare/çekişmeye, atışmaya kalkıştınız
(suçu biribirinizin üstüne atarak başınızdan defetmek istiyordunuz.)
Allah ise sizin ektüm/gizlediğiniz şeyi muhric/meydana çıkarıcıdır

Kurb'an edilecek **Bakar** hakkında hatırlatıcı bilgi

Bu ayet lafzen muahhar (geriye bırakılmış),
mana bakımın mukaddem (takdim edilen, zaman ve mekan bakımından evvel olan) dır.
Çünkü burası **kıssanın başıdır.**
Yani, hani siz bir adamı katletmiş de Musa'ya gelmiş ve ondan dua istemiştiniz.
Musa size emrediyor, ayetlerini okuyordu.
Burası lafzen öne çıkmadı.
Çünkü murat, katilin öne çıkması için sığırın kesilmesidir.

Öldürülme işi, Efendimiz zamanındaki Yahudiler,
Atalarının yaptığından rızaları olduğu ve yapılanı tasvib ettiklerinden
Öldürülme işi onlara izafe edildi.

Aralarında **katl/**adam öldürme işi bulunduğu için cemaata hitab olundu.
Katl, nesnenin yaratılışının zıddıdır. Katl ile hayat son bulur

Bu cümlenin manası,
Ey İsrail oğulları! Atalarınızın haram olan bir canı öldürdükleri bir dönemi hatırlayın.
O öldürülen kişi. **Amil bin Şurahil** idi

***

feddaretüm fiyha
sonra bunda aranızda biribirinizle eddare/çekişmeye, atışmaya kalkıştınız (suçu biribirinizin üstüne atarak başınızdan defetmek istiyordunuz.) (Bakara 2/72)

Birbirinizle atıştınız. Birbirinizin üzerine attınız. Defettiniz, savdınız.
Yani o öldürülen kişi hakkında müdafaalaştınız,
hasımlaştınız ve birbirinize düşman kesildiniz.
Yapılan işi kendisi üzerinden savıp, başkası üzerine atma halinde oldunuz.

***

vallahü muhricün ma küntüm tektümune
Allah ise sizin ektüm/gizlediğiniz şeyi muhric/meydana çıkarıcıdır (Bakara 2/72)

Sizin gizlediğiniz katli, maktulun kim tarafından öldürüldüğünü
hiç şüphesiz Allah mutlaka izhar edecektir.
Allah onun hep gizli ve kapalı terketmeyecektir.

Eğer, Bu hadise olmuş, bitmiştir, Allah neden burada onu çıkaracaktır, diye sorulursa,
atışma anında olmuş bir şey, müstakbel, hazır olarak ifade edilir.

Kur'anı Kerim'de
KEHF (18)/18
ve kelbühüm basitun zira'ayhi bi'l vesıydi
*kelb/Köpekleri de (mağaranın) vesıyd/girişinde, eşiğinde
ön zira'a/ayaklarını, kollarını basit/uzatmış yatmakta idi (Kehf 18/18)*

***

BAKARA (2)/73
fekulnadribuhü biba'dıha
kezalike yuhyiyllahü'l mevta
ve yüriyküm ayatihi le'alleküm ta'kılune
*İmdi kul/dedik ki: Onun (Boğazlayacağınız sığırın) ba'dı/bazı parçasını
(o öldürülen kişiye) adrib/vurunuz.
Keza, İşte böyle uhyiyllah/Allah mevta/ölüleri böyle diriltir
ve sizlere ayat/ayetlerini yüriy/gösterir. Gerektir ki a'kılun/akıl edersiniz*

Maktule vurmak, insan ve şahsın tevili üzerine hatırlatma ve nefis demektir.
Onun bazısı ile,
Yani sığırın herhangi bir parçası ile veya diliyle vurun demektir.
Dil, konuşma aletidir.
Veya

“**acebü’z zeneb**” (hayvan veya insanın atomunun bulunduğu) kuyruk kemiği ile vurdu.

ACEB : Taaccüb, şaşma, hayret. *
Garib, hoş, lâtif ve nâdir-ül vücud olduğundan bir şey için inkâr ve istiğrab etme hâli.
ZENEB : Kuyruk

Çünkü önce yaratılan odur. Yaratılış onun üzerinde döner.
Veya Bunlardan başka bir aza ile vurdu.

Ba’z : Yarımdan daha az olan şey demektir.
Onun ile vurun, demek, Onu diriltin demektir. Ve dirildi kelimesi mahzuf’tur

MAHZUF : Silinmiş. * Yerinden düşürülmüş. Kaldırılmış. Hazfolunmuş. *
Edb: Noktasız harflerle yazılmış olan. (Bak: Mücerred)

***

kezalike yuhyiyllahü’l mevta
Keza, İşte böyle uhyiyllah/Allah mevta/ölüleri böyle diriltir (Bakara 2/73)

Rivayet olunur,
Kesilen sığırın bazı parçası ile maktule vurdukları zaman
ölmüş kimse Allah’ın izni ile ayağı kalktı. Şah damarından kanlar akıyordu.
Kendisine kim tarafından öldürüldüğü soruldu.
“Beni amcamın oğullarından ….. kişi ve/veya kişiler öldürdü” dedi.
Sonra yine dönüp öldü. Katili yakaladılar.
Bu hadise üzerine katiller bir daha maktule varis olmadılar.

Musa (a.s.) İsrail oğullarına
o sığırın etinin bazısı ile maktule vurulmasını emretti, kendisi vurmadı.
Yahudilerin töhmetlerinden kaçnmak, onların diline düşmemek için yaptı.

Eğer sığırın etinin bazısı ile maktule kendisi vurmuş olsaydı.
Yahudiler, Peygamberi, hilekarlık ve sihirbazlık ile itham ederlerdi.

kezalik/keza, işte böyle (bunu gibi) sözün iradesi üzerine anlam taşır.
Yani onlar vurdu. Allah da onu hemen diriltti.

Bir dedik ki, **kezalike/i**şte böyle hitab
maktulun dirilmesi yanında hazır olan bütün insanlaradır.
Yani yeniden diriliş, aynen bu şekilde acibtir, demektir

Kıyamet gününde, İsrailoğulları zaten yeniden dirilişe inanıyorlardı,
bunlara (Allah ölüleri diriltir) şeklinde demenin faydası nedir, denirse,
Yahudiler söz olarak inanıyorlardı amma bu inanç taklidi bir inançtı.

Allah bu şekilde onlara ayan olarak ve inançlarını **yakiyn** derecesine çıkartmak istedi.
İbrahim (a.s.) sözünde olduğu gibi

Kur'anı Kerim'de
BAKARA (2)/260

ve iz kale ibrahiymü rabbi eriniy keyfe tuhyiy'l mevta
kale evelem tumin kale bela ve lakin liyatmeinne kalbiy

İbrahim *şöyle kale/yakarmıştı*
"Rabbim rüyet/göster bana nasıl ***uhyiy/****diriltiyorsun mevta/ölüleri,"*
(Yarabbi!. göster bana ölüleri nasıl diriltirsin demişti)
(Cenab-ı Hak da) umin/inanmadın mı?, diye kale/buyurmuştu.
bela/Hayır, ancak kalbim ***itmina/****kuvvet bulsun diye," kale/dedi*
(O da evet... İnandım, fakat kalbim mutmain olsun için demiş)
Bu hitabın Efendimiz (s.a.s.) zamanında yaşayıp, yeniden dirilişi inkar eden
ve bu ayeti kerimenin inişi zamanında hazır olan insanlara da olması caizdir.
Bu durumda söz takdir etmeye gerek yok.

***

ve yüriyküm ayatihi le'alleküm ta'kılune

ve sizlere ayat/ayetlerini yüriy/gösterir. Gerektir ki a'kılun/akıl edersiniz (Bakara 2/73)

Aklın kemal bulması istenir, ki böylece "ben kendimi ondan menettim" denir,
Bir kişiyi diriltmeye gücü yeten zatın, bütün insanları diriltmeye gücü yeter.

Onunla nefislerinizi, heva ve hevesten alıkoyun.
Allah'ın size emrettiklerinde ona itaat edin.

Umulur ki, Allah başlangıçta bütün varlıkları vasıtasız olarak diriltmesine rağmen,
Öldürülen kişinin dirilmesi için sığırın etinin bazısı ile vurulmasını şart koştu.
Bunun hikmeti, **kudretinin kemalini** izhar etmektir.

***

Burada katledilen kişiye darp edilmişti dediğimiz zaman
Kur'an'da bahsedilen bir husus daha var.
İfadede "**saika-yıldırım**" kıssası da diğer bir misal idi ki
biri **genel** diğeri **ferdî dir.** Şeklinde bir izahat vardır.
Yani yukarıda anlatılan **ferdî**, aşağıda belirtilenler de **genel** görünmektedir

Bilerek veya bilmeyerek, kişinin Takatı üstünde
ve kendi idrakı dışındaki bir hususu hududunu aşarak talep etmesi ile
müspet veya menfi **Saika** (ölüm uykusu) haline geçer.

Ferdî olanda rivayet olarak bize gelen beşeriyetin mülk etme heyecanı ile haksız yere başkasına ait olan bir mirasa konmak.
Allah'tan rol çalmak, Allah'ın mirasına konmaktır.
Ben kelimesinde kalmak, **sene/sana** geçmemek
o mirasa haksız yere konmaktır. Allah'ı öldürmektir.

Allah ölüyü diriltiyor.
Yani görünmezi görünme haline getirirken, irfan olunma arzusu içinde yeniden diriltme hususiyetini tatbikat koyma da var.

İlk defe mahluk kıldığı gibi,
bilahare bulunduğu noktadan diğer bir noktanın zuhura gelmesi mümkün ediyor.
Böylece öceki hal, sonraki halin meydana gelmesine vesile olup,
önceki denilenin hükmü kalkar ve aynısı veya daha hayırlısına inkılab eder.

Nitekim Hz. Kur'anda beyan edilmektedir ki,
BAKARA (2)/106

> **ma nensah min ayetin ev nünsiha**
> **ne'ti bihayrin minha ev misliha**
> **elem ta'lem ennallahe 'ala külli şeyin kadiyrün**

bir ayetten her neyi Biz nesh eder veya nesiy/unutturursak
- ondan daha hayrin/hayırlısını
- veya onun misli/benzerini e'ti/getiririz.
a'lem/Bilmez misin ki ennallahe/kesin Allah herşeye kadirdir.

***

Mahlukat üzerinde bu hakikat daim tatbiktedir.
Gerek yaş, gerek hal ve durum, gerekse irfaniyet ve terakki bakımından
Andaki, mazi olup, ondan bir başkası zuhura gelmektedir.
Artık o eski olan değildir. Mutlaka farkı vardır.

Diyelim ki 1960…. 1961 nerden geliyor? 60 dan. O ölür öteki gelir.
O'nu, O'nun içinden çıkartır. Senden seni çıkarır. Hala şüphen mi var?
Pazartesi Günü, Pazar Gününden meydan gelir.
Artık o tarihin Pazartesi günü görünmez olur.
Günde bir olup, isimlenmeleri itibariyle biri diğerinden çıkar ki,
bu durumda önceki, artık ölmüştür, hükmü geçmiştir.

Maktulun kendisini katledeni söylemesi için onun diriltilmesi için **darp etmek** lazım.
Ayet-i Kerimede

> **ve iz kateltüm nefsen feddaretüm fiyha**

Ve vakta ki: Siz bir nefs/şahsı katel/öldürmüştünüz,
sonra bunda eddare/çekişmeye kalkıştınız. (Bakara 2/72)

fekulnadribuhü biba'dıha
kezalike yuhyiyllahü'l mevta
bu halde kul/dedik ki: Onun (Boğazlayacağınız sığırın) ba'dı/bazı parçasını
(o öldürülen kişiye) adrib/vurunuz. İşte uhyiyllah/Allah ölüleri böyle diriltir (Bakara 2/72)

Rivayete göre, kurban edilen hayvandan alınan parça ki,
(**dili**) ile veya (**kuyruk sokumu**) ile yapmıştır.

Yine *Hz. Kur'andaki* ifade ile,
len yenalellahe lühumüha ve la dimaüha
ve lakin yenalühü't takva minküm
Onların ne lahm/etleri, ne de dem/kanları nalellahe/Allah'a ulaşmaz
Lakin sizin takvanız O'na nalühü/ulaşır (Hac 22/37)

(Kesilen Kurbanın Eti ve Kemiği **Allah**'a ulaşmaz, sizin **Takva**nız **Allah**'a ulaşır.) denir
İşte o **Takva** ile **Darp** edilir ve yeniden hayat bulur.

Not : Bu konu aşağıda daha da izah edilmiştir.

***

Takva
zalike'l kitabü la reybe fiyhi huden li'l müttekiyne
İşte bu kitap ki, bunda bir reyb/kuşku yoktur,
hüden/hidayettir ***müttakiler*** *için (Bakara 2/2)*

"**müttekiyne**" Ancak takva sahibi olanlar
yani Allah'ın meratibindeki olan noktaya
o mertebenin gereği olan sakınmalarını, uymalarını tam yapanlar.
- Adem'de Ademiyet şeriatı üzere,
- Musa'da Museviyet şeriatı üzere, (haliyle Adem temeli üzerine)
- İsa'da İseviyet şeriatı üzere (yine Adem şeriat ve Musa tarikatı üzerine) amelde olanlar.

İsa'dayken, Ademiyete methiye okumak İseviyette küfre düşmek olur.
Adem'den Musa çıktı, Musa'dan İsa çıktı, İsa'dan Muhammed çıktı.
Bütün bu Muhammed hakikatı Muhammed'inin içinde şehadette ulaşır.

***

Nitekim *Hz. Kur'anı Kerimde* sizi **saika/**yıldırım **ehaz/**çarpmıştı
ve iz kültüm ya musa len numine leke
hatta nerallahe cehreten

feehazetkümü’s sa’ıkatü ve entüm tenzurune

Ve vakta ki siz: kul/demiştiniz ki,
"Ya Musa! Cehren/aşikarane erallah/Allah’ı görmedikçe
asla Sana umin/iman etmeyiz "
Bu halde sizi saika/yıldırım ehaz/çarpmıştı.
Siz ise enzur/bakıp duruyordunuz (Bakara 2/55)

Mevt/ölümünüzü müteakip biz sizi **ba’s/**diriltmiştik,

sümme be’asnaküm min ba’di mevtiküm le’alleküm teşkürune

Sonra sizi mevt/ölümünüzü müteakip ba’s/diriltmiştik,
ta ki eşkür/şükredersiniz (Bakara 2/56)

menne/kudret helvasını ve **Selva** denilen **yelve** kuşunu üzerinize **inzal/**indirdik

ve zallelna ‘aleykümü’l gamame
ve enzelna ‘aleykümü’l menne ve’s selva

Ve gamam/bulutu üzerinize zale/gölgelik kıldık.
*Ve menne/kudret helvasnı ve Selva denilen **yelve** kuşunu*
üzerinize inzal/indirdik. (Bakara 2/57)

zulumları sebebiyle kendilerini **sa’ıka/**yıldırım **ehaz/**çarptı.

NİSA (4)/153

yeselüke ehlü’l kitabi
en tünezzile ‘aleyhim kitaben mine’s semai
fekad seelu musa ekbere min zalike
fekalu erinallahe cehreten
feehazethümü’s sa’ıkatü bizulmihim
sümmettehazü’l ‘ıcle min ba’di ma caethümü’l beyyinatü
fe ’afevna ‘an zalike ve ateyna musa sultanen mübiynen

Ehli kitab, üzerlerine bir kitap nezzil/indirmeni senden eselü/isterler.
*Muhakkak onlar bundan daha ekber/büyüğünü **Musa'**dan seelu/istemişler de*
cehret/apaçık olarak bize erinallahe/Allah'ı göster kalu/demişlerdi.
Artık zulûmları sebebiyle kendilerini sa’ıkat/yıldırım ehazet/çarptı.
Kendilerine apaçık beyyinat/mucizeler caet/geldikten ba’di/sonra da
‘ıcle/buzağıyı (mabut) ettehaz/edindiler. Nihayet ‘an zalike/bundan
’afev/affettik
*ve **Musa'ya sultanen mübiyn/**apaçık bir saltanat (delil/yetki) atey/verdik.*

misak/ahidlerine riayet etmeleri için üstlerine **TUR’u** **refiğ/**kaldırdık

ve refa’na fevkahümü’t ture bimiysakıhim
ve kulna lehümüdhulu’l babe sücceden
ve kulna lehüm la ta’du fiy’s sebti
ve ehazna minhüm miysakan galiyzan

*Ve misak/ahidlerine riâyet etmeleri için üstlerine **TUR’u** refiğ/kaldırdık*
ve onlara sücced/secde eder olduğunuz halde o bab/kapıdan duhul/girin kul/dedik
*ve onlara **SEBT**/Cumartesi günü adev/haddi tecavüz etmeyin kul/dedik*
ve onlardan galiz/ağır bir misak/ahid ahz/aldık. (Nisa 4/154)

onların **misak/**yeminlerini **nakd/**bozmaları
ve **ayatillahi/**Allah'ın ayetlerini **küfr/**inkâr eylemeleri

febima nakdıhim miysakahüm
ve küfrihim biayatillahi
ve katlihimü'l enbiyae bigayri hakkın
ve kavlihim kulubüna gulfün
bel tabe'allahü 'aleyha biküfrihim
fe la yuminune illa kaliylen

Artık onların misak/yeminlerini nakd/bozmaları
ve ayatillahi/Allah'ın âyetlerini küfr/inkâr eylemeleri
ve enbiya/Nebileri gayri hakkın/haksız yere katli/öldürmeleri
ve bizim kulub/kalblerimiz gulf/perdelidir kavl/demeleri (sebebiyle lânete uğramışlardır)
Hayır kendi küfürleri (sebebiyle kalblerini) tabe'allah/Allah mühürlemiştir
Artık kaliyl/pek azı müstesnâ onlar uminun/imân etmezler (Nisa 4/155)

enzur/bakar oldukları hâlde **sa'ıka/**yıldırım onları **ehaz/**yakaladı
ZARİYET (51)/44

fe'atev 'an emri rabbihim
feehazethümü's sa'ıkatü ve hüm yenzurune

bu halde (Onlar ise) Rab'lerinin emrine uymaktan atev/kaçındılar,
artık onlar ki, enzur/bakar oldukları hâlde sa'ıka/yıldırım onları ehaz/yakaladı.

Saika ne zaman yakalıyor? Allah'ın burdaki saika dediği özel bir şey.
Maneviyat maddiyatın özüdür, maneviyat maddiyatı örtmeyecek.
Maneviyat zaten maddiyatı harekete geçiriyor
ve maneviyat maddiyata hayran bakıyor.
"Ah ne güzel" diyor çünkü kendi harekete geçiriyor ya, kendisini görüyor,
eseri o, müessir kendisi. "Ah ne güzel" diyor. Onu övüyor.

Emirlerine karşı gelme ………
Zulmetten nurun çıkması gibi, karanlıklardan güneşin çıkması emr-i ilahidir.
Emirlerine Karşı gelmek demek bunu terse çevirmek iddiasıdır.

Bu kalkışmak, ades ile iştigal etmektir.
Hududu aşmak, takat üstü harekette bulunmak, nefse zulmetmektir.
Allah zulmu sevmez ve tavsiye de etmez.
Bu durumda **saika/**yıldırım yakalar.
Allah'la beraber olanda biiznillah mümkündür.
ama "ben kaldırayım**"** denirse mümkün değildir. Hüsrana uğranılır.
Olan işlerde de "kaldıran benim" denirse, bu iddiadır, inattır, iblis siyrettir.
Halis teslimiyeti mümkün kılmaz üzere istiaze ve istiane etmek gerekir.
O zaman nusret, kurtuluş görünür.
İşte bu vaziyette bunları **saika/**yıldırım yakaladı, ayağa kalkacak takatleri yoktu

ve onlara yardım da edilmedi
ve ayrıca onlar **nasr, nusret**, yardım da muntasır olmayacak.

***

kıyam/Ayağa kalkacak **tavea/**güçleri kalmamış
ZARİYET (51)/45
femesteta'u min kıyamin ve ma kanu müntasıriyne
artık kıyami/Ayağa kalkacak tavea/güçleri kalmamış,
nasr/yardım edenleri de kanu/olmamıştı
(artık kalkmaya da güç yetiremediler bir yardım da görmediler)

Görülüyor ki, Allah'ın nizamında, zahiren de, batınan de,
şeriat ve hakikat üzere yanlış görünse de,
o yanlıştan, o ölüden diriyi eğer şae/dilerse çıkarmakta,
(**ba'sü'l bade'l mevt**) "öldükten sonra dirilme" sırrını açıkça göstermektedir.
Bunda şüphe etmek abes ile iştigaldir.

NEFSİ EMMARE VE KALB

Kim düşmanını tanımaya adım atarsa,
o kişi onun emaneti olan **hakiki ölüme** koşar.
Onun tarikatı ise, NEFİS SIĞIRINI kurb'an etmek ve kesmektir.

NEFİS SIĞIRI, onun **şehevi** kuvvetidir.
Onun daha **sabi** olan şerrini kendisinden giderdiği zaman,
kendisine yaşlılığın zafiyeti ilhak olmaz.

SABİ : Henüz süt emen çocuk. * Büluğ çağına gelmemiş olan çocuk. *
Üç yaşını tamamlamayan erkek çocuk.

- O bakışı ince, ibret alan, dünyayı isteme konusunda zillete düşmeyen,
- Dünyanın kirlerinden selim, arınmış, tertemiz,
- Dünyanın çirkinlikleri kendisine bulaşmamış eserini

kendi nefsine bitiştirir.

Allah onu güzel bir hayat ile diriltir. Kendisine olanları birdirir.
Hali inkişaf eder.
Cidal, tartışma ve çekişmeden akıl ile vehmin arasındaki farkı kaldırır.

CİDAL : Sözle mücadele. Ateşli konuşma. Niza. * Muharebe. Cenk. Kavga.

Bazı Marifet ehli buyurdular ki

BAKARA (2)/73

fekulnadribuhü biba’dıha
kezalike yuhyiyllahü’l mevta
ve yüriyküm ayatihi le’alleküm ta’kılune

İmdi kul/dedik ki: Onun (Boğazlayacağınız sığırın) ba’dı/bazı parçasını
(o öldürülen kişiye) adrib/vurunuz.
İşte uhyiyllah/Allah ölüleri böyle diriltir ve sizlere ayat/ayetlerini yüriy/gösterir.
Gerektir ki a’kılun/akıl edersiniz

Bundan dolayı o sığırın bir parçası ile o ölüye vurun dedik.
Allah ölüleri işte böyle diriltir ve size ayetlerini gösterir,
belki akıllanırsınız (aklınızı kullanırsınız-aklınızı başınıza alırsınız)

Bu ayette Allah maktulun dirilmesini sığırın kesilmesine bağladı.
Bu onlardan kim ki, kalbini diriltmeyi murad ederse,
o kişi ancak nefsinin hevasını öldürmekle (dindirmekle),
kalbini diriltebileceğini **tenbih** içindir.

TENBİH : (C.: Tenbihât) Göz açtırmak. * Gafletten ikaz etmek. Faaliyetini arttırmak. * Sıkı emir vermek. * Bir işin yapılacağı hakkında yapılan nasihat.

Kim ki nefsinin hevasını, riyazatın çeşitleriyle öldürürse,
Allah onu hakikati ile diriltir.

Sığırın diliyle kesilmiş olan (Sığırın dili ile) maktule vurulduğu zaman
Allah’ın izni ile kalktı.
Dirilen maktul “Beni falanca öldürdü” dedi.

***

Burada bir hususu da değinmek isteriz. Hz. Kur’an-ı kerimde,
(Kesilen Kurbanın Eti ve Kemiği **Allah**'a ulaşmaz, sizin **Takva**nız **Allah**'a ulaşır.) denir
İşte o **Takva** ile **Darp** edilir ve yeniden hayat bulur.

büdne/kurbanlık develeri de şe’airillah/Allahın işaretlerinden

HAC (22)/36

ve’l büdne ce’alnaha leküm min şe’airillahi
leküm fiyha hayrün
fezkurüsmallahi ‘aleyha savaffe
feiza vecebet cünubüha fekülu minha
ve et’ımü’l kani’a ve’l mu’terre
kezalike sahharnaha leküm le’alleküm teşkürune

Biz o büdne/kurbanlık develeri de şe’airillah/Allahın işaretlerinden
(Ve develeri de sizin için Allah'ın kurbanlıklarından kıldık)
Sizin için (size) ce’al/yaptık, kıldık. onlarda sizin için hayır vardır

onlar ön savaffe/ayaklarını sıra halinde yere basmış durumda iken
(Artık onların üzerlerine birer ayakları bağlı, üçer ayaklan üzerine durdukları halde)
üzerlerine üsmallahi/Allahın adını ezkur/anın
cünub/yanlarına düşünce onlardan külu/yiyin
kani'a/kanaat edene de, mu'terre/isteyene de et'ımü/yedirin
(haline kanaat edip istemeyene de ve isteyene de yediriniz)
(Allah) onları size sahhar/boyun eğdirdi ki, şükredesiniz

Etleri ve kanları Allaha ulaşmaz Takvaniz ona ulaşır
HAC (22)/37

len yenalellahe lühumüha ve la dimaüha
ve lakin yenalühü't takva minküm
kezalike sahhareha leküm litükebbirullahe 'ala ma hedaküm
ve beşşiri'l muhsiniyne

Onların ne lahm/etleri, ne de dem/kanları nalellahe/Allah'a ulaşmaz
Lakin sizin takvanız O'na nalühü/ulaşır
onları bu şekilde size sahhar/boyun eğdirdi ki,
size heda/yol gösterdiği için kebbirullahe/Allahı tekbir edesiniz
muhsin/güzel davrananları beşşir/müjdele

***

Böylece **sıdk** kılıcıyla kesilen nefis,
lisan-ı nefsiyle, öldürülen kalbin üzerine zikre devam ile vurursa
Allah onun kalbini nuruyla diriltir.

Nitekim *Kur'anı Kerim'de*
YUSUF (12)/53

ve ma überriü nefsiy
inne'n nefse leemmaretün bi's sui
illa ma rahime rabbiy
inne rabbiy gafurün rahıymün

Ve nefsimi ben beri/ibra etmem (beri kılıp, temize çıkarmam)
Şüphe yok ki: Rab'bimin rahim/esirgemiş olduğu müstesnâ
nefs/nefis sui/kötülüğü emmare/pek fazla emredicidir
Muhakkak ki: Rab'bim gafurün rahım/ağışlayıcıdır, esirgeyicidir

SADİ buyurdu,
"Akıllı kişiye gerek, serkeş olan nefsi dizginlemektir.
Dizginlenmeyen nefis kişiyi kötülüklere götürür, sahibine zarar verir."

Üzerimize vacib olan şey,
Nefsimizi diriltmeyi, hakiki hayat ile diriltmeye bağlamaktır.
Kalblerimizi ıslah etmek, Hakiki bir ıslah ile mümkündür.
Amellerimizin ihlası, hakiki ihlas ile olmalıdır.

Nazargahı ilahi olan, kalbler ve amellerdir, saraylar ve mallar değildir.

Hadis-i Şerif'te,
"Muhakkak ki Allah sizin suretlerinize ve mallarınıza (ve hallerinize) bakmaz
Lakin (Allah sizin) kalblerinize ve amellerinize bakar."
Muteber olan iç alem ve gizliliktir. Görünüşü ve zahiri değildir.
Akıllı kişi, nefsinin heva ve hevesini alçaltan ve ölümden sonrası için amel edendir.
Cahil ise, nefsini unutan, heva ve hevesine tabi olandır
Bunu ancal alimler akıl eder.
Ve bu hakikatı ancak, kamil mürşidler öğretirler

SADİ buyurdu,
"Şahsiyet alimlerin güzel nazarları ile güzel olur.
Kişi kendisini bilemez. Tavus kuşu kendi nakşıdan habersizdir.
Kişide güzel ahlak, ar ve haya olamlıdır"

NEFS

İslamdan soru sorulan, bazı meşayih (alim ve evliya),
"Muhalefet kılıcı ile nefs-i emmare'yi kesmnektir." Dediler
Nefse muhalefet, mefsin heva, heves ve şehvetlerini terk etmektir.

Sırrı Sakati,
"Nefsim 30 – 40 senedir cevizi pekmeze batırıp yememi istedi. Ona itaat etmedim," dedi.

Havada oturan bir adam,
"Heva ve hevesimi terkettiğim için, hava benim emrime **musahhar** oldu," dedi.

MUSAHHAR : Teshir edilmiş. Ele geçirilmiş. Fethedilmiş. *
İstenilen hâle konulmuş. * Birine bağlanmış.

Deniyor ki,
"Dünyadan tecrid edilmiş olarak haccetmek istiyorsan,
Önce kalbi yanıltmaktan, nefsini heva ve hevesten,
Dilini boş sözlerden tecrid et (soyutlandır)
Sonra istediğin yola, istediğin şekilde gir"

***

BAKARA (2)/74

sümme kaset kulubüküm min ba'di zalike

Sonra onun ardından kulub/kalbleriniz kasvet/katılaştı.
(**sümme**/sonra) kalbin yumuşamasını, incelmesini
ve benzerini gerektiren şeylerin zikrinden sonra, kasvetin uzaklaştırılması içindir.

Kur'anı Kerim'de

sümme entüm temterune

Sonra siz hala merey/şüphe ediyorsunuz (Enam 6/2)

***

fehiye ke'l hıcareti ev eşeddü kasveten

O kalpler hıcar/taşlar gibidir.

- Veya kasvet/katılıkça daha şedid/şiddetlidir (daha da duygusuzdur) (Bakara 2/74)

Kasvet ve kasavet, katı ve sertlik manasına gelmektedir. Tıpkı taş katılığında bir sertlik.

KASVET : Katılık. * Sıkıntı. İç sıkıntısı. * Kalb katılığı. (Bak: **Kasavet**)
KASAVET : Kalb katılığı, gaflet. * Kaygı, tasa, üzüntü, keder. (Bak: **Kasvet**)

Kalblerin kasvet ve sertlik vasıflanmasının sebebi, hiçbir şeyden ibret almamasıdır.
Zira vaazlar kendisine tesir etmemektedir.
min ba'di zalike/bundan sonra, Yani
- öldürülen kişinin yeniden dirildiğini işitmelerinden,
- maymun ve domuza çevrilmelerini,
- dağın üstlerine göğe kaldırılmasını
- ve bunlardan başka kendisiyle dağların yerinden oynayacağı
- ve kayaların yumuşadığı felaket ve musibetleri işittikleri bir durumdan sonra

fehiye ke'l hıcareti

O kalpler hıcar/taşlar gibidir (Bakara 2/74)
Yani şiddet ve kasvetliğinde taş gibi oldu.
Kasavette zikredilen şeyler üzerine, kalbleri taşa benzetildi.
Yanakların kızarmasını güle benzetmek gibidir.

ev eşeddü kasveten

- Veya kasvet/katılıkça daha şedid/şiddetlidir (daha da duygusuzdur) (Bakara 2/74)

Kasvet bakımından onların kalblerinin taştan daha katı olduğunu beyan edip,
Kafalara iyice yerleştirmek isteniyor.

Onların kalbleri sertlikte, (Demir, Bakır, Tunç) ve diğer sert şeylere değil de,
(**TAŞ**) a benzetilmesinin, hikmeti şudur.
Demir, ateşte yumuşar ve erir.
(Demir, Bakır, Tunç) gibi şeyler yumuşamaya kabildir.
(**TAŞ**) ateşte yumuşamaz. Onu ancak **CEHENNEM** ateşi yakar.

Bundan dolayı, kafirin kalbi (**TAŞ**) a benzetildi. Allah-u a'lem.

****

ve inne mine'l hıcareti lema yetefeccerü minhü'l enharü
Ve şüphesiz hıcar/taşlardan öylesi vardır ki
- ondan enhar/ırmaklar tefeccür/kaynar. (Bakara 2/74)

Taşlardan bazıları vardır ki,
İçinde büyük yarılmalar olup, kendisinden çok su fışkırır, akar.

****

ve inne minha lema yeşşakkaku feyahrücü minhü'l maü
Kesin onlardan öylesi vardır ki,
- şakka/çatlar da bu halde kendinden mai/su ihrac/kaynar, fışkırır (Bakara 2/74)

Parçalamak, bir şeyi birkaç açı yani parça sahibi kılmaktır

feyahrücü minhü'l maü
bu halde kendinden mai/su ihrac/kaynar, fışkırır (Bakara 2/74)

Yani enine, uzunluğuna çatlamaktadır. Yine kendisinde su kaynamaktadır.
Yani nehirler değil, pınarlar akmaktadır

****

ve inne minha lema yehbitu min haşyetillahi
Kesin onlardan öylesi vardır ki,
- haşyetillah/Allah haşyetinden ehbit/yukarıdan düşer, yuvarlanır (Bakara 2/74)

Yani tereddüt ediyor, yuvarlanıyor ve böylece dağın tepesinden dibine iniyor.
min haşyetillahi (Allah haşyet/korku ve dehşetinden)

HAŞYET : Korku ve dehşet

Haşyet, bilgiden doğan korkudur.
Burada Allah'ın emrine boyun eğmekten mecazdır.
Çünkü o, kendisinde olan şeye mani olmamaktadır.

Bu, Yahudilerin kalbleri ise, hakka boyun eğmiyor, yumuşamıyor, korkmuyor
Ve kendisine emredilen şeyleri yapmıyor

****

ve mallahü bigafilin 'amma ta'melune
Allah ise sizin a'mel/yaptıklarınızdan asla gafil değildir (Bakara 2/74)

Allah yaptıklarınızı, amellerinizi biliyor. Bu şiddetli bir korkutmadır.
Onların üzerinde oldukları şiddetli kalb kasavetine karşı
ve onlardan meydana gelen kötü amellerin ayıbına karşı şiddetli bir korkutmadır.

Kafirin kalbi, kasavet bakımından taştan daha şiddetlidir.
Oysa ki **taşlar,** anlama melekesinden yoksun oldukları
ve akıl etme sebeplerinden mahrum oldukları halde Allah'a boyun eğerler.
Allah'tan korkar ve hatta Allah korkusundan paramparça olurlar.

Kur'anı Kerim'de
HAŞR (59)/21

> **lev enzelna haze'l kur'ane 'ala cebelin**
> **lereeytehü haşi'an mütesaddi'an min haşyetillahi**
> **ve tilke'l emsalü nadribüha li'n nasi le'allehüm yetefekkerune**

Eğer haze'l kur'ane/bu Kur'anı bir cebel/dağ üzerine enzel/indirmiş olsa idik
elbette onu haşyetillah/Allah'ın korkusundan
haşi'an/baş eğmiş, mütesaddi'an/parça parça olmuş reey/görürdün
ve biz o emsal/misalleri insanlar için darb/veriyoruz,
tâ ki, tefekker/düşünüversinler.

Kafirin kalbi ise, kendisinde anlama sebepleri bulunduğu,
akıl ve kabul etme yeteneği olduğu halde, Allah'tan korkmuyor ve kalbi yumuşamıyor.

Muhakkak, Allah'ı bilmek, tanımak ve ilmi,
akıllı varlıklar hariç, bütün camidatta mevcuttur.
Hiçbir varlık kendisine verilen ilim dışına çıkamaz.
Her camidat ve nebatatın duası, tesbihi ve Allah korkusu vardır.

Nitekim *Kur'anı Kerim'de*
İSRA (17)/44

> **tüsebbihu lehü's semavatü's seb'u ve'l ardu**
> **ve men fiyhinne**
> **ve in min şeyin illa yüsebbihu bihamdihi**
> **ve lakin la tefkahune tesbiyhahüm**
> **innehü kane haliymen gafuren**

Onu semavatü's seb'u ve'l ardu/yedi gök ve yer,
ve onlarda men/bulunanlar sebbıh/tesbih ederler
ve hiç bir şey yoktur ki, illa onu hamd ile sebbıh/tesbihle bulunur.
Fakat siz onların tesbiyha/tesbihlerini efkah/anlayamazsınız.
Şüphe yok ki, o haliymen gafur/halim, bağışlayıcı kane/oldu

Kişiye gereken buna iman etmek

ve işin hakikatini ve bilgisini Allah'ın ilmine havale etmektir

***

KALB, ŞEFKAT VE MUHABBET İLE KASAVETTEN KURTULUR

Kalbin kuruması, 2 (su) dan kuruması demektir.
1. Allah korkusundan akan (su) dur.
2. Allah'ın mahlukatına olan şefkat ve merhametten akan gözyaşıdır.

Herbir kalb, kendisinde
(**1**) Allah korkusu ve (**2**) mahlukatın şefkati yoksa,
o kalb (**TAŞ**) gibidir.
Hatta belki sertlik ve kasavette (**TAŞ**) tan daha şiddetlidir.

Efendimiz (s.a.s) buyurdular,
"Allah'ı zikretmeksizin fazla konuşmayın.
Zira Allah'ı zikretmeksizin çok konuşmak kalbi katılaştırır. Kalbe kasavet verir.
Allah'tan en uzak olan insan ise, katı yürekli olanlardır."

"Dört şey şekavettedir. (Kişinin bedbaht olduğuna işarettir.)
1. Gözlerin yaşsız olması, 2. Kalbin kasabet sahibi olması
3. Hırs sahib olması 4. Dünyaya düşkün olması "

Yahudiler büyük mucize ve ayetlere şahid oldular
ancak bunlar onlara hidayete ermede yardım etmedi.
Gördükleri mucizeler, ancak onların kalblerine kasavet verdi.
Kalblerini kasavet üzerine kasvet kapladı.
Onlar o mucizeleri gördüler, ona güzellikle baktılar.
Amma onları yalanlamada ve inkarda alıkoyacak,
kalbin görmesi gereken burhanları göremediler.

Bu gerçeğe şu ayet delalet eder.
Kur'anı Kerim'de
YUSUF (12)/24

> **ve lekad hemmet bihi ve hemme biha**
> **levla en rea bürhane rabbihi**
> **kezalike linasrife 'anhü's sue ve'l fahşae**
> **innehü min 'ıbadine'l muhlesıyne**

Ve hakikaten (kadın) ona hemmet/meyletmişti. (ona niyetini kurmuştu)
O da eğer Rab'binin bürhan/delilini rea/görmemiş olsa idi kadına hemmet/meyletmişti.
İşte ondan sue/fena bir niyeti ve fuhşa/atılmayı asrife/uzaklaştıralım diye öyle (delilimiz gösterilmiş) oldu.
Muhakkak ki, o, bizim muhles/ihlâslı ıbad/kullarımızdandır

Bazı münkirlerin hali de böyledir.
Riyazata başladıklarında, onlara ruhani sıfatlar belirir, aydınlanıp gözlerine görünür.

Ancak **burhanı** görmeye yakın olmadıkları zaman,
o kişilerin içine ucub (kendini beğenme) ve gurur girer.

Görülen bu şeylerin ne olduğunu bilemeyince, onu **keramet** zannederler.
Onların kalblerinde hakiki zikrin yumuşaklığı olmadığı için
onların kalbleri taşa benzemiştir.
Onlar taş gibi katı olan kalb ile yapılan zikir ile Hakkı idrak edemezler.

Kur'anı Kerim'de
BAKARA (2)/153
ya eyyühelleziyne amenuste'ıynu
bi's sabri ve's salati innallahe ma'a's sabiriyne
Ey iman edenler sabr/Sabır ile salat/namaz ile a'vn/yardım isteyiniz.
Şüphe yok ki muhakkak Allah sabiriyn/sabredenlerle beraberdir

KATILAŞAN KALBLERİN MERTEBELERİ

1. *(Bakara 2/74)* **fehiye ke'l hıcareti** *(O kalpler hıcar/taşlar gibidir.)*

Bazıları kendisinde nehirler akan taşların Mertebesindedir.
Bu, saf ve duruluğundan dolayı, üzerine ruhun nurlarının galebe çaldığı zahir olan kalbdir.
Saflığından dolayı, ruhun nuru kendisine galib olan kimsenin elinde harikulade yani kerametlere benzeyen bazı şeyler sadr olur.
Ruhban ehli ve kahinlerin elinde bazı harikulade ve istidracların zuhuru gibi ….

İSTİDRAC : Derece derece yükselmeyi isteyiş.
* Ist: Hakkı ve hakiki değeri olmadığı halde ve kabiliyetsizliğine rağmen bir kimsenin kesret-i nimete mazhar olması
ve bu sebeple küfür ve isyana devam etmesi ile azab ve gazab-ı İlâhiyeye yaklaşması.

2. *(Bakara 2/74)* **ve inne mine'l hıcareti lema yetefeccerü minhü'l enharü**
Ve şüphesiz hıcar/taşlardan öylesi vardır ki
- ondan enhar/ırmaklar tefeccür/kaynar.
(Bakara 2/74) **ve inne minha lema yeşşakkaku feyahrücü minhü'l maü**
Kesin onlardan öylesi vardır ki,
- şakka/çatlar da bu halde kendinden mai/su ihrac/kaynar, fışkırır

Bazıları da kendisinden pınarlar kaynayan taş mertebesindedir.

"Taşlardan öylesi var ki, çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor" mertebesidir.
Bu bazı vakitlerde, beşeri perdelerin yırtılmasıyle, ruhun nurları kendisine zuhur eder.
Böylece o kişi, bazı olağanüstü şeyleri, makul manaları görür
ve bu türlü şeyler kendisinde sadır olur.
Bazı felsefeci ve şairlere ilhamın gelmesi
ve onlardan bazı olağanüstü hallerin sadır olması gibi…..

3. *(Bakara 2/74)* **ve inne minha lema yehbitu min haşyetillahi**
Kesin onlardan öylesi vardır ki,
- haşyetillah/Allah haşyetinden ehbit/yukarıdan düşer, yuvarlanır

Bazıları Allah korkusundan yuvarlanan taşın mertebesidir.
"Taşlardan öyleleri var ki, Allah korkusundan yerlerde yuvarlanıyor" mertebesidir.
Bu içinde bazı sıfatlar bulunan kalbtir.
O kalb kendisinde bulunan sıfatlar kadar,
perdelerin ardından ruhani nurların aksini almaya kabiliyetlidirler.
O zaman kendisinde **korku ve haşyet** duyguları gelişir.
Bazı mezheb ve din ehlinde olduğu gibi…

Bu mertebeler, Müslümanların kalbleri ile başkalarının kalbleri arasında müşterektir.
(Yani müslüman da böyle olabilir, kafirler de böyle olabilirler.
Her görülen harikulade şeye keramet gözü ile bakmamak lazımdır.)
Aralarındaki fark, Bu mertebelerin halleri müslümanlar için iman nuruyla teyid edilir.
Keramet ve feraset ile onların yakınlıklarını arttırır.
Onlara Hakk'ın nurlarının tecelliyetı zahir olur.

Kur'anı Kerim'de
ZÜMER (39)/22
efemen şerehallahü sadrehü li'l islami
fehüve 'ala nürin min rabbihi
feveylün li'l kasıyeti kulübühüm min zikrillahi
ulaike fiy dalalin mübiynin
O kimse ki, Allah onun sadr/göğsünü İslamiyet için şerh/genişletmiş te
o Rab'binden bir nur üzere bulunmaktadır.
-O, hiç kalbleri kararmış kimseler gibi midir?.-
(Allahın göğsünü İslama açtığı kimse Rabbinden bir nur üzerinde değil mi?)
Artık zikrillahi/Allah'ın zikrinden kalbleri kasıye/kaskatı kesilmiş olanların vay hallerine!.
(Allahı anmağa karşı yürekleri katılaşmış olanlara yazıklar olsun)
İşte onlar dalalin mübin/apaçık bir sapıklık içindedirler.

4. *(Bakara 2/74)* **ev eşeddü kasveten**
(- Veya kasvet/katılıkça daha şedid/şiddetlidir (daha da duygusuzdur)
Bazı kalbler, katı olan (**TAŞ**) mesabesindedirler.

Kasvetlik taş gibi olan kalbler: Onlara Kur'anı Kerim,
haberler (geçmiş ümmetlerin ibretli hadiseleri),
hikmet ve mev'ıza /vaaz ve nasihatler) tesir etmez.
Bu kalb, kafir ve münafıklara mahsus bir kalbtir. Bu kalblerin üstü mühürlüdür.
"ve sizin neler amel ettiğinizden Allah gafil değildir"
Sizi hem dünyada ve hem de ahirette cezalandırır.
Dünyada sizi cezalandırması, inkarınızın, kalbinizin daha fazla kasavetine sebep olmasıdır.
Kalblerinizin, bozuk ve kötü olan amelleriniz ile dajha da katılaşmaktadır.
Ve bu şekilde, inkarınız kalbleriniz inkarınıza mühür olur.

Efendimiz (s.a.s) buyurdular ki,
"Hiçbir kalb yok ki, Rahman olan Allah'ın hidayet ve kudretinin parmaklarından
iki parmağı arasında olmasın. Allah dilerse kalbi düzeltir, ona hidayet verir ve eğer dilerse onu saptırır."

Amma Allah'ın kıyamet gününde vereceği ceza ise,
kötülükleriniz kadar Allah'ın size ceza vermesidir.

*****

Bu ayetlerde ayrıca İslamiyetin Şartlarını
Museviyyet Mertebesi üzre görmekte mümkündür diyebiliriz.

1. (KURBAN)
BAKARA (2)/67
ve iz kale musa likavmihi
innallahe yemürüküm entezbehu bekarat
*Bir vakitte **Musa** kavm/kavmine kale/dedi ki:*
*bir **bekara/**sığır zeheb/boğazlamanızı Allah kesin size emrediyor*

Musa'nın Rabbi, Musa'ya
kavmine (**Bakara**) kurban etme emri ile hadise başlıyor.
(**KURBAN**) Şartı

***

2. (**HACC**) - (**TAVAF**)
Kurban edilecek (**Bakara**)'nın (**1. Yaş - 2. Renk - 3. Hususiyet**) hususlarının belirtilmesi

2.1. Yaşı hususunda

BAKARA (2)/68
inneha bekaretün
la faridun ve la bikrün 'avanün beyne zalike

fef'alu ma tumerune

O bir ***bekare/****sığırdır ki,*
ne pek farid/yaşlıdır ne de pek bikr/gençtir, iki ortası avan/dinç (bir sığırdır)
Artık emr olunduğunuz işi ef'al/yapınız

2.2. Rengi hususunda

BAKARA (2)/69

kale innehü yekulü inneha bekaretün
safraü fakı'un levnuha tesürrü'n nazırıyne

kale/Dedi ki: innehü/Cenab'ı Hak kul/buyuruyor.
Onun levn/rengi safraü fakı'un/parlak tam sarı bir ***bekare/****inektir,*
nazır/seyredenlere (Kendisine bakanları) sürur/sevindirir (mutluluk verir

2.3. Hususiyetleri hususunda

BAKARA (2)/71

kale innehü yekulü inneha bekaretün
la zelulün tüsiyrü'l arda ve la teskıy'l harse
müsellemetün la şiyete fiyha

kale/Dedi ki; kesin O kul/buyuruyor ki: O muhakkak bir ***bekare/****sığırdır ki*
zelul/zillete uğramamıştır. Ne tüsiyrü'l ard/tarla sürmeğe,
ne de teskıy'l hars/ekin sulamada alıştırılmamıştır.
Bütün müsellem/kusurlardan uzaktır.
Onda şiyet/renk karışıklığı (alacası) yoktur, (tam sarıdır)

Bunlar şeriatı (şartları) ve/veya menasıkıdır
MENASIK : (Mensek. C.) İbâdet edecek yerler.
İbâdet ederken lüzum eden usul, yol ve tarz.

Bunların ayrı ayrı ayetler olarak tarif edilmesi o Makam etrafında (**TAVAF**)
Bunu kabul ile tatbik edenler için (**HACC**)

***

3. (**ORUÇ**)
Yine (**BAKARA (2/71**) ayetiyle
- zelul/zillete uğramamıştır.
- Ne tüsiyrü'l ard/tarla sürmeğe,
- ne de teskıy'l hars/ekin sulamada alıştırılmamıştır.
- Bütün müsellem/kusurlardan uzaktır.
- Onda şiyet/renk karışıklığı (alacası) yoktur, (tam sarıdır)

İşaret edilen hususiyetlere yüzeysel bakılırsa,
dünya hali ile bir kişiye yaşamayı mümkün kılmamaktadır.

Ancak İlahi arzu, irfan olunma muhabbeti olarak,
arzda halife olarak Ademiyeti zevk etmektir. Bu durumda bütün fiilleri ifa edilmesinde
(**lehü'l mülkü lehü'l hamdü hüve âlâ külli şey'in kadiyr**) zikri içinde
Yani Mülk ve Hamd Allah içindir, ki hüve/o herşeye kadir olandır teslimiyeti üzre,
Emaneti ehline tahsis ile halkıyette hakkı, kesrette vahdeti
müşahade yolunda gayretler (**ORUÇ**)

***

4. (**Kelimeyi Tevhid Şehadeti _ Kelimeyi Risalat Şehadeti**
Aynı zamanda kavmin Musa'nın Rabbinden aldığını kabul ile
Rabbi irsaliyet üzere Resul'ü tasdik ki, Resulullah makamının Şehadeti,
Mertebenin (**Kelimeyi Tevhid Şehadeti _ Kelimeyi Risalat Şehadeti**)
diyebiliriz.

***

5. (**NAMAZ**)
Yine aynı zamanda da **Emr edileni** Fiil olarak tatbik edip,
Resulun dediğini aynen yerine getirme
Mertebenin (**NAMAZ**) ı diyebiliriz.

***

6.
Kurban etmek ve (**Bakara**)'dan alınan parça ile **darb**
<u>BAKARA (2)/73</u>

fekulnadribuhü biba'dıha
kezalike yuhyiyllahü'l mevta ve yüriyküm ayatihi

İmdi kul/dedik ki: Onun (Boğazlayacağınız sığırın) ba'dı/bazı parçasını
(o öldürülen kişiye) adrib/vurunuz.
İşte uhyiyllah/Allah ölüleri böyle diriltir
ve sizlere ayat/ayetlerini yüriy/gösterir.

SADAKA (**SIDK - SADAKAT**) hakikatini görünür hale getirir.
Hayatiyet ve Hakikat'ı ortaya çıkarmakla (**ZEKAT**) ı diyebiliriz.
(Maktulu katl eden Katili bulma hakikati).
Böylece vucüd izafiyetinden temizlenme mümkün olur.
Neticede muradolan Manevi Dirilmeden hissement olunur.

*****

İSTENEN :

Yukarıda belirtilen Âyet-i Kerîme'lerin
- **hangi makamları** ifade ettiklerini,
- ve taliplilerine **seyr-ü sülûk yolunda neler ifade** edebileceklerini,
- ve **nasıl kıyaslar** yapılabileceğini,
- şu an Hakk yolcuları için **nasıl anlaşılması**
- ve hayatımızda **nasıl tahahakkuk** ettirebiliriz, düşünceleri ile,
- ister **Âyet, Âyet**
- ister bir **bütün metin halinde** düşüncelerinizi yazıp gönderebilirsiniz.

Cenâb-ı Hakk, yorumlarınız da ve hayatınızın her safhasında kolaylıklar versin.
Herkese selâmlar. Hoşça kalın. Necdet Ardıç, Terzi Baba.

****

Al... Gü...

Selamun aleyküm Efendim

Ayet-i Kerime'ler, Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti ile başlıyor. Buradan yola çıkarak hadisenin Firavun zamanında geçtiğini, Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor emri ile de bakarenin Firavun zamanında kutsal kabul edilip tapılan inek olduğunu düşünebiliriz. Buradaki inek, Firavun zamanından yani geçmişten kalan alışkanlıklarımızı ve putlarımızı yani kesin doğru kabul ettiklerimizi remzediyor. Derviş ne zaman ki Selam inen Muhammedi bir Adem Gönlüne gelir, o zaman Mürşit, Musa'nın kavmine dediği gibi ineği kes der.

Tasavvufi olarak, Araf suresindeki "yiyin, için, israf etmeyin" ayetini bilhakkın yerine getiren yer, ineğin halidir. Bir bakıma dervişin remzidir. Allahın merasında (gönül) Allahın verdiği otu (sohbet) yer. Allahın verdiği suyu (nazar) şurup eder ve ilmi ilahi olan sütü meydana getirir. Daha sonra kesilip kıyma ve et halinden ehil kişi elinde yemek haline dönüşür. Sultan masasına getirilir. Burada hayvan haylığından insan haylığına terfi eder.
Kesilmez halde süt verir, **İlmel**

Kesildikten sonra kıyma ve et haline gelip usta elinde yemek olur, **Aynel**

Sultan masasında yenmesi ile hay bularak **Hakkel** yakıynlık olur.

Böylece Hayvan-ı Natıktan murat olan İnsan-ı Natık, Kuran-ı Natık'a gelir. Bu her mertebede olacaktır. Her bir ismin Bakarası kesilmelidir.

Musa'nın kavmi, bizim için Rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin dediler.
Bakar ne yaşlı nede genç olacak. Yani yaşlılık takıntılarında değil fakat cihat edemeyecek kadar körpede olmayacak.

Hikayede buyrulduğu gibi Salihlerden ihtiyar bir zâtın buzağıyı ormana götürerek, çocuğu büyüyünceye kadar Allaha emanet etmesini, dervişin kendi nefsini iman rüşte erinceye kadar hak mertebesine emanet etmesi gibi düşünebiliriz. Bu da kesilecek ineğin yaşı hakkında bize bir fikir olmuş olur. Yani aklı bari olmuş, rüşte ermiş bir bakara olması gerekir.

Bunun üzerine Rabbine dua et rengi ne imiş? Bize beyan etsin dediler.
Renginin sarı olması Raziye mertebesine işarettir. Sarı, oruçluyken simaya düşen renktir. Orada Allahın rızası görülür. Yani kesilecek inek rızasız olmamalıdır. Öyle bir rızada olmalıdır ki razı olanın Allah olduğunu bilmelidir.

Daha sonra bakare bize karışık geldi dediler. Çünkü Museviyyet Makamı tenzih mertebesidir. Hakikat ancak tevhid ile bakılırsa görülebilir. Museviyyet mertebesinde rüyet etmek mümkün olmadığı için bakareyi anlayamadılar.

Ne koşulur arazi sürer, nede ekin sular, salma, hiç alacası olmayan yani arzda seyir etmemiş, dünyevi zillete uğramamış, hür bir şekilde teslim olmuş, teslimiyetinde hiç alaca olmayan bir bakardan bahsediliyor.

Bunun üzerine Salihlerden ihtiyar zatın oğluna bıraktığı, himaye-i ilahi de büyüyen ineği derisi dolu altına satın aldılar. Bir bakıma yahudilerin paraya verdiği değer onların ineğidir. Derisi dolu altın vererek bu ineği kesmiş olduklarını da düşünebiliriz. Altın manevi Risalet'e işarettir. Derisi dolu altın olması için Risaletten gelen bütün emirlerin ilmel, aynel, hakkel tatbik olması gerekir.

Rivayete göre İsrailoğulları'nın içlerinde gayet zengin bir adam varmış ve bu adamın yeğenleri adamın mirasına konmak için tek oğlunu öldürüp cinayeti başkalarının üzerine atmaya çalışmışlar. Bu olay ile çıkan fitne üzerine hakkın ortaya çıkması için Allah, kesilen bakareden bir parçanın maktule vurulmasını emretmiştir. Bakareden alınan parça maktule vurulduğu zaman maktul bir hayat eseri göstererek canileri haber vermiş. Böylelikle hakikat ortaya çıkmıştır. 72. ayette bir nefsi katletmiştiniz deniyor. Demek ki biz bir nefsi katlettik. Allah dilerse katledileni kurban tatbikatıjna getireceğini ve söylediği yapıldığı takdirde kurbanın hakikatını açacağını bildiriyor. Kişinin kendi hakikatından haberdar olması için bu ineği kesmesi ve maktulle temas ettirmesi gerekir ki ölü olan konuşucu olsun hakikat ortaya çıksın.

***

Ay... Di....

Selamün Aleyküm Hazretim

Bakara 67-74 de Hz KURAN bize ALLAH ın irfan olunma muhabbeti ile yarattığı ADEM in taşıdığı sırdan haberdar olması için,arza indirilmesi ile başlayan kutlu yolculuğun Museviyet makamındaki tatbikatını anlatıyor

Emri ilahi ile esfele inen Adem (ki ademliğin den haberi yoktu) uruc ederken sırası ile Hz NUH da (2.ademiyeti) Hz DAVUT da (Halifeyi hak sırrının

açılmasını) Hz İBRAHİM de sadakatin teslimiyetini yaşamaya başladı.Hz MUSA da (tenzihi) Hz İSA da (teşbihi) nihayet kainatın efendisi Hz MUHAMMED de (tevhidi) yaşayarak kemalatını tamamlamış oldu. Hz KURAN MAİDE 3 de -bu gün sizin için diyninizi ikmal ettim,üzerinizdeki nimetmi tamamladım ve sizin için din olarak islama razı oldum ifadesi ile bizi haberdar ediyor

Böylece ADEM 28 peygamberde miracını yapmış hicretini tamamlamıştır.Bu kulum dediği nokta MÜRŞİDİ KAMİL noktasıdır.

67-Musanın rabbından aldığı beyan ile kavmine;ALLAH size bir inek kesmenizi emrediyor demesi murat olunanın hayvani dirilikten insani diriliğe geçilmesi isteğinin işaretidir.Burada ilk yapılması gereken emir edileni derhal yerine getirmek olmalıdır. Musadan gözüken mürşide teslim olan salikin ilk keseceği inek daha önceki bilgilerinden kesilmektir,yani Firavun ineğini kesmektir.Salik kendi hücresinde sohbeti ilahi ile beslenip Mürşidin muhabbetini içerek kemalat yolunda yol alırken bir zaman sonra kendisindeki ilmi ilahi olan süte kavuşur .Bu İlmel yakinlık noktasıdır ikinci aşama olan Aynel yakinliğe geçmek için fiil etmek gerekir.Buda her noktada yeniden ölüş ve dirilişlerin tekrarlanması ile olur.Bu noktadaki fiil gerçekleştiğinde kesilen inek artık et olmuştur.Hakkel yakinliğe geçiş ise etin çeşitli aşamalarda işlenerek yemek halinde SULTAN sofrasına sunulmasıyla tamamlanır.(esma mertebesi)
Bütün bu geçişlerdeki kesilmeler Razılığın Rızası ile olmalıdır ki,KURBAN olma zevki zuhur etsin.Ancak kurban olan hayvanın eti yenir.

68-Kurban edilmenin şartlarından biri yaş faktörüdür.Bu işi 40 yılda yaptılar ifadesi sağlıklı idrake 40 yaşında ulaşıldığıdır ,yani manevi Rüşte erişmenin yaşına işaret ediliyor.

69-Sarı; Raziye makamının rengi olması hasebi ile teslimiyetle kesilen Salik, Risaletin remzi olan altının parlak sarılığını neşreder.Onlar yüzlerindeki secde izlerinden tanınırlar(sensin noktası-levvame)

70-Bütün bu şartlara uymanın ancak ALLAH ın dilemesi ile olduğuna işaret ediliyor.

71-Hiç şüphesiz; maneviyatın maddiyata tahvili yoktur.

Hikayedeki ihtiyarın çocuğu onun imanını remz ediyor,İmanını ALLAH a teslim eden Salih kişi ilmi ilahi ile beslenerek rüşte erdiğinde onun derisi içindeki varlığı Risalet remzi olan Altın misalidir,ona sahip olmak isteyen karşılığı olan altını ödemek zorundadır.

Burada iman dua mertebesindedir,bu nokta Tarikatın emaresidir.Ayetlerin ortak noktası her biri kendi mertebesindeki Rüştün gözükmesidir.

Emrin hemen yerine getirilmemesi bu makamda mülkiyetin ağır basmasındandır.Bir yönüyle yukarıdaki olayda alışkanlıkların oluşturduğu karakterin , kaderi nasıl etkilediği gösterilmiştir.

Bir diğer yönü ise sorulan sorular Rüşt ün kemalatındaki mertebelerin bilinmesi için gereklidir.

Yukarıdaki 5 ayet aynı zamanda İslamın 5 şartına işarettir.
Emri yerine getirmek NAMAZ
Kurban et, menasıkı yerine getirdiğinde HAC
Mürşit ile yaparsan RİSALET-KELİMEYİ ŞEHADET
Katl, beşeri benlikten kurtulmak ZEKAT
Hakkın izin verdiği şeylerden ALLAH rızası için vaz geçmek ORUÇ

72- 73 - Dünyevi haz peşinde koşarken nefse yapılan zulüm, ancak Kamil Mürşit elinde son bulur.
Her mertebede kurbanını keserek miracını yapan salik zulmetten nura kavuşur.

ALLAH hak ismi ile her şeyin hakikatini açığa çıkarır.Ölüleri ancak, bedel ödeyerek ölmeden önce ölenler diriltirler.

Ellerinizden Öperim Efendim

Şahsınızda Terzi Babanın da KURBAN Bayramını kutlar ellerinden öperim

***

AY... KA....

SELAMÜNALEYKÜM YA ŞEYHİM HAYIRLI AKŞAMLAR

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Nefsimiz hakikati görünce aynı orman gibi yeşermeye başlıyor. Yeşerip yeşerip tefekkür arttıkça büyüyor. Hz. Alllah'a inanmazsak, Hz. Allah'a teslim olmassak cahillerden oluruz. Tabiki Hz. Allah'a teslim olursak gönlümüz genç olur. Sarısı eriştiğin mertebenin durumudur, Hz. Allah bizi de güzel mertebelere erenlerden eylesin amin. İmanımız ikanımız gönlümüzün bağlılığı güzel olunca hiç alacamız olmaz.

İçimizdeki kötü nefsimizi yenersek, ineği boğazlamış oluruz. Nefsimize yenilmememiz lazım. Gittiğimiz sohbetlerde içimizdeki nefsimizi öldürüyoruz, onu Hz. Allah'a teslim olmakla diriltiyoruz. Kendi Musa'mızın bulunması için Adem gönlü olmadan bizdeki inek kesilmez Nefsi radiye, rengi sarı bu mertebe Rabbının rızasını kazanma mertebesidir. Nefis razı olarak Rabbına döner. Kalpler ancak Hz. Allah'ın zikri ile mutmain olur. Nefsimizi temizlersek inşallah kurtuluşa erenlerden oluruz. Rabbım geçmişteki yaptığımız hataları yanlışları sadakat ve sıdkı yet vurmak temizlenmek zillete uğramamış hiç alacası olmayan temizlenmiş oluruz. Sayka beşeriyetin haksız yere o mirasa konmaktır. Öldürme olayında Hz. Allah senden seni çıkarır. Manevi eğitimde seni diriltiriz.

Sarı sensin denen rızada olmaktır. Çift sürmede yaptığın işte hakkı görme senin yaptığın nefislerinle, yaptığın amellerin derisi altın dolu olur.

İnek tefekkür tezekkür eden dervişin hayvani yönüdür. Ehli kimse ineği keser et kıymaya döner, hayvanı çıkar ehli kimseye etlik hale gelince yemek olur. Sultan sofrasına gelir. Hayvan haylığından insan haylığına döner. Dört mertebeden geçer. Süt ilmin remizidir. Yemek batını, aynen zahirinden batıla, en gizli hay o zaman, bizden hakkal hükmü halifeyi hak sırrı görünür. Bizdeki zulmedilen nefsi derisi kadar altın hakkını vereceksin. Sendeki hay hayvanlık biter.

Her mertebede firavun var. İlmel, aynel, hakkel yakınlık olur. Sarı en parlağı olacak. Nefsin heva ve hevesini keseceksin Asıl Cihat budur. Nefsi terbiyesinden kesilen inektir. Aklın Kemale geldiğinden kırk seneye ulaşınca otuzüç fetha gençliği anlatır.
Hz. Allah fiil istiyor. Söylenen sözleri fiile indireceğiz. Hz. Allah Muhsinlerin ecrini zahi etmez. Salihlerin siması sarıdır, ilahi Nura müşahede eder, koku Rahman kokusudur.

Ademiyet noktasından Hz. Allah kelimesi açılıyor. Hz. Musa'da bize hitap ediyor.
Mana alemine geçerken orada Kemal var, mürşit var. Görünme hali tenzih başladı.
Hz. Musa'da ben diye dinlersen beni görürsün. Ademin halifeliği kendisine bildirilmedi.
Kavmine söyle Bakara kurban etsin. Her birimiz kendi Musa'lığımızla kendi kavmimize
söyleyip ineği keseceğiz. İzkale Musa Bakara'yı boğazla. Madde olan şeyden manası çıkar. Bu inek Salih halimizdir. Bizdeki buzağı olan ineği Hz. Allah'ın merasına bırakacağız. Sohbeti ilahiden aldığımızla otlanıp yeşereceğiz. O İnek ne kadar iktsap ettiyse herkesinki farklı olacak (Altın misali), beşeri mülkü kes, heva benliğinin mülküne gel.
Kemali aşk "vav" olan nur insan. Dervişlerin işi Hz. Allah'ın gerçeğine ulaşmak.

İneğin otladığı yer dergâhdır. Dergâh selam inen yerdir. Derviş sohbette otlar. Her mertebede orman, çocuk, zulmet nurlandı, görmen açıldı. Hz. Allah'ı görüyoruz. Seyr-ü sülük onun gönlünde oluyor. Nefis terbiyesinden kesilen inektir.

İslamiyetin beş şartı Museviyet mertebesi üzere görünür.
Musa'nın Rabbi kavmine Bakara Kurban emri yani hadise kurban edin emri ile başlıyor.
(KURBAN) şartı.
Kurban edilecek Bakara'nın hususiyetlerinin belirtilmesi o makam etrafında (TAVAF) bunu kabul edip tatbikata geçenler için (HAC).

Musa'nın Rabbinden aldığı üzere talepte bulunmasını kabul ile Rabbi irsaliyet üzere Resul'ü tasdik ki, Resulullah makamının şehadeti (KELİMEYİ ŞEHADET_RİSALETİ ŞEHADET).

Emir edilen fiil olarak tatbik etmekte, Resulun dediğini aynen yerine getirme (NAMAZ).

Kurban etmek ve Bakar'dan alınan parça darp ile SADAKA (SIDK-SADAKAT).

Hayatiyet ve hakikatı ortaya çıkarmakla ZEKAT (Maktulu katl eden katili bulma hakikatı).

***

AZ... SU....

Ve Aleykümselam Terzi Babam, Efendim,

Öncelikle Allah Razı olsun bizlere hakikat yolunda yaptığınız her şey için.
İnşallah Rabbim layık olmayı nasip etsin.

Bakara Suresi' ndeki kurban, Seyr-i Süluk yolunda, hakıkate varmak için kendimizin kurban edilmesi diye düşünüyorum.

Bir terazi gibi; bir kefede zahiri ve duygular, diğerinde akıl ve ruh. Kendi beşeri hallerimizden
kurtulup, kurban edildikçe diğer taraf artıya geçiyor dengeleniyor. Her bir vazgeçişte, diğer tarafta hayat bulunuyor, hakikate yaklaşmakta bir adım daha atmış oluyoruz.

40 sene, veya 40 sayısı için Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'e Peygamberliğinin gelişi de bu sayıdaydı, 4 noktada '' Şeriat- Tarikat- Hakikat- Mağrifet '' de tamamlanıp tekliğe varış (10-10-10-10 herbirini ayrı topladığımda 1 olur) diye düşünüyorum.

Terzi Babam,Efendim bizlere verdiğiniz imkanlar için Allah Razı olsun, ellerinizden öper Hayırlı Bayramlar dilerim.

Derviş olma yolunda bir kul.

***

Ba... Ak....

Selamun aleyküm. Destur Efendim.

Bakara 67-74 ayetleri üzerinde düşünceler:

Hz. Kuran, kim okuyorsa o kişinin bulunduğu idrak noktasına göre manasını açar. Tabi olduğumuz Hidayetçi'nin gözetiminde önceleri yaptığımız taklidi ibadetlerin akıl yoluyla esas anlamını yavaş yavaş kavramaya başlarız. Hz. Kuran'ın ayetlerini tatbik edip yaşamadıkça uzaktan bakan oluruz, hakikatine ulaşamayız. Seyr-ü süluk yolunda bu tatbikatları da yapmamız gereklidir. Heva benliğimizden, hayvanlığımızdan kurtulmadan yani bakar'ı kurban etmeden sınırlı bir anlayışta kalırız. Her bir merhalede bağlı olduğumuz Muhammedi Gönlün yap dediklerini yaparak kurban etmemiz gerekenleri kurban etmeliyiz. Başlangıçta bize yardımcı olan aklımızı da sırası gelince kurban etmemiz gerekir ki saf hale ulaşabilelim. Heva benliğimizden (bakardan) vazgeçmedikçe Muhammedi Hakikate varabilmemiz mümkün değildir. Ben, bende oldukça Allah'ı nasıl bulabilirim. Hz. Kuran'ın ayetlerini yaşamadıkça tatbik etmedikçe içselleştiremeyiz.

Bakara 67 -74 ayetlerinde de bahsedilen hayvanlığımızdan – nefsin hevasından nasıl kurtulunduğu ve kazanımları anlatılıyor. Allah'tan gelen emirler nasıl tatbik edilecek ve edilmeli ki manevi gelişme olabilsin. Gücümüzü Şeyhimizden alıyoruz ama emri yerine getimek için çalışmaları bizim yapmamız (bu yazıyı bizim yazmamız) gerekiyor.

Hz Musa (tenzih makamı) devrinde olan olay söz konusu. Yani tarikatteki dervişlerin durumu. Burada bakar tarikatte bulunan dervişin hali. Nefsi mutmainne varmak için yapılan cihad anlatılıyor. Tarikatin Şeriatinden, Tarikatin Tarikatine, Tarikatin Hakikatine, ve Tarikatin Marifetine (Hayy sırrına) geçiş anlatılıyor.

Adem'in yaratılışında, Allah direkt meleklerle konuşuyor. Onlar vasıtasıyla bildiriyor. Emir ediyor Adem'e secde edin. Ya Adem hitabı yok henüz. Ama Adem'e de bu ağaca yaklaşma diyerek şeriatini belirliyor. Yap dedikleri yapılacak yapma dediklerinden sakınılacak. Museviyette ise, emrini resulü aracılığıyla bildiriyor. Bakara 67-71 ayetlerinde, önce kurban emri ile KURBAN var. Musa kavmi (yani tenzih mertebesindeki derviş) bu emrin reddinde değiller ama nasıl yapacağız diye etrafında dönüp duruyorlar. Sorularla gidip gelip resul vasıtasıyla Rabblerinden bilgi (isimler-kemalat bulacak) alıyorlar. Rabbim sana kulluğu nasıl yapacağız bildir diyorlar. Tavaf yapıyorlar. Bir şekilde HAC'larını yapıyorlar. Allahın yap dediklerini yapıp, yapma dediklerinden de sakınarak hiç bir alacaları olmama hali de ORUÇ'larıdır. Nihayet bu emrin Allah'ın resulü vasıtasıyla kendilerine bildirildiğine tam inanıyorlar. Bu da onların ŞAHADET'leridir. Şahadet olunca emri hemen yerine getiriyorlar ve kurban etme fiili ile ibadetlerini yapıyorlar. Bu da onların NAMAZ'larıdır. Kurbanın seçilen bir tarafı ile darb etmeyle (burada emri yerine getirip kurban etmeyle ulaşılan takvaları ile) ölü halde bulunan anlayışları temizlenerek canlanıyor. Temizlenme işi de yani tezkiyeleri de ZEKAT'ları oluyor. Böylece bu ayetlerde tenzih mertebesinin sırdaki Muhammedi şeriatın beş şartını görebiliriz.

Allah resulü vasıtasıyla emir ediyor. Bir bakar boğazlayın (yani Hz Musa devrinde Apis öküzüne tapınma var onu put etme var bu devirde de mevki, mülk, gurur, evlatlar v.s. olabilir). Kurban etmemiz gereken bizi hakikatten uzaklaştıran putlarımız. Kurban da bir idrakten diğer idraka geçirecek bir

hicret değil midir? Dervişte bir anlayıştan diğer anlayışa devamlı hicret halinde olan muhacir değil midir? Emir önce tereddüdle karşılanıyor. Evvelden gelen alışkanlıklar önce alay edildiği hissini uyandırıyor. Emri kabulde zorlanan hallerine rağmen sabrı cemal olan Allah her soruya cevap vererek, her yol ile bakarayı kesebilmeleri için açıklamalar getiriyor. Bu emri nasıl yerine getireceklerini bilmiyorlar. Rabbine sor dua et bize yol göstersin diye üç aşamalı bir gelişim sonunda Allah dilerse hakikatine geliyorlar ve emri kabul ediyorlar. Bu kabulden sonra bile henüz tam net değil anlayışları. Gene soruyorlar. Burada bakaranın tarifi var. O öyle bir bakar ki sizin bildiğiniz işler için yaratılmamış. O halde bundan başka bir şey kastediliyor. O senin hayvani nefsin. O bakar salih bir kişiye aid olmalı ki Allah'a kurban edilebilsin. Salih bir kişinin Allah'a emanet olarak meraya bıraktığı bakar. Salih kişi dergahta, ilahi nübüvvete haiz yerde, mürşidinin sohbeti (ot) ve nazarı (su) ile ilmi ilahiden (süt) nasibleniyor. Salih kişinin özellikleri anlatılmış. Dinç olacaklar, ne çok genç ne de yaşlı olmayacak, sohbetten ve nazardan faydalanmak için belirli bir takatte ve olgunlukta olacaklar. Ayrıca rengi sarı olacak. Nefsin heva ve heveslerinden uzaklaşıp, gaybleri müşahade edenlerin rengi olan sarı. Eğitimde tam rıza içinde olacaklar. Bakanlar onların Allah yolunda olmalarından başka bir şey görmeyecekler. Onu görenlere huzur ve sakinlik verecek.

Nihayet kafaları karışık olsada her şeyin Allahın dilemesiyle olacağı anlayışına geliyorlar. İradelerini kullanarak emri gönüllerine alarak bakarı kesmeye karar veriyorlar.Derviş yani bakar dergahta ne kadar sohbet ve nazardan hissement olduysa o kadar gelişmiştir ve o kadar çok, derisi içine altın alır kıymetlenir. Bakar sıdk ile ehil bir kişi tarafından (mürşid) kesiliyor. Nefsin hayvaniyeti kaybolmadan irfaniyet olmaz, manevi hayat olmaz. Bizden istenen asıl cihad bu oluyor. Bakarın kurban edilmesiyle süt artık yok. İlmel yakin den çıkılıyor(HAMDIM). Süt verme durumundan artık iyice yoğrulabilecek et haline dönüşmüştür bakar. Ehil kişi (mürşid) elinde değişik tarzda gıdalar olacaktır. Yenebilecek yemek haline gelecektir. Yemek olacaktır. Pişecektir. Aynel yakin (PİŞTİM)Bu yemekler eğer Sultan sofrasına gelebilecek lezzette olur ve yenirse artık Sultan'dan ayrı değildir. Hakkel yakin **(**YANDIM**).**

Bir kişi öldürülmüş ve bunu yapanlar suçu başkasına atarak saklamışlardı. Yani nefsinize zulmetmiştiniz. Yaptığınız işle Allah'tan ayrı düşmüştünüz.Şimdi hevanızdan kurtulduktan sonra sizde açılan şuur ve kazanımlarla bakarsanız yaptığınız işlerdeki ölü kısımlar size konuşucu olur. Allah'ın ayetlerinin hakikatine varırsınız. Allah'a kul olabilirsek KULUM dediği noktayı da açar inşeallah.

Her şeye rağmen bazı kalbler taş gibi katılığını muhafaza eder. Hiç birşeyden etkilenmezler. İşlenemezler.Hatta taştan daha katıdırlar. Öyle taşlarda vardır ki Allah'a duyduğu haşyetten ne yapacağını bilmez halde yerlerde yuvarlanır,esfeli safilinde devamlı secdede olurlar. Bazı taşlar ortadan yarılır, binlerce fayda sağlayan, binlerce kişiye ulaşan nehirler kaynar içlerinden. Öyleside vardır ki ehil bir kişinin dokunmasıyla bağrından pınarlar akıtır. Allah hiç birşeyden gafil değildir. Allah yolunda ne olduğunu olacağını Allah bilir. Siz Allah yolunda selim bir kalble bakar gibi olup,dergah merasında, mürşid sohbetinde ve nazarında olun. Emirleri kabul ederek uygulayarak

gidin. Zamanı gelince nefsinizin heva kısmını Allah rızası için kurban edebilmeyi bekleyin. Zamanı geldikçe diğer kurbanlarınızı da yapın. Allah gafil değildir, zaten dileyen O'dur. Nice taşlardan nice güzellikler meydana getirir.

2/67
Bu ayette Allah'ın resulü vasıtasıyla bildirdiği emri var. "Siz nefsinizdeki heva kısmını boğazlayın". Bu emri kabul etmede tereddüd gösteriyorlar. Alışkanlıklarından vaz geçmek kolay olmuyor. Hatta emri bildiren Hz. Musa'ya bizle alay mı ediyorsun diyorlar. Hz Musa alay etmenin cahillikten, mülk edinmekten ve kendini üstün görmekten kaynaklandığını biliyor ve Allah'a sığınıyor. Çünkü manevi nokta alay etmez. Hiç bir şey hikmetsiz değildir. (Nefsi Emmare)

2/68
Emri kabulde değil gibiler ama, gelişimlerinin tamamlanması için dua ve yardım istiyorlar. Hz. Musa'nın kendilerine doğru yolu bulduracağının farkındalar. Bakaranın özelliklerini öğrenmek istiyorlar. Rabb'den bilgi istiyorlar. Kendilerinde açılacak gelişmeleri soruyorlar. Hz. Musa gene onları yönlendirmeye çalışıyor. (Nefsi Levvame)

2/69
Rabblerinden dua ile yardım istiyorlar. Gelişmelerini tamamlamış değiller henüz. Ama artık bakaranın sarı renkte olduğu ortaya çıkıyor. Rızalık durumuna geliniyor.

2/70
Gelişmeleri devam ediyor. Devamlı soru sorma ve dua halindeler. Kafaları karışık ama Rabbine sordan, ne yapacağızdan, Allah dilerse elbette buluruz'a gelmişler. (Nefsi Mülhime) Buraya kadar Tarikatin Şeriati.

2/71
Burada bakaradan kastın ne olduğunu anlıyorlar. Bütün kazanımlarını nefislerinin heva kısmını Allah yolunda kurban etmek için vererek, kurbanı yerine getiriyorlar. Tam kabuldeler. Herşey Hakk'tandır diyerek herşeyi kabuldeler. (Nefsi Mutmainne ve Raziye). Burada Tarikatin Tarikatine geçilmiş.
Eğer bakarayı boğazlamasalardı yap denileni yapmadıkları için başa dönecek tarikatin şeriatine geleceklerdi.

2/72
Artık içten içe temizlenme başlıyor. Zamanında siz bir nefsi öldürmüştünüz ortaya çıkmayacağını zannederek denmesi hakikati bulmak için sorgulamaların başladığını gösteriyor. Hakikat arayışına gelinmiş. Heva benliğimizden kurtulunca hakikati ilahiyeye gidiş başlamış. Tarikatin Hakikati.

2/73

Ölü halde olan anlayışlarınız yani Allahı bilmeden bugüne kadar yaptığınız işler, kendi hakikatine varmak için, bütün mülk edinme hallerinden vazgeçmenle, elde ettiğin kazanımlarla baktığın zaman sana konuşucu olacaktır. Çünkü artık bir idrakten diğer idraka geçilmiştir.Hayvani nefisten bir şey kalmamıştır. BA'S BA'DELMEVT gerçekleşmiştir(Hayy sırrı açılmıştır). Allah böylece ayetlerini gösterir. Her yerde Allah'ın vechi görünür. Nefsin heva kısmı gidince olaylar sana konuşucu olur. Tarikatin Marifeti.

2/74
Sonra tekrar kalbleriniz katılaştı denerek aynı cihadın başka bir yönden tekrar başlaması lazım geldiğini söylüyor. İlahi yolda durmak yoktur, daima daha ilerisi daha ilerisi vardır. Taş gibi kalblere Allah haşyeti erişmişse nasıl mucizevi olayların olacağı anlatılıyor.

Zümer suresi 68. ayetinde, Suranın birinci üflenmesiyle toplu bir ölüm, yıkılma olur. İkinci sura üflenmesiyle toplu dirilme gerçekleşir(Allah'ın diledikleri dışında). Burada da ba's ba'delmevt gerçekleşiyor. Allah'ın emrine uymazsan, maddiyata önem verir maneviyatı itersen saika seni çarpar. Takatın dışındaki durumlarda da çarpılırsın. Fakat kalkışın kıyamdır. O halde ba's ba'delmevt lütuftur. Kıyama gelmişsindir. Artık rüku edenlerle rüku ve secde edenlerle secde yapma yolu açılmıştır.

***

Be... Sa... Gö...

Selamün aleyküm Efendim,

Bakara hikâyesinde Museviyet mertebesi; bir diğer deyişle Tenzih mertebesi söz konusudur. Tenzih mertebesinde Allahı kendinden ayrı tutma hali vardır. Hikâyede Salihlerden ihtiyar bir zâtın bir buzağısı ve bir çocuğu bulunmaktadır. Çocuğu (imanı) büyüyünceye kadar, buzağıyı Rabbına emanet eder. Buzağı Allahın verdiği ot (Mürşidin sohbet-i İlahisi), Allahın verdiği su (Mürşidin Nazarı) ile büyür. Buzağı büyüyerek inek haline dönüşür. Buzağı büyüyüp de inek haline geldiğinde; duygu, fikir ve gönül bakımından takâdi belirli bir olgunluğa eriştiği vakit için kesilmesi emir edilir. Museviyet mertebesinde Musa aracılığı ile Allah, kavme iletir. Museviyette Manâ âlemine geçişte bir Musa bulunmaktadır. Ademiyette ise mülk âlemine Allah, direkt hitap etmektedir.

Musa kavmine; "Allah size bir bakare boğazlamanızı emir ediyor" dediğinde kavmi, tek değerli şeyleri olan bakarayı önce kurban etmek istemedi. Sonra da Musa'yı sık sık sordukları sorularla taciz ettiler. Emri yerine getirmezden önce inek hakkında; yaşı, rengi ve diğer hususiyetleri ile ilgili sorular sordular. İnek sarı renginde yani, "Sensin" denen Rıza renginde olmalıydı. Ne arazi süren, ne de ekin sulayan, alacası olmayan kusursuz bir inek olmalıydı. Bu sıradan bir inek değildi. Kavmi ineği derisi dolu altın ile satın aldı ve emri yerine getirmek üzere kestiler. Burada ineği keserek, Musa'yı yani Resulü

kabul ederek, Kelime-i Şahadet getirmiş oldular ve putlarını terk ettiler. İneğin hususlarını göz önünde bulundurarak; sarı renkli, kusurdan uzak ve alacalılığı olmayan, arazi sürmeyen, ekin sulamayan inek şartını yerine getirerek; Hakkın izin verdiği şeylerden Allah Rızası için vazgeçerek "Oruç" şartını yerine getirmiş oldular. Tenzih mertebesinde Allahı göremiyoruz, Mürşit ile gidilmesi gerekir. Burada Mürşit Musa'dır.

Her mertebenin putları farklı olmakta ve belirli bir olgunluğa eriştikten sonra bırakılmaları gerekmektedir.

Bir vakitte yaşlı zengin bir adamın oğlunu yeğenleri; mirasına konmak için öldürmüşlerdir. Öldürülen Nefistir. Geçmişte beşeriyetin mülk etme heyecanı ile başkasına ait olan mirasına konarak işlenen bu suçtan, ancak bu ineği keserek kurtulunabilir. Bu suç ile Allahtan rol çalınmıştır. Suçu işleyenler kendilerini çeşitli bahanelerle haklı da görmüşlerdir. İneğin bir parçası ile –ki bu parçası yaşamın oluştuğu kuyruk sokumundan veya dilinden bir parçadır- maktüle darp edilir. Darp ile bir şeyden başka bir şeyin çıkması sağlanmaktadır. Ölüden dirinin çıkması sağlanmaktadır. Ölüyü diriltme İseviyet makamını ifade etmektedir. Maktül uyandığında suçluları tek tek bildirir. Nefsin önüne geçen hevaları, beşer istekleri tek tek bildirir.

***

Eb.... Ka....

SELAMUN ALEYKUM EFENDIM

hikayede anladigim kadariyla dervisin seyru suluk yolundaki halleri,
mulk edindigimiz hallerimizden
ne zaman kurtulursak bakarimizi keserek o kadar allaha yakin oluruz.

***

Eb... Ku....

Esselâmü aleyküm efendim
Bakara hikayesiyle ilgili ayetlerle ilgili Rabbimizin bizdeki lutfu aşağıdaki gibidir:

Euzubillahimineşşeytanirraciym
Bismillahirrahmanirrahim,

Bu ayetlerin tümü aslında tek bir vücuttaki yahudiliği, yani dünyevi saltanatı talep etme halini temsil ediyor. Yani bu ayetleri Ku'an'ın tümünde olduğu gibi tek bir gruba atfetmek Kur'an'ın yaşanılırlığını ortadan kaldırır. Buradaki ayetlerin özünde vücuttaki, nefisteki yahudi halinin kurban edilmesi yatmaktadır.

Meali Şerifi :
(**2/67**) Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti:
Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor,
ay dediler: Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun?
Dedi: öyle cahillerden olmamdan Allaha sığınırım.

"Boğazlamak": Hayvanın kesilme haliyle insan hali ortaya çıkıyor, yani nefsin hayvansal halleri bırakmaları ve kendindeki özüne gelmesi emrediliyor. Bir diğer anlayışla beşer aleminde ölü gözüken iç alemimizin canlanması için beşer bedenin ölmesi gerekir.

"Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun?": Nefsini bırakma haliyle çekişme noktası

(**2/68**) Dediler; bizim için rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin,
dedi: Rabbim şöyle buyuruyor:
Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç, haydi emrolunduğunuz işi yapın.

"Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç": Ruhun ebedi noktadaki görünmesi 33 yaş olarak ifade edilir. Nefsin özünü ortaya çıkarmaya vesile olacak bu bakarın orta yaşta ve dinç olarak ifade edilmesi de 33 yaşa işaret olarak düşünülebilir.

(**2/69**) Bizim için dediler: Rabbine dua et, rengi ne imiş bize beyan etsin,
Rabbim, dedi, Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki sapsarı, rengi bakanlara sürur verir.

"Bakare ki sapsarı": Nefs-i Radiye – Nefsin razı olma hali, yani Rabbimizin o nefsin oluşumu noktasındaki arzusu. Nefis merhalelerindeki saflık ve letafet kazanmadaki son üç aşamadan ilki, aynı zamanda Cenab'ı Hakkın "Hay" ismiyle yeni bir hayat vermesi.

Bu nokta, bizlerdeki beşer benliğinin boğulma neticesinde sıyrılarak kendi özümüzün ortaya çıkması ve yeni bir hayat kazanmamız olduğuna işaret olarak düşünülebilir. Ancak bu ancak ve ancak imanın Hakka teslim edilmesi sonucunda olur.

Bakare'nin sahibinin kendi oğlunun ihtiyacı olduğu zaman, yani er noktasına geldiği vakit kullanabilmesi üzerine buzağıyı Allah'a teslim etmesi bize aynı zamanda Hz. Hızır'a sırda bildirilen iki yetim çocuğu hatırlatmıştır. O iki çocuk da ancak vakitleri geldiğinde, yani ergenlik çağında onlara ayrılmış hazineye ulaşacaklardır, ancak o ana dek o hazine beklemededir. Bu nokta bizde başka bir açılım yapmıştır: Her iki hususta da er olma ve de gerçek hazineye ancak o zaman ulaşabilme bahsi vardır. Bir diğer ifadeyle kişide zaten var olan hazine ancak o tam bir er olana dek açılmayı bekler.

Buzağı bahsine geri dönecek olursak, istenilen buzağı Cenab-ı Hak'ka iman ve teslimiyetle bırakılmış ve ancak er noktasına gelindiğinde gerçek hazinenin, yani yarılarak nefsin razı olma halinin ortaya çıkmasına bir vesiledir.

Nefs-i Radiye'ye yönelik olan işaret bize Nefs-i Merdiyye ve Nefs-i Safiyenin o dönemde saklı olup olmadığını düşündürmüştür. Tıpkı her makamın oluşumu gibi, acaba nefis makamlarındaki görünümler de o noktadaki makama uygun olarak mı görünür hale gelir düşüncesi aklımıza gelmiştir. Ancak Rabbim bizlere her makamın kendi 7 nefis merhalesi olduğunu hatırlatmıştır. Doğal olarak Museviyet makamının da Nefs-i Safiyesi olması gerekir.

(**2/70**) Dediler: Bizim için rabbine dua et nedir o bize beyan etsin,
çünkü o bakare bize karışık geldi, hangi sığır olduğunu kestiremedik.
Bununla birlikte biz-Allah dilerse onu elbette buluruz.

Boğazlanma hali olmadan evvel nefsin can çekişmesi. Ancak bütün bu çekişmelere rağmen yine de benlik kendinden kendine de bir kabul hali var, çünkü yine "Allah dilerse onu elbette buluruz" sözü söyleniyor.

Bir de ilk başta çok daha kolayca elde edebilecekleri buzağıyı şartlar ağırlaşınca bulmak zorlaşmış, ve o ağır şartlar için ödenen bedeller de artmıştır. Yahudilik vasfının önemli temsili olan maddiyata düşkünlüğün verilmesi hali de burada mevcuttur, yani bu maddi hal teslim edilesin ki gerçek hazine zuhur bulsun.

(**2/71**) Rabbim, dedi: Şöyle buyuruyor:
Bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma, hiç alacası yok,
işte dediler, şimdi hak ile geldin,
bunun üzerine o bakareyı boğazladılar, ki az kaldı yapmıyacaklardı.

Bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma, hiç alacası yok: Bu ifade bize aslında dervişin miskin olduğu halini anımsatmıştır. Derviş miskindir, bir bakar gibi sadece şeyhi tarafından denileni yapar. Bu yolda derviş uzun bir zamanını tabi olma dersini Hakkıyla bilerek geçirir. Rivayete göre bunun 40 sene sürmesi de, aynen bir dervişin yetişmesinde ve nefsinin belli bir kemale gelmesindeki süre olarak da düşünülebilir.

Hz. Adem dokunma denene dokunmuştur, yani sözü yerine getirmemiştir. Bu onun Hz. Havva'dan ayrı düşerek fark aleminde seneler boyunca dolanmasına sebep olmuştur. Bu 40 sene bahsiyle ilgili bir de Hz. Adem'in Hz. Havva'yla, yani hevasıyla kavuşması kemal bularak kavuşma hali, Hz. Adem mertebesindeki Akl-ı Kül ve Nefs-i Kül'ün bütünleşmesi zuhur etmiştir.

İlk anda nefisteki çekişme, zaman içinde yaşanan zorluk gibi deneyimlerle nefis sükun bulur, yani kıyma haline gelir, ki ancak o zaman yenilebilir noktaya gelir. Diğer bir ifadeyle tam teslim ve de razılık giysisini giyerek, beşer beşerliğini, hayvanlığını bırakır, insan olma yolunda ilerler.

(**2/72**) Ve o vakit bir kimse katletmiştiniz de hakkında biribirinizle atışmış,
üstünüzden atmıştınız, halbuki Allah sakladığınızı çıkaracaktı
Hz. Adem'in oğlu Kabil kendi kardeşi olan Habil'i katletmiş, ve onu nasıl saklayacağını aramıştır. Tıpkı bu bahiste olduğu gibi nefis hakkı olmayanı talep etmiş ve o talebin yerine gelmesi için kan dökmüş, ve sonrasında da yaptığını saklayarak kendini haklı çıkartacak şekilde konuşmuştur. Ancak tek bir nefiste gizlilik mümkün değildir, bu ancak fark aleminin düşüncesi olabilir.

(2/73) Onun için dedik ki o bakaranen bir parçasile o maktule vurun,
işte böyle Allah ölüleri diriltir ve size âyetlerini gösterir gerek ki akıllanasınız

Bakarenin kesilmesi, yani toprağı yarmaya yaran hayvanın öldürülmesi nefisteki özün / gerçek cevherin bir anlamda toprakta olduğu yarılarak ortaya çıkmasına vesiledir. Beşeri noktada saklanmaya çalışılanlar bu hakikatle beraber doğal olarak ortaya çıkacaktır. Ancak safiyetin huzmeleri saklı olanları ortaya çıkartır.

(**2/74**) Sonra bunun arkasından kalbleriniz katılaştı,
şimdi onlar taşlar gibi hattâ daha duygusuz,
çünkü taşların öylesi var ki içinden nehirler kaynıyor,
öylesi var ki çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor
ve öylesi var ki Allahın haşyetinden yerlerde yuvarlanıyor,
sizler ise neler yapıyorsunuz Allah gafil değil

Burada gözle görenin göremeyeceği gizlilikler olduğuna bir vurgu var. Nefse zulmetme halinde, ona mülkiyet verme, onu dünyevi saltanata mahkum etme durumunda kalpler katılaşır, gönül gözü körleşir. Gönül gözünün açılması ancak o üstteki mülk elbiselerinin çıkmasıyla, yani hafiflenmeyle, letafet kazanılmayla olur.

(**2/72**) Ve hani siz bir nefis yani bir insan katletmiştiniz
ve bundan dolayı aranızda büyük bir fitne çıkmış idi de
katl olunan bu nefis hususunda suçu biribirinizin üstüne atarak
başınızdan defetmek istiyordunuz. Ve bu suretle kavga ve çekişmeniz çoğalıyordu.

NOT: Terzi Babam vermiş olduğunuz bu hizmeti imkanını yerine getirmeye çalıştığımız her aşamada sınandığımızı hissettik. Öyle ki size bunu teslim edememe endişesi doğdu içimizde. Tıpkı Hz. Süreyya'nın buyurduğu "yoksulluk az kalsın dinden edecekti" sözünde olduğu gibi bizdeki takıntılar da az kalsın bu hizmetin yerine getirilmesine engel olacaktı. Bu noktada Rabbimiz şunu farkettirdi ki bu noktada yaşadığımız iç çekişme aslında vermiş olduğunuz Bakara ayetlerinin bilfiil yaşanmasıdır, yani bünyedeki nefsin teslim ve rıza göstermesiyle ilgili yaşadığı sıkıntıdır. Hamd-u sena olsun ki Rabbimiz bize bu noktayı açmıştır.

***

Ez... Çu....

Efendim ;
Affınıza sığınarak okuduklarımdan anladıklarımı yazıyorum.

Allahlımızın bizden istedikleri bellidir. Direkttir.
Biz allahımızn bizden istediklerini nefis mertebelerimize göre anlarız ve şekilllendiririz. Nefis meretebeleri yüksek olanlar Allahın isteklerini sorgusuz suhalsiz yaparlar.

Nefisine bağlı olanlar hayatlarındaki her şeyi değişik görmek isterler ve ona göre şekillendirirler. Bu da onları Allah yolunda uzaklaştırır.

Ellerinizden Öperim.

***

Fa… Oy… Tü…

Selamun Aleykum
Efendim

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Allah'mız Hz.Kuran'daki Bakara Suresinin 67-74 ayetleri arasında Musa'ya bir bakarı yani ineği kesmesini kavmine duyurmasını buyurduğu gibi Terzi Baba'mızda bizlere Kurban Bayramına kadar bu ayetlerle ilgili tefekkür ve zuhuratları hazırlamamızı istemiştir. Kurban Bayramına kadarda zamanla kayda koymuştur. Her mertebenin kurban hakikatine gelme zamanı vardır. Terzi Baba'mızın bu arzusu yönüyle Rabbımızın lutfuyla hazırlayacağız inşallah.

Hadise Musa'ya kavmine hitaben Bakarayı kurban et emriyle başlıyor. Burda kesin bir emir var. Aynı zamanda bu bakarın yaşı, rengi, hali, kafamız karıştı, zillete uğramamış, ekin sulamamış gibi birtakım sorular ve tanımlamalarla bir sistem var. Bu sistemi anlayabilmek ve tanımlayabilmek için önce Adem'i anlamamız lazım. Çünkü bu işin asıl başlangıcı Adem'de oluşuyor. Adem'de Rabbı melaikelere dedi ki şeklinde bir hitap var. Bu hitap Adem'e değil önce melaikelere oluyor, Adem'e demiyor. Adem orda hiç konuşmuyor, görünmüyor. Yaklaşma o ağaca dediğinde hevesi yani Havva ortaya çıkıyor. Melekler, İblis, Adem, Havva şeklinde dörtlü bir oluşum var. Bu Adem'in şeriatıdır. Adem'in şeriatında önce melekler, inatla direnen ve kendine varlık izafe edip, kebir kelimesini kibire dönüştüren kafir olan İblis, Adem'in hevası, hevesi yani Havva ve Adem bunların hepsi Ademiyet sistemindeki şeriatı anlatıyor. Demekki konuşmayan Adem, irfaniyeti olmayan nefis, subbuh ve kuddüs olan melekler ve İblis (şeytan) var. Bunların hepsi birarada Cem makamı olarak göründüler ve yine Allah'ın emriyle ecmayine hepsi birlikte indiler. Burda görüyoruz ki Ademiyet şeriatında kelimeler çıkmış ama yerine oturmamış. Kelimelerin hayatiyet bulması gerekir. Ademiyet Rabbından kelimeler alma şeriatıdır.

Musa'da bu iş değişiyor. Kelime artık kellim haline yani Musa'yla konuşma haline geliyor. Ademiyet şeriatken Museviyet tarikat şeklinde görünüyor. O halde Ademiyet Şeriattır (Kelime verilir, sohbet halinde değildir, kelimeleri kullanamaz)
Museviyet, Tarikattir (Allah'ın kelimesi olan Adem orda mevcuttur ama kelimeleri Museviyet mertebesi kullanır, kellim eder, Risaleti taşıyan Resulle konuşur)
İseviyet, Hakikattır
Muhammediyet, Marifettir.

Musa'ya kellim etti, bakarı kes emrini verdi. Burada 3 mertebe görünür.

Nefsi Emmare ki; emri şiddetle almaktır,
Nefsi Levvame ki; benlik gider, sensin noktası başlar, bu olan herşey sen=Sübhanekeden
Sübhansın noktasına gelinir.
Nefsi Mülhime ki; artık kesilmiş olan beşer benlikle Hak sohbeti açılıp, ilhamlar inmeye
başlar.
Kendi kafamızdan yarattığımız doğruları put ederiz, herkesin de bu doğruları put edinmesini bekleriz. Museviyet mertebesinde artık tarikate gelindiğinde bu putların kırılması yani diğer bir ifadeyle ineğin kesilmesi gerekmektedir. İşte bu inek diğer bir ifadeyle derviş, dergahta selam alan gönül noktasına geldiğinde Mürşit, geçmişteki herşeyi koy kenara der. Salihlerden salih kimse buzağı halindeki ineğini Allah'a emanet eder. Allah'ın merasında otlayan inek ordan yiyecek, içecek ki inkılap etsin. İmanı büyüsün, irşat olsun, rüşte ersin. Böylelikle rüşte erecek feta kararlarını Hak'ka göre versin.

Derviş, kendisindeki nefsini, imanı rüşte erinceye kadar Hak sohbeti, Hak merasına ineği (kendini) teslim eder. Ta ki irşat oluncaya kadar. Salih olan kimsenin Allah'a emanet ettiği ilahi himayeyle büyüyen inek, Mürşitinin sohbetiyle otu yer, nazarı ile suyu şurup eder, ikisi birleşince süt çıkar. Zahiriyle ilmel yakınlıkta başkalarına vermek üzere ilim alır. Ta ki bütün benlik iddaları gidip, Risaletten gelen bütün emirleri ilmel, aynel, hakkel yerine getirince zahirdeki altınlar mana aleminde ineğin derisini kaplayıncaya kadar.

İnek iyice sütle dolar, o sütü göğsünde taşıması için Rabbının takatine ihtiyacı vardır. Geçmişte takıntıları olan ineği kesmek zordur. Mülk aleminden gelen ineğin kesilmesi lazımdır. İşte bu mülke, dünyaya bağlı halimizi keseceğiz. O ineğin cismaniyeti derisini dolduracak kadar beşeri amellerimizin sağlayacağı altını temin etmek gerekir. Her bir makamda ayrı ayrı inekleri keseceğiz. Her bir mertebede ayrı ayrı nefis mertebelerini kurban edeceğiz. Kesmezsek ruhani hakikat ortaya çıkmaz.

Ayetlerden devam edecek olursak birinci noktada bu inek nasıl bir inek olacak, yaşı kaç olacak? Diye soruluyor.
Bir tarafımız su, toprak, ateş, hava diğer tarafımızla nefahtü min ruhiyiz. İkisi karışmış bir varlığız. Öyleyse bu ikisinin olgunluk yaşı ve takadi olmalı bizde. Yaş herhangi bir yaş olabilir önemli olan o olgunlukta ve takatte olabilmektir. Kabulde olunmalı, benliğini değil hedefini zikretmeli.
Rengini soruyorlar. Rengi sarıdır yani sensin denen rızada ve razılıkta olmalıdır. Levmiyetin rızasında (Fenası) olunmalı ki ilham alınsın, sohbet başlasın.

Ayetlerde bulunan diğer hususiyetler ki zillete düşmemiş, tarla sürmemiş, ekin sulamamış gibi. Bunlar Adem'de kesrete indirip, Musa'da kavmine hitap ettirince orda artık ya söz dinlenecek ya da dinlenmiyecektir. Dolayısıyla Kavimdeki bazılarında İblislik ve meleklik noktaları apaçık görünür hale gelecektir. O nokta harekete geçecek bu nedenle o noktadaki hususiyetleri gösteriyor. Yani bu hususiyetler geçmişteki herşeyi kesrette vahdeti görmeye başlar.

Biz geçmişte nefsimize zulmetmişiz. Nefse kimin zulm ettiğini Allah mutlaka ortaya çıkaracaktır. Nefsi katletmişiz. Katlettiğimiz, zulm ettiğimiz zaman katilin ortaya çıkması için bu ineğin kesilmesi lazım. Sizin gizlediğiniz şeyi Allah ortaya çıkartır buyurulmuştur. Bunca zaman hüviyetin ortaya çıkmasını engellemişiz, saklamışız. Ortaya çıkabilmesi için benlikten kurtulmamız gerekir. Bizdeki ihlasın nefsi katletmemesi için selam alan gönlün merası olan sohbetine, şurup olan nazarına irfan olması için bırakmak gerekir. O zaman hakikatimizden, hüviyetimizden haberdar oluruz. Bu noktayı kurban edeceğiz. Nefsin aklını makamı Mustafa'da kurban edelim ki nefsi safiye ortaya çıksın.

Makbul olan inek kurban edilir yani hayvanlık noktasını yok edip insanlık noktasını ortaya çıkartırız. Önce nefsi (ineği) besleyeceğiz. Sonra Allah'ın makbul tuttuğu bir kasabın önüne getirip keseceğiz. Sonra bu etlerden yemek yapacağız, bizdeki hayvanlık halini dirilteceğiz, insana dönüşecek. Nizam budur. Taklidi kısım tenzih, tahkik kısmı Muhammedi mertebedir. Tenzih mertebesinde Allah bizi diriltir. Tevhid mertebesinde 3. şahıstan bahsederek kendi yapar.

Katledilen kişiye darp edilmişti dediğimiz zaman bu, beşeriyetin mülk etme isteği ile başkasının mirasına konmak, Allah'tan rol çalmaktır. Allah ölüyü diriltiyor. Bizi nasıl meydana getiriyorsa bizden başka bir ben daha yaratır. Onu yaratırken öteki ölür. Senden seni çıkarması için darp lazım. Kurban edilen hayvanın eti, kemiği Allah'ın hiç umurunda değildir. Ancak takva başka. Kurban edilmiş hayvandan alınan bir parçayı yani takvayı maktule vurduğumuz zaman bu takvayla beşeriyetimize, halimize ettiğimiz darp ile nefsimizi bu hale getiren katilin kim olduğunu anlarız. Katil isminin hakikati kim veya ne? İşte onu anlamış olmak Allah'ın diriltmesiyle karşı karşıya kalmak demektir. Geçmişte Allah'ı bilmeden yaptığımız, hamdı Allah'a vermeden, fiili Allah'a vermeden sadece kendi benliğimizi görerek yapmış olduğumuz şeylere vurduğumuz an, o mertebenin dirilmesi demektir.

Saika yıldırım kıssası ile ilgili olarak tarikat seviyesinde "Mürşit sen ne dersen de gözümle Allah'ı görmek isterim" denen bir hal vardır. Tam teslim olamama hali de denilebilir. Burada aklımıza İblis'in halleri geliyor. İblis ne demişti "senin beni azdırdığın gibi senin izzetinle ben de onları azdıracağım diyerek Adem'e secde etmemiş, Allah'a secde etmiştir. Oysa gaye Allah'a değil Adem'e secdedir. Çünkü Adem'i kabul Allah'ı kabuldür. Adem Allah tarafından Halifeyi Hak olarak halk edilmiştir dolayısıyla Adem'in halkiyet hususiyetine secde edilir. İşte bu görüşlerde bulunanlar, bu hal içinde olanlar ansızın saika ile yakalanır. Manayı maddeye indirgemeye çalışınca maddeden görünenin mana olduğu hakikati unutulur. Maneviyatı maddiyata hakim olmayan düşüncelerden dolayı saika gelir. Maneviyatı maddiyatla örtmemek gerekir.

Manevi eğitimde takatinin üstünde beşer algılamanla Allah'ı kavrayamazsın. Teslim olmak için Allah'a geldik, Allah'ı kavramaya değil. Yine tarikatta Allah adı zikredilmeyen birşeyi yemeyeceksin. Şeriatta herşey yenilebilir ama tarikatta artık emri dinlemek esastır. Bize zulm edilmemiştir biz kendi nefislerimize zulm ederiz. Söz dinlenmediği zaman nefisler zulmettedir ve saika ile çarpılmaya mahkumdur. Olmayacak bir işin takati, senin kaldıramıyacağın yıldırım seni yakalar. Ancak teslimiyetle kurtuluruz.

Bir de taşlardan bahsediliyor. İşte bu kurban etme, beşeri benlikle dolu inekliğimizi kesmeden önce kalbimizi, gönlümüzü katılaştıran, taşlaştıran tüm kasvetler, ağırlıklar, vehimler göğsümüze oturan taşlar gibidir. O kasvet ve vehimlerle daralan gönüller adeta taşlaşmıştır. İşte bu taşları kırmadan, patlatmadan manevi dirilmeden hissement olmak mümkün değildir. Beşeri benlikle dolu olan inekliğimizi kurban ederek bundan kurtuluruz. Burda bahsedilen taşlar aynı zamanda 4 mertebeyi de remiz ediyor. Bazı taşlar duygusuz daha hiçbirşeyden haberdar değil. Sonra taşlardan kurtulmaya letafete doğru yol almaya başladıkça hani Musa'nın asasını vurup 12 pınara ayrılması misali gibi bazı taşlar da çatlayıp bağırlarından sular fışkırtıyor. Öyleleri var ki haşyet ve huşuyla yerlerde yuvarlanıyor. Allah gafil değil, herşeyde ve herşeyden görünen ve bilinendir o.

Bu ayetlerde aynı zamanda İslamiyetin 5 şartı Museviyet mertebesi üzere görünmektedir. Şöyle ki:
1- Allah kesin olarak bir şeyi emir ediyor ise onu yapmak şeriattir. Burda emir ettiği kurbandır. Emir vermesi "namaz" dır.

2- Emir ettiği kurbanın nasıl olacağı , yapılan tanımlamalara dikkat ve ehemmiyet gösterildiği zaman bu hadiseyle emrin tavafı, yerine getirdiği zaman "hac"cı olur.

3- Bunu Allah'ın Risaletini taşıyan Resul kanalı ile yaparsan Resulü kabul ile Allah'ı kabul etmiş oluruz. Bu da Kelimeyi Risalet, "Kelimeyi Şehadet" tir.

4- Ordan alınan bir parça ile katledilen maktule darp ederek sadakat, sıddıkiyet yani temizlenme, "zekat" tır. Böylece beşeri benlik izafiyetinden kurtulur manevi hakikatimizden haberdar oluruz.

5- Hususiyetler kısmında zillete uğramamış, tarla sürmeye ve ekin sulamaya alıştırılmamış, kusursuz, alacası olmayan diye bahsediliyor.

Bunlara dikkat etmek, sakınmakla Hak'kın izin vermiş olduğu şeylerden Allah rızası için yapmamak hali, "oruç" tur.

Elhamdülillahi Rabbül Alemiyn

Hürmetle Ellerinizden Öperim

***

Fe... Ne... Ça...

Selamun aleyküm Efendim,

Susucu olan Hz. Adem kelimeleri alıyor.
Hz. Musa' da Allah konuşucu ve risalet görünüyor.

Hz. Musa'dan konuşan Allah, ümmetine emrini bildiriyor.

Emrini "Namaz",
emrin hususlarına dikkati "Hac",

risaletin kabulü ise Allah'ı kabul dolayısıyla "Kelime-i şehadet",
darp emri ile sadakati takiben "sadaka"
ve Allah'ın rızası için izin verilmiş fiilleri yapmamak "Oruç" olarak
İslamiyetin 5 şartının belirmesi.

"Maktule darp" noktasında
Hz. Eyüb'ün topuğu ile vurarak Zemzem çıkmasına vesile olması,
ölü bedende varolan canlılığın, Allah'ın dilemesi ile
beşer tarafından idrak edilebilir şekilde görünür hale gelmesi fikri zuhur etti.

Beşeri benlikte oluşan taşlar, gönül noktasından aldığı feyz,
Allah'ın izni ve gayret ile yok olarak, manevi hakikate açılır hale geliyoruz.

Hürmetlerimle,

***

Fi... Ka....

SELAMÜNALEYKÜM EFENDİMİZ

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM
Fiilin faili Hz. Allah'tır. Her şeyin sahibi sensin Rabbim.
Bakara suresinde Musa kendi kavmi için ineği boğazlamamızı emrediyor.
Kavmi sen bizimle alay mı ediyorsun der.
Musa alay edilenlerden Hz. Allah' a sığınırım der.
İnek hayvanı natıkadan insanı natıka geçmemize vesile olacaktır. İneği tam keseceksin.
Kurban edeceksin. İnekliği bitecek hayvanlığı bitecek. Hay programı açılacak. Buda
Gönül âleminden gelecek. Nefis terbiyesinde kesilen inektir. İnek senin nefsindir. Sığırın parçasından vurun maktule oda bizim beşeriyetimizdir ve diriltir canlandırır. Rabbim geçmişteki yaptığımız sadakat sıdkı yet vurmak temizlenmek. Zillete uğramamış hiç alacası yok.

İneğin otladığı yer dergâhtır. Dergâh temizlenme kapısıdır. Derviş sohbetle otlar. İnek su' da içer. Ot yer. Bark toprağı yarmaktır. Bizim halimiz topraktır. Toprağa suyu verirsek nebatat çıkar. Tohumu çıkar. Toprak insanın ilk hareket halidir. Toprak çok fakirdir.
Muhtaç' tır. İnsanın ilk meydana gelmesi topraktır. Suyu verince harekete geçer.
Mürşit su oluyor. Semadan su inşa ediliyor. Harekete geçiyorsun. Su ve ot yerken israf etmiyorsun. İnek parlak olmalıdır. Rengi sarı olmalıdır. Razılık makamıdır.

İnek süt vermeye başlar. Süt ilmin remzidir. Artık et kıyma olmaya hazırdır. Yemek olup Sultanın sofrasına gelecektir. İslamiyet' in beş şartı museviyyet mertebesi üzere görünür. Kurban şartı, Tavaf Hac, kelimeyi şahadet, Namaz, Sadaka zekâttır.

***

Fı... Ma...

Selamünaleyküm Efendim,

Seçilen hayvanın bakar olması toprağı ekip gerekli olan yarma işini onun sayesinde yapılıyor olması. İbrahim peygambere ise koç indirilmişti. Burada bakarın seçilmesi onun toprağı sürdüğü topraktan çıkacak olan nebat açısından önemli.O toprağı sürdükçe o topraktan nebat, hayat çıkacaktır. Gene ayette seçilecek bakarın daha önce hiç öt sürmemesi onun özel seçilmiş olduğuna işaret ediyor.

Bu bakarda hiç alaca olmamamsı dervişin gönlünde hiç tereddüt olamaması, tam teslimiyetle ilerlemesi gerektiğini anlatıyor. bakarın renginin özel olması dikkat çeken diğer bir nokta. Bakana sevinç veren bu renk bakana(bakmasını bilene) sevinç veren bu renk dervişin çevresine verdiği mutluluk anlamın da. Seçilen inek Allah'ın verdiği otu yiyip Allah'ın verdiği suyu içiyor ve süt veriyor. Tüm ineklerden farklı olarak sadece Allaha teslim edilerek büyümüş.

İneğin bir diğer manası da dervişin geldiği her makamı ve her makamda kesmesi gereken hayvanı yani nefsi anlatıyor. Nefsindeki ineklerin kesmesi sonucu insanı natıka geçecek. Her nefis mertebesinde nefsimizi temsil eden inek kesilecek,
böylece manevi ilerleme olacaktır.

Burada Musa Peygamber şeyhin dervişlere gösterdiği yol gibi kavmine yol gösteriyor.
Musa peygamberde sabırla kavmi için uğraşıyor. Gerektiği yerlerde Rabbine iltica ediyor ve ondan aldığı bilgileri kavmine yani dervişlerine aktarıyor.

İnekten çıkan et tek başına bir anlam ifade etmiyor. Bu eti güzelce ayıracak kasap ve onu daha sonra güzelce pişirecek usta bir aşçı lazım.

Bizde hayvan halimizle hiç bir şey ifade etmiyoruz. Usta bir aşçının elinde ateşle yana yana yemek olacağız. Burada ki başka bir anlatılansa kurban etmekte ki Kurban Makamı ki teslimiyet olmadan manevi ilerleme olmaz. Bizde İsmail Peygamberin İbrahim peygambere boynunu uzatım teslim olduğu gibi gönlümüze teslim olacağız.Tek tek sorularda kastedilense ayrı birer derece olmak üzere haçtır. Diğer değinilen nokta resulü tasdik ki buda şahadettir. Fiilen yapma namaz, darbe ile katletme zekattır.

***

Gö.... İs...

Bismillahirrahmanirrahim

Muhterem Efendım,
Esselamün aleyküm!

Öncelikle bizlere bu çalışmayı nasib eden Allah-ü Azimüşşan'a hamd-ü senalar olsun!
Hz. Muhammed (S.A.S.) Efendimize Salat-ü Selam olsun!
Siz zât-ı âliniz, bizlere böyle tefekkür ve idrâk çalışması ikrâm ettiğiniz için, zâtınıza sonsuz selâm ve şükrân olsun!

Bu kıssadaki anlatılan "SÂİKÂ" kıssasındaki gibi genelî değil, "FERDÎ" gelişmeyle ilgilidir.
Hakikat'e varmak için, bu şuhûd âleminde FERDÎ çalışmamız lazımdır.

Allah Âdem'i kendi sûretinde yarattığı üzre içimizdeki gizli hazinenin açığa çıkması için, bizdeki "BEŞER"i kurban edip, maddeden mânâya yol almamız gerekir; bu hakikat'e ulaşır isek, o zaman "NEFSİNİ BİLEN RABB'İNİ BİLİR"in idrâkına varmış oluruz. Aslında, bu da tam olarak –idrak edemeyeceğimizi idrak etme- noktasıdır. Yine bu da bir noktada aklı kurban edip "GÖNLE" iltica etmektir, teslimiyettir; zira mahluk olan insan daima Yüce Yaratan'a muhtaçtır. İnsanın kendisini bilmesi Allah'ı bilmesidir. Böylece Allah'ta "Nefahtü min rûhi" ile şereflendirdiği kulunda kendinin irfan olunmasını temâşâ eder, Celâli ve Cemaliyle.

Bu kıssaya "Ba'sü bâdel mevt" misâli açısından bakarsak, bunun insanın kendini Yaratan'ın HAKİKATİ'nin idrâkine varmak olduğunu düşünebiliriz.

Bu arada "BAKARA" sûresinde (Sayıların dilinden yazınızdaki bilgiye dayanarak)
Elif Lâm Mim ile başlamasındaki hikmeti:
67-74 ayetlerini başta Ehaddiyyet ve sonrasında açığa çıkmış

Lâm Elif olan insanda Hakîkat-i Muhammediyye açısından tefekkür etmemiz gerektiğini düşündürüyor.

Aşağıdaki enteresan buluşmada:
"BAKARA" toplam sayısı 702=9
Elif, Lam, Mim toplam sayısı 72=9

Ve lütûf buyurduğunuz gibi Mü'min suresi 40, ayet 41'de,
Hz. Musâ 9 ile ifade edilen bu Hakikat-i Museviyyet mertebesinden "Necat" olan
(13) Hakikat-i Muhammediyye'ye (13) davet ediyor.
S. 40 + A. 41=9; Bu üç dokuz buluşması dikkate şâyandır;
Ehaddiyyet, Vahdaniyyet ve Uluhiyyet açısndan diye düşünmek mümkün.

Burada Şeyh-i Muhammed TARİKAT makamında Hz. Musâ'dan görünüyor.

Ayetlere biraz daha nüfûz edersek, "BEŞER" yönümüzü kurban ederek "TAKVA"ya ulaşmış oluyoruz.Ayet-i Kerime'de "Allah indinde kulların en üstünü takvaca ileri olanlardır" diye ifade edilmiştir.

A.73 de Bu nefis terbiyesi neticesinde ortaya çıkan bu "TAKVA"nın 'SIDK' kılıcı ile kesilen ineğin bir parçası ile maktule (bizde gizli hakikate) darb ederek -Ba'sü badel mevt- olayındaki diğer anlamdaki "SAİKA" gerçekleşiyor. Bu

noktada Hakk'ın tecellisiyle Hakikat ortaya çıkıyor. Bu da bizdeki İKRA'nın başlaması denmiştir.

Hakikat makamında insan kendi nefsî varlığından geçmiş ve orada Hakk'tan başka birşey kalmamıştır. Bu noktada "Allah Abdiyyetindeki zuhuruyla Ubudiyyetine secde eder" denmiştir. Diğer bir deyişle Hakikat-i İlahiyye insanın "BEŞER" kısmını tasarrufu altına aldığında Hakk'ın fiili kendi fiili olmuştur.

İnsanın Âdemiyyetini bilmesi için (beşer+hakikat) Hakk'ın gösterdiği bir HİDAYETÇİ'ye (kıssada Hz. Mûsâ) tâbi olması lazımdır.

Kıssadaki SALİH kişinin "68, 69, 71" ayetlerindeki nitelikte olacak olan nefsi (BUZAĞI), küçük oğlu ise ormanda (DERGÂHTA) gelişen nefsinin sütüyle beslenen (İRFANİYET) yönüdür. SALİH kişi Allah'ın emirlerine uyan, HİDAYETÇİ'sine teslim olan kişidir. Dergâhta mürşidinin sohbetlerini dinlemiş (otlamış), onun nazarını almış (suyunu içmiştir). Bu sonsuz yolculuğa çıkması için insanın duygularının, hislerinin, fiziki, akli yapısının, algılamasının ve daha birçok yönlerinin bu mürşidin mer'asında yetişip süt verecek hale gelmesi (ilm-el yakiyn) gerekmektedir. Bu noktaya varmak kolay olmamaktadır. Kıssada belirtilen (erbain) 40 sene gibi bir zamanda olay gerçekleşmiştir. Hz. Muhammed (S.A.S.) Efendimize peygamberliği 40 yaşında müjdelenmiştir. Hz. Kur'an'da 23 senede kısım kısım indirilmiştir.

Bu yolculuğu tâkat nispetinde sindire sindire yapmak lâzımdır.
Bu "BAKARA"daki nitelikler;
Ayet 68'e:
1-"Ne yaşlı ne genç, ikisi ortası dinç". Burada mânâ açık, nefis kurban edilmek için yeterli olgunluğa ulaşmış.

Ayet 69'da:
2-"Rengi sapsarı, bakanlara sürûr verir". Yani RIZALIK makamında, huzur veren, teslim olmuş bir derviş.

Ayet 71'de:
3-"Ne koşulur, ne ekin sular, salma, hiç alacası yok". Kendini dünyevî meşgûliyetlerden arındırmış, nefsâni takıntıları kalmamış. İşte böyle bir DERVİŞ hakîkat yolculuğuna hazırdır.

Böylece kurban edilen NEFİS İNEĞİ'nden çıkan et (TAKVA) yani müttekî, mürşidin elinde daha da yoğrulup pişerek SULTAN MASASI'na (Hakîkat, marifet) yoluna konulacak hale gelir. Nefis terbiyesi bir CİHÂD-I EKBER'dir. Kıssada Hz. Mûsâ'ya, kavminin (içimizdeki çelişkiler, beşeri zâfiyetlerimizin ilahi yönümüze karşı durması) önce karşı gelmesi ve direnişleri, hemen bir buzağıyı kurban etmeyip, güçlük çıkarmaları, anlayamamaları bu mücadelenin ne denli mânialarla karşılaşacağını ifade ediyor.

Çok SABIR, SEBÂT, GAYRET, MÜCÂHEDE ve MÜŞAHEDE isteyen bir seyirdir bu. En çetin savaşı kendi içimizde veririz.

Buradaki "FİRAVUN" bizim hevâ ve heveslerimizle asıl benliğimizi örten "BEŞER" yönümüzdür. En ilkel şekliyle "HAYVAN-I NÂTIK" yönümüzdür.

"BAK-ARA" başlığı ise üzerinde "HÜVE" yazan çok güzel bir deyişi hatırlatıyor:

"O'nu aramakla bulamazsın, ancak O'nu bulanlar arayanlardır" denmiş;bu deyiş bize gösteriyor ki işin başı irademizi kullanarak o işi talep etmektir.

Fakat ayet 67'de, Hz. Mûsâ ümmeti (beşer yönümüz) mürşidlerine karşı çıkıyorlar. "Bizimle alay mı ediyorsun?" diyorlar. Bu mücadelede mürşid ALAYIN hak nezdinde kabul edilemez bir CAHİLLİK olduğunu söyleyerek o da Allah'a teslimiyetle irşad hizmetini yerine getiriyor. Kavmi ise TARİKAT mertebesinde NEFS-İ EMMÂRE'deler.

Ayet 68'de ise "Rabbine dua et" dediklerinde, dışarıda uzakta bir RABB'e inanıyorlar. Burada TENZİH makamında 'İKİLİK'teler.

Ayet 70'de "Hangi sığır olduğunu kestiremedik" derken
kendilerini LEVM ediyorlar. LEVVAME mertebesindeler.
Yine ayet 70'de
"Bununla birlikte, biz Allah dilerse, onu elbet de buluruz" diyerek kabullenmeyle LEVVAME mertebesinin RIZALIĞINDALAR.

Ayet 71'de
"Şimdi HAK ile geldin" derken, ilahi ilham alıyorlar; MÜLHİMME mertebesindeler.
Ayet 71'de ineği boğazlamalarıyla gönülleri itminan buluyor.
MUTMAİNNE mertebesindeler.
Yani Allah'ın emirlerini harfiyyen yerine getirmeleri aşağıdaki ayetle dile getirilmiş oluyor:
"Ey o rabbine mûti olan nefs-i mutmainne! Sen dön o rabbine; hem râdiye olarak, hem mardiyye'de / Sen rabbinden hoşnut, rabbin de senden hoşnut, gir kullarım içine, gir cennetime!"

Ayet 72'de, kıssada evvelce nefislerinin örttüğü hakikati ve içsel çatışmalarını aksettiriyor. Böyle bir başlangıç olsa dahi nefis terbiyesiyle Allah'ın bu örtüyü kaldıracağını, "HAK gelince BÂTIL'ın zehâk olacağını" kesin bir dille ifade ediyor. Bu da ayet 71'de mutmain olan nefsin bu yolculukta olanları daha kapsamlı açıdan kavramasını, bir idrâkten ileri bir idrâke sıçrayışını Allah'ın bizzâtihi yapacağını anlatıyor.

Burada şey'iyyetimizden kurtulup,
hakikatle ortaya çıkan TAKVA irfaniyet yolunda bizlere değişmez bir "REHBER"dir.
Çok süreklilik ve ihtimam isteyen bir yolculuktur bu SEYR-İ SÜLÛK.

Ayet 72'ye bağlı olarak anlatılan kıssada, amca denilen kişi ÂDEM, oğlu, âdem oğlunun hakikatini gizleyen İÇ DÜNYASI, mirası da ADEMİYYET'i oluyor. Bu mirası hak eden amcanın oğlu, yani hakikate ermiş ADEM GÖNLÜ olarak görünüyor. Yeğenleri ise, insanın iç dünyasındaki hevâ ve hevesleri bu gönlü

örtüyorlar. Aslında buradaki hakikati meydana çıkarmak için ademoğlunun gönlünün örtülmesi, bir manada onun katledilmesi Allah'ın iradesine bağlıdır. Bu örtülmüş hakikatle iç dünyamız karmakarışık oluyor ki bu da hareket noktasıdır, irfan olunmakta; böylece Seyr-i sülûktaki imtihanlarımız başlar. Bu ademoğlunun hakikatini örteni bulup çıkaracak olan da yine kendi hakikatine varmış (nefis ineğini kesmiş) bir derviş oluyor.

Hakikatin sahibi Allah kuldan görünen hakikati ile irfan olunmaktaki seyrini temâşâyı zevk etmektedir. Takvanın dirilttiği maktûlle insan dirilir. Neticede Hakikat (Ehaddiyyet) hakikatle (kesrette vahdet) bulunur. Yoksa birbirini tanımayan, özdeşleşmemiş iki nokta oluruz. Bu özdeşleşme yolu da Seyr-i Sülûktur, ASLINA RÜCÛ ETMEKTİR; bu da ölmeden ölmektir. "MUTU KABLE ENTE MUTU". O da nasip olursa diyorum; zira Allah hidayete erdirmedikçe bu mümkün olmaz. Bu noktada "LA FÂİLE İLLÂLLAH" işin derûnundadır.

***

Ayrıca bu ayetlerde Mûseviyyet mertebesinde
İslamiyetin beş şartının sırda yerine getirildiğini görüyoruz.

Bu beş şartın başında, Mûsa'nın rabbi kavmine Bakarayı kurban emri;
hadise "Kurban emri" ile başlıyor.

1. KURBAN ŞARTI
2. Kurban edilecek bakaranın hususiyetlerinin belirtilmesi,
o makam etrafında (TAVAF) Bunu kabul edip tatbik edenler için (HACC)
3. Musa'nın rabbinden aldığı üzere talepte bulunmasını kabul ile Rabbi irsaliyyet üzere Resûl'ü tasdik ki Resûlullah makamının şehadeti; Kelime-i şehadet, Risâlet-i şehadet.
4. Emir edileni fiil olarak tatbik etmekle Resulün dediğini aynen yerine getirme (NAMAZ)
5. Kurban etmekle ve Bakardan alınan parça ile darb etmekle SADAKA (SIDK-SADAKAT) Hayatiyyet ve Hakikat'i ortaya çıkarmakla ZEKAT, maktûlü katleden katili bulma hakikati.
6. Buna "alacası olmamakla "ORUCU-Kesrette Vahdeti" ilave edebiliriz.

Bu mübarek çalışmayı aşağıdaki Hz. Muhammed (S.A.S.) Efendimizin Hadis-i Şerifiyle bitiriyorum:
"MEN AREFE NEFSEHU AREFE RABBEHU"

En derin hürmetlerimle, Muhterem Efendim!..

Muhterem Efendim
Bu BAKARA sûresi üzerinde çalışırken gece gelen mısraları
siz efendime aşağıda arzediyorum;
05 Kasım 2010, Cuma

BURCUNA DEK

Burcuna erenedek "ÂDEM" olmaya geldim.

Kapını açtığında kulun olmaya geldim.

Buyur ettiklerinde "KEREM'ine" vararak,
Yirmi sekiz "PEYGAMBER" yolun olmaya geldim.

Sunduğun ilâhiyi terennüme başlarken,
Mızrabınla vurduğun teller olmaya geldim.

Her titreyiş bir fîgân "HAY" sırrının içinden...
Ufku saran "HAKÎKAT" burcundan görünedek,
"CÂNÂN" olmaya geldim.

Canda cânın kabûlü meğer ise "MEY" imiş,
Amma, ÖZÜNDE ÖZÜ üflenen bir "NEY" imiş!
Gö.... İs…

Gö.... İs…
17 Kasim 2010

Muhterem Efendim,
Esselamun Aleykum!

Siz Efendime, 14 Kasim, 2010 tarihli "BAKARA" suresi uzerindeki gonderdigim calismamda iki noktayi eksik biraktigimi farkettim.

Bunu ek olarak asagida size arzediyorum.
Ayet 67ye bagli "SALIH KISI ve OGLUve BUZAGISI "uzerine olan paragrafta, sozu gecen buzaginin -buyunce DERISI DOLU ALTIN ile satin alindigi- ifade edilmistir. Burada, derisi dolu altin irfan yolunda yapilan NEFIS MUCALEDESI (Riyazat, tefekkur, mucahede, musahede, sabir, sebat, gayret, tebea, tevea)'i yi
temsil ediyor.
Yani bu yola bas koyarak amellerimiz karsiliginda bir irfaniyyete ulasabiliriz;
bu noktada samimiyyetle takatimiz nispetinde gayret edip, Allah'a teslim olmak sartiyla...

Bu temizlenen nefsi (oldurulen) almak icin,
risaletten gelen emirleri yapmak durumundayiz.
Bu da gerekli calismayla mer'adaki -OT-SU
ve bundan SUTolan -ILM-EL YAKIYN,
inek kesilince elde edilen ET-AYN-EL YAKIYN
ve mursidin elinde islenerek varilan
-HAKIKAT-MARIFET-HAKK-EL YAKIYN' e ulasmak mumkundur;
ancak gayretlerimizi ve amellerimizi mulk edinmemek sartiyla,
sadece Allah rizaligi icin calismakla...

Ayet 74de "Onun arkasindan Musa kavminin kalpleri katilastil" deniyor.
Bu ifadenin Hz. Muhammed(S.A.S) Efendimizin cagdasi olan Yahudi bilginlerine hitabi oldugu ifade ediliyor. Kendilerine maneviyyat kendini actigi zaman SUPHE ve VEHIME dusuyorlar, kalpleri kasvetleniyor, KATILASIYOR.

Imandan uzak beseriyyetleri galip geliyor. Hicbir sey onlari yumusatamiyor. Kalplerine SEKAVET hakim oluyor. Kiside eger Allah korkusu yoksa, mahlukata sefkat yoksa, gozler yassiz ise , kalpleri kasvetliyse, kisi hirs ile dunyaya duskun ise, bu kiside kalp tas gibidir; bu kisi HAYVAN-I NATIK olan beserdir.

"Kendisinden nehirler kaynayan taslar..." Icinden 12 pinarin ciktigi, 12 mertebenin gorundugu gonuldur. 12+5 Rahman noktasindan ruhun mertebesi HAKK-EL YAKIYN olarak gorunuyor.

"Catlayan ve bagrindan sular fiskiran taslar..." Ruhun nurlarinin zuhur ettigi kalp, gonul AYN-EL YAKIYN'dir.

"Allah'in hasyetinden yerlerde yuvarlanan taslar..." Kalpteki hasyetle, Esfel-i Safiliyne inmis ve Esma Aleminde SECDE haline gelmis. Ademiyyet noktasindan olan gonuldur, ILM-EL YAKIYN.

Neticede butun bu Seyr-i Suluk, kaynagi Kadir'i Mutlak olan bir SISTEM'dir. Sistem deyince, aklimiza bir olusumun meydana gelmesinde temel sartlarin tumu olarak dusunuruz. Bu arif olma yolundaki temel yapi butunuyle Hz. Kur'an ve Nebi ve Mursellerin gosterdikleri rehberlige dayanan bir seyirdir. Dolayisiyla Allah'u Azimussan'in emri disinda bir yol bizleri daima husrana ugratacaktir; zira AKL-I KULL' un gosterdigi yol her turlu dusuncenin fevkinde olan FEVZ-EL AZIYM'dir.

En derin hurmetlerimle, Muhterem Efendim!..

***

Gü... Ku....

Muhterem Efendim, **"Bir hikaye bir çok yorum"** isimli tefekkür geliştirme serisinin üçüncüsü olan "**Bakara hikayesi**"ni kendi idrak ve anlayışıma göre açıklamaya çalışacağım.

(2/67) Bir vakitte Musa kavmine demişti:
Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor,
Ay dediler: bizi eğlence yerine mi koyuyorsun?
Dedi: Öyle cahillerden olmamdan Allaha sığınırım.

Ademiyette yalnız kelimeler vardı. Ademe "La takribu haza şecere" emri verilmiş, ancak Adem Havva'sına uyarak emre itaat etmemiştir.

Museviyette ise kelimeler kellime dönüşmüş ve kellim tatbikatı ile irsaliyet ortaya çıkmıştır. Rabbıyla konuşan Musa rabbından aldığını kavmine intikal ettirmiştir. Ademdeki risalet Musa'da resul olarak ortaya çıkıyor. Emir itibarıyla, meleklere "halife ce'al edeceğim", Adem'e "şu ağaca yaklaşma" emri ne ise, Musa'ya bildirilen "söyle kavmine bakare kurban etsin" aynı şeydi.

Firavun zamanında putlaştırılmış olan bakara (Apis öküzü)nın kesilmesi yani putların kırılması gerekiyordu. Kavmin, "Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun" demeleri ineğe kutsallık atfetmelerinden gelebilir. Mısırlılar ineği tanrı kabul

ettiklerinden İsrailoğulları da buzağıyı kutsal tanıyorlardı. Tevhid dininden Allah'tan başka hiçbir şey kutsal kabul edilmeyince ineğin kesilmesi gerekir ki şirk ortadan kalksın. Musa bunu bildirince onlar da bu inanışlarından dolayı hayrete düştüler. Bunun üzerine ineğin niteliklerini sorarak işi sürüncemede bıraktılar.

(2/68) Dediler; bizim için rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin,
Dedi: Rabbim şöyle buyuruyor:
Bir bakare ki ne yaşlı, ne genç, ikisi ortası bir dinç,
haydi emrolunduğunuz işi yapın.

(2/69) Bizim için dediler : Rabbine dua et, rengi ne imiş bize beyan etsin, Rabbim,
dedi, şöyle buyuruyor: Bir bakare ki sapsarı, rengi bakanlara sürur verir.

(2/70) Dediler : Bizim için rabbine dua et, nedir o bize beyan etsin,
Çünkü o bakare bize karışık geldi, hangi sığır olduğunu kestiremedik.
Bununla birlikte biz – Allah dilerse onu elbette buluruz.

(2/71) Rabbim, dedi: şöyle buyuruyor:
Bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma, hiç alacası yok,
Bunun üzerine o bakareyi boğazladılar, ki az kaldı yapmayacaklardı.

Burada kesilmesi gereken inek tam bir dervişi anlatmaktadır. Bir devişin derviş olabilmesi için 16-20 sene geçmesi lazım. Yani ne genç ne yaşlı, karar bulabilmiş olsun.
İneğin kesilmesinin karar verilmesi 40 yılı buluyor. Yani 4 nefis mertebesinden, emmare – levvame – mülhime – mutmaine, geçilip nefs-i radiyeye gelince, dervişteki nefsi keserek hay ismi ortaya çıkar. Nitekim ineğin renginin sarı olması da bu makamı işaret eder. Nefsi radiye razı olan nefis anlamınadır. Tevekkül, sabır, teslim ve rıza halinde olmasıdır. Tezekkür ve tefekkür içindedir. Burada dervişteki nefsi boğazlayarak HAY ismi ortaya çıkar ve yeni bir hayat verilir. Diğer bir ifadeyle bizdeki zulmedilen nefsi öldürmemiz gerekir ki yeni bir hayat ortaya çıksın. Nefsimizin heva ve hevesi kesilmedilçe hakikat ortaya çıkmaz. Asıl cihat budur. Nefsimize zulmederken hayvanlığımızı bırakıp insanlığımıza rücu edeceğiz. Hayvan-ı natık bakış açısından insan-ı natık bakış açısına geçeceğiz.

İnek yaşarken süt (ilmi ilahi) verir. Kesilince et olur, yemek olarak bir sultanın sofrasına konunca da uruc eder. Hayvan hayrından insan hayrına gelir. Diğer bir ifadeyle süt ilmen, yemek aynel, sultan sofrasında da hakkel olur. Derviş de bağlı olduğu gönülden ilmi ilaheyi alır, mürşidini giyindikçe aynel olur ve bağlı olduğu makam zati evliya ise de hakkel olabilir.

Salih bir kişinin ineğinin kesilmesi, nefsimizin belirli mertebelerden geçtikten sonra Radiye makamına gelince kesilmesi diyebiliriz. Nefsin heva ve hevesi kesilecek ki hakikat ortaya çıksın. Ölü olan hakikat dirilecek, nefsi safiyeye gelebilmek için içimizdeki inek ölecek.

Sürülmemiş olması, dünyevi maksatlara dönük değil. Otunu yer, suyunu içer, sütünü verir. Salih bir kişinin ineği zaten dünyaya dönük olamaz. Elmas pırlantaya ehil bir elle, derviş insanlığa mürşit eliyle dönüşür. Salih kişinin ineği Allah'a teslim edilmiş, Allah'ın himayesinde büyümüş ta ki oğlu büyüğüp de akli baliğ olup pazarlık yapabilecek yaşa gelinceye kadar. Pazarlıkta da ineği derisinin dolusu altın karşılığında verdi.

Ne koşulur arazi sürer, ne ekin sular, hiç alacasi yok olması – bu özellikler de onun hür olduğunu gösteriyor. Müsellem, hür bir şekilde teslim olmuş, hiç bir alacası yok Dervişin hali de böyle olacak, hür olarak kendi iradesiyle mürşidine bağlanacak ve mürşitte fani olacak. Mürşitte gönül bağı kurmadan, teslim olmadan br adım ileri gidilmez.

Az kaldı yapmayacaklardı - İneğin boğazlanmasına kadar 40 yıl geçiyor. Yani 4 mertebeden geçmeden Hakka ulaşılamıyor.

(2/72) Ve o vakit bir kimse katletmiştiniz de hakkında birbirinizle atışmış, üstünüzden
atmıştınız, halbuki Allah sakladığınızı çıkaracaktı.

(2/73) Onun için dedik ki, o bakaranın bir parçası ile maktule vurun, işte böyle Allah
ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir, gerek ki akıllanasınız.

Burada Allah'ın bilici olması anlatılmaktadır.
Allah gizlenenleri bilir ve ibret olması için böyle olaylar meydana getirir.

Maktulun dirilmesi ile ba'sül bade'l mevt sırrının ayan olması anlatılmaktadır.
"Allah isterse ölüleri diriltir" lafzı birçok yerde işlenmiştir. Hz.İbrahim'de kuşların canlanması, Hz.Musada bakaranın bir parçası ile maktule vurarak maktulün dirilmesi, Hz.İsa'nın ölüyü diriltmesi gibi olaylarla açıkça gösterilmiştir. "Saika - yıldırım" kıssası da diğer bir misal idi. Biri genel diğeri ferdi idi. Kişinin takadı üzerinde, kendi idrakı dışında bir hususu hududunu aşarak talep etmesi ile müsbet veya menfi seika (ölüm uykusu) haline geçer. Bakara 2/55-56 d belirtildiği gibi, "Ya Musa, aşikare Allah'ı görmedikçe asla sana iman etmeyiz." "Bu halde size yıldırım çarpmıştı. Siz ise bakıp duruyordunuz. Sonra ölümünüzü müteakip dirilttik ta ki şükredesiniz". Bu ayetler de (ba'sül bade'l mevt) öldükten sonra dirilme sırrını açıkça göstermektedir.

(2/74) Sonra bunun arkasından kalpleriniz katılaştı, şimdi onlar taşlar gibi hatta daha
duygusuz, çünkü taşların öylesi var ki, içinden nehirler kaynıyor, öylesi var ki
çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor ve öylesi var ki Allah'ın haşyetinden yerlerde
yuvarlanıyor, sizler ise neler yapıyorsunuz, Allah gafil değil

En’am 6/12 de de ”Sonra siz hala şüphe ediyorsunuz, o kalpler taşlar gibidir. Veya kasvet/katılıkça da şedid/şiddetlidir,” manasına gelir. Tıpkı taş katılığında sertlik.

Kalplerin kasvet ve sertlik vasfına sahip olması, hiçbir şeyden ibret almaması da
öldürülen kişinin yeniden dirildiğini işitmelerinden, maymun ve domuza çevrilmelerinden,
dağın üstlerine göğe kaldırılmasından, bunlardan başka kendisiyle dağların yeniden oynayacağını, kayaların yumuyaşacağı, felaket ve musibetleri işittikleri bir durumdan sonra o kalpler yine taşlar gibidir. Yani şiddet ve kasvetliğinde taş gibi oldu. Onların kalplerinin sertlikte, demir, bakır, tunç ve diğer sert şeylere değil de taşa benzemesinn hikmeti şudur. Demir ateşte yumuşar. Diğer metaller de yumuşamaya kabildir. Ancak taş ateşte yumuşamaz. Onu ancak cehennem ateşi yakar. Bundan dolayı kafirin kalbi taşa benzetilir. Fakat taşlardan bazıları vardır ki, içinde büyük yarılmalar olup kendinden su fışkırır, bazılarından ırmaklar kaynar. Bazıları da Allah haşyetinden yuvarlanıyor, dağın tepesinden dibine iniyor.

Bu yahudilerin kalpleri ise, Hak’ka boyun eğmiyor, yumuşamıyor, korkmuyor ve kendisine emredilen şeyleri yapmıyor. Allah ise amellerinizi biliyor. Oysa taşlar anlama melekesinden yoksun oldukları halde Allah’a boyun eğerler. Allah’tan korkar ve hatta Allah korkusundan paramparça olurlar. Kafirin kalbi ise, kendisinde anlama yeteneği olduğu halde Allah’tan korkmuyor ve kalbi yumuşamıyor.

Efendi babamızın bize “Bakara 2/67-74 ayetlerinin yorumlanmasını kurban bayramına kadar yapın” demesindeki hikmet de herhalde İbrahim kıssasındaki İsmail’in teslim olması, dağdan gelen koçların kesilmesine denk gelen bir zamana kadar bu yazıyı teslim etmemizi istemesi, Rabbimin Musa’nın kavmine ineğin boğazlanmasını dilemesi gibi bizim de biran evvel teslim olup içimizdeki ineği boğazlamamızı istemesidir, diyebiliriz.

***

Gü… Ça…

Selamun Aleyküm. Ellerinizden saygıyla öperim.

Bakara 67 – 74 ayetleri dervişin seyr-i sülûkunu anlatıyor.
Bu ayetlerde 7 nefs ve 4 makam var. İlk ayetlerde Musa’ya itiraz dervişin ilk halidir. Bilgisizliğinden itirazdadır. Bu yola, doğru ve yanlış ile çıkılır. Kâmil mürşidi bulan evlat artık ona teslim olur. O kâmil zat ne yaşlı, ne genç derken mürşidin manevi halini anlatıyor. İnsana sürûr veren sarı renk; derviş başkalarına sürûr verirken kendisi mürşidinin huzurunda yanlış yapmamak için rengi sararmıştır. Ne zaman ki mülk edindiği geçmişten getirdiği takıntılardan kurtulur, artık ineği kesmiştir. Evlat artık mürşidinden doğmuş bir bebektir . İneği salih bir kula teslimi evladın bebek mesamesinde olan halinin irfaniyete ermesidir. Tarikat yolunda yetişen derviş bir bedel ödemeli ki Hakikat’e geçebilsin .Kendisine, kendi anlayışına göre, maddenin de mana

olduğunu anlayan derviş, maddeye de sahip çıkmaz, verebileceği kadar verir; artık o maddeden de kesilmiştir. Her şeyin Hak olduğunun farkına varır. Hiçbir şey onun değildir. O Hak'da yok olmuştur. Bu makamlardan geçen derviş, her makamda 7 nefs mertebesini yaşar. derviş bu hale gelince Rabb'i ona bir çok ödüller verir. O bunları mülk etmez. Sadece Rabbimin der ; her şey Rabbimin der. Bu yollardan geçen artık hacı olmuştur. Kurbanını kesmiş, Hakk'a teslim olmuştur.

Bakara 67 – 74 ayetleri sohbetinden sonra yazdırıldı :

Rabbimin lütfu ile,
Şükür Dergâh'a geldik,

Arkamıza bakmadan,
Cân'ı yollara serdik,

Nefsin tuzaklarından kurtulup,
Başı vermeye geldik,

Hâk dergâhı deyip de,
Cânlar vermeye geldik,

Hakk'ın dergâhında başlar verilesiymiş,
Verdiğin başında canlar dirilesiymiş,

Rabbin isimleri sende görülesiymiş,
Sen Rabbinde, Rabbin sende,
Bu böyle bilinesiymiş.
Gü... Ça...

***

Gül... Öl...

selamun aleyküm iki gözümün nuru efendim,

Bakara 67-74 ayetleri nefsin heva mertebelerini (Emmare-Levvame-Mülhime) anlatıyor.
Mürşidine teslim olan mürit
bakarını eski putlarından ve takıntılarından kurtulması gerekir.

Mürşide teslim olan evlat İsmail gibi teslimiyeti yaşamalı ki bakarını kesebilsin.
Bakarını kesen manevi hayatta can bulsun.

Kurban bayramımız hepimize mübarek olsun..

Ellerinizden öpüyorum.

***

Ha… Gü…

Efendim,

Allah'ın inşa ettiği bedende Hz.Muhammed kemalatını Bak - ara diye emrediyor.
Çünkü Bakara Suresi Hz.Muhammed'in gelişine haber veriyor.
Sizlere gönderdiğim hidayetçiye uyun diye emrediyor.
Rab'bın bizleri gönlümüzün hidayetçisi Resulumle birlikte olmayı hidayet etti.
Elhamdülillah

Hayırlı günler dilerim. Ellerinizden öperim.

***

Ha… Em…

Euzübillahimineşşeytanirraciym
Bismillahirrahmanirrahiym,

Bir bakar kesilmesi emr olunmaktadır. (Terzi babanın, bizden kurban bayramına kadar cevapları istemesini düşünürsek, vermiş olduğu vazifenin kurbanları mı oluyoruz?)
Öncelikle kesilecek buzağın kesilecek duruma gelmesi için neler yapmalıyız? Onu besleyip büyütmemiz zamanı gelince kesip, diğer buzağıyı büyütmeye geçmeliyiz. Her nefis mertebesinin kendi içerisindeki aşamalarında, bir çok kesilecek inekleri (putları, takıntıları) vardır. O sarı ineğin kesilme vakti gelene kadar acaba kaç inek kesildi. Burada kesilmesi emr olunan inek için, içi altın dolana kadar değer istendi. Almak isteyenler bu ederi verirken zorlandılar, o ineği besleyip büyütmek o kadar kolay olmasa gerek, ne zaman ki lehül mülkü lehül hamdü hüve allahül külli şeyin kadir hakikati ortaya çıkacak, hak makamı görünecek, o renkte hiç alaca olmayacak, her şey yerli yerinde ekmel mükemmel olacak, o zaman inek kurban edilecek hak ortaya çıkacak. Kaç senelik haccını bir ekmeğe verip, ekmeği de köpeğe atması gibi mülk edinilen haccını kurban etti, hak geldi batıl zehak oldu. Fazla olanları köpeklere atacaksın, ziyan olmaz.mülk edinilen elbiseler atılacak, soyunulanacak.

Adem bizim şeriat halimizi, musaya gelmekle museviyet makamını, tarikatın şeriatı,tarikatı, hakikatı, marifetini görmekteyiz. Melekler, ademe süphaneke dedi. İblis etmedi. Elbise giyip, mülk edinme halin ile tevhid üzere giremezsin, ihput aşağıya in dendi. İblis de muhles kulların hariç diğerlerini azdıracağım dedi. İzin verildi, kıyamete kadarda izinli.

Firavunlukta bakara büyüyor, musaya, tenzih mertebesine, oradan isaya teşbih mertebesine, sarı inek hiç alaca olamadan kesilecek iseviyet makamı, oradan muhammediyed makamına tevhide gelinecek.

Musada, bakara kurban etsin emr yerine geldiğinde adem ortaya çıktı. Bu aşamaları anne karnında bir bebeğin bir nutfeden olup ete, kemiğe, ruha, nura bürünüp oluşması, anne karnında kapalı olarak gelişmekte, (mürşidde de dervişler aynı şekilde gelişmekteler) aynı oluşum çocuk dünyaya geldiğinde, gözlerimizin önünde aynı oluşum oluşmakta (zahir de batında) ademin tüm aşamalarını her bir çocukta, ademde olduğu gibi tekrar tekrar izlemekte, görmekteyiz. Adem ve havva seneler önce vuku bulmasına rağmen şimdi de her an oluşmaktadır. Sadece o zamana atfedilmemeli bunu şimdi de görebilmeli yaşayabilmeliyiz. Ademde allah kelimeleri öğretti, musada kelimeyi konuştu, isada kellim kelimenin kendisi oldu, nefis irfan olduğunda sarı inek kurban edilecek iseviyet makamı görünecek, muhammed de de kelimullah olacak, kelimeyi tevhid olacak. Bu süreci bir bebeğin dünyaya geldiği zamandan itibaren de gözleyebiliriz. Bebek daha kelimeleri bilmiyor. Adem gibi. Ne oldu, önce dünyaya gelen bebeğe kelimeleri öğrettiler. Takliden öğrendi. Önce kelimenin kendisini sonra sözlük anlamı fiilini, ruhunu, nurunu öğrenecek veya öğrendi. Bu potansiyel ademde var. Aynen ademdeki oluşum gibi. Allahtan rahmet isteyeceğiz. Kalp mutmain olsun, allah dilerse halleder. Kefa billahi vekila. Dağların üzerine atılan kuşlar (kelimeler, esmalar) günü gelince geri gelecek sana hizmet edecekler. Aşure olunca haydi yemeğe, gemiden inip halka karışılacak.

Doğduktan sonraki zaman süreci içerisinde giyindiğimiz elbiseleri tek tek çıkartıp (mertebesine göre inekleri kesip) bakara 67-71 emr olunanı eyvallah dediğimizde hakikat görünecektir. Ölü dirilecektir. Sır açığa çıkacaktır. Görünür olacaktır. Nefsi mutmain olur. Nice yaşayan ölüler vardır. Hayvanı natık gelir hayvanı natık gider.
Sarı inek kurban edildikten sonra iseviyet makamı görünür. Ölülerin dirildiği makamdır. ölümden sonra dirilme ba's ba'delmevt sırrı açılır.

Ağız allah mührü ile mühürlenir, eller konuşur (amellerimiz), ayaklar şahid olur. (ileri, geri, sağa, sola gittiğimiz. 4 yönden) İman sınav olur.
Musa tenzih mertebesinde görünüyor. Musada beni görünce esmalarda allahı görmeye geçilecek. Allahı mürşitde musada görünecek. Geçmişte haksızca mülk aleminde varis olup oturtma hallerimizden dolayı suçluyuz. Bu ineği mürşitin yaptığı sohbet, verdiği nazar ile yedirip içereceğiz ki onun ağırlığı kadar, ne kadar iktisap ettiysek, herkesin ağırlığı farklı olacak.

Dervişleri bakara, mürşidi kuran diye görüp, mürşidin yaptığı sohbet de, sohbetti ilahi yani kuran olacağından, derviş mürşidini dinleyerek, bakar otunu yiyecek, bakarın yediği ot sıradan bir ot olmayacak, sohbeti ilahi yani kuran olacaktır. Nazarını da alıp beslenecek. Sütü de ona göre olacak. Sütünü de vermek zorunda. İşte öyle bir inek kesilirse, uygun bir yerinden alıp makdule vurulursa o "beni bu katletti." Diyecek. Bu tarikatta olan bir çalışma hakka gidiliyor. Beşeri benlikten heva benliğine geçilir. Hak geldi batıl zehak oldu. Benim dilememdir sizin dilemeniz görünür.

Bu ayetleri islamın 5 şartı olarak museviyet mertebesi üzere de düşünebiliriz. Yaş, renk, gibi hususiyetlerle kurbanın nasıl olması gerektiği tanımlandı. Bu tavaf, bunu kabul edip yapması hacdır. Resulu kabul edip bunu yapması o mertebenin kelime i risaleti, kelime i şehadeti olur. Emir edileni yapmak bu mertebenin namazı, kurban edilerek çıkan şey yani takva ile darp etti bu da sadaka ve zekattır. Kurbanın nasıl olacağı, özellikleri, kusurlardan uzak gibi hususiyetlere dikkat etmek, sakınmak oruç olur. Makdul beşeriyetimiz o halimizdir. Ona darp ederek katl isminin hakikatini anlamış olmak, allahın diriltmesiyle karşı karşıya kalmak demektir. Murad olan manevi dirilmeden hissement olunur.

Amin. Selamlar.

***

Me... Ka....

Selamün aleyküm Muhterem efendim,

YORUM :
Düşünebilen akıl için, tek bir hücreden meydana gelen insanın, var oluş mucizesi dahi iman ile teslimiyetine yetmesi gerekirken, idrakımızı perdeleyen hevesler ile nefsimize yaptıgımız zulüm, bizi beşeri benliğimize esir eder.

Allah, Hz.Musa'nın kavmi gibi, etrafımızı saran dünya heves ve arzuları ile donatarak, kendi ellerimizle yaptığımız Lapis buzağısına taptığımız, Firavun kavmi gibi, nefsimize köle olduğumuz karanlıktan, aydınlığa, başka deyişle kölelikten hürlüğe geçebilmemiz için, ve bu yolda vermemiz gereken cihadın aşamalarında, yolu gösteren ayetleri ile, katledilen noktanın hakikatine varabilmemiz için, kendimizdeki ineği bulup kesmemizi emrediyor.

Çocukluk ve gençlik çağlarımız, biolojik, çevresel ve ilahi etkilerle yoğrularak bizi, bazen geç, bazen erken olgunlaşmış bir akla getirebilirse de, biolojik yaşımız ve aklımız ile dünyayı,ve gene aklımız ve ruhumuz ile mana alemini kavrayabilecek, idrak edebilecek niteliklerimizi kazandığımızda, çok geç olmadan, bu niteliklerimiz solmaya başlamadan, hakikati 'bak' ıp 'ara' malıyız.

Ne geçmişimizdeki takıntılarımız, inandıklarımız, taptıklarımız ile ve, ne de olgunlaşmamış bir akıl ile hakikati bulamayız. Akıl, salih amelleri işlemeyi idrak çağına gelerek
insan olmayı istediğinde, cahillik ile nefsinin heveslerine tabi olmaktan Allah'a sığınarak dua ve tövbe ederek dilediğinde, yol görünür olur. Artık, derviş namzedinin önündeki kapı, Mürşidinin kapısıdır. Derviş, herşeyini Allah'a teslim etmiş, salih bir kul olan Mürşidinin himayesine gelene kadarki, kendi aklının doğrularını ve yanlışlarını terkedip, 'feta gençliğine', işlenebilir elmas kıvamına gelebilme yolundadır artık.

Selam alan gönlün, selam alan sohbetinde yetişmeye gelen derviş, nefsini, imanı büyüyene kadar, asıl hüviyetine döndürülmek için, sırat-ı müstakim olan 'Hak merasına' teslim eder. İlahi sohbet olan 'otu' yer, Muhammed'i

hakikatten gelen ilahi feyzi alarak 'su'yunu içer, aklı iyice olgunlaşana dek gelişir, sütüyle ve etiyle mükemmel hale erişince, nefsi kesilecek hale gelir. Sütü ile 'ilmen', kesilince 'aynel', eti ile usta ahçıların elinde Allah'ın isimleri ile değişik lezzetlerde pişirilerek, letafet kazanarak Sultan'ın sofrasına sunulan yemek halinde 'Hakkel' yakin olur.

Allah aşkı ile hasretten sararan benzi, Sevgili'nin nuru ile parlar. Hak sözünü beyan eden Gönül ile razılık öğrenilir. Hayra ve şerre aynı aşk ile bakabilmek, bilinir olduğunda, Allah'ın razılık ismi dervişten görünür hale gelir. Bu salih kulların simasıdır ki, ancak dünyevi heveslerin terk edilerek, mana aleminin gözlemlendiği ve yaşandığı yüzlerdeki, gönül gözü ile bakanların görebildiği nurdur.

Dünyevi maksatlar ve hırslardan uzaklaşmış, içinde hiçbir alacası, şüphesi kalmamış olarak, beşeri benliğini feda edebilen dervişin, vücut varlığının kılıfı olan derisinin içi, Allah'ın ilahi hazinesi ile dolarak ışıldar. Allah'ın ilahi hazinesinin altınları, gönlü zenginleştirir. Ve sonsuza dek değeri düşmez. Ancak gerçek yokluğa erişebilmek için, bu hazinenin de gerçek sahibine teslim edilmesi gerekmektedir. Yokluk denizindeki tadı alan Derviş, beşer nefsini yok edebilme noktasına erişir. Ve nefsi karartan ne varsa temizleyerek, nefsin hayvan-ı natık noktasından beslenen aklını, sadakat kılıcı ile, Muhammedi hakikat noktasıyla kurban eder.

Son ana kadar mekir ile, idrakını perdeleyen heves ve vehimlerle süren mücadelesini fikrin, fiile dönüşmesi ile kazanır.

Geçmişte, hakikatin ortaya çıkmasına engel olan nefsin dünyevi heveslerine uymakla, Allah'ın talip olduğu noktayı katletmişizdir. İşte bu günahımız ile Allah, bizdeki hayatiyeti(maneviyatı) ortaya çıkararak, nefsimize zulüm noktasındaki halimizi bize gösterir, ortaya çıkartır.

Ölüye vurulan, vuslat çağrısıdır. Bunu duyunca dirilme başlar. Bunu yapan Talip olan Allah'tır. Katlettiğimiz, ihlas olan noktadır.

Ölen kurbanın etiyle vurduğumuzda, insanlığımız ortaya çıkarak, Muhammedi hakikate geliriz. Borçlu ve alacaklının buluşması gerçekleşir.

Dervişin mertebelerden geçmesi, her nefis mertebesinin kendine benlik izafe eden ineğini, kurban etmesidir. Bu bir geçiştir. Hicrettir. Her mertebe ve makamda bu hicret yaşanır hale geldiğinde, irfan olunma seyrinde, halden hale geçişler, kurtuluşlar, sürer durur.

İrfaniyet seyrimizdeki mertebeleri aşma sevinci de Allah'a aittir. Eger onu mülk edinirsek, bu, teslimiyetimiz ile aramızda engel oluşturur. Maneviyata yönelen nefis ile mekir oynamaya başlar. Vehim ve şüpheler kalbi katılaştırır. Beşeriyeti, maneviyatını örtenlerin haline dönmek, hayatiyeti zedeleyerek, hatta durdurarak taşlaştırabilir. Ancak, kudret asasıyla vuran Mürşit, o taştan manevi alemlerdeki seyir nehirlerini çıkartır. Bazılarında nur akan pınarlar fışkırtır. Pınarlar, susuz kalan gönüllere şifa olurken, nehirler de içlerinde binbir alemi barındırarak ve kendi bünyelerinde çağlayarak,
deryaya kavuşuncaya dek yol alırlar. Nehirler, geçtikleri tüm toprakları

sulayarak nasıl hayat verirlerse, böyle gönüller de çevrelerindekilere ilahi feyzi sunarak, hakikate doğru yeşermelerine neden olurlar. Bazılarında da "Allah'ı bilmek" öyle bir huşu içinde yaşanır ki, kendilerinden geçerler, her an hayranlıkta, ve her an secdededirler.

Gönlün, nefis ile olan savaşında, Hak için kurban edilen nefis ile kazandığı zafer coşkusunda, gönül, ilahi alemleri seyre başlar.

Makam ve Mertebeler açısından bakışta :
Hz.Musa kavminin 'Tenzih' mertebesindeki iç çekişmelerimiz, itirazlarımız, ve sırrı kavramaktaki akıl karışıklığımız, nefsimizi kurban edebilmeye geldiğimizde Hz.İsa makamı ile, 'Teşbih' mertebesindeki, beşer benliğimizden kurtuluş olan manevi dirilişimizle, nefsimizi örten karanlıkları atarak, bizi "Hakikat-i Muhammed" aydınlığına, 'Tevhid'e taşır.

2/67- Melekler, İblis, Havva ile Esfele inen Hz. Adem'e, verilen kelimeler ile yaşanan ve Hz.Ademin suskun olduğu şeriatte mürşit yokken,fiilleri ile tekliğe ulaşan Hz.İbrahim makamında tek başına ümmet olunarak, Hz.Musa makamında, kavmine Hz.Allah'ın emirlerini ulaştırması ile (risalet ve ümmet ile) tarikat mertebesine ulaşan Hz.Musa'nın kavmi, tarikatın seyr-i sülukuna gelir.Ancak; şüphe ve vehimleri ile "nefs-i emmare"nin etkisinde "Bizi eğlence yerinemi koyuyorsun?"demeleriyle, Hak sözünden başka beyanı olmayan Resul'ün dediğini yapmak ve Hz.Allah'ın emrini yerine getirmek için kendilerini eğitmeleri ve gereken idrak seviyesine ulaşabilmeleri için,bazılarında, kırk yıllık sürece ihtiyaçları ortaya çıkmıştır

2/68,69-Tenzih makamındaki yumuşayan gönülleri, "Rabbine dua et."dilekleri ile, gerçeği araştırmaya başlayarak "nefs-i levvame"ye doğru yol alır.

2/70- "Bize karışık geldi" sözleri ile, hala şüphe ve evhamların etkisinde "nefs-i levvame"de, kesilecek bakaranın vasıflarını anlayamamaktadırlar.Bundan kurtularak,"Allah dilerse onu elbette buluruz." dediklerinde, itaate yönelerek "mülhimme" mertebesine erişirler.

2/71-"Şimdi Hak ile geldin" diyerek olgunlaşmış,şüpheleri gitmiş olarak, "mutmain" olmuş gönle kavuşurlar.

"Az kaldı yapmayacaklardı."...Mutmain olmuş halde dahi, akla giren mekir etkisi ile, aştıkları mertebelerden tekrar geriye döneceklerdi.

Rengi bakanlara huzur veren, içinde hiçbir şüphesi
kalmamış 'bakara'yı Hz.Allah'ın iradesine teslim olarak, boğazlamaları ile gerçekleşen, fikrin fiiliyata dönüşü ile, "raziyye" mertebesine ulaşırlar.

2/73- Maktule vurarak ölünün dirilmesiyle gerçekleşen, vuslat ile "marziyye" mertebesinde , hakikate varırlar.
Hz.muhammed şeriatindeki sırda, Museviyyet mertebesinden görülen İslamın beş şartı:

- "Kurban" :Hz.Musa'nın kavmine Rabbinin emrini 'bakare boğazlamanızı emrediyor' diyerek iletmesi.

- "Tavaf ve Hac" : Soru sormaları,araştırmaları,kesilecek bakaranın özelliklerini öğrenmeleri ve tatbik etmeleri.

- "Kelime-i Şahadet" : Emrolundukları fiili yerine getirmeyi kabulleri ve Resulü tastikleri.

- "Namaz" : Emri yerine getirmeleri ile Resulün dediğine aynen uymaları.

- "Sadaka" :Kurban edilen Bakaradan alınan parça(takva) ile darbetmeleriyle,
- Ve "Zekat" : Hayatiyetin oluşması ve hakikatin ortaya çıkması.

Hz.Mesnevi'den dizeler ile bağlamak isterim sözü...
"Aldatıcı seraba doğru koşayım derken, her adımda daha bir uzaklaşırsın sudan.
İşte bu çaban, sana gelip kavuşmuş olanla, aranda bir engel olmuştur."

Derin hürmet ve saygılarımla

***

Mü… Bü… Ça….

Selamun Aleykum Efendim,

Bakar sigir turunun genel adidir. Musa halkina "Allah size bir sigir bogazlamanizi emrediyor." dedi. Halk, kendileriyle alay edildigini dusundu. Manevi nokta alay etmez, hukum verir. Inegin tefekkur- tezekkur eden dervisin hayvansal gorunumu oldugunu bilmiyorlardi. Inegin otladigi yer dergahtir. Ilahi feyzi ilim alarak olur. Kisi oz nefsine varmak icin nefsinin hevasini oldurmesi lazim. Buzagin derisi dolu altini verebilmek nefislerinden vazgecmek ve maneviyata gecmektir. Nefis sigirini keserek hakk gorunur. Batil zehak olur.

Haksiz olarak dunyevi mala konmak icin zengin amcanin oglunu olduruyorlar. Bir oluyu diriltmek icin bir idraktan bir idraka gecmek gerekir. Bakarenin bir parcasini oluye vurup diriltir, olu konusur, canileri ortaya cikar. Bu mucize goruldukten sonra "oldukten sonra dirilme" inkar edilemez.

Yedi nefis mertebesinin kemalatiyla tasta gozuken bir akil var. Taslarin icinden sular fiskiriyor, yerlerde yuvarlanarak Allah'i zikrediyorlar.

***

Ne… Di…

Selâmün aleyküm

Bakara Sûresiyle ilgili olan ödevimi yolluyorum izninizle.

Kişinin kendi nefsini kûrb'ân etmesi gerektiği sonucuna vardım.

Hayırlı bayramlar diliyorum. Ellerinizden öpüyorum.

***

Ne... Gü...

SELAMÜN ALEYKÜM, EFENDİM

Musa'nın Rabbi kavmine Kurban emri ile başlıyor. Kurban edilecek hususiyetler belirtilip, tavafa başlanıyor ve hac görevi yerine getiriliyor. Musa'nın Resul'ü tasdik ki ile, Kelimeyi Şahadet makamı tasdik oluyor. Resulün dediğini aynen yerine getirme ile namaz fiili tatbik etmekte. Kurban etmek ile sadaka, hayatiyet ve hakikatı ortaya çıkarmakla yani maktulu kalt eden katili bulma hakikatı ile zekat yerine getirilmiş oluyor.

Allah bize esas cihatı göstermiştir. Nedir o; nefsin heva ve hevesini keseceksin. Geçmişte olan tüm bağlantılar bitecek. İçimizdeki hayvansal dürtüleri yok edeceğiz. İneği kesip ete dönüştüreceğiz ki; işleve hazır hale gelsin. Tenzih mertebesine geçiş yapılacak. Hayvanı natıktan insanı natığa geçiş olacak. İçimizdeki kötü duyguları kini, nefreti, fitneyi boğazlayacağız. Aslında içimizdeki bu şiddeti bastırmak çok zor da gelse, gönlümüzü ilahi Kudrete bağladığımızda her şeyin çok kolay olduğunu görebiliriz.

Toprağı yarıp tohumu koyalım ki nebatın ortaya çıkmasına vesile olalım. Ama bu tohumun konulmasın için "selam inen gönlün" yani ineğin otladığı yer olan dergahdan İlahi Feyz alarak sohbet ve nazar ile yerine getirilmelidir. Sohbet ile şurup edilecek. Muhammed yolundan gidilecek.

İneğin sarı renginden dolayı da İlahi Nuru en parlak en güzel şekilde hissedeceğiz.

İneği kesmek için altını verecek başka çaresi yok. Ben denilen benlik yok edilecek. İmanı Cenab-ı Allah'a teslim edecek. Bunun için de İlahi Kudretten Feyz alacağız. Manevi altınlığı alacağız. Beşeri Mülkü kesip, heva benliğinin mülküne geleceğiz.

Bakara da İslamın Şartları museviyet mertebesinde görülüyor. İsimler tevhid ediliyor. Ayetler bize ne için inmiştir. Doğruyu bulalım diye. İçimizdeki kötülüklerden arınalım diye. Bize verilen iman gücü maneviyat duygusu bunu başarmamızı sağlayacaktır.

Yaptığımız her şeyden yine biz sorumluyuz. Eğer iftira atarsak, öldükten sonra uzuvlarımızın şahadet etmesiyle yaptıklarımız dile gelecektir. Öldükten sonra dirilip bütün bu yapılanlar karşımıza geleciğini bilmemiz ve ona göre davranmamız gerekiyor.

***

Os... Ze... Sa....

Ya Şeyhim,
Bu yazdıklarım, bugün Cuma namazında içime düşmüştür.

Burada kurban edilecek olan inek, içimizdeki, benliğimizdeki inektir.
Ne çok genç, ne de yaşlı tam meyvenin ağaçta olgunlaştığı, yere düşmeden ki hali gibi.
Vakit olan zamanı kaçırmadan, Rabbimize kurban olma anlamında teslimiyetimizdir.
Tüm benliğimizle, şartsız kendimizi Rabbimize teslim ettiğimiz an,
içimizdeki ineği kurban ettiğimiz an'dır.
İsmail Peygamber'in, başını bıçağın altına şartsız koyup teslim olduğu an;
Rabbimiz bu teslimiyetin karşısında, nasıl gökten koç indirdiyse,
bizim teslimiyetimizle de gönlümüze manevi koçları indirerek,
manevi kapıları açacağı vakittir.
Allah bizi Rabbine kurban olanlardan eylesin.

***

Öz... Ka...

Selamun Aleyküm Efendim

Bakara (67-74)

Bismillahirrahmanirrahim
Herşey öldürülen birisi (katledilen bir Nefs) ve onu kimin katlettiğini bulmak, ortaya çıkarmak için Allah 'ın bir Bakar (inek) kurban edin emri ile başlıyor.

Yani burada Apaçık bir Emir, yerine getirilmesi gereken bir görev var. Ama Musa kavmi bu Emri yerine getirmekte gönülsüz davranıyor ve sürekli sorular sorarak bu konudaki isteksizliğini dile getiriyor. Ve bu çekişme rivayete göre 40 yıl sürüyor. Ama sonunda Allah 'ın dediği ve istediği oluyor, işaret edilen Bakar bulunuyor ve kesiliyor.

İşte burada kesilen Bakar 'ın Yaşı, Rengi, Hali, Hangi kaynaktan beslendiği, ederi (derisi dolusu altın), kime ait olduğu hususları çok büyük önem arzetmektedir, lakin bana göre burada esas önemli olan konu belirgin ve apaçık bir Emrin yerine getirilmesi ve bunun belirli bir zaman içerisinde yapılmasıdır.

Hz.Allah (c.c), Adem'e " yaklaşma o şecere" ve Musa kavmine Bakar'ı kesin dediğinde apaçık bir şekilde yapılmasını ve uyulmasını istediği görevler vermiştir. Oysa Adem sözü dinlememiş, Musa kavmi ise aynı şekilde sözü dinlememek için çeşitli bahaneler ve sorularla işi yokuşa sürmüştür. Çünkü zor gelmiştir Musa kavmine Bakar'ı kurban etmek, O tapınılan Put 'u kırmak ve tüm beşeri alışkanlıklardan kurtulmak kolay değildir. Kolay değildir Nefs 'in

istek ve arzularına gem vurmak, istenileni yapmak vechini tam olarak Allah 'a dönmek.

İşte Bende, bunca zaman içerisinde bekledim ve daha zaman var diyerek istenileni yapmakta, Terzi Baba Hazretimin “ Bakara suresi 67-74 ” Kurban Bayramına kadar hazırlayın sözünü yerine getirmekte ayak sürüyerek tıpkı musa kavmi gibi İsteksiz ve İtaatsiz bir duruma düştüm. Oysa bu konuda Hazretimin uzun sohbetlerini dinledim, notlar aldım, okuyup araştırdım,çok şey öğrenip hazırlandım ama emri uygulamayı son ana bıraktım.

Şimdi ise yetişmeyecek telaşı ve heyecanı, edindiğim bilgiler ve aldığım notların birbirine karışıp içinden çıkılmaz bir hal alışı sebebi ile kilitlendim kaldım. Verilen görevi yerine getirememenin korkusunu yaşıyorum.. Bütün isteğim Emri yerine getirmek..

Halim, ahvalim budur Efendim.

Selam ve Dua ile, Allah hayırlar versin Efendim.

***

Pe… Du…

Selamün Aleyküm Efendim,

Bismillahirrahmanirrahim

Bizden istenen yorumun üzerine Efendim, açıkladığınız Bakara suresi ile çıkan mana’nın tam olarak duyduklarımı, manası ile de hissettiklerimi kelimelere dökmem maalesef benim için pek mümkün değil.

Ancak Bakara suresinin duygu ve kesrette kalmayıp hedefimizin efal-ehadiyet olduğunun bilincini yaşatmak idrak ettirmek olduğunu, bu ayetlerin manasınında nefis mertebelerinin manalarıyla açıklandığı melekut aleminde kalınmayıp heva heveslerden geçerek HZ. Allah’ın arzusu ile “yap” dediklerini yapmayı, tabi olmayı idrak içinde olmalıyız.

Bakara suresindeki, Raziye-Marziye noktasındaki ineği: “Neyle hüküm verirsen o isimlerle sorumlu olursun”u anlamamız gerektiğini, HZ. Musa da tenzih mertebesinde ise; kurbanının manası dervişin çok değer verdiği şeylerin kendinden kurban etmesi, yani vazgeçmesi anlamını taşıyor. Geçmişteki takıntılardan kurtulmak gerektiğini ifade etmektedir.

Bu takıntılar, mülk aleminden gelir, firavunlardan kalmadır. Katil ve maktül noktasıda vardır. İneğin, salihlerden birine teslim edilmiş olması; onunda HZ. Allah’a teslim etmiş olması ile hakkın Muhammed-i şeyhinden beslenip hayvanlık hayından insanlık hayına geçmiş bir inektir. Dirilmek ise, temziliktir.

Yani sırat-ı müstakim üzere olmalıyız. Bizlerde, bizdeki hayvanlık hayından vazgeçip insanlık hayına geçerek sıratı müstakym üzere olmalıyız.

Buradaki ineğin, yahudi manası ile derisi dolusu altının bedeli ile ödemeyi de HZ. Allah'a bırakmalıyız. Dolayısyla ile de Kefabillahi-Vekila demeliyiz Efendim.

Teslimiyette akıl ile değil aşk ile içiçe olmalıyız. Bu manada da katil olanlarla salih olanlar birleşince sıratı müstakym oluyor.

HZ. Allah; HZ. Adem den HZ. Musa'yı, HZ. Musadan HZ. İsa'yı, HZ. İsadan Muhammediyeti çıkardı. HZ. Allah HZ. Ademe kelimeleri tanıttı, Hz. Musa da kelimeleri konuştu kellim etti. Hz. İsa'da ise; kelime olarak gözüktü. Kerimullah, HZ. Muhammed (S.A.V) de ise kelam etti ve HZ. Allah kendini bütün alemlere açtı.

Allah'ım kendini kelimeden tanıtıyor, HZ. Adem'e.

Maktülden bir parçanın ineğe vurulunca tesir etmesi ise, HZ. Allah'ın rızası oluyor hay ile diriliyor. Murat Allah'dır efendim.

Sensin, noktası için hakikatın ne olduğunu anlamamız; HZ. Allah, "Allah adına yiyin, için israf etmeyin" derken; inekte yer içer ama yaşarkende Allah adına sütünü verir manasını anlıyorum. Yani, HZ. Allah'a kul olmayı ifade ediyor.

- İneğin süt vermesi = İlmen Yakınlık
- Kesilince kıyma olması = Aynel Yakınlık
- Yenilince ise = Hakkel Yakınlık olur efendim.

Bizler de dervişlikte, hala eski ile ilgilenirken takıntılarımızdan kurtulamamamız, inekten gelen sütün bulanık olmasına benzer. Suyu, Muhammed-i ilmi şurup etmeliyiz ki süt fayda versin. Yani takitden tahkike geçmeliyiz.

Buradaki;

- Emir = Namaz
- Kurban = Menasık Şartları
- Emrin tavafını yapmak = Haccı Yapmak
- Kusurlardan uzak olmak Allah rızası için hakka dönmek = Oruç
- Resulü kabul ile yapmak = Allah'ı kabul kelimeyi şehadettir.

Efendim;
Acizane anlamaya çalıştıklarımı kaleme almaya çalışırken,
eksik ve hatalarım için şimdiden özür dilerim.
Rabbimin tamamlamasını niyaz ederim. İnşallah Cenab-ı Hak yardım eder Efendim.

Allah Razı olsun.

***

Pı… Ça….

Selamünaleyküm Şeyhim

Bizler Hak kapısından içeri girdikten sonra artık Allah'"ın istediği gibi makul tuttuğu kullarından olma arzu ve isteğindeyiz. Allah"ımızın emrini yapmalıyız.
Bizler bunu önce böyle bilmiyorduk. Hak kapısında samimi bir teslimiyet içinde olmalıyız. Bu ancak Muhammedi bir gönülle olur. Muhammedi gönül ile kişi gönüllenecektir. Kendisinde olan geçmişinden gelen takıntılar, şartlanmalar, benlik hevesi istekleri, şüpheleri hepsi Allah'tan uzaklaştırır. Allah'ın emrini yerine getirerek, bunlardan kurtulabiliriz. Kendisine hiçbir yarar sağlamayan hatta onu dalalete götüren geçmişinde körü körüne bağlandıkları onun hakikati görmesini engeller. Kişi bu kapıda kendisiyle yüzleşecektir.

Bizdeki manevi kemalat, olana kadar hayvanat yönümüz bekler.
Hayvanı natıktan, insanı natıka geçilecektir. Cisimden kurtulamama ineği kesilecektir. Burada bu yapılacak, firavun yönümüz gidecek geçmiş ile bağlantılarımız kesilecektir.

Bakara; bak: yarmak, tohumu koymak nebatın çıkması.
Bu inek beslenecek, zamanı geldiğinde sıdk kılıcı ile kesilecektir.
Bu ancak, Muhammedi gönülle olur. İneğin otladığı yer dergâh ot sohbeti ilahidir.

Dervişin özellikleri: inek dervişin hayvan yönüdür.
Derviş veçhini Allah"a dönerek teslimiyet içinde sabırla,
hücresinde zamanının (kesilme) gelmesini beklemektir.
İnek (derviş) mürşidi ile daim olarak onun verdiği ot (sohbeti ilahi) beslenecek ve zamanı geldiğinde kesilecektir. Ehil kişi keser kıymaya dönüşür, yemek olur.
(İsimlerin eseridir).

Allah'a teslim olan inek zamanı geldiğinde kesilecek
ve sultanın (er kişi) sofrasına gelecektir.

Rengi sarı (razılık), Salih kimselerin rengi sarıdır. O zaman gönül gözünle görürsün. Fikriyat olarak yaşlılığa geçmemiş fetha olacaktır. Vurma işlemi: nefsine zulmetmeyle oranın katili oldun (Allah zulmetmez sen zulmedersin) .
Senin günahların seni bir yere getiriyor bunları kes diyor, emrediyor.
Nefis terbiyesinde kesilen inektir. Bu ehil olan kişinin elinde olur.
Yahudi, dünyaya meraklı halimiz, mülk edinme şartlanmalardan, takıntılardan kurtulmalıyız. Beşer ameller altını verilerek bunlardan vazgeçilecek.

Bu hallerimizden vazgeçmemiz çok zor ama
Allah'a ineği bırakarak teslimiyet içinde olarak kurtulacağız.
Deri (beşeriyet) içi altınla dolu bu herkeste farklıdır. Bu inek çıkacak kesilecektir. Korku ve ümit arasında olunacak ve hep Allah'ın rahmeti istenecektir. Kurban edilen hayvanın parçasıyla ölüyü diriltiyor. Sendeki günahlar seni getiriyor ve kes diyor. Ben denilen benlik kesilecek. Daim, güzel Muhammed'imizin yolunda sabır, sebat ve ısrar içinde olmalıyız. Mürşidimizle

beraber olmalıyız. Allah'ımız fiil istiyor. Fiili yerine getireceğiz. Bu hal içinde olursak bizlerden halifeyi hak sırrı görünür.

Sırda, İslamiyet"in beş şartı var. Kurban edin kes emri fiili yerine getirmekte namaz. (Kurban makamı var) . Resulü kabul etmekle şahadet, ayetleri sormak tavaf ve hac, hadisenin ortaya çıkması (darp) zekât ve sadakadır.
O mertebenin Muhammed karşılığıdır.

Hayırlı günler dilerim.

***

Sa… Di…

Selamün Aleyküm Şeyhim,
Bakara Hikayesi ile ilgili olarak ödevimi izninizle yolluyorum.
Şimdiye kadar yapılan sohbetlerden alabildiğim ve anlayabildiğim kadarıyla Bakara Hikayesi ile ilgili düşüncelerim şöyle ;

"Selâm" inmiş Gönül ile çıkılan İrfan yolunda,
inekliğimizi-hayvanlığımızı kurban edip,
Rabbimizin lütfuyla "Adem"liğimizin orta çıkmasına gayret etmeliyiz.

Musa kıssasında belirtilen 40 sene,
manevi olgunlaşmanın 40 yaş civarında olduğu anlamına geliyor
ki kurban edilecek inek ne yaşlı ne genç. İkisinin arasında dinç bir yaşta.
Ve alacası olmayan yani şüphesi şeki olmayan İnek sarı rengi (razılık makamı) ile
bu manevi olgunluk yaşında yani 40'ında kurban olmaya razı oluyor.

Hz.Musa'nın kavmine, "Selâm" inmiş Gönül'ün beraberindekilere/gece yürüyüşündekilere ilettiği emirlere şeksiz, şüphesiz, sorgusuz sualsiz uymak icab eder.
Detaylara inmek emri yerine getirmeyi geciktirmekle birlikte,
biata, ahde vefaya, edebe uygun düşmez.

Hürmetlerimi sunar, ellerinizden öperim Şeyhim

***

Se… At…
Selamün Aleyküm Efendim,

Bakara : Bak ara. Bakıp aramak anlamına da gelir.
Musa : Museviyet makamı tarikat mertebesi.
Bir vakit Musa kavmine " Allah size bir bakar boğazlamanızı emrediyor." Dedi.
: Allah mülk alemine hitap etti. Meleklerine söyledi. Söyleyin Musa'ya kavmine

söylesin "Bakar kurban etsinler!". Musa kavmine söyledi (Halifelik Noktası. Musa'dan Allah görünmüş oldu.). Halkı itiraz etti. "Bizimle dalga mı geçiyorsun?" dediler. Musa onları ikna etti. Sen bizim yerimize Rab'bına sor "Nasıl bir bakar olacakmış?". Musa Rab'bına her seferinde iltica ederek halkına söyledi: Ne yaşlı ne genç (yani 33). Sıradan bir bakar değil. Çifte sürülmemiş, Salihlerin yetiştirdiği Allah'a emanet edilmiş, alacası olmayan rengi sapsarı bir bakar kurban etsinler." demiş.

Derviş de içindeki bakarı kurban ederek temizlenmeli.Salih kullardan olarak Şeyh'ine teslim olmalı.

Böyle bir bakar bulmuşlar. Sahibi satmak istememiş. Derisinin dolusunca altın verip satın almışlar. Bakarı kurban etmişler. Bakarın uygun bir yerinden(dili veya kuyruk sokumundan) bir parça ölüye vurulursa dirilerek konuşur: "Beni bunlar katlettiler." Mürşit de bunu yapar ve heva bakarını keser.

İseviyet : Mesheder(tamir eder).
İslamiyet'te ise yıkar yeniden yapar.
La İlahe İlla Ente Suphaneke : Levmiyet Makamı.

Heva ineğini keserek sensin Allah'ım sen suphansın noktasına gelinir, teslim olunur. İnsani bakış açısından İlahi bakış açısına geçmiş olunur. Allah'a tevbe ile yaklaşılır.

Sarı renk : Razılık (raziye makamı).

Gönülleri Allah dolu sözü dinleyen dervişlerin gönlünün nuru da yüzüne yansır (ineğin sarı rengi gibi). Mülkün Allah'a ait olduğu kabul edeceğiz.

Rab'bım diriden ölüyü, ölüden diriyi çıkarır. Bizler de kendimizdeki hulusluğu mürşidimizin kapısına teslim ederek içimizdeki hayvani noktayı yok edip insani noktayı ortaya çıkarırsak tenzih mertebesi olur. İnsanlık alemi öldükten sonra dirilerek ruhlar hep aynı yaşta olacak (33), her ruh kendi mertebesiyle ateşini götürecek. Yapılan her şey ahirette iyi ya da kötü açığa çıkacak. Rab'bım bizleri şeyhimizin yolundan ayırmasın. Gözümüzü gönlümüzü açsın (Bakara: bakıp arayalım doğru yolu bulalım.).

Elhamdülillah Rabbilalemin.

***

Se... Ta...

Selamun aleyküm Efendim

Kurban Allaha yakınlık kurmak niyetiyle belli özelliklere sahip hayvanın ibadet maksatı ile kesilmesidir.
Tasavvufta kulun, nefsini Allah yolunda feda etmesidir (fena mertebesi).
İslamiyetin 5 şartı Museviyyet mertebesi üzere görünüyor.

- Ayette Musa kavmine "Allah size bir bakara boğazlamanızı emrediyor" dediğine göre emri yerine getirmek ilk şart, kurban.
Nefsin sülükten evvelki hali Kebş (Koç)
Nefsin sülüğe başlaması ve iyi bir gelişme göstermesi Bakare (dişi veya erkek sığır)
Makam ve menzilleri kat etmesine de Bedene (Deve) denir.
Riyazet bıçağı ile nefsimizi ve putlarımızı boğazlamamız, daha evvel giydiğimiz elbiseleri terk etmemiz gerekiyor.

- Yine ayette belirtildiğine göre ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç,
rengi parlak sarı bakanlara sürur verir.
Bakaranın hususiyetlerinin belirtilmesi, Tavaf. O makam etrafındaki tatbikat, Hac.

Seyr-u Sülûk, Hakka ermek için bir Mürşidin öncülüğünde ve denetiminde çıkılan
manevi yolculuk.

Mürşidin otlağında otlanacak (ilmen yakıyn)

Su içilecek (aynen yakıyn)

Süt oluşacak (hakken yakıyn)

- Kul ilahi iradenin altında sabır, sebat, ısrar ile nefsini terbiye ve ıslah edip yol alacak.
İsrailoğulları'nın, Musanın rabbinden aldığını tatbik etmesi Resulullah makamının şehadetidir. (Kelimeyi Şehadet, Risaleti Şehadet)

- İsrailoğulları'nın emir edileni fiil olarak tatbik etmesi, Namaz.

- Bakardan alınan parça, darp ile Sadaka (Sıdk - Sadakat)

- Hayatiyet ve hakikatı ortaya çıkartmaklada zekattır
(suçluları açığa çıkartıp hesap günü itibariyle katili bulma hakikati).

Ellerinizden öperim, Semiha.

***

Su... Yı...

Selamun Aleyküm Afendim,

(2/67) Bakara Suresi
Şeriat Mertebesi
Rabbim bize nefsimizi kurban etmemizi emrediyor, biz henüz itirazdayız.

(2/68) Levvame Makamı
Rabbim bizim temizlenmemizi istiyor ancak ALLAH'ın gönderdiği bir elçiye ihtiyacımız var. Gönüle girip yap dediğini yap, yapma dediğini yapma.

(2/69) Mülhime Makamı
Öyle bir hal içinde ol ki, rabbinden ilhamlar almaya başla. Çevrendekilerde huzur verir ve sendeki değişşikliği fark.

(2/70) Mutmain Makamı
Artık gelen ilhamların Rabbimizden mi yoksa İblis yanımızdanmı oldugunu anlamaya çalışmak, nefsimizin doyuma ulaşmış olması.
ALLAH isterse bizi emin kılar.

(2/71) Raziye Makamı
Öyle bir hal içinde olmalıyız ki artık maddeden boş dünya heveslerinden kalbimizi arındırıp, nefsimizi kurban ederek temizleniriz.
Ne kadar amelimiz var ise, ne kar yer açtık ise okadar altın dolar. Katil beşeriyetimiz, temizlendik ve kendimize geldik. Dirilip
şeriatten hakikate rucu ediyoruz.

(2/72) ALLAH gizliyi, saklıyı örttüğümüzü bilir ve ortaya çıkartandır.

***

Sü... Gü....

Selâmün aleyküm Hz. Terzi Babam

Bakara suresinin 67-74 surelerinde bahsedilen 7 nefis mertebesinin 4 makam üzere ifadesidir. Muhammedi bir Adem gönlü olmadan bu ayetleri anlamamız mümkün değildir. Allah şeyhimden razı olsun.

Bakar dervişin remzi. Dergah meranın kendisi, otlanan yer.
İnek yani derviş Allahın verdiği otu yiyerek (sohbet ile) suyu içerek (nazar ile) beslenip süt verecek hale geldiğinde ilmen yakinlik kazanıyor.

Derviş nefsini, iman rüşte erinceye kadar hak mertebesine (mürşide) emanet ederek himayeyi ilahide büyüyüp tarife uyan inek olana kadar bekleyecek. Dünyevi heveslere uymayıp her yaptığını Allah rızası için yapacak.

İnek olgunlaştığında, Mürşit hakkın ortaya çıkması için ineği kes der.
Dünyevi zillete uğramamış, nefsin hevasına uymamış, hür bir şekilde hiç alacası olmadan teslim olması gerek.

Derviş bu olgunluktaki ineği emre uyup kestiğinde inek et, kıyma haline gelir.
Usta elinde yemek olur.

Sultan masasında hayvan haylığından geçerek insan haylığına yani isimler tatbikatı ile hay bularak aynel yakınlık olur. Sultan masasında yenmesi ile hay bularak hakkel yakınlık olur.

Altın manevi risalete remizdir.
Risaletten gelen bütün emirler ilmel, aynel, hakkel olduğu için derisi dolu altın ile ineği aldılar. Allahın yap dediğini aynen razı olarak fiil edersen, o fiili katledilen ile temas ettirirsen o şey konuşucu olur ve katil olanı söyler (Marifet makamı).

Hz. Terzi Babam Allah sizleri başımızdan eksik etmesin, amin.

***

Ta... Şa....

Selamın Aleyküm Efendim,

2/67 Musa kavmine emir buyuruyor. Onlar beşeri olarak algılayıp Allaha sığınmak istiyorlar. Oysa manevi nokta alay etmiyor.!
Hüküm indiriyor. Musa makamı=Tenzih makamı

2/68 Musa kavmine emrolunduğunuz işi yapın diyerek emri veriyor, Ayet ineğin vasfından bahsediyor, yani Hayvan-ı natık noktasından beslenen mülk alemenideki heveslerin (ineğin) kesilmesidir. Bu inek sıdk ile sadekatla kesilecektir.

2/69 İneğin vasfından sapsarı olan rengi raziyet (razılık) makamıdır.

2/70 Allah isterse onu bulur deyişi, hak yolunda olmayı arayan kimseler için, hak yolunun açılmasıdır.

2/71 Kavmi, Musa'nın söylediklerine iman ederek(ona teslim olarak, dediğini yaparak) boğazladılar,

2/72 Beşeri hayatta nefis,akıl ve mantığın önünde olduğu sürece kavga ve çekişmeler çoğalır.
Ancak maneviyatta(ineği keserek) bunun önünen geçilir.

2/73 Allah dilediği şekilde ölüye hayat verir.

Hikaye kısmı
Salih kişi Allah'a teslimiyetle hidayet eden zat buzağıyı teslimiyetle bakacağı meraya götürür.
Mera= 1) İlahi sohbet_ot
        2) İlahi nazar_Su   ilmel yakındır

Bu ineği bulup derisi dolu altın ile satın almak Firavun'un malını mülkünü vereren satın alması. Yani (Maneviyatı satın diyor)

2/74 Kalpler katılaştı demek kasvetle kalbin yumuşaklığını örtmesidir.

Allahın izniyle mürşidin elinde o taş gönülller yumuşar ve konuşur.

Hayırlı günler,

***

Ta…. Bu….

Selâmünaleyküm

İslam'ın beş şartı Musevi yet mertebesi üzere görünür.
Musa"nın rabbi kavmine Bakara kurban emri yani hadise kurban edin emri ile başlıyor. Kurban edilecek Bakaranın belirtilmesi
o makam etrafında tavaf kabul edilip tatbikata geçenler için
Musa"nın Rabbinden aldığı talepte bulunmasını kabulle Resulü tatbik (Kelimeyi Şahadet) Resulün dediğini aynen yerine getirmek (Namaz)
kurban etmek Bakara"dan alınan parça darp ile (Sadaka)
hakikati ortaya çıkartmak (Zekât), maktulu katleden katili bulma hakikati.
Hayırlı günler dilerim

***

Tu… Sa…

Efendim
Selamın Aleyküm,

Bakara Suresi 67-74 Ayetleri ile ilgili Yorumumu aşağıda bilginize sunarım,

*Bakara Suresinde;
Şeriat, Tarikat, Hakikat ve Maarifet makamları mertebeleriyle anlatılmaktadır.

Museviyet mertebesinde;
Adem bizim şeriat halimizi gösteriyor.
Hayvanı natıktan, insanı natık'a geçişin nasıl yaşandığı burada anlatılmaktadır.

Firavun'un ineğini keserek (Hayvani hayvanlığı ortadan kaldırarak)
insanlığa geçiş süreci anlatılmaktadır.

Nefis terbiyesinde kesilen İnektir.
İnsanın belli bir olgunluğa erişmek için nefsinle mücadele ederek,
Rabbine teslim olması gerekmektedir..
Nefsine kul olan kişi dünyevi saltanat peşindedir.

Museviyet tenzih mertebesidir.
Hakikatı ortaya çıkarabilmek için
firavunluk noktasındaki İneği (içimizde yer alan) mutlaka kesmemiz gerekmektedir.

Ademiyet 7 nefis mertebesine göre algılanmalıdır.
Herşeye (Sübhaneke = Sübhansın) diyebilmek çok önemlidir.

Hayırlı günler,

***

Üm.... De....

Ve Aleyküm Selam.

Bakara Hikâyesi Yorumu
Bakara Suresi'nin 67 – 74. ayetleri, öz olarak,
seyr-i sülûktaki (özbenliğe gidiş yolundaki) dervişlerin, İslâm'ın 5 şartını Museviyet mertebesinde hale geçirmek suretiyle nefis terbiyeleri ile maddeden manaya geçişlerini; görünmezin görünür hale gelmesini, kesretten vahdete geçişi, tenzih/şehadet ve teşbihi/gaybı bir eyleyerek tevhide, yani hüveye ulaşmayı ifade etmektedir.
Böylelikle Musa'nın kılıcı olan mürşid ile mucize/ besmele ortaya çıkacaktır.

Rabbimiz, karanlıktan güneşi çıkartarak Musa'ya kavmine bakaranın kurban edilmesini söylemesini emreder. Allah tarafından emir edilenin yapılması şeriaten tasdiktir.

Bu hikâyede ise durum Museviyet mertebesinde (tarikat/tenzih) Kurban makamıyla gözükmektedir; artık isimlerde tevhide ulaşılmıştır. İsimlerdeki tevhid ile sıfatlardaki tevhide, yani hakikat makamı olan İseviyet'e ulaşılacak, ölmeden ölmek, yeniden diriliş yaşanacaktır. İlâhi emir ile, Sıdk kılıcı ile bakara kesilecek, nefs-i emmare biçilecek,putlaştırdığımız eski alışkanlık ve inançlarımız yani içimizdeki hayvaniyet kurban edilecektir.

Kurban'ın kesilmesi ile ortaya çıkan takva ile maktul olan beşeriyetimiz darp edilecektir. Beşeriyetimize vurularak temizlenilip manaya geçilecek; Allah'a rücû edilecektir. Emmare, levvame, ve mülhimme makamları geride bırakılarak "Lâ ilâhe illa süphaneke"ye ulaşılacak; böylelikle esas görmeye, maddede manayı görmeye erilecektir. Artık Allah'ın dışında bir şey var mıdır ?

Saika / yıldırım çarpması ise ilâhi emre uyulmaz, kaçılır ise
Allah'ın doğrudan ifadesi olarak zuhur eder.

Allah'ın bir görünmesi bu yazıyla birlikte arz olunmaktadır:

Rabbim'e verdim gönül,
Alamam ki,

Seyrimizin yönü O'na,
Dönemem ki,

Mecnûn etti beni ateşiyle ,
Söndüremem ki,
Nice günler, geceler geçiyor böyle,
Sayamam ki,

Gözlerimi aldı kendine,
Başkasını göremem ki,

Yankılandı her yerde,
Başkasını duyamam ki,

Buram buram gül koktu her zerrede,
Başkasını koklayamam ki,

Ah Sevgili, aldın beni benden,
Başkasının olamam ki….

Üm… De…

***

Ve…. Uy….

selamun aleykum...

anlayabildigim kadariyla ;
allahin emirlerine kati suretle uyulmasi gerekir,
allahtan gelen nimetleri yeri geldiginde hic dusunmeden
yine allah yolunda feda etmek ve paylasmak gerekir
hic bir sekilde fesfeseye düşmeden .
allah razi olsun .. saygilar

***

Ve…. De….

Ya Şeyh'im,

Selamün aleyküm, **Gözümün Nuru Efendim ,**

Bakara Suresi'nin (67-74) ayetlerinde geçen hikayeyi anlayabilmemiz için, Efendi'mizin gönlünde (Muhammedi gönülde) olmamız Adem'e secde etmemiz gerekli.

Burada Allah'ın Bakara'yı seçmesi, erkek dişi cinsinden bir hayvan olması, aynı zamanda toprağın yarılıp sürülmesi anlamındadır. Toprağın içindeki (Bizdeki değer verdiğimiz eski alışkanlıklar sökülüp atılacak) toprağın içindeki taşlar, otlar temizlenecek. Şeyh'imizin ektiği (in-ek=inek) tohum, gönülde beslenip büyüyecek; toprağı yarıp çıkacak.

Efendimizin yapmamızı istediği şeyin ciddiyetini anlayıp, sözü dinleyip uymamız gerekli. Yani vücudumuzdaki Yahudilik, (dünyaya dönük halimiz) ineği tam olarak kesmeliyiz. Tenzih mertebesinde Allah'ı göremeyiz. Kendi Musa'mızı bulmamız gerekli. Bunu da Adem gönlünde yapabiliriz. Bu olayın tamamlanması için 40 sene lazım diyoruz. (Şeriat – Tarikat – Hakikat –

Mağfiret) Herhangi bir Bakarı değil, Şeyh'imizin bize buldurduğu değer verdiğimiz alışkanlıkları tam olarak kesmeliyiz. İnek; tefekkür, tezekkür eden tam bir dervişin halidir. Dervişin hayvansal görünüşüdür. Dövene elsiz, sövene dilsiz olmamız lazımdır. İnek Allah'ın verdiği otu yer, suyu içer, süt yapar. Allah'ın verdiği rızkları gerektiği kadar kullanıp, manada verimli hale getirmeliyiz. Allah'a ilmel yakın olma halimiz. İneği kestiğimiz zaman artık inek değildir. Et'tir, kıymadır. Aynel yakın olma halimiz. (Eski değer verdiğimiz Dünya menfaatlerini bırakma halimiz)
Şeyh'imizin gönlündeki yolumuza sabır, sebat, ısrar ile devam edeceğiz ki; etin ehil birinin elinde yemeğe (Taam) dönüşüp Sultan masasına gelmesi (Hayvan hay lığından insan hay lığına geçiş halimizdir) Muhammedi açıdan hay kemalat buluyor, Allah'a hakkal yakın olma halimiz.

Dergahımız ot yenilen yerdir. Sohbeti ilahide otları yer, nazarla içer şurup ederiz. Eski bilgilendiğimiz yerleri alışkanlıkları bırakıp, sadece gönlünde olduğumuz Gönül Eri'nin sohbeti ilahisindeki feyzinden her mertebedeki inek misali gibi yiyip içerek besleneceğiz. Kekik yiyen inekte etin, sütün lezzetli olması gibi.

Çocuk dünyaya üç karanlıktan (ağma, orman, deniz) geçerek gelir. Muhammedi gönülde manevi vücudumuz oluşur. Seyri sülükümüz efendimizin gönlünde olur. Şeriat da ineğin algılaması 18 saniyeye denktir. Emir olunana anlamamız da 18 alemdir. Mülk aleminde üzerinde oturduğumuz malları keseceğiz, maddeyi manada kullanacağız. Ufak olan buzağı ineğini Allah'ın merasın bırakacağız , bizdeki imanın feta olması için. Sohbeti ilahi ile besleyerek içine doldurabileceğimiz kadar ineği keseceğiz. (Bizdeki zulm edilen nefis)

Bizdeki Sultana ulaşabilmek için dört mertebeden geçilir. Nefsizimizin hevasını kesmeden cihat edilmeden mücahit olunmaz.

Allah hasretine düşerek riyazat yaptığımızda rengimiz (ineğin lekesiz, sarı olması gibi) sarı olur. Oruç tutan insanın rengi. Raziye mertebesidir. Biz de razı olanın Allah olduğunu anlıyoruz. Rengin parlak olması nurun müşahade edilmesidir. Bizdeki Yahudi alışkanlıklarının kesilmesi için ineği keserken Allah'a nasıl bırakıyorsak, derisini doldururken de Allah'tan istememiz gerekli. (Kefa billahi vekilen)

İnekten kesilen parçayı maktule vurulduğu zaman, canlanarak katillerin kim olduğunu söylemesi.

Musa da; ölü canlanarak konuşur, hakikati söyler.

İsa da; eliyle mesh ederek düzeltir, görmeyen gözü açar; gönül gözümüz açılır.

Muhammedi makamda yıkar, yeniden inşa eder. Manevini vücudumuzun inşa edilmesi.

Bizdeki dünyevi alışkanlıkları tenzihte (museviyet makamında) bırakıyoruz. Tenzihteki alışkanlıklarımızı teşbihte (iseviyet makamında) terk ediyoruz.

Sonra tenzih ve teşbih cem ederek birleşiyor. Zulm eden nefsin Allah'tan başka ilah yoktur hakikatini yaşatıyor. Dünyevi heveslerden kurtulmayı sadakat ile yapabiliriz.

Kalbimizdeki katılık, taşlaşmadır. Kasvet noktası yumuşaklığı örter. Kalbimizde şüphe vardır. Mürşid'e geldiğimiz zaman vaazları, sözleri kalp almaz. Kalbimizdeki yahudiyi bir şekilde uyarırız. O anda tefekkür başlar. (Makbul olan hayvandan aldığımız parça ile vurduğumuz (Darp) ölü canlanır.) Bakara'nın kesilmesinden çıkan şey takvadır. O takva ile darp yapıldı, kasvet taş gibi çetindir. Bu toprakta nebat yetişmez. Daha çetin dünya heveslerimiz bizi hayvanı natık noktasına getirir.

Tefekkür ile Allah'ı doğru bilmeye başlayınca, haşyet başlar. Allah'ın fiillerini hissedebiliyorsak, yaşıyoruz demektir. Haşyet, Allah'ın emirlerine boyun eğmemizdir. Hakka hatalarımız için değilde Allah rızası için tövbe ediyorsak, dünya işlerini maneviyat için kullanıyorsak, Hz.Kuran'dan gelen beyanla kalbimizdeki taş patlar; içimizdeki sırlar çıkar. Her bir kalpte Allah korkusu yoksa, kalp taş gibidir.

Musa'daki Sır'da, İslamiyet'in beş şartını görüyoruz.
Namaz = Allah'ın Musa'ya emri.
Hac = İneğin kurban edilmesi.
Oruç = İneği Musa'nın söylediğine uyarak dikkatli seçmek.
Kelime-i Şahadet = Resul'ü kabul etmek.
Zekat = Kesilen ineğin bir parçası ile vurmak, darp etmek.

Saygılarımla, Ellerinizden öperim.

***

Ya... Ça...

Selâmünaleyküm Efendim

Bu ayeti kerimelerde bahsedilen inek bizim firavunluktan kalma yani geçmişten kalma takıntılarımız, bir şeylerden medet ummamızdır. Ama maneviyata girdikten sonra bunların hepsi bizden temizlenecek yani firavunluk noktasından beslenen inek kesilecek. Kesilecek olan bu inek yani dervişin hali ne çok genç nede çok yaşlı derken yani derviş tam kıvamında olacak, bu işi kaldırabilecek olgunlukta olmalı. Bu ineği Allaha teslim edersek Salih, sıdık, şehit ve veli hususiyetleri olan noktaya gelinir. Kesilmeli ki hayvanı natıkan insanı natıka gelelim. Bu inek kesilene kadar inek Salih bir kimse tarafından yetiştirilir. Bu esnada Allahın verdiği ot ve suyla beslenir. Ki süt yapsın. Bu sırada dergâh merasında otlayacak. Yahudiliğimizi bırakacağı. Dünyaya dönük olan yönümüzü bırakacağız. Bu nefis sığırının aşırı istekleri kesilecek ki Hakk görünsün. Bu yolda asla şüpheye düşülmemeli. Hakk isminin gereği gizlenen şeyler ortaya çıkar. Zamanı geldiğinde bu inek kesilecek et haline gelecek ve Sultanın masasına layığıyla gelecek.

Hayırlı günler dilerim. Ellerinizden öperim.

****

BİSMİLLÂHİRRAMÂNİRRAHÎM:

Epey uzun bir çalışmadan sonra, buraya kadar düzenleyerek aktarabildiğimiz "bakara hikâyesi" hakkında mailler den gelen yazıları şimdilik sonlandırmış olmaktayız. Eğer vaktimiz olsa idi bundan çok daha fazlası oluşabilirdi. Ancak bu kadarının da kâfi derece de mevzuu hakkında bilgi oluşturduğu düşüncesiyle yeterli gördüm. İlgilenip zaman ve emek sarfeden, eş dost akraba ve evlâtlarımıza gerçekten teşekkür ederiz. Ve sizlerle gerçekten iftihar etmekteyiz.

Zamanımız dünyasında böyle bir çalışma ve bu tevhîd-i idraklere ulaşmış bir topluluk olduğunu zannetmiyorum. Bütün ehli İslâm guruplarının hepsi kendi mertebeleri itibariyle kendi kemâllerinde'dir bundan hiç şüphe yoktur. Ancak! bu ayrı bir konudur ve zâten bizim de bir iddiamız yoktur. Bu tür çalışmalar kişinin kendi'ni ve Rabb-i ni bilmesi O na Ârif olması yönünden faydalı olacak çalışmalardır kanısındayım. İşte bu yüzden bu tür çalışmaları zaman, zaman yapmaktayız bilindiği gibi bu "dosya-kitap" onların üçüncüsüdür. Cenâb-ı Hakk emeği geçenlerin hepsinden râzı olsun, okuyanları da en geniş biçimde faydalandırsın İnşeallah.

Okuyanlar farkında olacaktır, yukarıda ki yorumlar arasında bizim seneler evvel İstanbul Kasımpaşa da Hz. Pirimizin dergâhında yapmış olduğumuz (Bakara Sûresi) sohbetlerinden ilgili Âyet-i Kerîmelerin yorumlarını kayda alıp kendilerine göre yorumlamışlardır. Belki bu kayıtlar tekrar olmuş gibi gelse de, hepsi ayrı, ayrı ve birbirlerinden habersiz iyi niyetle yapılan çalışmalar olduğundan hepsini de dosya ya aldım, Cenâb-ı Hakk herkesin çalışmalarını kabul etsin İnşeallah.

Bütün bunlardan sonra, mevzuu hakkında yukarıda ki bilgiler yeterli olmakla beraber, benden de birkaç satır yorum bekleneceği düşüncesi ile fazla da vaktim olmadığından özetle, bu yazılanlara bende birkaç satır ilâve edip konuyu sonlandırayım istedim, İnşeallah.

****

Bu hikâye yi daha başka bir biçimde incelemeye çalışalım. Evvelâ hikâyenin içinde geçen ve hikâyenin üzerlerinde dönen "varlıkları-kimlikleri" tesbit etmeye çalışalım.

(1) Alah-u Teâlâ Hz. Leri: Ulûhiyyet mertebesi:

(2) Rabb, Rubûbiyyet mertebesi:

(3) Mûsâ, (a.s.) Risâlet mertebesi:

(4) Mûsâ, (a.s.) ın kavmi:

(5) Bakara, boğazlanması istenen inek:

(6) Sâlihlerden ihtiyar bir zât:

(7) Bu ihtiyar zât'ın bir oğlu:

(8) Bu ihtiyar zât'ın Allah'a emânet edilmiş genç bir buzağı:

(9) Bu ihtiyar zât'ın Allah'a emânet edilmiş genç bir buzağı: sının derisi dolusu altınla alınması.

(10) İhtiyar zengin adam:

(11) İhtiyar zengin adam'ın tek malı:

(12) İhtiyar zengin adam'ın yeğenleri:

(13) İhtiyar zengin adam'ın öldürülmesi:

(14) Bakara'nın "zebh-kesilmesi"

(15) Bakara'nın "zebh-kesilmesi" Daha sonra bir uzvu ile maktûle, darb-vurulması:

(16) İhtiyar zenginin, maktûl-ölünün dirilmesi:

(17) İhtiyar zenginin, maktûl-ölünün dirilmesi, daha sonra tekrar ölmesi:

Şimdi bu mertebeleri özetle anlamaya çalışalım.

(1) Alah-u Teâlâ Hz. Leri: Ulûhiyyet mertebesi:

Ulûhiyyet, mertebesinin şöyle bir tarifi vardır, evvelâ onu hatırlayalım.

Ulûhiyyet: (Tüm olarak bu varlığın gerçek yüzleri ile kendi mertebelerinde korumağa Ulûhiyyet adı verilir.)

Bu ifadeye göre, yukarıda belirtilen bütün vasıfların kendi mertebeleri itibariyle koruma ve hayat veren kaynaklarının Ulûhiyyet mertebesi olduğu açıktır. Hâl böyle olunca bütün bu mertebelerin Ulûhiyyet hakikatleri içinde olduğu da açıktır.

(2) Rabb, Rubûbiyyet mertebesi:

Rubûbiyyet, mertebesi'nin de şöyle bir tarifi vardır, evvelâ onu da hatırlayalım.

Rubûbiyyet: (Bütün varlıklara verilen isimlerin zuhur ettiği mertebelerin ismidir.)

Aynı zamanda (Esmâ-ul Hüsnâ) isimler mertebesidir. Ayrıca (Nûr'u İlâh-î) mertebesidir. Varlıklar burada bir bütün olarak lâtif varlıklarıyla mevcutturlar ve ef'âl âleminin bütün zuhura gelecek varlıklar son zuhur kaynaklarını buradan almaktadırlar. "Şef'iyyet-ikilik" burada başlamaktadır.

(3) Mûsâ, (a.s.) Risâlet mertebesi:

Ulûhiyyet ile Abdiyyet'in arasında bir iletişim köprüsüdür, ve Ulûhiyyet' ten gelen haberleri abdiyyet Ef'âl mertebesi, yönüyle kavmine ulaştırması'dır.

(4) Mûsâ, (a.s.) ın kavmi:

Zâhiren birey insân'lar, bâtınen ise O nun kendi varlığında, âyân-ı sâtesi'nde mevcud Esmâ-î güçleridir.

(5) Bakara, boğazlanması istenen inek:

Genelde "tabiat-dünya"dır, özelde ise nefsi levvâme mertebesinde olan "sâlik" tir. Ayrıca hikâyede ki, inektir.

(6) Sâlihlerden ihtiyar bir zât:

Mûseviyyet'in tenzîh mertebesi itibari ile gizli velîsi'dir.

(7) Bu ihtiyar zât'ın bir oğlu:

Zâhiren fizîki oğlu bâtınen ise "veled-i kâlb" kâlbinin oğludur.

(8) Bu ihtiyar zât'ın Allah'a emânet edilmiş genç bir buzağı:

Bâtınen ve genelde İhtiyar zât, zâhirde yaşlanmış olan bu tabiat âlemidir. İlk başlangıç ilkbahar mevsimi genç buzağı'dır. Kemâle ermiş "bakara-inek" ise her türlü meyvelerin ve gıdaların kemâlde olduğu karşılıksız sunulan hasat zamanı'dır. Zâhiren ise bilinen zâhiri "buzak" tır. Bu her iki mertebe de kışın o soğuk günlerinde gerek tabiat gerek genç buzağı olarak, Ulûhiyyet mertebesine tekrardan geri dönülmek üzere, emânet edilmiştir. Zâhir isminden bâtın ismine geçmesidir.

(9) Bu ihtiyar zât'ın Allah'a emânet edilmiş genç bir buzağı'sının derisi dolusu altınla alınması.

Bâtınen, zâhir âlemde tabiat ismini verdiğimiz bu arzın üstü olan, yer kabuğunun bir deri gibi, arzı sarması ve kışın içindeki değerlerin gizli kalması, bahar gelince içindeki değerlerin yavaş, yavaş ortaya çıkmasıyla gençlik devresini yaşamaya başlayan dünya yaz olunca da olgunlaşarak derisi dolusu

sarı altın derecesinde olan hububatları ile değer kazanmasıdır. İşte bu dünya tabiatı da bizden adeta hiçbir şey istemeden kabuğunun " derisinin" içinde, özünde ne varsa hepsini ihtiyaç sahiplerine karşılıksız sunmasıdır. Ancak bu "bakara" nın böyle değer bulması "Sâlih bir ihtiyar" ın, yani bu hakikatleri idrak etmiş velî bir ihtiyar'ın olması gerekmektedir. Bu hususlar ancak onun elinde değer bulmaktadır.

(10) İhtiyar zengin adam:

İhtiyar zengin adam, içinde, hazinesinde her şeyin mevcûd olduğu yaşlı dünya'dır, diğer yönüyle, birey olan hikâyenin bahsettiği kimsedir. Nefs-i emmâre'nin kendine tanıdığı geçici **"azîz** ve **mâlik"** sıfatlarının Hakk'sız nefsi kullanılışıdır.

(11) İhtiyar zengin adam'ın malı:

İhtiyar zengin adam'ın malı. Taiat'tır. **"azîz** ve **mâlik"** sıfatlarının nefsi emmâre yönlü varisidir. Diğer yönden kendi benliğidir.

(12) İhtiyar zengin adam'ın yeğenleri:

İhtiyar zengin adam'ın yeğenleri: Sonbahar ve kış'tır. Diğer taraftan fizîkî, kardeşinin çocuklarıdır. Diğer yönden nefsi **"kahhar"** isminin, **"kin, gadab, ihtiras"** gibi yeğenleridir.

(13) İhtiyar zengin adam'ın öldürülmesi:

İhtiyar zengin adam'ın öldürülmesi:Tabiatın katledilmesi, **"azîz** ve **mâlik"** sıfatlarının sahipsiz kalması ve bunların ele geçirilme isteğidir. Diğer taraftan hikâye de geçen ihtiyar kişinin öldürülmesidir.

(14) Bakara'nın "zebh-kesilmesi"

Bakara'nın "zebh-kesilmesi" birey olarak nefs-i "levvâme" nin kesilmesi, dünyalığın kesilmesi, dünya arzularının kesilmesi, ve hikâye içinde geçen ineğin kesilmesidir.

(15) Bakara'nın "zebh-kesilmesi" Daha sonra bir uzvu ile maktûle, darb-vurulması:

Kuyruğu veya dili, ile vurulması. Kuyruğu tabiatın meltemi, dili ise hayat veren ısısı'dır. Ayrıca bakaranın bahsedilen uzuvları'dır.

(16) İhtiyar zenginin, maktûl-ölünün dirilmesi:

İhtiyar zenginin, maktûl-ölünün dirilmesi: Sonbahar da ölmeye başlayan, kıştan sonra tekrar dirilmeye başlayan tabiat'tır. Diğer şekliyle fiziki ölünün dirilmesidir. Nefsi emmârenin, ölüm anında kendisini öldürene karşı olan kininin dirildiğinde öldüreni bildirmesi'dir.

(17) İhtiyar zenginin, maktûl-ölünün dirilmesi, daha sonra tekrar ölmesi:

Daha sonra tekrar ölmesi, tabii seyrinde olan tabiat'ın kış gelince tekrar bâtın âlemine, içine dönmesidir. Diğer şekliyle fiziki ölünün dirilmesi daha sonra kendini öldüreni bildirip, tekrar aslî haline dönüşmesidir diyebiliriz. İşte bu da gösteriyor ki; âhirette kim, kime bir şey yapmış ise gizli kalmış ne varsa hepsi açığa çıkacaktır.

Buraya kadar özetle belirtmeye çalıştığımız hikâye de ki, kimlikler bunladır. Şimdi bu kimlikleri daha geniş bir yönde Âyet-i Kerîmelerden takib ederek yolumuza devam edelim.

****

Bu Sûre-i Şerîfe'nin, ve "bakara" kelimesinin yukarıda ki, yazılarda özellikleri oldukça geniş bir şekilde ifade edilmişlerdi, dileyen tekrar bakabilir. Yenilemeye lüzum görmedim.

Hâdisenin geçtiği zaman, Âyet-i kerîmeler'in ifadesiyle, Ben-î İsrâîl-in Mısırdan çıktıktan uzun seneler sonrası yerleşik düzene geçtiği devirlerde vuku bulduğu anlaşılmaktadır.

Bilindiği gibi, Mûsâ (a.s.) ve mertebe-i Mûseviyyet "tenzîh" ve zâhiren tam, gerçek bir "yol-tarik-tarikat" mertebesi yaşantısıdır. Gerçi Kûr'ân-ı kerîm de geçen bütün mevzuların içinde bütün mertebeler "şeriat, tarîkat, hakikat, marifet" vardır, fakat zâhiren ifade ettiği mâlar ne ise zâhirde o esas üzere kabul edilirler. Gene bilindiği üzere, Mûsâ kavminin üç ismi vardır.

Birincisi: Ben-î İsrâîl. "İsrâîl oğulları" Yani, "gece yüreyenin oğulları" mânâsına'dır. Bilindiği gibi bu lâkap kendilerine Yakub (a.s.) tarafından gece yolculuğu (İsr) yaptığı için kalmıştır. (Bakara/2/122) ve benzeri Âyet-i Kerîmeler'le bildirilmiştir. Bu hususlar'dan diğer kitaplarımızda bahsettiğimiz için daha fazla vaktinizi almayayım, dileyenler oralara ve Kûr'ân-ı Kerîm'de ki yerlerinden araştırabilirler. "İş'ârî" yorum olarak, Bu ve benzeri Âyet-i kerîmelerin ifadeleri çok mânidardır. Bu durumda olanlar "tenzîh" mertebesi itibariyle "âlemlerin üzerine yükselmiş" olmaktadırlar.

(2/122) (Ya benî İsrâîlezkürû ni'metilletî en amtü aleyküm ve ennî feddaltüküm alel âlemîne.)

(2/122.) " ***Ey İsrâîl Oğulları!.. Size ihsan etmiş olduğum nimetimi ve sizi âlemler üzerine üstün kılmış olduğumu hatırlayınız".***

İkincisi: Yahûdî'ler. Bilindiği gibi (Yakûb) (a.s.) ın büyük oğlunun ismi (Yahuda) olduğundan, mensûbiyyet yönünden bu ismi almışlardır ve tam bir "ırk-ı" ifade etmektedir.

(2/62) (.....Vellezîne "hâdû" vennasâra.....)

(2/62.) ***"……Yahûdîlerden ve Hıristiyanlardan ….."***

Üçüncüsü: Mûsevî'ler'dir. Bu isim ise Mûsâ (a.s.) a tâbî olanların isimleridir. Ben-î İsrâîl sözünün içinde ise hem ırk ve hem de Mûsâ (a.s.) a mensûbiyyet vardır. Ve buna "kavm" denmektedir.

(2/67) (Ve iz kâle mûsâ likavmihi……)

(2/67) ***"Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti………"***

Evet bu kısa girişten sonra yavaş, yavaş yolumuza devam edelim.

Genelde bütün Âyet-i Kerîmeler de olduğu gibi bunlarında, şeriat, tarikat, hakikat, marifet mertebelerinden izahları vardır. Mealler de olan zâhiri ifadeler Şeriat mertebesindendir ve genele olan ifadelerdir. Bunların daha açık ve dikkatli olarak hikâye ve duygular tarikiyle anlaşılması, tarikat mertebesin-den'dir.

Hikâyelerde geçen varlıkların kendilerine ait olan "esmâ" isimlerin ve sıfatlarının hakikatlerini idrak edip o yönde anlaşılmaları, "hakikat" mertebe-sindendir. Ve bütün bunların hepsini asıllarını bozmamak sûretiyle bütün mertebeleri itibariyle idrak etmek ise "marifet" mertebesindendir. Ancak bunları anlayabilmek için oldukça iyi bir "İrfaniyyet" eğitiminin alınması lâzım gelmektedir.

****

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHÎM:

Meali Şerifi: Bakara Sûresi: (2/67-74) Âyetleri.

(ve iz kâle Mûsâ likavmihî innellahe ye'mürüküm en tezbehu bakaraten kâlû etettehâzüne hüzüven kâle eûzübillâhi en eküne minel câhilîn.)

(2/67) ***"Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti: Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor, ay dediler: Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun? Dedi: öyle câhillerden olmamdan Allaha sığınırım."***

"Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti:" Bir vakti ve o vaktin içinde geçen hadiseleri daha iyi anlayabilmek için, üç yönü vardır. (1) hayâlen de olsa hadisenin geçtiği zamana dönmek, (2) veya o zamânı kişinin yaşadığı zamâna getirmek, bunlar kişinin hadisenin içine girip kendini Kûr'ân'da bulduğu ve yaşamaya çalıştığı ef'âl âleminde olan yönleridir. (3) Veya

zamânın olmadığı “esmâ ve sıfat” mertebesinde olan lâtif yönüdür. “*İşte böyle bir vakitte Mûsâ kavmine bir şey demişti*”

“***Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor***” Yukarıda belirtildiği üzere, bütün mertebelerin koruyucusu ve ihtiyaçlarının gidericisi olan Ulûhiy yet mertebesinden, Risâlet-haberci mertebesine indirilen ve oradan “kavme” haber verilen bilgi ile ne yapacakları açık olarak bildiriliyor idi. Bu emir ise bir “bakara” (ineğin) kesilmesi idi.

Her mertebe itibari ve her sâlik'in anlayışı ile bu hakikatlerin ve bu ineğin başka başka izah ve anlayışları vardır. Bunlardan bir kısmını anlamaya çalışalım. Yukarıda da kısmen izaha çalışıldığı gibi, zâhiren mealler “dîn-i resmi” olarak yani genel kabul gören izah gerektirmeyen “muhkem” şeriat ve tarikat mertebeleri yönleri dir, aralarındaki fark tarikat mertebesinin biraz daha duygusal yaklaşımıdır. Hakikat mertebesi itibari ile ise bahsedilen hadiseyi veya hadiseleri şuhûden kendi nefsinde yaşamaktır.

Bu hadiseyi gerçek mânâ da aslına yakîn şekilde yaşayabilmek için en az “Mûseviyyet mertebesi“ itibari ile kişinin, (Hazarât-ı hamse) “beş hazret” mertebelerinden (Tevhid-i esmâ) “isimlerin birliği” mertebesi idrakine ulaşmış olması lâzımdır. Buradaki idrak şudur. Bu halin daha iyi anlaşılabilinmesi için, belki biraz uzayacak ama! (İrfan mektebi) kitabımızın dokuzuncu, “tevhîd-i esma” bölümünü ilâve etmeyi uygun buldum. Bölümün içinde bahsedilen hususlar içinde hadiseyi yaşamak her halde daha kolaylaşacaktır ümidindeyim, idrak etmeye çalışanlara Cenâb-ı Hakk gayret kuvvet sabır, nasib etsin İnşeallah.

DOKUZUNCU BÖLÜM

“ TEVHİD-İ ESMA”

Tevhid-i Esmâ: İsimlerin birliği, anlamındadır.
Makamı: “Tenzih” dir.
Zikri: “Ya **VAHİD**” dir.
Âlemi: “Âlemi Melekût” tur, âlemi ervah, âlemi hayal de denir.
Peygamberi: “MÛSÂ” (a.s.) dır.
Lâkabı: “Kelimullah” dır.
Kelimesi: **“Lâ mevcude illâllah”** dır, yani, mevcud olan ancak, ALLAH'dır.
Seyr-i: “Seyr-i ilâllah” “ALLAH'a seyr” dir.

İdrâki: Bu mertebenin şuuru ile ileriye doğru gitmeğe gayret etmesidir.

Kûr’ân-ı Keriym; Bakara Sûresi (2/115) Âyetinde bu mevzua işaret vardır.

﴿١١٥﴾ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ
وَجْهُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴿﴾

“Velillâhil meşriku vel mağribu fe eynema tüvellu fesemme vechullah, innellahe vasiun aliym.”

Meâlen: ***115. Doğu da, batı da Allah'ındır. Nereye dönerseniz Allah'ın vechi oradadır, şüphe yok ki Allah Teâlâ'nın rahmeti geniştir, o herşeyi bilendir.***

Hâli: Bu mertebenin hâli ile hallenmektir.

Kûr’ân-ı Keriym; Rahmân Sûresi; (55/26-27) Âyetlerinde bu hale işaret vardır.

﴿٢٦﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴿﴾
﴿٢٧﴾ وَيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ﴿﴾

“Küllü men aleyhe fe’nin ve yebka vechü Rabbike zülcelâli vel ikram”

Meâlen: ***“Varlık âleminde bulunan her KİM’lik fanidir, ancak yüce ve ikram sahibi Rabb’ının VECHİ, varlığı bakidir.”***

Yaşantısı: Tevhid-i Esmâ ya varan kişinin sıfatı tevhid mertebelerini daha ince bir seziş ile idrak etmeye başlamasıdır.

Kişi, Tevhid-i ef’alde, fiilleri birlemişti, bu def’a fiilleri meydana getiren isimleri birlemesi gerektiğini anlamaya başlamasıdır.

Her fiilin (ESMÂ’ÜL HÜSNÂ) ALLAH’ ın güzel isimlerinden birinin zuhur yeri ol- duğunu kavrar. Bu makamın anahtarı ve yükselticisi **(VAHİD)** ismidir, işaretini ehli bilir. Mürşidinin himmeti irşadıdır.

Hakikat mertebesi nin devamıdır.

Bu hususta kısa bilgi sunmağa çalışalım.

Bu mertebe de kişi daha evvelce, Tevhid-i ef’alde gördüğü fiil birliğini bu def’a fiilleri meydana getiren ve onlara **KİM**’lik veren **İSİM**’ lerde görüp (ESMÂ’ÜL HÜSNÂ) “ALLAH’ın güzel isimleri” ni birlemeye çalışacaktır. Epey gayret isteyen bu idrak ve yaşam da Hakk’ın yardımı ile olgunlaştırılır.

Kişi de varlığın ve fiillerin kaynağının (ESMÂ ÂLEMİ) olduğu bilinci yerleşince bu yaşam kişiyi **(TEZİH')**i bir yaşama doğru götürür. Gerçek (TENZİH')i **"noksan sıfat- lardan arındırma"** bu mertebeye ulaşan kimseler yapabilir.

Taklidi **(TENZİH)**den tahkiki **(TENZİH)**e ancak bu mertebenin ilmi ve anlayışı ile geçmek mümkündür. Gerçek bir **(TENZİH)** anlayışına ermenin tek şartı ise, evvelâ
kişinin kendi gerçek varlığını tahlil ederek düşünce ve anlayışında ki noksanlıkları gide-
rerek gerçek bir **(İLÂH)** anlayışı ile **(TENZİH)**i hakikatleri idrak ederek, **(TENZİH)** etmesi mümkün olabilecektir.

Aksi halde yapılan lâfzi ve hayali tenzihlerle **(ALLAH)** (c.c.) lühü hakkında ***(şunu yapar, veya, bunu yapmaz,)*** gibi hayali anlayışlarla O nun hakkında hüküm vermek olur ki; bu da ne edebe ne gerçek ilme ve ne de nezaket kurallarına uymayan bir davranış olmuş olur.

Bu mertebe ilk olarak gerçeği itibarile **MÛSÂ** (a.s.) ma ve ondan da Beni İsrâil kavmine verilmiştir. Ancak onlar daha ziyade madde ve paraya düşkün olduklarından, bu hakikati idrak edememişler, madde de aramışlar ve neticede ***maddeperrest*** olmuş- lardır.

Doğu da batı da Allah'ındır, nereye dönerseniz Allah'ın isimlenmiş vechi orasıdır" diye buyuran kelâmı ilâhi bu mertebeyi çok açık bir şekilde anlatmaktadır.

Bu mertebede sâlik **"Vahid"** ismi ile birlikte "**Lâ Mevcude İllâ Allah"** kelimesini fırsat buldukça çekmelidir.

"<u>Gözüken her şey</u> ve <u>oluşan her fiil</u> bir <u>esmânın zuhurudu</u>r" **idrâkine** ulaşan kişi **"Sıratullah" "Marîfetullah" "Allah bilgisi"** yolunda epey menzil almış demektir.

"Varlık aleminde bulunan her "kim""lik fânidir, ancak yüce ve ikram sahibi Rabb'ının varlığı bakidir." **"Kelâmı îlâhi"**si bu <u>mertebenin kemâlini</u> anlatmaktadır.

Bu mertebede bir hayli çalışma neticesinde varlıklardaki **"İzafî Kim"**likler düşer ve onların yerini **"Celâl ve İkram sahibi"** olan Allah'ın güzel isimleri, **"Esmâ'ül Hüsnâ"** alır.

Daha evvelce varlıklarının kendine ait olduğu **"zan"**edilen isimler düşmüş, gerçek, yerine konmuş olur. Aslında gerçek zaten, yerindedir, fakat bizdeki yanlış bilinç ve uygulama yerini doğrusu ile değiştirmiş olur.

Bu mertebenin kemâli **"Fenâ-i Esmâ"** yani <u>izâfi isimlerin fenâ</u> **(son)** bulması'dır. Bir başka deyişle kendi varlığında ve dışarda gördüğü, hissettiği her varlığın Allah'ın

güzel isimlerinden meydana geldiğini bilmesi ve Onu bütün noksanlıklardan mutlak **"Tenzih"** ederek yaşamasıdır.

"Mertebe-i Mûseviyyet"in tahsil yeri ve mertebesi, eymen vadisinin hakikati de burasıdır.

Nefs-i Sâfiye ye kadar süren seyr, **"Sırat-ı Müstakîm"** tevhîd-i ef-âl den sonra devam eden seyr ise **"Sıratullah"**tır.

Kûr'ân-ı Keriym; Şûrâ Sûresi; (42/53) Âyetinde bu hale işaret vardır.

﴾٥٣﴿ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذى لَهُ مَا فِى السَّمٰوَاتِ وَمَا
فِى الاَرْضِ اَلآ اِلَى اللّٰهِ تَصيرُ الاُمُورُ﴾﴿

"Sıratillâhillezi lehü mâfissemavati ve mâ fil'ardi elâ ilellahi tesîrul umur"

Meâlen: **53. O Allah'ın yoluna ki, göklerde ne varsa ve yerde ne varsa hep O'nun dur. Agâh ol! Bütün işler Allah'a dönüp varacaktır.!.**

Bu bahsi de burada bitiriyoruz, daha fazlasını tadarak yaşamak temennisiyle. gayret bizden, yardım ve muvaffakiyyet Allah'dan dır. (c.c.)

Bu mertebede de yapılacak zikir değişikliğini kısaca belirtmeğe çalışalım. Bu mertebenin özelliği, âfaki mânâ da **Tevhid** idrâkine doğru yol almağa devam etmektir.

Derse başlarken çekilen **(700)** adet "Kelime-i Tevhid" **(100)** adet daha eksiltilerek **(500)** e düşürülecek, verilen sayılar da **Esmâlar**'a devam edilecek, yine verilen sayıda **VAHİD** zikrine devam edilecek.

Sonra. **(100)** adet bu mertebenin kelimesi olan **(lâ mevcude illâllah)** ilâve edilecek. Daha sonra bu mertebenin **idrâki ve hâli** ni ifade eden Âyetleri en az (33) çer defa çektikten sonra yine üç ihlâs bir fatiha okuyup Peygamber Efendimiz (s.a.v.) min ehli beyt hazaratının rûhlarına hediye eyleyip, o günkü dersimizi bitirmiş oluruz.

Ancak, dersimiz daha ileride ise bu duayı son dersimizin sonun da yaparız diğerleri de böyle devam eder.

Bu mevzuda daha geniş bilgi altı peygamber isimli kitabımızın **Mûsâ** (a.s.) bölümünde gelecektir. Fakat en verimli eğitim yolu sohbettir.

Kelime-i Tevhid kitabımızın, Tevhid-i Esmâ, bölümünde de bu mevzu ile ilgili bilgiler vardır oraya da bakılabilir.

****

"Allah size bir bakare boğazlamanızı emrediyor,"

Bu mertebede bir hayli çalışma neticesinde varlıklardaki **"İzafî Kim"**likler düşer ve onların yerini **"Celâl ve İkram sahibi"** (55/27) olan Allah'ın güzel isimleri, **"Esmâ'ül Hüsnâ"** alır. Diye yukarıda ifade edilmişti.

Bilindiği ve yukarıda da bahsedildiği gibi bir mertebede "ineğin" dünya olduğunu ve bu dünya yı nefs-i emmâre kendi istikametinde kullandığı için onun ortadan kaldırılması gerektiğinin emri İlâh-î ile bildirilmesi mutlak sûrette kesilmesi lâzım geldiğidir.

Diğer taraftan, bakara-inek, Genelde "tabiat-dünya"dır, özelde ise sâlik'in nefs-i levvâme mertebesinde olan nefsidir, ve onu, yani nefs-i levvâme anlayışını kesmesi-üzerinden-ahlâkından kaldırması gerekmektedir. Mülhime nefse geçip, levm ederek bu bakarayı ne kadar çok beslemişim diye pişman olup "zebh-boğazladıktan-Hakk'a kûrb'ân ettikten sonra" her parçasını başkalarına fayda sağlamak üzere dağıtmasıdır. Aslında boğazlanması, sesinin kesilmesi dolayısı ile ahlâkının hükümsüz hâle getirilmesidir. Ayrıca hikâyede ki, inektir. O devirde Mûsâ (a.s.) ın kavminin bu hâdise ile daha henüz Emmâre, levvâme ve bâzılarının da mülhime mertebesinde olduğu anlaşılmaktadır.

Yukarıda bahsedildiği gibi şimdi isterseniz bu hâli izâfi olarak yaşamak için ister siz, o günlere gidin isterseniz o halleri bu günlere getirin, getirin ki, ne denmek istendiği daha iyi müşahedeli anlaşılmış olsun.

Mûsâ (a.s.) ise onlara zâhiren, hem kavminin mertebesinden ve hemde talepleri üzerine kendi mertebesinden haber vermektedir. Fakat onlar hâdiseyi ancak ve sadece kendi izâfî mertebelerinden anlamaya çalıştılar, gerçek "Mûseviyyet" mertebesini anlayamadılar. Gerçek "Mûseviyyet" mertebesini ise Hakikat-i Muhammed-î mensubu olan irfan ehli anlamıştır, diyebiliriz. Çünkü onlar hakikat-i Muhammediyye üzere olan ilm-i İlâhiyyenin câmi ismiyle cem olmuş varisleridir.

Diğer taraftan hakikat-i Muhammed-î mertebesi itibariyle izafî mânâ da aynı zamanda (Esmâ-ul Hüsnâ) isimler mertebesidir. Ayrıca (Nûr'u İlâh-î) mertebesidir. Varlıklar burada bir bütün olarak lâtif varlıklarıyla mevcutturlar ve ef'âl âleminin bütün zuhura gelecek varlıkları son zuhur kaynaklarını buradan almaktadırlar. "Şef'iyyet-ikilik" buradan başlamaktadır. Bu mertebe de bir hayli çalışma neticesinde varlıklardaki **"İzafî Kim"**likler düşer ve onların yerini **"Celâl ve İkram sahibi"** (55/27) olan Allah'ın güzel isimleri, **"Esmâ'ül Hüsnâ"** alır. Diye yukarıda ifade edilmişti.

Bilindiği gibi **"Esmâ'ül Hüsnâ"** mütekâbil-karşılıklı-zıt isimlerden meydana gelmiştir, **Celâl-î** ve **cemâl-î** isimler olarak ikiye ayrılırlar. Celâl-î isimler fâil-etken, tesir-müessir olanlar. Cemâl-î isimler ise mef'ûl-etilgen-tesir alan isimlerdir. İşte bu yüzden İlâh-î rahmet ve ikram (Celâl) kaynaklı olan

Cemâlinden gelmektedir. Ve bu hakikat hakikat-i câmia olarak bütün âlemi kaplamıştır.

Hakikat-i İlâhiyye de Ulûhiyyet mertebesi fâil, sıfat-hakikat-i Muham med-î mertebesi mef'ûl'dür.

Bir sonraki tecelli ve nüzülde, Hakikat-i Muhammed-î sıfat-ceberût mertebesi fâil, esmâ-melekût mertebesi mef'ûl dür.

Daha sonraki tecelli ve nüzülde de, esmâ mertebesi fâil, şehadet mertebesi ise mef'ûl-etilgen tesir edilen ve esmâül hüsnâ'nın özünde bulunan bütün hakikat ve zuhurlarının bu yolla meydana çıktığı-zuhur ettiği ef'âl-şehadet âlemidir.

Bütün bu tecellî ve zuhurlar Ulûhiyyetin zâtında bulunan İlmi İlâhiyyenin silsileten bir sistemler manzûmesi olarak âlemde, âlem ismini alarak zuhura çıkmasıdır. Seyrimizi bu idrakle yaptığımız zaman bu âlemde, görebileceğimiz ancak Âyet-i Kerîmelerdeki gerçek hakikatlerle bu anlayışlar olur.

"Velillâhil meşriku vel mağribu <u>fe eynema tüvellu fesemme vechullah,</u> innellahe vasiun aliym."

Meâlen: ***(2/115. Doğu da, batı da Allah'ındır. <u>Nereye dönerseniz Allah'ın vechi oradadır,</u> şüphe yok ki Allah Teâlâ'nın rahmeti geniştir, o herşeyi bilendir.***

"Küllü men aleyhe fe'nin ve yebka vechü Rabbike zülcelâli vel ikram"

Meâlen: **(55/27)** ***"Varlık âleminde bulunan her <u>KİM'lik fanidir,</u> ancak yüce-Celâl ve ikram sahibi Rabb'ının <u>VECHİ,</u> varlığı bakidir."***

Yer yüzünde de aslında hayat bu iki hâl ile devam etmektedir, herhangi bir varlık bir mertebede fâil-etken-er- Akl-ı kül hükmünde iken, diğer bir mertebe de mef'ûl etilgen üretken-dişi-Nefs-i kül olmaktadır. Ve hayat-ı dünyeviyye ve tabiat dediğimiz beşer olarak içinde yaşadımız bu sistemin aslı da bu dönüşümlerdir. Yukarıda kısaca bahsettiğimiz gibi bu dünya tabiat âlemi bu yüzden izâfî-teşbih-î mânâ da Cemâlî etilgen "bakara-ineğe" benzetilmiştir. Eğer Âyet-i kerîme devam ederek birde bu hakikatleri daha geniş mânâ da fail-etken yönünden de belirtmek isteseydi belki de Ben-î İsrâîl'den (Bakara-ineğin) karşılığı- fâil ve etkeni olan (sevr-öküz) ü de kestirmek isteyecekti. İşte işin hakikat-i olarak iş'âri yönde bu bölümde bunlarda vardır, ve daha da neler vardır. Biz yine yolumuza devam edelim.

"ay dediler: Bizi eğlence yerine mi koyuyorsun?"

Yani bizlerle alaymı ediyorsun? Çünkü taleb ettikleri şey hakkında kendilerine iletilen şeyle bir bağlantı kuramadılar, ayrıca bir hikmete dayanır diye de düşünemediler. Çünkü gerçek mânâ da peygamberlik ve "Kelîmullah" mertebesinden haberleri yok idi. Kendilerine söylenenin Hakk'ın sözü değil beşer Mûsân'ın sözü olduğunu ve onlarla eğlendiğini zannederek işin ciddiyetinin farkında olamadılar. Ayrıca Mısır adetlerinden kendilerinde kalma

bakara-ineğin nefislerinde ki kutsallığı idi. Ve bu yüzden Peygamberlerini kavmiyle eğlenen bir kişi zannettiler. Bu hal ise tam îmân etmeyen sûreta îmân etmiş gibi görünen kişinin hâlidir. İşte dervişlikte de bu haller geçerlidir gerçek derviş ile sadece merak ve sûret, dervişi olanların arsında ki fark ta budur.

" Dedi: öyle câhillerden olmamdan Allaha sığınırım."

Bilindiği gibi (cehl-cehâlet) iki türlüdür biri, Âriflerin yanında-indinde olan kendinde ve bütün âlemde hâzır olan Hakk'ı (ilmî ve irfân-î) olarak müşahede ederek. Kişinin kendi nefsinden câhil olmasıdır.

Diğeri ise, gafillerin yanında-indinde olan (âvam-î ve beşeri) olanıdır.

İrfân-î olanı medih edilir, beşer-î olanı zemmedilir-kötülenir.

Aralarında ki fark ise. İrfân-î olanı ve Hakk'ın indin de medih edileni. kendinde ve bütün âlemde hâzır olan Hakk'ı (ilmî ve irfân-î) olarak müşahede etmesi kişinin kendi nefsinden câhil olmasıdır. Yani kendi varlığını kaybedip Hakk'ta bâki olmasıyla nefsinin câhil'i olmasıdır. Zât-ı mutlak emânetini işte bu (cehûlâ) (33/72) câhil'lere yani nefsinin câhili, Hakk'ın Ârifi olan Rahmân sûret-i üzere zuhur eden evliyasına yüklemiştir.

Diğeri ise gafillerin yanında-indinde olan (âvam-î ve beşeri) olanıdır. Bu ise kendinde ve bütün âlemde hâzır olan Hakk'tan (cehl-cehâlet) tir. İşte bu kimseler gerçek câhiller'dir.

İşte Mûsâ (a.s.) tenzîh mertebesi üzere olan nefsinin câhili ve Hakk'ın Ârifi idi. Kavmi onu kendileri gibi Hakk'ın câhili zannettiler ve *"bizimle eğleniyormusun?"* dediler. Bunun üzerine, *"**öyle câhillerden olmamdan Allaha sığınırım.**"* Dedi yâni ben câhilim amma nefsimin câhiliyim sizin düşündüğünüz gibi Hakk'ın câhili değilim, diye açık olarak kavmini ikaz etmiştir. Ve bu yüzden ***"Allaha sığınırım."*** ismi Câmî olan "Allah" ismine sığınmıştır. Çünkü sadece Allah ismi kapsamına girenler nefislerinden tam câhil olabilirler, diğer esmâların kapsamı altında olanlar ise o esmânın ihatası-kapsamı kadar nefislerinden câhildirler.

(2/68) (Dediler; bizim için rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin, dedi: Rabbim şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne yaşlı ne genç, ikisi ortası bir dinç, haydi emrolunduğunuz işi yapın.)

"Dediler; bizim için rabbine dua et nedir o? Bize beyan etsin,"

Bu talep üzerine büyük bir şaşkınlığa düşen kavm kendilerinden istenen şey hakkında ayrıca büyük bir tereddüte düştüler. Bir taraftan hadisenin açığa çıkmasını isterken diğer taraftan adeta hiç ilgisi olmayan ve tatbiki de kendi nefs-î anlayışlarına göre mümkün olamayacak bir emirle karşılaştılar. Ve bu yüzden nefisleri yönünden acze düştüler. Tekrar vahyi İlâhiyye ye rücû-döndüler ve oradan yardım istediler.

Bilindiği gibi Ben-î İsrâîl'in (Rabb'ı) **"yhv"** **(Yahve) "yahova"** dır. Buradaki ifadeye göre Mûsânın kavmi Rabb'larıyla irtibat kuramamışlar veya bir çokları inanmamışlardır ki; Mûsâ (a.s.) a *"**rabbine dua et**"* talebinde bulunmuşlardır.

NOT= Aşağıda **(Yahve)** hakkında internetten alınan küçük özet bir bilgiyi de faydalı olur düşüncesiyle ilâve etmeyi uygun buldum.

****

-**Yahve** İbrânice bir kelimedir. **"yhv"** kelimesinin okunuşudur. Tevrat'ta Allah'ın **"ELOHİM "** le birlikte en çok geçen isimlerinden biridir. Arapça ve İbranice kardeş Samî dillerdir. Kuvvetli bir ihtimalle, **"ELOHİM"**, Arapça **"ALLAHUMME!"**(Allah'ım!), **"YAHVE"** ise **"YA HUVE" (YA HÛ!")** mânâsına gelir.

-**Mûsevîlerin** bir kısmı bu kelimeyi bir nevi İsm-i a'zâm gibi telâkki edip, bazıları batınî olmak üzere bir çok mânâlar yüklemişlerdir. Bu sebeple, belli bir makama gelmeden bu kelimeyi telaffuz etmeyi bile uygun görmüyorlar. Bunlara göre, bu isim, **Allah** ismi gibi **câmi/**kapsamlı **özel** bir isimdir.

****

NOT= Belki rastlantıdır diyebiliriz ama şöyle küçücük bir karşılaştırma yapabiliriz. Şöyle ki! Yukarıda **(Yahve-Yahova)** olarakta söylenen ismin aslı **"yhv"** bu harflerden meydana gelmektedir ve sayı değeri de **(12)** dir. Diğer taraftan bu harflerin sondan başa okunması ise **(VHY-VaHY)** dir ve yine sayısal değeri **(12)** dir. Demek ki **(Yahve-Yahova)** Allah-ın kendisi değil kelâm sıfatıyla tecelli eden gizli sesi, **(VHY-VaHY)** dir. (7/143 "risâletimle ve kelâmımla seni seçtim.) İşte bu yüzden (Lenterânî (7/143) sen beni göremessin) dir. İşte gene bu yüzden o mertebe görüş- müşahede değil, sadece duyuş-kelâm mertebesi'dir.

***(İncil)** Yuhannaya göre: Bab-1 sayfa (205) te şöyle bir ifade vardır.*

KELÂM, başta var idi, ve Kelâm Allah nezdinde idi, ve Kelâm Allah idi. O başlangıçta Allah nezdinde idi. Her şey onun ile oldu. Ve olmuş olanlardan hiçbir şey onsuz olmadı. Hayat onda idi, ve hayat insanların nuru idi………….

Diğer İnciller de ise böyle bir anlayış dahi yoktur.

Görüldüğü gibi İncil'de tarif edilen Allah sadece kelâm sıfatıyla ve onu da çok kısıtlı bildirmektedir. Onların aslında, Allah bilgileri en yüksek olarak kelâm sıfatı yönüyledir. O da Rububiyyet mertebesi itibariyle olan Rabb **(Yahve)** anlayışıdır ki, Allah bilgileri kelâm yönünden bu kadardır. Çünkü Mûsâ kelimullah, (Allah'ın sesini duyan) İsâ kelimetullah, (Allah'ın bir kelimesi) dir. Kûr'ân kelâmullah ise Allah'ın bütün sözleridir. Muhammed (s.a.v.) ise kendisine ilk verilen (cevâmiül kelîm-Bütün kelimelere câmi) "Esmâül Hüsnâ" nın sahibi olduğudur. Kendileri bu hakikat-i dahi idrak edemedikleri için, Mûsâ (a.s.) dan kendileri için dua etmesini istemişlerdir.

"bizim için rabbine dua et" Bu talepte iki yön vardır ve ikisi de mahfiy yettir. **Birincisi** mertebe-i Mûseviyyet-tenzîh'te, mahviyettir, bu durumda kavmi (Fenâ-i Mûsâ) Mûsâ da fânî olduklarından kendilerinden bir şey söyleyemezler, bu halde Mûsâ (a.s.) dan vekil olarak ***"bizim için rabbine dua et"*** isteğinde bulunurlar.

İkincisi ise nefs-i emârelerinde mahfiyyettir ki tümden nefs-i emmârelerinin hükmü altına girip gerçek İlâh-î ve Âdem-î kimliğini unutmaktır. Bu hâl ise nefs-i emmârenin kulu olmaktır, kul olanın ise kendine ait iradesi olamayacağından, biz âciz kimseleriz, ***"bizim için rabbine dua et"*** demek sûretiyle farkında olmadan, nefs-i emmâreleri ile inkâr ettikleri, vahyi İlâhiyye ye zarureten teslim olup hükmüne râzı olacaklarını ifade etmişlerdir. İşte onların, ***"bizim için rabbine dua et"*** talebi ikinci bölümde ifade edilen nefs-i emmârelerinin talebidir.

" nedir o? Bakara" Mısır adetlerinden kendilerinde kalma bakara-ineğin nefislerindeki kutsallığı idi. Bunu kesmek nasıl olurdu? Biz bu hususta acze düştük. Bir tafafta vahyi İlâhî ile Kelimullah lîsânından gelen açık emir, diğer tarafta, Mısırın ve nefs-i emmârelerinin İlâh-ı olan **bakara**'nın **(APİS)** zebh-kesilmesi, nasıl bir durumdur, ***" Bize beyan etsin,"*** açıklasın biz şaşırdık kaldık dediler.

"Mûsâ (a.s.) dedi: Rabbim şöyle buyuruyor:

Kavminin talebi üzerine gönül âleminden Rabb'i ne yönelerek aldığı cevap üzerine,***. Bir bakare ki ne yaşlı ne genç,"*** olmaması lâzım geldiğini bildirmesi üzerine kavmi, nihayet kendilerinden istenen bakara'nın değişmeyeceğini ve belirtilen vasıfta olması lâzım geldiğini anladılar.

Yukarıda "bakara" nın değişik mertebelerden tanıtımı yapılmıştı, tekrar onların bir kısmını hatırlamaya çalışalım. Bir bakıma "bakara" bu tabiat âlemidir. İlk başlangıç ilkbahar mevsimi genç buzağı'dır. Kemâle ermiş "bakara-inek" ise her türlü meyvelerin ve gıdaların kemâlde olduğu karşılıksız sunulan hasat zamanı'dır. Zâhiren ise bilinen zâhiri "buzak" tır. Bu her iki mertebe de kışın o soğuk günlerinde gerek tabiat gerek genç buzağı olarak, Ulûhiyyet mertebesine tekrardan geri dönülmek üzere, emânet edilmiştir. Zâhir isminden bâtın ismine geçmesidir.

Kemâl diye bilinen nokta, *"başlangıcın sonu, sonun da başlangıcır."* ***"ne yaşlı ne genç,"*** Yani her bir varlığın orta kemâlde ki hâlidir. Tabiat genç yani, ilk baharın ilk ayları, son baharında yaşlı, son ayları olmayacak, (12) ayın ortası olan "haziran" (6) cı ay ve çevresi olacaktır ki, hasatın en bol olduğu zamandır. Buna karşılık (bakara-inek) türü varlıkların kemâl yaşamları (12-13) yaşlarıdır. Yaşlı olarak (18-20) yaşlarına kadar yaşasalarda (12-13) yaşından sonra ihtiyarladıkarından sahibine yük getirdikleri için o yaşlarda kesilirler ve en verimli olan devreleri tabiat'ta da olduğu gibi (6) yaş çevresidir ve değeri bu yüzden çok fazladır.

Diğer taraftan bir dervişte bu hakikatleri idrak edebilmesi için, gençlik-çocukluk, veyahud yaşlılık ihtiyarlık halinde olmamalıdır. Ancak bu husus kabiliyyet meselesidir ki, istisnâ olarak nice ilerlemiş yaşında sâlik olup ileri

derecelere ulaşmış kimseler vardır. Hattâ bazılarını tanıtabilirim ama yeri olmadığı için gerek görmedim.

Ancak bu hususta küçücük bir hatıramı ilâve edeyim. Bir gün yaşlılığa doğru yol almış iki zat gelmişti, sâlik olmak istiyorlardı, tesâdüf bu ya ikisinin de ismi aynı idi. Konuşmalarından çok samimi ve arzulu olduklarını kendilerinde gerekli kabiliyetlerinin olduğunu da gördüm ve yapmaları lâzım gelen şeyleri tarif ettim, bütün görevlerini tamamen ve sadıkane yerine getiyor idiler.

Aradan epey bir muddet geçtiği halde yollarına devam ediyorlar idi, ancak içlerinden birinin benliği oldukça ağır olduğu anlaşılıyor idi ve bundan kurtulamıyor idi. Anlayışı güzel fakat yaşantısında bu halini aşamıyor idi. Derslerinin dışında kendisine her gün çekmek üzere bir tesbih de (101) adet Türkçe olarak **(ben yokum, ben yokum)** vird-i ni vermiş idim samimi olarak bu virde epey bir zaman devam ettikten sonra kendisinde bu hususta değişiklikler olmaya başladı ve o benlik yükü yavaş yavaş sırtından indi. Aradan epey zaman geçtikten sonra, bir gün bana, eğer o vird-i bana vermeseydiniz ben bu halden-benlikten kutulamazdım demiştir. İşte bu hadise yaşanmış bir tecrübedir. *Onun **bakarası** biraz yaşlı kesilmiş idi.*

"ikisi ortası bir dinç, haydi emrolunduğunuz işi yapın.)

İkisi ortası, yukarılarda balirtildiği gibi, "dünyanın-tabiatin" senenin (6) cı ay civarı. "Bakara-ineğin" de (6) cı yaş civarı. Sâlik'in yaklaşık (30) yaş civarları. Âyân-ı sâbite hakikatlerinin açılması ise "Celâl ve Cemâl" arası yaşantının açığa çıkması zamanıdır. Diyebiliriz.

Hangi mertebe de olursa olsun, bu hâlin mutlak mânâ da yapılması görevidir. ***"emrolunduğunuz işi yapın"*** Âmir olan bu hükmü yerine getirmemek mümkün değildir. Zâten ister istemez yerine getilmiştir.

(2/69) (Bizim için dediler: Rabbine dua et, rengi ne imiş bize beyan etsin, Rabbim, dedi, Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki sapsarı, rengi bakanlara sürur verir.)

"Bizim için dediler: Rabbine dua et," Yukarıda da belirtildiği gibi. Bu talepte de iki yön vardır ve ikisi de mahfiyyettir. **Birincisi** mertebe-i Mûseviyyet-tenzîh'te, mahviyettir, bu durumda kavmi (Fenâ-i Mûsâ) Mûsâ da fânî olduklarından kendilerinden bir şey söyleyemezler, bu halde Mûsâ (a.s.) dan vekil olarak ***"bizim için rabbine dua et"*** isteğinde bulunurlar.

İkincisi ise nefs-i emmârelerinde mahfiyyettir ki tümden nefs-i emmârelerinin hükmü altına girip gerçek İlâh-î ve Âdem-î kimliğini unutmaktır. Bu hâl ise nefs-i emmârenin kulu olmaktır, kul olanın ise kendine ait iradesi olamayacağından, biz âciz kimseleriz, ***"bizim için rabbine dua et"*** demek sûtiyle farkında olmadan, nefs-i emmâreleri ile inkâr ettikleri, vahyi İlâhiyye ye zarureten teslim olup hükmüne razı olacaklarını ifade etmişlerdir. İşte onların, ***"bizim için rabbine dua et"*** talebi ikinci bölümde ifade edilen nefs-i emmârelerinin talebidir.

"rengi ne imiş bize beyan etsin," Bu hususta müracaat eden kavmin sözcüleri, ellerinde kıyas ve ölçülerin olması için bakara'nın rengini de öğrenmek istemişlerdir. Bilindiği gibi renk herhangi bir şeyin tanınmasında çok önemli bir işarettir. Ve her rengin kendine göre de ifadeleri olduğu mâlûmdur. Bakara'lar da değişik renklerde olduğundan daha iyi tanınması için, burada da bu özellikten istifade edilmek istenmiştir. Bu sorunun üzerine Rabb'ı na, "Vahy"e yönelen Mûsâ (a.s.) Rabb'ından gelen cevabı şöyle açıklamıştır.

Bilindiği gibi bakara türü hayvanların renkleri siyah, beyaz, bej, siyah beyaz, kerışımı, ve az miktarda sarı renklidirler. İşte bunların içinden.

"Rabbim, dedi, Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki sapsarı,"

Tasavvufta, renklerin değişik ifade ve mânâları vardır, bizim seyrimizde. Nef-i emmânin rengi **gri** tonlarıdır. Nefs-i levvâme de **kırmızı,** nefs-i mülhime de **yeşil,** mutmeinne de **beyaz,** nefs-i râdıyye de **(sarı,)** nefs-i merdıyye de **siyah,** nefs-i sâfiye de **renksizlik**'tir.

Tabiat'ta ise en baskın renkler **(yeşil ve sarıdır)** yeşil başlangıç'ta hamlığa, sarı ise netice de kemâle işarettir. Ancak yeşil olmadan sarı olmaz.

Dünyada da en değerli ve en geniş kullanım sahası olan **"sarı altın"**dır. Ve yine dünya da en geniş mânâ da **"sarı buğday başakları"** ve benzeri zirâi ürünlerdir. Dünya yı aydınlatan güneş **sarı**'dır. Mânâda sarının kemâli İbrâhimiyyet'tir, belki tesadüftür diyeceksiniz amma, örtüsü **siyah** olan, Kâ'be-i Muazzama'nın karşısında onun aynası olan Makam-ı İbrâhîm **sarı** dır. Aşkın **sarı'**sı, korkunun **sarı'**sı vardır. Mâsâ (a.s.) Tûr dağında iken yapılan buzağı heykeli'de **sarı**'dır. Yunus emre **sarı** çiçeğe sormuş onu konuşturmuş'tur.

Hazret-i Âli (k.a.v.) efendimiz'den! Bir kimse **sarı** pabuç giyerse, kederi (cer) olur, açılır. Dediği, Beyzavi, Ebussuud ve Medarik'in ifadelerindendir. Denmiştir.

Biraz dikkatlice kendimizi incelediğimizde de, kendimizinde bir zamanlar bu **sarı** rengin hükmü altında olduğumuz zamalarımızı hatırlamamız zor olmayacaktır kanısındayım. Acaba şu anda bile nefs ve benlik ineğimizin rengi hangi tonda bunun farkındamıyız. İneğimiz başka bir renkte ise daha henüz o inek kurb'ân edilmeye hazır bir inek olmadığından buna bile lâyık olamayacaktır. Kurb'ân edilecek inek, yani nefsi varlığımızın bile bir asâleti olması gerekmektedir, o da **sarı** renktir. İşte bu yüzden onu diğer renklerden arındırıp sarartmak için o rengin oluşumunu sağlayacak ilmi ledün bilgileri ile onu beslememiz gerekecektir.

Şimdi birazda internetten aldığımız **sarı** renk hakkında ki bilgileri faydası olur ümidi ile ilâve etmeye çalışalım.

****

<u>SARI</u> **: Sarı zekâ , incelik ve pratiklikle ilgilidir. Toplumsal yaşamı ve birlikte çalışmayı yansıtan bir anlamı vardır. Geçiciliğin ve dikkat**

çekiciliğin sembolüdür. Dikkat çekiciliğinden dolayı dünyada taksiler sarıdır. Sarı ayrıca hüzün ve özlemin rengidir. Sonbaharın tüm hüzünlü güzelliğinde onun her rengini izlemek mümkündür.

SARININ ZİHİNSEL VE DUYGUSAL ÖZELLİKLERİ:

(Tamamlayıcı rengi: MOR)

YÜKSELEN ÖZELLİKLERİ: Spektrumun sıcak renkleri arasında en hafif ama en fazla kozmik gücü olan **sarı** renk ,Güneşe en çok benzeyen renk oluşu ile,insana umut duygusu veren bir potansiyeldir.Parlak,neşeli ve heyecan yüklü bir güce sahiptir.Hırs ve iddiayı simgelerken özgürlüğe en düşkün renktir.Açık görüşlülüğü ve ilhamı simgeler. Parlak bir renk oluşu ifade, bilgiyi ve bilgeliği ön plâna çıkarır. Entelektüel bir bakış ve yöneticilik duyguları ile de iç içe yaşar. Üst mantal zekayı öne geçirir, mantığı simgeler.

KAYBOLAN ÖZELLİKLERİ: **Sarı** rengin olumsuz özelliği, yıkıcılığa yol açabilmesidir. Aldatma, iki yüzlülük, kindarlık negatif yönlerinin en belirginleri arasında yer alır. Derin bir karamsarlığa, zihinsel depresyona sebep olabilecek özellikleri de bünyesin de taşır. Sinir sistemi bozukluğu ve ani fraksiyonlara sebep olur.

FİZİKSEL ETKİLERİ: Sinir ve kas sistemini sağlar. Dolaşım sistemini doğru yolda çalıştırarak kalbin daha rahat çalışmasında yardımcı olur. Karaciğer ve safra kesesinin çalışması gibi bazı vücut fonksiyonlarında yardımcı olur. mide sularının salgılanmasını sağlar. **Sarı** renk hiçbir akıl ve zihin hastasına tavsiye edilmemelidir.

Sarı: **Psikolojik olarak olumluluk ve canlılık özellikleri vardır. Fizyolojik olarak sinirsel bozukluklara iyi gelir.**

İlham kaynağı sarı: Sarının parlak, neşeli ve sevecen etkisinin umut aşıladığı belirlendi. **Sarı,** ilham verici özelliğiyle zihinsel karışıklığa da yol açabilir. Mutfak için çok uygundur. Çalışma odalarında kullanılmamalıdır çünkü zihni bulandırıp karışıklığa yol açar. Dinlenme amaçlı ortamlarda da önerilmez.

Parlak sarı da uyarıcı bir renktir, fakat kalp atışını ve kan basıncını arttırsa da kırmızının etkisine ulaşamaz. **Sarı** hafızayı arttırabilir ve beyinsel aktiviteleri geliştirebilir ama dikkat edilmesi gereken en önemli unsur, eğer fazla kullanılırsa sinirlilik yapabilir. En uygun tonu daha yumuşak ve daha az yoğunluktaki tonudur.

Sarı, parlak limon sarısı gözü en çok yoran renktir. Bu parlak renkten yansıyan ışık gözleri aşırı derecede uyarır ve rahatsızlığa yol açar. Aynı zamanda **sarı** renk metebolizmayı hızlandırır. Odayı parlak sarıya boyarsanız bebeklerin ağlamasına ve büyüklerin sinirlenmelerine yol açarsınız. Ayrıca sarı sayfalı not defteri ve bilgisayar ekranında sarı renkli arka fon pek iyi bir fikir değildir; beyninizi uyararak konsantrasyonu arttırabilir fakat gözleriniz için zarar vericidir.

Sarı, az miktarlarda kullanıldığında parlaklık ve sıcaklık hissi verir. Şakacılığı, aydınlığı, yaratıcılığı, samimiyeti ve hayata karşı rahat bir tutumu simgeler. Tıpkı güneşli bir gün gibi davet çekicidir. **Sarı** güneş ışığı gibidir: kendinizi iyi hissetmek için orda olmasını istersiniz ama gözünüzün içine girmesini istemezsiniz.

Sarı, rengin pek çok farklı tonu vardır. Saf **sarı** bütün diğer tonlar arasındaki en neşeli ve güneşli olanıdır. Fakat bir parça koyulaşmış haline bakmak daha keyiflidir. Soluk sarı dikkati, çürümeyi, hastalığı, kıskançlığı ve hilekârlığı simgeler. **Sarı** söz konusu olduğunda seçilen ton oldukça önemlidir.

Sarı, geçiciliğin ve dikkati çekiciliğin ifadesidir. O yüzden taksiler sarıdır. Dikkat çeksin ve geçici olduğu bilinsin diye. Araba kiralama şirketleri de logolarında sarıyı kullanırlar. Ayrıca bu yüzden dünyada hiçbir banka ambleminde sarıyı kullanmaz. Paranın geçici değil, kalıcı olmasını isterler.

Sarı, pek çok dinde İlâh-î varlığı simgeleyen bir renktir.

NOT= Yukarıdaki cümlenin şöylece değiştirilmesi lâzım gelecektir. Çünkü dünya da başlangıçtan beri sadece tek din vardır O da "İslâmdır." Diğer dinler ifadesi ile belirtilmek istenen şey ise onların İslâm dini içinde birer mertebe olduklarıdır. T.B.

SARI: Bulaşıcı Hastalığı Çağrıştırıyor, neşe verir, tanrıyı çağrıştırıyor, cana yakındır, başkalarını dikkatini çekmeye çalışır, ilgiyi kendine çekmeyi istiyor, ferahlatıcı özelliği var, sır saklayamaz, bir arzunun bitirilmesi endişesi yoktur. Neşe, hareket, kendini beğendirme, ön plânda. Düzensizlik içeriyor. Çalışmaları ile harikalar yaratabilir, ama düzeyli değildir. Özgürlüğe uçuştur, yaptığı işten zevk almayı psikologlar **sarı** ile ifade etmişler.

Sarı loblu insanlar:

Beyninin sağ üstü çalışan insanlar. **Sarı** lob yaratıcı zekâyı simgeliyor. Yaratıcı lobu ağır basanlar, toplumun genelinin duygu, düşünce ve davranışının ötesinde hayatı algılayan, verileri yorumlayan insanlar. Sarılar farklı tasarımları, yaratıcılıkları olan insanlardır. Onların davranışları, düşünceleri farklı olduğu için duygularını da farklı yaşarlar. Sarılar risk alırlar. Hayal kurarlar, yaratıcıdırlar, problem çözerler ve ilişkilerde problem çözücü olurlar. İlişkilere yatırım yaparlar.

SARI RENK:

Bağırsak, akciğer hastalıklarına ve şekere karşı. Vücuttaki **sarı** renk merkezi düzenli çalışan kimseler aklı başında, mantık sahibi ve ince kişiler dir. Eğer bu renkle uyum halinde bulunan chakra düzensiz çalışıyorsa bu

şahıslarda bencillik duygusu artar. Sahtekarca davranışlar farkedilmeye başlar. **Sarı** renk merkezinin düzensizliği akciğer, karaciğer, bağırsak ve mide hastalıklarına, şekere, zihinsel yorgunluklara ve kabızlığa sebeptir. Sarı renkle ilgili tedavi uygulanırken Çin'li uzmanlar altın, krom, nikel, bakır, çinko gibi metallerin tedavi edilen kişilerin üzerinde bulundurulmasını tavsiye ederler. Yine sarı renk ile yapılan tedavi sırasında şu gıda maddelerinin yenilmesi tavsiye edilir: Kavun, mısır, muz, limon, kabak, sarı renkli tohumlar ve sebzeler.

Evet **sarı** renk hakkında internetten aktardığımız bu bilgiler her halde yeterli olmuştur. İşte bütün bunlardan dolayı: ***" rengi bakanlara sürur verir."*** Yukarıda, nefs-i râdiyyenin renginin **sarı** olduğunu ifade etmiştik işaretinin bir kısmı da "güneş ve altındır," İşte bu mertebeye ulaşan sâlik'te olan temizlik ve parlaklık bakanlara "sürûr verir."

Şimdi burada bir hususu izâh etmemiz gerekecek. Zuhurat'ta bakara türü hayvanların kesildiği mertebe (nefs-i levvâme) mertebesi'dir, rengi itibari ile ise yukarıda da belirtildiği gibi, (nefs-i râdiyye) dir, denmişti. O halde bahsedilen bakara da iki mertebe vardır. Biri içi, eti yenen hayvanlığı itibari ile, (nefs-i levvâme,) diğeri ise, dışı rengi itibari ile (nefs-i râdiyye) mertebesidir. Bu bakara Kesilipte içi altınla doldurulduğunda içi de (nefs-i levvâme) likten kurtulup. İçi dışı (nefs-i râdiyye) mertebesine dönüşecektir.

Belki biraz daha uzayacak ama yeri gelmişken faydalı olur düşüncesiyle yine (İrfan mektebi) kitabımızdan (nefs-i râdiyye) bölümünü ilâve etmeyi uygun buldum.

****

BEŞİNCİ BÖLÜM

"NEFS-i RÂDİYE"

Nefs-i Râdiye: Razı olan *nefs,* kayıtsız şartsız her şeyden razı olan *nefs* anlamında dır.

Zikri: "Ya **HAY**" dır.

İdrâki: Bu mertebenin şuuru ile ileriye doğru gitmeğe gayret etmesidir.

Kûr'ân-ı Keriym; Fecr Sûresi; (89/27-28) Âyetinde bu mevzua işaret vardır.

﴿٢٧﴾ يَآ اَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

﴿٢٨﴾ اِرْجِعِى اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً

(Ya eyyetühennefsülmutmeinnetü (27)
(ircii ilâRabb'i ki râdiyeten.....(28)

Meâlen: ***"Ey nefs-i mutmeinneye eren kişi.*** Râzı ***olarak, Rabb'ine dön."***

Hâli: Bu hâlin hâli ile hâllenmeye çalışmaktır.

Kûr'ân-ı Keriym; Bakara Sûresi; (2/153) Âyetinde bu hâle işaret vardır.

﴿١٥٣﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا اسْتَعٖينُوا بِالصَّبْرِ
وَالصَّلٰوةِۜ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرٖينَ ﴿﴾

(Ya eyyühellezine amenüsteinü bissabri vesselâti, innellahe meassabirin.)

Meâlen: "***Ey iman edenler sabır ve namazla yardım dileyin. ALLAH'u Teâlâ muhakkak ki sabredenlerle beraberdir."***

Yaşantısı: Nefs-i Râdiyenin iki yüzü vardır. Biri Mutmeinneye, diğeri Merdiyye ye bakar. Başına gelen her hâle rıza göstermeye çalışır. Büyük cehd içinde olur. Tevekkül hâli çok gelişmiştir. Hakk'ın rızasını kazanamamaktan kokar.

Nefs-i Râdiyenin belirgin ahlâk ve sıfatları şunlardır. Ahlâkı hoş görüdür.Tevekkül, sabır, teslim, rıza, hâlidir. Tezekkür, tefekkür, korku, fiilidir. Keramet sevgisi, melekût keşfi, zevkidir.

Rengi: Sarıdır. Bu makamın anahtarı ve yükselticisi **HAY** ismidir.Mürşidinin him- meti irşadıdır.

Tarikat mertebesi nin devamıdır.

Bu hususta kısa bilgi sunmağa çalışalım.

Daha evvelki çalışmaları ile sâlik, **"*Mutmein* olarak Rabb'ına dön"** hitabına mazhar olma mertebesine ulaşmış idi. Buna karşılık sâlik de vechini tam mânâsı ile Rabb'ına döndürüp **(lebbeyk)** buyur yâ Rabb'i emret; demişti. Bu defa Rabb'ı onu, "ey *Mutmeinne* nefs **<u>RÂZI</u>** olarak Rabb'ına dön" hitabına mazhar eder. Bu hitabı duyan **<u>Hakk</u>** yolcusunun işi zorlaşır. Çünkü bu mertebe, **Rabb**'ının rızasını kazanma mertebesidir ve burada bazı imtihanların olması da pek tabiidir.

Cenab'ı Hakk burada **<u>HAY</u>** ismi ile yeni bir hayat verdiği kuluna böylece, yeni güç-ler de vermiş olur. Bu güçlerin yardımıyla sâlik, önüne çıkan engelleri daha kolay geçebilir. Bu mertebede **KABZ** (darlık) ve **BAST** (genişlik) hali daha belirginleşir. Geçilmesi oldukça zor olan bu mertebede ALLAH (c.c.) kullarına yardımcı olsun.

Burada her türlü bedeni, mali, ve aile fertlerine gelen sıkıntılarla imtihan olan sâlik, ayrıca çevre'den gelen insanların ezalarına da katlanmak zorunda kalır. Bütün bunlara Rabb'ından gelen ve onun rızasını kazanmak için sabretmesi gereken haller olarak isyan etmeden kabullenmesi, kendisini bu zor durumdan kurtaracaktır.

Kûr'ân-ı Keriym; Bakara Sûresi; (2/156) Âyeti de bu özelliğe dikkat çekmektedir.

﴿١٥٦﴾ اَلَّذٖينَ اِذَٓا اَصَابَتْهُمْ مُصٖيبَةٌ قَالُٓوا اِنَّا
لِلّٰهِ وَاِنَّٓا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴿﴾

(Ellezine iza esabethüm musibetün kâlû innâ lillâhi ve innâ ileyhi raciûn)

Meâlen: "***O kimseler ki; kendilerine bir musibet isabet ettiği zaman biz ALLAH' ı nız O na döndürüleceğiz"*** derler.

Yukarıda belirtilen Âyet-i Kerime de mevzuumuza çok yakından ışık tutmakla beraber, daha bir çok hususlara dikkat çekmektedir.

(Ey imân edenler sabır ve namazla yardım dileyin, ALLAH (c.c.) muhakkak ki sabredenlerle beraberdir.)

Kişinin her hangi bir işinde muvaffak olabilmesi için iki mühim sebebin <u>sabır</u> ve <u>namaz</u> olduğu yukarıda ki Âyet-i Kerimede açık olarak belirtilmiştir. Bu gayretlerle yoluna devam edenlerin yanında ALLAH'ın (c.c.) olduğu da açık olarak ifade edilmektedir.

Gerçekten ciddi bir anlayışla meseleye bakıldığında, başımıza gelebilecek hadiseler karşısında ne kadar güçlü yardımcılarımız olduğu kolayca anlaşılacaktır.

ALLAH'ın (c.c.) gerçekten yanında olduğunu içten inanarak bilen ve o gayret ile yoluna devam eden kişinin başarısız olması adeta mümkün değildir.

Bunlar ve benzeri diğer bir çok Âyet-i Kerimeler de belirtilen hükümleri yerine getirmeğe çalışan sâlikler oldukça zorlanırlar. Böylece birimsel benliklerinden soyutlanmağa çalışırlar. Başlarına gelen şeylerden şikâyet etmemeğe gayret ederler. Diğer insanlara mümkün olan en ince hoş görü ile muamele etmeğe ve herkesi kendilerinden üstün görmeye çalışırlar. Bu anlayış idraki içinde olan sâlik-e Rabb'i ***"Ey huzur bulmuş mutmeinne nefs, razı olmuş olarak bana dön,"*** emrini verince; o da ***"emret"*** ya Rabb'i, dilediğin şekilde muamele et. **(Kahrında hoş lütfunda hoş)** der ve bu arada (hoştur bana senden gelen, ya hil'ati yahud kefen; ya gonca gül, yahud diken) sözlerini terennüm etmeğe başlar.

Böylece epey zaman hayatını Rabb'ın dan gelen her türlü hâle razı olarak sürdü-

ren sâlik ﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرٖينَ﴾ (2/155) ***"sabredenlere müjdele"*** Âyeti ile cevap verilir, ve bu mertebeden de ALLAH'ın yardımı ile epey oğraşmalardan sonra.

ارْجِعِى اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً ﴿٢٨﴾ (89/28) ***"Razı olarak Rabb'ına dön"*** emriyle geçirtilir.

Yine bu mertebeye bir misal olmak üzere **İbrâhim** (a.s.) mın Kûr'ân-ı Keriym de geçen koç hikâyesini **meâlen** vermeğe çalışalım İnşeallah faydalı olur.

Kûr'ân-ı Keriym; Sâffât Sûresi; (37/100-111) Âyetlerinde şöyle bildirilmektedir.

100 - (İbrâhim a.s. ***"Rabb'im bana sâlihlerden olacak bir çocuk ver,"*** dedi)
101 - Biz de ona hilim sahibi bir oğul müjdeledik.
102 - O kendisinin yanı sıra yürümeye başlayınca dedi ki: ***"Ey oğulcuğum,***
doğrusu Ben, rü'yada iken seni boğazladığımı görüyorum. Bir bak ne dersin?"
O da dedi ki: ***"Babacığım, sana emrolunanı yap. İnşeallah beni sabredenlerden bulursun."***

103 - Böylece ikiside teslim olunca, babası; oğlunu alnı üzere yatırdı.
104 - Biz ona şöyle seslendik: **Ey İbrâhim.**
105 - Sen rü'ya yı derçekleştirdin. Muhakkak ki biz ihsân edenleri böylece
mükâfatlandırırız.
106 - Muhakkak ki bu, apaçık bir imtihandı.
107 - Ve ona fidye olarak büyük bir kurbanlık verdik.
108 - Ve sonra gelenler arasında ona **(iyi bir nâm)** bıraktık.
109 - Selâm olsun İbrâhim'e. سَلَامٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ ﴿١٠٩﴾
(selâmun alâ İbrâhim.)
110 - İşte biz iyi davrananları böyle mükâfatlandırırız.
111 - O, muhakkak ki, mü'min kullarımızdandı.

Âyet-i Kerimelerde de görüldüğü gibi kûrb'ân edilme teşebbüsünün **İbrâhim** (a.s.) mın hangi oğlu üzerinde cereyan ettiği ismen bildirilmemiştir. Bu yüzden geğişik rivayettler vardır.

İslâm âlimlerinin büyük bir çoğunluğunun bu husustaki kanaati, kûrb'ân edilme girişiminin İsmâil **(a.s.) üzerinde olduğu yolundadır.**

Muhyiddin-i Arabî ve bazıları ise kûrb'ân edilme girişiminin **İshâk** (a.s.) üzerinde olduğu yolundadır. **Tevrat**'ta da kûrb'ân edilmek istenenin **İshâk** (a.s.) olduğu yazılıdır.

Bu hususun Kûr'ân-ı Keriym de isim belirtilmeksizin ifade edilmesinde büyük hikmetler olduğu açıktır.

Beytullah'ın tamirinde ise **İbrâhim**'in (a.s.) yardımcısının **İsmâil** (a.s.) olduğu açık olarak ifade edilmiştir. *"Yeri geldiğinde tekrar bakacağız."*

Kûrb'ân-lık hadisesinde isim belirtilmemesinin sebebi hakkında ki "indi" kanâatimiz, şudur ki; eğer bu hususta isim belirtilmiş olsa idi, kimin ismi belirtilmiş ise sadece o yoldan gelenlere bu eğitimin verilmesi gerekecek, diğer ismin yolundan gelenlere ise bu eğitim verilemiyecek ve o yolun seyr-u sülûk-u bu mertebede kesilmiş olacak idi.

İbrâhim (a.s.) iki dallı bir kök ağaçtır. Bir dalı İbrâhimiyyet'ten Muhammediyye'ye, bir dalı ise İshâkiyyet'ten **Beni İsrâil**'e Mûseviyyet ve iseviyyet'te uzanmaktadır.

Kök aynı olduğundan dalların ve meyvelerininde aynı olması tabiidir. Ancak sonradan uç dallara yapılan değişik **aşı kalemleri** ile olan müdahaleler bozuk fikir meyvelerinin yetişip çoğalmalarına, böylece de farklılıklara sebeb olunmuştur.

Hâl böyle olunca her iki daldan da yola çıkan sâliklerin, hiç olmassa bu mertebeye gelinceye kadar aynı eğitimi almaları gerekmektedir. Ancak **İshâk**iler bu hikâyeyi sadece kendilerine mâl ederler fakat gerçek hakikatinden pek haberleri olmadığından uygulamaları gerçekçi olamamakta ve kendileri bu hakikatten faydalanamamaktadırlar.

Yaşam ve idrâki oldukça zor olan bu mertebeden geçmeyi Cenâb-ı Hakk oraya ulaşanlara fazla zorluk çıkarmadan nasib etsin. Gayret yolcudan. Yol verme **Hâdî**den'dir.

****

Böylece hedefi, *Nefs-i **Merdiyye*** olan gönül ehli ağır, ağır, daha emin adımlarla yoluna devam eder.

Bu mertebede zikirlerde küçük bir değişiklik yapmak yerinde olacaktır. Şöyle ki;

Buraya gelinceye kadar ilâve olarak çekilen ara Âyetlerin **(idrâk-i ve hâli)** geçen derslere ait olan larının çekimlerinin yeterli olmalarından dolayı bırakılması yerinde olacaktır.

Bu mertebenin zikri olan **HAY** esmâsı verilen sayıda çekildikten sonra, yukarıda belirtilen **idrâki ve hâli** ni ifade eden Âyetlerin en az (33) üçer def'a çekilmesi bu mertebe nin daha iyi yaşanmasına yardımcı olacaktır.

Ayrıca; diğer bir tavsiye olarak, yukarıda **(109)** uncu Âyet-i Kerime de belirtilen **(selâmun alâ İbrâhim)** sözlerini en az bu dersini tamamlayıncaya kadar lisanlarında vakit buldukça (vird etmeleri) tekrarlamaları sâlikler için yerinde olacaktır.

Bu çalışmalar yapıldıktan sonra yine üç ihlâs bir fâtiha okuyup Peygamber Efendimiz (s.a.v.) min ve ehli beyt hazarâtının rûhlarına hediye eyleyip, o günkü dersimizi bitirmiş oluruz. Ancak dersimiz daha ileride ise bu duayı son dersimizin sonun da yaparız, diğerleri de böyle devam eder.

****

Biz yine yolumuza devam etmeye çalışalım.

(2/70) "Dediler: Bizim için rabbine dua et nedir o bize beyan etsin, çünkü o bakare bize karışık geldi/hangi sığır olduğunu kestiremedik. Bununla birlikte biz-Allah dilerse onu elbette buluruz."

"Dediler: Bizim için rabbine dua et nedir o bize beyan etsin,"

Yukarıda da ifade edildiği gibi burada da aynı mânâda ki Âyet-i kerîme tekrar edilmektedir. Birincisi "ilmel yakîn" ikincisi "aynel yakîn" üçüncüsü ise "hakkal yakîn" mertebesi itibariyledir. Daha evvel kendilerine yapılan izahlar yeterli gelmemiş daha başka işaretler aramaktadırlar.

" çünkü o bakare bize karışık geldi/hangi sığır olduğunu kestiremedik.

Üzerlerinde musallat olan hayal ve vehim onları bir türlü rahat bırakmıyor zora sokarak belki vaz geçiririm diyerek, onlara vesvese veriyor idi bu yüzden hep soru üretiyorlar idi. ***"Bununla birlikte biz-"***<u>**Allah dilerse**</u>***" onu elbette buluruz."*** Dediler. Görüldüğü gibi burada hitab değişmektedir. Çünkü daha evvelce "Mûsâ"nın Rabb'ı na derlerken, bu def'a **(İnşeallah) "**<u>**Allah dilerse**</u>**"** dediler ve kısmen de olsa teslimiyyetlerini ifade etmiş oldular. Zaten bakarayı kesebilmelerine de bu ifadeleri sebeb olmuştur. Yani bu isteklerini öylece (Allah)ın da isteği haline gelmesini istemişlerdir.

(2/71) "Rabbim, dedi: Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne koşulur arazi sürer, ne de ekin sular, salma, hiç alacası yok, işte dediler, şimdi hak ile geldin, bunun üzerine o bakareyi boğazladılar, ki az kaldı yapmıyacaklardı."

"Rabbim, dedi: Şöyle buyuruyor: Bir bakare ki ne (koşulur)" "koşulmak" tan murat, o devirlerden azda olsa günümüze kadar da gelen hayvanların kas gücünden yararlanılarak iş yaptırmak için boyunlarına takılan boyunduruk ismi verilen bir araç ile, fiziki olarak araba yürütmektir. Ve bir de mânevî olarak kişi nefsinin hükmü altına girip bu bedenini "bakara" sını nefis boyunduruğuna kaptırmasıdır. Birde "â'yan-ı sabite" itibariyle kısmî bir İlâh-î "boyunduruk-koşulma" (emri irâdî) vardır ki, ancak kişi bundan sorumlu değildir ve kurtulması da mümkün değildir, ve zaten kurtulmaya gerek te yoktur. Çünkü bu husus kişinin iç bünyesinde ki dengelerini kurmak içindir.

Gerek Fizîki bakara gerek o mertebe bulunan nefs ve beden bakarası böyle bir şartlanmışlıklar içerisine girmemiş başkasının malı olarak köle hükmüne düşmemiş olmalıdır.

"Ne arazi sürer," Bilindiği gibi arazi sürmek, daha çok, ürün almak içindir işte bu işler nefs-in yararlanması için yapılıyorsa aslında gelecekte onun felâketi olacaktır. Ve beden arzını da, daha derinlerine inip nefs tohumlarını ekmemek için beden arzını da sürmemiştir.

Ayrıca kişi kendini bilmediği süre içinde kendi varlığında mevcud olan Allah-ın Esmâ-ül hüsnasını kendine ait olarak zannedip kendi mülkü gibi esmâ-i nefsiyye anlayışı ile kullanmaktadır, işlerini bu anlayışla yürütmektedir. İşte Allah-ın isimlerini böylece kendi nefsi için kullanması onları nefs-î mânâ da yarması ve sürmesi'dir. İşte böyle bir yarma ve sürme yapılmamış olması lâzımdır. Arazi sürmemiş olması Esmâ-i İlâhiyyenin gerçek mânâ da kendi istikametinde Hakk olarak kullanılması gereğinin şartını hatırlatmaktadır.

"ne de ekin sular," Yukarıda bahsedilen hususların aynı şekilde nefs-i için gerek toprak arz da, gerek beden nefs arzı için sulamama, hakkında da geçerli olması gerekmektedir,

"salma, hiç alacası yok," Zâhiren bakara'ya bakınca tamamen **sarı** karışık hiçbir başka rengi yok olacak, beden bakarasının da böyle olması gerekmektedir. Nefs-i râdiyye de olan sâlik'in de işte böyle gönlü Hakk'tan tam bir **razı** olmuş olarak hayatını sürdürmüş olmasıdır, eğer bir parça "neden niçin" gibi soruları olursa **sarı** rengi başka nefs renkleriyle karışmış olur. Bu da istenmemektir.

"işte dediler, şimdi hak ile geldin," Bütün hükümler meydana çıkınca ve daha başka şüpheli bir şey kalmayınca sorularına makul cevap bulan kavm bu hadiseden mutmain olunca istenilenden **râzı** (nefs-i râdiyye) olarak "***şimdi hak ile geldin,"*** yani şimdi "Hakk esmâsı" ile geldin. Bu âlemlerin hakikati bâtını Hakk, zâhiri ise halk'tır. Şimdi aklımız erdi dediler.

"bunun üzerine o bakareyi boğazladılar," Bundan evvel Mûsâ (a.s.) Tur dağında, Tevrât-ı Şerîf-i almak için Rabb'i nin huzuruna çıkınca kavminin içinde bulunan Sâmirî isimli bir kuyumcu tarafından altından yapılan (icl) bir buzağı heykelene tapmaya başlamışlardı. Tur dağından inen Mûsâ (a.s.) onların bu halini görüp yanlış yaptıklarını kendilerine bildirmek için o buzağı heykelini ataşe atıp yakmış idi. Ve bu şekilde olan hadiseden ibret alınsa idi daha sonra meydana gelen bakara hadisesi olmayabilirdi. Ben-î İsrâîl burada bir bedel ve bakara hadisesinde de bir büyük bedel ödemek zorunda kalmazlardı. İlk buzağıyı (icl) Mûsâ (a.s.) ateşe atarak öldürmüş-yok etmiş, bakara'yı ise zor da olsa kavmi öldürmüş-boğazlamıştır. İşte bir sâlik'te levvame mertebesinde olan nefsini kesip Hakk'a kûrb'ân ettikten sonra Cenâb-ı Hakk'ta onu derisi dolusu altınla doldurup mülhime, mutmeinne ve râdiyye mertebelerine doğru yoluna devam ettirir.

(İcl) buzağı hadisesi Kûr'ân-ı Kerîm (2/92) **"o buzağayı (tanrı) edinmiştiniz."** (2/93) **"yüreklerinde o uzağayı içirildiler-buzağı sevgisi yüreklerine içirildi."** İşte bu ve benzeri Âyet-i Kerîmeler Ben-î İsrâîl'in içinde bulunduğu rûh halinin hakikatini açık olarak ifade etmektedir. Uzun süre yaklaşık (400) sene kadar, bu süre içerisin de Mısırlıların "bakara" kültüründen ne kadar çok etkilendikleri açık olarak görülmektedir. İnsanların şartlanmışlık ve alışkanlıklarından kurtulması oldukça zor olmaktadır. Bu Âyet-i Kerîme'lerin kendi genel seyri içinde çok daha geniş izahları vardır, yeri olmadığı için bu kadarla bırakıyoruz, daha çok araştırmak ve bilgi almak isteyenler tefsirlere bakabilirler. İşte onlar da bu zorluklar yüzünden, ***"ki az kaldı yapmıyacak-***

lardı." Onlar için ve bir sâlik içinde gerçekten bu işi yapmak oldukça zordur. Bu iş ancak bir Ârif tarafından yönlendirilerek tatbik ettirilebilir, işte Mûsâ (a.s.) da onların Ârif bir (Rasûl) leri idi buzağıyı kendi yok etti, bakarayı ise kavmine tavsiyeleri ile tanıttı, buldurdu ve yok ettirdi. İşte bizde de Kûrb'ân bayramının hakikati, nefs bakarası'nın Kâmil bir mürşit-Ârif'in telkin ve sâlik'in kendi irade gücünü oluşturmasıyla, zâhir de inek-bakara'sını bâtın da ise nefsi levvâme bakarasını kûrb'ân ettirmesi dir. Gerçek kûrb'ân bayramı da budur.

Zâhiren ise bakara kesilir kıyma ve ete dönüştürülür, daha sonra onu ibadet ehli bir kimse yer ondan aldığı gıda ile namazında (rükû) eder ve orada "Sübhane Rabb'iyel azîm) diyerek Rabb'i ni tenzîhi yönden tesbîh eder, ve bu haliyle şeklen bakara sûretindedir ama kendisi aslen insândır. Ve şahsında **(hay)** olan bakarayı Hakk'ın huzuruna İnsân şekliyle çıkarmıştır, Çünkü onun bir uzvunu yemiş o bakara kendisinde fâni olup ona güç kaynağı ve dilinde dua ile tesbih olmuş bakara, insân mânâsına intikâl ederek onun varlığında Mi'râc etmiştir. İşte bu yüzden Bakara ondan **(râzı batınen de sarı)** olmuş, onu bünyesinde gizleyerek Mi'rac ehli olmasını sağlayan insan da **(merzi)** râzı olunmuşlar'dan olmuştur.

Namazın bilindiği gibi dört mertebesi vardır, bunlar kıyam, rükû secde, ve kâde-tahiyyattır. Kıyam İbrâhîmiyyet, rükû **Mûseviyyet**, **(2/43) "ve rükû edenler ile beraber rükû ediniz."** secde İseviyyet, kâde-tahiyyat ise Muhammediyyet'tir. Diğer taraftan, kıyam Hakk'ın huzurunda bitkilerin insân tarafından temsilciliği, rükû hayvanların temsilciliği. secde mâdenlerin temsilciliği, kâde-tahiyyat, ise insân oğlunun, namaz kılanın kendinin temsilciliğidir. Görüldüğü gibi Bakara ile insân oğlunun birlikteliği günümüzde de olduğu gibi ezelîdir. Ve ayrı iki gibi görülen aslında tek olan bir yaşantıdır. Ayrıca insân'a başlarda hayvân-ı nâtık "konuşan hayvan" denir. Bu mertebesi itibariyle onlarla müşterek değerdeyiz ve ortak pek çok değerlerimiz vardır. Ancak İnsânın bu halinden gerçek kendi aslî haline-mertebesine, yükselmesi gerekmektedir. Bunun ilk aşaması hayvân-ı nâtık "konuşan hayvan" dan (nefs-i nâtıka-konuşan nefs'e) oradan, (İnsân-ı nâtık'a-konuşan İnsân'a) oradan, (Kûr'ân-ı nâtık'a-konuşan Kûr'ân'a) ulaşılması gerekmek-tedir. İşte genel olarak bakara Sûresinin Mûseviyyet mertebelerinin de bulunduğu İnsân-ı Kâmil-in mertebeleri'dir.

****

Yukarıda da belirtilmişti ama hatırlama babında gene belirtilen kaynak-tan ilgili bölümü *(zâhiri olarak)* ilâve edelim.

Ba-ka-ra, yarmak, ayırmak, izah etmek ve araştırmak, anlamında Arapça bir fiildir. El-bakara ise, manda, sığır, inek, düve, öküz (tosun) anlamında Arapça bir isimdir.(1)

Sığır cinsine bakara denilmesinin hikmeti ise geçmişte ve halen (!) bu hayvanların tarım sektöründe çiftçilik yaparken toprağı sürüp yarmasıdır.(2)

Tasavvuf ilminde Bakara, çile çekme kabiliyeti kazanan ve süfli arzulardan kurtulmaya elverişli hale gelen nefis anlamındadır. (3)

BAKARE, «bakar» ın müennesi veya müfredidir. «Bakar» mandaya dahi şamil olmak üzere sığır cinsinin ismidir. Binaenaleyh bakare erkek veya dişi sığır, yani bir inek veya bir öküz, bir düve veya bir tosun veya bir manda olabilir, erkeğine bâkır, bakîr, beykur, bâkur dahi denilir, «bakr» yarmak demek olduğundan bu hayvan dahi toprağı sürüp yarmak için kullanılması itibarile bu isim verilmiştir.

Hikâye olunuyor ki salihlerden ihtiyar bir zâtın bu evsafı hâiz bir buzağısı ve bir de çocuğu varmış, ihtiyar bu buzağıyı bir ormana götürmüş ve Allaha emanet ederek bırakmış, «Yarab, bunu çocuğum büyüyünceye kadar sana emanet ediyorum» demiş, sonra ihtiyar vefat etmiş, işte o buzağı da böylece himâyei ilâhiyye de büyümüş, bu sırada çocuk da yetişmiş ve bu hâdise vakı olmuş idi, araya, araya bunu buldular ve derisi dolu altın ile satın aldılar. Yukarıda'ki beyan üzerine kestiler. Ve halbuki kesmiye yanaşmıyorlardı.

Bu işi gözlerinde o kadar büyütmüşlerdi. Ve bunun için Hazreti Mûsâ'yı mütemadiyen sual ile taciz ediyorlardı, hattâ bazıları bu işi kırk sene sürüklediklerini rivayet etmişlerdir. Nihayet ilâhî zorlama ile emri yerine getirdiler, başlangıcında sıradan bir bakareyi kesip işin içinden çıkabilecek idiler, fakat pek ziyade uzak ve büyük bir iş zan ettiklerinden dolayı bu hadise kendilerine pek pahalıya mal oldu ki etraflıca düşünebilenler için işbu Bakare kıssasının incelikleri ve hassas ifadeleri pek çok ibretlerle dop doludur.
Sh:»385

Bunun için umumi sûrette ihtar edildikten sonra yine Beni İsrâîl'e hıtaben bu emrin aciz bırakan bir neticesi şu yönüyle zikir buyuruluyor:

Meali Şerifi:

(2/72) Ve o vakit bir kimse katletmiştiniz de hakkında biribirinizle atışmış, üstünüzden atmıştınız, halbuki Allah sakladığınızı çıkaracaktı.

"Ve o vakit bir kimse katletmiştiniz" Yukarıda vakitten şöyle bahsedilmişti tekrar hatırlamaya çalışalım. ***"Bir vakit de Mûsâ kavmine demişti:"*** Bir vakti ve o vaktin içinde geçen hadiseleri daha iyi anlayabilmek için, üç yönü vardır. (1) hayâlen de olsa hadisenin geçtiği zamana dönmek, (2) veya o zamânı kişinin yaşadığı zamâna getirmek, bunlar kişinin hadisenin içine girip kendini Kûr'ân'da bulduğu ve yaşamaya çalıştığı ef'âl âleminde olan yönleridir. (3) Veya zamânın olmadığı "esmâ ve sıfat" mertebesinde olan lâtif yönüdür. "*İşte böyle bir vakitte Mûsâ kavmine bir şey demişti".*

Ancak burada ki, hitap o hitaptan farklıdır, o vakitte Mûsâ kavmine yapması gerekeni, söylemiş bize de Kûr'ân-ı Kerîm vasıtasıyla Hazret-i Muhammed (s.a.v.) in lisânından bu gerçekler ilân edilmiş-edilmektedir. Burada ise, Mûsâ (a.s.) yoktur. kavmi ve Allah vardır, ayrıca bunları anlatan ismi verilmeyen. **(Allah sakladığınızı çıkaracaktı.)** Diye **(Ahadiyyet)** mertebesinden, lisân-ı Muhammed-î kaynağından bilgi vardır. Bu hakikati görmemiz gerekmektedir. Bu ve benzeri Âyet-i Kerîmeler zâtî Âyetlerdir ve

ifadeleri çok değişiktir. Eğer bu Âyet-i Kerîme Ulûhiyyet mertebesinden olsa idi şöyle olması gerekecekti. **(Ben olan Allah sakladığınızı çıkaracağım)** oysa ifade, bir başka lisandan belirtilmekte, **(Allah sakladığınızı çıkaracaktı.)** şekliyledir. İşte Âyet-i Kerîmelere bakış açımız bu tür ifadeleri dikkate almamızla daha da zenginleşecektir, inancındayım. Burada bir husus daha vardır, eğer siz söylenenenlerin hiç birisini de yapmasanız, Allah (c.c.) hadiseyi gene de ortaya çıkaracaktı. Diye açık olarak belirtilmektedir. Şimdi hadiseyi kendi seyri içinde biraz daha yaklaştıralım.

Rivayet olunuyor ki içlerinde ıhtiyar ve gayet zengin bir adam varmış, bunun bir oğlu ve bir çok da yeğenleri, yani biraderzadeleri bulunuyormuş, yeğenleri bu zengin amıcalarının mirasına konmak için onun bir tek oğlunu gizlice öldürmüşler, ondan sonra da cenazesini kapıya koyarak bağırıp çağırmağa ve katilini aramağa, cinayeti şunun bunun üzerine atmağa kalkışmışlar, katilin bulunamaması hasebile netice olarak büyük bir fitne çıkmış idi.

Yukarıda da özetle ifade edilmeye çalışılan, hikâyede belirtilen.

(10) İhtiyar zengin adam:

İhtiyar zengin adam, içinde, hazinesinde her şeyin mevcûd olduğu yaşlı dünya'dır, diğer yönüyle, birey olan hikâyenin bahsettiği kimsedir. Nefs-i emmâre'nin kendine tanıdığı geçici **"azîz** ve **mâlik"** sıfatlarının Hakk'sız nefsi kullanılışıdır.

(11) İhtiyar zengin adam'ın tek malı:

İhtiyar zengin adam'ın malı. Taiat'tır. **"azîz** ve **mâlik"** sıfatlarının nefsi emâre yönlü varisidir. Diğer yönden kendi benliğidir.

(12) İhtiyar zengin adam'ın yeğenleri:

İhtiyar zengin adam'ın yeğenleri: Sonbahar ve kış'tır. Diğer taraftan fizîkî, kardeşinin çocuklarıdır. Diğer nefsi yönden **"kahhar"** isminin, **"kin, gadab, ihtiras"** gibi yeğenleridir.

(13) İhtiyar zengin adam'ın öldürülmesi:

İhtiyar zengin adam'ın öldürülmesi:Tabiatın katledilmesi, **"azîz** ve **mâlik"** sıfatlarının varissiz kalması ve bunların ele geçirilme isteğidir. Diğer taraftan hikâye de geçen ihtiyar kişinin öldürülmesidir. Ancak kendileri için ise dünya da (1,000/2/96) sene yaşasalar ölümü arzu etmezler.

(2/96) (Ve and olsun ki onları. İnsanların ve müşriklerin hayata en düşkünü bulacaksın. Her biri arzu eder ki bin sene yaşatılsın. Halbuki yaşatılması onu azaptan uzaklaştırıcı değildir. Allah Teâlâ ise onların neler yaptıklarını hakkıyla görücüdür.)

" hakkında biribirinizle atışmış, üstünüzden atmıştınız," Kendi kitaplarında (10) emir'in içinde bulunan **(öldürmeyiniz)** hükmüne rağmen, o kişiyi kendi birey hükümleriyle nefsi menfeat sağlamak ve amcalarının miraslarının hepsi kendilerine kalması için öldürmüşlerdi.

" halbuki Allah sakladığınızı çıkaracaktı." Allah (c.c.) lâtif ve habir ismi ile her şeyden haberdardır, çünkü zâten her yerde ve her şeyle de beraberdir. Bu yüzden nerde ve ne zaman kimin ne yaptığını kişi saklasa da gene kendisi bilir ve bir şekilde ortaya çıkartır bura da çıkartmazsa da gelecek âlemde her şeyi ortaya çıkaracaktır.

(2/73) Onun için dedik ki o bakaranen bir parçasile o maktule vurun, işte böyle Allah ölüleri diriltir ve size âyetlerini gösterir gerek ki akıllanasınız.

"Onun için dedik ki o bakaranen bir parçasile o maktule vurun,"

Yukarıda da belirtildiği üzere nihayet Mûsâ kavmi belirtilen özelliklerde olan bakarayı bulup kestiler ve kendilerine onun ***"bakaranen bir parçasile o maktule vurun,"*** dendi. Onlarda maktûle **dili** veya **kuyruğu** ile vurdular maktûl dirildi ve lisana gelip beni amca çocukları yeğenlerim öldürdü dedi ve tekrar eski ölü haline döndü. Zâhiren bu ifadeler yeterli iken bâtınen düşünen beyinler için yeterli değildir, ve üzerinde de oldukça durulması gerekmektedir. Bu hadise de iki sessiz biri hareketli biri de âmir, hüküm veren bir de dava edilenler olmak üzere beş mertebe vardır.

İki sessizden biri öldürülen oğul diğeri ise kesilmiş bakaradır. Hareketli olan vur emrini yerine getirecek olan fail kişidir. Diğeri âmir-hüküm veren Allah'tır. Diğeri ise meçhul sanıklar dava edilecek olanlardır. Görüldüğü gibi ortada, biri insan sûretli diğeri hayvan sûretli olmak üzere bu dünya şartlarına göre iki ölü vardır. Hayret edilecek şudur. Eğer hayvanı diriltmek için insanın bir uzvu ile hayvana vurulması istenseydi. Zâhiren bu daha uygun olurdu çünkü insanlık mertebesi hayvanlık mertebesinden üstündür ve onu diriltmesi akla daha yakındır. Ancak istenen hayvanın bir uzvu ile insana vurulup hayvan vasıtasıyla insanın diriltilmesidir ki, mertebe olarak bu mümkün değildir. Pekî o halde Âyet-i Kerîme hükmünün de yanlış olması mümkün olamayacağına göre, bize düşen bu hakikatleri idrak etmeye çalışmak olacaktır.

Şöyle bir araştırma düşüncesiyle bu vadide yola çıkabiliriz. Elimizde bir insan cesedi birde bakara-hayvan cesedi vardır. Bunların ikisinin de sahipleri ihtiyar yaşlı kimselerdir, ve ikisinin de ayrıca birer genç oğulları vardır. İhtiyarın biri Sâlih dünya malı olarak tek bakara'sı vardır, diğeri ise, dünyanın zenginidir. Sâlih ihtiyarın Allah'a emanet edilmiş olan bakarası kesilmiş, diğer yaşlı dünya zenginin ise tek oğlu öldürülmüştür. İşte işin özü buradadır, şöyleki!

Yukarıda da kısaca bahsettiğimiz gibi:

(6) Sâlihlerden ihtiyar bir zât:

Mûseviyyet'in tenzîh mertebesi itibari ile gizli **velîsi**'dir.

Daha henüz buzağı, nefsi levvâme mertebesini ifade ediyor iken Allah'ın Zâtına emanet edilmiş ve onun terbiyesine teslim edilmiş olan buzağı yavaş yavaş esmâ-i İlâhiyyenin çeşitli gıdaları ile ilim mer'âsında yetişmeye başlamış ve nihayet gelişerek levvvâmeden sonra mülhime, mutmainne, ve râdıyye mertebesine ulaşmış sahibinin bereketiyle **"Hay ve an"** olan bir derviş hükmüne girmiştir. Dışarıdan bakılınca "bakara" ama özü itibari ile râdiyye **(rıza)** mertebesinin zikri olan gerçek **(HAY)** hayat sahibi olmuş ve bu esmânın hükmüne girmiş onun taşıyıcısı olmuştur. Diğer taraftan:

(10) İhtiyar zengin adam:

İhtiyar zengin adam, içinde, hazinesinde her şeyin mevcûd olduğu yaşlı dünya'dır, diğer yönüyle, birey olan hikâyenin bahsettiği kimsedir. Nefs-i emmâre'nin kendine tanıdığı geçici **"azîz** ve **mâlik"** sıfatlarının Hakk'sız nefsi emmâre yönüyle benlik üzere kullanılışıdır.

Görüldüğü gibi bu ihtiyar zengin adam dünyayı ve nefs-i emmâre'yi temsil etmektedir. Onun oğlu olan varisi de aynı şeydir yani kaynağı nefs-i emmâre'dir. Ve nefs-i emâre ise vahşi hayvandır. Kendisinde her türlü vahşi ve yırtıcı hayvan ahlâkı mevcuttur. *Daha çok bilgi almak isteyenler (İrfan mektebi) kitabımızın ilgili bölümüne bakabilirler.* Kûr'ân-ı Kerîmde bu tür varlıklara (kel en'âmü belhüm edal) (onlar sürüler gibidir belki daha aşağıdırlar, 7/179) şekliyle ifade edilmektedirler. Hâl böyle olunca, dışarıdan bakılınca, bakara hayvan, fakat özünden hakikatinden bakılınca ise hayat sahibi Hakk'tan râzı olmuş bir mertebedir. Ölmüş oğlan ise insan, zâhiren insan sûretinde, ama özünden bakılınca yırtıcı bir hayvandır, asıl olan ise iç bünyedeki hükümdür. O halde sûreta insan görünümüde olan genç hayvan, hayvan görünümünde olan bakara ise gerçek insânî bir mânâdır. Hâl böyle olunca ise sorun yoktur insan mertebesi hayvan mertebesini diriltir.

Kullanılan uzva gelince kuyruk olma ihtimâli vardır ve onun izahları da var ise de fazla uzatmamak için bu uzvun dil olduğunu düşünmek daha tercih edilecek yönüdür diyebiliriz. Bilindiği gibi dil kelâm sıfatının zuhur mahallidir ve yerine göre hem öldürür hemde diriltir. Acı söz, nefs-i emmârenin sözü, gaflete düşürüp öldürür, ama **hay** olan nefs-i râdıyye'nin sözü kendi diriliği gibi karşı tarafıda diriltir. İşte ölü olan insan sûretinde ki nefs-i emmâre hayvanına diri ve **hay** isminin zuhuru olan bakara sûretindeki nefsi râdiyye'nin dili ile vurulduğunda ona **hay** esmâsı ile hayat verip diriltmiştir. Bu diriltmede bir darp, vurma vardır ve bu günkü hayat veren kalb masajlarının da ilk bildirilen kaynağıdır, diyebiliriz.

Kişinin kendi ölü bedenini de gönlüne kelime-i tevhid diliyle devamlı vurması onun da ölü olan hayatını diri bir hayata çevirecektir. Ve diğer zikirlerde ölü olan kalpleri dirilmektedir. ***"işte böyle Allah ölüleri diriltir"*** ve tabii çok daha başka şekiller ile de diriltir. ***" ve size âyetlerini gösterir"*** Kelâm sıfatı nasıl ki dirilik veriyor ise basar sıfatıda âfak ve enfüs'te Allah-ın Âyetleri-işaretlerini **görmeyi** temin eder. Böylece marifetullah bilgisi artmış olur. Bu yollardan faydalanarak, ***"gerek ki akıllanasınız."*** Cenâb-ı Hakkın bizler hakkında ki temennisine teşekkür edip gerçekten (Akl-ı kül) ile

akıllanmaya gayret edelim, en çok ihtiyacımız olan şey de budur. Gerçek temiz, arı, duru, nefs tozlarıyla kirlenmemiş bir akıl sahibi olamaya çalışalım.

Şimdi yeri gelmişken bir şeye daha dikkat çekmeye çalışalım. Bilindiği gibi Kûr'ân-ı Kerîm'in en büyük Sûresi zâhiren (Bakara) bir hayvan ismiyle, ifade edilmiştir. Sizce de bu düşündürücü değilmidir.? O halde burada var olan hakikatleri gene onun kendi içide arayıp bulmamız gerekecektir.

Zâhiren bir hayvan ismiyle bildirilen Sûre-i Şerifenin başında (hurufu mukattaa) **" elif, lâm, mim"** remzi ile muhteşem bir hâli yani İnsân-ı Kâmil-i şüphesiz olarak ifade etmektedir. Başında İnsân-ı Kâmil-i ifade eden bu hakikat-i nasıl bir bakara-hayvan isminin içine alırız? Diye tabii bir düşünce hasıl olabilir. İşte gerçekten düşündürücü olan da bu hâl'dir. Cenâb-ı Hakk'ın işinde de ise yanlışlık olmıyacağına göre bu işin bir hakikati olduğu açıktır.

İşte bu en uzun Sûre-i Şerife'nin isminin (bakara) olması bir bakıma "Bakara" remzi ile ifade edilen mânâ'nın (İnsân-ı Kâmil olma yolunda ki başlangıç aşamalarının mertebelerini, yaşantısını ve hakikatlerini bildirmesi dir.

(Füsûs-ül Hikem, A. A. Konuk şerhi, cild 4 İlyas fassı s.63) te.

****

Kim ki, İlyas (a.s.) ın hikmetine vâkıf olmak isterse, aklının hükmünden, ya'ni semâdan nefs ve duygular mahalline, yani arza tenezzül etsin ve (hayvân-ı mutlak) olsun. Yani eşya da tasarruf hususunda aklı sınırlandırılmış olmayıp varidat-ı Rahmâniyye ye boyun eğen hayvan gibi olsun. Tâ ki akılları emr-i tasarrufta "tasarruf işinde" sınırlandırılmış bulunan (sakaleyn.) Yani ins ve cinin gayrı olan her bir (dâbbe) nin, "yürüyen mahluk-debelenen) keşfettiği şey, ona da açılmış olsun. Ve bu bir makamdır ki, İlyas (a.s.) ın rûhâniyyeti onda müşahede olunur. Ve bu inkişaf-açılım zamanında makâm-ı hayvâniy yetle tahakkukun nasıl olduğu bilinir……….

****

İşte daha yukarıda bahsedilen **(Hay ve an)** ın bir bakıma da hakikat-i budur, gerçek hayattır, ve Bakara temsili bu yüzden Sûre-i Şerif'e ye yakışan gerçek bir isimdir. Ayrıca (sarı bakara) bir başka yönden de gene İnsân-ı Kâmilin zâhiren de remzi- işaretidir. Eskiden olduğu gibi gene de dünyanın yükü bakara'nın üstünde'dir. Eskiler (boğa burcu) hakkında "dünya öküzün boynuzu üstünde durur" dedikleri de budur. Yani dünyanın bütün yükünü çeker demektir ki, İnsân-ı Kâmilin vasfıdır. Çünkü (İnsân-ı kâmil) zâhiri ve bâtını ile hakikat-i ilâhiyye üzere mahlûk'tur) ve tecelli-i İlâhiyye esmâ ve sıfat bütün mertebeleri itibariyle İnsân-ı kâmilin üzerine yüklenmiştir.

İşte bu yüzden de bakara derisi dolusu altındır. İçi, dolusu ise Allah'ın bitki hayatı tabiat mer'asından gıdalanmaktadır. Ve ürettiği ise ettir, bu ise gene gerçek mânâ da İnsân-ı Kâmilin gıdasıdır. Onun eti bitkiden, bitki de bilindiği gibi madenden' topraktan'dır. Toprak ise hikmettir, ürettiği her şey bir hikmete dayanmaktadır. Maden yani toprak mânâ'dan meddeye bâtından

zâhire çıkarken Hakk'a en yakın olan mertebedir. İşte bakara ismi ve mânâsı baştan sona her mertebesi itibari ile İnsan-ı Kâmil-i anlatmaktadır, ve Sûre-i Şerife'ye isim olması yakışmış ve yerli yerince de olmuştur.

Bu hakikat üzere Kûr'ân-ı Kerîm'de zâhiren hayvan ismi verilmiş başka Sûreler de vardır işte onların da hepsi bu ve benzeri hakikatler üzere kendilerine has İnsân-ı Kâmil-i anlatmaktadırlar. Ki! O nun Kitabının (Sûre) Sûretlerine İnsân-ı kâmilin bir Sûreti olarak isim almışlardır. Biz yine kaldığımız yerden devam edelim.

Hadise diğer bir şekliyle de.

(16) İhtiyar zenginin, maktûl-ölünün dirilmesi:

İhtiyar zenginin, maktûl-ölünün dirilmesi: Sonbahar da ölmeye başlayan, kıştan sonra tekrar dirilmeye başlayan tabiat'tır. Diğer şekliyle fiziki ölünün dirilmesidir. Nefsi emmârenin, ölüm anında kendisini öldürene karşı olan kininin dirildiğinde öldüreni bildirmesi'dir.

(17) İhtiyar zenginin, maktûl-ölünün dirilmesi, daha sonra tekrar ölmesi:

Daha sonra tekrar ölmesi, tabii seyrinde olan tabiat'ın kış gelince tekrar bâtın âlemine, içine dönmesidir. Diğer şekliyle fiziki ölünün dirilmesi daha sonra kendini öldüreni bildirip, tekrar aslî haline dönüşmesidir diyebiliriz. İşte bu da gösteriyor ki; ahirette kim, kime bir şey yapmış ise gizli kalmış ne varsa hepsi açığa çıkacaktır.

(2/74) Sonra bunun arkasından kalbleriniz katılaştı, şimdi onlar taşlar gibi hattâ daha duygusuz, çünkü taşların öylesi var ki içinden nehirler kaynıyor, öylesi var ki çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor ve öylesi var ki Allahın haşyetinden yerlerde yuvarlanıyor, sizler ise neler yapıyorsunuz Allah gafil değil.

"Sonra bunun arkasından kalbleriniz katılaştı," Aradan bir müddet geçtikten sonra günlük tabii nefs-i emâre yaşantınıza gaflet halinize döndünüz de kalplariniz hassasiyetini kaybederek hissizleşerek kaskatı oldu, insanlığını kaybetti.

"şimdi onlar taşlar gibi hattâ daha duygusuz," Tamamen maddeleşen benî İsrâîl'in çoğunluğunun kalbi insanlık duygularını ve rahmetini kaybedince çok acımasız katı, taş kalpli oldular. ***"çünkü taşların öylesi var ki içinden nehirler kaynıyor,"*** Bu Âyet-i Kerîmeler ile misalen taşların iki özelliği olduğu anlatılıyor. Biri tamamen nefsi benliği diğeri ise üç özelliği ile ilâh-î benliği ifade etmektedirler. Diğer ifade ile taşlar iki yönüyle insanlarıda teşbih etmektedirler. Taş gibi ve hattâ daha katı olanlar, nefs-i benlik üzere yaşayan insanlardır. Diğeri ise İlâhi benlik üzere yaşayan, Ârifi Billâh olan İnsân-ı Kâmillerdir.

(2/60) **(Âsânı o taşa vur)** denildiğinde vurulan taştan (12) kaynak fışkırdı ve her "sıbt" bölük, kendine ayrılan kaynağından sularını içtiler. Aslında

diğer yönden bu dağ o günün İnsân-ı Kâmili olan Mûsâ (a.s.) ın gönül dağı idi. Ancak buraya bir açıklık getirmemiz gerekmektedir. Şöyle ki; (12) kaynak-mertebe hakikat-i Muhammediyye ye aittir. Her ne kadar zâhiren açılan kaynak (12) ise de aslında en üst mertebe olarak (9) dur. Çünkü Mûseviyyet (9) üzere kurulu ve yukarıda da ifade edildiği gibi (9) uncu (tevhid-i esmâ) mertebesidir. Yani (9) uncu kaynaktan sonrası için onlarda bâtın mertebesi yoktur (9) dan sonrası hep (9) meşrebindedirler. Hâl böyle olunca, sayılar şöyle olur. (9-10) (9-11) (9-12) dir. Daha sonra gelecek olan İsâ mertebesi (10) Muhammediyyet mertebesi ise (11-12-13) tür, işte kaynağın (12) olması sonradan gelecek mertebelerin öncü habercileridir.

İşte kendilerinden (12) kaynak zuhura gelen kümmelîn-Kâmil Âriflerin gönül dağlarıdır. Karşılarına hangi mertebeden sâlik gelse hepsini ilâhiyyat kaynağı suları ile ilim susuzluklarını bol bol giderirler.

" öylesi var ki çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor" Bu ifade de, de Ârif-i billâh-ın gerektiğinde bütün mertebeleri bir ağızdan meydana getirebileceğini ifade etmekdir.

" ve öylesi var ki Allahın haşyetinden yerlerde yuvarlanıyor,"

(59/21) Eğer bu Kur'anı bir dağ üzerine indirmiş olsa idik elbette onu Allah'ın haşyet-korkusundan baş eğmiş, parça parça olmuş görürdün ve biz o misâlleri insanlar için veriyoruz, tâ ki, düşünüversinler.

(7/143) Rabbim!. Bana varlığını göster sana bakayım. -Cenab'ı Hak da- buyurdu ki: Sen beni katiyyen göremezsin. Fakat dağa bir bak, eğer yerinde durabilirse sen de beni görebilirsin. Hemen Rab'bi dağa tecelli edince onu **parça parça etti*****. Musa da baygın bir halde düşüp kaldı. Vaktaki, ayıldı, dedi ki: Seni tenzih ederim, sana tövbe ettim ve ben imân edenlerin ilkiyim.***

(7/154) "Ne zaman ki Mûsâ'dan o öfke dindi. Levhaları alıverdi ve onun nüshasında: Rablerinden korkanlar için bir hidâyet ve bir rahmet olduğu yazılmış bulunuyordu." Bilindiği gibi Mûsâ (a.s.) a gelen levhalar, yedisi taş üzerine yazılı, ikisi de nûrdan idi. Bu ikisini kavmine açıklayamadı sadece taş üzerine yazılmış olanları açıklayabildi. Onları ise İsâ (a.s.) açıkladı çünkü onlar "Rubûbiyyet ve kudret hükümlerini belirtiyor idi.

Bunlar ve benzeri ifadeler dağlar ve taşlar hakkında verilen bilgileri açıklamaktadırlar dileyenler kendileri de kendi kaynaklarından inceleyerek daha geniş bilgilere sahip olabilirler.

Bütün bu gerçek İlâh-î bilgilerden sonra. ***"sizler ise neler yapıyor-sunuz Allah gafil değil."*** Çünkü her an bütün âlem gözetim altındadır, bu yüzden Allah (c.c.) âlemde ve gönüllerde, gizli aşikâr ne varsa ilmi ilâhiyyesi ile bilmektedir. Ayrıca âlem zâhir ismiyle zâten kendisidir. Kendisi kendisinde olan ise, kendisini tabii ki, bilir. Yeterki biz bunların böyle olduğunu açık bir müşahede ve irfaniyyet ile bilelim. Rabb'ı mızdan bu ve benzeri zât-î müşahede seyirlerini rica ederiz. **(Rabb'î zidnî ilmâ)**

İşte ey Beni İsrâîl siz Hazreti Mûsâ gibi bir Peygamberi âlişanın hayatında böyle bir cinayet yapmış, biribirinizle muhasameye kalkışmış idiniz Allah tealâ ise sizin böyle gizleye geldiğiniz cinayetleri meydana çıkaracaktı. Bunun için siz muhaseme ederken biz azîmüşşan dedik ki zebh edilmiş olan bakarenin bir parçasile o maktul nefse vurun işte Allah böyle akl-ü hayale gelmez bir sebeple ölüleri diriltir. Bundan anlaşılıyor ki bakarenin bir parçasını maktule vurdukları zaman maktul bir hayat eseri göstererek canileri haber vermiş ve bu suretle o gizli cinayet meydana çıkarak niza ve
Sh:»387

fitne de bastırılmıştır. Demek ki bakaranın kesilmesi emrinin neticesinde ölülerin dirilmesine misâl ve şâhit verecek büyük bir mucize zuhur etmiştir.

Artık ölüler dirilir mi imiş diyerek ba's ba'delmevti "öldükten sonra dirilme" inkâr etmemelidir. Allah tealâ böyle akılların ihata edemiyeceği her hangi bir suretle ölüleri diriltir. Ve aklınız kemale ersin, hatırlayasınız ve tedbirli olasınız diye size âyetlerini, delillerini de gösterir. –Siz ölenlerin dirilmesini akla muhalif gibi zannedersiniz, halbuki bu zan, akıldan değil, aklın noksanından gelir. Zira ilk hayatı benzersiz kuran, başlatan İlâh-î kudretin, ikinci hayatı inşa edememesi için hiç bir sebep yoktur. Akıl bunu öncelikle kabul etmek lâzım gelir, akıl, gerçi kıyas için daima bir misal arar, lâkin ilk hayat da misal olmak üzere kâfidir. böylece bunu idrak edemiyenler için de Peygamberlere böyle bakare kıssası gibi i'cazkâr misaller gösterilmiştir. Yukarıda "saika-yıldırım" kıssası da diğer bir misal idi ki biri genel'î diğeri ferdîdir. Binaenaleyh bakare kıssasını Beni İsrâîle gösterilen bir ba's ba'delmevt "öldükten sonra dirilme" misali olarak tasavvur etmek lâzımgelir.

****

Yeri gelmişken buraya yukarıda bahsedilen (Nefs-i levvâme) mertebesini de merak edenler için bulunması kolay olsun diye (İrfan mektebi) isimli kitabımızdan ilâve eldim İnşeallah bilmeyenlere faydalı bilenlerede tekrar olur.

****

İKİNCİ BÖLÜM

"NEFS-İ LEVVÂME"

Levm etmek; çekiştirmek, zemmetmek, paylamak, serzeniş telâşlânmak, pişmanlık duymak, anlamında dır.

Zikri: "YA **ALLAH**" tır.

İdrâki: Bu mertebenin şuuru ile ileriye doğru gitmeğe gayret etmesidir.

Kûr'ân-ı Keriym, Enbiya Sûresi, (21/87) Âyetinde bu mevzua işaret vardır.

فَنَادٰى فِى الظُّلُمَاتِ اَنْ لَٓا اِلٰهَ اِلَّٓا اَنْتَ سُبْحَانَكَ
اِنّ۪ى كُنْتُ مِنَ الظَّالِم۪ينَ ﴿﴾

"Fenâdâ fizzûlümâti en lâilâhe illâ ente sübhaneke inni küntü minezzâlimiyn."

Meâlen; " ***Karanlıklar içinde "senden başka ilâh yoktur, sen münezzehsin, doğrusu ben zalimlerden oldum," diye niyaz etmişti".***

Hâli: Bu mertebenin haliyle hallenmeye çalışmaktır.

Kûr'ân-ı Keriym; Kıyâmet Sûresi; (75/1-2) Âyetinde bu hâle *işaret vardır.*

لَٓا اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ﴿١﴾

وَلَٓا اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾

"Lâ uksimü bi yevmil kıyâmeti. (1) "
"Ve lâ uksimü binnefsillevvameti. (2)"

Meâlen: " ***Kıyâmet gününe ve pişmanlık çeken nefs-e yemin ederim.*** "

Yaşantısı: Nefs-i levvâmenin biri emmâreye, diğeri de mülhimeye bakan iki yüzü vardır. Ehli hayvandır. Davul önünde oynar, kürsi dibinde ağlar. Kendini beğenmiş olup, şer kaynağıdır, ham sofudur.

Nefs-i levvâmenin belirgin ahlâk ve sıfatları; " cehalet, hamlık, kızgınlık, gıybet, levm, çok yemek, ve seks" dir.

(HAVF ve **RECA**) (korku ve ümit) arasında yaşar.

Bu mertebeden kurtulup yükselmenin anahtarı, (yâ ALLAH) (c.c.) ismi Celâli dir. Mürşidinin sâlik'e yapmış olduğu bu telkinle zikre başlar, nûrunu, sırrını ve halini müşahede edinceye kadar çalışmalarına devam eder.

Rengi: Kızıldır. Mürşidinin himmeti irşadıdır.
Şeriat mertebesidir.

Bu hususta kısa bilgi sunmağa çalışalım.

Bu dünya âleminde bulûğa eren ve ***(nefs-i emmâre)*** tesirinde olan kimse, yukarı da bahsedilen biçimde çalışmalarını sürdürdükçe yavaş, yavaş manen güçlenmeğe başlar.

Nefs-i emmâre'de kendine hakim olamayan yapmış olduğu her işte, "oh olsun, ne iyi yaptım," diyen ve pişmanlık duymayan kişi, ***(nefs-i levvâme)*** ye ulaşınca, az da olsa şuurlanmaya ve pişmanlık duymaya başlar.

Yaptığı düşük işleri her ne kadar henüz daha durduramaz ise de, ancak yanlışlıklarının farkına varır. Kendi kendine pişman olur.

Bir daha yapmamaya gayret eder. Böyle böyle irâdi güç toplamaya başlar. Eski hareketler firenlendikçe kötülükler azalır ve artık yapılmaz hale gelir.

Kişi yavaş yavaş üzerindeki ***(emmâre nefs-in)*** hakimiyetinden kurtulmaya başlar. Ancak burada yine tehlike vardır. Çünkü ***(nefs-i levvâme)*** bir yüzden içeriye, yani ***(nefs-i mülhime)*** mertebesine bakıyor ise de bir yüzden de eski mertebesi olan dışa dönük *(nefs-i □aali)* ye bakar. Himmetini yüceltirse içeriye doğru ilerler. Eğer eksiltirse dışarıya doğru gidip eski haline döner.

Her ne kadar bu mertebe dıştan ikinci daire ise de aslında çok mühim bir mertebedir. Balığın karnında karanlıklar içinde kalan ve oradan çıkmağa çalışan Yunus (a.s.) gibi niyaz eder ve içinde bulunduğu *(nefs)* mertebesinin karanlığından kurtulup, zikr'in nûru ve sohbetin feyzi ile aydınlanmağa çalışır.

Âyet'te; ***"Kıyâmet gününe*** ve pişmanlık çeken ***nefs****'e yemin ederim,"* diye buyuran Cenâb-ı Hak, acaba kıyâmet ile nefs-i levvâme yi niçin birlikte zikretmiştir? Demek ki; Hakk Teâlâ Hz. *"nefs-i levvâme"*ye o kadar çok değer veriyor ve bizim dikkatimizi çok açık olarak bu istikamete çekmek istiyordur.

Birimsel kişiliğinin gelişmesi için bu mertebe de yüzünü *(nefs-i mülhime)*ye çeviren kimsenin oraya ulaştığında, *(nefs-i levvâme)* si nin kıyâmeti kopmuş olur. Böylece onun ahlâkından kurtulur, kendine ve Hakk'a doğru bir daire daha yaklaşmış olur.

Yukarıda bahsedilen Âyet-i Kerime de, Yunus (a.s.) hayatından bir bölüm kısaca anlatılmaktadır.

Lâkabı **Zünnun** *(Nun sahibi)* olan Yunus peygamber, uzun nasihatler ve vaazlar neticesinde ıslah olmayan kavminden ümidini keserek bireysel akl-ı ile hareket ederek bulunduğu kasabasından hicret etmeğe karar vererek yola çıkar. Nihayet bir suyun başına geldiğinde, karşıya geçmek üzere bir gemiye biner, fakat bütün şartlar yerinde olduğu halde gemi hareket etmez.

Bunun üzerine kaptan gemide bir günahkâr olduğuna ve bu yüzden geminin hareket edemediğine karar vererek, bunu ilân ettirir. Bu hadise üzerine, gemiden suya atlayan Yunus (a.s.) mı yutan yunus balığı, onu midesinde bir müddet dolaştırdıktan sonra sahilde bir kenara çıkarır.

Balığın midesinde; karanlıklar içerisinden, (**lâ ilâhe illâ ente sübhaneke inni küntü minezzâlimiyn.**) Duasını okuyarak, Rabb'ı nın affına □aaliy olur.

Bu hadise bizlere Hakk yolunda çok büyük tecrübeler kazandır-maktadır. Evvelâ bir kimsenin aldığı görevini kendi aklına göre karar vererek bırakmaması gerektiğini.

Dara düştüğünde Rabb'na sığınmayı.
Her zaman Rabb'ı ndan ümit var olmayı.
Başına gelen hadiselerden ibret almayı.
Kendini eleştirmeyi ve varsa, yapılan yanlışlıklardan pişmanlık (levm) duymayı. Ahdine vefayı ve daha bir çok ibretleri bildirmektedir.

<u>Yunus</u> (a.s.) balığın midesinde iken üç karanlık içerisinde idi.
Biri kendi varlığında mevcud!
(1) Nefs-i levvâme karanlığı:
(2) Balığın midesindeki karanlık:
(3) Suyun içinin karanlığı:

İşte bir Hakk yolcusu sâlik de, başlarda bu üç karanlık içerisinde dir de, farkın da bile değildir. Ayrıca yaşayan her insân da, bilsin bilmesin, fikren ve fiziken dahi bu hüküm içindedir. İnsân-ı insân yapan kendinde ki ilâhi akıl ve bilinçtir.

Bu akıl, nefs-i benliği tarafından kaplandığında birinci karanlık içerisinde dir. Vücûd varlığı da bunları kapladığından ikinci karanlık içerisindedir. Vücûd varlığını da nasıl ki; suyun, içindekilerini kapladığı-sardığı gibi, oksijen deryası kaplayıp sarmaktadır. Bu da üç üncü karanlıktır.

İşte bu karanlıklardan kurtulmak için, ***(Zünnun)*** lâkab-ı nı □aaliyete geçirmek gerekecektir. (ذ) "**zü"** sahip (ن) "**nûn"** Nûr-u İlâhi ve kudret nun-u dur. Nun nûr'a dönüşünce kudret, ortaya çıkar. Melâike-i kiram nûrdan dır ve Hakk'ın bütün ilâhi kudret
ve sıfatlarıyla her mahalde faaliyettedirler, ulaşamadıkları hiçbir zerre ve mahal toktur.

Genelde yaşadığımız hayat dahi **Zünnun'**un hayatından başka bir şey değildir. Hava dediğimiz **(oksijen)** deryası her tarafımızı istilâ etmiş lâtif bir denizdir. Vücud varlığımız <u>*yunus*</u> balığıdır, aklımız olan gerçek kimliğimiz ise o balığın karnında yani (batn-ı n da) batının da dır, ve sadece bedenler yaşanan hayatlar aynen bu üç karanlık hükmünde dir. Tek fark bizim dikey, balıkların yatay geziyor olmalarıdır.

Bu halde iken bireysel dini görevlerini ihmal edip onlardan uzaklaşarak hakikat-i ilâhiyyeden hicret etmek, aynen <u>Yunus</u> (a.s.) mın o günkü haline düşmek olur ki; <u>nefis balığı</u> her birerlerimizi hemen yutarak kendine yem yapar ve bir ömür boyu beden balığımızın içinde onunla birlikte, o nun esiri olarak yaşar gideriz de haberimiz bile olmaz.

İşin aslı ise nefs yunusumuz'un içinden çıkıp o na hakim olup eğitmekle bir çok yararlı işlerde kullanıp ondan istifade etmeyi öğrenmek bizlere çok şey kazandıracaktır.

İşte, Cenâb-ı Hakk bu hakikatleri bizlere Kûr'ân-ı Keriyminde (Zünnun) *Yunus* (a.s.) mın hayatından küçük bir bölüm halinde hikâye ederek habibinin lisanından bizlere ulaştırarak lütfetmiştir.

Faydalı olur düşüncesiyle, yeri gelmişken bu hadise hakkında küçük bir hatıramıda ilâve edeyim.

Sayın; muhterem hocam, Ahmed Elitaş ile tefsir derslerimizi okurken Yunus (a.s.) mın bu faslına gelince, kendinin Kûr'ân-ı Azimüşşandan daha evvelce derlediği (10) soruyu sormuştu, onlardan bir tanesi de; (tabutuyla gezen kişi kimdir?) idi, az sonra sorusunu yine kendisi cevaplayarak, "düya da tabutuyla gezen tek kişi Yunus (a.s.) dır," diyerek ilâve etmişti. ALLAH (c.c.) lühü razı olsun.

Kıyâmet kelimesi genel anlamda dünyanın sonu, kıyametin kopması diye ifade edilirken, özel anlamda ise (KIYAM-ET) yani **ayağa kalk** anlamında dır. Ayağa kalkmak ise, iki türlüdür. Biri fiziki mânâ da, yatmak veya oturmaktan kalkmak, diğeri ise akıl ve şuurda ayağa kalkmak, yani şuurlanmak, gafletten uyanıklığa yönelmektir.

İşte bu durum da olan kimse, eski yaptıklarından pişmanlıklar duyarak kendini levm etmesi ile aklî mahiyette kıyam, etmektedir. Böylece nefsinin hükmünde olan akl-ı cüz'ün den, akl-ı külle doğru yola çıkması o mertebenin gerçek kıyâm-et' i dir.

Böylece beklenen genel kıyâmet gelmeden, kendi bireysel kıyâm-et'i ni koparmış ve vaktiyle hesabını, kitabını da görmüş olur.

Âhirette ise belki insânların çoğu kendilerini levm edeceklerdir. Günahkârlar, günahlarından pişman olacakları için, iyiler ise neden daha iyi olamadıklarından pişman olup kendilerini levm edeceklerdir.

Bu ve benzeri hallerden bizleri vaktiyle uyaran Cenâb-ı Hakk, Kıyâmet Sûresi 1-2 Âyetlerinde ki; ikazlarıyla başımıza gelebilecek olumsuz hadiselerden bizleri yemin ederek korumağa çalışmaktadır. Bu çalışmalar sonun da idrak yükselmesi yolunda bir merhale daha aşılmış olur. ALLAH (c.c.) seyr halinde olanlara gayret ve kuvvet versin.

Bu mertebenin zikri olan ALLAH esmâsı verilen sayıda çekildikten sonra yukarıda belirtilen **idrâki ve hâli** ni ifade eden Âyetlerin en az (33) üçer def'a çekilmesi bu mertebenin daha iyi yaşanmasına yardımcı olacaktır.

Bu çalışmalar yapıldıktan sonra yine üç Îhlâs bir Fatiha okuyup Peygamber Efendimiz (s.a.v.) min ve ehli beyt hazaratının rûhlarına hediye eyleyip, o günkü dersimizi bitirmiş oluruz.

Ancak dersimiz daha ileride ise bu duayı son dersimizin sonunda yaparız diğerlerine de böyle devam ederiz.

****

Nihayet epey uzun ve yorucu bir çalışmadan sonra hamdolsun bakara dosyası-kitabını da bitirmiş bulunuyoruz Cenâb-ı Hakk okuyanlara en geniş mânâ da fayda sağlasın içinde yazısı bulan dost kardeş ve evlâtlarımıza da daha geniş idrak ve anlayışlar nasib etsin İnşeallah.

Terzi Baba; (16/01/2011) Pazar Tekirdağ:

KAYNAKÇA

1. **KÛR'ÂN VE HADÎS :**
2. **VEHB** **:** Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. **KESB** **:** Çalışılarak kazanılan ilim.
4. **NAKİL** **:** Muhtelif eserlerden, Mesnevi'i şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

"DAHA EVVELCE ÇIKAN KİTAPLARIMIZ"

(Gönülden Esintiler)

1. **Necdet Divanı:**
2. **Hacc Divanı:**
3. **İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:**
4. **Lübb'ül Lübb Özün Özü**,(Osmanlıca'dan çeviri):
5. **Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler:**
6. **İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri:**
7. **İslâm, İmân, İhsân, İkân,** (Cibril Hadîs'i):
8. **Tuhfetu'l Uşşâkiyye,** (Osmanlıca'dan çeviri):
9. **Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:**
10. **Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:**
11. **Vâhy ve Cebrâil:**
12. **Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:**
13. **(13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:**
14. **İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve şerhi**
15. **6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)**
16. **Divân (3)**
17. **Kevkeb. Kayan yıldızlar.**
18. **Peygamberimizi rû'ya-da görmek.**
19. **Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.**
20. **Terzi Baba Umre (2009)**
21. **6 Pey - (2) Hz. Nûh Neciyyullah (a.s.)**
22. **Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:**
23. **Değmez dosyası**

24. 6 Pey-3-Hz. İbrâhîm Halîlûllah-   (a.s.)
25. Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. Genç ve elmas dosyası:
28. Kûr'ân'daTesbîh ve zikr:
29. Karınca, Meml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. İstişare Dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. Bakara dosyası:

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

41- 12- Terzi Baba-(1)
42-   Terzi Baba-(2)
--İnternet dosyaları-
43-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-3-
44-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-4-
45-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-5-
46-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-6-
47-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-7-
48-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-8-
49-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-9-
50-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-10-
51-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-11-
52-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-12-
53-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-13-
54-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-14-
55-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-15-
56-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-16-
57-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-17-
58-Terzi-Baba-Mek-ve-zu-Ke-Kara-bi-dosyası-18-
59-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -19-
60-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -20-
61-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar -21-

NECDET ARDIÇ

Büro : Ertuğrul mah.
Hüseyin Pehlivan caddesi no. 29/4
Servet Apt.
59 100 Tekirdağ.

Ev : 100 yıl Mahallesi uğur Mumcu Cad.

Ata Kent sitesi A Blok kat 3 D. 13.
59 100 Tekirdağ

Tel (Büro)	: (0282) 263 78 73
Faks	: (0282) 263 78 73
Tel (ev)	: (0282) 261 43 18
Cep	: (0533) 774 39 37

Veb sayfası: Amerika: <**http:// necdetardic. org/**

Veb sayfası: Amerika: <**www.necdetardic.info>**

Veb sayfası: Almanya: **<www.terzibaba.com>**

Radyo adresi (form): <**terzibaba13.com>**
MSN Adresi:
Necdet Ardıç <**terzibaba13@hotmail.com**